

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI SAMOSATENSIS DIALO

*gi selectiores: Coelestes θράνιοι, Marini θάλιοι, &
Inferni νάρκιοι: quibus propter singula
rem elegantiam, ac festiuitate
tem additi sunt.*

Prometheus, siue Caucasus.

Menippus, seu Necyomantia.

Timon, siue osor hominum.

*Præterea alij uenustiores istorum in locum
substituti: qui Christianis auribus
sunt indigni.*

Cum conuersione uulgata: & dispositione
rhetorica in margine.

*His adiecta sunt argumenta, una cum quorundam
dialogorum μυθωδία, Latinis uersibus
tractata, à Ioanne Sambuco
Tirnauiensi Pannonio.*

SEB. HEYD. LECTORI.

Quinon Græca simul iungit documenta Latinis
Is uere docti nomen habere nequit.

Ergo puer paruo coëmās hunc ære libellum:
Quo bene percepto, tum quoq; Græca scies.

ARGENTORATI APVD PAV-
lum & Philippum Cephalæos Fratres.

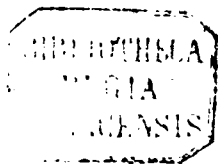
LVCIANVS, DE
Seipso.

Lucius hæc scripsi, prisci, stultiq; peritus.

Id quoq; enim stultum, quod sapit, esse solet.

Nulla homini constans de rebus opinio fertur:

Atq; eadem risu hic excipit, ille probat.

2

IOAN. SAM-
BVCVS, OPTIMAE SPEI
puero, Timotheo Apiano, clariss.
Mathematici Petri Apiani
filio. S. D.

CRedo ego me quorundam repre-
hensionem subiturum Timothee:
quod istos qualescunq; uersiculos his
Luciani Dialogis in usum studiosorū
linguæ græcæ delectis, adiecerim. quia
tamen quibusdam, & eis non inerudi-
tis, probari illos uideo: nō laboro, quē
admodum Zoili criminando, suum de
pascant liuorem. Fateor equidem ple-
norem, elaboratamq; magis explica-
tionem hos dialogos requirere: quod
magna in eis & rerum & uerborum est
copiā, ὅλη γὰρ περιηγητὴν μύθων: tamen quoniā
tenuius ingenium agnosco, minusque
subactum numerosa lectione, quā ut
huic rei sufficere possit: alijs negocium
permitto. Omnino enim iusta exposi-
tio, fabularumq; ex omnibus annota-

PRÆFATIO.

tio, nisi à polyhistore aliquo addi non potest. Ego τῆς ἁλῆς hæc pueris uelut aliud agens composui: quibus breuiter, ac strictim dialogorum argumentum, atque etiam quorundam μυθευμάτων complexus sum: quod mihi nemo, ut spero bonus, vitio ponet. Liberū est enim in istiusmodi fabulis, opinionibus, & cōiecturis ludere. Non moueor, quod nasutis, qui ex inuidia laborāt, displicēt: uerum quod rudioribus, et uerō etiam tinctis solidiori doctrina probantur: id ipsum maximopere lætor. Etenim placere in uulgus, per mihi rarū uidetur: καὶ πάντα χυλοιδόρειν ἰδὲ μᾶλλον, ὅ ἱππαιδρ: Sed tamen ἀκίρδαι λέλογχιν θαμιά κερκυόρει, ut Pindarus habet. Tibi autem, mi Apiane, hosce dialogos commendo, faciles, & mire elegantes: atq; ferū uarietate repletos, tuæq; ætati aptissimos, καὶ ἀντικωτάτους. Siquidem ita percepisti grammatica præcepta: ut his cognoscendis ea adhibere sine mora possis. Meam uero satis indiligentem opellā: non tamen omnino infrugiferam, tibi mitto: tuoque no
mini

mini dedico: ut intelligas, tibi me ex animo bene cupere: quod non obscure coram sum testatus: dum te ad optimarum artium studia cohortatus sum. Habes parentem clarissimum uirum, summum Mathematicum: & apud Imperatorem Carolum, aliosque summos magistratus gratiosissimum: quem ut ob oculos tibi poneress, crebro admonui. Habes itē duos fratres studiosissimos, & optimos adolescentes: Philippum, & Theodorum: hunc iam in Gallia, illū in Italia, meos intimos fratres: quorum te uelim quoque studium inexhaustum propemodum imitari. Ac quoniam mihi iam à primo necessitudinis tempore, summo fuit studio, illis prodesse, ut ipse nosti: tua etiā studia optarim, si modo possem, promouere. Neque enim tu mihi nunc minus, quàm reliqui fratres semper fuerunt, charus esse debes. Tu igitur mi Timothee, perge, ut coepisti: quò spei parētum ac fratrum, quā de te comouisti, satisfacias. Est tibi ingenium ad res percipiendas promptissimum.

P R A E F A T I O.

fimum: memoria uero, quātum uix in
 alio quoquam animaduerti, quib. tibi
 aditum ad res magnas esse munitum,
 scire debes. Iam etiam praeceptores sa-
 tis literati nō defunt: quibus quotidie
 tuam das operam. Parentum quoq; in
 suppeditandis rebus necessarijs animū
 iam pridem ipse perspexisti. Itaq; nihil
 obstat, quo minus persequi studia, exi-
 miumq; uirum te olim praestare facile
 queas. Verū de his satis: siquidem ipse
 iam ἡλπίδα τῷ πατρὶ, ut Isocrates de Alex-
 andro scribit, καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχας, ὡς ἀντιστοι-
 χεῖται τοῖς ἰσοκράτους, ἡμῶν δὲ τοῖς, ὅσοντον προέξας τῇ φρο-
 νήσει τῶν ἄλλων: ὅσοντι δὲ πατὴρ σου νῦν ἀπάντων. Quod

reliquum est, Vale, et me φίλησον, ut
 facis. Argentorati. idibus
 Augusti: Anno 1550.

V I T A

VITA LVCIANI VT

Suidas habet.

4

ὕκιανός Σαμοσατιεύς, ὃ ἐπικληθεὶς βλάσφημος, ὃ
 Λ ὀύσφημος, ὃ ἄθις ἐπὶ ἡ μάλλον· ὃ ἐν τοῖς διαλό-
 γοις αὐτοῦ γελῶν εἶναι καὶ τὰ πόρῃ τῶν θεῶν ἔρ-
 μένα παρατίθεται. Λέγεται δὲ γένεσθαι ὃ τοῦ Κεῦσαρος
 παῖδαν, καὶ ἐπικληθῆναι δὲ ὃ τὸ πρὶν δὴμηγόρῃ· ἐν
 Διόχοις τῆς συρίας· ὀύσφραγέας δὲ ἐν τούτῳ, ἐπὶ λό-
 γοφθῆναι ἐπράπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα, τελευτῆσαι δὲ
 αὐτὸν, ὕπνῳ κωδῶν, ὃ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλυτῆσεν, εἰς γὰρ
 πόρῃ πόρῃ βίον παθάρῃ τὸ χριστουισμῶ· καὶ αὐτὸν
 βλάσφημῶ τὸ χριστὸν ὃ παμμίας· διὸ καὶ τῆς λυτῆς
 ποινῆς ἤρκησας ἐν τῷ παρόντι δίδωκεν· ἐν
 δὲ τῷ μέλλοντι, κληρονόμῳ αὐτοῦ
 πυρὸς μετὰ τοῦ σατανᾶ
 γινέσθαι.

A 4

LUCIANI VITA, EX SVIDA.

Lucianus Samosatensis, cognomento blasthemus, siue maledicus, aut atheos potius appellatus, eo quod in Dialogis suis ridicula etiam illa esse proponit, quæ de rebus diuinis & sacris prodita sunt. Dicitur aut uixisse temporibus Traiani Caesaris, et deinceps. Cæterum fuit ab initio cauidicus, Antiochiæ, quæ in Syria est, sed cum ea res illi non satis ex sententia succederet, ad scribendum sese conuertit, scripsitque adeo infinita. Obiisse aut ipsum fama est, à canibus laceratum, quoniam & contra ueritatem uelut rabiem exercuisset. Nam in uita Peregrini Christianismum quoque insectatur, ipsum Christum contumeliose incescit, scelestus ille. Quare & rabiei istius poenas sufficientes in præsentī uita dedit, & in futurum, hæres æterni ignis, unā cū Sathana erit. Hæc ille. Addit autē Volaterranus, nescio quo autore, cum ab initio Christianus fuisset, postea eiusdem religionis desertorem factum esse, dictitantem se nihil ex ea consecutum, quā quod nomen ipsius corruptum esset, ex Lucio, Lucianus, factum. Fuit autem Samosata, ut hoc quoque addamus, urbs, non longe ab Euphrate sita, Comagenes metropolis. Plinius, & Stephanus.

ARGVMENTVM IN
Díalogos Deorum.

Díalogi, qui sequuntur, tam supero-
rū, quàm inferorum Deorū, quasi
quandam syluam ac summā continent
omniū ferè fabularū, quę partim apud
Homerum & cæteros Epicos poetas,
partim à Tragícis, Aeschýlo, Eurípede
Sophocle, & reliquis tractantur. Sunt
aut uti breuióres, ita argutiores quoq̃,
siue res, siue uerba & compositionem
spectes. Adeoq̃ germanā illam Atticæ
eloquentię festiuitatem & gratiam ex-
primunt. Videtur autē Lucianus non
hoc tantum agere uoluisse, ut Deorum
gentilium, & Homericorum uanitatē
argueret, atq̃ irrideret. Quis enim ues-
terū, saltem mediocriter sapientū, atq̃
doctorū unquā fuit, qui huiuscemodi
nugis ullam fidē adhiberet, aut numen
nostris & humanis affectionibus ob-
noxiiū esse crederet? Verū illud quoq̃,
ut (quod in Prometheo ipse de se dicit)
Heroicam illam DIALOGI personam, &
Tragicā grauitatem, Comico risu tem-

ARGUMENTVM.

peraret. Et quia in omni genere scriptorum uersatum esse oportet eum, qui ueram ac solidam eloquentiæ, atq; doctrinæ laudem assequi cupit, quemadmodum ipse met in Lexiphane præcipit: existimo equidem etiam exempli, & exercitationis causa ad hunc modum in hoc genere illum sese exercuisse. Nam ut hic Tragicorum & Homericorum fabulas, ita infra Comicarum quoque argumenta retractat, & ad Dialogorum festiuitatem reuocat. Interim tamen etiam seria obiter monet ac docet, ut in Cupidine, ubi tacite illud indicat, qd Cicero pro Cælio multis uerbis commemorat: Studiosos, puta, & literarum amantes nullis externis, ac prauis cupiditatibus alligari, ac uinci. Quod idem & Theocritus de Musis aperte dicit.

Nam quos aspiciunt illæ (inquit) ex
hilarantq; uidendo,

Nulla uenenosæ lædunt hos pocula
Circes.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
 DEORVM DIALOGI.
 ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.
 Promethei, & Iouis.

*Jupiter iratus furto fraudiq; Promethei,
 Vincitum Caucasæis liberat inde iugis.
 Significat curas hepar, cœlestis at ignis,
 Nostrum animum, quoniã cœlitus ille datur.*

Προμηθεύς.

Υσὺν με ὦ Ζεῦ. Διὶ δὲ γὰρ ὕδην
 Α πίνονθα. Ζεύς. λύσω σε,
 φη'ς, ὅρ' ἐχρῶν βαρυτίρας
 πίδας ἔχοντα, καὶ τὸ καύκαθ' ὅσον
 ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον, ὑπὸ ἑκα-
 τείδεα γονάων μὴ μόνον κέρειδα
 τὸ ὕπερ, ἀλλὰ καὶ τὸς ὀφθαλμοὺς ἐξο-
 ρύττειν, οὐδ' ὦν τοιαῦτ' ἐμὴν ἴδρα
 διβρώπης ἐπλάσας, καὶ τὸ πῦρ ἐκλε-
 ψας, καὶ τὰς γυναικας ἐδημιούργη-
 σαι· ἃ μὲν γὰρ ἐμὶ ἐξηπάτησας ἐν τῇ
 Διωνομῇ τ' κρεῶν, ὅσα πικρὰ κακα-
 λυμμένα μοι περαθέν, καὶ τῶν ἀμεί-
 νων μοιρῶν σιωτῶν φυλάττω,
 καὶ γὰρ ἡ λίγαν. Προ. ἔκ' ἔν' ἰκανῶν ὕδην
 τῶν δίκων ἐκτίβεται, τοσούτον χρόνον
 τοῦ καυκάσου προσηλωμένος, τὸ κα-
 κιστὰ ὀρέων ἀπολούμενον αἰτὸν τρέ-
 φων τοῦ ὕδατος. Ζ. εἰς πολλοσημέ-
 ρον τὸ το, ὡς σε δὲ παθεῖν. Προ. καὶ
 μὲν

Prometheus.

Olue me Iupi. gra-
 S uia enim iā passus
 sum. IV. Soluā te,
 ais, quem oportebat gra-
 uiores pedicas habētem,
 & Caucasum totū super
 caput incumbentem, a se-
 decim vulturibus non so-
 lum corrodi hepar, sed &
 oculis carere effossis. Eo
 quod talia nobis anima-
 lia, homines uidelicet, ef-
 finxeris, & ignem furtim
 furripuisti, & mulieres fa-
 bricatus es. Nam quibus
 me ipsum decepisti, in di-
 stributione carniū, ossa
 pinguedine obducta mi-
 hi apponens, & melio-
 rem partium tibi ipsi ser-
 uans, quid attinet dicere?
 Prom. Igitur sufficientem
 iam poenam exolui, tan-
 tum tempus Caucaso af-
 fixus, pessimam auium
 perditam aquilam nutri-
 ens hepate! V. Ne mini-
 mum quidē hoc eorū, que
 te oportet pati. Προ. Αὐ-
 quipon

Deprecatur suppli-
 cium Prometheus.

Recusatio Iouis.

αὐτίκα
 χία δὲ
 ἀπατα-
 θμός
 οἱ.
 παράλω
 τιν.

Poenæ exagge-
 ratio, & extenua-
 tio.

LUCIANI

ὁπρόχων qui non sine mercede sol-
ου ues Iupiter, sed tibi signi-
σι ficabo valde necessariū.
ἀνὸν οὐδὲ Iup. Blandiendo decipis
καταπο me Prometheus. Pro. Et
φίσημα quid plus habebō? Non
τῷ. enim ignoras rursus, vbi
 Caucasus est, neq; indige
 bis vinctulis, si quo modo
 versutias agens deprehē-
 dar. Iup. Dic prius, quam
 nam mercedē persolues
 necessariam nobis existi-
 tem? P. Si dixerō, ad quē
 locū vadis nunc, fide dig-
 nus ero tibi & de reliquis
 vaticinans? I. Quomodo
 enim non? P. Ad Thetin,
 ἢ habiturū cū ipsa. I. Hoc
 quidē nosti. Quid igitur
 postea? videris enim verū
 quiddam dicere. Pr. Ni-
 hil o Iupiter rei habebas cū
 Nerine hac: si enim ipsa
 grauida reddet ex te, for-
 tus similia faciet tibi, qua-
 lia & tu fecisti Saturno. I.
 Hoc ais, expulsurum me
 regno? Pr. Utinā ne fiat, o
 Iupiter. Veruntamen tale
 aliquid cōsuetudo ipsius
 minatur. Iu. Valeat igitur
 Thetis, te vero Vulca-
 nus ob hac soluat.

μὴν ἔκ' ὁμιλί' με λύσῃς ὧ' ἴδῃ, ἀλλὰ
 σοὶ μὴν ὁσὸν πένον ὀναγκᾶν. Ζ. κα-
 ταφρί' ἵμεν ὧ' προμηθεύς. Προ. καὶ τί
 πλῆον ἔξω: ὅτε ἔργου σῶσαι αὐτὸς ἔσ-
 θα ὁ πρὸς τὸν ὄντα ἄπορῆσθαι
 δις μὲν, ἢν ἔνι χυλῶν ἀλίσταμα.
 Ζ. ἀπὲς πρότερον, ἢν ἔνι χυλῶν
 ἀπορήσας ἀναγκᾶν ἢν ἔνι χυλῶν. Π.
 ἢν ἔνι χυλῶν ὧ' ὅτι, ἢν ἀπορήσας ἔνι
 ὧ' ἔστωμα ὅτι καὶ πόρῃ τῷ ὑπολή-
 πον μὴν τὸν ὄντα. Ζ. πῶς γὰρ οὐκ
 Προ. πᾶρα τὴν θύλῃν, σωμῶσθαι
 ὧ' τῇ. Ζ. τὸ τῇ μὴν ἔνι χυλῶν, ἢν
 ἔνι χυλῶν τὸν ὄντα ἢν ἀπορήσας
 Προ. μὴν ὧ' ὅτι καὶ ἀπορήσας τῇ
 νηρὶ δὲ. ἢν γὰρ αὐτῇ κυφορῆσθαι
 ὧ' τὸ τῇ μὴν ἔνι χυλῶν ὧ' τῇ
 αὐτῇ τὸν ὄντα ἢν ἀπορήσας τὸν
 ὧ' τῇ μὴν ἔνι χυλῶν ὧ' τῇ
 Προ. μὴ γένοιτο ὧ' ὅτι. πλὴν τοῦ
 ἢν ἔνι χυλῶν αὐτῇ ἀπορήσας. Ζ. χα-
 ρίς τοι γὰρ ἢν ὧ' τῇ, ὧ' τῇ ὧ' τῇ
 ἢν τὸν ὄντα ἢν ἀπορήσας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, Η ΚΑΥΚΑΣΟΣ.

Prometheus, siue Caucasus.

Argumentum.

IDETVR hoc dialogo Lucianus,
 id quod & in sequentibus facit, Deorum
 gentilium ueritatem, & ineptam de illis
 per suasionem bene in reprehendere atq; irride-
 re uoluit.

A R G V M E N T V M.

re uoluisse. *Occasionem autem sumpsit ex fabula Promethei, quem poëta fingunt, eo quòd Iouem in distributione carniū decepisset, deinde & homines formasset, postremò autem è cœlo ignem surreptum terris intulisset, à Ioue Caucasò alligatum, aquilamq; immisam. quæ ipse illius carpendo attereret. Pingit itaq; hic interea dum rupibus affigitur, causam dicere, & apud Mercurium & Vulcanū, de criminibus obiectis se purgare. Primum de distributione carniū, per extensionem, dicendo iocum fuisse conuiualem non fraudem, neq; tantum supplicium mereri, ex aduerso priora sua meritu referendo. Secundo loco de plasticæ, ubi bisariam respondet, & super eo: an homines in uniuersum, finxisse, Dijs damnosum fuerit: & super modo & forma, ostendens uò modo nihil in commodi fictionem hominis attulisse Dijs, uerum etiam utilem & propè necessariam fuisse. Deinde & hac forma, ita ut Deos referrent facie, & rationis participes essent, necesse fuisse creati. Vltimo de furto ignis respondet, neq; cœlesti igni quicquam ademptum esse, & ad officium Deorum pertinere, ut homines iuuent: præsertim cum ea re ipsi neq; opus habeant, neque utantur, homines autem sacrificando indigeant, & ad ipsorum Deorum ministerium adhibeant.*

Occasio apologiæ sumitur ex eo, quòd cum Prometheus sui misereri Mercuriū iuberet, ille contra meritò cum pati hac dixerat.

LUCIANI

MERCURIUS.

Exordii
Dialogi
ab occasi
one loci.

N tibi Caucasum
E o Vulcane, cui mi
ser hic Titan figen
dus est. Itaque circumspiciamus, sicubi locus pateat in præcipiti, nudatus niue, cui firmius infigantur vincula, & vnde suspensus ipse magis promineat & fiat conspicuus. Vulc. Circumspectandum profecto Mercuri nobis est, ne humili loco, ac prope terram affixus, plasmatis sui (nempe hominū) expectetur auxilia, aut rursus in sublimi propedens, ijs qui in montis radice versantur, minime appareat. Quamobrem nisi aliter tibi visum fuerit, hic in montis medio, supra conuallem, passis hinc atque illinc regione manibus, cruci affigatur. ME. Recte dicis, prærupta enim hic vndique sunt saxa, & nemini accessa, quippe propenduntia parumper in præceps, tanta proinde angustia, ut nullum penitus recipiant vestigium, quum vix summus hic insistas pedibus, Denique quā maxime opportuna, in quib. furca fiat. Ne igitur cūcteris Promethee, sed ascendi, et prebete monti affigendum. PRO. At vos saltem, o Mercuri et Vulcane, miserefcite mei, qui citra ullam prorsus noxā calamitatē istā incidi. ME. Miserefcite ais, Promethee? Tanquam sit tibi Caucaso al-

ligari,

ΕΡΜΗΣ.

Μὲν Κούκλας ὁ Ἡρώης
ὅτι, ὡς ἡ ἑλλεν ὑπὸ τῆς
τυτῶνι προσηλωθῶσα διὰ

σα πεισὺς πῶμῳ δὲ ἤν κρημνὸς
πικὰ ἐπιθήδον, ἐὶ πῶς τῆς χιόνος
χυμὸς ἐστὶν, ὡς βίβαιοι τὸν κατε
παγὲν τὰ δισμὰ, καὶ ὅτι ἅπαν
περιφανὲς ἐκ κρημνῶν. Ἡρώης
περισὺς πῶμῳ ὡς Ἑρμῆ. οὕτως γὰρ τὰ
παιδὸν καὶ πρόσθεν ἐσαυρώθη χεῖρ,
ὡς μὴ ἵπαμύων αὐτῷ τὰ πλάσ
ματα αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως μὴ κα
τὰ τὸ ἄκρον, ἀφανὲς γὰρ ἂν εἴη τοῖς
καὶ τῷ. ἀλλ' ἐὶ δὲ καὶ κατὰ μέσον ἐν
ταῦθ' αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς φάραγγος ἀνα
σαυρώδω, ἐκπιταθείς τῷ χεῖρι αὐ
τῷ τυτῶνι πρὸς τὸ ἐνωτιόν. ΕΡ. ἐὶ
λίγας, ἀπὸ τομοῦ τὴν αἰπίτρου, καὶ
ἀπρόσδεχτοι, πάντα χόθην ἡρέμα
ἐνενδύκῃαι. καὶ ὅτι πᾶσι τῶν
τὴν ὁ κρημνὸς ἔχει τὴν ἐπίβασιν, ὡς
ἀκροποδίτι πῶς μολὶς ἐσάναι. καὶ
ὅλως ἐπικαιρότατος ὁ σαυρὸς ἀν
γίνοιτο. μὴ αἰετὶς ὅς Προμηθεῖ,
ἀλλὰ ἀνάδωκε, καὶ πᾶσι χιόνων
καταπαρυσώδων πρὸς τὸ ὅριον.
Προ. ἀλλ' ὅμως γοῦν ὡς Ἡρώης, καὶ Ερ
μῆ. κατελήσασαί με παρὰ τὴν ἀξίαν
δύσυχοντα. ΕΡ. οὕτως ἔφη ὡς Προμη
θεῖ τὸ κατελήσασαί με, ἀντὶ τοῦ ἀνα

σικλοῦσι

Αἰὶο' &
affixio
Promethei,
vnde occasio dra
matis pe
nitur.

ἡρώης
ε.
συγγνώ
μη.

Ἑρμῆς.

πάλιν ἀντιπάλιν αὐτίκα μάλα παρὰ
 καὶ σπινταί τῷ ἐπιτάγματι. ἢ ὅχ
 ἵστασ' ἵναί τοι δοκῇ ὁ Κανὼστος,
 καὶ ἄλλος ἄρ' ἡρώσῃσιν δύο προση
 παλδουθῆναι; ἀλλ' ὄριγε τήν Διδυάν,
 σὺ δ' εἰ ἦ Εἰρωσι, κατὰ κλισίαν, καὶ προ
 σέθεν, καὶ τήν σφύρασιν ἐρῶ μένος κα
 τάφειρι. δὲ καὶ τήν ἐτέρωσιν κατὰ
 λήθῃσιν εἰ μάλα καὶ αὐτὸς. εἰ ἔχ
 πατακίησιν τῷ ὅτι καὶ ὁ ἀπὸς ἀποκ
 ρῖν καὶ ἔπαρ, ὡς πᾶσι τὰ ἔχουσιν αὐτὶς
 καλῆς καὶ ὅτι μὴ χάνει πλάσσει. Πρ. ὦ
 Κρόνι, καὶ Ιαπετῇ, καὶ σὺ γὰρ μήτερ,
 δία τέωνοθα ὁ κακοδιδυμῶν, οὐδ' ἐν
 δίδυον εἰργασμένος; Ερ. ὅτι ἐν δίδυον
 ἔργασα ὦ Προμηθεῦ, ὅς κ' ἔργατα μὲν
 τὴν νομὴν τῶν κρητῶν γ' ἐχέμεν, οὐ
 τῶς ἀδίκων ἐπιδόσθαι, καὶ ἀπατηλῆν,
 ὅς αὐτῶν μὲν τὰ κάλλιστα ὑπεξέλε
 ναι, τὸν Δία δ' ἐπαλαγίαναι,
 ὅς αὐτῶν ἀργεῖν δὴ μὲν; μέμνη
 μασι Ησίοδον καὶ Δί' οὐτῶς εἰπὼντος,
 ἔπειτα δ' ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλα
 στας, πανουργότατα ἴδαι. καὶ μά
 λιστα γὰρ τὰς γυναικας. ἐπὶ πᾶσι δ' ἐ
 πὶ τοῖς κτηνῶν κτήμασι τῶν θείων τὸ
 πῦρ κλέψας, καὶ τὸν ἑδωκας τοῖς ἀν
 θρώποις. τοσούτα δ' ἀνὰ εἰργασμέ
 νος φῆς μὴδ' ἐν ἀδικήσας Διδυάν; Π.
 ἴσως ὦ Ερμῇ καὶ σὺ κατὰ τὸν πο
 κτὴν ἀνθρώπων ἀνέλεος, ὅς τὰς καὶ πᾶσι
 προσφίετο,

ligari, nisi nos quoque am
 bos Iupiter eidem poenae
 mox destinaret, veluti man
 dato suo immorigeros? Sed
 tu porrigere dextrā, Vulca
 ne tu reclude et affige, mal
 leo potenter immisso. Pre
 be laevam, quo & illa rite
 implicetur. Bene adū, iā
 nunc deuolutura tibi aequi
 la iecur depascet, ne quip
 piā tibi vnquam desit pre
 mij, pro opere illo tuo, tū
 pulchro, tū ingenioso. Pr.
 O Saturne, o Iapete, et tu
 Tellus parēs, infelix ego
 quib. afficior poenis? qui
 neque facinus unquā graue
 admiserim. Me. Nullū fa
 cinus ais Promethee? qui
 primo quidē distribuēda
 rum carniū obiens mu
 nus, mirum q̄ uasre egeris
 atque improbe, optimā enī
 partē tibi subducens, loī
 ossibus candido adipē ue
 latis, imposuisti. Hesiodi
 ipsius mihi iam in mentē
 venit, q̄ me hercle de hac
 re verba facit. Deinde &
 homines effinxisti, animā
 tis genus, quo non est ali
 ud uersutū magis ac calli
 dū, ut quidē maximē im
 mulier. Super omnia autē
 ignē thesaurū deorū mul
 to oim praestantissimū fur
 tim surripuisti, hominib.
 eiusce usum tradēs. At ue
 ro quā tāta admiseris bla
 gitia, mirū q̄ modo dicere
 ausiste quasi insontē, et ne
 mini prorsus iniuriū uincu
 lis implicari. P. Videris q̄
 que & tu mihi Mercuri,
 iuxta poetam iuculare in
 nocuū, quando talia mihi
 obicis.

προσέξ
αι.

σαρπ
μός.

χίλια
σκόν μέ

ΡΘ
Accusa
tio Pro
methci.
I.

II.

III.

παύσαι
σιν.

Prepara
tio ad de
fensionē,
seruiens
dialogi
decoro,
eademq;
uice ex
ordij.

Corre
ctio.

ἀξίως
κ' παύ
σαις τ'
μυθόδ'·
ἀποστο
φ' η'·
σκηλ'.

obscis, quæ ego iure op
tuno me fecisse contende
rim, ob quæ equidē in Pry
taneo publice alendū me,
si promerito mecum age
retur, censuissē. Verū si
vacat tibi audire ex me
defensionem minime inui
cundā, ego detor tā in me
culpā facili conatu dilue
re curauero, simul atque
prospicuum fuerit oratio
ne mea, q̄ iniquū aduersum
me lupiter pronunciauerit.
Tu uero quandoquidem
tam eloquio polles q̄ iu
ris scientia, Iouis partes tu
earis, Deniq; effingas ut
lubet, q̄ me haud iniuria
p̄pe portas Caspias Cau
caso isti affigandum iudi
carit, quo miserrimū Scy
this omnibus siā spectacu
lum. Me. Inanem insumis
operā Promethee, si pro
uocare uelis a Iouis in te
lata sentētia. tentare enim
isthuc prorsus existimo in
utile. Verū quando alioq;
tantisper mihi hic manen
dū est, dum ex arduo ad
uolet aquila, quæ epatis
tui curā gerat, occasione
nimis hæc nobis mo
ra ministrabit te auscultā
di declamantem, qui pre
ter altū quo cunctos mor
tales superas, Rhetoricē
quodq; p̄be calles. Pr. Pri
mū igitur Mercuri tu ue
li dicas, qbus de rebus me
cū pater tuus exposculet,
quas, dei exaggerare tibi
licebit, & longe grauissimas facere. Caueto autē imprimis, ne præter
missum tibi aliquid excidat. Cæterum tu Vulcane censor esto, ac de
causā cognoscas uelim. Vul. Ita me amē Iupiter, p̄ iudice accusator
tibi futurus sum, eo q̄ cōpilato igni, gelidā mihi officinā redideris.

προφ' εἰς, ἵπ' οἷς ἔγω γὰρ τῆς ἐμ' η'ρω
ταινίφ' σιγῆσαις, ἐν τῇ δίκῃ ἐγὼ
ἵδω, ἐν μυσάμην ἂν ἐμωυτόν, ἐν γὰρ
χολήσοι, ἡ δ' ἐμωυτὸν ὅτι κ' δικαιολογ
ησάμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων, ὡς
ἐξέμει ἀδικα ἐγνοκότε πρὶ ἐμοῖ
ἐν Δίᾳ. σὺ δ' εἰ, ἐμωυτὸν γὰρ εἴ, καὶ
δικαστοὺς, ἀπολόγησαι ὑπὲρ αὐτῶν,
ὡς δικαίον τὴν ψήφον ἔδωκε, ἀδικασ
τῶν δ' ἐμὲ πλεόνον τῶν Κασπίων
τοῦτον πυλῶν, ὅτι τοὺς Κασκίους· οἱ
κῆσον θείαμα πᾶσι Σκυθίας. Ερ. ἔδο
κον μὲν ἡ Προμηθεὺς τὴν ἔφισιν ἀγ
νῆν, καὶ ἐς οὗ δ' ἐν δ' ἐορ. ὅμως δ' ἔγω
λέγω, κ' ἂν ἄλλως πόρμην ἐν ἀγκυ
ον, ἔς τε ἂν ὁ αὐτὸς καταπῆν ἐπιμ
λησόμενος σὺ τῷ ἥπατ'· τῆς ἰν τῷ
μίσθ' δ' ἐν ταύτῃ χολῇ καλῶς ἂν εἴ
ἔχον, ὡς ἀπόσσειν κατα χρεῖσιν οὐ
φισκῆν, ὅτι ἡ σὺ πατρὸς τὰ τ'
ἐν τοῖς λόγοις. Προ. η' ὅτις ἔγω
Ερμὺ λέγω· κ' ὅπως μὲν ὡς δ' ἐν ὅτε
τὰ καταγορήσεις, μὴ ὅτι παρ' οὗ τι τ'
δικαίον ἔπαπ'· σὺ δ' εἰ ἡ Ἡφαι
δικαστὴν ποιεῖμαι ἔγω γὰρ. Ηφ. μὰ Δί'
ἀλλὰ καταγοροῦν οὐτὶ δικαστὴν ἰδίᾳ με
ἔξω, ὅς τ' ἐν πῦρ ὑφ' αὐτῶν, ψυχρ
ἀνμοι τῆς κάμωρ ἀπολύσονται.

Pro.

Πρὸς αὐτοὺς διελόμενοι τὴν κατηγορίαν, οὐ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς ἔδῃ σύνεργον, ὁ Ερμῆς δὲ καὶ τὴν αὐτοῦ κατασκευάσειαν, καὶ τὴν κρυπτονομίαν αὐτοῦ ἡσέσεται. ἄμφω δὲ τι χνίται, καὶ ἐπὶ πάνθ' ἄνθρωποι ἰσίσταται εἶναι. Ἡρμῆς, ὁ Ερμῆς καὶ ὁ πῆρ ἐμοῦ ἱερῶν. ἰγὰ γὰρ οὐ πρὸς λόγους τοῖς διακινεῖς ἐμὲ. ἀλλ' ἄμφω τὴν κάμινον ἔχω παρὰ λαοῦ δέ, φῆταρ ἐσὶ, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπὶ παρέρως μιμνῆσθαι αὐτοῖς. Προμηθεὺς, ἰγὰ μὲν ἔκ' ἄνθρωποι ὥμω καὶ πόρῃ τῆς κλοπῆς τὸν Ερμῆν ἰθὺς ἄνθρωποι ἂν ἐπὶ τῇ, ὅθεν οὐδὲν μοι τὸ τοιοῦτον ὁμοίω χνῶ οὐκ. πλήρ' ἀλλ' ἐπὶ καὶ τοιοῦτον ὁ Μάϊας πατὺς φύσας, καὶ πρὸς ἔδῃ περιάγειν τὴν κατηγορίαν. Ερ. πάντων γοῦν ὁ Προμηθεὺς μακρότερος δὲ λόγους, καὶ ἰκανὴς ἔνθ' παρὰ σκεδῆς, ἱπὶ τὰ θεῖα πεπραγμένα. ὅχι δὲ ἀπόχρη μόνον τὰ κεφάλαια ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων. ὅπ' ἱππερὰ πέντε θεομοιράσαι τὰ κρία, σκευῶν μὲν τὰ κάλιστα ἐφύλαττες, ἐξήπλησται δὲ τὸν βασιλῆα καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασται, οὐδὲν δέον. καὶ τὸν πῦρ κλίψας παρ' ἡμῶν, ἐκόντας παρ' αὐτοῦς. καὶ μοι οὐδὲς ὁ βίβλη, μὴ συνείναι ἱπὶ τοῖς τυλίοις καὶ τοῖς, πάντων φιλοφρονέσθαι τῷ Διὶ οὐκ ὀλίγη μιν δεκάτω, ἐφ' ἧς ἡμῶν, ἀδύνατον εὐπερὲς. Quia in re abusus es profecto uir optime, Iouis

Pro. Partiri igitur uos cōueniet actionē, ut tu quæ ad furtū pertinent, in unū congeras : at Mercurius quæ hominū formationi conueniunt, carniumq; distributioni impugnare conetur. Nihil autē uideo qd uos remoret, quū ambo sitis egregij artifices, et ad composite dicendū impēdio instructi. Vul. Mercurius meā obibit puinciā, cui hæc nō obiter cure sūt, utpote Rhetori. nam ego haud quaquam in iudicialibus dissertationibus uerfor, sed magis circa for, cū, ibiq; nōnihil est quod meq; possunt uires, quo pacto oratore agam nō uideo. Pro. Nihil est quod Mercuriū de furto dictū rū suspicer. Quomodo enim furti me suggillauerit cuius ipse autor est? Vnde necessitudo quædam mihi cum Mercurio intercedit, propter idē artificij. Atq; tēpus expetit o Maioriboles, si meculpe cuiuspiā arguere uelis, ut modo pronas accusationē. Mer. Si mihi propositū sit malefacta tua insectari, longa profecto oratiōe opus fuerit, et apparatu aliq, nec enim quasi cōpēdio quodā recensere crimina satis est. Quo pacto uidelicet commisso tibi distribuerarū carnij officio, regē meliori parte fraudaueris atq; illam pro te seruiaris. Quodq; homines, q̄s esse

Διὰ τὴν
σε τῆς
κατηγο
ρίας.

ἀπὸ τοῦ
δωατοῦ
χρηλακίας
Reijcis
partes in
Mercurium.
Extenuatio sui.

Interfatio
ὁν ἡκατη
χορηγικῶ

προσίμ
ον ὁδία
κὸν πρὸς
σε χέας
ινια.

Repetit
capita ac
cusationis.

II.
III.
Διὰ τὴν
σε τῆς
κατηγορίας
ἀνέκτου.

προϊκθε
σις, καὶ
ἐπὶ τοῦ
σις τῆς
πρὸς
τὸ δόξ
τιρον μ
ρ.
ἀπόθ
σις λό
γος.
παρὰ
κόβη
πρὸς
τὴν τῶ
ἐγκλη
μάτων
διάλυ
σιν.
Apolo
gia Pro
merthe
Ad I. ca
put de
carnium
distribu
tione, p
ἀξιῶσιν,
καὶ δ' ἡ
σιν, καὶ ἄ
μείωσιν.
Expro
batio.
Aperfo
na.

benignitate, ac uisus es mi
hi eā parū intellexisse. At
uero si hæc inficiaberis te
admisisse flagitia, longio
re tecū utemur sermone,
quo simul & dicta tuare
fellamus, & ut ueritas q̄
maxime fiat perspicua, la
boremus. Cæterū si ea cō
cesseris, quæ de carnū di
uisione diximus, homini
bus recens formatis, atq̄
ablato igni, abunde iā mi
hi in hac accusatione satis
factū est. Quid. n. plurib.
opus? quādo aliter dicere
iā plane sit nugari. Pro. Si
quidē isthuc an sit nugari
posthac uiderimus. Nunc
uero quoniā absolutati
bi est aduersū me (ut ais)
accusatio, Ego præpositis
Mercurij hæc obiecta faci
le amoliri cōtauro: Et pri
mo qdē audi obsecro quæ
dicā de carnibus: Cōsū te
stor, si me non Iouis loco
nūc pudet, ut recenseam q̄
ille sit pusillanimus et que
rulus, non tā aliā ob causā
q̄ quia minutula quædam
ossa in portione, quæ sibi
forte obtigerat, offendit,
& huius rei gratia, me tan
to nūc tēpore a cūctis pro
deo habitū, palis huc affi
gendū misit: Immemor sa
ne quib. eū iuuerim bene
ficijs, neq̄ satis probe per
pēdēs cuius momēti sit tā
te indignationis origo at
que materia. Nā quis nō
uidet puerilē hāc esse irā,
ut excandescas, & iniquo
feras animo, q̄a maiorem
partem nō acceperis? Verū
quāto foret equius Mercuri
huiuscemodī fraudū deinceps
ne recordari quidē? Et dimissa ira,

καταφραμένοι. ἃ μὲν ἔξαρτ' ἔμ
ἀργαδίαι ὧν τὰ, δὴ σὺ καὶ διελίγ
χην, καὶ ῥῆσιν ἵνα μακρὸν ἀποτρί
νην. καὶ παρ' αὐταῖς ὡς ἐνι μάλισται ἐμ
φονίῃσιν τῇν ἀλύθῃσιν, ἃ δ' ἐφ' ὅ
τοι αὖ τὴν πιπνίδια τὴν νομὴν ἤ
κρηδῖν, καὶ τὰ περὶ τοῦς ἀνθρώπων
καὶ νεργῆσαι, καὶ τὸ πῦρ κυκλοφῖναι,
ἰκάνως κατηγορηταῖ μοι, καὶ μακρό
τις ἐκ ἡμ' ἵστανται. λῆρ' ὅ γ' ἄλλως
τὸ τοιοῦτον. Προ. ἃ μὲν καὶ ταῦτα λῆ
ρός ἐστιν ἃ ἄρχεις, ὁ νόμος καὶ μακρὸν
ὕστατον. ἐγὼ δ' ἐκ καὶ ἐπέπερ ἰκονά
φῆς ἐστὶ τὰ κατηγορημένα, παρὰ ὅ
μα ὡς ἂν οἶός τις, σφραγίσαντα τὰ
ἐγκλήματα. καὶ πρῶτον μὲν ἄκουσθε
τὰ περὶ τῆς κρηδῖν. καὶ τοι οὐ τὸν ἕρα
νόν, καὶ νῦν λίγαν ταῦτα, ἀσχύνο
μαι ὑπὲρ τοῦ Διὸς, ἃ οὕτω μικρολό
γ' καὶ μεμψιμοιρός ἐσ, ὡς εἰόπ
μακρὸν ὅσον ἐν τῇ μερίδι ὑμῶν, ὅσα
σκαλοπιωθισόμεν) πῆμπερ παλαῶρον
οὐκ ἐθέλον, μῆτε τ' συμμαχίας μνη
μονύσασιν, μῆτε αὐτὸ τ' ὀργῆς τὸ
κεφάλαιον ὃ ἐστὶν ἐννοήσασιν καὶ ὅ
μετακίς τὸ τοιοῦτον ὀργίζεσθαι, καὶ
ἀγριακτῶν, ἃ μὴ τὸ μέγιστον αὐτὸ
λήψεται. καὶ τοι τὰς γὰρ ἀπάτας οὐ
Ερμῇ τὰς φιλίας συμπωλικὰς οὐ
ἔσ, οὐ καὶ οἱμα ἀπομνημονύσιν.
ἔσ, οὐ καὶ οἱμα ἀπομνημονύσιν.
symposij

ἄλλ' ἔκαστε π' ἐμάρτην μεταξὺ ὅσων
 χυμίσαν, παιδιὰν ἐγχεῖναι, καὶ
 αὐτοὶ ἐν ῥῶδι συμποσίῳ καταλεῖπον
 τὴν ὀργήν. ἐς δὲ τὸ αὖτις ταμὴν
 εἶδον τὸ μῦθος, καὶ μνησιπαικῆν, καὶ
 ἑωλόν ἵνα μὲν μὲν διαφυλάτῃσιν.
 ἄπαγε, οὐτὶ θεοῖς πρῶτον, οὐτὶ ἄλ-
 λως βασιλικόν. ἢ ἤν' ἀφίλη ἕως
 συμποσίῳ τὰς κομψαίας τούτους,
 ἀπ' αὐτῶν, καὶ σκύμματα, καὶ π' οὐλ-
 λάντων, καὶ ἐπιγλήσιν, π' καταλεῖ-
 μνόν ἐς μέθην, καὶ κόρη, καὶ σιωπῇ,
 σκυβερὰ καὶ ἀτερπὴ πρᾶγμα πα, καὶ
 ἔκιστα συμποσίῳ πρῆποι. ὥς ἐγὼ
 εἶδ' ἐν μνημοσύνῃ ἐς τὴν ὑστέραιον ἐν
 ὧ μὲν τὸν Δία, ὅπως καὶ τῶν
 πᾶσι τὰ αὐτοῖς ἀναγκάσθην, καὶ
 ἡνδύθην ἐγχεῖναι πικρὸν θῆναι, ἔ-
 σθ' ἐνέμορ πῆς κρία, παιδιὰν ἵνα
 ἱπαι, παρόντων ἔσθ' ἐγνώσιν
 τὰ τὸ εἶλινον ὁ αἰρούμενος. τίθε-
 δὲ ὁ Ἑρμῆς τὸ χαλιπώτερον μὴ
 τὴν ἱλῆτ' ὁ μοῖραν ἀπονεμῆσαι
 ναὶ ῥῶδι Διί, τὴν δ' ὅλην ὑφ' ἑρῆσαι.
 ἢ ἔρ' ἐξ τῶ τοιοῦτον τὸ τοῦ λόγου
 τῇ γῇ τὸν οὐρανὸν ἀναμειχθῆναι,
 καὶ Διὸς, καὶ σκυροῦς, καὶ Κανὸς
 καὶ ὅλων ἐπινοῆν, καὶ αἰτὸν κα-
 ταπύμπαν, καὶ τὸ ἵπταρ ἐκκοπῆ-
 ναι ὅρα γὰρ μὴ πολλὰ ταῦτα εἴσθην
 γὰρ τὴν ἀναγκάσθην αὐτὸν μικρὸν
 ψυχίον.

symposij delictū veluti lu-
 sum æstimare atq; iocum.
 Quippe quum in crastinū
 continere odium & me-
 minisse iniuriæ ueteris,
 haud quaquam reges de-
 ceat, ne dicam deos. Sed
 ægredum tollamus & con-
 uuijs lepores illos & fa-
 les, risum & sobdolas ca-
 ptiones, Quid, oro, præ-
 ter temulentiam, edacita-
 tē, & silentiū fiet reliquū?
 Quæ quū tristitia admodū
 sint, & parum iucunda, de-
 centius exulare credide-
 rim huiuscemodi a conui-
 uio. Nam Iouem in poste-
 rum diem recordaturum,
 quis oro, putaret huiusce
 distributionis carniū, in
 qua nil præter iocum no-
 tares ac lulum Vt ne inte-
 rim dicam, qd moleste nō
 nihil esset laturus, tanquā
 his rebus leuiculis potue-
 rit offendi. Nil enim aliud
 explorare uolebam in ea
 diuisione, quam in electū
 partium, meliorē num lu-
 piter ab alijs dignosceret.
 Sed age Mercuri, ut tibi
 iā aliquid cōcedamus, mi-
 norē portionē ei tradidi-
 mus in partitione: adde
 quod foedā, quod horren-
 dā atq; molestatam, & si lu-
 ber finge me omnino por-
 tionē sustulisse, Quid tū?
 Nūquid ideo decebat ut
 cœlum (ceu prouerbio di-
 citur) terre misceretur, uin-
 cula excogitarētur, et cru-
 ces totusq; Caucasus, ag-
 le dehinc demitterētur, quæ
 epas dilaniarent? Fallor si
 hæc nō sunt aperta pusilla

Conced-
 fio.

Exproli-
 tio superi-
 orum ad
 commo-
 rationē.

ὁ λογι-
 σμός.

σπασμο-
 λογία.
 ἀφάρε-
 σιν.

σωαφρο-
 ισμός
 εὐεγνι-
 κὸς τῆς
 δίκης,
 ποστ
 μέσση
 τῇ γῇ
 κλημε-
 τῶ.

LUCIANI

USA,

nimitatis indicia, animiq;
ignobilis & propensi in
iram. Nam quum hæc agit
ob pauculas carnes, quid
oro fecisset, si bos integer
illi fuisset ademptus? Vide
re iam licet homines in pa-
ri negotio, longe mode-
stius affectos, qui quã dijs
immortalibus natura sunt
inferiores, acrius illos ex-
candescere par erat quam
deos. Atqui nemo hæc-
tenus fuit, qui coquum tri-
ci adiudicarit, eã ob caus-
sam, quod carnes elixans
immixtum iusculo digitũ
uisus sit circumlambere, aut
ex ueru nõ nihil tostarum
carnium uellens uorarit.
Magis enim ueniã illis im-
pertunt, nisi uehementer
fuerint irati: tunc enim in-
cutiunt coquo pugnum,
aut uerberant genas: uerũ
qui in crucem ullum sustu-
lerit, inuenias ueminem.
Et hæc de carnib. uilis sa-
ne defensio: sed unde mul-
to uilior plane ac turpior
in louem redundet accusa-
tio. Tempus nũc monet,
ut de plasmate & homini-
bus a me formatis, differa-
tur. Qua in re geminam
cõstat firam esse accusati-
onẽ. Neq; satis compertũ
habeo Mercuri, cuius iam
culpæ me primo reum a-
gas: Num illius, quod ho-
mines haud quaquã pro-
creari debuerint, qui mo-
uerentur: sed conducibili-
us foret terram ipsam, un-
de sunt progeniti, prorsus
esse ociosam: An uere
fuerit absurdum, sed lor-

ἡμεῖς, καὶ ἀγαθὸν ἔργον ποιῶμεν, καὶ
 πρὸς ὁργὴν διδύχαίμεθα, ἢ ἂν ἱστορίᾳ
 σκεπτομένη ὅλῃς ἀποδείξῃ, ἐκ κινήσεως
 ὁλόκληρον ἔκαστον τοιαῦτα ἰσχυρίζεται; καὶ
 τοι πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς διδύχαίμεθα
 ἑκτον διδάσκονται πρὸς τὰ τοιαῦτα,
 οὐς ἐκὸς ἢ καὶ τὰ ἐς ὁργὴν ὁξυτέρως
 εἶναι τὴν θείαν; ἀλλ' ὁμοῦ ἐκείνων ἐκ
 τῶν ὁσίων ἐκείνων μαθητῶν εὐαγγελιστῶν
 ἐκείνων, ἐκ τῶν κινήσεων, καὶ τῶν
 διδασκάλων τῶν ἰσχυρῶν πειστικῶν
 ἢ ὁπποῦ μὲν ἀποστασὶς τῶν κινήσεων
 κατεβρόχθισεν. ἀλλὰ συγγνώμην
 ἀποδείκνυσθαι αὐτοῖς. ἐκ δὲ καὶ πᾶσι
 τοῖς ὁργισμένοις, ἢ καὶ ὁλόκληρον ἐκείνων,
 ἢ καὶ κατὰ κόρη καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς
 σκεπτομένη δὲ οὐδὲν παρ' αὐτοῖς
 τῶν πηλίκων ἐκείνων. καὶ περὶ μὲν
 τῶν κινήσεων, τοσαῦτα. ἀλλὰ μὲν
 καὶ μὲν ἀποστασὶς: πολλὴ δὲ ἀποστασὶς
 κατηγορήσιν ἐκείνων. περὶ δὲ τῆς πᾶσι
 σκεπτομένης, καὶ οὐ τοὺς ἀγαθούς ἀποδείκνυσθαι
 σκεπτομένης, καὶ τὸν δὲ ἐκείνων. ἔτι δὲ ἐκ
 μὲν διττὴν ἔχει τὴν κατηγορίαν, ἐκ ὅ
 δὲ καὶ τὸ πρῶτον αὐτῶν μετὰ
 τῶν, ὡς οὐδὲ ὅλως ἐκείνων τοὺς ἀγαθούς
 ἀποδείκνυσθαι, ἀλλ' ἀμεινον ἢ
 ἀρεμὴν αὐτοῖς ἢ ἄλλως ὄντας ἀγαθούς
 γασσον, ἢ ὡς πειστικῶν μὲν ἐκείνων, ἄλλων
 δὲ ἕνα καὶ μὴ ἑῶν διδασκαλῶν τὸν
 , quod formari quidem homines haud
 ge aliter , & ferme ad aliam figuram ac
 formam

πρόπορ; ἐγὼ δ' εἰς ὅμως ὑπὲρ ἀμφοῖν
 ἔρδω. καὶ πρῶτον γὰρ ὡς ἐβλήματι τῶν
 θεοῖς ἀπὸ τούτου βλάβη γένηται,
 τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸν βίον παρὰ χ
 θίντων, παρὰ θύμαι δ' ἀκνύει. ἔπειτα
 δ' εἰς κ' συμφύροντα κ' ἀμείνων ταῦ
 τα αὐτοῖς παρὰ πολλὸν, ἢ δ' ἐρύμην κ'
 ἀπάνθρωπον συνέβαινε τὴν γῆν μέ
 ναν. ἢ τοίουν πάλαι, ῥᾶρον γὰρ οὕτω
 δ' ἡλθον ἔν γ' οἶτο δ' π' ἡδίκηται ἐγὼ
 μετακωσμήσεις, καὶ κατερίσεις τὰ
 περὶ τῶν ἀνθρώπων, ἢ θάρον μόνον κ'
 ἢ ἰσχυράνιοι γένηται, ἢ γ' ἡ δ' εἰς, ἄγρι
 ὄντι χηῖμα κ' ἀμορφον, ὕλαις ἀπαι
 σε, καὶ ταῦτα οὐκ ἀνήμεροις λαοῖς.
 οὐτε δ' εἰς μοῖοι θιῶν, ἢ γ' ὡς πόθιν δ' εἰ
 ἄγαλμα, ἢ ξόονον, ἢ π' ἄλλο ποιεῖτο,
 οἷα πολλὰ νῦν ἀπανταχόθι φαίνετ
 μετὰ πάσης ἐπιμελείας τιμωρίας
 ἐγὼ δ' εἰς, αὐτὸ γὰρ ὑ' προσβλύνω εἰς τὸ
 κερὸν καὶ σκαπῶ ὅπως ἀνέκθουσι
 μὴ τὰ τῶν θεῶν, ἐπιδώσας δ' εἰ καὶ
 τῶν πάντων ἐς κόσμον, καὶ κάλλος,
 ἐννοήσας ὡς ἀμείνων ἢ ὀλίγον ὅθ' ἔ
 πηλὸν λαβόντα, (ῥᾶ γὰρ συσέβεται,
 κ' ἀναπλάσαι, τὰς μορφὰς μὴ ἢ μῖν
 αὐτοῖς προσοικότα. καὶ γὰρ ἐν δ' ἄν
 ἢ ὅ μιν ὡς θείας, μὴ ὄντ' ἔ' ἔνοον
 ἴου ἀνθρώπ' κ' πρὸς δ' εἰ μάλιν ἢ ἔξ
 τας γιγνομένην, οὐδ' αἰμονέειρον ἀν
 ποφαίσει αὐτὸ. θνητὸν μὴ τοι αὐτὸ
 εἶναι

formam, quam ego illos ὑπόχ
 fabricarim. Ego ad utru-
 que facile responderim, si
 mul atq; ostendere tenta-
 uero, quod nō modo nul-
 la penitus iactura maloue
 deorum homines in uitā
 sunt adducti: uerū etiam,
 quod in rem eorū isthuc
 potissimum cedat, magis
 quam si (ut iam olim fuit)
 tellus deserta, & homini-
 bus, qui eam colerent, de-
 stituta maneret. Sic enim
 nullo negotio palam fiet,
 num ego deliquerim, in
 hac formæ humanæ reno-
 uatione, quam solam con-
 stat diuinam esse, & plane
 cœlestem. Quum itaq; tel-
 lus inculta, rudi ac hirta
 sylua horresceret, ac squa-
 leret situ, adeo ut neq; us-
 piam gentiū uideres aras
 deorum, templum, statuā,
 simulachrum, aut aliud hu-
 iuscemodi, quemadmodū
 summa diligentia iam un-
 dicq; apparent hæc elabo-
 rata, non sine eximia deo-
 rū ueneratione. Ego quū
 alioqui propensus sum ad
 providendum in commu-
 ni, ne quid desit, quod ad
 incrementum rei diuinæ,
 decus, ac uenustatem per-
 tineat, tacitus mecum re-
 putauī, nec quicquam pos-
 se fieri melius, quam si pu-
 sillum luti acciperem, &
 inde animantia effingerē
 nobis dijs, forma non ad
 modum absumilia. Quip-
 pe uel id erat unicum, in
 quo mihi natura diuina
 deficere uidebatur, quod
 B 3 nul-

ὁ πρόχ
 σις.
 κατὰ
 κού
 μίρ
 ἐκ τῆς
 ἐκβάσ
 ος.
 κατὰ δ' ἡ
 γησις.
 ἢ πρόφα
 σις, ἢ αἰ
 φασμή.
 ὁ λαγ
 μος.
 τὸ αἶμα
 τὸ πρ
 χθινός.

nullius collatione felicior
appareret atq; perfectior
ueluti, modo si eam cū ho
mine cōferas, prudentia,
ingenio, ac rerū optimarū
captu intellectuue prestan
te, sed mortali tamen. Ce
terū iuxta Poetæ dictum
terrā aquæ cōmiscens ex
liquida molliq; effinxi ho
mines, Mineruam interea
adhortatus vt in opere ab
soluendo mihi ferret sup
petias. Hęc sunt magna il
la & ardua, quib. nos de
os offendimus, toriusque
mali ut uides, hęc summa est
ex luto perfecta nobis sūt
animantia, & qd ante hac
immoitū erat, nos ad mo
bilitatē perduximus. Iam
uero mirū quā indignetur
Iupiter, ex tali terrestrium
animantium formatione.
Quasi uero deinceps deo
rū sustinere cogatur penu
riā, et procreatis homini
bus, iā futurū sit, ut dijs su
is orbetur: uerū quis unq;
iā demens extiterit, ut so
litudinē in Iouis curia pro
pter generatos homines
aliquando uerisimiliter fir
tura formidare queat? Ni
si forte id ueretur, ne defe
ctionē moliantur homines
et armis deos laceſcant, id
quod olim fecerunt Gigā
tes. Itaq; neminem fugit,
qua ego sim modestia, ut
iā iniqui de me quispiā que
ratur, uel operib. mea in
dustria absolutis, q; inde

Conclu
ſio primi
argumen
ti.

II.

Multum
uero etiā
utilitatis

dij immortales offēsi sint, ac damnū acceperint. Quin tu Mercuri
minimū aliqd pfer, & ego cōficiuero ueluti merito has daturus sim
pœnas. Atq; in prōptu est cognoscere, quāta hinc dijs accedat utali
tas. Si contēpleris terrā, quę prius informi situ ac squalore obducta
erat, urbib.

ἔται, ὁ μὲν χανότατον δ' ἄλλοι, καὶ
συνιτάτατοι, καὶ τὸ βελήθειον αὐ
διανόμοιον. καὶ δὴ κατὰ τὸν ὡρι
κὸν λόγον, γὰρ ἴσθ' ὅτι φέρεται, καὶ
σχέμα λάξαι, οὐκ ἔπλασεν τοὺς ἀνθρώ
πους, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρακαλεῖσθαι
συνεπιβλέψαι μοι τὸ ἔργον. ταῦτ'
ἴσθ' ἃ μεγάλα ἔργα τῶν θεῶν ἡδίκη
ται. καὶ δὴ ἡμίωμα ὁρᾷ πηλίκον, ὃ ἐκ
πηλοῦ ἔσθ' ἐκπλασται. καὶ δὴ τέρεσι κί
νητοι ὅσ' κίνησιν ὕδατον. καὶ ὡς ἔοικε
δὴ ἀπ' ἐκείνου, ὅτι οἱ θεοὶ ὅσιν οἱ θεοὶ,
διότι καὶ ἐπὶ γῆς θνητὴ ἔσθ' ἐκπλα
σται. οὐτὼ γὰρ καὶ ἀνακτὴς ὁ
Ζεὺς ὁσπερ ἔλατ' οὐ μένων τῶν θεῶν
ἐκ τῆς Ἰδὴ ἀνθρώπων γενέσθαι. ὃ μὲν
ἄρα τοῦτο δίδει, μὴ καὶ οὗτοι ἀπό
στασιν ἐπ' αὐτὸν βουλεύσασθαι, καὶ πό
λεμον ἐξενέγκασθαι πρὸς τοὺς θεούς,
ὁσπερ οἱ γίγαντες. ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
ἔστιν ἡδίκηται πρὸς ἐμοῦ ὁ Ἑρμῆς, καὶ
τῶν ἐμῶν ἔργων, δὴ ἔστιν. ἢ σὺ δὴ ξέ
στι καὶ ἐν τῷ μικρότατον, καὶ γὰρ σὺ
πύσομαι, καὶ δίκαια ἔσθ' ἐμοὶ πύσων
θῶς πρὸς ὑμῶν. οὐ δὴ χρὸς ματαῦ
τα γένεσθαι τοῖς θεοῖς, οὕτως ἄρ
μέθοις, ὃ ἐπὶ βλήψαις ἦν γῆν ἐκεί
νην χυμῆραν καὶ ἀπαλλήσυσθαι, ἀλλὰ πό

λισι, καὶ καρφίσαι, καὶ φυτοῖς ἡμέροις
 σφραγισμένην, καὶ τὴν θάλαττον
 πλωμένην, καὶ τὰς νέφους περιέχον-
 μένας, ἃ πανταχοῦ δὲ βαρύνουσιν, καὶ
 θυσίας, καὶ ναοὺς, καὶ πανηγύρεις.
 μάλιστα δὲ Διὸς πάσαι μὲν ἀγχαί,
 πᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ἀγοραί. καὶ γὰρ
 ἐν μὲν ἑμαυτοῖς μόνον κτήμα τούτου
 ἑπλάσκει μὲν, ἐπληροῦν δὲ ἂν, τὸ χρεὶ-
 σασθ. ἵν' οὐδ' ἂν εἰς κτείνον φέρον, τίθεται
 καὶ ὑμῖν αὐτοῖς. μᾶλλον δὲ Διὸς μὲν
 καὶ Απόλλωνος, καὶ ὅθ' δὲ ἑρμῆ
 νιδὸς ἰδὲν ἀπανταχοῦ ἴσα. Προμηθεὶς
 θείας δ', οὐδέ τι μῦθος. ἔργα δ' ὅπως τὰ μὲν
 τῷ μόνῳ σκεπθῆ, τὰ κτείνῃ δὲ κατα-
 προδίδωμι, καὶ ἱλάττω ποιεῖ· τίθεται
 δὲ μοι ὁ ἑρμῆ καὶ τὸ δῶ. ἵν' οὐκ ἔ-
 τι οὐδὲ ἀγαθὸν ἀμάρτυρον ἢ κτῆ-
 μα, ἢ ποίημα, ὁμηδύς οὐκ εἴται, μὴ δ'
 ἑπαγέσινται ὁμοίως ἡδὺ καὶ τερε-
 πνὸν εἶναι τοῖς ἑσπερίοις. πρὸς δὲ τὴν
 βούτ' ἔφη, ὅτι μὴ γιγνομένων ἔσθ' οὐκ
 θρώπων, ἀμάρτυρον συνέβανεν εἰς
 κάλλος εἶναι τῶν ὄλων. καὶ πλεονέκτη-
 ῖνα πλεονέκτησιν ἑμέλλουσαν, οὐτε
 ὑπ' ἄλλων τοῖς θαυμασθῆσόμενον, οὐτε
 ἡμῖν αὐτοῖς ὁμοίως ἡμῖν. οὐδὲ γὰρ
 ἂν ἔχουσαν πρὸς ὅ, τι ἑλαττον παρὰ
 ὁδὸν αὐτῶν. οὐδ' ἂν συνίμεν ἡλί-

urbibus, agriculturis & mi- inde pro
 noribus plantis exornata, manasse,
 mare nauigatum, insulas ha a conse-
 bitatas, undique aras & de quentibus
 lubra, sacrificia & festiui- & effe-
 tates, adeo ut iam passim dis.
 uix & fora, denique quocum-
 que te uertas, prorsus om-
 nia Iouis plena sit. Quod
 si ego rei priuare intentus
 solum mihi homines rem adeo
 preclarā effluxissem, pro-
 fecto quantum ex fructu com-
 mune licet, qui ad me inde
 rediret, uos dii immortal-
 es opibus. & ditione ne mi-
 hi quidē conferendi sitis.
 Verū ego in commune deo-
 rum utilitati consulens ac com-
 modi proprii negligentior, in re uestram homines
 potissimum produxi. Nam
 si quæ ad Rempublicam attinent,
 ego attenuare molior quo-
 res meas promoueam, ue-
 lim mihi comonstres tem-
 plum Promethei, quem ad-
 modum Iouis & Apollinis,
 nusquam non uideas. denique
 & tibi Mercuri quædā de
 lubra sunt sacra. Ceterum
 isthuc interea tecum expen-
 das uelim, num tibi bonū
 aliquid appareat, sine om-
 ni penitus teste, & nū ob-
 lectare queat habentē pos-
 sessio, aut opus quod ne-
 mo uideat, nemo laudet,
 nemo admiretur? Quod
 ideo dixerim, quia nū si
 restit homines, id futurum
 erat, ut omnis cunctarum re-
 rum decor esset sine teste,
 et opes nostræ ne a nobis

τὸ κατὰ
 πλεονέκτη-
 σιν.

ἀντίθε-
 σιν.

καταπο-
 κούρ.

Aliud ar-
 gumentū
 a causa fi-
 nali.

ἵνα τῷ ἐν-
 νατίῳ
 ἐκδάν-
 τῳ.

Ἄλλο
 ἐπιχεί-
 ρημα.

quidem ipsis heberentur in precio, quod nemo alius sit qui harū ad-
 miratione caperetur. Adde, quod nemo ex nobis felicitatem suā sit
 intelledurus, si non liceat se obferre cū illis, qui respectu quodā sunt

inferiores, quippe bono-
rū nostrorū expertes. Nā
quis unquā rē quandā ceu
magnam aestimavit, si non
cū exigua illā dimeriatur?
Verumenim uero, quum
optimū iure honorē a vo-
bis pro rebus bene gestis
in Rep. sperare debuerim
in crucē a uobis leuatus,
mercedē capio mei tā salu-
taris cōsiliij. Sed ais: flagi-
tiosi quidā sunt inter ho-
mines, puta mœchi, bella-
tores, fororū mariti, & pa-
rentū acerrimī hostes: tan-
quā apud deos non eque
liceat reperire hanc scelerū
multitudinem, & hu-
ius rei gratia in cœlum cul-
pam reijcias, ac terrā unde
dij fuerunt prognati.
Nec uero est, quod dicas
hominū formationē dijs
immortalib. facessere ne-
gociū, et augere curā, alio
qui ociofis. Sic enim ean-
dē ob causam pastor qui
gregem curandū suscep-
sit, in pluuia eā nō cōrine-
bit, quādo operosum sibi
istud uidebitur, quū alioq
cura illa propter comuni-
cā exercitationē, non ad
modū appareat esse iniu-
cūda. Sed adime obsecro
dijs omnem sollicitudinē,
ut iā nihil sit cui provide-
ant, quid iā aliud agant, q̃
quod torpeant ocio, ne-
c̃tar imbibant, & uengrē
distendāt ambrosia? Cete-
rū male me habet, q̃ inue-
hēdo in opus a nobis ela-
boratū, sexminas potissi-
mū reprehenderitis quas
tamen impendio adama-
tis,

Conclu-
sio

ἀπό το

δικαίου

Obie-
ctio quā
exēplo
deinde
diluit.

τὸ δικά-
ιον.

Alia, quā
per inuer-
sionem a
simili sol-
uit.

τὸ κατ'
ἐπὶ τοῖς
σιν.

Aliud ca-
pur accu-
sationis
secundę.

καὶ διδασμονοῦμεν, οὐχ ὁρῶντες αἰ-
μοίροις τῶν ἡμετέρων πινᾶς. οὐτω
γὰρ δὴ καὶ εἰ μὴ γὰρ θαχέειν ἂν μέ-
γα, εἰ τοῦ μικροῦ παραμυτοῖτο. ὅ-
μως δὲ, ἡμεῖς δὲ τοῦ πολιτεύματος
τοῦτο φείδον, ἀνταρρώπατι με, καὶ
τοῦτον μοι τῆς ἀμοιβῆς ἀποδιδόν-
κατι τῷ βουλευμάτος. ἀλλὰ περὶ οὗ-
τοις ἡμεῖς φησὶ ἐν αὐτοῖς, καὶ μοι
χεύουσιν, καὶ πολιμοῦσι. καὶ ἀλλο-
φὰς γαμοῦσι, καὶ πατράσιν ἐπιβου-
λεύουσιν. παρ' ἡμῶν γὰρ οὐχὶ πολ-
λὴ βούτῳ ἀφθονία: καὶ οὐδ' ὅπου
σχετὸν ἀπάσαι τ' ἄρ' τις εἰς ἕρ-
νόν, καὶ τῶν γῆν, ὅτι ἡμεῖς συνεσθ-
αίνομεν, ἐπὶ καὶ τοῦτο ἴσως φάμεθα ἅρ-
κα, ὅτι ἀνάγκη πολλὰ ἡμεῖς ἔχειν πράγ-
ματα ἐπιμελόμενοις αὐτῶν. ἕκαστον
διάγαγε τοῦτο καὶ ὁ νομὸς ἀχρόθιος,
ἐπὶ τοῦτο ἔχει τῆς ἀγέλης, διότι οὐκ
γαῖον αὐτοῦ ἐπιμελεῖσθαι αὐτῆς. καὶ
εἰ βούτῳ γὰρ ἐργασθῆς τοῦτο, καὶ ἡδ' ὅ-
τι ἄλλως, καὶ ἡ φροντίς οὐκ ἀτιρεπὴς ἐ-
χέσθαι ἔχει σχετῆσθαι. ἡ γὰρ ἂν ἐν
πράττομεν, οὐκ ἔχοντο ὡς προνοῶ-
μεν ἅρ, καὶ εἰς ἕκαστον ἐπὶ νομῶν, καὶ
τῆς ἀμφοσίας ἐνφοροῦμεθα, οὐδ' ὅ-
που οὐντες ὁ δὲ μάλιστά με πνίγη,
τοῦτο ἐστίν. οἱ μὲν φόμοι τῆς ἀνθρώ-
που, καὶ μάλιστ' αὐτῶν γυναικας,
ὅμως ἱεῖται αὐτῶν. καὶ οὐδ' ὁ δὲ
πνίγη,

παιτεῖς καὶ οἰόντες, ἄρτι μὲν παῦροι, ἄρτι
 δ' ἐσάτυροι, καὶ κύκνοι γυνόμηναι,
 καὶ θιόνες ἐξ αὐτῶν παρὰ δὲ αὐτῶν
 τες, ἀλλ' ἐχρῆν ἴσως φήσας ἀναπνέ-
 πλάσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἄλλοις δ' ἐν-
 ναπρόπων, ἀλλὰ μὴ ἡμῖν τοιοῦτάς
 καὶ τὸ ἄλλο παρὰ δὲ ἑγμάτευον ἄμε-
 νον προσησάμεν, ὃ πάντως κελόν
 ἡπιστάμεν, ἢ ἀσύνετον καὶ θειωδές
 εἶναι, καὶ ἄγριοις ἀπαρτάμεναι τῶν
 ον; καὶ πῶς ἡμεῖς ἐβουλόμεθα, ἢ τὰς
 ἑλίας ἡμῖν ἡμᾶς ἀπένεμον, οὐχὶ
 ἐβουλόμην γυνόμηναι; ἀλλ' ἡμᾶς ὅταν μὲν
 ἡμῖν τὰς ἐκείνας προσέχωμεν, ἐκ
 ἐκείνων καὶ ἐπὶ τῷ δικαιοῦ ἡλθόν
 εἶσοι μετ' ἡμῖν Διότι πᾶς. ἐν τῷ
 τῶν τιμῶν ἡμῖν καὶ τῶν θυσιῶν αὐ-
 τοῦ, ἀνέστανται περὶ μὲν τῶν
 ἀνθρώπων, καὶ ταῦτα ἰκοῦνται ὅτι
 ὁ σὺ καὶ ἐπὶ τῶν μετέσθαι, καὶ τῆν
 ἐπορεύσασιν ταύτην κλοπὴν. καὶ
 πρὸς τοῦτον τοῦ μοι ἀπόκειναι, μη-
 δὲν ὀκνήσας. ἐσθ' ὅτι ἡμᾶς ἔκλυες
 ἀπολαλῆσαι μὲν, ἐξ ὅτου καὶ παρ' αὐ-
 τοῦ τῶν ἐσθ' οὐκ ἄν τῶν αὐτῶν γὰρ
 ὅμαι φύσις ἐβουλότο κτεῖμασθαι,
 ὅθεν πᾶσι λατρεῖν γίγνεται, ἐκαί τις
 ἄλλος αὐτὸς μεταλλάξοι. οὐ γὰρ αὐ-

ποσβέννυται

quid ex igne Dij quippiam perdidierint, ex quo ille fuit apud homi-
 nes : quid quidē uix unquam dixeris : quādo sic natura comparatum est,
 ut ignis nihilo fiat minor si quis etiā cum alio cōmunice: deniq; nō

ais, & modo tauri, modo
 satyri, & cygni effecti, ad
 illas uos dimittitis, ut ne
 interim dicam, quod in
 cœlum admissas, diuini-
 tatis confortes redditis.
 Atqui non erat, ais, absur-
 dum ut fierent homines,
 si modo ad nostram hanc
 formam similitudine qua
 piam non accederent. E-
 go si exemplar aliud no-
 uissem, quod forma præ-
 celleret, ad illius instar ho-
 mines effigiassem, nisi be-
 lunium magis deceret ef-
 se & prorsus agreste istud
 animantis genus : sed si
 hoc dixeris, non uideo
 quomodo uos diuino ho-
 nore afficerent, aut accu-
 mularent sacrificijs. quæ
 quam grata sint uobis, co-
 njicere licet ex eo maxi-
 me, quod non grauamini
 uel ultra oceanum summa
 celeritate proficisci, post
 inculparos Aethiopas, si-
 quando fenseritis uobis
 afferri ab illis hecatōbis
 uerum me, qui honorum
 huiusmodi ac sacrificio-
 rum autor sum atque ori-
 go, nescio quo iure in cru-
 cem sustuleritis. Hæc sunt
 quæ de hominum plasma
 te, fat fuerit commemo-
 rasse. Ad ignem transfe-
 mus direptum (si placet)
 foedam nimirum & inex-
 piabilem rapinam. Per
 Deos autem imprimis te
 orauerim, ne cūcteris, sed
 mox mihi respondeas, nū

Elegans
 amplifica-
 tio obie-
 ctionis
 per rege-
 stionem:
 Altera
 pars hu-
 ius capi-
 tis qua et
 de modo
 figmenti
 respon-
 det.

a conse-
 quenti cō-
 trario.

Conclu-
 sio.

Transi-
 tio. III.
 caput, de
 igne & co-
 lo subla-
 to.

ἐξ ὁμοιο-
 μος.

διησίο.

ἰρῶσις
 ἀντὶ τῆς
 ἀνθρώπου
 ως.

τὸ ἐπι-
 χύρημα.

L V C I A N I

a natura
rei.
ἀντιόχου
Colo.

extinguitur ideo, quia alius inde flammam transtulerit. Itaque evidentissimum hinc colligo argumentū inuidiæ, quod quum citra ullam iacturam, igne carere poteritis, ab eius tamē usu arcere in animū induxeritis eos qui hoc potissimum egere videntur. Quo contra oportebat deos omnes esse bonos bonarū rerum largitores, & ab invidia longe abesse.

Cōcessio

Sed quod si omnem prorsus ignē suffuratus, detulisset in terrā, adeo ut nihil vobis fecissem reliquū, quā nā oro iniuria uos affecisset?

Ratio.

quibus. ignis haud quaquā potest esse usui, quum neque coquere vobis necessum sit, neque frigidare ambrosiam. Ad hæc nō egetis artificioso lumine: uerū hominibus quum ad alia necessaria ignis habendus est, tum maxime ad sacrificia, quo uidelicet in bivio nidorē vobis parent, thura incendāt, et pecudū coxas adoleant in aris: uerum quū (ut uideo) ingenitē vobis lætitiā pariat fumus ille, nihil proinde tā gratū, quod in epulum uicem uos reficiat, quā ubi nidor simul cum fumo uoluitatus ad cœlum usque permeat. Itaque parū apposite profecto, & nimis abfurde uidemini uaporem huiusmodi nunc incusare.

Ab utili
et conse
quentib.

Miror autē cur Soli potestatem facinis lucēdi hominibus, neque illi uitio uertitis, quod in administrādo deorū bono tam prædignus sit, atque intemperatus, quum ignis illi sit multo huiusmodi

Stausula

amplificatio ab antiquo.

ποσίννυται ἰνοῦσαι μίνου πρός, φθόνῳ δὴ ἀντικρυς ἐβιοῦτο, ἀρ' ὡς μὴδ' ἔρ' ὑμῶς ἠδίκησθε, ζῶντων καλὸν μεταδιδόναι τοῖς δομίοις. καὶ τοῖς θεοῦς γὰρ δῖτας, ἀρχαῖους χ' ἔσθ' ἐκ δ' ὁτ' ἔρασαν. καὶ ἐξ αὐτοῦ ποῦς ἐτάνα. ὅπου γὰρ καὶ παρ' αὐτοῦ πῦρ ἐφελόμηνος κατακόμιθα ἐκ τῆς γῆς, μὴδ' ὅλως τὸ αὐτὸ καταλιπὼν, οὐμίγα ὑμῶς ἠδίκουν. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὑμῶς διδόναι αὐτὰ, μὴτ' ἐρίγωντες, μὴτ' ἐφόντες τῆς ἀμβροσίαν, μὴτ' φάσας ἐπιτεχνήσας δέομαι. οἱ δ' ἐν ἀνθρώποις καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μὴ ἀναγκάσιος χροῶνται τοῦ πυρὸς, μάλα καὶ ἐκ τῶν θυσιῶν, ὅπως ἐχρὶν κρῖσθαι ἀγῶνας, καὶ τὸ λεγαλὸς θυμῶν, καὶ τὰ μηρία καίεν ἐπὶ τῶν βωμῶν, ὅρ' δ' ἐν ὑμῶς μάλα καὶ χείροντας τοῦ κρῖναι, καὶ τὴν εὐχαρίαν τῶν τῆς ἡδίστης οἰομένων. ὁ πότις αὖτε ἐν ὁρῶν ἢ ἐκνῆσα γίνεσθαι ἡρώς μῖν περὶ κρῖναι. ἰνοατιώτατη τοῖς νυν ἢ μίμψισ' αἰ γὰρ τοῖς αὐτοῖς ἢ μῖν ἐκ ἐπιθυμίας. θαυμάζω ὅτι ὅπως οὐχὶ καὶ ἐν ἡλίῳ κικαλύνεσθαι καταλαμπόμενοι αὐτοῖς, καὶ τοῖς πυρὸς τοῖς ἐκ πολλοῦ θεοτέροντες, καὶ πυρὸς δέσποντοι. ὁ καὶ ἐν ὁρῶν αἰπῶς, καὶ ἀκαθάρτα ὑμῶν

noies

ἔμμεν κτῆμα. ἱερῆα. σφδ ὃ ἔμμεν
 μῆ, καὶ Ἡρακλῆ. ἢ π μὴ καλῶς ἐπῆρ
 διαδοκῆ, διδοῦναι καὶ δὴ κλῆ
 χαι. καὶ δὲ αὐτοῖς ἀπολυθῆθαι.
 Ερ. οὐ ῥᾶ δῖον ἔμμεν πρὸς οὐ
 τὰ γυναικῶν σοφιστῶν ἀμιλλᾶσθαι.
 πλὴν ἀλλὰ ὠνησὶ, δῖοῦ μὴ καὶ δ
 Ζηνος ταῦτα ἐπύκνουσέσου. εἰ γὰρ
 οἶδαι ὡς ἔξ καὶ δῖα γύπας ἄν ἐπῆ
 σινοῖσι τὰ ἔγκρατα ἐξαμῆθαι. οὐ
 τὰ δῖα ὡς αὐτὸν ἱερῶν ἱερῶν, ἀπο
 λυθῆναι δοκῶν. ἐκ τούτου γὰρ καὶ
 μέγας, πῶς μάλιστα δῖον, οὐ προγίνω
 σκότος οὐτὰν ἱερῶν ἱερῶν. Προ
 ἡπιστάμεν ἔμμεν καὶ ταῦτα μῆ,
 καὶ ὅτι ἀπολυθῆθαι ἄνθεσι δῖα,
 καὶ δῖα πρὸς ἐκ Θεῶν ἀφίξετα σὸς
 φίλῳ οὐκ εἰς μακρὰν καταβῆναι
 ἐν φῇ ἐπιπῆσιν αἰά μοι εἰς αὐτόν.
 Ερ. ἔγχα γίνεοις ἔμμεν πρὸς ταῦ
 τα, καὶ ἐπίδοιμί σε λιλυμένον, καὶ
 καὶ πρὸς ἑμὴν δόχου μῆ. οὐ μὲν
 εἰ καὶ κραινομοῦν τὰ γὰρ. Προ. θάρ
 ρα καὶ συνδύαχέθαι ἔμμεν, καὶ δ
 Ζηνος λύσσει, οὐκ ὡς πρὸς δῖα
 μονίας. Ερ. τίνῃ ταύτης; μὴ γὰρ
 ἐκπύσης ἐπῆν. Προ. οἶδα ἔμμεν
 τὴν Οἶπν; ἀλλ' οὐ γὰρ λῆθον.
 φυλάττειν γὰρ ἄμεινον τὸ ἀπόρρη
 τόν, ὡς μάλιστα ἐπῆν, καὶ λύττα μοι οὐ
 καὶ τῆς καταδίκης. Ερ. ἀλλὰ φυλάττει
 ἔμμεν.

noſter diuiniſior, et candēs
 magis. Dixi. Veſtrū eris
 Mercuri ac Vulcane, ea
 quę perperā a me propo
 ſita ſunt, ad rectitudinem
 perducere, & rationibus
 quib. poteſtis noſtra hæc
 impugnare: dehinc rurius
 ad reſpondendū accinge
 mur. Mer. Haud facile eſt
 Prometheę cū tā genero
 ſo oratore certare: uerum
 uehementer ex re tua ſuit,
 q̄ hæc abs te non audiuit
 Iupiter. Id enim certe ſcio
 ſedecim uulturibus nego
 tiū dediffet, q̄ poſthac uir
 ſceribus tuis paſcerentur,
 adeo grauiter ipſum crimī
 natus es, aliud ſerme agēs
 nā defenſionē pro te dice
 re inſtitueras. Mirum autē
 proſecto quum uates ſis,
 quomodo præſagio ne
 quieris, has te modo datu
 rū poenas. Pro. Præſciui
 hæc Mercuri, nec p me præ
 terit, q̄ rurius liberabor.
 Et nunc Thebanus quidā
 ueniet tibi amicus quī e
 minus iaculetur aquilam,
 quā ſuperne polliceris de
 uolaturā. Mer. Vtinā hæc
 eueniāt, ſolutū te a uincu
 lis uidero, nobis conuiuiū
 additū. at non carnes par
 tientē. Pro. Bono ſis ani
 mo, epulabor uobifcū, &
 Iupiter me liberabit, non
 exiguę felicitatis gratia.
 Mer. Ne, oro, graueris di
 cere, quę ſit illa felicitas.
 Pr. Noſtin Mercuri The
 ſin? Sed qd uerbis opus?
 præſtat em̄ cælare arcandē,
 q̄ me maneat premiū poſt
 ſolutā poenā. Mer. Quan
 do quib

Επίλο
 γος σὺν
 ἱπαγγ
 λῖα.

Interfa
 tio Mer
 curij.

Θαυμά
 σις ἰ
 ράτησι
 ἀποκρι
 σις.
 μάντι
 μα.
 ὄχθ.

προθ
 χθ.

ἀξίωμα
 ἔκδο
 σις.

LUCIANI

Conclu- do. doquidem id præstat, te-
cū recondas licebit. Quin
nos Vulcane abimus. iam
n. nō lōge abest aquil, at
tu Titan præstolare tanti-
sper, dū tibi Thebanus (ut
ais) sagittarius contingat,
quite ab alitis huius lania
tu getū reddat, ac liberū.

ὦ πᾶτερ, εἰ τοῦ ἄμεινον. ἡμεῖς δὲ
ἀπὶ ὠμῶν ὧν Ἡφαιστα, καὶ γὰρ οὐδὲς ἔστι
πλησίον δ' αὐτὸς ὑπὸ μῶνι ἢ καρτε-
ρῶς. εἴη δὲ γὰρ ἔστι θεοῖσιν ὅς
φῆς ἔξότῃσι ἐπιφραίνῃται, ὥς παύσασθαι
σε ἀνατιμώμενον ὑπὸ τοῦ ὀρίν.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Iouis & Mercurij.

Ἐξηγητικὸς, καὶ προσκεκῆκός.

Io in vac-
cam.

Inachiden narrat formam traxisse iuuenta

Iupiter ob Zelum coniugis, arte noua.

Ut quoq; custodē dederit Polyommaton Argū:

Quem priuat uita postea Mercurius.

Ερώτησις.

απόκρισις.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

ἔκαστος.

Llam Inachi puellā

I pulchrā nosti Mer-

curi. Me. Etiam, Io

dicis. Iup. Nō amplius pu-

ella illa est, sed iuuenca. M.

Monstrofū hoc. Quomo-

do mutata est? Iu. Zeloty

pia mota luno, trāsforma-

uit ipsam. Sed & nouū a-

liud quoddā malum insu-

per excogitauit. Infelici

illi bubulcū quendā mul-

ticolulum, Argum nomi-

ne, custodem addidit, qui

iuuencam pascit, insom-

nus ac peniugil ipse existēs

Mer. Quid igitur nos o-

portet facere? Iupit. De-

uolans in Nemeam syl-

uam, illic alicubi Argus

pascit, illum quidem in-

terficcito. Ipsam vero Io

per pelagus in Aegyptū

abducens, lsim facito, &

de cetero pro Deo ab in-

colis

Ἡρ τοῦ ἰνάχου παῖδα τὴν

Τ καλὴν οἶδα ὧν Ερμῆ; Ερ.

καί, τὴν ἰὼ λήγας. Ζ. ἔκ

ἐν πᾶσι ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δῖα μαλίστα.

Ερμῆς, τοῦρά σπον τῶν. τῶν τῶν φῶν δ'

ἰνὴ ἀλάγῃ Ζ. (ἡλστυπήσας) ἡ Ἡρα

μιτρίβαλλεν αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ κατὰ

ἄλλο ἔστι δεινὸν ἐπιμεμνημένηται τῇ

κακῇ δῶμον. βυκόλῳ ἡνὰ πολυόμ

ματον Αργον τοῦνομα ἐπίσησιν, ὅς

νέμετ τὴν δῖα μαλίστα, αὐτὴν ὧν. Ερ.

τῇ ἢ ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν Ζ. καταπῆα

μῶν ἰς τὴν νέμεσιν, ἐκ δὲ ἵππου δ

Αργῶ βυκόλῳ, ἐκείνου μὴ ἀπόκτε

ισθ. τὴν δὲ ἰὼ σφῶν τοῦ πλάγῳ ἰς

τὴν Διγυπῆ) ἀπαγαγὼν, ἴσιν ποιεῖ

θῆ. καὶ τὸ λατρεῖν ἰσαθὺς τοῖς ἰσ

καὶ καὶ

καὶ καὶ

καὶ καὶ

καὶ καὶ

καὶ καὶ

καὶ, καὶ τὸν Νῆλόν ἀναγίτω, καὶ τὸς
ὄνιμι ἐπιπυμπέτω, καὶ σφίτω τὸς
πλείοντας.

colis habeatur, Nilumq̃
atollat, & ventos immi-
tat, & puaterea navigan-
tes feruet.

II. παρ
πρῶτος
καὶ καὶ
perenu-
meration
nem.

ΔΡΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΗΦΑΙΣΤΟΥ.

Apollinis et Vulcani.

Επιδοκτικοί, καὶ ὑπομνηκός.

Furto quam promptus fuerit Cyllenius infans,

Exponit phæbo claudus ubiq̃ faber.

Sic natum memorant: etiam natura manebit

illi, qui tali fidere prodit homo.

ἡ παρ
a mare,
etate, for-
ma, &
actu.
ἐκασ-
μός.
ὀκασ-
κόβη.
ὑπερβα-
λή συγ-
κριτική.
ἀπαίτη-
σις τῆ
λίγχοι.
Descrip-
tio p̃sion-
τικῆς
a natura,
& mori-
bus. I.
ὁ κλί-
της.
E nume-
ratio sup-
torum.

Οραται ὃ Δρολλὸν τὸ τῆς

Ε Μάϊας βρίφθ' τὸ ἄρ' τε

χθρῖν, ὡς καλὸν τί ἐστι, καὶ

προσγλαῖ πάσι, καὶ δηλοῖ ὅδ' ὡς

μείζω ἀγαθὸν ἀποδοσόμενον, Αἴω.

ἰκνέσθω φῶ βρίφθ' ὃ Ἡφαιστῆ, ἢ μί-

ζα ἀγαθόν, ὃ τὸ ἰαπετο πρόσβυ-

τὸν ἐρίσαν, ὅθ' ἐν τῇ πανουργίᾳ

Ἡφαι, καὶ τίνα ἄν ἀδικήσαι δύναι-

το ἀρτήθην ὄν; Αἴω. ὁρώτα τὸν

Προσαδῶνα, ὃ τὴν πρίανον ἐκτε-

ψι, ἢ τὸν Ἀρη, καὶ τοῦτον γὰρ ἐξέλ-

κυσαι λαθὼν τὸ καλεῖ τὸ ξίφθ',

ἵνα μὴ ἴμωσιν τὸν λίγω, ὃν ἀφώπλε-

σε τὸ τόξον, καὶ τῶν Βιλῶν. Ἡφαι.

τὸ πορνὸν ταῦτα, ὃ μόνον ἐκινᾷ τὸ

ἐν ὧις σπαργάνοις; Αἴω. ἴσθ' ὃ Ἡ-

φαιστῆ, ὃ προσέλαθ' ὁμόνον. Ἡφαι.

καὶ μὴ προσυλθαι ὅδ' ἂν. Αἴω. τί

ἔρ, πάντα ἔχεις τὰ ἰργαλῆα, καὶ

ἔδ' ἔν

V Idistin Apollo Ma-

ix infantulū illum,

nuper genitum, ut

formosus est, et arridet o-

mnib. & iā quoc̃ tale qd

dā prae se fert, quasi in ma-

gnū aliquod bonū euasus-

rus sit. Ap. Illū ne ego in-

fantē dicā, o Vulcane, aut

in magnū aliqd bonū eua-

surū? qui ipso Iapeto anti-

quior est, quantū ad fran-

dulentiā. Vul. Et quem a-

deo iniuria afficere potue-

rit, iā primū in lucem xdi-

tus? Ap. Interroga Neptu-

nū, cuius tridētem suffura-

tus est, aut Martē. nam &

huius subtraxit clā e uagi-

ua gladium, ut interim de

me ipso nō dicā, quē et ar-

cu spoliavit et sagittis. V.

Heccine infantulus et mo-

do natus ille, q̃ uixdū mo

uebat in cunis inter inuo-

lucra? Ap. Scies Vulcane,

si modo ad te aliquando

uenerit. Vu. Atq̃ uenit iā

pridē. Ap. Quid igit, ha-

besne oē fabrilē istrumētū

nec dūm

ὅτι εἰς μέντοι τὰς νύκτας ἐν ὄρει ὕ-
 ρου, ἀλλ' ὑπὸ περιθρηίας ἔχει τὸ
 ἄδου πατίοι, καὶ φωνή τί κακῶς δὴ
 λαδῆ. ὑπὸ πῆρας δ' ἐστὶ καὶ ῥάβδον
 ἐνὰ πτωπύοντα θαυμασίῳ τῷ δυνά-
 μεν, ἧς ψυχὰς καὶ κατὰ γὰ τὸν
 νεκρὸν. ΗΦαι. ἐν δ' ἐκείνῳ ἴδωκα
 οὐδ' ἐν πάλῳ νιορ εἶμαι. Διὸν. ὅτι κα-
 ρου ἁπὶ δ' ὡς ἐν μιᾷ δὲν, τῷ
 πυράχρῳ. ΗΦαι. ἐν γὰρ ὑπὸ μνηστῶν.
 ἔστι βαδίζουμαι ἀπολυφύμῳ αὐ-
 τῷ, ἅπαντες φησὶ, εὐρεθείη ἐν οἷς
 παρῶναις.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Vulcani et Iouis.

Διηγητικός: *De Minerva nata ex cerebro Iouis.*
Vulcanus findit iussus Caput Alcitonantis.

Quo in latuit menses Pallas amica decem.

Arces proueniunt alti de se de parentis.

Nascitur e cerebro quippe Minerva dei.

Ι μὲν δ' ἔδωκεν ὑπὸ τῶν ἑκά-
 τ' γὰρ ὡς ἐκείδουσιν, ἔχον
 ἐν πύλαις δ' ἐν τῷ αὐτῷ, ὅτι καὶ
 λίθους δ' οἱ μὲν πληγῇ διατεμῶν.
 Ζ. ἐν γὰρ δ' ΗΦαιστῶ ἀλλὰ. διελί μιν,
 τῷ κεφαλῇ ἐν δύν, κατωγνώσκειν.
 ΗΦαι. περὶ μου ἂν μέμνηται; πρὸς
 πατρίδ' ἐν τῷ αὐτῷ, ὅτι δ' ἐλπίς
 ἐν γένει δ' αὖ. Ζ. διατεμῶν αὖ μοι
 καὶ τῶν. ὅτι δ' ἀπαθῆσαι, οὐ καὶ
 καὶ τῶν

illud quoque dicebat quod
 nec in caelo noctu mane
 ret sed prae nimio agendi
 studio ad inferos usque des-
 cederet, furaturus scilicet
 etiam inde aliquid. Alatus autē
 quoque est, ac uirgā quādam
 apparuit, miracula pote-
 statē ac uim habetē, qua
 animas euocat, & educit
 mortuos. Vn. Ego illā de-
 di ipsi, ut esset quasi ludi-
 crū. Ap. Proinde & mer-
 cedē istā tibi retulit, forci-
 pē uidelicet. Vul. Recte sa-
 ne admonuisti, quare ibo
 ut illū recipiam, sicubi, ut
 ais, inter inuolucra in cu-
 nis inueniri poterit.

Alia de-
 scriptio
 corpore,
 & actū.
 V. ὅτι
 ψυχὰς
 καὶ
 κατὰ
 νεκρῶν.
 ὅτι καὶ
 ἐν οἷς
 παρῶν
 αὐτῶν
 Conclusio.

Vid me oportet *Ἐρῶται*
 Q facere, Iupiter. ue-
 nio enim ita ut ius-
 sisti, securim habens ac-
 tissimam, etiam si lapides
 opus sit uno ictu diffeca-
 re. Iup. Recte sane Vulca-
 ne. Sed iam impacta illa,
 diuide mihi caput in duas
 partes. Vulc. Tentas me,
 nū infans? Impera igitur
 uere, quid uis tibi fieri. Iupi-
 ter. Diuidi mihi caluaria
 uolo, si uero nō obediēris
 mihi, me accipietis nō nūc
 ὅτι καὶ
 Ratio
 αὐτῶν
 καὶ
 Collan-
 datio. Ius-
 tio.
 Recusa-
 tio cum
 iussione.
 Repetit
 mādātū.
 ὅτι καὶ

ἀπελθῶ, primū irascentē. Verunta
& hortatio. men ferire oportet auda-
Querela. cter, & presenti animo, ne
 Dehorta que cūctari, Pereo. n. prae
 tio a peri dolorib. q mihi cerebrum
 culoso. inuertūt. Vul. Vide lupit,
 ne qd mali faciamus. Acu
 ta enī securis est, et nō abf
 que sanguine, neq; etiā ad
 Lucinæ morē, tibi obste-
Hortatio tricabit. lup. lucute modo
 Vulcane audacter. Ego
 em noui, qd sit cōducibi-
Assensus le. Vul. Inuitus quidē, sed
 ad iussio tamē feriā. Quid em agat
 nem. aliqs te iubētē qd hoc pu
 ella armata? Magnū o lu-
Excla- piter, malū habuisti i capi
 matio ad te. Merito igitur irascūdus
 mirantis. fuisti rārā intra cerebri pā
 niculū, iurginē uiuā nutri-
Εκφρα- ens, idq; armatā, nimirū
 sis castra, nō caput habuisti,
Palladis. nō aduertēs. Hęc uero e-
 tiā saltat, & cū armis tripu-
 diat, clypeū cōcutit, ac ha-
 stā uibrat, & quasi qdā fu-
 rore cōcitatur. Et qd ma-
 ximū est, formosa admo-
 dū, ac maturis nubilis an-
 nis, breui adeo iā facta ē,
 ceruleos quidē oculos ha-
 bēs, sed tamē & huic gra-
 tiā addit galea. Quare o
ἀξίωσις. Iupiter, obstetricādi prae-
 miū hoc mihi refer, despō
 de mihi illā. lu. Impossibi-
Recusa- lia petis Vulcane, ppetuo
 tio. enim uirgo manere uult.
 Ego certe, quantū in me
 est, nihil repugno. Vulc.
 Hoc uolebā. Reliquū qd
Conclu- est, ipse curabo. Ac iam si
 so. mul rapida ipsam. lup. Si ti-
 bi facile adeo hoc, facias
 licet. Verūtāmē illud scio,
 qd amas ea, quę tibi cōtin-
 gere nequeūt.

πρῶτον ὀργισομένου παρὰ σῆ μιν, ἀν-
 λὰ χρεῖ καθικνῆσθαι παντὶ τῷ θυμῷ,
 μὴ δὲ μίλλαν. ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ
 τῶν ὀδίνων, αἱ μου ἐν ἰγκύφαλῳ
 ἀναστρέφουσιν. Ἡφαι. ὅρα ὃ Ζεὺς, μὴ
 κακὸν ἔσται σπείσασθαι, ὅξιν γὰρ ὁ πέλας
 κύς ἐστὶ, καὶ ἐκ ἀναιμοτῆ, ὅδ' ἐκαστὴ
 τῶν εἰληθῶσιν μακάρεσσιν αἰσι. Ζεὺς.
 κατ' ἐν γὰρ μόνον ὃ Ἡφαιστὶ θαρρῶδῶς.
 οἷδ' ἐκ γὰρ ἰγὼ εἰς συμφύρον. Ἡφαιστὶς.
 ἄκων μὲν, καὶ θύσας δὲ. τί γὰρ χρεῖ
 σπείν, σὺ καλῶν ὄντων; τί τοῦτο; κύρη
 ἵνοπλ' ἐμὲ γὰρ ὃ Ζεὺς κακὸν εἶχον
 ἐν τῇ κεφαλῇ. ἀκούσας γοῶν ὀξύνου-
 μ' ὃ ἦδ' αὖ, τηλικαύτως ὑπὸ τῶν ῥῶ-
 νηγκα παρθένων ἰσογοῖδῶν, καὶ τῶν
 ταῖν ἵνοπλων. ἵππῳ στρατόπεδον, ὃ κε-
 φαλήν ἱεληθῶσιν ἔχων. ἢ δὲ πηδῶ,
 καὶ πυρρὶ χίρῳ, καὶ τῶν ἀσπίδων τι-
 νάσθῃ, καὶ εἰς ὄρου πέλλῃ, καὶ ἐν θῶ-
 σι. καὶ εἰς μέγιστον, καὶ ἡ πᾶν καὶ
 αἰμαία γὰρ γίνηται ἡδὴ ἐν βράχῃ.
 γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κροσμή καὶ τῷ
 ὄν ἢ κόρυς. ὅτε ὃ Ζεὺς μάκροτά μοι
 ἀπόδ' ὃ, ἱγνύσας μοι αὐτῶν. Ζ.
 ἀδύνατα αὐτῶν ὃ Ἡφαιστὶς. παρθέν' ὃ
 γὰρ αἰνῶσις μίνον. ἰγὼ γοῶν τό γε
 ἐπ' ἐμοί, ὅδ' ἐν ἀνδρῶν. Ἡφ. τοτ'
 ἱεληθῶν. ἐμοί μελήσῃ τὰ λοιπά.
 καὶ ἡδὴ σωαρπάσω αὐτήν. Ζ. ἔ-
 σται ῥῶδ' ἰον οὕτω, σπείσῃ πλὴν οἷδα,
 ὃν ἀδυσάτων ὄρε. ΡΟΞΕΙΝ

Excisum quondam Semeles de ventre puellum,

Ac femori insutum, Iupiter edit ouans.

In Semeles utero es conceptus, sed Ioue natus:

Hinc etiam nomen, Bacche bimatrix habes.

Σὺν ᾧ Ερμῇ νῦν ἐν τυχῶν

Εὖ βῶ Διί: Ερ. ὁδομῶς ᾧ

Ρόσσεδον. Ρόσσεδ. ὅμως

προσάγγλιν αὐτῷ. Ερ. μὴ ἐτόχλῃ,

φημί. ἀκαίρον γάρ. ὅσα δὲ ἂν ἴσδῃς

αὐτὸν ἐν βῶ παρόντι. μαλακῶς γάρ

ἔχε αὐτός. Ρο. πόθον ᾧ Ερμῇ: δῶ

τὸν γάρ τῷ βῶ φῆς. Ερ. αἰσχύνομαι ἐν

πάν, βιούτορ ἐστ. Ρο. ἀλλ' ὅ χη πρὸς

ἐμὲ θῶν γόντα. Ερ. τί τοκων ἀρτί

ως, ᾧ Ρόσσεδον. Ρο. ἀπαχ. τί τοκων

ἐκάνθ: ἱκτίθ: ὅκω ἱλιλῦθε

ὅμως δὲ φόγῳ ὦρ: ἀλλ' ὅδ' ἐν

πεσήμεναι αὐτῷ ὅ γαστήρ ὄγκον

ἐνά. Ερ. ἐν λίγῃς. οὐ γάρ ἱκίνη ἔχε

Σέμβρυον. Ρο. οἶδα. ἱκτῆς κεφαλῆς

ἔτικεν αὐθις, ὅσπορ πῶ Αθηνῶν.

ὅκάδ' ἐν γάρ πῶ κεφαλῶν ἔχε.

Ερ. δὲ. ἀλλ' ἐν βῶ μηρῷ ἱκίθ' ἱκ

τῆς Σομίλης βρέφθ. Ρολ. ἐν γὰρ ὁ

γυνῶθ, ὡς ὅλθ' ἡμῖν κυφορεῖ,

καὶ παταχόθι τῷ σώματι. ἀλλὰ

τῆς ἡ Σομίλης ἐστ: Ερ. θηδῶα, το

αὐτῷ φορέδους ἐστ. Sed quæ nā Semele ista ē.

Icet ne Mercuri,

L conuenire Iouem

nūc: Me. Nequa,

quā Neptune. N. Attamē

intro renūcia de me ipsi.

Me. Ne molestus sis, inq̃,

Importunū. n. hoc. Qua

re uō poteris ipsum uide

re in præsentia, ipse enim

infirmus aliquantulū est.

Ne. Vnde hoc Mercuri?

Graue. n. istud narras. M.

Pudet dicere, tale quidpi

am est. Ne. At nihil eo ti

bi opus est apud me, pa

trius utiq̃ cū tibi sim. M.

Peperit paulo ante, Nep

tune. Ne. Apage. An pe

perit ille? Ex quo? Itaq̃ la

tuit ille nos Hermaphro

ditus existēs? At neq̃ ute

rus eius timorē aliquem

pre se tulit. Me. Recte di

cis. Neq̃ etiā ille partū in

tra se habebat. Ne. Noui,

rursū ex capite peperit sci

licet, quēadmodū & Mi

neruā, hēr. n. ille caput qd̃

dā puerperū. Me. Neq̃ il

lud, sed in foemore gesta

uit partū, illū uidelicet ex

Semele receptū. N. Euge

generosus, ut ille totus no

bis, & ex oī parte corpor

ris impregnādo, idoneus

ē. M. Thebana mulier, ex

filia.

Horat. II.

l. carm.

Ode. 19.

ἱρώησις

& occa

sio dialo

gi.

Negario

ἀξίωσις.

ἀποτρο

πή.

Ratio.

cōclusio.

Διάσκε

ψις αἰτί

ας.

Tergi

uerlatio.

Petitio.

Δηγή

σις γυν

κή, rei.

Abomi

natio rei

absurdæ

a signo.

ἀποκρι

σις αὐτῶ

φαπκή

a simili

ἀπασμός

καταφα

νική

modi, &

personæ.

ἱρώησις

περὶ το

προσώπ

Διότι Cadmiana. Huic congregatus
 sis. sus pregnantem eam reliquit. Ne. Deinde uero ipse
 θαύμα se pro illa peperit. Me. At
 σης τῆς que admodum. Brix si tibi
 παρὰ το alienum ac mirum uideatur.
 λογίας. Nā Semelē dolis aggressa
 ὑφ' ἧς Iuno (nostrum autem, ut Ziloty
 σης pa est) persuadet illi, ut pe
 post asse rat a Ioue, quo cum fulmi
 ueratio ne ac fulmine ad se ueniat.
 nem. Quæ cū uerbis huius in
 δ' πρὸς ducta credidisset, uenisset
 θίμ. que Iupiter fulmen secum
 τὰ ἱερ. portans, conflagrauit te
 βάντα. ctum, ipsaq; Semelē ex
 τὰ ἱερ. ne perijt. Me. aut iubet Iu
 μῆμα piter, ut incisā illius aluo,
 πρὸς partum ad se afferā, imper
 θίντα. fectū illū quidē adhuc, &
 ὁ χόρ. intra septimum mensem cō
 ras. ceptū. Quod ubi fecissem
 τὸ ἱερ. ille dissecto foemore suo,
 βαν. intro illū recipit, ut ibi per
 ὀρώτη. ficeretur. Atq; ita iam ter
 σης νία tio, postquam factū illud
 ἀπόκρι. est, mense, denuo illū pe
 σης. perit, et nunc ex dolorib.
 ἐπὶ λογος aliquantum lāguidus est.
 sis. Nep. Vbi igitur infans il
 sis. le iam est? Me. In Nyssam
 sis. hinc ablatum, tradidit illū
 sis. nymphis enutriendū, Dio
 sis. onysii cognominatum.
 sis. Ne. Ergo utrumq; Dio
 sis. nysii huius & pater &
 sis. mater ille est. Mer. Ita ui
 sis. detur. Ab eo igitur, ut illi
 sis. aquam ad uulnus afferam
 sis. ac cætera ea, quæ ex mo
 sis. re atq; consuetudo fieri so
 sis. lent, quāsi puerperæ pro
 sis. curam.

Κάδμιν θυγατέρων μία. τὰ αὐτῆς συ
 νελθόν, ἐγκύμονα ἐποίησαν. Πολ. ὦ
 ἴα ἔτεκεν ὦ Ερμὶ οὐτ' ἐκέκτης; Ερ. καὶ
 μάλα, & καὶ παρὰ δόξαν ὕμναι σοι δο
 καί. τὴν μὲν γὰρ Σεμέλην ὑπαλθούσα
 καὶ Ἡρα, οἷμα δέ, ὡς ἡλύοντο
 ἐσθ, πείθει αὐτῆς παρὰ τοῦ Διὸς,
 μὴτε βροτῶν καὶ ἀσραπῶν ἕκασ
 παρ' αὐτῆς. ὡς δ' ἐπέσθην, καὶ ἕκασ
 ἔχον καὶ τὸν κόρυμβόν, ἀναφύγει
 δ' ὄροφον, καὶ ἡ Σεμέλη μὲν δια
 φθέρεται ὑπὸ τοῦ πυρός. ἡ δὲ καὶ
 λούσθ' ἀνατιμόντα τὴν γαστέρα τῆς
 γυναικὸς, ἀνακαμίσει ἀταλὴς ἐπὶ
 αὐτῇ δ' ἔμβρυον ἐπ' ἀμύνοντο.
 καὶ ἐπεσθὴ ἐποίησαν, συνελθόν τὸν
 αὐτὸν μῆρον, ἐντίθουσιν, ὡς ἀποτε
 λεσθὴν ἐνταῦθα, καὶ ἡ τρίτ' ὕδην
 μὲν ἔτεκεν αὐτῇ, καὶ μαλακθεὶς ἀ
 πὸ τοῦ ὀδίνων ἔχθ. Πολ. νῦν ἔρ
 πῃ τὸ βρίσκει; ἰσίρ; Ερ. ἰς τὴν Νύσ
 σον ἀνακαμίσεις, παρίδωκε τῷ
 νύμφης ἀναπείφας Διόνυσον ἐπο
 νομαδόντα. Πολ. ἕκῃ ἀμορφότερα
 τῷ Διόνυσου τοῦ καὶ μήτηρ καὶ πα
 τὴρ δ' ἐστίν; Ερ. τοιοῦτον. ἀπειμαδ
 ἔρ ὕδωρ αὐτῇ πρὸς τὸ πνεῦμα
 οἷσων, καὶ τὰλλα ποιεῖσθαι, ὅσ' ἂν
 νομίζηται εἰσποδὲς λιχνοῖ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ.

Veneris & Lunæ.

Mithridates: quod Luna deperiat Endymionem,

& δούρπκός.

Cynthia perpulchri capitur forma Endymionis,

Quem solita è media uisere sæpe uia est.

Post etiam queritur Cythereia mater Amoris,

De gnati factis, nequiciaq; graui.

ἢ ταῦτα, ὦ Σελήνη, φασί

Τ ποῖν σι, ὁ πότ' ἄρκατὰ

τῷ Καρίῳ γένει, ἰσάτου

ἔμ σι ἐξ ὅσ' ὅ, ἄφο, ὡς αὖ ἐς

Ἐνδυμίωνα καθόδουδιντα, ὑπὸ ἄθροιστον

ἄτε κωηγίτῳ ὄντα, ἰσῶσι δ' ἐκ

παταβαίνον ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς

δού; Σε. ὁρῶτα ὦ Ἀφροδίτη τὸ σὸν

ἦδ' ὅς μοι βύτων αἰτίας. Αφρ. ἴα,

ἐκάνθ' ὕβρις ἐστίν. ἐμὲ γοῦν αὐτὸ

τῷ μητέρα οἶα δ' ἰσάκων, ἄρκα μὲν

ἐς τῷ ἰσάκω κατὰ γον, Ἀρχίσου

ἴσκα τῷ ἰσάκω, ἄρκα δ' ἐς τὸν Αἰ

βαστον, ἐπὶ τὸ ἄστυον ἐκάνο μαρά

κτον, ὁ καὶ τῷ Πόρσι φάτ' ἢ ἰπείρα

πος ποιοῦσαι, ἐξ ἡμισείας ἀφάλατῳ

μὲ τὸν ὀρώμῳ. ὅς τε πολλὰ κτε ἡ

πέλῃσι, ὦ μὴ πᾶσι γ' ὁραῖται ὡς

ἔν, κλάσαν μὲν αὐτὸ τὰ τόξα καὶ

τῷ φερίπῳ, πόρσι καρύσῃ δ' ἐκ

τὰ πῶρα. ὅδ' ἡ δ' ἐκ πλῆθ' αὖ

τῷ ἰσάκῳ ὅς τας πυγὰς τῷ σῶν

δύλῳ. ὁ δ' ἐκ εἰδ', ὅπως ὁ παρὰ

Vid hæc, o Lu

na, facere te ai

unt, quoties ad

Cariam peruenis, ut cur

rum listas, ac desuper a

spectes Endymionē, dor

mientem sub dio tanquā

uenatorem aliquem, inter

dum autem etiam descen

das ad ipsum ex media

uia Lu. Interroga o Ve

nus filium tuum, qui mihi

harum rerum auctor est.

Ven. Sine. Contumelio

sus ille est. Me quippe ma

trem ipsius, quibus mo

dis affectit, nunc quidem

in Idam adigens Anchise

causa Troiani, nunc au

tem in Libanum ad Assy

rium illum adolescentem,

quem & Proserpinæ de

siderabilem fecit, & me

ex dimidia parte, amori

bus meis priuauit. Quare

iam sæpe illi interminata

sum, ni desinat talia facere

fracturā esse me ipsius &

arcus & pharetram, am

putaturam autem etiam

alas. lampridem uero &

plagas ipsi in nates incu

si sandalio, sed ille, nescio

quo pacto, rum quidē sta

ἐξ ἡλῶ

μα κατ'

ἀφ' ἡγ'

σιρ θαυ

μασι

κῆν.

μετά τας

σι: ἀφας

ρεπκή.

παρομο

λῶγια δ'

δούρπκῃ

ἀπὸ τῆ

ἰλάσσο

νθ' ἢ τ'

ἀπαρίθ

μνησῶ

τὰ κωλυ

πικὰ.

α. αἰ ἀπὸ

λαί.

β. αἰ πλῆ

γ. αἰ.

L V C I A N I

ἐπ' αὐτοῦ
 ὅς κ' αὖ
 ἰρώτη
 σιν.
 ἀπόκρι
 σις κατὰ
 φαικί.
 ἔκφρα
 σις, &
 causa.
 ab euen
 tu.
 Precisio.
 • dem amore.

tim metuens ac supplicās,
 paulo post obliuiscitur o
 mnium. Verum dic mihi
 formosus ne Endymion
 iste est: Nam hoc quidem
 solatio fuerit malo huic.
 Lun. Mihi quidem etiam
 admodum formosus, u
 Venus, uidetur, & maxi
 me quando instrata super
 rupem clamyde dormit,
 læua tenens sagittas, pau
 latim e manu prolaben
 tes. Dextra autem circa
 caput sursum uersus re
 flexa, decorem affert faci
 ei, cui circumfunditur. Ip
 se uero solutus somno, an
 helat ambrosium illum ha
 litum. Tunc igitur tacite
 equidem & sine ullo stre
 pitu descendens, ac sum
 mis digitis insistent, ut ne
 expergefactus ille, pertur
 bari possit. Scis igitur,
 quid tibi post hæc dictum
 fuerim, sed perio equi
 dem amore.

τίκα Διδώδς καὶ ἰκιδύωμ, κατ' ὀλί
 γον ἱπιδύωμ αὐάντων. ἀτάρ ἐπὶ
 μοι, καλὸς ὁ ἐνδυμίων ἐστίν, οὐπαρε
 μύθηθον γὰρ οὕτω τὸ δαῖον. Ζ. ἰμοὶ
 μὲν καὶ πάντῃ καλὸς ὁ Ἀφροδίτη δὲ
 καὶ, καὶ μάλιστα ὅταν ἐπιβαλλόμενος
 ἐπὶ τῆς πύκτας τῶν χλαμύδα καθύ
 δῃ τῇ λαυᾷ μὲν ἔχον τὰ ἀκόντια,
 ὅδῃ ἐκ τῆς χειρὸς ὑπορρίοντα. ὁ
 Διδώδς πρὸς τῶν κεφαλῶν ἐς τὸ
 ἄνω ἐπικεκλασμένην ἱπιδύωμ, ἵδῃ
 προσώπῳ πρὸς κειμένην. ὁ δὲ ὑπὸ τῷ
 ὕπνου λελυμμένος, οὐκ ἀνείσθε τὸ ἀμ
 βρόσιον ἐκ τῶν ἁδμα. τῷ δὲ ὄντι ἐγὼ
 ἀποφθιτὴ καὶ ὕστα, ἐπ' ἀκρωτῶν δακ
 τύλων βεβηκῆα, ὥς ἄν μὴ ἀνιερῶμεν
 ἐκταραχθέν. οἱ δὲ αὖ, τί ἄν οὕτω
 θελήσωμοι τὰ μετὰ ταῦτα. πλὴν
 ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῷ ἔρωτι.

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, ΚΑΙ ΗΡΑ
 ΚΛΕΟΥΣ.

Iouis, Aesculapij & Herculis.

προσερχαμένοι, καὶ εἰσικοί: Aesculapius enim &
 Hercules de sessione contendunt.

Non uult inferior factis Asclepius esse
 Hercules, a teo qui dedit ossa rogo:

Dirimit hanc licem radiantis Rector Olympi,
 Quod praestent me dica uiribus usq; manus.

ἡ ἐνδύω.
 ἀπὸ τοῦ
 παραδόντος
 μαθόντος

Αὐτοὶ δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ
 ΗΡΑΚΛΗΣ, ὁρίζοντες πρὸς
 ἀλλήλους ὅσπιν ἀνέρωποι.

E finite o Aescula
 pi & tu Hercules,
 contendere iter uos
 iurgijs, petinde ut hoēs.
 Inde

ἀπὸ τῆς

ἀπρηπὴ γὰρ ταῦτα, καὶ ἄλλότρια το
 συμπόνει τῶν θεῶν. Ηἤρκ. ἀλλὰ ἐ
 θέλεις ᾧ Ζεὺς ἑὸν ἐν φαρμακίᾳ
 προκατακλίσειαί μου. Ἀσκλη. νῦ
 Δία, καὶ ἀμύνων γὰρ ἐμὶ. Ηἤρκ
 κατὰ τί ᾧ ἐμβρόντητε; ἢ διότι σὺ ὁ
 Ζεὺς ἐκδράνῳσεν, ἃ μὴ θέμις ποί
 οῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐτοῖς ἀ
 θωπασίας μετέληφας; Ἀσκλη. ἐπι
 λείψου γὰρ καὶ σὺ ᾧ Ηἤρακλος ἐν
 τῇ Οἴτῃ καταφλεγῆς, ὅπῃ μοι ὄντι
 δίξας τὸ πῦρ; Ηἤρκ. οὐκ ἔχω ἴσα καὶ
 ὅμοια βιβίωται ἡμῆρ, ὅς Διὸς μὲν
 ἡὸς ἐμὶ, τοσαῦτα δὲ πιπτόμενα ἐκ
 παθάρων τὸν βίον, θηρία καταγω
 νίζομαι, καὶ ἀνθρώπους ὑβρίζας
 ὑμωροῦμαι. σὺ δὲ ῥιζοτόμος ἔ
 καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀν
 θρώποις χυήσιμος ἐπιθήσῃ τῶν
 φαρμάκων, ἀνδρῶδός δὲ οὐδ' ἐν ἐ
 πιδιδασκόμενος. Ἀσκλη. ἐν λήθῃ,
 ὅπῃ οὐ τὰ ἐγκαύματα ἰασάμεν,
 ὅτε πρῶτον ἀνῆλθὸς ἡμίφλεκτος,
 ὑπ' ἀμφοῖν ἐκθαρμένους ἑλθ' ὁ
 ματι, το χιτῶν, καὶ μετὰ το
 το πυρός· ἐγὼ δὲ ἐκ καὶ μηδ' ἐν ἄλ
 λῳ, οὔτε ἐδούλοισα ᾤσπερ σὺ, οὔ
 τι ἔξανον ἔειπα ἐν Λυδίᾳ, σπρφυρί
 δεῖν ἐλθὺν, καὶ παύομαι ὑπὸ
 τ' Ομφάλης χυσοῦσαν δάλῳ. ἀλλ'
 οὐδ' ἐν μελαγχολύσας ἀπικτῖναται
 τίς κιν,

Inde cora enim hæc, & a
 lienæ a convivio deorum.
 Herc. At uis, o iupiter me
 dicamentarium istum pri
 ore loco actūbere, quam
 met' Aesc. Quid ni, perlouē
 melior quoq; enim sum.
 He. In quo igitur o attoni
 te, an qd te iupiter fulmi
 ne aliquādo percussit, eo
 quod, quæ nefas erat, fece
 ras, nunc aut ex misericor
 dia iterum immortalitatis
 particeps factus es? Aesc.
 Oblitus uero etiam tu es
 Hercules, quod in Oeta
 conflagasti, quandoqui
 dem mihi ignem obijcis?
 Herc. Nequaquam æqua
 lia atq; similia sunt quæ u
 terq; in uita egimus ut q
 ipse quidē Iouis filius sim
 tantos autē labores susti
 nuerim, expurgata uita,
 deuictis bestiis & homini
 bus adtumeliosis, undi
 cta ac poena affectis. Tu
 uero radicū incitorēs, &
 circulator egrotantib; for
 tassim hominib; utilis me
 dicamenta adhibēdo, uiri
 le aut nihil quicquā opere
 præstitisti. Aesc. Recte di
 cis, quoniam & multiones
 tuas curavi, quando pau
 lo ante ascēdisti ad nos se
 miustulatus, corpore utri
 que corrupto ac perditō,
 & a tunica, & post illam,
 etiam a flāma. Ego uero
 quid si nihil aliud, tamen
 neq; seruiui, quēadmodū
 itū, neq; exercui lanificiū
 in Lydia purpurā indu
 tus, et ab Omphale uerbe
 rat⁹ sandalio aurea, neq;
 uero etiā infanctis, occidi

πρηπὴς,
 καὶ ἐν τῷ
 πόνῳ. ὁ
 ἔστι.

ὁ ὕβρις,
 καὶ λυ
 δορία.

ἀντιπρία
 βολή, ὅ
 ἀντιπρία
 δορία.

ἀντιπρία
 βολή.
 Commē
 datio sui.

ἀντιπρία
 δορία
 uitiupera
 tio Aescu
 lapij.

Comes
 sio, &
 ἀντιπρία
 δορία.

Compē
 satione
 tendit ei
 alias cō
 tumelias.

LUCIANI

ἡ ἑκπλη- liberis & uxorem. Her.
 ξις ἀγα- Nisi desinas conuiciari,
 γαλῆκῃ statim admodum senties,
 ἀορίστω quod nō multum tibi pro
 ὀνομασ- futura sit immortalitas.
 μίνως. Quoniam sublatum hinc,
 ἡ ἑντολὴ ex cœlo præcipitem dabo
 Iouis, li- te, ut ne ipse quidem Pe-
 tes diri- on curauerit te, diminuro
 mens, cū arque effracto tibi cete-
 ἑκπληξεί- bro, lupit. Desinite, in-
 ἡ ἑ Δίος quam, & ne perturbate
 ἐπὶ χρί- nobis conuersationē hāc,
 σης ἄρω- aut ābos hinc ablegabo-
 νικῶ. uos e conuiuio. Quan-
 quam etiam æquum est o
 Hercules, priore loco ac-
 cūbere Aesculapiū, quip-
 peg et prior mortuus est.

τίκνα, καὶ τὴν γυναικα. Ἡρα. ὃ μὲ
 παύσῃ λαοδρόμῳ μοι, αὐτίκα
 μάλα ἔσο, ὡς ὅν πολλοὶ ἐνέσσω
 ἀθανασία, ἐπὶ ἀράμῳ σε, ῥίψω
 ἐπὶ κεφαλῇ σου τὸ οὐρανίου, ὥς τε
 μὲν τὸν Παιῶνα ἰκσαδιώ σε, τὸ
 κροαίον σωτηρίῳ τα. Ζεὺς. παύ-
 σαδιέ, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράτῃτε
 ἡμῖν τὴν ξυνοσίαν, ἢ ἀμφοτέρους
 ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τὰ συμποσί-
 κούβι ἑν γαμορ ὃ Ἡρακλῆος προση-
 τακλινάδι ὅν τὸν ἀσκληπιόρ.
 ἄτι καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΛΗΤΟΥΣ,

Iunonis & Latonæ.

Οἰαδισκός.

Irridet prolem Latonæ liuida Iuno.

Ediderit tetrum quum tamen ipsa fabrum.

Fabula naturam ostendit Iunonis Acerbæ.

Quæ se supremi iacet ubiq; toro.

οἰαδισκός.

αὐτόν

δισμός.

ἡ πᾶσι

ἡ φῖς

ἀνταπό,

ὅδω

ἡ γαλῆ

ἡ πῖς

μῶ.

Vichros enimue,

P ro Latona & libe

ros procreasti Io-

ui. La. Non enim omnes,

o Iuno, tales parere possu

mus, qualis Vulcanus est.

Iuno. At hic claudus qui-

dem, utilis certe tamen est

artifex optimus existēs,

ac cœlū nobis exornauit

quorū, Venerēq; uxore

duxit, a qua & studiose

obseruatur. Contra autē

tuorum

Ἀλλὰ μὲν γὰρ, ὃ Ἀνδρῶ καὶ

Κ τὰ τέκνα ἱπποδρόμῳ Δί.

Λη. ὃ πᾶσι ὃ Ἡρα τοῖον

Ζεὺς ἡκτορ δωάμεθα, οἷον ὃ Ἡρα

σὸς ἔστω. Ἡρα. ἀλλ' ὅτ' ὃ μὲν ὅχα

λὸς, ὅμως χρῆσιμός γ' ἐστὶ, τυχίτης

ὃν ἄριστον, καὶ κατακκοσμηκὴν ὃ

μὲν τὸν ὕπνου, καὶ τὴν Ἀφροδίτῃ

ἑγῆμα, καὶ ἀποδίδῃ τὰς πρὸς αὐτῆς.

οἷον

διδὲ θίπιδος, ἢ μὴ αὐτῶν ἀρρε-
 νική, πέρα τοῦ μέτρου, καὶ ὄρεσθαι, καὶ
 τὸ τολούσασθαι, ἐς τὴν Σκυθίαν ἀ-
 παλῆναι, πάντες ἴσασιν οἷα ἰδίῳ
 ξυνοκύνουσι, καὶ μιμνήμενη ὧν Σκύν-
 θας αὐτοῖς, ἀνθρώπων φάγους ὄντας. ὁ
 δ' Ἀπόλλων προσσυνάειται μὴ πᾶν
 ταῦτα εἰδέναι, καὶ ἱερόντων καὶ κισσῶν, καὶ
 ἱερῶν εἶναι, καὶ ματιόβωδαι. καὶ
 κατασπασάμενθ' ὄρεσθαι τῆς μου-
 νικῆς, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλά-
 ρῳ καὶ ἐν Διδύμοις, ἐξαπατᾷ ὧν
 χρομένους αὐτοῖς, λαξὰ καὶ ἱππομο-
 φοτορίοντα πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐ-
 ρωτήσεως ἀποκρινόμενθ', ὡς ἀκί-
 νῳ εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλουτῆ-
 μιν ἀπὸ τοῦ τοιούτου. πολλοὶ γὰρ οἱ
 ἀνθρώποι, καὶ παρέρχοντες αὐτοῖς κα-
 τακοινοῦνται. πλὴν οὐκ ἀγνοῦνται
 γὰρ ὑπὸ τῷ ὁσωνεωτέρω, τὰ πολ-
 λα τὸρα τοιόδε μὲν. αὐτοῖς γοῶν δ'
 μάλιστα ἠγνόει, ὃν φοιόσθαι μὴ τὸν
 ὀρώμενον τῷ δίσκῳ. ὃ προσημασιό-
 σαι ὁ δὲ, ὡς φούξιν αὐτοὶ ἢ δέφνη,
 καὶ ταῦτα σῶγ καλὸν καὶ καμῶν
 ὄντα, οἷα ἔχ' ὄρεσθαι, καθότι καλλιτε-
 κνότερα τῆς Νιόβης ἰδοῦσαι. Λητ.
 ταῦτα μὲν οἱ τὰ τέκνα ἢ ξυνοκύν-
 ονθ' καὶ ὑφ' αὐτοῖς μαντις, οἷα, ὅπως
 λυπῶνται ὀρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μά-
 λιστα ὄρεσθαι ἢ μὴ ἱππομῶντος ἐς τὸ κάλ-
 λον,

tuorum liberorum, altera Diana
 quidem uirilis ultra mo-
 dum, & montiuaga est, &
 postremo in Scythiā quo-
 que profecta, omnes sci-
 unt, qualia comedat, hos-
 pites mactando, ac Scy-
 thas ipsos imitando, qui
 humana carne uescuntur.
 Apollo autē simulat qui-
 dem omnia scire sese, & ia-
 culari, et cithara canere, et
 medicum esse & uaticina-
 ri. Et erectis uaticinandi
 tabernis hic in Delphis,
 illic in Claro et Didymis,
 decipit consilientes se, ob-
 liqua, & in utramque partē
 quæstionis propositæ in-
 clinantia respondēdo, ne
 uidelicet erroris possit dā-
 nari, atque ita ex hoc quæ-
 stū facit, & difeicit. Multi
 enim amētes sunt, seque ip-
 sos exhibent prestigij de-
 ludendos. Verum non ig-
 noratur utique a prudentio-
 ribus, quod plerumque falsa
 ac ficta distiter, quippe ille
 ipse uates ignorabat, qd
 interfecurus amasium su-
 um esset disco, neque præ-
 dixerat ipse sibi, quod fu-
 gitura ipsum esset Daph-
 ne, idque adeo formosum
 atque comatum. Quare nō
 uideo, qua causā pulchri-
 ores liberos te quā Nio-
 ben illā, procreasse puta-
 ris. Lat. At uero liberi hī,
 hospitū mactatrix ista ui-
 delicet, et mēdax uaticina-
 tor ille, scio q̄ pacto mor-
 deāt te dū cōspiciuntur in-
 ter deos, et maxime quā-
 do hec qdē ob pulchritu-
 dinem

Apollo.

Enume-
ratio.Postremi
membri
exposi-
tio.Apollin-
is oracu-
la ἱππο-
μοτορί-
οντα.τοῦ τέλους
ἱππομῶ-
ντος.ἱππομῶ-
ντος.ἱππομῶ-
ντος.ἱππομῶ-
ντος.ἱππομῶ-
ντος.ἱππομῶ-
ντος.ἱππομῶ-
ντος.ἱππομῶ-
ντος.

LVCIANI

ἀνταρᾷ, dinē laudatur, ille autē ci-
 γωγῇ, tharā personat in cōuiuio
 κατ' ἐ, omnib. ipsum admiratio-
 παινον. ne prosequentiū. In. Ne-
 Irrisio. queo risum continere La-
 Inficiatio. tona. Illū ne admirantur?
 Ratio. Quē Marlyas, si iuste mo-
 Appro- do iudicare Musæ uoluis-
 bario. sent, excoriatset merito,
 ut qui ipse in Musica uice-
 rat, nūc autē circūuētus mi-
 ser ille perijt, iuste sane dā-
 natus. Hæc autē formosa

Altera
 pars de
 Dianæ
 fabula.

παράλ-
 ψις.

Cōclusio
 σκαπῆ.

κῆ.

Ast ego,
 quæ Di- uum in-
 cedo regi- na, Iouis
 que & so- ror, et cō-
 iunx.

ἀπαλῆ.

λῆ, ὁ δ' ἐκ καθαρίῃ ἐν ᾧ συμπα-
 σίω θαυμαζόμενῳ ὑφ' ἀπάντων.
 Ἡρα. ἰγίλασαι ᾧ Λητοῖ. ἰκάνῃ θαυ-
 μασὸς, ὅρῳ ὁ Μαρσύας, ὃ τὰ δίκαια
 αἰ μούσαι δικάσαι ὕβρις, ἀπιδεί-
 ρν ἄν. αὐτὸς κρατύνει τῇ μουσικῇ
 νῦν δ' ἐκ καταφθιδίου ἄθλιῳ ἀπό-
 λωλεν, ἀδίκως ἀλούς. ἡ δ' ἐκ αὐτοῦ
 παρθένη οὕτω καλὴ ἔστι, ὅστις ἐ-
 πιτῆμαθ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀκταῖ-
 οῦ, φοβηθεὶς μὴ ὁ νεανίσκος ἐξα-
 γορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῇ
 κιν αὐτῷ ὅς τις κύνας. ἰδὼ γὰρ λίγαν
 ὅν δ' ἐπὶ τὰς τρυφύδας ἑμαυτοῦ. παρ-
 θένη γὰρ καὶ αὐτὴ ὁδοῦ. Λη. μίγα
 ᾧ Ἡρα φρονέας, ὅν ξύνει ᾧ Διὶ, καὶ
 συμβασιλεύσας αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦ
 ὑβρίσας ἀδείδως. πλὴν ἀλλ' ὅφρα
 σε μετ' ὀλίγον ἄνθις δὲ κρύουσαν,
 ὁπότεω σε καταλιπὼν, ἐς τῶν
 γλῶν κατ' ἡ, τᾶν ἢ ἢ κύκνῳ γέν-
 ομενῳ.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Iunonis & Iouis.

Eiusdem cum superiore generis. Calum-
 niatur enim Iuno Bacchum, ut
 uini inuentorem.

Iuno cum Semeles gnatum contemnat Iacchum,
 Inuenisse illum noxia quæq; putat.
 At pater hunc laudat contra: sic resq; nocere,
 Nil per se ducit: solus abusus obest.

Γὰ μὲν ἡσυχωόμενον ἄρ' ὦ
 Ε ΖΩὲ, εἴ μοι βούτῃ ἦν ἡὸς,
 θήλυς οὕτω, καὶ διεφθαρ-
 μένῃ ὑπὸ τῆς μέθης. μήτ' αὖ μὲν ἔ-
 ναδεδιμένῃ τὴν κόμην, τὰ πολλὰ
 ἢ μαινομένης γυναιξὶ σωθῆναι, ἄλλο
 τόπος αὖτ' ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις
 καὶ αὐλαῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων.
 οὐδ' ὅλως ποσὶ μᾶλλον οἰκῶς, ἢ ὅτ'
 τοῦ πατρὸς Ζ. καὶ μὲν ὅπως γὰρ ὅθι
 λυμίτης, ὃ ἄλλοτόρῃ τῶν γυναι-
 κῶν, ὃ μόνον δ' ἦρα τὴν Λυδίαν ἐ-
 χειρώσατο, καὶ τὸς καθεκύντας τὸν
 Τμῶλον ἔλαβε, καὶ τὸς θρᾶκας ὑπὸ
 γὰρ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἰλάσας τῇ
 γυναικίῃ βούτῃ στρατευομένη βού-
 τῃ ἐλίσσονται εἰς, καὶ τῆς χώρας ἐ-
 πράττει, καὶ τὸν βασιλῆα πρὸς ὀλί-
 γον ἀνελώναι βολέψασατα, αὐχμᾶς
 λαβὼν ἀπὸ γυναικῶν καὶ ταῦτα ἀποπτα-
 ῖν πρᾶξιν, ὁρχομένην ἅμα καὶ χο-
 ρεύουσαν, οὐρῶν χρώμενην κατ' ἴσους,
 μεθύων, ὡς φησὶ, καὶ ἰνθαίῳ. εἰ δ' ἐ-
 ἴς ἐπιχρίσει λαιοδρόσκαδαι αὐ-
 τῇ, ὅβρις ἐς τὴν τιλετῶν, καὶ το-
 ῦτον ἐν μαρῶσι, ἢ καταδύσας τοῖς
 κλήμασιν, ἢ διασπασθῶναι τριγύ-
 ρας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὁσπέρ' ἐν βρόν-
 ῳ ὥς ἀνδρῆα ταῦτα, καὶ οὐκ ἄ-
 νάξια τοῦ πατρὸς· εἰ δ' ἐπαιδὶ καὶ
 πυρὶ πρόσσιον αὐτοῖς, οὐδ' οὐκ ἐφεί-
 νῃ, καὶ

Quidem erubescere
 E reo iupiter, si mi-
 hitalis esset filius
 effoeminatus adeo, & per-
 ditus ebrietate. Mitra
 quidem religata coma in-
 cedens, ut plurimum au-
 tem cum infans mulieri-
 bus consuetudinem ha-
 bens, mollior ipsi illis,
 ad tympana & tibias &
 cymbala choreas agens,
 & in summa cuius ma-
 gis, quam patri tibi simi-
 lis. Iup. At uero hic mi-
 tratus & mulierosus non
 solum, o Iuno, Lydiam
 subiugauit, & eos qui ad
 Tmolium habitant, cepit,
 praeterea & Thracas sub
 se redegit, uerum etiam co-
 tra Indos profectus, cum
 muliebri isto exercitu, &
 elephantos cepit, et terra
 potitus est, ipsumque re-
 gem, qui aliquantulum re-
 sistere adus fuerat, cap-
 tiuum abduxit. Atque
 haec omnia fecit, saliens pa-
 triter & choream ducens,
 hastis utendo hederacis,
 ebrius interea, ut ais, atque
 furore correptus. Quod
 si uero quispiam illum co-
 uiciari aggressus sit, con-
 tumeliose de sacris illius
 loquendo, etiam hunc il-
 cisci solet, uel palmitibus
 ipsum implicando, uel a
 matre, perinde ut hin-
 nulum, lacerari faciendo.
 Vides quam uirilia haec,
 & me parte minime indi-
 gna. Si uero lusus, quocum-
 que & delicijs inter haec indul-
 get, non est, quod inui-
 C 5 deas, &

Exprobra-
 tionis
 τοῦ θνα-
 σμοῦ
 προpositio-
 tio.
 Εκδοσις
 κατ' ἑκα-
 φρασίαν
 τοῦ προ-
 σώπου,
 Bacchi
 ab habi-
 tu, mori-
 bus, &
 actibus.
 ψακτι-
 κήν.
 ἀντα-
 γωνί-
 compen-
 satio
 ἐπαιδὶ
 καὶ ab
 enumera-
 tione re-
 rum pre-
 clare, &
 fortiter
 gestarū.
 a repug-
 nantib.
 Respon-
 det ad al-
 ias inten-
 tatas cal-
 lumnias.
 Alia
 pars.
 Conclusio

LUCIANI

Obie-
ctio: uinū
non est a
te laudā-
dum: quā-
reddi-
homines
ebrios.
Ab exē-
plo, et ef-
fectu.
λύσις.
ἀλλοῦ,
ὅτι ὁ δὲ
vos οὐκ
ἐστὶν τῆς
μῆθης ἐ-
σί.
ἀντίθε-
σις
uere cau-
sa.
Vilita-
tes uini,
& com-
mēdatio.
Respon-
det ad ex-
emplū.
ἀντίθε-
σις
συμπ-
ρωτόν.

deas, & maxime si quis
cogitet, qualis hic sobrius
futurus erat, quando etiā
ebrius hæc facit. Iu. Tu
mihi uideris etiam lauda-
re inuentum ipsius, uitam
uidelicet, et uinum, & hoc
cum uideas, qualia inebri-
ati isti facitent, tituban-
tes, & ad contumeliam
prolabentes, & in summa
infanientes præ uino. Ita-
que & Icarium illum, cui
primo donauit palmitem
ipsi compotiores perdidē-
runt cædentes ligonibus.
Iup. Nihil hoc dicis. Non
enim uinum hæc, neque
ipse Dionysius efficit, sed
immoderatus potus, &
ultra quam decet, & satis
est, repleti mero. Cæte-
rum si quis moderate bi-
bat, hilarior ille quidē &
suauior fieri solet. Qualia
uero Icarius passus est, ta-
le nihil ulli compotorum
facile fecerit. Sed tu adhuc
zelotypia affici uideris,
ac Semeles reminisci, Iu-
no. Siquidē eas res Dio-
nysij calūniarīs, quæ sunt
omnium pulcherrimæ.

νῦν, καὶ μάλιστα ἐν λυγίσσας τοῦ
οἴου ἄν' ἑφ' ὅσον ἔστιν ὅπου τὰ
τα μιν ὡς ἐν τοῖς. Ἡρα, σύ μοι δοκῆς
ἐπαίνειν καὶ τὸν ὑμῶν αὐτῶν τῶν
ἀμπελων, καὶ τὸν οἶνον. τὴν τὰν τα, ἐ-
ρὸν οἶον οἱ μιν ὡς ἐν τοῖς σφαλ-
λόμυροι, καὶ πρὸς ὕβαν τρεπόμενοι,
καὶ ὅπως μεμῶ ὅπως ὑπὸ τοῦ πόθου.
τὸν γοῶν ἱκάριοι, ὅπως πρῶτον ἐβόηεν
καὶ ἡμε, οἱ συμποτα αὐτοῖς διέφθα-
ραν, παύοντο τοῦ δίκαιου. Ζ. ἐ-
δὲν τὸ φῆς. ἐν γὰρ οἴον τὰν τα, ἐ-
δὲ ὁ Διόνυσος ἐν τοῖς, ἐδὲ ἀμπελον
τῆς πόσιος, καὶ τὸ πέρα τοῦ καλῶς
ἐχόντος ἐμφορεῖται τοῦ ἀκράτου. Ζ.
ἐν ἄν' ἑμμετα πίνω, ἱκαρώτορος
μῆν, καὶ ὅπως γίνονται. ἄν. οἶον δὲ ὁ
ἱκάριος ἐπαθον, ἐδὲν ἄν' ὅπως
ἐδὲ ἐν τῶν συμποτα. ἀλλὰ σὺ ἐ-
πὶ ἡλυστοπῶν τοῦ Ἡρα, καὶ τὸ Σε-
μέλης μνημονεύειν, ἐγὼ διαβάλλω
τὸ Διόνυσον τὰ κάλλιστα.

ΔΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

Veneris et Cupidinis.

Εξηγητικόν.

De puero quaerit mater, cur Pallada solam.
Non legat iaculo, castaliumq; chorum.
Aliger excusat factum: commune Minerva,
Nil est cum tædis, in geniumq; hebetant.

Dialw

DIALOGVS VENERIS ET

Cupidinis, ex Luciano, uersibus Latinis
redditus, à Georgio Sabino.

Cypria compellens pharetratū mater amorē Propo-
silio.
Flebilis audita est talia uerba queri:

Dic age qui fiat dulcissime nate Cupido.

Omnes cum timeant numinis arma tui,

Humanumq; genus, manes Erebiq; profundi,

Sollicitent superos & simul illa deos:

Sola tamen doctis quæ præsidet artibus omne

Effugit imperium casta Minerva tuum.

Iupiter immensi moderator & arbiter orbis,

Ipse tuas sensit captus amore faces:

Sensit & æquoreis Neptunus uictus in undis,

Iunoq; furtiuo saepe reperta toro.

Vt taceam reliquos, & tu quoq; nate parentem

Iura pudicitia me uiolare iubes.

Degener an solam quo Pallada uincere possis,

Extinctus nullam uim tuus ignis habet.

Desine diua parens mirari, & quærere causas,

Hanc mea quod nequeunt tela ferire Deam:

Cumq; potestati sint omnia subdita nostra,

Sola meas spernat cum tamen illa faces.

Hanc ego percussus metuo, cum lumine tantum

Aspicit, aut uultu me truculenta notat.

Sed tamen aggressus sumptis quandoq; sagittis,

Cum dea non esset casside tecta: fui,

Cæluq; meum perplexis artibus ignem,

Ne tacitos posset prodere flamma dolos.

Nemo sed occultum quantumuis cælat amorem,

Ipse meo semper proditus igne fui.

Diálogo
de este cáti-
wo.

Distrib-
tio.

Clausula
inductio-
nis.

diálogo
de este.
Cupido.

Exposi-
tio causa-
rum.

Insidiæ

*Indisias igitur postquam cognouit apertas
Me procul in celerem depulit illa fugam.
Concitata tum quoties galeam dea uibrat & hastã.
Pectore cuncta mihi membra pauente tremunt.*

*VEnus. Quid galeam metuis? quid acutæ cuspидis hastam?
Nate suo uanos excute corde metus.*

*Merte quid asperius fuit, aut quid durius ipso.
Succubuit regnis trux tamen ille tuis.*

*Qui prius indomitus tibi tela necemq; parabat,
Nonne dedit uinctas in tua uincla manus?*

*Cupido. Mars deus armorum nobis se dedit ultro,
Ipse nec impositum ferre grauatur onus.
At quoties oculis me cõspicit improba Pallas,
Quas iracundo non iacit ore minas?*

*Quam gerit horrendam magna ui cõcutit hastã:
Taliaq; insano dicta furore refert.*

*Ne mihi tela puer, mihi ne puer arma mineris:
Erras, baudquaquam nos tua turba sumus.*

*Sitamen accedes, nec me finis esse quietam,
Nostra tibi scuas afferet ira manus.*

*Aut ego te pedibus rapiens ad tartara mittã.
Aut tibi transfiget lancea nostra latus.*

*Hoc pater ipse Deum cuius sum uertice nata,
Iupiter: hoc Erebi Rex mihi testis erit.*

*Tales quando refert irato pectore uoces,
Emanibus nobis tela facesq; cadunt.*

*Præterea anguicomæ gestat caput illa Medusa
Cuius ad aspectum lumina nostra pauent.*

*Hoc ubi præendit, fugio ceu cerua leonem,
Aut fugit infestum territa dama lupum.*

VEnus. Siccine tu metuis conterritus ægide diuam?

Magnas

Magnanimi curas qui Iouis arma nihil.
 At quoq; contemnunt quare tua spicula Musæ?
 Imperiumq; fugit turba nouena tuum?
 Num galeas uibrant etiam, aut hastilia torquēt,
 Dira ue prætendunt Gorgonis ora tibi?
 Aonides uultu sunt, ô Cytherea pudico:
 Vnice & illarum numina sancta colo:
 Artibus hæc semper, studijsq; tenentur honestis.
 Iuris in his igitur nil meus ignis habet.
 Cantibus inuigilant, ducuntq; per arua choreas:
 Luxuria uero de sidijsq; uacant.
 Adde quod illarum captus dulcedine uocis
 Sepe uoluptates gaudia sæpe fero.
 Deniq; casta manet quare Dictinna, nec ullum
 Vulnus habet iaculis saucia facta tuis?
 In nullo manet illa loco, cursuq; pererrans
 Omnia, conatus effugit illa meos.
 Nunc iuga montis adit, curuis nunc uallibus
 errat,
 Aut nemorum saltus irrequieta tenet.
 Nunc ibi ueloces sequitur per deuia ceruos,
 Subdola nunc alibi retia tendit apris:
 Suspensumq; humeris arcum gestatq; pharetram,
 Armata & illius cuspidis hasta manum.
 Hæc, super Aonio cœtu, castisq; deabus,
 Arcitenens matri uerba Cupido dedit.
 Quisquis at insani uitare Cupidinis arcum,
 Ignibus & uacuum pectus habere cupit,
 Numina Priueridum, uenatritemue Dianam,
 Aut colat armigeram Pallada: tutus erit,

Cupido.

Cōclusio

 τὸ ἐπίμυθον
 θίον.

Τὸ δὲ τέλος

Cupido
omnes
Deos su
perari: ex
ceptis
Minerua
Muis, et
quibus
dam alijs
ppositio
θεωμια
εκα
percom
paratio
nem. Di
stributio
διταπο
θεωμια
αφ' ου
σι
causae ex
positio:
cur amor
Minerua
non uin
cat.
υποφο
ρα εντα
υκη, η ου
γκετι
κυ.
αποκρι
σις.
πρ' ου
ρα, αι
της αθω
αι απε
λα.

Vid tandē in cau
sa est, Cupido, ut
cū reliquos Deos
omneis adortus expugna
ris, Iouē ipsū, Neptunū,
Apollinē, Iunonē, me de
nicq matrē, ab una Miner
ua tēperes, utq aduersus
hāc nec ullū habeat incen
diū tua fax, & iaculis ua
cua sit pharetra, tū & ip
se arcu careas, necq iacu
lari noris? C. Equidē hāc
metuo, mater, est cū for
midabilis truculentosq a
spectu, ac ferocitate qua
dā supra modū uirili. pro
inde si quādo tenso arcu
perā illā, galeę cristā qua
tiens, expauescit me, &
tremebundus fio, sic ut ar
ma mihi e manib. excidāt
Ve. Atq Mars an nō erat
hac formidabilior? et hūc
tamē superatū exarmasti.
Cu. Imo ille cupide me re
cipit, atq ultro etiā inui
tat, uerū Minerua semper
adductis fupercilijs obser
uat. qn aliquando temere
ad illā aduolauī, faciē pro
pius adinouēs, at illa, si q
dē ad me accesseris, inquit
per parentem Iouē, quo
uis modo te cōfecero, aut
lancea te transfigā, aut pe
dibus atrepum in tartara
dabo precipitem, aut ipsa
te discerpam. Plurima itē
id genus comminabatur.
Ad hęc acribus obtuetur
oculis, postremo & in pe
sore faciem quandam ge
stat horrendam, uiperis
capitulum uice comatā,
hāc nimirum magnopere
formido, territat enim me
fugioq

I δ' οὐτοι ὁ Ἑρμῆς, τοῖς
Τ μὴ ἀλλοῦς θεοῖς καταγὰρ
νίσσῃ ἀποκταῖ, ἔρ Πρῶτος
δ' ὁ, ἔρ Απόλλω, τῷ Ρίαν, ἰμὲ τῷ
μητέρα, μόνος δ' ἐπ' ἀπ' αὐτῇ τῆς Αθην
νάς, καὶ ἐπ' ἐκείνης ἀπυρῶ μὲν θε
ῆ δ' αὖτε, καὶ δ' ἐπ' αὐτῇ ἢ φάριτρα, σὺ
δ' ἐπ' αὐτῇ ἢ καὶ ἀποχρῆς Ἑρμῆς. Δι
δια ὁ Μῆτορ αὐτῇ. φοβερὰ γὰρ
ἐστ, καὶ χαροπὴ, καὶ δανδῆς ἀνδρῶ
κὴ ἐπ' οὐτοῦ οὐκ ἐνταῖα μὲν ἔστι
ξορῶ ἐπ' αὐτῶν, ἐπιστήσουσι τὸν
λοφον, ἐκπλήτῃ με, καὶ ὑπότρο
μῶ γίνομαι, καὶ ἀπορρῶ μου τὰ
ὄξυματὰ ἐκ τῶν χαρῶν. Αφρο
δ' Αρης γὰρ οὐ φοβερῶτορ ἔστι, καὶ
ὁμῶς ἀρῶπλισας αὐτόν, καὶ νινί
κησας. Ἐρ. ἀλλ' ἐκείνῳ ἐκείνῳ πρῶ
σίταί με, καὶ προσκαλῆται, ἢ ἀθῶα
δ' ἐπ' οὐφορᾷται αὐτῇ, καὶ ποτὶ ἐγὼ μὴ
ἄλλως παρὶ πῆλιν, πλησίον ἔχω
τῷ λαμπάδι. ἢ δ' ἐπ' ἐμοὶ πρῶτος,
φροσὶ, καὶ τὸν πατέρα, ὅδ' οδρατή
σι διαπέρασαι, ἢ τὸν ποδῶν λαβο
μένη, καὶ ἐς τὸν τάρταρον ἐμβα
λῶσαι, ἢ αὐτῇ διασπασαμένη, δια
φορῶ. πολλὰ θεῖα ἡπείλησθ' καὶ
δρα δ' ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἐπ' αὐτῇ ἐπ' αὐτῇ
ἐχῶ πρόσωπον ἢ φοβερὸν, ἐχῶ
διναις κατακρημνισθῶν, ὅπῃ ἐγὼ μάλα
καὶ δ' ἐπ' αὐτῇ, μορμολύτῃ γὰρ με. καὶ
φοβῶ

Φούγα ἴταν ἴδω αὐτό. Αφρο. ἄλλο
 λά τὴν μὲν ἀθλων δίδικας ὡς φη'ς,
 καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ φο-
 βηθεὶς τὸν κορυωναίον τοῦ Διός, αἰ ὃ
 μῦσαι, σὺ δὲ τί θι' ἄρα βί, καὶ ἔξω βί-
 λων ἐσίν, καὶ κακῶνα λόφους ἐπιστάν-
 σι, καὶ Γοργόνας προσφάνυσθαι. Ερ.
 αὐδ' ἔμοι αὐτὸς ὃ μὴ τὸρ. σιμωδίαρ
 εἶσι, καὶ αἱ ἐφροντί' υἱοι, καὶ πόρι
 ἔδωκε ἔχουσι. καὶ ἐγὼ παρίσταμαι
 πολλὰ κίς αὐτοῖς, κηλούμενος ὅτι πὸ
 τοῦ μέλους. Αφρο. ἴα καὶ ταῦτα,
 ὅτι σιμωδία. τὴν δὲ Ἀρτεμιν πίν-
 ῃ οὐ ζηρώσκεις. Ερ. τὸ μὲν
 ὅλον, οὐδὲ καταλαβὼν αὐτὴν οἶόν
 τι, Φούγουσαι αὐτὴν σὺ δὲ τῶν ὀρνέων, ἔ-
 τα καὶ ἰδίον ἔνα ἔρωτα ἔδωκε ὀρεῖ.
 Αφρο. πίν-θ' ὃ τί κενεῖς. Ερ. θήρας
 καὶ ἐλάφωρ καὶ νεβρῶν, αἰρεῖν τι
 θιώκουσα, καὶ καταπόξουσα, καὶ
 ὅλως πρὸς ἑαυτοῦ ποιοῦτω ἰσίν. ἐπεὶ
 πόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ τοι ποξό-
 τῃν καὶ αὐτὴν ὄντα, καὶ ἐκνεβόλῃν.
 Αφρο. οἶδ' ὃ τί κενεῖς, πολλὰ ἐκνεβ-
 ῖ τὸ ξύδωκε.

fugioque quoties eam aspi-
 cio. Ve. Esto sane, Min-
 er nā metuis, ut ais, atq; hu-
 ius gestamen Gorgona re-
 formidas, idq; cū Iouis ip-
 sius fulmē non formidaue-
 ris. Ceterū Musq; quā ob
 causā abs te non feriun-
 tur, atq; a tuis iaculis tutae
 agūt; nū & hec cristas qua-
 tiunt, aut Gorgonas prae-
 tēdunt? Cu. Reueor eas
 o mater. Graues. n. sunt,
 & semper aliqd curant, et
 cantionib; animū interēu-
 gerūt, quin ipse etiam nō
 raro illis assisto, carminis
 suauitate delinitus. Ven.
 Esto, nec has adoriris, p-
 pterea quod sint reueren-
 da, at Dianā qua tandem
 gratia nō uulneras? C. Ut
 breuiter dicā hanc ne de-
 prehēdere quidē usquam
 sum potis, quippe perpe-
 tuo p mōtes fugitantē, ad
 hēc alterius cuiusdā sui cu-
 pidinis illa tenetur cupidi-
 ne. Ve Cuius o gnate? C.
 Venatu ceruorū & hinnu-
 lorum, quos infestatur ut
 capiat, ac iaculo figat. Ac
 prorsum tota rerū huius-
 modi studio tenet, tamen
 si fratē eius, q nimirū ar-
 cu ualet et ipse, feritq; emi-
 nus. Ve. Teneo gnate, eū
 sēp numero sagitta uul-
 nerasti

Transi-
 tio ad al-
 terā par-
 tem: cur
 Musas
 Cupido
 nō feriat.

ὃ τῆς ὁ-
 ποφορίας
 ὁμοῖα
 σκευή.
 Musarū
 actiones
 μεταβα-
 σις ad
 tertiam
 partem.
 Cur Dia-
 nā uena-
 tricem sa-
 gittis suis
 nō petat.

Apollo.

Conduci
 uincta.

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ. ΖΕΥΣ.

Deorum Iudicium.

Εξηγητικὸς iudicij Paridis.

Maeris Acidalia iuuenis deceptus amore,
 Non curat reliquas caecus habere deas.

Pallade

*Pallade quid melius Iunone potentius ipsa:
Praeferrimus Cypridos munera praua tamen.*

IVDICIVM PARIDIS

διόξιδιος.

Iudicium Deorum.

*Priamides iuuenis, quo non formosior alter,
Qui tenuit magni Troia sceptrum senis
Pallados & Veneris formae Iunonis & olim
Arbiter electus talia uerba tulit.*

AD IUNONEM.

*Quamuis magna potes Iuno, Coniunxq; sororq;
Illius excelsi, qui iuga summa tenet:
Non tamen his moueor, cura mihi uon tua dona
Haud referes formae praemia chara tua.*

AD PALLADEM.

*Frustra tu certare paras quoq; Pallas amica,
Ingenij quamuis gloria magna tui.
Namq; Venus Cytherea placet, calor ossib. ardet
Munera iudicio nunc feret ipsa meo.*

AD VENEREM.

*Hoc igitur capias malum, quae mitia reddis
Corpora, quaeq; potes flectere cuncta Venus.
In grauius mihi sola dabis solatia curis
Qua nihil aethereus charius orbis habet.*
EXEGE.

EXEGESIS.

*Est adeo stygijs mens nostra immersa tenebris
 Ut non quæ bona sint, quæ mala discipiat.
 Pallade quid melius? Iunone potentius ipsa?
 Eligite hic Veneris munera foeda tamen.
 Noxia quæq; perunt homines caligine cæci
 Iudicioq; perit plurima turba suo.
 At reputes, quæso, Paridis tu semper amores,
 Cautius ut uiuas, Lector amice, Vale.*

μη λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον,
 Ε ἀπὼι ἐς τὴν φρυγίαν πα-
 ρὰ τὸν Πειάμου πῶδα, τὸν
 βουκόλον, ἔμελλε διετῆς Ἰδης ἐν τῷ
 Γαργάρῳ, καὶ λίγα πρὸς αὐτὸν, ὅπ-
 σι ὁ Πάρι, κηλὸς ὁ Ζεύς, ἰπποδὴ
 καλὸς τε αὐτὸς ἦ, καὶ θρὸς τὰ ὄρω-
 πκά, δικάσαι τοὺς θεαίς, ἢ πρὸς αὐτῶν
 ἢ καλίστη ἐστὶ τῶν ἡ ἀγῶν. ὁ δὲ ἄλλων
 ἢ νικῶσα λαβεῖται τὸ μῆλον. ὁρα δὲ
 ἡδὴ καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἀπείναι πρὸς τὴν
 δικαστήριον, ἡ δὲ ἀποδοῦμαι τὴν δίκαι-
 ταν, ἐπίσης τε ὑμῶν ἀραπῶν. καὶ
 ἡ γὰρ οἶόν τε ἦν, ἡ δὲ ὡς ἂν ἀπείσας
 νομικίας εἶποι ἄλλως τε καὶ ἀνά-
 γκη μιᾶς καλλιστῶν ἀποδοῦναι, πάν-
 τως ἀπεχθάνεσθαι τοὺς πλείους. οὐ γὰρ
 ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτέθειται
 ὑμῖν δικαστής. ὁ δὲ νομικίας αὐτὸς ὁ
 φρὺς, ἐφ' ὃν ἀπείτε, βασιλικὸς μέν
 ἐστι, καὶ Γαμυμβύτης ταῦτα συγγαυός.
 τὰ δὲ

Εrcuri, accepto
 M hoc pmo, abi
 in Phrygiam, ad
 Priami filiū pastorē armē-
 ti, pascit aut in Ida monte,
 qua parte Gargarū uocāt.
 Adic illi, Iupiter, ingens,
 o Pari iuhere, postq; & ip-
 se formosus es, & rerū a-
 matoriarū doctus, senten-
 tiā ferre inter deas, quonā
 illarū omniū formosissima
 sit. Certaminis autē premiū
 ea quæ uicerit, pmo acci-
 piat. Hora uero iā, ut &
 ipse uos abeat ad Iudi-
 cē. Ego uerō ablego a me
 arbitriū, ut q; ex quo o-
 mnes uos amem, ac si mo-
 do possibile foret, liben-
 ter oēs uos iudices uide-
 re uellē, præsertim qm̄ &
 necesse est, qui unī pulchri-
 tudinis summā, ad iudica-
 bit, cū oīo i oīū ceterarū
 plurimum incurere. Quare
 equidē ipse uobis iudex
 us iudex nō sum, adole-
 scēs autē ille Phrygius, ad
 quē hinc abitis, regio quē
 genere argutus est, et Ga-
 nymedus huius cognatus.
 D Cxix

ὁ τοῦ Δι-
 ος πρὸς
 αἵς,
 a perso-
 na, actu,
 & loco.
 Ipsi mā-
 datum.
 ἢ δὲ οὕ-
 τως ἵστο-
 λή.
 Occupa-
 tio
 ἡ νομικία.
 δὲ χή.
 Ab effe-
 ctu con-
 trario.
 Cōcludis
 ablegati-
 onem iur-
 arbitrij.
 Altera
 pars com-
 paratiōis
 ὁ πρὸς
 σωτο-
 μαφία

καὶ χη-
σις ὅτι

φροδί-

της,

ac pbat

iudicem.

Occupat

io.

Respōsi-

one pro-

bat et lu-

no iudicē

ἀποσπο-

φί

Iouis ad

Palladē e

cerebro

ipſius na

tam.

πρόστα-

ξιν, καὶ

παράν-

σις.

ἀπὸ τοῦ

γίαι.

Proſecti-

onis ini-

tium.

Deſcri-

ptio Pa-

tidis.

ἐπιχρί-

σις.

Veneris

callida

rogatio.

Ceterā simplex & mōta
nus, neq; quiquā illū co-
gnitiōe hac indignū meri-
to putauerit. Ve. Ego ue-
ro Iupiter, etiā si Momū
ipſū preſtituas nobis iudi-
cē, praeſenti aio itura ſum,
ad documētū mei preben-
dū. Quid em̄ adeo repre-
hēderit ille i me? Sed oportet
etiā hiſce placere homi-
nē. Iu. Neq; nos, Venus,
timemus quicūq;, etiam ſi
Mars iſſe tuus electus ſit
arbitr, ſed recipimus &
hunc Parim, quiſquis etiā
fuerit. Iup. Num igitur &
tibi eadē hēc, ſilia, placēt?
quid reſpōdes, auertis te,
& erubeſcis? Eſt quidem
peculiare hoc uirginibus
uobis, uerecundia affici er-
ga talia, ſed tamē annuis.
Abite igitur. Ac uidete,
ne inſenſiores ſtatis iudici
quæcūq; uicti fueritis, ne-
tē malū aliquod inferatis
ipſi adoleſcētulo. Neq; e-
nim fieri poteſt, ut æquali-
ter oēs formoſæ ſitis. M.
Procedamus ergo recta
uerſus Phrygiā. Ac ego q
dē praeibo, uos aut nō len-
te & ſegmini me, et bono
aio eſtote. Noui ego Pari-
dem hūc, adoleſcēs eſt for-
moſus, & qd ad cetera arti-
net, amorī deditus, & ad
talīa diſceptādā maxime
idoneus, neq; ille facile iu-
dicauerit male. V. Hoc q
dē totū bene, adeoq; pro
me narras, iuſtum uideli-
cet nobis iudicē. Verū aut
& uxore adhuc caret hic,
an & mulier quæpiā ipſi
cohabitauit? M. Nō omni

no

τάλλα δὲ ἀφιλῆς καὶ ὄρεσθ', καὶ ἔτι
ἐν πρὶ αὐτῇ ἀπαξιώσει τοιαύτης
θίας. Αφρο. ἰγὰ μὴ ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ
τὸν μῦθον αὐτῇ ἐπισήσας ἡμῖν
δικαστῶν, θαρρῶνσαι βαδισῶμας πρὸς
τὴν ἐπιδόξην. τί γὰρ εἴ καὶ μαμῆς
σαυτὸ μου; καὶ δὲ καὶ ταύταις ἀ-
ρίσκειν τὸν ἀνθρώπον. Ηρα. οὐδ' ἂν
ἡμῖς ὦ Αφροδίτη δίδωμεν. οὐδ' ἂν
ὁ Δρην ὁ σὸς ἐπιπραπῇ τὴν δια-
ταξάν, ἀλλὰ διχομήθεα καὶ ποτὶν, εἰ
τις ἄν ἦ, ἐν Πάειν. Ζ. ἡ καὶ σοὶ ταῦ-
τα ὦ θυγατὸρ σωδοκῆς; τί φῆς; ἀπο-
σπέρη, καὶ ὄρεσθ' ἔτι μὴ ἴδιον τὸ
ἀδελφῶν γὰρ τὰ βέλτερά ἐμῶν ἔπαρ-
θῆναι, ἐπὶ πῶς δὲ ὁμοῖ. ἀπὶ τῇ ἑρ-
καὶ ὅπως μὴ χαλιπύνητε τῷ δικασ-
τῇ αἱ νεοκηνύσαι, μὴ δὲ πακὸν ἐν τῇ
ψυχῇ τῷ νεανίσκῳ. οὐ γὰρ οἶόν τε
ἐπίσης εἶναι καλὰς πάσας. Ερ. προῖσα
μὴ δὲ τῇ φρονίᾳ, ἰγὰ μὴ ἡγού-
μεν, ὡς δὲ καὶ βραδείως ἀνα-
λευθῆτέ μοι, καὶ θαρρῶτε, οἷός ἐστι
ἐν Πάειν, νεανίας ἐστὶ καλὸς, καὶ τέλ-
λα ὄρεσθ' αὐτῷ, καὶ τὰ τοιαῦτα κρί-
νειν ἰκανώταται, οὐκ εἴ ἐκείνῳ δι-
κασθαι κακῶς. Αφρο. ποτὶ μὴ ἂν
παν ἀγαθόν, καὶ πρὸ ἡμῶν λίγας,
τὸ δίκαιον ἡμῖν εἴη ἐν δικαστῇ. πῶ
τόρα δὲ, ἀγαμός ἐστιν αὐτῷ, καὶ
γαυῇ τις αὐτῷ σύνισις; Ερ. εἰ ποῦ
τελευτῶ

τῶν ἀγαθῶν ἐστίν, ὃ Ἀφροδίτη, Ἀφρο
 φρο πῶς λίγας. Ερ. δοκῇ τις αὐτῇ
 τῷ συνοικεῖν ἰδιώτα γυνή, ἰκανὴ
 μὲν ἀγροικοῖς δι, καὶ θανῶς ὄρφος, ἀλλ'
 οὐ σφόδρα προσέχρησεν αὐτῇ τοικι-
 πιν. ὃ δ' οὐκ ἔπειτα ταῦτα ὄρωται.
 Ἀφροδίτη. ἄλλως ἡρόμην. Ἀθην. πα-
 ραπρεσβούτας ὡς οὗτ' ἰδίᾳ τούτῃ
 καταλογουμένη. Ερ. ὅτι ἐν ὧ Ἀθην.
 νὰ θανόν, οὐδ' ἐκαστὸν ὡμῶν. ἀλλ' ἐν-
 ριτόμι, ὃ ἀγαθὸν ὁ Πάρις ἐστίν.
 Ἀθην. ὡς δ' ἡ τῆς τοῦ πολυπραγμο-
 νοῦσα. Ερ. οὐκ οἶδα. φησὶ δ' οὐκ
 ὅτι ἄλλως ἐπιλοθὲν, οὐκ ἐξ ἐπιτήδε-
 ὤντων. Ἀθην. τῇ οὐκ ἀγαθῶς ἐστίν.
 Ερ. οὐ δοκῇ. Ἀθην. ἡ δ' ἐκ τῶν πολλῶν
 μικρῶν ἐστίν αὐτῇ ἐπιθυμία, καὶ φι-
 λοδόξος τις, ἢ καὶ πᾶν βουκόλοισι
 Ερ. καὶ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λίγας.
 ὁ καὶ ἐστὶν δι' ἡν, ἰονόντα, καὶ πύ-
 ταν ὀρίγναι πυλῆν, καὶ βούλει
 διαῖναι αὐτὴν πρῶτον εἶναι κατὰ τῆς
 μάχης. Ἀφρο. ὁρᾷς οὐδ' ἐν ἑλ-
 μέφομαι, οὐδ' ἐκ προσερχαλῶσι,
 καὶ πρὸς ταύτην ἰδίᾳ λαλῶν. μεμψι-
 μοίρων γάρ, καὶ οὐκ Ἀφροδίτης τῆς
 ποιεῖται. Ερ. καὶ αὐτὴ γυνὴ δὲν τῆς
 αὐτῇ μεμψι. διὸ μὴ χαλεπῶς ἐ-
 χῇ, μὲν δ' οἶον μεσηκτῆν, εἴ τι καὶ
 τούτῃ κατὰ τὸ ἀπλοῦν ἀπεκρινά-
 μιν, ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ὅδ' ἐστιν.

no absque uxore ē Venus
 V. Quōd hoc dicis? M. Vi-
 detur quēdā cū eo habitare
 mulier Idēa, sic satis for-
 mosa, ceterū rustica, atq;
 iter mōrtes male cōsuetā.
 Sed qd̄ admodū adhibe-
 re anīmū ipsi uidef. Cuius
 igit̄ gratia hęc interrogas?
 V. Nullius sane rei, sed ita
 temere in mētē uenit. M.
 Male legationem obis,
 heus tu, q̄ priuatim cū hac
 cōsilia cōfers. Mer. Nihil
 mali, Minerua hoc, neq;
 etiā cōtra uos. Sed inter-
 rogabat me, an sine uxore
 Paris esset. Min. Quā-
 obrē igit̄ hoc superstitione
 adeo illa curat? Mer. Ne-
 scio. aiebat igit̄, q̄ temere
 ita in mēte uenisset hoc,
 neq; ex cōposito interro-
 gasset me. Mi. Quid ergo
 caret ne uxore adhuc? M.
 Nō uidef. Mi. Quid aut̄,
 Bellicę ne rei studio aliq;
 tenef, atq; amās glorię ē,
 an nihil aliud q̄ bubulcus
 est? Me Verū qd̄ nō pos-
 sū dicere. Cōiecturā aut̄ fa-
 cere licet, iuuenis cū sit, e-
 tiā has res cōsequi illi cu-
 pere, ac uelle præcipuū in
 prælijs esse se. V. Vides?
 nihil ego nūc conqueror,
 neq; crimini uerto tibi, q̄
 cū hac seorsim nūc loque-
 ris. Querulorū. n. hoc, nō
 Veneris. M. Et iā hęc fer-
 me eadē interrogauit me,
 quāobrē grauiter ne feras
 neue putes eo minus cōse-
 cuturā esse te, qd̄ huic q̄p
 simpliciter & absq; dolo
 respōdi. Verū interea dū
 sermōes cedimus, iā dudū

A conditioe, uel
 fortuna.

Occupatio.

ἐπιτήμωσις, ἢ
 αἰμψία.
 Defensio
 sui ad
 προσέχ-
 κλημα.

Minervę
 interrogatio.
 περὶ τῶν
 πολιτικῶν
 κῶν, καὶ
 τῆς φιλο-
 δοξίας.
 ἀναστροφῆς
 respōdet
 Interfas-
 ris. Veneris
 ris.
 δέησις.

Profecti-
onis cōti-
nuatio.

ὁ δὲ κλόν

A signis
iudicē de-
scribit.

Cōsiliū
Mercurij

Iunonis
oratiūcu-
la.

σκῆμμα

Veneris
reipōsis.
Mercurij
pollicita-
tio.

Ratio.

multū progressi, reliquimus
post nos stellas, & prope
modū Phrygiā, contingi-
mus. Ego uero etiā Idā uī
deo, adeoq; totū Garga-
rū exakte, et si non fallor,
ipsū q̄q; iudicē uestrū Pari-
dem. Iuno. Vbi aut̄ is est,
neq; em̄ ipsa etiā uideo il-
lum. Mer. Hac uersum, Iu-
no, ad sinistrā respice, nō
ad summū mōrē, sed secun-
dū latus, ubi antrū illuc, et
armentū uides. Iuno. At
nō uideo armentū. Mer.
Quid ais? an nō uides bu-
cūlas secūdū mē hūc di-
gitū, ex medijs rupib. pro-
grediētes, & quendā a sco-
pulo deorsū currentē, pe-
dum manu tenentē, & pro-
hibentē, ne longius disper-
gatur armentū. Iu. Video
nūc tandē, si modo ille ē.
Mer. Ille uero. Sed quia
prope iam sumus, i terrā,
si uidetur, demissi, pedib.
faciamus iter, ne cōturbe-
mus illum, superne ex im-
prouiso deuolūdo. Iu. Re-
cte dicis, atq; ita faciamus
Cæterū posteaq; descendi-
mus, tuū iam est Venus, ut
preceas, ac uis nobis ducē
do cōmonstres. Tu em̄,
ut cōsentaneū est, locorū
perita es, quippe quæ se-
pius, ut ferē fama, huc ad
Anchisem delect̄ deris. Ve.
Nō admodum, Iuno, me
tua ista mouet dicacitas.
Mer. Atq; igitur ego uos
inducā. nā & ipse ī frequen-
ter in Ida uersatus sū, quā-
do Iupiter amabat adole-
scētulū istū Phrygē, ac se
p̄ius

λὺ προϊόντος, ἀπὸ πᾶσι τοῖς τ' ἀστέ-
ρων, καὶ χιθόν γε κατὰ τὴν φρυγίαν
ἴσμεν. ἰγὼ δ' ὅτι καὶ τὴν ἰδὴν ὁρῶ καὶ τ
Γάργαραν ὅλην ἀκριβῶς. εἰ δ' ἐν ἱε-
ρατῶμαι, καὶ αὐτὸ ὑμῶν ἐν δικασμῶ
ἐν Πάρι. Ηρα. ὅπως δ' ἴσται; καὶ κ
μοὶ φαίνεται. Ερ. ταύτη δ' Ηρα, πρὸς
τὰ λαὰ σκοπεῖ, μὴ πρὸς ἄλλω ὁρᾷ
ὄρει. παρὰ δ' τὴν πλοῦραν, ὅτι τὸ ἀν-
τρον, καὶ τὴν ἀγέλην ὁρᾷ; Ηρα. ἀλλ'
ὅχι ὁρᾷ τὴν ἀγέλην. Ερ. τί φησ, ὅχι
ὁρᾷ; τοῖς ἰδία κατὰ τ' ἐμὸν οὐτως οἱ δ' α
κίυλον, ἐκ μέσων τ' περὶ πρὸς ὁ
μῶμα; καὶ ἵνα ἐκ τ' σκοπίων καταθῇ
ονία, καλαῦροπα ἔχοντα, καὶ ἀνείρων
τα μὴ πρὸς ὁρᾷ σκοπίων αὐτῶν ἰ
λῶ; Ηρα. ὁρᾷ νῦν, εἴ γε ἐκένος ἴσται.
Ερ. ἀλλ' ἐκένος ἐπιδέη ὅτι πλησίον ἴσ-
μῶν ἐπὶ τ' γῆς, εἰ οὐκ ἐκ, καὶ ἀσάντης βα-
δίωμῶν, ἵνα μὴ σὺ ταράξωμῶν αὐτ
ἄνωθον ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι.
Ηρα. ἐν λίγῃ, καὶ οὐτω πονέωμῶν.
ἐπὶ δ' καὶ ἐν ἱερατῶν ὅρα τοῖς ἀφρο-
δίτη προΐναι, καὶ ἔγ' αὖτ' ἡμῖν τ' ὁρᾷ
σύ δ' ἴσται, εἰς ἀκὸς, ἐμπρός ἐστι τ' χορίν,
πολλάκις, ὥς λόγος κατελέθη πρὸς
ἀρχίσλῳ. Αφρ. ὅτι σφόδρα, ὅτι Ηρα. ὅτι
τοῖς ἀχθομαι τοῖς σκῆμμασιν. Ε. ἀλλ'
ἰγὼ ὑμῖν ἐγγίθεμαι. καὶ ἴσται ἐν ἰδία
πρὸς τῇ ἰδία, ὅπως δ' ἴσται ἡρα το
μερακίῃ τῇ φρυγίῃ, καὶ πολλὰκις
δύο

Δῦρο ἦλθον, ὑπ' ἐκίνου καταπεμ-
 φθὲς εἰς ἐπισκεπλὴν τοῦ παιδὸς. καὶ
 εὐπότε ἔδῃ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἦν, συμπα-
 ρεστήμεν αὐτοῖς, καὶ σπυρκοφίβου
 τὸν καλόν. καὶ ἄγε μέμνημαι, ἀπὸ
 ταυτησὶ τ' ἐπιφασὶ αὐτὸν ἀνῆρτα-
 σαι ὁ μὲν γὰρ τότε ἐτύχε συρίων
 πρὸς τὸ πρίμιον, καταπλήκμενος ὁ
 ὀπίσθῳ αὐτοῦ ὁ Ζεὺς κούφως μά-
 λα τοῖς ὄνυξι παρὰ βάλων, καὶ τοῖς
 μαπ τῶν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πᾶσαι δ' α-
 κὼν, ἀνέφρα τὸν παῖδα τετρα-
 γμῆνον, καὶ τὸ πρᾶχ' ἄπειρα μ-
 μένω εἰς αὐτὸν ἀποβλήποντα. τότε
 οὖν ἐγὼ τῶν σύειργα ἔλαβον, ἀπο-
 βελήκει γὰρ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δέου.
 ἀλλὰ γὰρ ὁ διακτητὴς οὐ τοσὶ πλη-
 σίον ὥστε προσείπω μιν αὐτόν. χα-
 ρεῖ ὦ βουκόλε. Πάρε καὶ σύ γε ὦ νει-
 νίσκη. τίς δ' ἐν δῦρῳ ἀφίξει πρὸς
 ἡμᾶς; ἢ τίνες τάυτας ἄγεις τὰς γυ-
 ναῖκας; οὐ γὰρ ἐπιτέθεικά ὄρεο πρὸ
 λῆν, οὐτὰ γε οὐσαι καλοῖ Εὐμήης.
 ἀλλ' οὐ γυναικοὶ εἰσὶν. Ἦσαν δ' ἐν
 Πάρι, καὶ ἀθλῶν καὶ ἀφροδίτῃ δ-
 ρᾶς, καὶ μιν τὸν Εὐμήην ἀπέσπελον ὁ
 Ζεὺς. ἀλλὰ τί πρῆμεις, καὶ ὦ χριᾶς;
 καὶ μὴ δίδωμι. χαλεπὸν γὰρ ἔδ' ἐν.
 κελύφα δ' ἐσε δικάσω γυνώσκει τῷ
 κάλλους αὐτῶν. ἵπαδ' ἡ γὰρ, φησι,
 κελός τις αὐτὸς ἐν, καὶ ὁφθὲς πρὸς ἔρα-
 πκὰ,

pius huc ueni, ab illo mis-
 sus, ut quid ageret puer,
 obseruarem, & cum iam
 in aquilam conuersus es-
 set, una quocumq; cū ipso ade-
 ram, & una formosum il-
 lum subleuabā. Et si mo-
 do satis memini, ab hac ip-
 sa rupe in illum in sublime
 abrupuit. Nam hic quidē
 forte tum fistula canebat
 ad ouile, Iupiter autem a
 tergo ipsi deuolans, leni-
 ter admodū unguibus cit-
 cumieciis, & ore in tiorā,
 quam super caput haber-
 bat, impresso, in altum sus-
 tulit puerum, perturba-
 tum, & ceruice reflexa in
 ipsum intuentē. Tum igitur
 ego fistulam sustuli, ab-
 iecerat enim illam præti-
 more. At enim arbitri hic
 prope est, quare compell-
 lemus ipsum. Salue bu-
 bulce Paris. Et tu certe a-
 dulescens. Quis enim ip-
 se es, qui huc ad nos adue-
 neris. aut quasnam has ad-
 ducis mulieres? Nō enim
 eiusmodi apparent, quæ
 in montibus uersari dom-
 mode queant, formosæ
 adeo cum sint. Merc. At
 non mulieres sunt. Iuno-
 nem uero o Pari, & Mi-
 neruam & Venerē uidēs,
 & me Mercurium uideli-
 cer, Iupiter ad te misit.
 Sed quid tremis, & expal-
 lescis? ne metue, nihil e-
 nim periculi hic. Iubet autē
 te ludicre esse pulchritudi-
 nis ipsarū. Quandoquidē
 enim, inquit, & formosus
 ipse es, et doctus rectū ama-
 toria,

σκώπτει
 ὁ ἕρως.

Interferit
 fabulā de
 rapto Ga-
 nymede.

Redit ad
 ipsam rē.
 Cōpella-
 tiones,
 ἢ ἀσπας
 σμοί.

ὁρῶ ἡσυχίαν
 θαυμάσιον
 καὶ.

δειξίς φ
 προσώ-
 πον.
 ἀφῆρη
 σις.

Confir-
 mat Pari
 dem tre-
 mentem.
 Exponit
 mandatū
 ἀπὸ λα-
 γία.

Ἰππίας toriarū, cognitionē hanc
πῆ. tibi cōmendo, certaminis
 Occupa- autē prāmium scies, lecto
 tio. hoc pomō. Par. Cedo, ut
 Petitio. uideam, quid sibi etiā ue-
 Reiectio lit, Pulchra, inquit, capiat.
 iudicij. Quo pacto igitur, o here
 Extenua Mercuri, potero ego,
 tio sui. mortalis cum sim ipse ac
ἀπὸ τοῦ rusticus, iudex esse tā ino-
ἀδυνά- pinati spectaculi, & maio-
τον. ris adeo, q̄ pro bubulci ca-
 Ratio p- ptu. Nam huiusmodi cau-
 compara- sas disceptare, delicatorū
 tionem. atq; urbaniorū magis est.
 Quod autē ad me attinet,
 ultra capella formosior al-
 tera sit, & iuuenca num a-
 lia aliam superet, fortassis
 ex arte diiudicare possum
 Hæc uero & formosæ pa-
 riter omnes sunt, & nō ui-
 deo, quo pacto aliquis ab
 una ad aliā transferendo,
 aspectum auellere queat.
 Nō. n. facile absistere uult
 sed cuiuscūq; primo appli-
 cat, ei inhaeret, & qd præ-
 sens est, laudat. Inde si ad
 aliud transierit, etiā illud
 formosum uidet, & immo-
 ratur, et semper ab ijs que
 propiora sūt, ceu p successu-
 tionē excipit. Et in sūma,
 circūfusa mihi est pulchri-
 tudo ipsarū, & totum me
 cōplexa tenet. Ac doleo,
 quod nō & ipse, quemad-
 modū Argus ille, toto cor-
 pore uidere possum. Vi-
 deor autē mihi, bene tū iu-
 dicasse, si omnibus pomū
 hoc reddidero. Nā et rur-
 sum illud quoq; accedit,
 quod hæc quidē Iouis so-
 ror et cōiunx est, illc uero
 filius. Quomodo igit non
 pericu-

πικὰ. Θὶ τίνω γινώσκω Ἰππία, πο-
 δ' ἀγῶνι τὸν ἄθλον εἶσθαι, ἀναγνῶ-
 ντὸ μῦθον. Δλι, φέρε' ἰδῶ, τί καὶ βοῦ-
 λισταὶ ἢ καλῶ, φησι, λαβέτω. πῶς ἄρα
 ἔρ' ὧ δέσποτα Ἑρμῇ δωκεῖται ἰλῦ
 γὰρ θνητὸς αὐτὸς καὶ ἄγροικος ὧν
 δ' ἡμεῖς γινώσκω παραδόξου θείας,
 καὶ μύθοις ἢ κατὰ βουκόλων τὰ
 γὰρ ποιῶντα κρίνειν τῶν ἀγῶνι μά-
 λον, καὶ ἀσκηθῶν τὸ δ' ἱμῶν, αἴγα μῦ-
 θος ὁποτέρᾳ ἢ καλλίον, καὶ δ' ἄμα
 λς ἄλλης δαμάλειος, τάχ' ἂν δικά-
 σαιμι κατὰ τίνω τέχνῳ, αὐταὶ ὅτι
 σοὶ τὶ ὁμοίως καλαί, καὶ θὺ οἶδ' ὅ-
 πως ἂν τις ἀπὸ τῆς ἰτέρας ἐπὶ τίνω
 ἰτέρῳ μεταγέροις ὅτιν' ἀποσπά-
 σαι, ὃ γὰρ ἐβίβω ἀφίσταμαι ῥαδίως,
 ἀλλ' ἔνθα ἂν ἀποδρίσῃ τὸ πρῶτον,
 τοῦτον ἔρχεται, καὶ τὸ παρὸν ἐπα-
 νῶ. καὶ ἐπ' ἄλλῳ μεταβῇ, καὶ κἄντο κα-
 λὸν ὄρᾳ, καὶ παραμείνῃ, καὶ ὑπὸ τῶν
 πλησίων παραλαμβάνῃ. καὶ ὅλως
 περιέειχται μοι τὸ κάλλος αὐτῶν,
 καὶ ὅλον πόρνε' ἰληφί με. καὶ ἄχθω
 μοι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὡσπερ δ' ἄρ-
 γος ὅλῳ βλίπεν δύναιμαι ὅσῳ
 ματι. δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικά-
 σαι, πάσας ἀποδῶς τὸ μῦθον. καὶ γὰρ
 αὐτὸ καὶ πόδι, ταῦτά μιν εἶναι συμ-
 βέβηκε τῷ διὸς ἀδελφῶν καὶ γυναι-
 κα, ταύτας δὲ θυγατέρας. πῶς ἔν' ὃ
 χαλκῶ

χαλινῇ καὶ οὐτως ἢ κρίσις; Ερ. οὐκ
οἶσα, πλὴν ὅχ οἶόν τι ἀναδύσασθαι
πρὸς τῷ Διὶ κεκλιδομένον. Αἰ. ἔν
τῷ τούτῳ ὃ Ερμῇ πᾶσαι αὐτὰς, μὴ
χαλινῇ ἔχαι μοι τὰς δύο τὰς νῆας
κεκλιμένες, ἀλλὰ μόνων τ' ὀφθαλμῶν ἢ
γῆδου τῶν ἀστρομαρτίων. Ερ. οὕτω
φασὶ σπείθειν. Ἐρα δὲ θί ὅδῃ περ
ροῦναν μὴν κρίσιν. Αἰ. περασσόμε-
θα, τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἰκάνο δ'
πρῶτον εἰδέναι βούλωμαι, πότῃρα
ἐξαρκίσει σκεπῇ αὐτὰς, ὥς ἔχου-
σιν, ἢ καὶ ἀποδύσαι δυνάμεται πρὸς τὸ
ἀφροδίτῃ ἐξιστάσθαι; Ερ. τὸ πρῶτον
σὸν ἂν εἴη τῷ δίκασθαι, καὶ πρόσθεν
ὅπῃ καὶ θέλῃς. Πα. ὅπῃ καὶ θέλω;
γυμνὰς ἰδέν βούλωμαι. Ερ. ἀπόδυ-
τε ὃ αὐταί, σὺ δ' ἐπισκόπη ἰσθ' ὃ
ἀποσραφίλω. Ηρα. καλῶς ὦ Πάρι,
καὶ πρώτη γὰρ ἀποδύσθαι, ὅπως μά-
θῃς, ὅπῃ μὴ μόνας ἔχω τὰς ὀλίγας
λοβυκὰς, μηδ' ἔω βροδῶνται εἰν' ἡμέ-
ραν. ἐπίσης δ' εἰμι πᾶσαι, καὶ δ'
μοιᾶς καλῶ Πα. ἀπόδυθι καὶ σὺ ὃ
ἀφροδίτῃ Αθ. μὴ πρότερον αὐτῶν
ἀποδύσῃς ὦ Πάρι, πρὶν ἂν ἐν κισθῶν
ἀπόδηται. φαρμακὶς γὰρ ἴσθαι, μὴ σε
καταροητόβυσθαι δ' αὐτῶν. καὶ τοι γὰρ
ἰχρὴν μὲν οὕτω κεκλιλωπισμένῳ
παρίσαι, μηδ' ἰσαῦτα ἰντετριμμέ-
νῳ χράματα, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλλοθῶς
ἵηται.

periculosum etiā hoc pa-
cto iudiciū hoc fuerit. M.
Nescio, nisi quod nō licet
detrectare Iouis imperiū.
Pa, Vnū igit hoc, Mercu-
ri, persuadee ipsis, ne succē-
seāt mihi duce ille relique,
quicquid uicte fuerint, sed
quicquid peccatū uidebit,
id solis oculis impudent.
M. Ita facturas se aiūt. te-
pus aut tā tibi est, ut pera-
gas iudiciū. Pa. Faciemus
periculū. Quid. n. agat q-
spici? Ceterū illud primū
scire uolo, utrum satis erit
spectare ipsas, ut nūc sunt
uestitas, an uero etiā ex-
uere sese necesse erit, ut di-
ligētius examinari eo pos-
sint. Merc. Hoc tuum offi-
cium erit, uidere, utpote
Iudicis. Ac imperes ipsis
licet, quomodoocūq; etiā
uoles. P. Quomodoocūq;
etiā uolo? Nudas igit ui-
dere uolo. Mer. Exuite,
heus, uos. Tu uero inspi-
ce eas. Ego interim auer-
tā me. Ve. Recte o Paris.
Atq; prima certe exuam
me, ut noris, qd nō solū la-
certos habeā candidos,
neq; etiā magnos & augu-
stos oculos prae me feren-
do, superbiā. Aequaliter
uero sū rota, & uniformi-
ter pulchra. Min. Ne pti-
us ipsam exueris, o Paris,
q̄ cestum a se deposuerit.
Incantatrix enim est, ne te
præstigijs circūueniat per
illum. Et certe quidem o-
portebat, neq; etiā studio
se ita exornatā hic adesse,
neque tot coloribus fura-
tam esse, perinde ac uere

Propo-
nit ipsis
conditio-
nem.

Recipiūt
conditio-
nem.
Iussio.
Occupu-
tio.

Διόρω-
σις.
Permitt-
sio.

Exposi-
tio suæ
sententiæ.
Iussio.

Venus se
ipsam cō-
mendat.

Interlocu-
tio.

ἰσχυρο-
ρία.

θυπηστη
γορία.

θυμα
σμός.
πρώτη
χρίσις
πασών.
αύχσις

Clausula.
δούτις
ραϊξίτα
σις
κάτων.

Assensus
ad illud.

ἀποσπο
φη προ
σκηπική
ad Iuno
nem.
ὑπόχρη
σις

ad corrū
pendū in
dicem.
Recusa
tio dono
rum.

meretricē aliquā, sed ipsā
formā nudā exhibere ipse
staudā. Pa. Recte sane ad
monēt illud de cello, atq;
etiā deponē illū. Ve. Cur
nō igitur & tu Minerva,
galea deposita, nudum ca
put spectādū exhibēs, sed
cōcitus conū, & perterres
iudicē. An metuiti, ne ti
bi obijciat & reprehēdat
caeruleū istud oculorū, si
dempto terribili isto aspi
ciatur? Min. Ecce tibi ga
lea hæc ablata. Ven. Ecce
tibi & celsus hic. Iu. Sed
exuamur tandem. Pa. O
Iupiter mōstrifice, qđ spe
ctaculū: quę pulchritudo:
quę uolupras: qualis uir
go hæc ē: ut uero regalis il
la et uenerabilis effulget,
adeoq; uere digna Ioue.
Tuē autē suane quiddā
& incundū, ac blandū &
illicebrosū etiā arrisit.
Sed iā satis habeo felicitā
tis huius. Si uidet autē, e
tiam seortim unamquāq;
inspicere uolo, quoniam
nūc certe ambigua sum,
neq; satis scio, ad quid e
tiam me referā, uisū in om
nes partes distracto. Ve.
Ita faciamus. Pa. Absce
dite igitur uos duę. Tu ue
ro Iuno hic manē. Iuno.
Maneo. Ac posteaquam
me diligenter inspexeris,
tempus tibi erit, & cætera
iam spectare, nū pulchra
uictorie mee dona pro
posita tibi. Nam si me Pa
n innotiorem esse iudi
catoris, uniuersæ eris asig
dominus. Pa. Non do
nis nostra hæc geruntur.
Sed

ἰταῦράν ἔνα, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος
ἰπιδ' ἀκνύεν. Παρ. εὖ λέγουσι τὸ πα
ρὶ τοῦ κεινῷ, καὶ ἀπόθεν. Αφρο. τί
ἔν οὐχὶ καὶ σὺ ἀδωᾷ τὴν κόρυα ἀ
φελῶσαι. φίλῳ γ' ἐκφαλῶ ἰπιδ' ἀ
κνύεις, ἀλλ' ἐπιστρίβεις ἐν λόφον, καὶ
ἐν δισκῶ φοβῆς. ὃ δ' ἐδίας, μὲν θ
ἐλίζχεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων
τῶν ἀνδρῶν τοῦ φοβεροῦ βλεπόντων·
Αθην. ἰδοὺ θὶ ἡ κόρυς αὐτῇ ἀφῆρη
ται. Αφρ. ἰδοὺ θὶ καὶ ὁ κείος. Ηρα.
ἀλλ' ἀποδυσόμεθα. Πα. ὦ Ζεῦ τόρᾳ
σὺ τ' ἰδίας, & κάλλος, τ' ἡδονῆς. οἷα
μὲν ἡ παρθένος ὥς ὃ βασιλικὸν αὐ
τῇ καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, καὶ ἀληθῶς
ἄξιον τῆς Διός· ὥς ὃ ὄρε' ἡδίας, καὶ
γλαφυρόν τι καὶ προεγώγων ἐμὲ δία
σεν. ἀλλ' ἔθνη μὲν ἄλλ' ἔχω τ' οὐδ' αὖ
μονίας. εἰδοκᾷ δ' εἰ, καὶ ἰδία καθ' ἑκά
στω ἰπιδ' ἄν βούλωμαι. ὥς νῦν γὰρ με
φίβολός ἐμι, καὶ ἔκ οἷδ' α, πρὸς ὃ, π
καὶ ἀποβλέψω, πάντῃ τὰς ὀφθαλμοῖς
εἰσπώμην. Αφρ. οὕτω ποιῶμεν.
Πα. ἄπιτε ἔν αι δύο, σὺ δ' εἰ ὦ Ηρα
πορίμην. Ηρα. πορίμην. καὶ πε
δ' ἂν με ἀκριβῶς ἰδῆς, ἔρα θὶ καὶ
τᾷλλα ἔθνη σκεπᾶν, εἰ καλὰ θὶ τὰ
δ' ἔρα τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἦν γάρ με
ὦ Πάρι δικάσῃς εἰαι καλῶν, ἀπά
σῃς ἴσα τῆς ἀσίας διαπύτης. Παρ.
οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἐμέτορα
πλῶ

πλὺν ἄλλ' ἀπιθί, πεπράξεται γὰρ, ἅ-
 πόρ' ἄρ' ὁκῆ. σὺ δ' εἰ προσθί ἀθλωαῖ.
 Ἀθῆ, παρίσκηκά θι. κατὰ ἕρμι ὦ
 Πάρι δικάσῃς καλῶν, οὐδ' ὅστις ἔτ' ὦν
 ἄπο ἐκ μάχης, ἄλλ' ἀνικρατῶν. ὡς
 λεμιστῶν γὰρ σι, καὶ νικηφόρον ἀπόρ-
 γάθουαι. Πα. οὐδ' ἐν ἀθλωαῖ δ' εἰ μοι
 πολέμου καὶ μάχης. ἑρήνη γὰρ, ὡς
 ὁρᾷς, τὰ νῦν ἐπείχε τῶν Φρυγίων τε
 καὶ Λυδίων, καὶ ἀπολήμνθ' ἡμῖν
 ἢ τὸ πατρὸς ἀρχή. θάρρ' εἰ δ' εἰ. οὐ
 μενοικίῃσσι γὰρ, κἂν μὴ ἐπὶ δ' ὡ-
 ροῖς δικάζωμεν. ἄλλ' ἐνδύθι ἕδ' η, καὶ
 ἐπίθου τῶν κόρῳ, ἱκανῶς γὰρ εἶδον.
 τῶν ἀφροδίτῳ παρῶναι κερὸς.
 Ἀφρο. ὦντ' ἑθι ἐγὼ πλησίον, καὶ
 σκοπεῖσθ' ἐν ἀκριβοῦς, μηδ' ἐν πα-
 ρατρίχων, ἄλλ' ἐνδοχτρίβων ἐκαστῶ
 τῶν μελῶν. ἃ δ' εἰ θέλῃς ὦ παλε, καὶ
 τὰ δ' εἰ μου ἀκούθῃ. ἐγὼ γὰρ πάλαι
 ὁρῶσά σε νέον ὄντα, καὶ χαλὸν ὄ-
 ποτον οὐκ οἶδ' εἰ, τίνα ἱστόρον ἢ Φρυ-
 γία τρέφει, μακρὶς δ' ὡς τοῦ κάλλους,
 αὐτῶμαι δ' εἰ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τὸς
 σκωπέλους, καὶ ταυτασὶ πᾶς πεί-
 ρας, κατ' ἄστυ ἦμι, ἀλλὰ ὁρᾷς φθέρειν
 τὸ κάλλ' ἐν ὀρημίᾳ. τί μιν γὰρ
 σὺ ἀπολαύσας τῶν ὀρῶν; τί δ' ἂν
 ἀποναίτω τῷ σὺ κάλλους αἰ βόδ' εἰ.
 ἔπειτα δ' εἰ ἕδ' η θι γαλαμηκίνα, μὴ
 μίνοι οἱ ὀρκοῖσιν, καὶ χωρίπν.

εἶα

Sed tamē abi. Age enim,
 quicquid æquū mihi erit.
 Tu uero accede Minerva
 Mi. Adsum tibi. Quod si
 igit me o Pari, formosam
 esse iudicio declaraueris,
 haud unquā ex pugna ui-
 ctus abibis, bellatorē em
 te, & uictoriarū cōpotem
 efficiam. Pa. Nihil, Miner-
 ua, opus mihi est bello, &
 pugnis. Pax em ut uides,
 in præsentia tenet Phrygiā
 ac Lydiā, & ab hostibus
 quietū est patris imperiū.
 Sed tamē cōfide, neq; em
 eo minus feres, tæcti ob
 munera nequaquā iudiciū fe-
 ramus. Sed induc te tan-
 dem, & impone galeā, fa-
 tisenim te inspexi. At nūc
 Venerē adesse tēpus est.
 Ve. Eccam meipsam tibi.
 Ac contemplare singilla
 tim unumquodq; diligen-
 ter, nihil cursu præteruehē-
 do, sed immorādo singu-
 lis etiā membris. Quod si
 uero placet, o formose, e-
 tiā hæc mea dicta accipe.
 Ego. n. iādudū aspiciēs te
 iuuenē adeo & formosū,
 qualē nescio, an ullū alicū
 nutriat Phrygia, beatū q
 dem te puto ob pulchritu-
 dinē, reprehendo autē, q
 non relictis hisce rupibus
 & saxis, in urbe alicubi ui-
 tam degis, sed corrupti
 pulchritudinē istam finis
 in solitudine. Quid enim
 tu fruaris his montibus?
 Aut qd proficiūt pulchri-
 tudine tua ista boues? De-
 cebat autē te iam & uxo-
 rem duxisse, nō tamē rusti-
 cam aliquā & indigenam, ro.

Vocatio
 Minervæ
 ὑπόχω-
 σις.

Recusa-
 tio.
 Ratio a
 cōtrario.

Hortatio

Trāsitiō
 ad Vene-
 rem.
 Permis-
 sio.

ἀξιωμα-
 τικαυτος.

μακρὸς
 σμός.

αὐτῶν.

ἀποτρε-
 πτικός.

ἀπολαύ-
 σις.

ἀπολαύ-
 σις.

ἀπολαύ-
 σις.

ἀπολαύ-
 σις.

ἀπολαύ-
 σις.

ἀπολαύ-
 σις.

ἀπολαύ-
 σις.

D 5 quales

οἷον. quales p. Idā passim mulie-
res sunt, sed ex Græcia ali-
quā, uel Argiūā uel Corin-
thiā uel Laczenā, cuiusmo-
di Helena illa est, adolescē-
tula & formosa, & nulla
ἐπὶ τοῖς parte me ipsa inferior, &
προσώ- qd maximū est amorī qd
πονη- dedura. Nā illa, si solū etiā
φία. aspiciat te, satis scio reli-
ctis omnibus, se q ipsa ceu
in deditionem tradita, se
quet, & cohabitabit tecū.
Prostrū aut & tu audisti iā
προτι- aliquādo de ipsa. Pa. Nū-
σις. hil etiā o Venus. Nūc autē
lubēs audiero, oē quicqd
est de illa te narrantē. Vē.
δι ἑγ- Est hec filia gdē Lede, for-
mosē illius, ad quā Iupiter
e celo deuolauit, i cygnū
cōuersus. P. Qualis aut a-
spectu est? V. Cādida gdē
qualē cōsentaneū est esse,
et cygno prognatā, tenera
aut, ut quē in ouo enutrita
fuerit, nuda plerūq; exar-
cēs sese, et palestricę rei de-
dita. Adeo igit magnope-
re ab omnib. passim expe-
titur, ut & bellū ipsius cau-
sa susceptū fuerit, cū The-
seus nondū nubilē illū ra-
puisset. Veruntamē postq
iam ad florē ætatis perue-
nisset, optimus quicq; Achī-
uorū ad petēdas illius nu-
ptias sese obtulerūt. Ante
positus aut reliqs tū Me-
nelaus fuit, ex genere Pe-
lopidarū natus. Quod si
aut uoles, ego tibi cōficiā
has nuptias. P. Quid nar-
ras? eius ne q iā nupsit alte-
ri? V. Iuuenis adhuc es, &
rufficus. Ego uero noui q
præto talia plicere conueni-
at.

οἷα κατὰ τὴν ἰδίαν αἰ γυναικίδος, ἀλ-
λά ὡς ἐκ τῆς ἑλλάδος, ἢ ἀργεῖδος
ἢ ἐκ κορίνθου, ἢ λάκεων, οἷα πόρῃ
ἢ ἐλὲν ἐστὶ, ἴα καὶ καλή, καὶ κατ' οὐ-
δὲν ἐλάττω ἰμοῦ, καὶ τὸ δὴ μέγισ-
τον, ὁρῶ πικρὸν. ἰκένη γὰρ εἰς μόνον
θιάσαιτό σοι, οἷ δ' ἐγὼ, πάντες ἀπο-
λιπῶνται, καὶ περσασχρῶσαι ἑαυτῶν
ἰκδοτόν, ψίττα, καὶ σωμακώσση.
πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκύνως π πόρῃ
αὐτῆς. Πα. ὁδὲν ὡ ἀφροδίτη. νῦν
δὲ ἡδίας ἄρ' ἀκύνσαιμι σοι, τὰ πέν-
τα διηγμήνης. Αφρο. αὐτὴ θυγά-
τηρ μέγιστος λήδων, ἰκύνης τ' καλῆς,
ἰφ' ἣν δ' ὤρεται πῆλιν, κύκνῳ γα-
νόμην. ποῖα δὲ ἔς τὴν ὀφειλὴν
κὴ μὲν, οἷον εἰς ἐκ κύκνου γαλῆ-
μίον, ἀπαλὴ δὲ, ὡς ἐν ὧν τραφεῖ-
ται, γυνὰς τὰ πολλὰ, καὶ παλαιά-
κῃ, καὶ οὕτω δὲ π πόρῃ αὐτοῦδεος,
δετε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γα-
δα, τὸ θεοῖσι ἄπορον ἐπ' ἀρπάζου-
τῳ. εἰ μὲν, ἀλλ' ἐπεδ' ὁ πόρ εἰς ἀκο-
μὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄνθρωποι
ἀχαιῶν ἐπὶ τὴν μνηστῆσαν ἀπήντη-
σαν, προικρῆθ' δὲ μονίλα. π π-
λοπιδῶν γίνουσι. εἰ δὲ θέλεις, ἐγὼ θί-
κατεπράξομαι τὸν γάμον. Πα. πῶ-
ς; τὸν τῆς γοργαμμήνης; Αφρο.
οἷ δ' εἰ σὺ, καὶ ἄρρηκῳ. ἐγὼ δὲ
οἷδῃ, εἰς χεῖρ τὰ τινάτω φῆρ.
Πά.

Πά. πῶς· ἰθὺλον γὰρ καὶ αὐτὸς ἐ-
 δύναι. Αφρο. σὺ μὲν ἀποδιδυμήσεις
 ἐπὶ θείῃ δὴ τῆς ἑλλὰδος, καὶ ἐφ' ὅσον
 ἀφίκη ἰς τὴν λακεδαιμόνα, ὁφίτῃ
 σε ἡ ἑλίνη. τὸν τούτου δ' ἐ, ἡμῶν ἄν
 ἂν τὸ ἔργον, ὅπως δρᾶσθαι οἶμαι
 καὶ ἀκολουθήσει. Πά. τοῦτο αὐτὸ
 καὶ ἀπὸς ἐνὶ μοι ὁδοῖ, τὸ αὐτὸ
 λιποῦσαι τὸν ἄνδρα, ἰθὺλῃ βαρ
 βάρῃ καὶ ξιῇ σωμακπλοῦσαι. Αφ
 φρο. θάρρῃς τούτου γὰρ ἔναι. ποῦ δὲ
 γὰρ μοι ἰσὺν δύο καλῶ, ἡμῶν καὶ
 ἑρως, οὗτω θι παραδύωσα ἡ γὰρ ἡμῶν
 τῆς ὁδοῦ γωνιῇ μῖνω. καὶ ὁ μὲν ἑρως
 ὅλως παρὰ τῶν ἐς αὐτῶν, ἀναγκά
 σαι τὴν γωνίαν ἐρεῖ. ὁ δ' ἡμῶν
 αὐτῶν θι παρὰ χυθίς, τοῦ ὁδοῦ ἐ
 σὶν, ἡμῶν τὸν τε θῆσαι, καὶ δρᾶσμιον.
 καὶ αὐτὴ δ' ἐ συμπαροῦσαι, δὴ θῆμαι
 καὶ τῶν χαρίτων ἀκολουθῇ, ἅπαν
 τοῦ αὐτῶν ἀναπέθῃ. Πά. ὅπως
 μὲν ταῦτα χαρήσθῃ, ἀδελφῇ ὡς ἀφρο
 δίτη, πλὴν ἑρῶ γὰρ ἡ δὴ τῆς ἑλίνης,
 καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ ὁρεῖ αὐτῶν
 οἶομαι. καὶ πλὴν οὐδὲν τῆς ἑλλὰδος,
 καὶ τῇ ἀσπρῇ ἐπιδυμή, καὶ ἐπ' αὐτῇ
 μὲν ἑχὼν τὴν γωνίαν. καὶ ἄχθομαι
 ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἔσθῃ ποῦ.
 Αφρο. μὴ πρότερον δρᾶσθαι ὡς Πά
 ει, πρὶν ἐμὲ τὴν προμνησίου καὶ
 νυμφαγωγῆν, ἀμείψασθαι τῇ κρῖσι.

πρὶν

niat. Par. Quomodo, cu-
 pio enim & ipse scire. Ve.
 Tu quidem proficisceris
 ad perlustrandam Græciā,
 atq; ubi Lacedæmona p-
 ueneris, uidebit te Hele-
 na. Post illa uero, meū iā
 opus erit, efficere, quo illa
 amore tui capiantur, teq; se
 ſectur. Par. Hoc ipsum e-
 tiā incredibile mihi uidet-
 ur, illa relicto cōiuge, cum
 homine barbaro atq; ho-
 spite e patria nauigare, in
 animū inducat. Ve. Bono
 animo esto. Nā huius cer-
 te rei gratia, liberos duos
 habeo pulchros, Amabili-
 tatē & Cupidinē uidelicet
 quos tibi tradā, q; tibi du-
 ces itineris futuri ſint. Ac
 Cupido quidē, totius sub-
 ingrediens illā ui coget a-
 mare mulierē. Amabilitas
 autē tibi ipsi circūfusa id qd
 ipsa est, desideratūq; red-
 det & amabilem. Deinde
 autē & ego una preſens, ro-
 gabo Gratias, quo & illi
 comites se præbeāt, atq;
 ita omnes ipſā, ad hoc qd
 uolumus, impellemus. P.
 Quomodo fortassis hoc
 procedet, incertū adhuc,
 Venus est. Veruntamē a-
 mo iam Helenam, & ne-
 ſcio quo pacto etiā uidere
 ipſam mihi uideor, & na-
 uigo recta uerſus Græciā,
 & in Sparta peregre ab-
 ſum, & redeo una cū uxo-
 re, & doleo q; nō omnia
 hæc iam nunc facio. Ven.
 Ne prius amaueris Pari,
 q̃ pronubam me & ſpon-
 ſæ conciliatricem, iudicio
 hoc remuneratus fueris.

Docet

ὁ τρόπος
 καὶ δὲ
 καὶ τῶν.

ὑπόχρ
 σις.

Repetit
 ἡ ἀπὸς

Pollicet
 adiuven-
 tum ἑα.

τὰ ἐκ
 σὺ μὲν.

δ' ἐκ
 Vinciat
 Paris nō
 a gloriæ
 cupidita-
 te, aut re-
 grandi li-
 bidine,
 sed ab a-
 more tur-
 pi.

φαστα
 οἶα.

ἀξίως
 ἡ ἀμει-
 βῃς.

LVCIANI

A deco- Decet enim & me uicto-
ro. rix compotem factam ad
esse uobis, & celebratē
peragere nuptiarum par-
A possi- ter & uictoriae. Omnia e-
bili. nim licet tibi haec, & amo-
rem & formam, & nupti-
as poma ista mercari. Pa.
Petit si- At metuo, ne me post la-
dem sibi- tum iudicium negligas, &
dari. contemnas. Veni. Vis igitur,
ut iurem tibi Pa. Ne-
quaquam, sed tantū pro-
mitte deuo. Ven. Pro-
Promis- mitto igitur, Helenam tra-
sio Hele- dituram me esse uxorem
nz, & sug- tibi, & futuram comitem
opis. proficiscenti ad ipsam, de
inde & Ilium uenturā esse
ad uos, & ipsa adero, &
& adiunabo omnia. Par.
Etiam Cupidinem & A-
mabilitatem & Gratias
tecum adduces? Ven. Bo-
num animum habe, quin
& Desiderium & Hyme-
næum præterea comites
assumam. Paris. Ob hæc
Cōclusio igitur do tibi pomum, ob
iudicij. hæc accipe.

πρὶπα γὰρ καὶ μὲ νικηφόρον ἡμῖν
συμπάρῃσαι, καὶ ἱορτάξῃαι ἅμα καὶ
τὴν γάμον καὶ τὰ πινύκλια. πάν-
τα γὰρ ἐνσίθι, τὸν ἔρωτα, τὸ κάλ-
λον, ἔρ γάμον, τοῦτον τῷ μύθῳ
πρίσθαι. Πα. δίδωκε, μὲ μου ἀ-
μιλήσῃς μετὰ τῶν κρίσιν. Αφρο.
βούλα ἔν, ἐπομοῖμαι; Πα. μηδὲ
μῶς, ἀλλ' ὑπόχου πάλιν. Αφρο.
ὑπισχνούμαι δ' ὅθι τῶν ἡλινῶ πε-
ραδῶσθαι γυνώσκει, καὶ ἀναλευθή-
σθαι γὰρ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀφίξειν δα-
παρ' ὑμᾶς ἕς τῶν ἱλίων, καὶ αὐτῇ
παρίθμα, καὶ συμπράξω τὰ πάν-
τα. Πα. καὶ ἔρ ἔρωτα καὶ τὸν ἱμε-
ρον καὶ τὰς χάριτας ἄξῃς; Αφρο.
θάρξῃ καὶ τὸν πόθον, καὶ τὸν ὑμι-
ναϊον πρὸς τοῦτοισ παραλύσομαι.
Πα. ἔκῃν ἐπὶ τοῦτοισ δίδωμι ἃ μὴν
λῶν ἐπὶ τοῦτοισ λάμβανει.

ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Martis & Mercurij.

Iouis iactantia irridetur.

Iupiter ostentans uires quibus eminet omnes,

Se cunctos iactat uincere posse deos.

Hoc Mars nō credit, certa argumentaq; pfert.

Nemo ergo fortis quin etiam metuat.

Κουσαις ὦ Ερμῆ, οἷα ἠπεία
 Η λησων ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπε
 ροπῆικα καὶ ἀπίθανος ἦν ἐν
 θαλάσῳ, φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρα
 νοῦ σφραῖν καθέσω, ὑμεῖς δ' ἦν ἄπο
 κριμαδίνης, καὶ ἀπαῖν εἰσάξει με,
 μάλιστα ποιήσιντε, οὐ γὰρ δὴ κατελ
 κύσεται. εἰ δ' ἐγὼ θαλῆσαιμι ἀνέλε
 χύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν
 γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν σωμαρ
 τήσας, μεταρθεῖ καὶ τὰλλα, ὅσα κ' ἔ
 σὺ ἀκήκασ. ἐγὼ δ' ἐστὶ μὲν καθ' ἑν
 ἀπάντων ἀμείνων καὶ ἰσχυρότερος
 εἰμι, οὐκ ἄν ἀρνηθείην, ὁμοῦ δ' ἐπὶ τῶν
 τοσούτων ὑποβρίθων, ὡς μὴ κατα
 βαρῆσθαι αὐτόν, καὶ ἢ γῆν καὶ ἢ
 τὴν θάλασσαν προσλάβομαι, ἔκ ἄν
 πεσθίην. Ερ. δύφ' ἔμε ὦ ἄρδ. οὐ
 γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ
 καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμαι τ' φλυα
 ρίας. Αρ. οἷ γάρ με πρὸς πάσι
 τας ἄν ταῦτα ἐπείρ, οὐχὶ δ' ἐπὶ πρὸς
 μόνον σέ, ὅν ἐχεμυθεῖν ἠπιστάμην·
 ὁ γοῶν καλίστα γλαῖον ἔδωξέ μοι,
 ἀκούοντι μεταξὺ τ' ἀπαιῆς, οὐκ ἄν
 δ'ιωαίμην σιωπῆσαι πρὸς σε μέμνη
 μαί γάρ οὐ πρὸ πολλοῦ ὁπότε ὁ Πο
 σειδῶν καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ ἑλὼα ἔπα
 νασάντο, ἐπεβούλευσαν ξυλλή
 σαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς πωτοῖο
 ἦν λιλιθός, καὶ ταῦτα, πρὸς ὅν

ταί.

Vdistin Mercuri,
 A cuiusmodi nobis
 minatus sit lupi
 ter, q̄ supba, quāq̄ dictu
 absurda? Ego, inq̄, si uo
 luerō, cathenā ex æthere
 demittā, unde si uos sup̄e
 si me ut detrahare conē
 mini, luseritis operā, nūq̄
 eē me deorsum trahetis.
 Cōtra ego uos, si uelut, ī
 altū attrahere, nō uos mo
 do: uerum etiā tuā terrā ip
 sam, tū mare pariter subue
 ſtū in sublime sustulero.
 Ad hæc alia pmulta, quæ
 tu q̄q̄ audisti. At ego, si q̄
 dē cū uiro q̄libet singula
 tim cōferat, ita præstatio
 rē eū esse, uiribusq̄ super
 riorē, haudquaq̄ negaue
 rim, uerū unū rā multis pa
 riter in tātū antecellere, ut
 eū ne pōdere qdē uincere
 queamus, etiam si terrā ac
 mare nobis adiūxerimus,
 id ne uiḡ crediderim. M.
 Bona uerba Mars. Necq̄
 n. fat tutū est ista loq̄i, ne
 qd forte mali nobis cōcili
 emus petulātia. Mars. Pu
 tas uero me apd' quēlibet
 hæc dicturū? Eū apd' te so
 lū id audeo, quē ligus cōti
 nētis esse sciebam. Sed qd
 mihi maxime ridiculū uide
 debat, tū cū hæc minitāte
 audirē, haud quēd' apd' te
 reticere. Eteim meminērā
 cū nō ita multo ante Ne
 ptunus, Iano ac Pallas,
 mora aduēsus eū seclū de
 machinarent cōprehēsum
 illū ī uicula cōficere, quā
 topere formidaret, utq̄ in
 omnē specie sese uertebat,
 idq̄ cū tres dūtaxat eē ēt

Proposio
 31
 ἡνὸς
 ἀπαιῆς.
 ἐκθ. σις
 συγκρι
 ἡ, καὶ
 ὑποφο
 ρά,
 ἀνταπό
 δοσις.
 Clausula
 ἀπὸ πρὸς
 φρά
 κατ' ἀντ
 ὁρωγῆν
 παρομο
 λογία.
 ἀφ' αἰ
 σις.
 νοῦθ' ἐπὶ
 σις.
 ἀπὸ πρὸς
 γία ἀπὸ
 31 κινδυν
 νόδ' υτ.
 ἀπόκρι
 σις πρὸς
 31 νοῦθ' ἐ
 τισιν.
 Conclu
 sio.
 Αἰσθῆ
 ριο, αἰ τι
 νοῦθ' ἐπὶ
 31
 dij. p̄dicatio

LUCIANI

dij. Quod ni Theris misericordia commota, Brigaum Centimanum illi auxilium accersuisset, ipso pariter cum fulmine ac tonitu uinctus erat. Hæc reputanti mihi reddere libebat eius magniloquentiam iactantiamq. Mer. Tace, bona uerba, neque enim tutum est ista uel tibi dicere, uel audire mihi.

ἐπίλω-
γοι.
γυθίτη-
ον.

τας, καὶ ἐμὲ γὰρ οἷον καταλι-
σσαι, ἰκάλισεν αὐτῷ σύμμαχον
βειάρων ἱατόγχερα ὄντα. καὶ
ἰδὲ διὰ τοῦ αὐτῷ κόραυνος καὶ βροντῆς.
ταῦτα ληθισμένῳ, ἰπῆσά μοι γὰρ
ἐπὶ τῇ καλλιγῆρμος ὤνῃ αὐτῇ. Ερ. σιω-
πα, δειφόμεθα. ὃ δ' ἀσφαλὲς οὐτὶ θε-
λίην, οὐτὶ ἐμοὶ ἀκούειν τὰ βλαύτα.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΑΣ.

Mercurij et Maia.

*Οδυσσεὺς querulus. Conqueritur, n. de miseria, et laboribus suis immensis: et προσηλίκῃ hor et a-
torius ad obedienciā Ioui præstandam.*

*Munus Aclātiades queritur, magnosue labores:
Et quæ sint etiam munia tanta probat:
Pareat ut summo, sedes cui lucidus æther,
Hortatur gnatum sedulo Maia suum.*

ὃ δ' ὁδὺρ
μὲ πρὸς
ἴασιν σύ-
γκριτικῶ-
πτα,
σκόβη.
ἰπικτα
σκόβη
ἐπ' ἄνω
ρίθμην
σιρ.

Stuero, mater, de
E us quisquā i coelo
me miserior? Ma.
Cauene qd istiusmodi di-
xeris Mercuri. M. Quid
nō dicā? qui quidē tantū
negociorū solus sustineā,
quib. delassor, in tā multa
ministerium distractus? Nā
mane, p̄tinus surgendū est
mihi, statimq. uerrēdū cor-
naculū, ubi dij cōporant.
Tum ubi curiā in qua cō-
sultant, undiq. strauero, ac
singula ita, ut oportet, cō-
posuero, Ioui necessum
est assistere, ac perferēdis
illius mandatis toto die
sursum

Στὶ γὰρ τις ἂν μῆτορ ἐν οὐ-
ρανῷ θεὸς ἀθλιώτορ ὢ ἔ-
μαι; Μαῖ. μὴ λίγα ἂν Ερ-
μῇ ἵουτορ μηδ' ἴν. Ερ. τί μὴ λί-
γα, ὅς τοι ταῦτα πράγματα ἔχω μό-
νῃ κάμνον, καὶ πρὸς τοσούτοις ὕ-
πηρδ' ἰσὺς σφραγίσματα; ἴσθαι μὲν
γὰρ ἴξωσα πάντα, στήρην τὸ συμ-
πόσιον δ' ἄ, καὶ σφραγίσματα τῶν
ἐκκλησίων, ἔτα δυνάμεις αὐτῶν
σε, παριστάνει τῷ Διὶ, καὶ σφραγί-
σται τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ,
ἄν

ὅσα καὶ κατὰ ἡμεροδρομίῃτα, καὶ ἵπα
 ριλοῦντα ἐπὶ κινουμένοις, παραυθί-
 να τῶν ἀμβροσίῳ. πρὶν ὃ τὴ νύκτι
 τον ἴστον οἶνοχόον ἔκην, καὶ τὸ νύ-
 κταρ ἐγὼ ἐνέχον. τὸ ὃ πάντων δὲ
 νότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθύδω
 μοί. τὸ ἄλλωρ, ἀλλὰ δὲ με καὶ τὸ
 ἔτι τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγῶν, καὶ νε-
 κροπομπὴν εἶναι, καὶ παρεσθῆαι τῷ δι-
 καστῇ. ὃ γὰρ ἵκανά μοι τὰ τὴ ἡμέ-
 ρας ἔργα, ἐν παλαιστικῇ εἶναι, καὶ
 τῶν ἐκκλησιῶν κηρύττειν, καὶ ῥήτο-
 ρας ἐκδιδασκῆναι, ἀλλ' ἐπὶ καὶ νεκρικὰ
 σωσθῆναι τῶν μεμνημένων. καὶ
 τοι τὰ μὲν τὴ λυθῆς τέκνα, πᾶρ ὃ
 μέγιστον ἐκάτορ. ἐν ἑρῶν καὶ ἐν ἄ-
 ρδου εἰσίν. ἡμοί δ' ἐκ ἐκείνων ἡμεί-
 ρων καὶ ταῦτα καὶ κῆρα ποιεῖν ἀναγκά-
 σθαι. καὶ ὁ μὲν Ἀλκμήνης καὶ σιμέλης
 ἡδὲ, ἐκ γυναικῶν δυσήνων γινόμε-
 νοι, ὅπως ἔχοντα ἀφροίπης, ὃ δὲ
 Μαίᾳς τῆς Ἀτλαντῆς. σφραγισμένοι
 αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ἔκοντα με ἀπὸ
 σιδεῶν παρὰ τὴ κάδμω θυγατρὸς,
 ἐφ' ἣν πίπτομυ με ὁ φόρμυον ὃ, ἡ
 πρῶτη ἡ πῶς, με δὲ ἀναπνέουσιν
 τα, πίπτομυ αὐθις ἐς τὸ ἄρ. ἐν
 πισκιφόρμωρ τῶν θανάτων. ἐπὶ ἐκ
 θῶν, ἐς βοιωτίας φησὶν ἔλθων, ἐν
 παρόδῳ τῶν ἀντιόπῳ ἰδέσθαι καὶ ὄλῳ,
 ἀπὸ γόρουθι ἔδῃ. ὃ γὰρ μοι δυνά-

τὸν

sursum ac deorsum cursita-
 re, & redeuntem insuper,
 puluerulentū ambrosiam
 apponere. Porro priusq̃
 nouitiusse pocillator ad-
 uenisset, ego nectar etiam
 ministrabam. Quodq̃ est
 omnium indignissimū, soli
 omnium ne noctu quidem
 agere quietē licet, uerū id
 quod temporis necesse
 habeo defunctorum ani-
 mas ad Plutonem deduce-
 re, manūq̃ gregi me ducē
 præbere, tum autē & tri-
 bunalibus assistere. Necq̃
 em̃ mihi sufficiebat scilicet
 diurna negocia, dum uer-
 sor in palæstris, dū in con-
 cionibus præconis uices
 ago, dū oratores instruo,
 ni hæc quoq̃ prouincia ac-
 cedat, ut simul etiā umbra-
 rum res disponam. Atqui
 Lede filij alternis inter ip-
 sos uicibus apud superos
 atq̃ inferos agitāt. Mihi
 necesse est quotidie tum
 hoc tū illud pariter agere,
 deinde duo illi, Alcmena
 ac Semele miseris p̃gnati
 mulieribus, ociosi in cōui-
 uis accubūt, at ego Maia
 Atlantide progenitus illis
 ministro scilicet. Qui nūc
 cum recēs Sidone a Cad-
 mi filia reuersus essem, nā
 ad hāc me legarat, uisū qd
 ageret puella, neq̃ respi-
 rantem legauit rursū in
 Argos inuisurum Dana-
 en. Rursū inde in Boeo-
 tiā profectus, inquit, obi-
 tet Antiopam uisito, adeo
 ut plane iā pariturū me ne-
 garim. Quod si mihi licuis-
 set,

ἀποτρο-
πή, κὶ
προβοή
ἀπὸ το
πρίκον
τοῦ.
πρόστα
ξῆς ἀπο
λογική.
Ratio
θεική.

set, lubēs profecto fecisse,
id qđ solent ī qui in terris
duram feruunt feruuntē.
Ma. Mūsā fac ista gnate,
deceat enim per omīa mo-
rem gerere patri, cum sis
iuuenis, ac nūc quo iustus
es. Argos cōtende, dein-
de in Borotiam, ne si cēsa-
ris, fuerisq; lentior, pla-
gas etiam auferas. Nā ira
cundi sunt qui amant.

τὸν ἡν, ἡδέως ἀν ἡείωσα πιπράδα,
ὅς πορ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλοῦντες.
Μαῦ. ἴα ταῦτα ὃ τέκνον. χρεῖ γάρ
πάντα ὑπηρετῆν τοῦ πατρὸς, νεανίου
ὄντα, κὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμψης, σὺ βε-
ῖς ἀργ-το, ἕτα ἐς τῶν βοιωτίων, μὴ
κὶ πληγὰς βραδύνων λάβοις. ὀξύχρο-
λοι γάρ οἱ ὀδῶντο.

ZEYΣ, ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.

Iouis & Solis.

ἱεραγῆτικὸς, κατηγορητικὸς, κὶ ἀπολογητικὸς.

*De eo, quod Phaëton currum Solis perpe-
ram ducens punitus sit.*

Jupiter.

ZEYΣ.

κατηγο-
ρία κατὰ
παιδα
χρῆν.

Q ualia fecisti aūt, Ti-
taniū pessime, qui
quæ in terris sunt,
pdidisti oīa, adolescētulo
satuo ac stulto commisso
curru, qui alia quidem ex
ulsit, nimis prope terram
curfu delatus : alia uero
præ frigore corrumpi fe-
cit, longius ab ipsis abstra-
cto igne. Et in summā, ni-
hil non conturbauit & cō-
miscuit. Ac nūi ego anī
madueris ijs quæ gere-
bātur, deturbassem ipsum
fulmine, nullæ ne reliquæ
quidem hominum mansis-
sent. Talem nobis pul-
chrum istum aurigā atque
rectorem curus emisisti.
Sol. Peccaui, Jupiter, sed
ne offensior eo fias, si cre-
didī pucro multa suppli-
cān. Nā unde uel sperare
potui

αὔξησης
καὶ ὑπὸ
θεσιν.
ἐπιφώνη-
μα.
Cōcessio
p depre-
cationē.
Prætexit
ignorantiam.

ἴα πιπρίκας ὃ τιτάνων κά-
ο κισε. ἀπολώλεκας τὰ ἐν τῇ
γῇ ἅπαντα, μερακίῳ ἀνοή-
τῳ πισδύσας τὸ ἄρμα. ὅς τὰ μέρ-
κατέφλεξε, πρόσθετος ἐνι χεῖρας. τὰ δ'
ὑπὸ κρύους σφραγισθῆναι ἐποίησας,
πολύ αὐτῶν ἀποσπάσας τὸ πῦρ. κὶ
ὅλως, ἔδιν ὃ, τι ἔξωπτάραξεν, κὶ ξυ-
νέχει, κὶ ἐ μὴ ἐγὼ (σωκίς, τὸ γιγνός-
μυρον, κατέβαλον αὐτὸν τοῦ κεραι-
νῶ, οὐδ' ἐλείψατον ἀνθρώπων ἐπέμψ-
ων ἄν. τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἦς
νίοχον, κὶ διφρηλάτῳ ἐκπέσωμα-
φας. Ηλι. ἤμαρτον ὃ Ζεῦ. ἀλλὰ μὴ
χαλῖπαινε, ἐπείδω ἡψὲ πολλὰ ἐ-
κετόνουντι. πόθεν γάρ ἂν κὶ ἤλπισσε
τηλικότορο

ηλικοῦτον γὰρ ἡσάδιαι κακόν· Ζ.
 οὐκ ἔστις ὅσος ἐστὶ τὸ ἀκρεβέαι τὸ
 πρᾶγμα, καὶ ὡς ἐβραχύν τις ἐκβάλλει
 τῆς ὁδοῦ, οἷχεται πάντας· ἡ γὰρ
 δὲ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμὸν, ὡς
 δὲ σωίχων ἀνάγκη τὸν χαλινόν·
 ἐν γὰρ ἐνδοίῃ ἥτις, ἀφ' αὐτῶν ἰσχύουσιν οὐκ
 οὔτε. ὁσσοῦ ἀμίλῃ καὶ τοτὸν ἐξέ-
 νησαν, ἄρτι μὲν, ἐπὶ τὰ λαυὰ μὲν
 ὀλίγον δὲ, ἐπὶ τὰ δεινὰ, καὶ ἐς τὸ
 ἐνσώπιον τοῦ φρόνου ἐνίστη, καὶ ἄ-
 νω, καὶ κάτω ὅλως, ἐνθα ἐβούλετο
 αὐτοί, ὁ δὲ, οὐκ ἔχων δ', πρὸς ἑσέ-
 το αὐτοῖς. Ἡλ. ταῦτα μὲν πάντας
 ἡπιστάμεν, καὶ ὅλως τοτὸ ἀντὶχόν
 ἐπιπολὺν, καὶ οὐκ ἐπισύβουον αὐτῶν
 ἔλασιν, ἐπὶ δὲ κατελιπαρήσει ὅλα
 κρύων, καὶ ἡ μήτηρ Ἑλευμένη μὲν
 αὐτῶν, ἀκρεβέσασθαι ἐπὶ τὸ ἄρ-
 μα, ὑπερβίβω ὥπως μὲν χρεὶ βίβω
 κείναι αὐτόν, ἐφ' ὁπόθεν δὲ ἐς τὸ
 ἄνω ἀφίντα, ὑποδραχέμεναι. ἔπει-
 ἐς τὸ κάτασθαι αἰθέρις ἐπινύσθαι, καὶ
 ὡς ἐγχεῖται ἔν τῃ ἐν ἡνιῶν, καὶ μὴ ἐ-
 φείναι ὡς θυμῶ τῶν ἵππων. ἔπειτα
 δὲ καὶ ἡλίκῃ δὲ κίνησιν, ἐμὴ δὲ
 ὁλὴν ἐλαύνει. ὁ δὲ, πᾶσι γὰρ ἦν, ἐπι-
 βὰς τοῦτον πυρὸς, καὶ ἐπικύντας ἐν
 βιβῶν ἀχάνεις, ἐξ ἐπλάγῃ. ὡς τὸ ἐ-
 κός, ὁ δὲ ἵπποι, ὡς ἡδοντο οὐκ ἔντα
 ἡμὶ τὸν ἐπιβέβηκότε, κατὰ φρόν-
 ον

potui hoc tantum futurū
 esse malū: sup. An nō po-
 ras, quā multa opus habe-
 bat diligentia negotium
 hoc? & ut, si quis etiā mo-
 dicū excidat a viā, pereat
 protinus omnia? Ignora-
 bas autē etiā equorū uehe-
 mentiā, ut oporteat ui quā
 dam cōtinere frenū? Si quis
 cōm perimittat illis arrepto
 eo cōtinuo diuersi abeūt,
 quēadmodū uidelicet &
 istū trāsuerse abrupcūt,
 nūc quidē ad laeuā, paulo
 aut post ad dexterā, inter-
 dum etiā in cōtrariū, eius
 quē cōperat, cursus, & in
 summa sursum ac deorsū,
 quēcumq; ipsis libitū fuisset.
 Ille autē ignarus nesciebat,
 quomodo utendū ipse esset.
 Sol. Equidē omnia hæc
 sciebā, & ppter ea reliste-
 bam quocūq; aliquādiū, ne
 que illi autigationē cōmit-
 tere uolebā. Postq̄ aut im-
 pēsius obsecrabat, lachry-
 mando quocūq; & mater
 Clymene unacum ipso, in
 curtū impositum, submo-
 nui, q̄ pacto oporteret in-
 sistere uix ipsum, quantū
 in sublime agitantē, sursum
 ferri, deinde rursum p de-
 cliue deorsum uergere, &
 uti habenas regere, necq;
 imperiū pmittere eiq; debe-
 ret. Dixi autē etiā quantū
 periculū foret, si nō recta
 uia ageret. At ille, puer. n.
 erat, cōscenso tanto igne,
 & iussu a deo pfunditati
 superne incūbēs, ut cōsen-
 taneū est, obstupuit. Equi
 uero, ut senserūt, nō me ef-
 se cū, q̄ cōscendisset, cōtē-

Inficiatio
 ignoran-
 tia.

αὐξήσις
 ἀπὸ τῶν
 ἐκβαλόντων
 κακῶν
 καὶ ὑπὸ
 θυσίῃ.

Secunda
 pars.

ἐξομολο-
 γησιν. ὅτι
 τὰς γὰρ
 γὰρ ἀπὸ
 τῶν αὐτῶν
 κινησ-
 κῶν.

Respon-
 der ad se-
 cundā par-
 tē, q̄ non
 ignorauit
 quia
 p̄moni-
 tus fuerat
 ἀφ' ὧν
 οἷς.

LUCIANI

Occupatio.
Inficiatio.
Britannica.
petrar.
ἐκπληξίς
cōmina-
tio.

αὐτὸς
ἐκείνους.

Cōmonitione cō-
cludit.

pro adolescentulo, e uia diuerterunt, & hæc tanta mala perpetrarunt. Ille autem dimissis habenis, metuens, opinor, ne excideret ipse, iugum currus apprehendit ac tenuit. Sed & ille iam poenas suas dedit: & mihi, Iupiter, satis supplicij, luctus hic est. Iup. Satis autem: qui talia ausus sis? At nunc quidam ueniam tibi tribuo, de cætero autem si quid simile deliqueris, aut talē aliquem successorem tibi emiseris, statim senties, quanto igne tuo fulmen nostrum plus ignis habeat. Quare illum quidem, sorores ipsius sepulchro tradant iuxta Eridanum, quo loco etiā decidit, curru excussus, electrum ipsi illachrymātes. Deinde & in populos conuertantur præ dolore. Tu uero cōpacto curru, fractus enim temo ipsius est, & altera rotarum comminuta, aurigare, iunctis denuo equis. Ac uide ut memineris horum omnium.

σαιντόν τῷ μετακίον, ἐξήγαγοντο
τῆς ἐδού, καὶ τὰ δὲ ἀνὰ ταῦτα ἰποίη-
σαν. ὁ δὲ, τὰς ἡμέρας ἀφ' ἑνός, ὁ καὶ δὲ
διδῶν μὴ ἐκπίσθῃ, αὐτὸς ἔχων τῆς
ἐκτοῦ. ἅλλὰ ἐκείνους τοὺς δὲ ἔχων
τῶν δίκων, καὶ μοι δὲ Ζεῦ, ἰκανὸν τὸ
κίνηθ. Ζ. ἰκανὸν λίγῃ, τοιαῦτα
τολμήσεις, καὶ μὴ ἐν συγγνώμῃ
ἐκπνέωσι. ἐπεὶ δὲ τὸ λατὸν ἔντι
ὁμοιοι παρανομῆσαι, ἢ ἕνα τοιοῦτον
σικαντο διάδοχον ἐκπέμψῃς, αὐτὸς
ἐπὶ δὲ πόθῳ τοῦ θυ πυρὸς ὁ καὶ
ραυνὸς πυρὸς ἐκείνους. ὅσῳ ἐκείνους
μὴ, αἱ ἀδελφαὶ θαπείτωσαν ἐπὶ τῷ
ἡμετέρῳ, ἵνα περὶ ἐπισσιν ἐκδιφροῦ-
θῇς, ὅλκιτρον ἐπ' αὐτῷ διακρύψου-
σαι καὶ ἀγνοοῖ γηγέτωσαν ἐπὶ
τῷ πάθῃ. σὺ δὲ, συμπληξάμενος
τὸ ἄρμα, κατὰ γὰρ καὶ ὁ ἑνὸς
αὐτοῦ, καὶ ἄλλῳ τῷ προχθὼν σιω-
τῇ πῆλαι, ἔλαυνε, ὑπαγαγὼν τοὺς ἵπ-
πους, ἀλλὰ μέμνηθ' οὕτων ἀπάντων.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Apollinis & Mercurij.

De Castore & Polluce colloquuntur.

Apollo.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ ὅς
τησίη.

P

Otes ne mihi dicere, Mercuri, u-
ter istorum Cas-
tor est, aut uter Pollux?
Nam

E

Καὶ μοι ἐπείρῃ ὦ Ερμῆ, πότε
τοῦ & ὁ κάστωρ ἐστὶ οὗτων,
ἢ πόλλυξ & ὁ πολυδύκνης;

ἢ δ

ἔγω γὰρ οὐκ ἂν σφαιρίσαιμι αὐτοῖς.
 Ερ. ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ἐγγυανόμηνος,
 ἐκδὲν κακῶς ἦν, ἔτ' δέ, πολυ-
 δόχνης. Από. πῶς σφαιρινόσκεις
 ὁμοιογάρ. Ερ. ὅτι ἔτ' μὲν εἴ αὖ
 πολλοὺς, ἔχων τὸ προσώπου τὰ
 ἰχνη τῶν τραυμάτων, αἵ λαοὶ πα-
 ρὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν πυκτόβων. καὶ
 μάστιγα ὅποια ὑπὸ τῶ βίβρυκα αἰ-
 μύκτου ἱππῶν, ὧδ' ἰάσονι συμπλέ-
 ων. ἄτ' ὅτ' δέ, οὐδ' ἐν θιοῦτον ἰμο-
 φάνει, ἀλλὰ καθαροῖς ἐσι, καὶ ἀπα-
 ρτὴς τὸ πρόσσωπον. Από. ὦνσαι.
 διδάξας τὰ γινώσματα ἐπὶ τὰς
 γὰ ἄλλα πάντα ἴσα, τοῦ οὐ τοῦ
 αἴτομον, καὶ ἀστὴρ ὁπρὸν ἄνω, καὶ ἀ-
 κέτιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἱππῶν ἰσ-
 τῶν λολυκίς. ὥστε πολλὰ κίς ἐγὼ τ
 μὲν, προσέειπον κάσωρα, πολυδού-
 κῳ ὄντα. τὸν δέ, ὧδ' το πολυδού-
 κους ὀνόματι. ἄτ' ὅτ' ἐπὶ μοι καὶ τῷ
 δέ, ἥ δέ ἐστι οὐκ ἄμφορ ξύσειν
 αὐτῶν ἀλλ' ἐξ ἡμισείας, ἔρη μὲν, καὶ
 πρὸς. ἄρ' δέ, θιός ἐστιν ἄτ' ὅτ' αὐ-
 τῶν. Ερ. ὑπὸ φιλαδελφίας τοιο-
 ποιούσιν, ἵπτι γὰρ ἰδὲ ἵνα μὲν τι-
 θάναι τῶν ληθῆς ἡζῶν. ἵνα δέ αἰ-
 θίατορ ὄναι, ἐνέμαστο ὅτ' αὐ-
 τοὶ τῶν ἀθανασίων. Από. οὐ ξυν-
 τῶν ὁ δρμὶ τῶν νομῶν, ἵνα οὐδὲ
 ὁφείτω ὅτ' αἰσθάνουσι, ὅπρ' ἐπὶ

θεω

Nam ego quidem nō faci-
 le discrevero ipsos. Mer.
 Ille qui heri cōuerfatus no-
 bis est, Castor erat, hic
 autē Pollux est. Ap. Quo
 modo dignofcis, similes
 enim sunt? Merc. Quod
 hic quidem, Apollo, ha-
 bet in facie uestigia uulne-
 rum, quæ aliquando ab
 ijs accepit, quibus cum pu-
 gillatu certauit, & maxi-
 me, quibus a Bebruce A-
 myce filio uulneratus fuit,
 quādo cum Iafone in Col-
 chum nauigabat. Alter au-
 tem nihil tale præ se fert,
 sed purus est atque inte-
 ger facie totus. Apollo.
 Operere precium fecisti, qui
 discrimina, quibus inter-
 nosci queāt, docueris me.
 Nam cetera certe omnia,
 æqualia sunt, cui pars di-
 midia, & stella superne im-
 minens, & iaculum in ma-
 nu, & equus utriusq; candi-
 dus. Quare sepe equidem
 appellauī hūc Castorem,
 qui Pollux erat: & rursus
 Castorem Pollucis nomi-
 ne. Sed & illud mihi dic:
 Cur nō ambo pariter no-
 bis cū uersantur, sed ex di-
 uisio nunc quidē mortuus,
 nunc autē deus est alteru-
 ter ipsorum. Mer. Frater:
 no amore hoc faciūt. Nā
 cum oporteret alterū ex
 Leda filiis mortem obire,
 alterum autem immor-
 talem esse, diuiferūt ita in-
 ter se ipsi immortalitatē.
 Apol. Non sane pruden-
 ti, Mercuri, diuisione. Si
 quidē nec aspiciēt sese in
 tuo, hoc pacto, quod uel

Ratio.
Respon-
sio.

Rogatio
de modo
αὐτοῦ
για καὶ
προσώ-
πο
δοσιν.

διχαιο-
σία, ὅ-
post dis-
crimina
similitu-
dinē indi-
cat.

Ratio.
Conclu-
sio.

Secunda
interro-
gatio.

Expro-
batio causæ.
ἐκδοσις

Improba-
tio.

Ratio. maxime, opinor, desiderabāt. Aut quomodo em̄: cū alter apud deos, alter apud manes existat? Verū tamē, quēadmodū ego uaticinor, Aesculapius medetur, tu palæstricā doces, puerorū exercitator optimus, Dianā autē obstetricatur, atq; aliorū suā q̄sq; artē habet, uel dijs, uel hominibus utilē, hi uero qd agent nobis: an inertes atque ociosi cōuiuiabunt nobiscū, tam grādes cū sint? Me. Haudquaquā. sed iniunctum illis est, Neptuno ut ministrēt & subseruiāt, & obequitare ipsos oportet pelagus: & sic ubi nautas tēpestare periclitātes aspererint, infidētes nauigio, præstare incolumes nauigātes. Ap. Bonā, Mercuri, & salutarē narraſ artē.

Tertia interrogatio p̄ cōparatio nem.

Responſio ab officio illorum.

ἐπιπρὶς σκ.

θὺν οἶμαι μάλιστα, πῶς γὰρ, ὁ μὲν, παρὰ θεοῖς, ὁ δὲ, παρὰ τοῖς φθιόντι ὦν; πλὴν ἄλλα ὁσπέρ' ἐγὼ μοι τιθέντα, ὁ δ' ἐκ κληπίδος ἴαται, σὺ δ' ἵππα λούειν διδάσκεις, παιδοδιόκεις ἄετι σοὶ ὦρ. ἢ δ' ἄρτι μιν, μουδύνει, καὶ τῶν ἄλλων ἱεσος ἔχει διὰ τί χιλῶ, ἢ θεοῖς, ἢ ἀνθρώποις χρυσίμῳ. ὅθι δ' ἐτί ποιήσουσιν ἡμῖν, ἢ ἀργυρίῳ; χέθονται τηλικῶτοι ὄντοβς. Ερ. ὅδα μὲν, ἄλλὰ προσέτι καὶ αὐτοῖς ἡ παρὴν τοῦ ποσειδῶνι καὶ καθιπκόντι δ' ἂν τὸ πῆλα γέ. καὶ ἄρ' οὐ καὶ ταῖς χαμαῖομένους ἴδωσιν, ἱπποπόσειας ἐπὶ τὸ πλῆθος, σώζοντες ἐμὰ πλόντας. Απὸ. ἀγαθὸν ὦ Ερμῆ, καὶ σωτήριον λίγας τῶν τέχων.

ARGUMENTVM IN Dialogos Marinos.

Neq; horum Dialogorum diuersa aut alia ratio est, quod ad occasiones & argumenta pertinet, superiorum. Nam & ipsi ex Homericis ac Tragicis fabulis desumpti sunt: & eadem elegantia ac festiuitate nitent. Nisi quod omnes (quod idem tenent & in superioribus prope fit) de rebus amato-rijs tractant. Vnde illud quoq; uerisimile est, Lucianum ostendere uoluisse, quod quacunq; sub hac tota mundi machina mouentur & uiuunt, inter cæteros affectus, præcipue amoris obnoxia sint. ac uoluptat

uoluptatē appetant. Illumq; adeo generalem quen-
dam omnium tam deorum, quā hominum domito-
rem esse. Quod autem Deos maxime ex amore de-
sperare atq; insanire: deinde et uoluptatibus dedi-
tos esse fingit: ex professione sua facere uidetur.
Fuit enim quanquam omnibus Philosophorum sa-
ctionibus ex aequo prope infestus, ad Epicuream
tamen magis, quā ceteras, inclinatus, qui et uo-
luptatem, finem bonorum asserebant, et Deorum
providentiam negabant. Id quod cum alibi passim,
tum in Demonacte, et in Concilio Deorum an-
maduertere licet.

ΕΝ ΔΑ ΔΙΟΙ ΔΙΑΔΟΓΟΙ.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ.

Doridis et Galateæ.

Ομοειδής, de eo quod Polyphemus nimium de-
formis, et foetidus, amauerit Galate-
am, et amatus ab ea.

Deformem ridet Polyphemum, Doris amabat,
Cæca tamen supra quem Galateæ modum.
Mutuo sic solitæ sese exagitare puella,
Quæq; suum præfert sit licet ille nihil.

Propo-
tio ex p-
bratibis.
Respon-
sio ad
σκῆμμα
& laus a
parente.

Ἀλὸν ὄραςίω ὃ γαλάτεια
Κ παρὶ τὸν σικλὸν τῆτορ
σομῖνα ἐπιμιμήναι βί.
Γα. μὲ σκῆμα Δωρί. ποσειδῶνος ἱ
ἡῖς

Ormosum aman-
tē Galateæ, nēpe
Siculū istū pasto-
rem alunt amore tui depe-
rire. G. Ne ride Dori, nā
qualis qualis ē, Neptuno
B 3 pz

Regerit a forma corporis patre prognatus est. Do. Quid tū postea, si uel lo-
ue ipso sit pgenitus, cū uel
quacadeo agrellis atq; his-
pidus appareat, qđcūq; est
oim deformolissimū, uno

Ratio. cūl An uero credis ge-
nus illi qđcūq; pfuturū ad for-
mā? G. Ne isthuc quidē ip-
sum, qđ hispidus est atq;
agrellis, ut tu uocas, illum
deformat, qn uirile magis
est. Porro oculus decet et
tiā fronte, qđ qđē nihilo se-
gnius cernit, qđ si duo forēt

**Inuersio
utriusq;**

πρόσωπα

**de altera
pars**

τὸ διότι

σμοῦ.

Inficiatio

ἀφ' αὐτοῦ

σις.

ἐν τῷ

ὀφθαλμῷ,

arguit il-

las inui-

die.

Narra-

tio.

Claufula

Ratio.

ἀνὰ

κὸς

obiectae

inuidiae

Corre-

ctio.

ἅ τῃς αὐ-

τίας.

patre prognatus est. Do. Quid tū postea, si uel lo-
ue ipso sit pgenitus, cū uel
quacadeo agrellis atq; his-
pidus appareat, qđcūq; est
oim deformolissimū, uno
culus An uero credis ge-
nus illi qđcūq; pfuturū ad for-
mā? G. Ne isthuc quidē ip-
sum, qđ hispidus est atq;
agrellis, ut tu uocas, illum
deformat, qn uirile magis
est. Porro oculus decet et
tiā fronte, qđ qđē nihilo se-
gnius cernit, qđ si duo forēt
D. Videris Galatea nō a-
māre habere Poiyphemū,
sic eū predicās. G. Equidē
haud adamo, sed tñ intig-
nē istā uestrā insultādū op-
pbrādīq; petulantīā ferre
nō queo. Ac mihi nimirū
inuidētia quadā isthuc fa-
cere uidentini, ppterea qđ
ille cū forte aliqñ gregē pa-
scerer suū, nosq; e littoralī
specula in litore ludentes
cerneret in prominētibus
Aetnae pedib; qua uideli-
cet inter mōrē et mare lit-
tus sese in longū porrigit,
uos ne aspexerit quidē, at
ego oim una uisa sim for-
molissima, eoq; i unā me
cōiecerit oculum. Ea res
uos male habet, nā argu-
mētū est, me forma pretiā
tiorē esse ac digniorē, que
amer, uos cōtra fastiditas
essē. D An istud tibi putas
inuidēdū uideri, si primū
pastori, dein lupo formo-
sa uisa sis? qđ qđ aliud ille
potuit in te phare, ppter
canorē? Is illi placet, opi-
nand, qđ caeco et laetū aiue
uerit, pñde qđcūq; his sit si-
milit

ἡ δὲ ἰσὺν, ὁ ποῖός τ' ἔστιν. Δο. τί τ' ἴσῃ,
ὅτι τὸ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὢν, ἔχρισθαι
οὕτω καὶ λάσιος ἰφθαλμοῖς, καὶ τὸ
πάντα ἀμορφώτατον, μαχρόφθαλ-
μος. οἷα τὸ γένος διήσκει ἄν τι αὐ-
τὸν πρὸς τὴν μορφήν; Γα. οὐδ' ἐ-
λάσιον αὐτοῦ, καὶ ὡς φη' ἔχρισθαι, ἀ-
μορφόν ἰσὺν. αὐτὸς δὲ γὰρ. ὅ, το
ὀφθαλμοῖς ἐπιπρὶπε ἰσὺ μετώπῳ.
οὐδ' ἐν ἐνδύσει τοι δρῶν, ἢ ἐν δυνάμει.
Δο. ἴσως δ' ἡ γαλᾶτις αὐτὸν ὀφθαλμοῖς,
ἀλλ' ὀφθαλμοῖς ἔχουσιν τὸν πολυφθό-
νον, οἷα ἰπικανὴς αὐτόν. Γα. ἔκ ὀφ-
θαλμοῖς, ἀλλὰ τὸ πᾶν διὰ τὴν ἰσὺν
τοῦτο οὐ φθόρῳ ὑμῶν. καὶ μοι δοκεῖτε
ὑπὸ φθόρου αὐτοῦ ποιεῖν. ὅτι ποικί-
λῳ ποτὶ, ἀπὸ τῆς σικωπίας παύσους
ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἡϊόνος, ἰσὺ
τοῖς πρὸς τοῖς αὐτοῖς, καὶ μετὰ
ἐν τῷ ὄρει καὶ τῆς θαλάττης αἰγί-
λῳς ἀπομυκνύνται, ὑμᾶς μὲν ἡ δὲ
προσέβλεψεν, ἰσὺ δ' ἐξ ἀπασθῆ-
ναι καλίστη ἰσὺς αὐτῆς καὶ μόνῃ ἰσὺ
πᾶσι τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα ὑμᾶς
ἀνὰ. διὰ γὰρ ὡς ἀμείνων ἐμὶ πα-
ρῶν ἔστι. Δο. ἐν ποικίλῳ καὶ ἰσὺ
καλῇ τῇ ὀφθαλμοῖς ἰσὺς, ἐπὶ φθόρῳ
οἷα γινώσκου; καὶ τοι τί ἄλλο ἰσὺ
τοῖς ἰπικανίσαι εἶχον, ἢ τὸ λυκοῖς μο-
νον. καὶ τοῦτο οἷμα, ὅτι ξυμῶν ἰσὺ
τυρῶ καὶ γαλακτί, πάντα ἐν ταῖς
μοῖαις

ῥαῖα τοῦτοῖς ὑγίαια καλά. ἐπὶ τὰ
 γὰρ ἄλλα, ὅπου ἂν ἐθελήσῃς μαθεῖν
 οἷα τυγχάνεις εἶσαι τῷ ὄψιν, ἀπὸ
 πέντας τῆς, ἢ ὡς γαλήνην, ἐπὶ
 κύψασα ἐς τὸ ὄρωρ, ἰδὲ σιαυτῶν,
 οὐδὲν ἄλλο ἢ χροῶν λευκῶν ἀκρι-
 βῶς. οὐκ ἐπαυῖται δὲ τοῦτο, ἢ μὴ
 ἐπιπρὶς αὐτῷ καὶ τὸ δρῦνμα.
 Γα, καὶ μὲν ἰγὼ μὲν ἢ ἀφράτως
 λευκῇ, ὅμως ὀφθαλμῶν καὶ τοῦτο ἔχω.
 ἢ μὲν δὲ οὐκ ἔστι ἢ ἡν, ἢ ὑπομῶν
 ἢ ἰαύτης, ἢ ὑποθμῶν ἐπαυῖται, ὃ δὲ
 λυφῆμι, τὰς ἄλλα καὶ μεθυστικῶς
 ἔσθ. Δω, σιδῶπα ἢ Γαλάτεια ἢ κύν-
 σαι μὲν αὐτῷ ἔσθοντο, ὅπου ἐκώ-
 μασε πρῶτον ἐπὶ σ. ἀφροδίτη φίλη,
 ἔστιν αὖ τῇ ὀγκώδω ἔσθῃ, καὶ αὐτὴ δὲ
 ἢ πηκτῆς, οἷα κρανίον ἐλάφου γυμνόν
 τῷ σαρκεῶν, καὶ τὰ μὲν κίρατα, πῶ-
 χας δὲ σαρρῶ ἥσασιν. ἰγῶσας δὲ αὐ-
 τὰ, καὶ ἰνάφας τὰ νοῦρα, οὐδὲ κοῦ-
 λωπι πρὸς ἰνάφας, ἐμὲ δὲ δὲ ἔμουν-
 σὸν τι καὶ ἀφροδίτην, ἄλλος μὲν αὐτῶς
 βοῶν, ἄλλος δὲ ἢ λύρα ὑπὸ χεῖ. ὥστε
 οὐδὲ ἐπὶ χεῖρ τὸν γέλωτα ἰδῶν ἀμα-
 θας, ἐπὶ τῷ ὄρωρ πηκτῇ ἐκένω ἔσθμα.
 ἢ μὲν γὰρ ὑχὼ οὐδὲ ἀποκρίνῃ δῶκα
 αὐτῷ ἢ ὀφθαλμῶν, οὐτὼ γὰρ εἶσαι βρυ-
 χμῶν. ἀλλ' ἔχοντο. ἢ φανῇ μὴ
 μνησθῇ πρὸς ἰνάφας ὑπὸ χεῖ καὶ
 γέλωτα. ἔσθῃ δὲ ὃ ἐπαυῖται ἰγ-
 τῶν.

mile, id protinus pulchrū
 iudicat. Alioqui ubi libe-
 bit scire, qua sis facie, de
 scopulo quoriam, si quan-
 do serenitas esset, despe-
 ctans in aquam, temetip-
 sam contemplare, uidebis
 aliud nihil nisi perpetuum
 candorem, uerum is qui-
 dem non probatur, nisi ru-
 bor admixtus illi, decus il-
 li iunxerit. Gal. Atque e-
 go illa immodice candi-
 da, tamē eiusmodi habeo
 anantem, quum interim e
 uobis nulla sit, quam uel
 pastor uel nauta, uel por-
 titor aliquis miretur, cete-
 rum Polyphemus (ut alia
 ne dicam) etiam canendi
 peritus est. Dor. Tace o
 Galatea, audiuius illum
 canentem, cum nuper pru-
 rirer in te, sed o sancta Ve-
 nus alinum rudere dixis-
 ses. Nam Iytræ corpus si-
 millimū erat ceruino capī
 ti ossibus renudato, dum
 cornua perinde quasi ciu-
 biti prominebant, ijs iun-
 ctis, inductisque fidibus,
 quas ne collope quidam
 circumtorquebat, agreste
 quiddā et absconū cantilla-
 bat, cum aliud interim ip-
 se uoce caneret, aliud Iytra
 succineret, ita ut tempera-
 re nobis nequiuimus,
 quin rideremus amatoriam
 illam cantionē. Nam E-
 cho ne respondere quidem
 illi uoluit balanti, quum
 sit adeo garrula, imo pu-
 diisset, si uisa fuisset imita-
 ri stridulum cantum & ri-
 diculum. Ad hæc gesta-
 bat in uulnīs amatus iste

Vituper-
 ratio a fa-
 cie.

Regere
 compara-
 tione.

ἰγῶσας
 Polypt.
 mi ab x-
 te.
 Refuta-
 tio per
 ὀγκώδω
 ρῶν.

ὀγκώδω
 για ἀφ-
 ροδίτη
 γαλῶν
 καὶ δμοί-
 ωσιν.
 τὰ πρὸς
 χεῖρτα.
 ἢ ἐκδῶν

Ratio.

Alia cor-
 tempro
 Polypti-
 ca

delicias suas, urfi catulum
pilis hirtum, ipsi non dissi-
mitem. Quis autem nō in-
uideat amicū istum Ga-
latea? Gal. Quin tu igitur
Dori, tuum ipsius amicū
nobis cōmōitra, qui meo
sit formosior, quicq̃ docti-
us, ac melius uel uoce ca-
nat, uel cithara? Do. Mihi
quidē nullus est amator,
neq̃ me hoc nomine ia-
cto, quasi sim uehemēter
amabilis, ueruntamē isti-
usmodi amicū, qualis est
Polyphemus, nēpe totus
hircū olens, tū crudis uicti-
tās carnibus, & hospites,
si qui appulerint, deuor-
ans, tibi hab eas, eumq̃
tu mutuum ames.

ταῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον, ἄρκτον
σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ πρὸ
σχοικῶτα. τίς οὐκ ἄρ φθονήσκει θεῖῳ
γαλάτῃ, τοιοῦτον ὄρασον. Γαλ. οὐ-
καὶ σὺ Δωρί, δι᾽ ἧξον ὑμῖν τὸν σκῆον
τῷ, καλλίῳ δὴ δυνότι ὄντα, καὶ ὡδίκῳ
τόρῳ, καὶ καθαρίσει ἅμφοιν ἐπιστάμε-
νον. Δω. ἀλλ' ὄρασθές μιν ὑδ' αὖτις ἔστι
μοι, ὑδ' ἐσιμνύνομαι ἐπ' ὄρασθ' ἔ-
στα. τοιοῦτ' ὅτι, οἷ' ὅτι κύκλω-
ἐστὶ, κινάβρας ἀπόψων δ' ἐπεὶ ὁ φάγος
ὡμοφάγος, δ' ἐφασί, καὶ σιτοῦ μῆκος
τὸς ἐπιδμηῦντας τ' ξίνων, θεῖ γένος
τε, καὶ σὺ αὐτοδράμης αὐτοῦ.

ΚΥΚΛΩΠΟΣ ΚΑΙ ΡΟΣΦΙΔΩΝΟΣ.
Cyclops et Nereus.

ἰδυρτικός, δινηκτικός, καὶ παραμυθητικός: quomodo *Vlysses*
Polypbeteum excaecauerit.

Comemorat Cyclops se oculo ut spoliârit *Vlysses*
ἰ πρότα Is mario porxit dum cyathum ille mero.
ἐν παρ Non potuit durare diu *Polypheme*, *Tyrannis*,
rationis Cogere en poenas soluere promerit as.

χρῶ
continēs
ἰρώτῃ
ἐν περὶ
τῷ προ-
σώπου.
Pater, qualia pas-
sus sum ab execa-
bili isto hospite, q̃
me inebriatū excaecauit,
somnia grauatum aggressus.
Nep. Quis uero est,
qui isthac facere ausus fu-
it, *Polypheme*? *Cyclops*.
Pater.

Πάτερ, οἷα πάσωνθα ὑπὸ
κατάρτου ξίνου, ὅς μιν
οὐκ ἐξενύφρωσέ με, καί μοι
μὲν ἐπιχρήσας. Ροσ. τίς δ' ἐ-
ταῦτα τολμήσας ὁ πολύφῃμας; Εἰ.
τὸ

LVCIANI

igitur ille quo pacto effu-
git: Non enim, fat scio, po-
tuit dimouere saxum a fo-
ribus. Cyc. At ego amo-
ui ipsum, quo facilius il-
lum comprehenderem in-
ter egrediendū. Ac collo-
cato meipso ad fores, ex-
tentis manibus uenabar,
solis dimissis in pascua o-
uibus, & arieti negotio
dato, quoniam ipsum agere
pro me oporteret. Neptu-
nus. Intellego rem. Sub il-
lis latuit te, clam se subdu-
cens. At ceteros certe Cy-
clops conueniebat te in-
uocare contra ipsum. Cyc.
clops. Conuocaui illos,
pater, atque etiam uene-
rūt. Sed postquam me in-
terrogassent insidiatoris
nomen, atque ego dicere in
Neminē esse, insanire me
arbitrati, relicto me iterū
discesserunt. Ita imposuit
mihi execrabilis, nomi-
ne. Et quod maxime mi-
hi exgre fuit, contumelio-
se obiecta mihi clade hac,
Ne pater quidem Neptu-
nus, inquit, leuabit te hoc
malo. Neptunus. Confi-
de fili, ulciscar enim ip-
sum, ut sentiat, etiamsi ce-
citatem oculorum mēde-
ri impossibile, nauigantes
certe tamē seruare uel per-
dere, penes me esse, nauis
autem adhuc.

πῶς διέφυγον; ἢ ἂν εἴδῃ ὅτι ἐ-
δωθήναι ἀποκινήσασα τὴν πύργον ἀ-
πὸ τῆς θύρας. Κύ. ἀλλ' ἐγὼ ἀφ᾽ ἐ-
λθον. ὡς μάλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξέον-
τα καὶ καθίστας παρὰ τὴν θύραν, ἐ-
θέρειν τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνῃ
παρὶς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομὴν.
ἐνταλάμην. ὦ κριεῖ, ὅπου ἐ-
χρῶν πράγῃ αὐτὸν ὑπὲρ ἑμῆ. Πο-
μοιθάνα ὑπ' ἐκείνοις, ὅτι γε ἐλαθὼν
ὑπεξελθὼν σε. ἀλλὰ τοῦτ' ἄλλους γε
κύκλωπας ἐδὼκεν ἐκδοῦσθαι ἐπὶ
αὐτόν. Κύ. σιωπῇ κάλει σε ὁ πάτερ,
καὶ ἔκρη. ἐπὶ δ' ἐβρόντο τοῖς παῖσιν,
λέγουσιν. τὸ ὄνομα, καὶ ὡς ἐφικε, ὅτι
οὐκ ἐστὶ, μεταχρησάμενοι οἰκιστὴς με,
ἔχοντες ἀπίοντόβ. οὕτω κατεβρίσκει
τὸ με δ' κατέρπει. ὦ δειόματι. καὶ
ἡ μάστις ἠνίασέν με, ὅτι καὶ ὁ θεὸς
ἴσμεν ἡμῶν τὴν συμφορὰν, εὐδ' ὁ πα-
τήρ, φησιν, ὁ Ποσειδῶν ἴσμεν τὰ
σε. Πο. θάρσει δ' ἔκτεινον. ἀμυνέσθω
μα γὰρ αὐτὸν, ὡς μάθω, ὅτι ἐμὴ πέ-
ρασίν μοι ὀφθαλμῶν ἰσάδω ἀδύναται
τὸν πατέρα τῶν πλείονων τὸ σῶσθαι
αὐτοῦς καὶ ἀπολλύναι, ἐπεὶ ἡμῶν ὑπὲρ
σε. πλὴν δ' ἐστὶ.

τὲ ἐπὶ
μῆρα.

ἐπιφάνη
μαχα-
ρακτητι-
κόρ.
Insulta-
tio Vlyss.
παρεμυ-
θία, καὶ
ἀπολλέ.

ΑΛΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

Alphui et Neptuni.

Ἰσχυρὰ καὶ ἐμὴ δύναμις, quod Alphus annis dulo-
cent in mari aequam retineat.

*Alpheus nulla in ficitur falsugine ponti,
Naturam retinet semper ubiq; suam.
Neptuno quosdam simul hisce fatetur amores,
Arcas init thalamum sacpe Syracusiae.*

Ι τοῦ ὧ ἀλφει, μόνος τῶν
Τ ἄλλων ἐμπισθῶν ἐς τὸ πέ-
λαγος, οὔτε ἀναμίγνυσαι
τῇ ἄλμῃ, ὥς ἐστι πᾶσι τοῖς ἄνθρωποις, οὔτε ἀναπαύεσθαι σὺν αὐτῶν σφαιρίδι, ἀλλὰ σφῆθ' θαλάττης ξυμειδῆς, καὶ γλυκὺ φυλάττειν τὸ ῥέθρον, ἅμι-
γῆς ἐπὶ καὶ καθαρόν ἐπέγειν. ἔκ οἷός' ὅπου βυθίῳ ὑποδύς, καθάπερ οἱ
λάροι καὶ ὄφιδες, ἵστανται ἀκύν-
την σου, καὶ αὐτοῖς ἀναφαίνωνται
αὐτόν. Αλ. ὄφιοι πᾶσι τὸ πρᾶγ-
μά ἐστιν ὧ πρόσθετον. ὥς τε μὴ ἐλ-
χεῖ ἡράδης δὲ καὶ αὐτὸς πολλὰ
κίς. Πο. γυναικὸς ὧ ἀλφει ἢ νύμ-
φης ἐρεῖς, ἢ καὶ τῶν Νηρηίδων αὐτῇ μι-
αῖς; Αλ. ἔκ. ἀλλὰ πηγῆς ὧ πρόσ-
θεν, Πο. ἢ δὲ σου θεῖ γῆς αὐτῇ ῥέ-
ει. Αλ. νησιδὴς ἐστὶ σκελική. ἀρίθουν-
ται αὐτῶν καλῶσιν. Πο. οἷός' οὐκ
ἄμορφοι ὧ ἀλφει τῶν ἀρίθουσιν,
ἀλλὰ διαμυγῆς τε ἐστὶ καὶ σφῆθ' καθα-
ρὸν ἀναδύει, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπρὶπτῶ
τοῖς ἡμέσιν, ὅταν ὑπὲρ αὐτῶν φαι-
νέσθαι ἀργυροφάνης. Αλ. ὥς ἀληθῶς
εἰδὼς τὴν πηγὴν ὧ πρόσθετον. παρ'
ἐκείνῳ

Vid hoc, Alphee, Propo-
Q tu solus aliorū tio
in mare delapsus, θαυμασ-
neq; cū falsugine misceris, κή καὶ ὧ
pinde ut solent cætera flu- φήγησιν
mina omnia, neq; cohibes μακρο-
teipsum, aquis diffusis, sed τοῖς
p mare, uelut cōcretis, ac ραυ, καὶ
dulci custodito fluore, in ἐλ-
corruptis etiam et purus λ-
cursu laberis? Nescio q̄ lo κέ.
corū in profundū te ipso, ἀπόκρι-
quēadmodū gaudiū atq; ar- σις.
deæ faciūt, submerso. Αλ. ἐρώτησις
Amatoria quædā res hec περὶ τοῦ
est, Neptune, quamobrē, ἐρωτικῶ
ne mihi uitio uertas. Ama τούτου.
fi autē & ipse sæpenum- διήγησις
ro. Nep. Mulierē ne, Αλ. Interfa-
phee, an nymphā amas, tio de Iō
an etiā Nereidū ipsarum co.
unam aliquā? Alph. Nō. ἀπόκρι-
uerū fontē Neptune quen- σις.
dam. Nept. Vbi igitur ἐπὶ κρη-
rarū ille manar? Alph. In- σις.
sularis est, in Sicilia, Are- Lais
thusam ipsum uocat. Ne fontis.
Scio. Non deformē sane, αἴμα

LUCIANI

Discessus
quasi col
loquētiū
θαύμα
σιν.
Reprehē
sio morā
tis.

illū igitur abeo nunc. Ne.
Sed abi quidē, & feliciter
utere amore. Illud autē mi
hi dic, ubi tu Arethufam
cōspicatus es, Arcas ipse
cū sis, fons autē ille in Sy
raculis manet? Al. Prope
rantē me moraris Neptu
ne, curiose nimis interro
gando. Ne. Probe dicis.
Abi igitur ad amariū. Ac
emergens iterum e mari,
eodem aluro cum fonte il
lo miscearis, & in unam
aquam redigamini.

ἰκέλευ ὅν ἀποδύχουμαι. Πο. ἀλλ' ἄρα
πιθι μὲν, καὶ δεινύχῃ ἐν ἑσπέρῃ.
ἰκέλευ δ' ἐμοὶ ἀπὲρ, πῶς τὴν ἀρεθού
σαν εἶδεις, αὐτὸς μὲν ἀρκὰς ὢν, ὃ δ' ἐ
ν συρακυσσῶσι εἰσίν. Αλ. ἰπὲρ νόμου
νόν με κατέχῃς ὡς πόσιδος, περιέρ
γα δρῶτων. Πο. εὐλίχῃς. χάρῃ πα
ρὰ τὴν ἀγαπωμένῳ, καὶ δυνάμει ἀ
πὸ τῆς θαλάττης, ξωκυλίας μίγνῃ
τῇ πηγῇ, καὶ ὡς ὕδαρ γίγνεται.

MENEΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΩΣ.

Menelai & Protebei.

*μυθικός, quod Proteus cum in uarias formas, tum
in ignem, &c. conuertatur.*

*Proteus se in uarias gaudet cōuertere formas.
In pelagi qui se continet usque specu.
Fit lignum, fit aqua, & fulua ceruice leaena,
Flammæ etiam formam suscipere est solitus.*

δμοιοι
για.

T in aquā conuer
tit te Proteu, incre
dibile adeo nō est
marinus utiq; cū sis, etiam
arborem fieri, tolerabile,
præterea & in leonē ali
quādo muteris licet, tamē
neq; hoc supra fidem est.
Quod si autē & ignē fieri
te possibile est, cum in ma
ri habites, hoc omnino mi
ror, neq; adducor, ut cre
dam. Proteus. Ne mireris
Menelæ, fieri esse soleo.

Με

Αλλ' ὅδαρ μὲν σι γίγνεται,

Α δ' πρῶτον, οὐκ ἀπίθανον,

ἐνάλιον γὰρ ὄντα, καὶ δ' ἐν

ἄρῃ ἐπιφορητὸν, καὶ ἐν λίοντι δ' ἐπὶ
τῇ ἀλλαγῇ, ὅπως οὐδ' ἐγὼ ἐξοπί
στας. ὃ δ' ἐκ πῦρ γίγνεται δυνάμει
ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκῶντα, τοιοῦτον
ἐν θαυμάσι, καὶ ἀπίστον. Πρῶ. μὴ θαυ
μάσῃς ὃ μωλὴται, γίγνομαι γὰρ.

Με.

ἀφώρ
σιν.

Ἀφώρ
σιν.

Με, εἶδον καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι δο-
κῆς (ἐρῶσινται γὰρ πρὸς σὺν) γρηγορήσας
εἰς ἀπροσάγγετον πρᾶγμα, καὶ τὸς
ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾷ τῶν ὁρώσων,
αὐτὸς οὐδὲν τοιοῦτον γινύμενον.

Πρῶ. καὶ τίς ἂν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῷ
τῶν ἐκτὸς γένει; οὐκ ἀνεγνώ-
μοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον, ἐς ὅσα με-
ταποιοῦμαι καὶ τὸν ἐξ ἀπίστου, καὶ
τὸ πρᾶγμα φερόμενον εἶναι δοκῶν, φαν-
τασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἵστα-
μένη, ἐκ τῶν πῦρ γινώσκω. πρὸς
σίνεγκά μοι ὡς γινώσκωτα ἡ χῆ-
ρα. εἴη γὰρ, ἐξ ὁρῶμαι μόνον, ἢ καὶ
τὸ κάκειν τότε μοι πρόσκειται. Νῦν,
ὅκ ἀσφαλὲς ἡ πῆρα ὡς Πρωτῶν. Πρ.
οὐδὲ μοι Μενέλαε δοκῆς ὅτι πολλὴ
πενίαιρα κίνα πῶποτε, εἴδ' ὅτι πᾶ-
ρα ὅτι ἰχθὺς ἔστι εἶναι. Με. ἀλλὰ τῷ
μῶν πολλὴν ἐἶδον, ἢ πᾶσα δὲ, ἢ
δύω ἂν μάθοιμι παρὰ σὺν. Πρ. ὅ-
πως ἂν πῆρα προσελθὼν ἀρμόσῃ
τὰς κατύλας, καὶ προσφύῃ ἵχθυος κατὰ
τὰς πλακτάνας, ἐκείνη ὁμοίαν ἀπο-
γίγνεται αὐτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν
χρῶν, μιμούμενος ἡ πίπτον, ὡς ἂν
λάθῃ τὸς αἰεῖς, μὴ σφραγίσαντες,
μὴδὲ φανερὸς ὢν σφραγίσαντος, ἀλλ'
ἐοικὼς τῷ λίθῳ. Με. φασὶ ταῦτα. καὶ
ὅτι οὐ πολλὰ παρὰ δόξιν ἐστὶν ὡς
τῶν, Πρῶ. ὅκ οἶδ' ἡ Μενέλαε ἐνί-
κα

Menelaus. Vidi & ipse,
ueruntamen uideris mihi
(dicitur em̄ hic apud te)
præstigias quasdā adhibe-
re rei, atq; intuentium o-
culos decipere, quum in-
terim ipse nihil tale fias.
Pro. Et quænam adeo de-
ceptio in rebus sic mani-
festis fieri queat. An non
apertis oculis uidisti in q̄
multa ipse me transforma-
uerim? Quod si uero non
credis, & res hæc tibi fal-
sa uidetur, nēpe apparen-
tia quædā inanis ante ocu-
los obuersans, posteaquā
ignis factus fuero, applica-
mihi, heus generose tu,
manum. Nimirū senties,
uidear ne tantum ignis, an
& urendi uim habeam.

Menelaus. Periculosum
est experimentū hoc Pro-
teu. Proteus. At tu Mene-
lae uideris mihi neque Po-
lypum uidisse unquam, ne-
que etiam quid pisci huic
accidere soleat, scire. Me-
nel. Verum Polypum ip-
sum quidem uidi, quæ ue-
ro accidit illi, libenter ex
te cognouerim. Pro. Cui-
cunq; saxo accedēs, aceta-
bula sua applicuerit, atq;
affixus inhererit cirramen-
tis, illi seipsum similem ef-
ficat, minuatq; colorē, imi-
tando saxum, quo uideli-
cet lateat piscatores, nihil
ab illo uarians, neq; mani-
festus existens ob hoc, sed
assimilatus lapidi. Me. Fe-
runt hæc. Sed tuū hoc mul-
to magis omnē opinionē
excedit Proteu. Proteus.
Nescio, Menelae, cui

Obi-
citur.

Refuta-
tio.

A testi-
monio
Mene-
lai.

ἄλλη πῆ-
ρα καὶ
ὑπόθε-
σις.
πρὸς ἑα-
στὸν.

Ab exē-
plo simili

ἀξίωσιν.

ἀφ' ἑα-
στὸν

de Poly-
po piscē,
eiusq; in
uarias res
transfor-
matione.

Cōcessio
Corre-
ctio.

Conclu-
sio.

nam

LUCIANI

nā alteri facile credas, qui
tuis ipsius oculis non cre-
das. Me. Vidēs equidē ui-
di, sed tamē res ipsa mon-
stro similis ē, eundē uideli-
ces ignē atq; aquam fieri.

ἂν ἄλλο πισύσῃς, ὅτ' ὁ σιωντὶς ὄφ-
θαλμοῖς ἀπιστῶν. Με. ἰδὼν ἔειπον. ἀλ-
λὰ ἔπραγμα τὸ δράσον, ἢ ὅταν πῦρ
καὶ ὕδωρ γίγνηται.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ.

Panopes & Galenes.

*Διηγηκὸς, de pomo contentionis ab Eridetrio
bus formosissimis Deabus obiecto.*

*Hic narrat Panopes Eridis pomumq̃, dolumq̃.
Vt lites illo mouerit atq; graues.*

*Priamides legitur iudex, malumq̃ reportat,
Blanda Venus: tantum caeca libido potest.*

ἑστῆς

οὐκ ὄντι

τοῦ προ-

οιμίον.

οὐκ ἔστιν

ἡ.

ἑρμῆος.

παρὰ

σκυβῶν

τητικῶν.

διώγης

ος.

Occasio.

ἢ δ' ὅτι

μὴ.

V Idisti ne Galene
heri, qualia fecit
Eris ad coenam

in Thessalia, propterea
quod non & ipsa uocata
fuerat ad conuiuium? Ga-
le. Haud conuiuata equi-
dem uobiscum tum fui.

Nam me Neptunus iusse
rat, tranquillum interea,
Panope, seruare pelagus.

Sed quid fecit Eris, cum
praesens non adfuerit? Pa-
Thetis ac Pelcus concess-

ferant intro in thalamum,
deducentibus ipsos Am-
phitrite ac Neptuno. In-

terea autem Eris, clam cae-
teris omnibus (id quod fa-
cile illi tum fuit, alijs bi-

hentibus, quibusdam au-
tem applaudentibus, uel
Apollini

ἰδὼς ὃ Γαλήνη χθες, οἷα

ἔπαινον ἢ εἰς παρὰ ἔ-

ἑστῆσαν ἐν Θησάλια, εἰς

τὴ μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐν συμπο-

σιον; Γαλ. οὐ ξωσασώμην ὑμῖν ἐ,

γὰρ. ὃ γὰρ Ποσειδῶν ἐκίλευσέ με

ὃ Ραυόπη, ἀκύμαστον ἐν ποσὶ

φυλάττειν ἐπέλαγος. τί δ' οὐκ ἐπαι-

σιν ἢ εἰς μὴ παρούσα; Πα. ἢ Θη-

τις καὶ ὃ Πηλεὺς ἀπὸ Πηλεΐδης ἐν

θάλαμον, ὑπὸ τῆς ἀμφιπύργου καὶ

τοῦ Ποσειδῶνος παραπυφθίντων,

ἢ εἰς δ' ἐν ἐσθύνῳ λαθούσα πάν-

τας, ἰδωθήναι δ' ἐξ ὁδοῦ, τῶν μὲν πι-

νόντων, ἐν ἧν δ' ἐκπορεύοντων, ἢ ἐν

ἀπὸ

Ἰὼδ' ἐπόλλωνι καθαρίζοντι, ὃ τῶν
 μούσας ἀδούσας προσεχόντων
 τὸν τοῦ, ἐνέβαλον ἐς τὸ συμπόσιον
 μῆλόν τι πάγκαλον. χρυσὸν ὅλαρ ἔ
 Γαλένη. ἐπιγίγραπτο δ' ἐ, ἡ καλὴ λα
 βίτα. κυλινδρὸν μῦθον δ' ἐ τοτὶ δεπτε
 ἐξέπιπτε, ἔκων ἔθα Ηρα καὶ τὴ ἄ
 φροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο.
 καὶ παρ' ὃ Ἐρμῆς ἀνελόμενος ἔπει
 λείξατο τὰ γυμνασίου, αἱ μὲν Νυ
 ρνίδες ἡμῖς ἀπόσιωπέσασιν. ἡ γὰρ
 Ἰὼδ' ὠιδίη, ἐκείνην παρουσῶν; αἱ δ'
 ὅτι ὠιδίητο ἰκάση, καὶ αὐτῆς ἐν
 ἑμῶν ἡξίωσιν. καὶ ἡ μὲν γὰρ Ζῶς
 δ' ἰκάνησεν αὐτὸς. καὶ ἔπειτα χερσὶν
 προὐχώρησε ἑπ' ἄγχα. ἀλλ' ἐκ
 νῦν αὐτὸς μὲν, ὃ κρινῶ, φησι, παρὶ
 τούτῳ, καὶ οἱ ἐκείναι αὐτὸν δικάσαι
 ἡξίωσιν. ἔπειτα δ' ἐς τὴν Ἰδῶν παρὰ
 τὴν Ρείαμον πᾶσι δ' ἐ, οἱ δ' ἐ τὴν ὄψιν
 γνώσκον τὴν καλλίστην φιλόκαλον
 ὦν, καὶ οὐκ ἂν ἐκείνῳ κρίσαι κα
 κῶς. Γαλ. τί οὖν αἱ θιαί, ὃ Γανός
 πη. Παν. τὴν δόξαν, οἶμαι, ἀπ' αἰσ
 τήσεως τὴν Ἰδῶν. Γα. καὶ τίς ἤξει με
 τὰ μικροὶ ἀπαγγέλλων ἡμῖν ἢ κα
 τοσάν. Πα. ὅδ' ἐ φημι οὐκ ἄλλῃ
 κρατήσεσ, τῆς ἀφροδίτης ἀγωνισμέ
 νης, ἢν μὲν πᾶν ὃ δικάστης ἀμ
 βλωγῇ.

Apollinē citharam perso
 nanti, uel Musis ore mo
 dulantibus adhibendo a
 nimum) proiecit in conui
 uium pomū quoddam ad
 modum pulchrum, autē
 totū, o Galene. Inscriptū
 autē erat his uerbis, For
 mosa accipiat. Dū igitur
 uoluta hoc, tanq̃ ex com
 posito iactē, peruenit eo
 loci, ubi Iuno & Venus et
 Minerva accumbēbant.
 Deide ubi Mercurius sub
 lato illo, legit ea, quibus
 illud inscriptū erat. Nos
 quidē Nereides cum silen
 tio sedebamus, quid ἄ
 agendum erat, illis presen
 tibus? Ille uero inter se cō
 tendebant ac quēlibet suū
 illud esse uolebat. Et nisi
 Iupiter se ipsum interpo
 suisset, etiā ad manus usq̃
 res hæc processisset. Verū
 ille, ipse quidē, inquit, non
 feram iudiciū de hoc, tam
 etsi illæ ipsum iudicare uel
 lent, sed in Idam ad Pria
 mi filium abite, qui & dis
 cernere nouit, quæ nā for
 mosior sit, utpote elegan
 tior studiosus & ipse, et nō
 facile, talis cum sit, iudica
 uerit male. Gal. Quid igitur
 ad hæc Dæx illæ, Pa
 nope? Pan. Hodie, arbi
 tror, in Idā abeūt. Gal. Et
 q̃s ueniet paulo post, qui
 nobis renūciat eam, quæ
 uicerit? Pa. At iā nunc tibi
 affirmo, q̃ nulla alia uin
 cet, ueniente in certamen
 Venere, nisi arbiter ipse
 omnino cæcuriat.

ἡ πρῶτη
 ὅτι ἡ
 μῦθος.

τὰ μίση

ἡ ἰκάση

σιν

ἡ ἰκάση

σὺ μῦθος

κατὰ

πλάσθον.

Recusat

Iupiter iu

dicium.

Iudicē a

lium con

stituit.

Dæx ad

iudicem

abeunt.

ἡ μῦθος

τὸ μῦθος

κατὰ

πρῶτη

μα.

ΠΟ.

Neptu

LUCIANI

ΡΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ,
Nepcuni, & Delphinum.

Collan-
dario a
φιλαν-

θροπίε.

Proba-
tio a lig-
nis ante-
cedenti-
bus et cō-
iunctis.

ἀποσπο

φ' ad
unū Del-
phinē, q
exporta-
uit Ario-
nem.

ἀπόκρι-

σι αὐτο.

λογί-

κη, α cō

iugatis.

μείμψις

ab iniu-

sto.

Ab εκ-

plo.

παρα-

σκόβη

ad fabu-

lam de A-

riōne.

Narratio

a persona

regis

Corinθi

Διηγητὸς: Delphinos amatores esse hominum, &
ab aliquo istorum Arionem eiectum à πρᾶ-
donibus in mare, transuectum esse.

Mira est delphinum uere natura, quod omnes
Sic redamant homines, haudq̃ perire sinunt.
Euadit mortem cithara submersus Arion:
Musica nam curas pectora mœsta leuat.

Audo, recte faci-
tis Delphines, qđ
semper amātes ho-
minū estis. Nam & olim
Inonis filium in Isthmum
portastis, exceptū a Sciro-
nijs scopulis, unde cū ma-
re precipitatus fuerat. Et
nunc tu Citharædo isto
Methymnensi, cū ipso or-
natu & cithara recepto, in
Tænarū enastisti, neque
passus es indigne a nautis
perire illum. Del. Ne mi-
reris Neptune, si homini-
bus bene facimus. nam et
ipsi ex hominibus pisces
facti sumus. Nep. Atq̃ e-
quidem ob id reprehēdo
Bacchū, quod uos nauali
prælio superatos ita trās-
formauit, cū deberet capti
uos solū in deditiōnē acci-
pere, quemadmodū & cæ-
teros in potestatem rede-
git. Sed quo pacto cū A-
rione hoc, quod accidit, se-
ne regis se habet? Delph.
Perian-
der iste, puto, delectabat
homine,

ὅτι ἂν φη-
σὶ λάνθασαι ἱστ. καὶ πάλαι
μὲν τὸ ῥ' ἰνοῦς παιδίον ἐπὶ τῷ
ἰδιόμορ' ἐχομένοισι, ὑποδιδάσκοντο αὐ-
τὸν τῷ σκιρτανίδῳ, κατὰ τῆς μητρὸς
ἐμπιστόν, καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαροδόν-
τον τὸν ἐκ μεθύμνης ἀναλαβὼν,
ἐξουήξῃς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς σκόβῃ καὶ
κιθάρα, οὐδ' ἐπειδὴς, κακῶς ὑπὸ τῷ
ναυτῷ ἀπολυόμενον. Δελ. μὴ θαυμά-
σῃς ὃ πόσῃ δυνάμει τοὺς ἀνθρώπους
ἐν ποταμῷ, ἐξ ἀνθρώπων γὰρ καὶ αὐ-
τοὶ ἰχθυόες γινόμεσθαι. Ρο. καὶ μέγα
φομαὶ γὰρ ἔσθ' ἰδιότητος, ὅτι ὑμᾶς κα-
ταναυμαχέσας μετέβαλε, δέον καὶ
ρώσασθαι μόνον, δεῖτε τοὺς ἄλλους
ὑπηγάγας. ὅπως γὰρ τὰ κατὰ τὸν
ἀρίονα τῶτον ἰχθυόος ὃ δελφίνος.
Δελ. ὁ Περίας φησὶ, οἱ μὲν, ἵχθυον
αὐτὸν ἔσθ'.

αὐτῷ. καὶ πολλάκις μετιπέμψας
αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλουτή-
σας παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν, ἐπιθύμῃσι πλοῦ-
σας οἰσάδ' ἐς τὴν Μήθυμον, ἐπι-
θέξασθαι τὸ πλῆτορ. καὶ ἐπιβὰς πορθ-
μεῖν πλοῖος κακὺν ἔργον ἀνδρῶν, ὡς ἐ-
θέξῃ πολλὸν ἄγων χρυσὸν καὶ ἄργυ-
ρον. ἐπὶ κατὰ μέτρον τὸ χρῆσθαι ἐ-
νοστο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦ-
ται. ὁ δ' ἡκρόωμιν ἔσπουτα, παφα-
νέων τῷ σκάφει, ἐπὶ ταῦτα ὑμῖν
διδόκει, ἴφην, ἀλλὰ τὴν σκδύλιν ἀ-
ναλαβόντα με, καὶ ἄσπιντα θελῶ ὄρ-
πνα ἐπ' ἐμοῦ τῷ, ἵκνυντα ἰάσασθαι ῥί-
ψαι ἐμοῦ τὸν ἐπίτριψαν οἱ ναῦται.
καὶ ἀνίλαβε τὴν σκδύλιν, καὶ ἦσαν πᾶ-
ν λιγυρῶς, καὶ ἐπισσω ἐς τὴν θάλατ-
ταν, ὡς αὐτὰς πάντως ἀποθανούμε-
ν. ἰγὼ δὲ ὑπολαβὼν, καὶ ἀναθίμι-
νον αὐτὸν, ἐξουηξάμην ἔχων ἐς τὴν
ναρεν. Πο. ἱπανῶ τῆς φιλομυσίας.
ἄξιον γὰρ τὸν μινδὸν ἀποδιδόσθαι
αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως.

homine, ac saepe illū ad se
accersebat artis gratia. Il-
le autē diues iam factus a
tyranno, concupivit, nauī
gando in patria, Methy-
monā uidelicet, spectandas
ibi diuitias suas exhibere.
Ac consensu ad trajicien-
dum nauī, hominū quorū
dam sceleratorū, posteaq̃
cognitus est, multū auri se-
cū ferre, ubi ad mediū fer-
me Aegēū puentū fuit, in-
sidiari illi nauē corperūt.
Ille uero (nam auscultabā
omnia, iuxta nauigiā na-
tando) quoniam iam hoc
uobis ita uisum est, inquit,
at me saltem assumpto or-
natu, & decantato prius
mihī ipsi funebri aliq̃ car-
mine, uolentem finite pre-
cipitare meipsum. Con-
cesserunt nautæ. Tum ille
assumpsit ornatum, & ce-
cinit omnino lene, & ceci-
dit in mare, tanquā statim
omnino moriturus. Ego
uero excepto atq̃ impo-
sito illo enataui una cū ipso
in Tenarum. Nep. Lau-
do studium erga Musicā
tuum, dignam enim mer-
cedem retulisti ipsi pro eo
quod auscultaras.

τὴν πρῶ-
τον

Gellius
lib. 16. ca-
p. 19.
ex lib. 1.
Herodo-
ti.

Colla-
datio a
gratitudi-
ne.

ΡΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ. Nepuni & Nereidum.

νηροστικὸς, καὶ δ' ηγετικὸς, de Helle ab
ariete in mare delapsa.

Hellen cum uexit, Phrixumq̃ per belleſpontium,
Olim aries, dorſo decidit illa metu.

F

AB

*Asp huius frater Colchos est uelut adusq:
Sola soror liquit nobile nomen aquae.*

πρῶτος. F Retū hoc quidem
κπκκ. angustū, in quod
ἀποφρ. puella delapsa,
φύ. submersa est, Hellepῶντις
ἀπάρησι. ab ipsa uocetur, Cadauer
σι. autē ipsū, uos Nereides
ἀπολ. acceptū, in Troadē aufer-
γία. te, ut ibi ab incolis sepelia-
διασκί. tur. Ner. Nequaquā, Neptu-
νῆ ἀπὸ τῆ. ne, sed hic in cognomini
ἀδίκον, pelago sepeliatur. Misere-
κῆ ἀρχῆ. mur em ipsius, ut quē mi-
Repetit. serabilia maxime a nouer-
mandatū. ca passa fuerit. Neptu. Ac
suum. hoc quidem, Amphitrite,
τῆ παρὰ. fas non est, neq; etiā alias
μύθιον. honestū, hic illam alicubi
ἢ πρόρ. sub arena iacere. Sed qd
ῥησις τῆς. dixi, in Troade, in Cher-
πρωρί. sonefo mox sepeliet. Illud
ας. autē pro solatio ei erit, qd
Ouid. 3. paulo post eadē, ipsa ἔσθ
Metam. Ino patiet, & praecipitabi-
Occupa- tur, persequente illā Atha-
tio. mante, in pelagus, ex sum-
παρὰ. mo Citherone, qua in ma-
σκδυή. re porrigit, una cum filio,
quē in ulnis gestabit. Ner.
Sed & illam seruare cōue-
niet, gratiā hāc Baccho iu-
ciendo. Educant em illū
Ino, eademq; nutrit illius
fuit. Nep. Nō decebat, a-
deo prauā. Sed tamē Bac-
cho nō gratificari, Amphi-
trite, indignū foret. Ner.
Sed qd accidit huic, qd ab
ariete decidit: frater autē
eius, Phryxus, turo uehi-
tur.

Ο μὲν σὺν δὲν τοῦτο, ἐς ὃ
Τ πῶς κατὰ μέχρη, ἑλλή-
σσοντ' ἀπ' αὐτῆς καλῆς
δω. τὸν δὲ νεκρὸν, ὅμως ὃ Νηρηΐ-
δι παραλαβοῦσαι, τῇ Τρωάδι προ-
σένειραν, ὡς ταφῆν ὑπὸ τῷ ἱππ-
χωρίῳ. Νηρ. μηδ' αὖτε ὃ Πόσει-
δον. ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ ἱππωνύμφ-
πιλάτῃ ἱθάψας. ἐλὺν μὲν δ' αὐτῶν,
οἵ κλισαὶ ὑπὸ τῇ μνήμῃ πικρὸν ἔχουσιν.
Πο. τοῦτο μὲν ὃ ἀμφιπύρην ὃ θέμεν.
ἔδ' ἄλλως καλὸν ἐνταῦθα περ κῆδ' αὖτε
ὑπὸ τῇ φάμῃ αὐτῶν, ἀλλ' ὅπως
ἔφω ἐν τῇ Τρωάδι, ἐν τῇ Χερσονή-
σῳ τεθάψιτ. ἐκείνῳ δ' παραμύθιον
ἔσαι αὐτῇ, ὅτι μὲν ὀλίγον πᾶσι αὐτῇ
κῆ ἢ ἰνὼ πείσονται, καὶ ἐμπιστάτῃ ὑπὸ
τοῦ ἀγάμαντος διωκομένης ὅτι τὸ
πῆλατ' ἀπ' ἄκρου τῆ Κιθαιρώνας,
καθ' ὅσον καθήκει ἐς τὴν θάλασσαν,
ἔχουσα καὶ τὸν ἱόν ἐπὶ τῆς ἀγκυ-
λης. Νη. ἀλλὰ κἀκείνῳ σῶσαι δεῖ
σαι, χαρισάμεν τῷ Διόνυσῳ. προ-
φῶς γὰρ αὐτῷ καὶ τίτθῃ ἢ ἰνῷ. Πο.
ὅκ' ἐχρῶν οὕτω πονηρῶν ἔσαν. ἀλλὰ
τῷ Διόνυσῳ ἀχαριστὸν ὃ ἀμφιπύρην,
ὅκ' ἄξιον. Νη. αὐτῇ δ' ἔρα τῇ παθοῦ-
σῃ κατ' ἐπίνοιαν ἀπὸ τῆς χρίσεως ἀδελφῆς δ' ὃ Φρύγῃσι ἀσφαλῶς ὀχλῷ

ται· Πο. ἀκότας, νου/ας δ', καὶ δύ
νεται ἀντίχειν πρὸς τὴν φορέαν· ἡ
δὲ, ὑπὸ ἀνθρώπων ἐπιβᾶτο ὁ χόματ'·
παραδύξο, καὶ ἀπιδύσας ἐς βάθος
ἀχανές, ἐκπλავέσσει, καὶ τῶν ἀμύβ
ῶμα χεθέσσει, καὶ ἰλιγγιάσσει πρὸς
τὸ σφοδρὸν τῆς πύσης, ἀκρατὴς ἐν
γίγχο τῶν κοράτων· ἤ κριτῶν, ὡς τίς
ἀπείληπτο, καὶ ἐκτίπυσεν ἐς τὴν πύλα
ν· Νη. οὐκ οὐν ἐχέτω τὴν μητί
ρα τὴν Νεφίλιν βοηθῆν πιπλοῦσθαι;
Πο. ἐχέτω, ἀλλὰ ἡ μοῖρα πολλὰ τῆς
Νεφίλης δυνάτωτορα.

tur· Nep. Merito, adole
scēs em̄ est, & cōtra impe
tū obfistere potest. Illa ue
ro, eo quinsueta eius rei er
rat, cōfessō uidelicet uehiv
culo nouo & inopinato,
et despiciēdo in profundū
immēsu, pculsa aīo, et pa
uore pariter attonita, prae
terea et uertigine correpta
preuehementia et impetu
uolūtus, retinere cornua
arietis amplius nō potuit,
quibus se cōsp̄s sustentaue
rat, atq; ita ī mare decidit.
Nep. Annō igit matrē ip
sius Nephelen decebat or
pē ferre cadētē? Nep. De
cebat sane, sed Parca q̄
Nephele multo potētior
est.

Narratio
quomo
do Hel
le delap
sa in ma
re.
Causa.

Ipsa rea.
Obiectu
onem
duntaxat
γωγῆ
diluit.

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

Iridis & Neptuni.

ἰξηγητικός: quomodo Delus insula fluio
rans substituerit.

*Ut fluitans Delus consistat, nunciat Iris:
Ortygia, Asterie quae ante uocata fuit.
Hospitium tandem Latonae praeiuit istic,
Cum Pythousque adeo persequeretur eam.*

Ἡρ νῆθρ τὴν πλανομένην
τὴν ὡς Ποσειδῶν, ἀπὸ πᾶσι
διέσσω τῆς Σικελίας, ὅφρα
δὲ ἐπὶ πινύχειδι συμβέηκε, ταύτῃ
φασί· ὁ Ζεὺς σῆθρ' ἠδὲν, καὶ ἀνὰ φ
νον, καὶ πᾶσι θρ' ἔδην δαΐδον ἐν τῷ
ἀγῶνι

Nisi istā errantē Subiect
I Neptune, quae a tractatio.
Sicilia reuulsa atq; κατ' ἀφ
que undis submersa, mari γνησθ.
innarat. Eam, ita iubet lu Prædica
Iupiter, consistere faci, tū κατ'
as iam atque apparare, ἰστολόγ
& ut tamēndem mani
festa atque conspicua in
B a me

Alfudis
ad nomē
Insulae, q̄
ipsa fuit
appella-
ta.
Ratio.
Pollicet
se morē
gesturū:
& inter-
rogat
causam si
nalem.
ἀφύγῃς
στς.
Obie-
ctio.
Respon-
sio.
Maior.
Assum-
ptio.
Proba-
tio.
ἢ πρός
σαξίς.
Scilicet
Iouis.
Scilicet
Apollin-
em &
Dianam
ἀποπρο-
φῇ προ,
ἐκπικῇ
ἢ πρός
ῥησις.
Conclu-
sio.

medio Aegæo inconcusse
maneat, fundata firmiter
admodū illa. Opus enim
illa nōnihil habet. Nept.
Fiet hoc, Iri, sed tamē quē
usum illi præbebit, inanī
festa apparens, & nō am-
plius fluctuans? Iri. Lato
nem in ipsa oportet pare-
re, iam enim male habet a
doloribus. Nep. Quid igitur
an non sufficit illi coe-
lum, ut i eo pariat? Quod
si minus autē illud, ac cer-
te nec tota terra partus il-
lius recipere poterat? Iri.
Non, Neptune. Nam lu-
no obstrinxit iureiuran-
do magno Tellurem, ne
præberet Latona partu-
rienti ullum receptaculū.
Hæc igitur insula iuramen-
to non tenetur, Abscondi-
ta enim tum fuit. N. Intel-
ligo rem. Igitur subsiste In-
sula atq; emerge iterū ex
profundo, & nō amplius
fluctues aut titubes, sed im-
mota maneat. Ac suscipe
o felicissima, fratris meū
beros duos, deorum con-
nium pulcherrimos. Et
uos, Tritones, trajcite
Latonē in ipsam, omnia
que trāquilla sint. Serpen-
tem autē istum, qui nūc ue-
lut astro exagitat illam, p-
terrefaciendo, ipsi infan-
tes, posteaquam in lucem
editi fuerint, aggrediētur,
ac matrē uiindicabunt. Tu
uero uade, renuncia Ioui,
omnia bene habere. Sta-
bilita est Insula. Veniat
Latona ac pariat.

αἰγαιῷ μίση βιβλάως μίναν, surí-
ξας πάντ ἀσφαλῶς. δῖται γάρ τι
αὐτῆς. Πο. πιπράξεται τὸτο ὡς ἴει,
τίνα δὲ ὅμως παρέξω αὐτῷ τῶν
χρείων ἀναφραῖσαι, καὶ μηκέτι πλῆξ-
σαι. Ιεῖς. τίω Λητὼ ἐπ' αὐτῆς δῖαν
ἐποκυῖσαι. ἔδῃ γὰρ ἐπὶ νήρωι ὑπὸ τῶν
ὀδυνῶν ἔχου. Πο. τί θῆς; ὁ χίμαιρος δ'
ἐρωτᾷς ἐν τεκνῶν; εἰ δὲ μὴ ἔσθ', ἀλλο-
λά γὰρ παῖσαι ἢ γῇ οὐκ αἶν ὑποδ' ἔξωδον
δύναται τὰς αὐτῆς γονάς; Ιεῖς, ἔκ-
ῃ Πρόθεσθον. ἢ Ἡρα γὰρ ὄρεκα μεγά-
λα κατέλαβεν τὴν Γῆν, μὴ παραχρῆν
τῇ Λητοῖ τῶν ἀδινῶν ὑποδοχήν. ὁ
κίμων νῆσθ' αὐτῇ ἀνάμοτος ἐστίν.
ἀφραῖς γὰρ ἦν. Πο. σωίημι. σῆθι ὡς
νῆσι, καὶ ἀνάδυσθι αὐτῶν ἐκ τοῦ βυθῶ,
καὶ μηκέτι ὑποφάρου, ἀλλὰ βιβλάω-
ς μίναν. καὶ ὑπόδ' ἔξω ὡς οὐδ' αὖ μοι
νεώτη τῷ ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο,
τὺς καλλίστους τῶν θεῶν, καὶ ὑμῶς ὡς
τρίτωνος, σὺς πορθομένης τὴν Λη-
τὼ ἐς αὐτῶν, καὶ γαλλῶς ἀπατα-
ίω. τὸν ἀράκωντα δὲ, ὅς ἐστιν ἔξω
ἐπ' αὐτῶν φοβῶν τὰ νεογνά, ἵπτα-
σθ' αὐτῶν αὐτῶν καὶ μετ' αὐτοῖς, καὶ τὴν
ῥῆσιν τῇ μητρί. σὺ δὲ ἀπάγγλ' ἔσθ'
Διῖ, πάντα ὡς αὐτῶν πρὸς τῇ.
ἢ Διῖ. ἐκίτω ἢ Λητὼ, καὶ
πικτίτω.

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Xanthi & Maris.

παράκληπκός : *petit enim Xanthus fluuius à Vulcano penè exustus, auxilium à mari.*

*Igni potens rapidis incenderat omnia flammis,
Vnà etiam exustus fortè Scamander erat.
Præsidium ponti quærens nihil impetrat ille,
Audax obstiterit quod semel Acacidi.*

Εξυ με ὦ θάλασσα, δανά
Δ πεπονηότα, κατὰ σβίσόρ
με τὰ πρῶματα. Θά. τί
τοτο ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν;
Ξάν. Ηφαιστος. ἀλλ' ἀπλωθεράκαμαι
ὅπως ὁ κακὸς δάμων, καὶ ἴω. Θά. δια
τί δὲ θιγίβηται τὸ πῦρ. Ξάν. οὐχ
τὸν ἵδον τ' Οἰτισίδος. ἐπὶ γὰρ φονεύον
τα τὸς φρύγας ἐκίτθου, ὃ δ' ἔκ
πῶσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νε
κρῶν ἀπέφραττε μοι τὸν ῥῶν, ἰλιόθε
τὸς ἀθλίους, ἐπὶ ἡλθορ, ἐπικλύσαι θέ
λων, ὡς φοβηθείς ἀπὸ τοῦ οἴου τῶν ἀν
δρῶν. ἐνταῦθα δ' Ηφαιστος, ἐτυχε
πλησίον περὶ ὧν, πᾶν ὅθι οἶμαι πῦρ
ἔχει, καὶ ὅθι ἐν τῇ αἰτνῇ, καὶ ἀποθι ἄλ
λαθι, φρόν, ἐπὶ ἡλθί μοι. καὶ ἔκαυσε
μὲν τὰς πηλίας, καὶ μυρρίκας. ὥπλη
σε δὲ καὶ τὸς κακὸς δάμονας ἰχθύς,
καὶ τὰς ἐρχίλους. αὐτὸν δὲ ἐμὲ
ὕποκαχλάσσει ἐπὶ ἴσσαι, μνηστῆ
δ' ἔν

Vscipe me, o Ma
S re, grauiam em pal
sus sum, exingue
mihi uulnera. Ma. Quid
hoc rei est Xanthe? q's te
deussit? Xa. Vulcanus, sed
igne cadesco prorsus, mi
ser, et effervescio. Ma. Cur
aut iniecit tibi igne? Xan.
Propter filium Thetidis.
Postquam enim occidentem
illum Phrygas, supplex de
precatus sum. Ille autem ab
ira nihil remisit, sed occiso
rum corporibus etiam ob
struxit mihi alueum, ego mi
sertus miserorum, occurri, ut
aquis inundare atque inuol
ueret illum, quo eo periculo
absterritus, ab occisione
uirorum cessaret. Ibi igitur
Vulcanus (aderat enim pro
pe forte existens) uniuerso
igne, quantum opinor, usque
habebat, quantumque & in
Aetna, et si quibus alijs lo
cis, illius est, allato, pces
sit obuiam, ac excussit quidem
ulmos, & myricas, assauit
autem & infelices pisces &
anguillas. Me uero, cum ef
feruere fecisset, parum
F 3 ab.

δ' ἔναι.
αὐτία.
Rogatio
gemina.

A causa
narratio,
& factū
Achillis,
quod est
causa im
pulsiva
sui facti.
Causa im
pellens. Fa
ctū suum.
Redit ad
Vulcanum
& ipsam
rē, post
causā ex
positam.
ἔφραττε.
ἀφάρι
σε, uel
ὀλεταπό
δοσις.

LVCIANI

Conclu-
fingula
queretæ.
Corellio
πρὸς
δοσις.
σαρξας
μὲς
accusatio
Defensio
ab hone-
ro.
αὐτῶσα
τοῦ γε
gerit p.π.

abfuit, quin totū aridū ac
ficcū reddiderit. Vides ni
mirū quo pacto exstioi-
bus istis deformatus fim.
Mar. Turbidus, o Xan-
the, et calidus, ut confenta
neū ē, cruore a cadauerib.
calore autē, ut ais, ab igne
ueniente. Ac merito, Xan-
the, ut q cōtra nīlū meū im-
petū feceris, nō ueritus, q
Nereidis filius ille esset.
Xan. An nō igit decebat
misereri me Phrygū, uici-
norū adeo meorū? Mar.
Vulcanū uero, an nō con-
tra decebat misereri A-
chyllis Thetidis adeo filij?

Δὲν ὅλῃν ξηρὸν εἶργασα, ὅρῃς δ'
οὕν ἄπῳς δικάσμαι ὑπὸ τῶν ἱκα-
καυμάτων: Ὡς λ. θολὸς δ' ὦ Ξάν-
θε, καὶ θερμὸς, ὡς ἄκός. ἢ αἵμα μιν,
ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ὡς θερμὴ δ' εἰ, ὡς φῆς,
ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ ἕκός τως ὦ Ξάν-
θε, ὅς ἐπὶ τὸν ἱμὸν ἤδ' ὠρ' ἄρ' ἔμνησας,
ἕκ' ἀδελφὸς ὅτι Νηρηίδης ἡδὸς ἦν.
Ξάν. ἕκ' ἔθες ὕν' ἱλιῆσαι χεῖρας
ὄντας τὸς φρύγας; Ὡς. τὸν Ἡφαι-
στον δ' ἕκ' ἔθες ἱλιῆσαι, Ὡς ἐπὶ
ἡδ' ὄντα τὸν ἀχιλλεύς

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙ- ΔΟΣ.

Doridis et Thetidis.

διαγνικὸς de unica filia Acrisij Danae, ἃ
Ioue in aurum conuerso decepta,
et à patre in mare
exposita.

Notū est quod Danaen clausam deluserit imber,
Aureus: ut ponto post dederitq̃ pater.
Heu nil tam firmum quicquā sancteq̃ pudicum,
Quinetiam maculet perniciosus amor.

Interro-
gatio.
Narratio
generalis
πρὸς.

Q. Vid lachrymaris
Theti? The. Pul-
cherrimam Do-
ri puellam uidi, in arcam
a patre

ἰ θαρύνει ὦ Θέτι. Θέτι
Τ. τις. καλλίστῳ ὦ Δωρί
κόρῳ ἔδωκεν εἰς κίβητόν
ὅπὸ τοῦ

ὑπὸ τῷ πατρὶ ἐμβληθῆσαν, αὐ-
τὴν τε καὶ βρέφ' αὐτῆς ἄρτι γίν-
ητον. ἐκείνου δὲ ὁ πατὴρ τοῦς
νότους ἀναλαβόντας τὸ κιβώριον,
ἐπεδὼν πολλὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀποπα-
σαισιν, ἀφῆκε ἐς τὴν θάλασσαν,
ὥς ἀπόλατο ἡ ἀλθία καὶ αὐτὴ, καὶ
τὸ βρέφ'. Δορ. πνθ' δ' ἴνικα
ᾧ Διὶ λη', ἐπὶ ἑμαυτὸς ἀκεδῶς
ἄποινα; Οἷτ'. ἀκρίστ' ὁ πα-
τὴρ αὐτῆς, καλλίσῳ οὔσῳ, ἐπαρ-
θειδύου ἐς χαλκῶν πινά θάλασ-
σον ἐμβαλὼν. ἔτα τὸ μὲν ἀλθίης
οὐκ ἔχω ἐπεῖν. φασὶ δ' οὖν τὸν
Δία χρυσὸν γενόμενον, ῥυτῶν δ' ἔ-
πεσθ' ὀροφου ἐπ' αὐτὴν. διεξάμειν
δὲ ἐκείνῳ ἐς τὸν κόλπον καταρ-
ῥέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γυναι-
κῶν. τῷτο αἰδομένο δ' πατὴρ,
ἄχρῖος πε καὶ ἡλότηπ' ἔειπε,
ἐγανάκτησε. καὶ ὑπὸ τιν' με-
μοιχθῶσαι οἴηται αὐτῶν, ἐμβαλ-
ῶν ἐς τὴν κιβωτὸν ἄρτι τεκοῦ-
σαν. Δορ. ἡ δὲ, τί ἔπραττον ᾧ Οἷ-
τι, ἐπὶ τῇ κατήκτο; Οἷθ'. ὑπὲρ
αὐτῆς μὲν ἐσίγα ᾧ Δορί, καὶ
ἐφόρει τὴν καταδίκην. τὸ βρέ-
φ' δὲ παρηρτήτο μὴ ἀποθα-
νῆν, διακρύουσα, καὶ ἑλ' ἡκπα-
πα διακρύουσα. αὐτὸ, κάλλιστον
ἔσθ', τὸ δὲ, ὅτι ἀγνοίας τῇ κακῇ, καὶ
ἐμπίε

a patre conieciat, tum
ipsam, tum infantem ab
ea praeiointe genitū. Ius-
sit autem pater nautas, ar-
cam illam acceptam, post
quam in altum a terra
prouecti essent, abijcere
in mare, ut ita periret &
misera illa, & infans una
cum ea. Doris. Quamob-
rem autem, o soror, hoc
quandoquidem comper-
ta habes exacte omnia.
Thet. Pater illius Acrisi-
us, quia pulcherrima erat,
in arcem quandam thia-
lamum inclusam, perpe-
tuae uirginitati destinarat.
Deinde, uerum quidem
dicere non possum, lo-
uem autem aiunt, conuer-
sum in aurum, delapsum
per impluuium ad ipsam
eisse. Accipiente autem il-
la in sinum demanantem
deum, gravidam ex eo fa-
ctum fuisse. Quod cum pa-
ter animaduertisset, utro-
que durus quidam & zelo,
typus senex, grauter in-
dignatus est. Et quia ab
aliquo stupratam fuisse il-
lam arbitratus est, cōiiecit
in arcam hanc, cum paulo
ante peperisset. Do. Cæte-
rum illa quid agebat The-
ti, quando abripiebatur?
The. Pro se quidem nihil
dicebat, Dori, sed tacite
ferebat damnationē, pro
infante autem deprecaba-
tur, ne morti traderetur,
lachrymando, atq; illum
auro ostentando pulcher-
rimum sane puerum, Do-
ri. Ille autem prae igno-
rantia malorum, etiam

ἐπιδιδό-
γῃσις
qua copi-
osius ex-
ponit su-
periora.
λογί-
σμός τε
λικός.
Rogatio
causae.
ἐπιδιδό-
γῃσις
δουτί-
ρα, ὅτι
bux ex-
positio
ἐστὶ 197.
ρα φα-
ctum, &
causa.
παρὲν-
σις, ὅ-
πραειν-
tio.
τὸ πρ-
γμα.
τὰ μέ-
Horat.
3. Can-
odan-
τὰ ἐλ-
μύα.
παρ-
nautae

aridebat matri. Oppleo
rursum oculos lachrymis,
quum in mentem illius ue-
nit. Do. Et me flere feci-
sti. Sed nunquid iam mor-
tui sunt? The. Haudqua-
quam, natat enim adhuc
arca circa Scirphum, uiuis
illis custoditis. Dor. Cur
igitur non conferuimus
ipsam, piscatoribus istis
Scirphijs, in retia immi-
tendo? Qui extractos il-
los, incolumes præstabūt
scilicet? The. Recte dicis,
atque ita faciamus. Non
enim perire decet, neque
ipsam, neq; infantē adeo
cum sit formosus.

ἱμεδία πρὸς τὴν θάλασσαν. ὑποπίμα-
πλαμαι αὐτὸς τὰς ὀφθαλμοὺς διακρύ-
ων, μνημονόυνσαι αὐτῶν. Δω. καὶ ἐ-
διακρύσαι ἐπὶ τῆς ἀλῆς. ἀλλ' ἤδη τι θιγῶ-
σις. Θέ. οὐδ' αὖτως, ἐχέται γὰρ ἔτι
ἡ κίβωτος ἀμφὶ τῶν Σείριφον, (ὧν) αἱ
αὐτῶν φυλάττεται. Δω. τί ἔτι ἐχέ-
σῳ (ὡς) αὐτῶν, τοῖς ἀλιεῦσι τοῦτο
τοῖς ἱμεδύουσι ἐς τὰ δίκτυα τοῖς
Σείριφον; οἱ δὲ ἀνασπᾶσται τοὺς σῶ-
σσι δηλονότι. Θέ. ὑπὸ λήθης, οὕτω
ἐπιώμην. μὴ δ' ἀπολίθοι μὴ τε αὖ-
τῇ. μὴ τε καὶ παίδιον οὕτως ὄν καλόν.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.
Tritonis & Nereidum.

Ἰζηνητὸς: quomodo Perseus filius Danaes balae
nam cōtra Andromedam emissam occiderit, &
ipsam puellam liberauerit, & tandem
in uxorem duxerit.

Iusserat Andromedā cōvinci nexibus Ammon:
Pro matre id Veneris ultio certa fuit.
Liberat hanc Perseus, qua conditione uolebat,
Belua nil potuit factus & bice gener.

ἀφ' ἧς

οἱς γὰρ
καὶ, &
proposi-
tio bipar-
ita.

Alena ista uestra,
B Nereides, quam
contra filiam Ce-
phei Andromedam emiss-
istis, neq; puellā ipsam in-
iuria aliqua affecit, pinde
ut

Ο κῆτος ὑμῶν ὦ Νηρηίδες
τὸ ἐπὶ τῶν τοῦ Εὐφείως θυ-
γατρῶν τὴν ἀνδρομέδαν ἐ-
πέμψατε, οὕτω τῶν παίδων ἡ δίκην σου
ἔ

οἷοις, καὶ αὐτὸν ἔδην τίθηναι. Νη.
ὑπὸ τίνῃ ὦ Τρίτων, ἢ ὁ Κηφύος κα
θάπερ δέλιος προθείς, τὴν κόρην
ἀπέκτανεν ἐπιών, λαχόντας μετὰ
πολλῆς δωάμεως; Τρί. οὐκ. ἀλλ'
ἔστι, οἶμαι, ὧς φιδάνασσα, ἐν Πόρσεια,
τὸ τῆς Δουλῆς παιδίον, ὃ μετὰ τῆς
μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβλήν ἐν ἐς
θάλασσαν ὑπὸ τῷ μητροπάτορι,
ἰσώσατε, οἰκτείρασαι αὐτοὺς. Ἰφί.
οἶδά ἐν λέγεις. ἐκὸς ὃ ἔδην νεοκίον
εἶναι, καὶ μάλα γυναικὸν τε καὶ πα
λὸν ἰδῆν. Τρί. ἔστῃ ἀπέκτανε τὸ
κῆτῃ. Ἰφί. σφῆτι ὦ Τρίτων, ὃ γὰρ
δὴ σῶσα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκίον αὐ
τὴν ἰχθῦν. Τρί. ἰγὼ ἡμῖν φράσω ὃ
πάν ὧς ἰγίνω. ἰσαλή μῦθον ἔστι ἐπὶ
τὰς Γοργόνας, ἀθλόν τινα τοιοῦτον τῷ
Βασίλει ἐπιπυλῶν. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο
ἐς τὴν Λιβύην. Ἰφί. πῶς ὦ Τρίτων,
μόνον, ἢ καὶ ἄλλους συμμαχοὺς ἦ
γεν; ἄλλως γὰρ δύνατο ἢ ὁδοῖ.
Τρι. σφῆτι το αἶρω. ὑπόπληθον
γαρ αὐτὸν ἡ ἀθλῶν ἔθηκεν. ἐπεὶ δ'
ἐν ἔκον ὁδοῦ διηγῶντο, αἱ μὲν ἐκὰ
θόδον οἶμαι. ὃ δὲ, ἀποτεμῶν τῆς
Μειδούσης τὴν κεφαλὴν, ὥχετ' ἀ
ποπλήκων. Ἰφί. πῶς ἰδῶν; ἀθῖα
το γὰρ ὅστις. ἢ ὅς ἄν ἰδῇ, οὐκ ἔτ'
ἄλλο μετὰ ταῦτα ἰδοί; Τρί. ἢ αἰ
θῶν τὴν ἀσπίδα προφάγουσα,
τοιαῦ

ut uos putatis, & ipsa iam
mortua est. N. Aquo, Tri
ton: Num Cepheus, tanq̃
illectamēto aliquo propo
sita puella aggressus illam
occidit, ex inlidijis cū mul
ta ui adortus? Tri. Non.
Sed nostis, arbitror, Iphie
nassa, Perseum illum, Da
naespuerū illum paruum,
quē una cū matre in arca
abiectum in mare ab auo
materno, conseruastis mi
seræ illorū uidelicet. Iph.
Noui quē dicis. Cōsentā
neū uero, illum iam adole
scentē factum esse, atq̃ ad
modū generosum, & pul
chrū aspectū. Tri. Hic oc
cidit Balzēnā. Iphie. Quam
obrer Triton? Neq̃ em̃ hu
iusmodi cōseruationis pre
mia persoluerē nobis de
bebat. Tr. Ego uobis ex
ponā omnē rē, itū ut gesta
est. Mūsus hic fuit ad Gor
gonas, ut hoc quasi quod
dam certamē regi perage
ret. Postq̃ autem peruenit
in Libyam. Iphie. Quomo
do Triton, solus ne, an et
alios secū socios abduxit.
nā aliq̃ difficile hoc iter.
Trit. Per aerē pfectus est,
alatū enim ipsum Miner
ua reddidit, postquam au
tem eo loci uenit, ubi illæ
agebant, illæ quidem dor
miebant, opinor. At hīc
amputato Medusæ capi
te, iterum auolauit. Iphie.
Quo pacto aut aspexit il
las? Aspici enim nequeūt,
uel quisquis illas aspexe
rit, non amplius quicquā
posthac aspiciet. Tri. Mi
nerua scutum præferens.
F 5 (Ta

de inter
fectore.
Causa
impellēs
Modus.
ἰξήνη
sis.
προσώ
πορῶ
φία.
ἐκάν
Consen
sio.
Ratio ab
ætate, fa
milia, &
corpore.
Cōtinua
tio narra
tiōis cau
sæ.
ὑπόχ
sis,
Narra
tio.
Causa fi
nalis.
ὃ γοργ
κόν.
Quib. am
xilijs? q̃
mō? inter
pellatōe
rogat an
μοτομα
χία fue
rit an bel
lum.
ἐκαστά
λητο.
Gorgo
nes.

ἡ παλαιά
ἀνδρῶν
ἐν δ' ἰάσθ
κδ' οὐ καὶ
ἡ δ' ἄρα δι
ἡ γητοῖς
ἄρ' ἡ ἐπ
sis falca-
tus Persei
fuit.
Accedit
propius
ad libera-
tionē An-
dromedę
A fortu-
na, id est,
supplicij
fœditate,
& indig-
nitare, a li-
tu, ab ha-
bitu, ab
estate, &
sexu est
παύσθ.
Causa.
Consiliū
Der Rit-
ter S. Ge-
orgius.
τὰ πρῶ-
χρίστα.
μιστα.
αἰέρφα-
σις.
ἡ ἐπ' ἡ
ισορ.
πρῶτα
πρῶτα

(Talia enim audiui ipsum
narrantē apud Androme-
dā, postea & apud Cer-
pheum.) Minerva igitur,
iuguā, in clypeo reuigen-
te, tanquam in speculo ali-
quo, exhibuit ipsi spectan-
dā Medusę imaginē. Po-
stea sinistra, arripit illius
coma, & inspecta imagi-
ne, dextra autem sublata
harpe, abscidit caput ipsi-
us, atq; ita priusquam foro-
res reliquas expurgasset,
tur, auolauit. Porro ubi
circa maritimam hęc Ae-
thiopię oram uenisset, ter-
rę iam propinquior ali-
quanto uolans, uidet An-
dromedā, expositā, in ru-
pe quadā prominente pa-
lo affixam, pulcherrimā,
o Dii, promissa coma, &
seminudam, longe usque
infra ubera. Ac primū qui-
dem misertus fortunę illi-
us, interrogat causam dā-
nationis huius. Paulo aut
post, amore caprus (opor-
tebat enim incolumē ser-
uari puellā) opem terre illi
statuit. Atq; ubi iam Bal-
ena accessisset terribilis ad
modum & quasi mox ab
fortitura Andromedam,
in altū sublatu adolescentē,
manu ad caputū admoto,
harpam tenens, altera qui-
dem ferit, altera aut Gor-
gonā spectandā, sferēs, in
lapidē illā cōuertit. Illa igitur
mortua est, & dirigue
re ipsius mēbra oīa, quę-
cuncq; Medusam aspex-
erūt, at hic solutis uinculis,
qbus uirgo alligata fuerat
suppositaq; manu suscepit
mam;

διαῦτα γὰρ ἔκυσσε διηγούμεινον αὐτῷ
πρὸς τὴν ἀνδρῶν μέλαινα, καὶ πρὸς τὴν
κηφεία ὕδατον, ὃ ἄλλω δὲ ἐπὶ τῇ
ἀσπίδι ὅτι ὑποσταθούσης, δεσπὸς ἐπὶ
κατόπιρου παρίσχεον αὐτῇ ἰδίῃ
τὴν εἰκόνα τῆς μεδούσης. ἔτα λαβὼν
μὲν τῇ λαῖᾳ τὴν κόμη, ἐν ὁρῶν δὲ τῇ
εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τῇ ἄρπῃ ἐχόν, ἀπὲ
τεμνόμεν τῇ κεφαλῇ αὐτῆς. καὶ πρὶν
ἀνέλθαι τὰς ἀλλοφάς, ἀνέπλετο ἐν
πρὶ δὲ κατὰ τὴν παραλίον τῶν τῶν
αἰθιοπίων ἐγίνετο, ὅδ' ἡ πρόσσφορος πρὸς
τόμῳ, ὅρᾳ τὴν ἀνδρῶν μέλαινα πρὸς
καμίνω, ἐπὶ πινυτῶν πρὸς ἡλῆ-
τῶν πρὸς ἀπὸ τῆς ἀλδύμηνης, καὶ
λίσσω ὃ θεοὶ, καθάμηνω τὰς κόμας,
ὃ μίγνυμιον ὡς ἡ ἐν ὁρῇ τῇ μακρῇ. καὶ
τὸ μὲν πρῶτον οἰκτιράς τὴν τύχην
αὐτῆς, ἀνερῶτα τὴν ἀπὸ τῶν τῶν κατὰ
δίκης, κατὰ μικρὸν δὲ ἀλῶν ἐραπ.
ἐχρῶν γὰρ σισύ. καὶ τὴν πᾶντα βον
θῆν δὲ ἐγὼ καὶ ἐπὶ δὲ τὸ κῆτος ἐπὶ δὲ
μάλα φοβερὸν, ὡς κατὰ πρὸς τὸν
τὴν ἀνδρῶν μέλαινα, ὑπὸς ἀνερῶν δὲ
νισσίσκοι, πρὸς ὧν ἐχόν τῇ ἄρ-
πῃ, τῇ μὲν καθοικνῆτα, τῇ δὲ πρὸς
κνὸς τὴν γοργόνα, λίθοι ἐπὶ αὐτῇ
τὸ. τὸ δὲ, τῇ θνητῇ γῆρ, καὶ πᾶν τῶν
αὐτῶν τὰ πολλὰ, ὅσα ἐπὶ τὴν Μέ-
δουσαν. ὃ δὲ, λαβὼν τὰς δισμὰς τῇ παρ-
θῆν, ὑποχρῶν τὴν χεῖρα, ὑπὸ δὲ ἐξ ἄ-
κρως

ἀκροποδῆτι καποῦσαν ἐκ τῆς πύ-
ρας, ὁλιθρῆς οὐκ ἔστι· καὶ νῦν γὰρ
ἐν τῷ ἐκφύῳ, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐς
ἔργον. Ὡς τὸ αὐτὸ θανάτου, γὰρ μοι
τὸν τυχόντα ἔρξοι. Νη. ἰγὼ μὲν
ὅτι πάντες γὰρ γονοῖσι ὁδομαί, τί δ'
ὅτι πᾶσι ἡδίκησεν ἡμᾶς, εἴτι ἡ μήτηρ ἐ-
μεγαλύνει· τότε, καὶ ἡγεῖται καλὴ
λίωρ εἶναι· Τρί. ὅτι οὕτως ἂν ἔλα-
γῃσιν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, μήτηρ γὰρ εἶ-
σαι. Νη. μηκέτι μεμνήμεθα τῷ Δω-
ρὶ ἐκείνῳ, εἴτι βάρβαρος γυνὴ ὅ-
τι πῆρ τῶν ἀξίων ἐλάλησεν. ἱκανῶς δ'
ἡμῖν τιμωρίαν ἐδῶκε, φεβηθῶσα
ἐπὶ τῇ παιδί. χαίρει δὲ οὐκ ἔστι
γάμος.

illā, sūmis pedū digitis de
scēdentē e rupe ardua illa
quē atq; peliui, & nūc cū
eadē nuptias pagit in xedi
bus Cephei, abducentē il-
lā secū Argos. Quare pro
morte, nuptias neq; eas
vulgares illa inuenit. Ne.
Bqdē nō ita ualde xgrese-
ro factū hoc. Quid em̄ a-
deo nobis iniurię fecit pu-
ella, si mater ipsius supbe
extulit sese tūc, ac pulchri-
or nobis esse uoluit? Trit.
Quod hoc pacto magnū
dolorē perceptura fuisset
ob filiā, mater certe illius
cum sit. N. Ne meminiri-
mus Dori illorū āplius, si
qd̄ barbara mulier, supra
q̄ decebat, loquax fuit. Sa-
tis. n. supplicij tulit, q̄ tāto
in metu, filiz causa cōstitu-
ta fuit. Gratulemur igitur
nuptijs.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ,
Zephyri et Noti.

μεταμόρφωσις Iouis in Taurum.

Indutus faciem tauri, deus ille coruscus,
Aue xit pulchram, de gregē Mercurij.
Hec fuerat Cadmi soror, alto et Agenore nata
Efficiunt fœdum uina Venus et pecus.

Υ πόσους συμπλῶ ἰγὼ
○ μεγαλοπρεπείῳ ἔδωκε
ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' ὅ ἔμει,
καὶ πῆρ, οὐ δ' ἐν οὐκ ἔστι δ' Ὀτός
Νό.

N Vnquam equi-
dem pompam
magnificentio-
rem uidi in mari, ex quo
ego sum, & spiro. Tu ue-
ro non uidiſti o Note?
Not.

αὐξήσιν.
ἐρώτη-
σις.
ἀντὶ τῶ
τοῖς.

Not. Quamnam hanc di-
eis Zephyre pompā? aut
quam sunt qui illam diu-
xerūt? Zeph. Suauissimo
spectaculo caruisti, & qua-
le nō facile aliud unq̄ uide-
ris. Nor. luxta rubrū ma-
re occupatisui, afflavi au-
tem & partē Indix nominu-
lam, quantū uidelicet eius
terre in mari adiacet. Proin-
de nihil corū noui, quæ tu
dicis. Zephyrus Quid?
Sidonium illum Ageno-
rem uidisti? Nor. Etiam,
Europæ patrem scilicet.
Quid tū? Zeph. De illa ip-
sa narrabo tibi. Nor. Nū,
quod Iupiter iam olim a
mare puellam cepit? Nā
hoc etiā pridem sciui. Ze-
phy. Igitur quod ad ano-
rem attinet, nosti. Quæ ue-
ro postea consecuta sunt,
ea nunc audi. Descēderat
Europa ad litus, ludendi
gratia, assumptis secum e-
qualibus suis. Iupiter autē
in formam tauri assimila-
tus, ludebat una cū ipsiis,
pulcherrimus tum appa-
rens. Nam & candidus e-
rat, ut nihil supra, & cor-
nua habebat reflexa pul-
chre, uultumq̄ præ se fere-
bat admodū māsuetū ac
placidū. Saltabat igitur et
ipse in littore, et mugiebat
suauissime, ita ut Europa
auderet etiam cōscendere
ipsum. Cæterū ubi hoc fa-
ctum est, citato cursu Iupi-
ter quiddē una cū illa in ma-
re prorupit, atq̄ ibi, uti in-
ciderat, natabat. Illa uero
admodū perculsa animo
ex hac te, sinistra appre-
hendit

Νό. τίνα τούτων λέγεις ὦ Ζέφυρε
τὴν πομπήν; ἢ τίς τοι οἱ πέμπον-
τος ἦσαν; Ζέφ. ἰδίου θεάματός
ἀπλήρους, οἷον οὐκ ἄλλο ἴδους ἐ-
π. Νό. παρὰ τὴν Εὐρώπην γὰρ θά-
λασσαν ἔργασόμην. ἐπὶ πνέουσαι δὲ
π καὶ μέγας τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα πα-
ράλια τῆς χώρας. οὐδ' ἐν οὐνοῖς δαῖ-
ον λέγεις. Ζέφ. ἀλλὰ τὸν σιδώνιον
ἀγένορα οἶδας; Νό. ναι. τὸν τῆς
Εὐρώπης πατέρα. τί μὲν; Ζέ. πε-
ρὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαι σοί.
Νό. μὲν ὅτι ὁ Ζεύς ὀρεσῆς ἐκ πο-
λεὺ τῆς παύδος; τὸτο γὰρ καὶ πά-
λαι ἠπιστάμην. Ζέ. οὐκ αὖν τὸν μῦ-
θον οἶδας. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἔ-
ρη' ἀκούθην. ἢ μὲν Εὐρώπην κατεληλύ-
θαι ἐπὶ τὴν ἡϊόνα παύσουσαι, τὰς ἐ-
κίωπιδας παραλαβοῦσαι, ὁ Ζεύς δὲ
ταύρας ἐκάσας ἑαυτὸν, σωμαίπαιζον
αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμηνος. λό-
γος τε γὰρ ἦν ἀκριβὴς, καὶ τὰ κόρια,
τὰ δίκαιμης, καὶ τὸ κλίμα ἡμ-
ρος. ἰσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς
ἡϊόνος, καὶ ἱμυκᾶτο ἡδίστην, ὅ-
τε τὴν Εὐρώπην τολεῖσθαι καὶ ἀναβ-
ῆναι αὐτόν. ὅς δὲ τοτ' ἐγένετο, φρο-
νέουσα μὲν ὁ Ζεύς ὄρεμνον ἐπὶ τῇ
θαλάττῃ φέρων αὐτήν, καὶ ἠνέχε-
το ἐμπροσθέν. ἢ δὲ πᾶν ἐκπλαγῆ-
σαι τῇ πράγματι, τῇ λαοῦ μὲν ἔχε-

Causa
ἀπο-
λείψας
Conclu-
sio.

παρά-
κωλύ-
ἐπόχῃ
σι.

ἀξιωμα-
τις
ἐκ προ-
χῆρος.
Narratio

ἰστορ-
ποίησις.

πο τῷ κόρατος, ὡς μὴ ἀπολιθάνοι,
 τῇ ἰτορᾷ ᾧ, ἥτε μαμένον τὸν πίπλον
 ξυῶχα. Νο. ἔδ' ὅν τοτο θέαμα ᾧ Ζέ
 φυρι ἔδεις, καὶ ὄρωπκόν, ἢ χόμῃον
 τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαπομένην.
 Ζέ. καὶ μὲν τὰ μετὰ ταῦτα ἔδω
 παραπολὺ ᾧ Νότο. Ἔτε γὰρ θάλαττα
 τα δὴ οὐδ' ἀκύνων ἐγένετο, καὶ ὁ γὰρ
 λένων ἐπισπασαμένη, λείων παρὰ
 χαίαν αὐτῆς. ἡμῶς δ' ἐπ' ἀντὶ τοῦ ἔσσι
 χίαν ἄγοντο, ἔδ' ἂν ἄλλο ἢ θιαται
 μόνον τῶν γιγνομένων παρηκολούθ
 ῃ. Ἐρωτοὶ δ' ἐπαραπρωτόμῃοι, μι
 κρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν, ὡς ἐν ὅτ
 ἄκροις τοῖς ποσσὶν ἐπιφύετο τῷ ἔδω
 τῷ, ἡμῖνας τὰς δ' ἄδ' ἔας φέροντες,
 ἔδ' ὅν ἅμα τὸν ὑμῖναιον. αἱ Νηρηί
 δ' ἐπ' ἐναδ' ὕσαι, παρὶ πρὸν ἐπὶ
 τῶν Δελφίνων ἐπικροτῶσαι, ἡμῶς
 νοὶ αἱ πολλοί. τό, τε τῶν Γειτῶνων
 γένετο, καὶ ἔτι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἐ
 δ' ἂν τῶν θαλαττῶν, ἄπαντα πόρ
 χόρδον τὴν ποῦδα. ὁ μὲν γὰρ Ποσει
 δῶν ἐπιβιβηκώς ἄρματό, παρο
 χούμῃος τε, καὶ τὴν ἀμφιπύκνῃ
 χον, προήκε γιγνόμεναι προδιδιοπορῶν
 νηχομένην τῷ ἀδελφῷ. ἐπὶ πᾶσι δ' ἐ
 τὴν ἀφροδίτῃν δύο Τρίτωνοι ἔφε
 ρον, ἐπὶ κόγχῃς κατακείμενῃ, ἄνθη
 ποντοῖα ἐπισπᾶσθαι τῇ νύμφῃ.
 ταῦτα ἐκ φοινίκης ἄρχι τῆς Κρότης
 ἔγενετο.

hendit ac tenuit cornua,
 ut ne delaberet, altera autē
 manu, diffluentē uento ue
 stem cōtinebat. No. Dul
 ce hoc spectaculū, Zephy
 re, uidisti, & amatoriu, na
 tantem uidelicet Iouem,
 & ferētem secum amores
 suos. Zeph. At uero quæ τὰ μετὰ
 consecuta sunt, suauiora ταῦτα.
 multo, Note. Nam & ma
 re statim cōpositis flucti
 bus quietū fuit, & tranquill
 itate ulro attracta, placid
 um ac planum seipsum
 præbuit. Nos autē omnes
 silentiū agētes, nihil aliud
 quam spectatores tantū,
 eorum quæ fiebant, quasi
 quidam comites, sequeba
 mur. Cupidines uero iu
 xta uolitantes, paulum su
 pra mare, ita ut interim
 summis pedibus cōtinger
 ent aquā, accensas seren
 tes faces Hymenæum can
 tabant. Nereides autem
 emeris undis, delphinum
 tergis insidentes obequi
 tabant, applaudentes, ser
 minudæ pleræq. Præter
 rea & Tritonum genus,
 & si quid aliud non horri
 bile uisui marinorū, omnia
 illa circū puellā quasi cho
 reā ducebāt. Nā ipse qui
 dem Neptunus cōscenso
 curtu, & quasi pronubus
 incedēs, una cū Amphitri
 trite lætus præibat, uelut
 uia aperitēs natanti fratri.
 Supra omēs autē, Venerē
 duo Tritones uehebāt in
 concha recubantē, ac flor
 es omnis generis aspen
 tem sponſæ. Atq; hæc a
 Phœnicia usq; in Cretam
 fiebant.

Descri
 ptio pō
 pæ.

LUCIANI

ποῦ ἦν. Postq̄ autē in Insu-
 ρία. lam ascendit, ipse quidem
 τὰ ἐκ. taurus nō amplius adpare-
 βάτα. bat. Iupiter aut̄ apprehen-
 βάτα. sam manu Europā, in an-
 τrum Diæxum abduxit,
 erubescētem, ἀπὸ οὐλοῦ
 demittentem. Intelligebat
 enim iam, ob quā rem ita
 πρὸ λαι. duceretur. Nos autem in
 τῆς. cumbentes mari, alius aliā
 illius partem fluctibus agi-
 tabamus. Not. O beatū
 Cōκλυσιο Zephyre, te, qui isthæc ui-
 deris. Ego uero interea
 gryphas & elephātos, &
 nigros hoies aspiciebam.

ἐλπίσας. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῇ νήσῳ, ὃ μὲν
 παῦρ ὅτι οὐκ ἐπὶ ἐφάιντο. ἐπιλαβὼν
 μὲν δὲ τῆς χειρὸς ὃ Ζεὺς, ἀπὴ γὰρ
 τὸ εὐρώπῳ ἐς Δίκταον αἶψον, ὅρῳ
 ἔλθῃσαν, καὶ κάτω ὁρῶσαν. ἡπίστα-
 το γὰρ ἦν ἰφ' ὃ, τι ἄγοιτο. ἡμῶς δ'
 ἐμπιστύντο, ἅλλ' ὅτι ἄλλο τὸ πῶς
 γὰρ μίρ' ὅτι κεκυμάνοντο. Νο. ὃ
 μακάρι Ζεφυρί τ' ὅτι εἶ, ἐγὼ δ' ἡ γῆ
 πᾶς, καὶ ἱλίφωτας, καὶ μέλαινας
 ἀνθρώπους ἰώρων.

ARGUMENTUM in Dialogos Inferorum.

Quamquam ex eadem occasione & hi Dialo-
 gi, quibus inferorum querelæ, iudicia, poenæ, & id
 genus alia describuntur, exceptis paucis quibus-
 dam, quorum argumenta de suis temporibus sum-
 psisse Lucianas uidetur, cum superioribus pro-
 gnati sunt: alium tamen atq; diuersum ab illis fi-
 nem habent, aliudq; monent ac docēt. Suprà enim
 amores & affectus deorum tractantur, at hic il-
 lud indicatur, atque etiam oculis penè subijcitur,
 quod apud Inferos, & eos Iudices, quorum senten-
 tiæ post hanc uitam subijciendi omnes sumus, nul-
 la personarum ratio, nulla potentia, diuitiarum,
 honorum, famæ, aut cuiuscunque fortunæ aestima-
 tio futura est: sed quòd omnes, quod ad conditio-
 nem attinet, æquales futuri, & pro eo ac quisque
 in

in hac uita se gerit & meretur, supplicium aut præ-
mium accepturi sumus. Tamen si illud quoque non
ignorem, Lucianum ex ironia magis pleraq; hæc
quàm quòd ita animo senserit, dixisse uideri posse.
utpote Epicureum, & ut ab alijs uocatur, ἄδιον,
qui neque de dijs, neque de immortalitate anima-
rum rectè quicquam senserit. Veruntamen etiam
alias cum de ueris moribus philosophorū scribit,
ut in Nigrino, Demonacte, & cæteris quibusdā,
eiusmodi de præsentis uitæ rebus, & actionibus
præcipit, & tradit, quæ illum haud dubiè de futu-
ra quoque nonnihil cogitatione ac sensu præcepisse
se confirmare possint. Vtut autem hæc se habent,
digni tamen Dialogi isti sunt, qui legantur, &
ob oculos quàm sapissimè reuocentur: uel ob hoc so-
lum, ut à cupiditatibus ac rerum externarum de-
siderio mentē auocemus, & ad illud respiciamus,
quod poeta dixit: Puluis & umbra sumus: quod-
que post hanc uitam, neque opes, neque potentia
neque ulla aliæ fortuna defunctos sequentur, aut
iuuabunt.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
Mortuorum Dialogi.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥ-
ΔΕΥΟΥΣ,

Diogenis & Pollucis.

ἡρώδης δίαδωτος.

Mittis

LUCIANI

*Mittitur adiuuos Pollux, mandata Menippo,
Ut referat, pulchris, diuitibusq; simul.*

Ad miseros etiam, ne demirentur auaros.

Fabula post uitam cuncta perire monet.

ἰνὸν δὲ.

Pollux, cōmendo

○ tibi. postq̄ celerri
me ascēderis (tuū

enim est, ni fallor, cras re
uiscere) ut, sicubi uideris

A loco.

Menippū, canē illum (in
uenies autē ipsum Corin
thi, circa Craneū, aut i Ly
ceo deridentē cōtendētes

**Exposi
tio man
dari.**

istos inter se Philosophos
dicas illi, Menippe, ingēs,
iubet te Diogenes, si satis

ea, quę super terrā sunt, de
risisti, quo & huc ad infer
ros descendas, ubi multo

**Ratio p
compara
tionem.**

plura, quę rideas, habitu
rus es. Illic e. nim in ambi
guo tibi adhuc risus fuit,

& frequēs illud obijci po
tuit, Quis enim omnino

**ἀνταπό
δοσι.**

scit, quę post uitā futura
sint? Hic autem, non desin
nes constanter atq; perpe
tuo ridere, quemadmodū

ἀνέμωσι.

ego quoque nunc facio.
Et maxime postquam ui
deris, diuites istos ac satra
pas & tyrannos ira humili
les et obscuros esse, solo
que eiulatu ab alijs digno

sci. Tum quod & molles
& ignaui sunt, reminiscen
tes eorum quę in uita ge
runtur.

Obclusio

Hęc illi quęso ut
dicas, & ut præterea etiā
pera ueniat impleta &

multo lupino, & sicubi in
triuio positam inueniat
Hecates cornū, aut ouum

ut

Πολύδουκός, ἐντέλλομαι

○ σοι, ἐπεσθὼν τάχιστα ἀνέλ
θης. σὸν γάρ ἐστιν εἶμαι τὸ

ἀναβῶναι αὐτοῖον, ἢ πρὸς ἰδῆς Μί
νιππον τὸν κύνα, ὅροις δ' αὖ αὐτὸς

ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνηον, ἢ ἐν

Λυκείῳ, τῶν ὀρίζοντων πρὸς ἀλλή
λους φιλοσόφων καταγλιῶντα, ἐν

πᾶν πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοι ὦ Μένιππε

κίλυξ ὁ Διογένης, ἃ σοι ἰκανῶς τὰ

ὑπὲρ γῆς καταγλίλασαι, ἔκκει ἵνα

θάδῃ πολλῶν πλῆθος ἐπιγλασόμενῳ.

ἰκὲ μὴ γὰρ ἴν' ἀμφιβόλῃ σοι ἔτι ὁ

γέλῳ ἢ, καὶ πολὺν τὸ: τίς γὰρ ὁλως

οἶδ' ἃ τὰ μετὰ τὸν βίον. ἐνταῦθα ὅ,

οὐ πάμνη βιβάως γλιῶν, καὶ ἀποδ

ἰγῶν καὶ μάλιστ' ἐπεσθὼν ὁρᾷ

τὸς πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ

τυράννους, οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσέ
μους, ἐκ μόνης οἰμωγῆς σφραγισμένους.

καὶ ὅτι μαλθακὴ καὶ ἀγλαῖα

ἐστὶ, μνησμένοι τῶν ἀνω. ταῦτα λέ
γει αὐτῷ. καὶ προσέτι, ἐμπλησά
μενον τῶν πέραν ἔκειν θόρυβον τε

πολλῶν, καὶ ἃ πρὸς ὅροις τῇ τριό
δῳ ἑκάτης δ' ἄπ' ὀριον κέκμηον, ἢ ὅτι

ἔκκει

ἐκ καθαροῦ, ὅτι οὕτω. Πολ. ἀλλ' ἀπαγγιλῶ ταῦτα, ὃ Διόγωναδ. ὅπως ὁ ἐδ' ὦ μάλιστα, ὁ ποῖός τις ἐστὶν ὁ φίλος; Διο. γάρ, φαλακρός, πρῶτον ἔχον πολυθύρον, ἅπαντι ὀνίμῳ ἀνακητῆσθαι, καὶ τοὺς ἐπιπύχους τῶν ῥακίων ποικίλους. μελᾷ δ' αὖτις, καὶ τὰ πολλὰ τὸς ἀλαίστους ἐύτας φιλοσόφους ἐπισκώπῃσιν. Πολ. ῥα δῖον ὡρᾶν ἐπὶ γὰρ οὕτω. Διο. βούλῃ καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκένους ἐντίλωμαί τι τὸς φιλοσόφους; Πολυ. λίγῃ, οὐ βαρὺ γὰρ οὐδ' ἐπὶ τοῦτο. Διο. εἰ μὲν ὅλῳ, πᾶν σαδαι αὐτοῖς παρὶ γυμνασίου, καὶ παρὶ τῶν ὁλῶν ἐρρίψουσιν, καὶ κόρῃα φύουσιν ἀλλήλοισιν, καὶ κροχθαίλους ποιοῦσιν, καὶ τοιαῦτα ἅπαντα δρᾶσθαι διδύσκουσιν τὸν νοῦν. Πολ. ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσους, καὶ τηροῦντα τῆς φιλίας αὐτῶν. Διο. σὺ δ' εἰ οἰμώσῃς αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λίγῃ. Πολ. καὶ ταῦτα ὃ Διόγωναδ ἀπαγγιλῶ. Διο. τοῖς πλουσίοις δ' ἐφίλτατον Πολυδύσκιον. ἀπαγγεῖ ταῦτα παρ' ἡμῶν, τί ὃ μέτατοι τ' χρυσὸν φυλάττει; τί δ' ἐτιμωρεῖται αὐτοὺς λογιζομένοις τὸν πόκευ, καὶ τὰ λαστὰ ἐπὶ ταλάντοις σωτῆσθαι τὸς, οὗς χρεῖστα ὁβολοὶ ἔχοντες, ἡ κερμὶν ὁλίγοις Πολυ. ἀρᾷσεται καὶ

ex lustratione refectū, aut simile quippiā. Pol. At renunciabo hæc, o Diogenes. Sed quo melius illum agnoscere queā, cuiusmodi facie est? Diog. Senex est, caluaster, pallio indutus lacero, & uento cuius petuio, præterea & diuerforum pannorum assumen- tis uarietate. Ridet autē semper, ac plerumq; arrogantibus istos philosophos acerbe perstringit. Po. Facile erit inuenire illum, ex his unicuique signis. Dio. Vis ne ut ad ipsos quæ philosophos illos aliquid tibi mandem? Pol. Mandes licet, non enim grave nec hoc mihi fuerit. Dio. In uniuersum, adhortare illos, ut desistant a nugis suis, nec de toto contendant, nec cornua sibi maturo affingant, nec crocodilos faciant, nec huiusmodi sterilia atq; ieiuna interrogare, ac nimium instituant. Po. At indoctum me & inrudinum esse dicent, qui doctrinam illorum reprehendam. Diog. Tu uero plerumque illos meo nomine iube. Pol. Et hæc nunciabo illis. Diog. Diuitibus autem, o lepidissimū caput, hæc nostro nomine annuncies quæso. Quid, o uani, aurū custoditis? Quid autē cruciatu uos ipsos, cogitantes usuram, & talentum aliud super aliud accumulantes, quos non plus quam unū obolū habentes, uenire huc paulo post oportet? Pol. Dicentur

προσωπ
τοῦ κα
φίλα αἰ
κατα, ha
bitu, &
actu.

δρῶντες
σις.
ἐντολῇ
πρὸς τοὺς
φιλοσό
φους.
ἰδὲ κα
Platoni
κα.
κινετήν
κροχθα
λίτης.
ἅπαντα.
ὕποφο
ρά.
ἀπόκρι
σις ἑρμ
νική.
ἀπαγγ
λία αἰ
diuites.

Ad for- et hæc ad illos. Diog. Sed
mosos et & formosis istis, & robu-
robustos stis dicas, Megillo puta
Corinthio, & Damoxe-
no palæstrite, & apud nos
neq; flaua coma, nec cætu-
lei nigriue oculi, neq; ru-
bor faciei, amplius illius ē
neq; prætereā nerui intēri
et robusti, neq; humeri la-
borū tolerātes, sed oīa u-
nus puluis, ut aiūt, nobis,
caluaria forma nudata sci-
licet. Pol. Nō molestū e-
rit, neq; hæc ad formosos
& robustos illos dicere.
Ad pau- Dio. Etiā pauperib. o La-
peres. con, dicas licet (multi autē
sunt, quib. & ea res perq̃
molesta est, & inopiā lu-
gent) ut neq; lachryment,
neq; plorēt, exposita illis
equalitate hac, quæ hic est
et qd uidebūt, eos qui illic
diuites sunt, nihilo melio-
res, q̃ sese hic esse. Lacedæ-
monijs autē tuis, hæc si ui-
detur, nomine meo obij-
cias, molles & enervatos
ip̃sos esse distitās. Po. Ne
de Lacedæmonijs, Dio-
genes quicūq; dicas, nō em̃
serā. Sed quæ ad cæteros
mandasti, ea illis renūcia-
bo. Dio. Missos igitur fa-
ciamus hos, quando tibi
ita uidetur. Tu uero qui-
bus antea dixi, ad eos ser-
mones hos meos deferas.

καὶ ταῦτα πρὸς ἰκάνους. Διο. ἀλλὰ
καὶ τοῖς καλοῖς γε καὶ ἰσχυροῖς λέ-
γε. Μεγίλλῳ τε ῥωμαιοῖσι, καὶ δε-
μοξίνῳ ῥωμαιοῖσι, ὅτε παρ' ἡμῶν
οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη, οὔτε τὰ χαρο-
πὰ, ἢ μέλαινα ὄμματα, ἢ δρύθιμα
ἢ προσώπων ἢ ἐπὶ ἐσίν, ἢ νύδρα ὑῖνα,
ἢ ὅμοι κερτοροί, ἀλλὰ πάντα μία ἡ-
μῶν κόνις φασί, κρανία γυμνά ἢ κάλ-
λως. Πολυ. οὐ χαλεπὸν εἶδ' ἐπὶ ταῦτα
εἰπὴν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς.
Διο. καὶ τοῖς πίνουσιν ὡς λάκων, πολ-
λοὶ δ' αἶσι, καὶ ἀχρόμυροι ῥωμαιοί-
γε, καὶ οἰκτεροῦντο τὴν ἀνδρεί-
αν, λίγη μὲν τε διακρίναι, μὲν οἰμώ-
σαν, διηγεσάμενος τὴν ἰσταυρασίαν
πυμίσαν, καὶ ὅπ' εἴπονται τοὺς ἰκάνους
οὐδ' ἐν ἀγένοις αὐτῶν. καὶ Λα-
κεδαιμονίοις ὅς τις τις, ταῦτα εἰδὼς
καὶ παρ' ἡμῶν ἐπιτήμηθον, λίγων ἰκάν-
ουδ' αὐτοῦς. Πολ. μηδ' ἐν ὧς Διοῖ γε
νόθ' περὶ Λακεδαιμονίων λίγη. εἰ γὰρ
ἀνέξομαι γε. ἀλλ' ὅς πρὸς τοὺς ἄλλους
φηδαι, ἀπαγγεῖλθαι. Διο. εἰς σάρακα
τῶν, ἐπέθ' ὁδοῦ. σὺ δ' οἷς προῖπον,
ἀπένεγκαι παρ' ἡμῶν τὸς λόγους.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ἢ ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΥ,

Pluto, seu contra Menippum.

ἰσορρηκὸς διάλογος.

Diui

Diuitias Cræsi ridebat sæpe Menippus.

Ornatus uarios deliciasq̃ leues.

Non fert spectorem Cræsus, iam mortuus olim.

Auri tantus amor præteritæ boni.

Υ φρόνῳ ὦ Πλούτων,
 Ο Μένιππερ τουτοῖ τὸν κῦ
 να παροικεῖται, ὅστις ἡ
 ἐκείνῳ ποι κατὰ σπονδῶν, ἢ ἡμᾶς με
 τοικῆσομεν ἄς ἴσῃεν τὸ πῶρ. Πλῡ.
 τί δ' ὑμᾶς δυνὸν ὀργάζεται, ὁμῶς
 περὶ ὧν; Ἐροῖσθ'. ἐπεὶ δ' αὖ ὁ
 μᾶς οἰμώσομεν καὶ εἰνομεν, ἐκεί
 νων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας
 μὲν οὐτό σι τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανά
 παλθ' δ' ἐκ τῆς πολλῆς πρυφῆς, ἐγὼ
 δ' ἐκ τῆς θησαυρῶν, ἐπιγυλᾶ, καὶ
 ἐξονεδίστα, οὐδ' ἀποδοῦν καὶ καθαί
 ρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν. ἐίσῃεν δ' ἐκ
 ἁδῶν, ἐπιταράττῃ ἡμῶν τὰς οἰ
 κωτάς· καὶ ὅλως λυπηρὸς ἐστ'. Πλῡ.
 τί ταῦτα φασίην ὦ Μένιππε; Μέν.
 ἀλυσθ' ὦ Πλούτων. μισθὸν γὰρ αὐτῶν
 ἀγνῶν, καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς ἔκ
 ἀπὲρ χρεὶν βιδῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀ
 ποθανόντες ἐπὶ μέμνηται, καὶ πε
 ρεῖχονται τῶν ἄνω. χάρις πειραγῶν
 οὐδὲν αἰσῶν. Πλῡ. ἀλλ' οὐ χρὴ λυ
 ποῦνται γὰρ οὐ μικρὸν εὐδαιμόνιοι.
 Μί. καὶ σὺ μαρτυρεῖς ὦ Πλούτων, ὁμῶς
 τῆς ὅν τῆς πύττης σωματισμοῖς;
 Πλῡ.

On poterimus ferre, Pluto, Menip
 re, Pluto, Menip
 pum hunc canē,
 cohabitātē nobiscū. Qua
 propter aut illū hinc amo
 tum alio loco coltoea, aut
 nos hinc alio cōmigrabi
 mus. Plu. Quid aut uobis
 mali adeo facit, qm̄ eodē
 modo mortuus ē, ac uos?
 Cr. Postq̄ nos ploramus
 & ingemiscimus, illorū re
 miniscētes, quę apud supe
 roshabūimus, utpote, Mi
 das hic auri, Sardana
 pus aut multę uoluptatis,
 ego uero thesaurorū: ir
 ridet, & cum cōiicijs ex
 probrat ea nobis, manci
 pia et picula nos uocitan
 do. Interdū aut etiā cātan
 do, cōturbat ploratus no
 stros, et in sūma, ualde no
 bis molestus est. Pl. Quid
 hec audio de te, Menippe
 Men. Vera Pluto. Odie
 nim ipsos, ignaui ac pediti
 adeo cū sint, quib. nō satis
 fuit, uixisse male, sed etiā
 mortui, insuper cogitatio
 ne atq; animo illis inhe
 rent, quę apud superos
 sunt. Delector itaq; xere
 ipsis faciendo. Pluto. Sed
 non decet. Dolent enim,
 nō exiguis rebus priuari.
 Men. Enā tu deliras Plu
 to, qui gemitus illorū tuo
 quocq; calculo approbas?

Propo
 tio mī
 nor.

διλημμα
 οὐδ' ὅλως
 κακῶς
 & cōclu
 sio.

ἀπώτης
 σὲ pro
 bationis.
 Antece
 dentis ap
 probatio
 per enu
 meratio
 nem.

ἀποστροφῆ
 κατὰ
 τοιαύτῃ.
 Confite
 factum, q
 οὐ πρὸς
 τοιαύτῃ.

Ab inde
 coro.

LVCIANI

Ratio. Plu. Haudquaquam, utrum no-
lim uos discordes ac sedi-
tiosos esse mutuo. Me. At
ἀπελὺ. uero, o pessimi. Lydorū,
Phrygū, & Assyriorū, ita
de me cognoscite, ut q ne
que unquam delinurus sim. nā
quicquam abieritis hinc, eodē
sequar, egre faciēdo, cātā-
do atq irritēdo uos. Cr.
Quereſa. An nō hæc cōtumelia est?
Reccrimi- Me. Nō, sed illa cōtume-
natio. lia erāt, quæ uos facere so-
lebatis, qm̄ et adorari uos
uolebatis, & hoib. liberis
p libidine abutehamini,
neq tū mortis quicq me-
mores eratis. Proin deplora-
σάρπει rate nūc, oibus illis despo-
σμός. liati. Cræ. Multis certe, o
Dij, et magnis possessi dōi-
bus. Mid. Quāto eqdē ip-
se auro? Sard. Quāta uero
egouoluptate? Me. Recte
fane, ita facite, lugeſte uos
Amplifi- quidē, ego uero tritum il-
catio. lud, Nosce teipsum, identi-
dem connectendo, uobis
occinā. decet enim huius-
ἐρωγικὸ modi ploratus, si crebro
illis accinatur.

Πλὺν. οὐδὲ μὲν, ἀλλ' ὅτι ἂν ἐθελή-
σαι με πασιᾶ (ἐν ὑμᾶς. Me. καὶ μὲν
ὡς καὶ οἱ Λυδοὶ καὶ Φρυγῶνες, καὶ ἄλλοι
ῥῶν, οὐτὰ γινώσκεις, ὥς οὐδέ τις παυ-
θμῆν μὲν, ἐνθα ἔστιν ἵκηται, ἀκαταστά-
στον ὄντων, καὶ καταδόντων, καὶ καταγ-
λῶν. Κροῖ. ταῦτα ἐχέσεις; Μένι-
ππος. ἀλλ' ἐκείνα ἔσεις ἢν, ἃ ὑμεῖς ὀπι-
τε, προσκυῶνται ἀξιοῦντος, καὶ
ἐλευθεροῖς ἀνδράσιν ἐν τρυφῇ ὄν-
των, καὶ τοσούτων τὸ παράπαν ἐμνη-
μονόοντος. τοιγαροῦν οἰμώζετε,
πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι. Κροῖ.
πολλῶν γε ὡς θεοὶ, καὶ μεγάλων κτήμα-
των. Μί. ὅθου μὲν ἐγὼ χρυσῷ. Σα.
ὅσῃς δ' ἐγὼ τρυφῇς. Μί. εὖ γε οὕ-
τως ὀπιᾶται. ὁ δὲ ῥέων πρὸ ὑμῶν. ἐγὼ
δέ, τὸ γινώθι σωτὸν πολλὰ κτε σιωπῇ
ῥων, ἢ πρὸς θεοῖς ὑμῖν. πρὶς τοῖς γὰρ
τοῖς τοιαύταις οἰμογούσι παρδύμνο-
νον.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ, ΚΑΙ

Τροφώνιου.

Menippi, Amphilochoi et Trophonij.

πτηνῶντικὸς, καὶ δυνασκούεσις.

Amphilocho uati sanum positum, atq Triphoni

Quidam miratur, stultitiamq hominum.

Fatidicos ridet quosdam et responsa Menippus.

Idq putat uerè solius esse Dei.

Φω μὲν τοι ὦ Τροφώνη, καὶ
Σ ἀμφίλοχον, νεκροὶ ὄντοσιν.

οὐκ οἶδ' ὅπως παῶν κατὰ
ξιώσῃτε, καὶ μάστιγες δοκᾷτε, καὶ οἱ
μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, θεοὺς ὡς
μᾶ' ὑπελήφασιν εἶναι. Τρο. τί ἔρ
ἔμᾳς αἰ ποί, ἐπὶ ἀνείας ἐκείνοι τοι
αὐτὰ πρὸ νεκρῶν οὐδ' ἀλυσίους; Μένιπ.
ἀλλ' οὐκ ἄρ' ἐφ' ὁξάζον, ἐμὴ ἴσιν
τόσιν καὶ ἔμᾳς τοιαῦτα ἐστρατεύεσθαι,
ὡς τὰ μέλλοντα προσδοτὸς,
καὶ προσπῆρ δ' ὡς ἀμύμοι τοῖς ὄρω
μένοις. Τρο. ὦ Μένιπε, ἀμφίλοχον
μὴ οὐτ' ἄρ' ἐδίδει, ὅτι αὐτὸς
ἀπόκριτον ὑπὲρ αὐτοῦ. ἐγὼ
δὲ, ἔρως ἐμὴ, καὶ μαντεύομαι, ἔρ
πε κατέλθοι παρ' ἐμὴ. σὺ δ' εἰσας
οὐκ ἐπιδιδήμηκέναι Λιβαδέα τὸ
παράπαν, οὐ γὰρ ἠπίσας σὺ τοῦτο.
Μέν. τί φῆς; ἐμὴ ἐς Λιβαδέαν π
παρέλθω, καὶ ἐκελμένω τοῖς θεοῖς
ναῖς, γελῶν μᾶλλον ἐν τῶν χροῶν
ἐχῶν, ἐσορπύσω σὺ τὸ σομίου
ταπεινὸν ὄντω ἐς τὸ ἀνέλαον, οὐκ
ἄρ' ἐδ' ὡς ἀμύμω ἐδίδει, ὅτι νεκρὸς εἶ.
ὡς περ ἔμᾳς, μόνῃ τῇ γοητείᾳ σὺ
φρόων; ἀλλὰ πρὸς τῆς μαντικῆς, τί
δὲ ὁ ἔρως ἐσίν; ἀγνοῶ γὰρ. Τρο. ἐξ
ἀνθρώπου τι καὶ θεοῦ σύνθετον.
Μέν. ὅ μὲν ἄνθρωπον ἐσίν, ὡς
φῆς, μὲν θεοῖς, καὶ σωμαφρόντο
ἐσίν:

Os nimirū Trophoni atque Amphiloche, cū sitis mortui, tamē haud scio quā nā modo phanis estis donati, uatesq; credimini, ac stulti mortales deos esse uos arbitrant. Tr. Quid? an nobis igitur imputandū, si per inscitiam illi de mortuis huiusmodi opinantur? Men. Atqui nō ista fuisset opinati, ni uos, tum cū uereturis, eiusmodi quædā portenta ostentassetis, tanquā futurorū fuissetis præscij, quæq; prædicere potuissetis, si qui percontarentur. Troph. Menippe, noyerit Amphilocheus hic, ipse si pro sese respondendum esse. Cæterum ego Heros sum, uaticinorq; si quis ad me descenderit. At tu uidere nunq̃ omnino Lebadiam adisse, neq; enim alioqui ista non crederes. Men. Quid ais? equidem nisi Lebadia fuisset profectus, ac linteis amictus, offam ridicule manu gestans, per angustum aditū in specum irrepsissem, nequaquā fieri potuisset, ut te defunctū esse cognoscerē, perinde atque nos, solacq; præfigiatura reliquos antecellere. Sed age per ipsam diuinandi artē, quid tandē est Heros? neq; em̃ intelligo. Trop. Est quidam partim, ex homine, partim ex Deo compositum. Men. Nempe quod neque sit homo, quemadmodum audio, neque deus, uerū pariter utrumque.

Interrogatio. Ergo dimidia illa tu, ac di-
uina pars, quo nunc reces-
sit? Tro. Reddit oracula
Menippe, i Boeotia. Me.
Cōclusio. Haud intelligo qd dicas
Θρανηκὲς Trophoni, nisi quod il-
lud plane uideo, te totum
esse mortuum.

νῦν ἔρ' οὐ σὺ τὸ θεῖ' ἐκείνο ἡμίτερό
μοι ἀπελύλυθες Τρο. χαῖ' ὃ Μένιπ-
πε ἐν βοιωτίᾳ. Μί. ἔκ οἷδά' ὃ Τρο-
φώνη ὅτι, καὶ λίγας. ὅτι μὲν τοι ὄλως
ἐν νεκρῷ, ἀκριβῶς ὁρᾷ.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.
Mercurij & Charontis.

Λογισκός.

*Eucratis exhortat mortē Damonē Charinusq̃.
Vt citius capiant munera magna senis
Queis iubet illudi, stygijs qui praesidet oris,
Ne alterius cupias ergo obitum ante diem.*

Propositi-
o iuben-
tis.

Assensio
Ratio.

λογισ-
μός

per enu-
meratio-
nem.

ὑπὲρ αὐ-
τῶν
fimiculi
sunt, qui
bus ante
narū cor-
nuatradu-
cunt. Vn-
de, puer-
biū : Ο-
μίσσα ὑ-
περ ἀνδ-
ρῶν
quæris.
Erat. &
Suidas.

Ationem suppute-
mus portitor, si ui-
detur, quantū mi-
hi debeas iam, ne denuo
aliquādo de eo inter nos
contendamus. Cha. Sup-
putemus Mercuri. Sati-
us enim est, mature id agere,
deinde & minoris nego-
cij. Merc. Anchoram ut
mandaras, comparavi ti-
bi quinque drachmis. Cha.
Caro, dicis. Mer. At per
Plutonē, quinque emi illā,
& præterea lorū, quo re-
mū alligares, obulis duo-
bus. Cha. Pone quinque
drachmas, & obulos du-
os. M. Et pro refarciēdo
uelo, quinque obulos exol-
ui. Char. Etiam hos ap-
pone. Mer. Et ceram, ad
oblindendas nauigij rimas
tibi

Ολοσώμεθα ὃ πορθμόν, ὃ

Λ οδοῦ, ὃ πόσαι μοι ὀφείλεις ἔ-
δει, ὅπως μὴ αὐτοῖς ὀρίσω

μὲν τι πρὸς αὐτῶν. χαρ. λογισώ-
μεθα ὃ Ἑρμῇ. ἄμεινον ἢ ὠρίσαι τις
ρὶ αὐτῶν, καὶ ἀπραγμονέεσθον. Ερ.
ἀγκυρῶν ἐν θαλάμῳ ἐκόμεισα πίν-
τε δραχμῶν. χαρ. πολλοῦ λίγας.
Ερ. νῆ τὸν Αἰδωνίαν, τῶν πέντε ὠνη-
σάμεν, καὶ τροπῶτῃρα δύο ὀβολῶν.
χαρ. τίθαι πέντε δραχμάς, καὶ ὀβο-
λοὺς δύο. Ερ. καὶ ἀκίσσαν ὑπὲρ τοῦ
ἰσίου πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον.
χαρ. καὶ τούτους προσίθαι. Ερ. καὶ
κηρὸν, ὥς ἐπιπλάσσαι τὸ σκαφιδίου

τὰ δὲ ἀνελόντα, καὶ ἔλθον δ' ἐπὶ καὶ
 λώδιον, ἃφ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν ἱστοί-
 ας, ὅνο φραγμαδὴν ἄποινα. χά. ἐπὶ γὰρ
 ἔξια ταῦτα ὀνέσω. Ερ. ταῦτά ἐστιν,
 ὃ μὴ τί ἄλλο ἡμᾶς δέιλαθαι ἐν τοῖς
 λογισμοῖς. πότε δ' ἔτι ταῦτ' ἀποδώ-
 σαι φησὶ χά. νῦν μὲν ὃ Ερμῆ ἀδύνα-
 τον, ἢν δ' ἐλπίδος τις ἢ πόλεμος κα-
 τὰ πέμψῃ ἀδρόους πινὰς, ἐνέσαι πό-
 τε ἀποκαρδύναται ἐν τοῖς πλήθεσι παρα-
 λογιζομένων τὰ πορθημῖα. Ερ. νῦν
 οὗν ἐγὼ καθύβουμαι, τὰ κάκιστα
 ἐλχόμενα γαστρίδι, ὥς ἂν ἀπὸ τοῦ
 τὸν ἀπολαύοιμι. χάρ. ἔκ' ἐστὶν ἄλ-
 λως ὃ Ερμῆ. νῦν δ' ὀλίγοι ὥς ὁρᾷς
 ἀφικνουῦνται ἡμῖν. ἄρ' ἔτι γὰρ. Ερ.
 ἔμενον οὕτως, ὃ καὶ ἡμῖν παρα-
 τένοιο ὑπὸ σου τὸ ὄφλημα, πλὴν
 ἀλλ' οἱ μὲν παλαιοὶ ὃ χάρωρ, οἱ
 δὲ οἱοὶ παρὶ γίνοντο, ἀνδρῶν ἅ-
 παντός, αἵματός δ' ἀνάπληρ, καὶ
 τραυματίαι οἱ πᾶσι. νῦν δ' ἢ φαρ-
 μᾶκος περὶ ὑπὸ τῇ παιδὸς ἀποθανόντων,
 ἢ ὑπὸ τῇ γυναικὸς, ἢ ὑπὸ τῇ θυγατρὶ ἐξο-
 δηκὸς τὴν γαστέρα, καὶ τὰ σκίτη, ὡς
 χοροὶ τῶν ἀπαντῶν, καὶ ἀγενεῖς, ὅτι δὲ
 μοιοὶ ἐκείνοισι. οἱ δ' ἐπὶ πλεῖστοι αὐτῶν
 ἐξ ἡμετέρων ἡμετέροις, ἐπιβουλεύον-
 τος ἀλλήλοις, ὥς ἐοίκασι. χά. πάν-
 γ' ἐπειπόθητά ἐστι ταῦτα. Ερ. ἔκ' ἔτι
 οὐδ' ἐγὼ δόξαμι ἢν ἀμαρτάνῃ,

καὶ γὰρ

tibi emi, & clauos præte-
 rea, et funiculū, unde Hy-
 perā fecisti, oīa hæc duab.
 drachmis. Cha. Recte, lau-
 do, hæc uili emisti. Merc.
 Hæc sunt, quæ tibi expo-
 sui, nisi quid reliquū est, q̃
 me fugit inter cōputandū.
 Quædo aut̃ hæc reddimū
 te promittis? Cha. Nunc
 quidē, Mercuri nō possū.
 Si uero pēstis aliqua, aut
 bellū, cōfertos & frequen-
 tes huc demiserit aliquos,
 licebit mihi tum alluctari
 aliqd, subtrahēto clam non
 nihil ex portorio. Merc.
 Proinde ego nūc fedehō,
 pēssima quæq̃ ut eueniāt
 precādo, ut inde fructū ali-
 quem capiam? Cha. Fieri
 aliter nō potest, Mercuri.
 Nam pauci nūc, uides, ad
 nos descendūt. Pax enim
 est. Merc. Sarius est ita es-
 se, etiam si ob hoc abs te
 prorogatur nobis debiti
 istius solutio. Verū enim
 uero prisci illi, Charon,
 nostri quales aduenire sole-
 bant, quam fortes atq̃ a-
 nimosi omnes, cruoere ma-
 didi, & uulnerib. pleni ple-
 riq̃. Nunc autē, aut uene-
 no aliquis a filio interfe-
 ctus, aut ab uxore, aut pre-
 nimia uoluptate, tumefa-
 cto uētre & crurib. adue-
 niūt. Pallidi em̃ oēs, & igit̃
 nauī, neq̃ similes priorib.
 illis. Plurimi aut̃ ipsorū e-
 tiā pecuniarū causa ueniūt
 factis, ut uideē, mutuo sibi
 insidijs. Cha. Omnino. n.
 expetibiles illæ sunt. Me.
 Proinde neq̃ ego uidear
 peccare grauius aliqd,

Collau-
 datio.
 Cōclusio
 suppurati-
 onis.
 Postulat
 solutionē

Petit dila-
 tionem.

δ' λογι-
 σμός,
 cōsiliū su-
 um expo-
 nit.
 Ratio.

Ὑπαρ-
 tio mor-
 tuorum

Ὑπερ-
 βολή

LUCIANI

Nel acerbius abs te exi-
gam, ea quæ mihi debes.

πικρὸς ἀποτῶν τὰ ὀφειλόμενα πα-
ρά σου.

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Plutonis et Mercurij.

προσπικνὸς, in hæredipetas, qui sæpe antequam
captati moriuntur.

*Nauta petit quod debebat Talariger ales,
Vera subducta sed ratione prius.*

*Mercurius queritur technas, hominūq; furores:
Semper quod peior sit quoq; posteritas.*

ὁρῶντων

καὶ ἀπὸ

σώπο

χαφίαν

Affirma-

tio.

ἡ πρόστα

ξις.

ἔδιδυτε

φορὰν

μέ-

ρῶ.

ὁπόφο-

ρά.

ἀνθυπο-

φορὰ κα

τὰ βίαια

ἀποπο-

γία.

Enem ne nosti,

S istum ætate omni

no confectū dico,

Eucratem diuitem, cui li-

beri quidem nulli sunt, hæ-

reditatis autem captato-

res plus q̃ quinquaginta

millia. Mer. Noui, Sicyo-

nium illū dicis. Sed quid

postea? Plu. Viuere illum

quidem, Mercuri sine, ul-

tra eos quinquaginta an-

nos quos ætate peregit, al-

teris totidē accumulatis,

si modo possibile sit, atq;

etiam pluribus. Adulato-

res autem ipsius, Charinū

adolefcentem, & Damo-

nē, & cæteros abripe huc

ordine omnes. Mer. At

qui absurdum hoc uideri

queat Plu. Handquaquā,

imo iustissimum. Quam

enim ob causam illi adeo

optant illum mori: nisi

quia pecuniam illius am-

biant,

Ομολογόντα οἶδα, τὸν πα

Τ νυ γὰρ κρατὰ λίγω, τὸν

πλούσιον δὲ κράτῳ, ὃ πά

δὸς μὲν οὐκ εἶσιν, οἱ τὸν κληρὸν ἢ

θηρῶντό, πωτακισμύεοις; Ερ. ναί,

τὸν σικυνώνιον φῆς. τί ἔστι; Πλού. ἐκ

νον μὲν ὃ Ερμῇ (ἢ ἰάσον) ἐπὶ τοῖς

ἐννεήκεντα ἔτισιν, & βεβίωκεν, ἐπι

μετρήσας ἄλλα τοσαῦτα, ὅγε οἷόν

τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω. τὸς δὲ γὰρ κόλα

κας αὐτῷ, Χαρίνορ τὸν νέον, καὶ

Δαμῶνα, καὶ τὸς ἄλλους κατ' ἄσπον

σον ἐφίξῃς ἀποκτας. Ερ. ἄτοπον

ἂν δόξῃς τὸ τοιοῦτον. Πλού. ὅμως

νοῶν, ἀλλὰ δίκαιοτάτον. τί γὰρ ἐκ

νοὶ παθόντες, εὐχονται ἀποθῶσθαι

ἐκείνους; ἢ τῶν χρημάτων ἀντιῶν

οἰῶται,

αὐξήσις

Cōclusio
mandati.ἀφ' ὧν
οἱ περὶ
τῶν δὲ
δύναται.ἄλλη ἐστὶ
τολμή.Altera
pars de
heredipe
tis.

Cōclusio

Ter

οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐν προσέχοντι. ὁ δ' εἰ
πάντων ἐστὶν μιαιφώτατος· ὅτι καὶ τοῖς
αὐτοῖς δὲ χόμῃσι, ὅμως θόρακός σου
σὺν τῇ γὰρ τοῦ φανερῶς. καὶ νοσοῦν
τῷ, ἃ μὲν βουλεύονται, πᾶσι πρὸ
δὴλα, θύσῃ δ' ὅμως ὑπὸ χιτῶνται,
ἢ ῥαίσῃ. καὶ ὅλως, ποικίλη τις ἢ
καλακεία τῶν ἀνθρώπων. ὅλως ταῦτα,
ὁ μὲν ἔγωγε ἀθάνατος. οἱ δ' εἰ, προα-
πίτῳσας αὐτῷ μάστιγι ἐπιχαιρόν-
τες. Εἰ. γὰρ οἱ πείσονται, πῶς ἔρ-
γοι ὄντες. πολλὰ καὶ ἐν τῷ μᾶ-
λα ὅλως βουλεύει αὐτούς, καὶ ἐπὶ
πίσας. καὶ ὅλως, αἱ θανάτου ἰσοικῶς,
ἔρρωται πολλὴ μάστιγι τῶν νέων.
οἱ δ' εἰ, ὅδ' ἂν τὸν κληῖρον ἐν σφίσι
διηρμήνιοι, βόσκονται, ὥστε καὶ
καρίων πρὸς ἑαυτούς τιθέντες.
Πλουτ'. οὐκ ἔστιν ὁ μὲν ἀποδυσάμε-
νος τὸ γῆρας διὰ τὸ ἰόλως ἀν-
εῖναι. οἱ δ' ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπί-
δων τὸν διανοηθέντα πλουτοῦ
ἀπολιπόντες, ἐκίτῳσας ὅδ' ἔκ-
καὶ ἐκ τῶν ἀποθανόντων. Εἰ. ἀμεί-
λῃσας ὁ Πλούτων. μεταδύσομαι
γὰρ σοὶ ὅδ' αὐτούς καὶ ἵνα ἐξῇ.
ἐπὶ δ' εἰ δὲ οἱ αὐτοὶ. Πλουτ'. κατὰ
σας. ὁ δ' εἰ παρακίεμψας ἵκασας,
ἀντὶ γόρουτος αὐτοῖς πρὸς ἑαυτούς γὰρ
νόμος.

T E P.

biunt, nulla propinquitatē iuncti. Quod autem omnium sceleratissimū est, interea cum talia precant, tamen observant & colūt manifeste utiq; illum. Ac quæ ægrotante illo, apud se consultant, nemo ignorat, attamē sacrificaturos sese promittunt, si conualescat denuo, & in summa uaria quædam adulandi ratio illorum hominū est. Quamobrem ipse quidē immortalis sit, illi autē præ ipso abeant, frustra hiantes. Merc. Ridicula patiuntur, scelerati cum sint. Sed tamen & ille admodum scite circumducit illos, & se pascit inani, & in summa, semper morituro similis, multo ualidus magis est, q̃ quisquā iuuenis. Illi autē hæreditate inter se diuisa, pascuntur, uitam quandam beatā secū ipsi animo præcipientes. Pluto. Proinde ipse exulta senectute, quemadmodum Iolaus ille, in iuuenē redeat. Illi autē in ipsa mediā spe, diuitijs illis, quasi per somnum spectatis, destituti, abeant iam huc, mali male mortui. Mer. Alias res cura, Pluto, iam enim accersam tibi illos, alium super aliū ordine, septem autē, opinor sunt. Plu. Deducas licet. Ille autem mittat singulos præ se, ex fene iterum in adolescentem conuersus.

LUCIANI

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.

Terpsionis & Plutonis.

Expostulatio, quod plerique senes iunioribus superuiuant.

*Accusat P arcas iuuenis, quod mortuus ante
Sit, quam gibbosus Tucritus ille senex.
Huius opum cupido praecidit stamina Clotbo:
Possibile est iuuenes ergo perire breui.*

Propos-
tio a rei
indignita-
te.
ἀπόκρι-
σις cum
assuetu-
tione.
Ratio ex
compara-
tione.
Regerit
ab equo.
ἡ λόγος
προσθε-
τικόν.
μυτάσι-
σις.
πόστωμα
πρὸς αὐ-
τίαν.
ἀπὸ τοῦ
πᾶς ἡ δὲ
αἰ.

Vstū ne hoc est o
I Pluto, me quidē e-
uita obijisse, trigin-
ta cū sim annorū, Tucritū
uero senē septuagenariū,
& ultra, adhuc uiuere? Pl.
Iustissimū qdē o Terpsio.
Nā & si ipse uiuit, certe ad
nullius tamen mortē affe-
ctus est, tu uero omni tem-
pore illius hereditatem
expectans, cum mori aui
distime cupiebas. Ter-
psio. Nonne opus fuerat,
cum senex sit, neque atq;
de cætero suis uti diuitijs,
locum dare iuuenibus?
Pluto. Nouas o Terpsio
statuis leges, quum ad uo-
luptatem diuitijs uti ne-
queat, ipsum e uita dece-
dere. Aliter autem & Par-
ca & natura statuisse uide-
tur. Terpsi. Proinde hāc
ob huiuscemodī accuso
ordinem, decebat enim
has res successione gra-
duque fieri, senem primo,
de-

Οὐκ ἔστι Πλούτων δίκαιον,
Τί μὲν μὴ τιθέναι τριάκοντα
ἔτη γερνόντα, τὸν δὲ ὑπὲρ
τὰ ἑκατόντα γερνόντα Θούκρνον
ἢ ἢ ἢ Πλν. δίκαιοτάτον μὲν οὐκ
ἔστι Γερσίων, ἢ γὰρ δὲ μὲν ἢ, μηδὲν αὖ
ὀλίγῳ μὲν ἀποθνήσκον τὸ φίλον. σὺ
δὲ, παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπιβού-
λῳ εἶς αὐτῷ, περιμένων τὴν κληρονομίαν.
Γερ. οὐ γὰρ ἐχέτω γίροντα ὄντα, καὶ
μικρὴν χρησάμεν τῷ πλούτῳ αὐτῶν
δωάμενον, ἐκπαθεῖν τὸ βίον, πτωχὸν
χρησάμεντα τοῖς νόμοις; Πλν. καὶ αὖ
ἔστι Γερσίων νομοθήτης, τὸν μικρὸν τῷ
πλούτῳ χρησάμεν δωάμενον, πρὶν
ἔσθον αὐτὸν ἀποθνήσκον. τὸ δὲ, ἄλλο
λαοὶ δὲ μοῖρα καὶ ἡ φύσις δίδωται.
Γερ. οὐκ ἐστὶ ταῦτά τινος ἀπιδμαίης
ἐστραγγίσει. ἐχέτω γὰρ τὸ πρᾶ-
γμα ἕξαι πῶς γίνεσθαι, τὸρ πρὶς δυνάμει, πρὸς τὸν
καὶ

καὶ μετὰ ποτὸν, ὅστις καὶ τῇ ὕλῃ
κίε μετ' αὐτόν. ἀναστροφίδαι δὲ
μηδ' αὖτως, μηδ' ἴσῳ μὲν τὸν ὑπόρ-
ρηρον, ὁδόντας τρεῖς ἔτι λαιπῶν
ἔχοντα, μόγις ὁρῶντα, οἰκίτους τέ-
τρασιν ἐπικεκυφότες, κερύβητος μὲν
πῶ ῥίνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
μειδῶν ὄντα, οὐδ' ἔτι ἡδὺ ἐδ' ὄ-
ντα, ἐμψυχὸν πῖνα τάφον ὑπὸ τῶν
νέων καταγλυμῶνον, ἀποθνήσκον
δὲ καλλίστους, καὶ ἱερῶν μνησάτους
πρωτόκτους. αἶσα γὰρ πῶτα μὲν τῷ
τόμῳ, ἢ τὸ τελευτῶν ἐδ' ἔναι ἐ-
χρῶν. πόσι καὶ τιθιμύζεται τῶν γε-
ρόντων ἵκασθ' ἵνα μὴ μάλιστα ἂν ἐ-
νίους ἐθ' ὀράπθων. νῦν δὲ τὸ τῆς πα-
ροιμίας, ἡ ἄμαξα τὸν βούν πολλὰ
κίε ἐκφῶρε. Πλο, ταῦτα μὲν ἔτε-
ρ' ἴων πολὺ σωσιώτικα γίνεσθαι, ἢ περ
σοὶ δοκῇ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόν-
τες, ἀλλοτρίοις ἐπιχέρετε, καὶ οἷς
ἀτίκτοις τῶν γερόντων ἐπαιεῖτε,
φθόροντες αὐτούς: τοιγαροῦν γέλω-
τα ὀφλισκάνετε, πρὸς ἐκείνων κατο-
ρυττόμενοι. καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς
πολλοῖς ὁδίσον γίνεται. ὅσῳ γὰρ
ὑμεῖς ἐκείνους ἀποθωνῶν ἐν χιῶνι,
τοσοῦτ' ἄπασιν ἡδὺ προαποθα-
νῶν ὑμᾶς αὐτῶν. καινὴ γὰρ πῖνα
ταῦτ' ἰχνύλ' ἐπισημαίνετε,
ῥαδὲν καὶ γερόντων ὁρῶντες.

καὶ

deinde qui in ea ætate se-
queretur mori. Haudqua-
quam autem exerceri, aut
uiuere, qui senectute de-
crepitu esset, qui tres dū-
taxat dentes habeat, cui
uix deseruiunt oculi, qui
curuatus a quatuor iuniu-
lis deducitur, deguttantes
nares, lipposq; oculos ha-
bens, nihil denique uolupta-
tis deguttans, haud aliter
existēs, quam animatum
quoddam sepulchrum, ab
ipsa iuuetute derisum. Et
contra mori optimos atq;
robustissimos adolescen-
tes. Nam hoc perinde es-
se uidet, ac si flumina sur-
sum deferantur. Aut saltē
scire necesse foret, quādo
& senum quilibet obitu-
rus esset, ne quos, prout
eis mos est, fallerent. Nūc
uero illud accidit, quod
proverbio dici solet, Qua-
driga bouē sapissime duc-
cit. Pluto. Hæc quidem o
Terpsio, prudentius fuit,
quam tibi profecto uiden-
tur. Verum & uos quid
passi estis: quod rebus a-
lienis gaudetis, & senibus
filijs orbatis, uosmet tan-
topere in adoptionē tra-
datis, quam obrem in de-
risum adducti, ab illis sepe
limini, quod quidem plu-
rimis fit periucundum.
Nam quanto uos magis
mori illos peroptatis, tan-
to plus omnibus q̄ gratis-
simum est, si ante eos uos
mori contingat. Etenim
nouā quandam artē in me-
dium adducitis, aniculas
atq; decrepitos cū amatis

ἢ ἀρσίσ.
καταρχα
φῆ σε
nis decre-
piti.

αὐτίθων
σις.

ἢ κατα-
σκυβήδ
μοιωπ
κή.

Altera
pars.
Conclu-
siuncula
παροι-
μία.

ἀνασ-
καδὺν εχ
peculati
onis, siue
querelæ.
ἢ ἀντικα-
τηγορία.

ἢ ἀπα-
λογία.

ἢ κατα-
σκυβή.

πρᾶ

ἐπιξορ
ρασία.

Confessio
Ratio p
ἀφύγη
σι.

Tucriti
calliditas
μοίω
σι.

τὰ πρ
χθίνα.
ὁ λογι
μός, καὶ
τελικὸν
ἄπει.
ἐκβάν.
Redit ad
Tucritū.
ὁ δὲ χα
λός.

praesertim quidem, si libe
ris sint orban, qui uero li
beros habet, illorū uobis
nō est cura. Atqui ex ijs q
amantur plurimi, minime
uestri ignari astas, etiam si
ipsis liberos esse cōtingat
illos odi se dissimulant, ut
& ipsi habeant amatores.
Inde ijs in testamento ex
clusis, qui munera diuiti
me obtrulerūt, liberi, sicuti
profecto dignū est, omnē
eorū substantiā cōsequun
tur, at illi tristitia affecti,
suarq; spe delusi, dentibus
fremūt. Ter. Omnia hec ue
ra sunt quae de me & Tu
crito autumas. Quantū e
nim meorū ille deuorauit
cum semper eum mori pu
tarē. Ac quo ties ad eū in
grediebar, gemēdo, & in
ternū quiddā, perinde ay
que ex ouo pullus aliquis
immanurus, stridēdo xgri
tudinem simulabar. Vnde
quāto citius eum ad sepul
chrū duci exstimabā, tan
to plus illi donorū mitte
bam, ut ne ij, q amore con
currebant: muneribus me
praclaris uincerēt. Plerū
que etiā prē nimia sollici
tudine in somnis iacebā,
singula enumerās, ac unū
quicq; disponēs. Ea q; e
tiam causa interitus mihi
fuit, curē & uigiliae. Ille au
tē deglutito hoc ille tamē
to meo tanto, adstetit mi
hi, quādo sepeliebar pau
lo ante, arridēs. Plu. Eu
ge o Tucrite, diuitissime ui
uas, una & diuitijs abun
dans, & huiuscemodi ho
mines deridēs, neq; prius
moria,

καὶ μάλιστα, ὅ ἄνθρωποι εἶεν. οἱ δὲ ἐν
τακτικοί, ὑμῖν ἀνέρας. καὶ τοι, πολλ
λοὶ ἡ δὴ τῶν δρωμένων σωέντες ὑ
μῶν τὴν πονηρίαν τοῖς ἔργοις, ἢ
καὶ τῷ χῶσι παύσαις ἐχόντες, μισθὸν
αὐτοῖς: πλάττεται, ὥς καὶ αὐτοὶ δρᾶ
σαι ἐχόντων. εἶτα ἐν τοῖς σφραγίσαις,
ἀπικλήθησαν μὲν οἱ πάλαι δορυ
φοροῦσάντες. ὁ δὲ πᾶς, καὶ ὁ φύ
σις, ὁ σπάρῃς δίκαιον, κρατῶσι
πάντων. οἱ δὲ, ὑποπρίναι τοὺς ἐ
σθίτας, ἀποσπνγίντες. Γδρ. ἀλλ
θῇ ταῦτα φῆς. ἐμοῦ γοῦν Οὐκρίτ
πόσα κατέφαγον, αἱ τιθιθέξιδαι οὐ
κῶν; καὶ ὁ πόσις ἰσίοι μὲν ὑπὸ σείων,
καὶ μύχιον περὶ ἀπόρξιν ὡς νιο
τὸς ἀπὸ τῆς ὑποκρίσεως, ὅς τ' ἐγ
καὶ ὅσον αὐτίκα οἱ ὡς ὅς ἐπιβή
σων αὐτὸν τῆς σόφου, ἐπιμπόρ τε
πολλὰ, ὥς μὴ ὑπερβάλλωσιν τοῖς οἱ
ἀντόρασαι τῇ μεγαλοδορίᾳ. καὶ
τὰ πολλὰ ὑπὸ φρονήδων, ἀρτυναι
ἐκείμην, καὶ ὁ μὲν ἔπειτα, καὶ σφραγίσ
ται. ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῖς ἀποδ
νῆν αὐτὰ γαλήνηται, ἀρτυνία, καὶ
φρονήδου. ὁ δὲ τοσούτῳ μοι δέο
λια; καταπίων, ἰφειδέκα θαπῆος
μένω πρᾶος ἐπιγλήδρ. Πλου. εἴ
καὶ ὁ Οὐκρίτι, (ὥς ἐπιμήκισον,
πλουτὸν ἄμα, καὶ τῶν τοιούτων κα
ταγλήδρ. μὴ δὲ πρόσδρόν καὶ σὺ
ἀπο,

ἀποθάγοις, ἢ προπέμψας πάντας
τοὺς κόλακας. Τὸν δὲ το μὲν ὦ Πλού-
των καὶ ἐμοὶ ὕδαλον ὕδην, ἢ καὶ Χα-
ρίαιδης προτιθένεται Θουκρίτου.
Πλυν. θάρσσε ὦ Τερψίων, καὶ Φεί-
δων γὰρ, καὶ Μέλστω, καὶ ὅλων
ἄποαιτες, προσελθόντων αὐτῷ ὑπὸ
ταῖς αὐταῖς φροντίσιν. Τίς, ἰπαιῶ
ταῦτα, ἵσως ἐπιμήκισον ὦ Θούκριτε,

moriaris, quam hos blan-
ditores cunctos premitras.
Ter. Hoc quidē o Pluto, ἢ δὲ χέ.
periuundū mihi foret, si
ante Tueritū Chariades
uita decederet. Plu. Boni
animi sis o Terpsio, &
Phido etiā, & Melanthus,
& omnes penitus ipsum
precedent, iuis ipsorū cu-
ris cōflecti. Ter. Hæc ego
summo opere laudo, o Tu-
cite diutissime uinas.

ἢ δὲ χέ.

ἢ παρα-

μύδιον.

Clausula

ΖΥΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ.

Zenophanta & Callidemide.

Δινητηκὸς: *Hæredipeta ueneno quod alteri
parauerat, perijit.*

*Anno si cupiens quidam ditescere rebus
Viuere ne possit dira uenena dedit.
Insidians alij iuuenis, perit ipse bibendo.
Anctori citius quare aconitanocent.*

ἰερώτησι
quo pa-
cto inter-
ierit.
Occupat-
tio, de
sua mor-
te.

διήγησις
πρὸς
χέ,

Interro-
gatio de
perfora-
tione que
ἐκφρα-
σις.

Υ ὦ Καλλιδημίδη, πῶς αὖ
Σ πίθουός; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι
παράσιπτος ὦ Δεινίη, πλεί-
ον τοῖς ἱκανοῦς ἐμπαῶν, ἀπεινίγλω,
οἶδα. παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι.
Καλ. παρῶν ὦ Ζωόφωτος. τὸ δ' ἐ-
μὸν, παράδοξόν τι γίνωσκω, οἶδα γὰρ
πᾶσι πᾶσι πῶς οἶδα φρον τὸν γέροντα
τα. Ζη. τὸν ἄτακτον, τὸν πλῆστον,
ὃς ἐν τῇ πολλῇ ὕδατι σωόντα;

Καλ.

Tu Callidemides,
A quo pacto interfuit?
Nā ipse quē admo-
dū Dinix parasitus cū es-
sem, immodica ingurgita-
tiōe prefocatus fuerim, no-
sti, aderas enim morienti.
Cal. Aderā Zenophātes.
Porro mihi nouū quiddā
atq; inopinatū accidit. Nā
tibi quoq; notus est Pto-
odorus ille senex. Zeno.
Orbum illum dicis, ac di-
uitem, apud quem te assis-
due uersari cōspiciebam?

Cal.

τὰ πρα. Cal. Illū semper captabā,
 χθόντα colebamq; id mihi polli-
 ἡγούμην cens fore, ut meo bono ἢ
 καλῶν primū moretetur. Verum
 σμοί. cum ea res in longum pro-
 Causa ferretur, sene uidelicet, uel
 spem in- ultra Tithonios annos ui-
 fringens. dam excogitari uia, qua
 Nouum pocillatori persuaferam,
 cōsiliū. ut simulatq; Ptoeodorus
 π. πράχ. potū posceret, bibebat au-
 θίν μίε tem prolixius, præsentiū
 Θρ. in calicem inijceret, habe-
 ρ αὐτίον retq; in prōptu, porrectu
 τολικόν. rus illi. Quod si fecisset, iu-
 Interfa- reurando confirmabam,
 tio i me- me illum manumissurum.
 dia narra- Zen. Quid igitur accidit?
 tione. nam inopinārū quiddam
 τὰ ἰπό. narraturus mihi uideris.
 μῦθα. Vbi iam loci uenistēmus,
 ἑκβαρ. puer duobus paratis po-
 ἡ κακὴ culis, altero Ptoeodoro,
 βυλὴ τῷ cui uenenū erat additū, al-
 βυλὸς. tero mihi, nescio ὅ modo
 σκινὲ κα errās, mihi uenenū, Ptoe-
 κίσμ. doro porrexit innoxiiū.
 ἀποσπο. Mox ille quidē bibit, at
 φη' ἐπιπ. ego protinus humi porre-
 μνητική. ctim stratus sum, suppositi
 Defendit illud a iu- stiū uidelicet illius loco fu-
 sto. nus. Quid hoc? Rides Ze-
 τὰ ἄλλα. nophāta? Atqui nō cōue-
 ἐκέρχ[α] nit amici malis illudere.
 Zen. Rideo. pfecto, nā c'e
 ganter ac lepide tibi hac
 res euenit. Porro senex il-
 le, qd interim? Cal. Primū
 ad casum subitū atq; in ex-
 pectatū sane conturbatus
 est. Deinde simul atq; in-
 tellexit, id quod accide-
 rat, puta pocillatoris er-
 rore factum, risit & ipse.
 Zen.

Καλ. ἐκάνον αὐτὸν αἰεὶ θεράπευον,
 ὑπάρχον μῦθ' ἢ ἐμοὶ κληρονομῶ
 τινὲς ἔξιδω, ἐπὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἰε-
 μέκισον ἐπὶ γίνω, καὶ ὑπὲρ τὸν Τι-
 θωνὸν ὁ γάρων ἐξῆ. ἐπίτομόν τινα θ-
 δὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξούρον. περὶ
 μῦθ' γὰρ φάρμακον, ἀνέπασσε τὸν
 οἶνοχόον, ἵπασθ' αὐτὰ χιτῶν ὁ πῶδ-
 δαρ' αὐτὴσιν πῖν, πίνε δ' ἐπι-
 κῶς, ἵπασθ' αὐτὸν ἐμβάλλοντα ἐς κύλι-
 κα, ἵτοιμον ἔχων αὐτό, καὶ ἐπιδύν-
 ναι αὐτῷ. ὃ δ' ἔτι τοιοῦτος, ἐλθού-
 ρον ἐπαμοσάμην ἀφ' ἑσθ' αὐτῶν. Ζη.
 τί ἔν' ἐγίνω; πᾶν γὰρ τι παρὰ θ-
 ξον ὄρῃν ἴσπας. Καλ. ἐπεὶ θῆνω λυ-
 σάμῃροι ἔχον μῦθ' οὐδ' ὁ μαρκακί-
 σκας κύλικας ἵτοιμους ἔχων, ἢ μῦθ'
 ὡδ' ἐβίωδ' ὡρῶ τῶν ἔχων τὸ φάρ-
 μακον, ἢ δ' ἵπασθ' ἐμοὶ, σφαλῆς
 ἔκ εἰδ' ὅπως, ἐμοὶ μῦθ' φάρμακον,
 ἐβίωδ' ὡρῶ ἢ φάρμακον ἐπὶ δ-
 κων. ἔτα ὁ μ', ἐπῆν. ἐγὼ δ' αὐτῶ
 μάλα ἐκ' ἁλῶν ἐκ' ἐμῶν, ὅπως ἐμῶν
 οὐδ' ἐκ' ἐμῶν νικῶς. τί τοῦτο γὰρ
 ὃ Ζηλὸφ' αὐτῶν μῶν ἔκ εἰδ' ὅπως
 ταύτῃ αὐτῶν ἐπιγελῶν. Ζη. ἀσέα δ'
 ὃ Καλλιθέμειδ' ἡ πῶν θας. ὁ γάρ
 ὃ, τί πρὸς ταῦτα; Καλ. πρὸς μ' ὅπως
 τὰ ἔχον πρὸς φάρμακον. ἔτα σ-
 κας οὐκ ἐμῶν φάρμακον, ἐγὼ δ' αὐτῶ
 αὐτῶ, οὐκ ἐμῶν οἶνοχόον ἐγὼ γὰρ
 Ζη.

Ση. πλὴν ἀλλ' ὅδ' εἰ σὶ γ' ἐπιτομον
 ἔχων παρίσθαι, ἔκε γὰρ ἂν οἱ σὺ
 τῆς λισφόρου ἀσφαλείουρον, εἰ καὶ ὀλί-
 γον φραδύντορ ὅτ' ἔρη.

Z. Rectefane. Tactis nō
 oportuit ad cōpendium il-
 lud diuertere, liquidē ue-
 nisset tibi populari, vulga-
 riq; uia, tutius certiusq;
 etiam si paulo serius.

ἐπίκρι-
 σις.
 προσφω-
 πῆ.
 L'agfame
 reich thut
 vvol.

ΚΝΗΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΔΑΜΝΙΠΠΟΥ.

Cnemonis et Damippi.

Διηγητικὸς in baredipetas.

Externum Cnemon baredem scripsit Auarus.

Fecerat id certa conditione tamen.

Scilicet Hermoleos quo se quoq; scribere uellet.

Ereptus Cnemon sed fuit ante senem.

Οὗτο ἐκείνο τὸ τῆς παροι-
 μίας, Οὐδὲρὸς τὸν λίκοντα.

Δα. τί ἀγανακτῇς ὦ Κνή-
 μων; Κνή. πωθάνῃ ὅ, τι ἀγανακτῶ;

κληρονόμον ἀκούσιος καταλείδωπα,
 καταφιδεύεις ὁ ἄθλιος, οὗς ἐβουλό-
 μην ἂν μάλιστ' εἶναι τὰ μὰ, παραλι-
 πών. Δα. πῶς τὸν γένετο; Κνή. Ερ-
 μόλαον τὸν πᾶν πλούσιον ἄτακ-
 τον ὄντα, θιγαράδου ἐπὶ θουάτῃ.
 κακῶν ὅτ' οὐκ ἀνδρὸς τὴν θιγαπέου
 προσέειπε. ἔδωκε δ' ὁ μοι καὶ σοφὸν
 ποτ' εἶναι, θίδαμ σφιδάκας ἐς τὸ φα-
 νερὸν, ἐν αἷς ἐκείνῃ καταλείδωπα τὰ
 μὰ πάντα, ὥς κακῶν ὅτ' ἡλώσῃ,
 καὶ τὰ αὐτὰ πράξαι. Δα. τί οὖν
 εἶ;

Oc illud ē q; vulgo
 dici cōsuevit, Hini-
 lus leonē. D. Quid
 isthuc ē, qd tecū stomacha-
 re Cnemon? C. Quid sto-
 machare rogas? Egdē hē
 redē reliq; quēdā preter ai-
 sentētiā, uidelicet astu de-
 lusus miser, ijs q's maxime
 meacupiebā habere, pteri-
 tis. D. Sed isthuc quā eue-
 nit? Cn. Hermolaū nobilē
 illū diuītē, cū orbus esset,
 imminēte morte captabā
 asides atq; inferuēs. Ne
 que ille grauatim officium
 meū admittebat. At inter
 illud quocūq; mihi uisum est
 scitū, cōsulūq;, ut restamē
 tū, pferre ac publicare, q' u-
 lū rerū me arū in fondū hē
 redē instituērā, nimirū ut
 ille uicissī idē faceret, meo
 puocatus exēplo. D. At
 qd tam

ἡ ἀγανά-
 κτησις,
 καὶ οἶμα-
 γῆ.
 δρώτα-
 σις.
 ἀπόκρι-
 σις ὅν
 πειοχῆ
 ἀφύγι-
 σις.
 πᾶ ἀγού-
 μνα.
 τὰ μί-
 καὶ λυ-
 σμός.

LUCIANI

τὰ ὑπο
μνηα.

genusq
mortis.

τὰ ἐκ
βάστα.

αὔξησης.

Malū cō
filiū con
fultori
pessimū
est.

Clausula

tandem ille? Cne Quid il
le suo in testamento scri
pserit, id quidem ignore.
Cæterū ego repente atq
insperato e uita decessi, te
cui ruina oppressus. Et
nūc Hermolaus mea pos
sidet, lupi cuiuspiā in mo
rem ipso hamo cum esca
pariter auulso. Dam. Imo
non escam modo cum ha
mo, quin etiam te quoque
piscatorem simul abstulit.
Itaque technam istam, in
tuum ipsius caput struxer
as. Cne. Sic apparet, idq
adeo deploro.

Δὲ ἐκλίνῃς Κινύ. ὃ, π μὲν οὖν αὐτὸ
τὸς ἐνίγραφε ταῖς ἰαυτῷ σχεθῆ
καις, οὐκ οἶδα. ἰγὰρ οὖν ἄφνω ἀπέ
θανον, τῷ τέλους μοι ἐπιπινόντῃ.
καὶ νῦν Ερμόλαος ἔχει τὰ μὰ, δὲ σπέρ
πτε λάβραξ καὶ τὸ ἄγκυρον ἔχει δὲ
λίαν συγκρατῶσας. Δά. οὐ μοί
νον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σε τὸν ἀλίαν.
ἔστι σόφισμα κατὰ σαυτῷ σωτί
σθαι. Κινύ. ἴσθαι, οἱ μὲν τοιγα
ροῦν.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Charon, Mercurius, Mortui, Menippus, Char
moleus, Lampicbus, Damascius, Phi
losophus, Rhetor.

ἠεροσταγματικὸς, καὶ ἑρωνικὸς.

*Nilest post uitam quo præstet amicus amico:
Aequalis docto tum rudis esse potest.
Aurum deferimus, robur, formam, sapiamq̃.
Fabula quid doceat, lector amice, uides.*

Facit sibi
audienti
am Cha
ron.
Exponit
periculū.

Vdite quo loco
A sint res nostræ. E
quidem parua est
nobis, quemadmodū ui
deris, & cariosa nauicula,
& quæ undique perfluit,
quod si in alterā partem
se inclinarit, plane submer
sa peribit, atq; uestrū tam
multi simul cōfluūt, et sin
guli plurimas sarcinas ad
ferunt.

Κούσατε ὡς ἔχει ὑμῖν τὰ
A πράγματα. μικρὸν μὲν ὅ
μιν, ὡς ὁρᾷτε, τὸ σκαφίδι
ον, καὶ ὑπόσταθρόν ἐστι, καὶ διαρρεῖ τὰ
πᾶλλα, καὶ ἢν τραπῇ ἐπὶ θάλασσαν, οἱ
χέσεται περὶ τῶν. ὅμως δὲ, τοι
σοῦτοι ἅμα ἔκτε, πᾶλλα ἐπιπινό
ντες.

ἄνθρωποι ἴσασθαι· ἢ ἢν μὴ τὰ τοῦτο
 ἐμὴν τι, δ' ἵδια μὴ ὕστερον μὴ ἀποῦσα
 τι. καὶ μάστιγα δ' ὅπου ἴδ' οὐκ ἐπίστα
 δι. Νικ. πῶς ἔν ποιήσασθαι, δὲ πλοῦ
 θῶν. Χά. ἔγω ὑμῖν φράσω. γυμνὸς
 ἐπιβάνησιν χεῖρ, τὰ πόριτ' αὐτὰ
 πάντα ἐπὶ τ' ἡϊόνος καὶ ἀλιπόντας.
 μόγης δ' ἂν καὶ οὕτω δ' ἔξωτο ὑμᾶς
 ὅτι πορθήσονται. σοὶ δ' ὦ Ερμῆ, μὴ λή
 σαι τὸ ἀπὸ τοῦτου μηδ' ἕνα παραδόν
 χιῶνα αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ φίλος ἦ, καὶ
 τὰ ἐπιπλάσσει πόρ' ἔφην, ἀποβαλὼν.
 παρὰ δ' ὅτι ἀποβάθραν ἰσῶς, διαγίνω
 σκει αὐτὸς, καὶ ἀναλάμβουσι, γυμνὸς
 ἐπιβάνησιν ἀναγκάων. Ερ. εἰ
 γὰρ καὶ οὕτω ποιήσομαι. οὐ τοσοῦτος
 ὁ πρῶτος ἴσας; Μί. Μένιππος ἔγω
 γὰρ. ἀλλ' ἴδ' ἢ πῶς μοι ὦ Ερμῆ, καὶ
 τὸ βάκτρον, ἐς τὴν λίμνην ἀπορρί
 θῶν. τὸν πρῶτον δ' ἔσθ' ἰκέμιον, καὶ
 εἰς πῶν. Ερ. ἔμβαινε ὦ Μένιππος
 ἀνδρῶν ὅσοι, καὶ ὅτι προειρίαν ἔχει
 παρὰ τὸν κυβερνήτην ἐφ' ὃ φίλος, ὡς
 ἐπισκοπῆς ἀποῦσας, ὃ καλὸς δ' ὅτι
 ἴσας χαρ. γαρ μοι ὡς ὁ μετὰ
 κὸς, ἐπὶ ἄσος, ὃ ὅτι φίλημα διτάλλω
 τὸν ἔν. Ερ. ἀπὸ δ' οὐδὲ ὅτι χαρὲν ὃ καλ
 λῶ, καὶ τὰ χεῖρ αὐτοῖς φίλημα
 σι, καὶ τὴν κόμην τὴν βαρύνει, καὶ τὸ
 ἐπὶ τῶν παρθένων ὀρθήματα, καὶ τὸ
 δ' ὀρμα ὅσον. ἔχει καλῶς. εἰς ἄν
 ὦ. ἐπὶ

ferunt. Quod si cum his
 nauculam cōscenderitis,
 uereor ne postea uos fa
 cti poeniteat, maxime uer
 ro eos, qui nandi sunt im
 periti. Mort. Quid igitur
 faciendum erit, ut sine pe
 riculo nauigemus? Char.
 Ego uobis dicam, nudos
 uos ingredi oportet, atq
 ista omnia quæ superflua
 sunt, in littore relinquere.
 Nam sic etiam uix capiet
 uos nauicula. Tibi uero
 Mercuri deinceps curse
 rit, neminem ex illis reci
 pere, nisi nudus sit, & su
 pellectilem abiecerit. Ita
 que ad ipsas scalas te sta
 tuas, ipsosq; cognocito,
 & suscipito, nudosq; in
 gredi cogito. Mercurius.
 Recte dicis, atque sic facie
 mus. Quis est ille primus?
 Menippus. Ego Menip
 pus sum. Ecce autem pe
 ram & baculum in palu
 dem abiecti, uerum recte
 feci, qui pallium non acce
 perim. Mercurius. Ingre
 dere o Menippe uir opti
 me, primumque apud gu
 bernatorem nauis, locum
 accipe, in ipsa summite,
 quo omnes possis intue
 ri. Verum quis ille formo
 sus est? Charon. Charmo
 leus sum Megarensis ille
 amator, cui osculum u
 num duobus talentis con
 fuit. Mercurus. Exue ig
 itur istam pulchritudinē,
 & labia una cum oculis,
 istam etiam densam co
 mam, & genarum rubo
 rem, adeoq; totū cutē. Be
 ne se res habet, expeditus
 H as, in

ἐκδοῖ
 τὰ κόν.

Petit con
 silium.
 Promit
 tit, & dat
 cōsilium.
 Amplifi
 cat a mī
 nori.
 Dat man
 datum su
 per ea re
 Mercurio.
 Prescri
 bit quæ fa
 cere de
 beat.
 Promit
 tit se ob
 tempera
 turum.
 Recipit i
 nauiculā
 singulos
 numeran
 do.
 I. Menip
 pus.
 Dat ei lo
 cū apud
 gubernat
 orem.
 I I. Char
 moleus
 amator.
 Mors o
 mnia tol
 lit: vvir
 mussen al
 les dahin
 den las
 sen.

III. Lampichus tyrannus Ge-
loorum.

Tyrāno-
rum diui-
tias, sup-
biam, fa-
stū, diade-
ma, cru-
delitatē,
amentia,
uolentia
iracundiā,
& cetera
mors au-
fert.

III. Da-
mascius pi-
guis, &
carnosus
athleta.

Abijcit
carnes,
coronas,
preconia

es, Ingredere nūc. Quisue-
ro ille est purpuratus &
diademate præcinctus, gra-
uitatē quādiā præ se ferēs?
Quis es tu. Lamp. Lampi-
chus sum Geloōrū tyrā-
nus. Merc. Quid igitur cū
tot sarcinis uenisti? L. An-
ne nudū aduentare conue-
niebat tyrannū? Mer. Ne
quaquā tyrannū, sed mortu-
um, Itaq; deponē ista. L.
Ecce abiecti diuitias. Me.
Sed superbiam o Lampi-
che & fastum etiā abijce,
nam ista si in nauiculā co-
incidant, uehementer gra-
uabūt eam. Lamp. Igitur
sine ut diadema habeā sal-
tem & stragulum. Merc.
Nequaquam, imo & hæc
relinquito. Lamp. Sit ita.
Quid præterea uis? Nam
omnia, ut uides, abiecti.
Merc. Crudelitātē etiā, &
amentiam, & uolentiam,
& iracundiam, atq; his si-
milis deponē. Lampich.
Ecce nudus sum. Mercu.
Ingredere nunc. Tu ue-
ro pinguis admodum &
carnosus quis es? Dama-
sius. Damascius ego sum
athleta. Mercu. Certe ui-
deris ille esse, scio enim te
sæpe in palæstris a me ui-
sum. Da. Ita est o Mercu-
ri, uerū accipe me, nudum
existentē. Merc. Nequaquā
o bone uir, nudus es tan-
ta carne circumdatus, itaq;
exue eā. Nam si uel alterū
tantū pedē in nauē posue-
ris, submerges eā. Sed &
coronas istas & preconia
abijcito. Damascius. En
plane nudus sū, ut uides,
& simili-

ἃ ἐπὶ βανὴ ἔδην. ὁ δὲ τὸ πορφυρίδα
οὐβόσι, καὶ τὸ διάδημα, ὁ βλαστύρος,
ῥῆς ὦν τυγχάνεις. Λά. λάμπιχθ,
Γελώων τύραννος. Ερ. τί ἔν ὧ Λάμ-
πιχθ ἔσονται ἔχων πάρεσ; Λά. τί
ἔν ἔχῳ ὧ Ερμῆ, γυμνὸν ἔκην τύραν-
νον ἄνθρωπος; Ερ. τύραννον μὲ ἔδραμῶς,
νικητὸν δὲ μάλα. ἔστι ἀπόθεν ταῦτα.
Λά. ἰδοὺ οἱ ὁ πλεῖσθ ἀπὲρ ῥῆπῃαι.
Ερ. καὶ τὸν τύπον ἀπόρῥῆπον ὧ Λάμ-
πιχθ, καὶ τῶν ὑπόβο-φίσσ. βαρήσθ
καὶ πορθμῶν, σωσιμπισόντα. Λά.
ἔκην ἀλλὰ τὸ διάδημα ἔασόν με ἔ-
χασθ, καὶ τῶν ἐφισπίδα. Ερ. ἔδρα-
μῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες. Λά. ἔσον.
τί ἔπ, πάντα ἃ ἄφῃκα ὡς ὁρᾷς. Ερ.
καὶ τῶν ὁμότητα, καὶ τῶν ἀναισθ, καὶ
τὸ ὕβριν, καὶ τῶν ὀργῶν, καὶ ταῦτα ἄ-
φοβ. Λά. ἰδοὺ σοι, φίλος ἔμι. Ερ.
ἔμβανι ἔδην. σὺ δὲ ὁ παχύν, ὁ πολύν,
σαρκος, ῥῆς ἔμ. Δα. Δαμασίου δὲ ἀθ-
λητής. Ερ. ναὶ ἵσθαι. οἶδα γὰρ σι-
πομάκεις ἐν ταῖς παλαίστραις ἰδόν.
Δα. ναὶ ὧ Ερμῆ. ἀλλὰ παράδιδόμ
με γυμνὸν ὄντα. Ερ. ὧ γυμνὸν ὧ βίλ-
ησι, ἔσονται σάρκας περιβεβλημέ-
νους. ἔστι ἀπόδυθι αὐτὰς, ἐπὶ πᾶσι
δύσθς τὸ σκάφθ, τὸν ἱστόρον πόδα
ὑπόθεῖς μέσθ. ἀλλὰ καὶ τοὺς σιφά-
νους θύτεις ἀπόρῥῆπον, καὶ τὰ κηρύ-
ματᾶ. Δα. ἰδοὺ οἱ γυμνὸς ὡς ὁρᾷς
ἀληθῶς

ἀληθὲς εἰμι, καὶ ἰσχυροῦς τοῖς ἀλ-
λοις νεκροῖς. Ερ. οὕτως ἄγεθον ἄβα-
ρῇ εἶναι. Δεῖτε ἔμβαναι. καὶ σὺ δὲ τὸν
πλευτόν ἀποδείμῃς ὡς Κράταν, καὶ
τὴν μαλακίαν δὲ προσέπῃ, καὶ τὴν
πρῶτον, μὴ δὲ τὰ ἐντάφια κόμῃς,
μὴ δὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα.
κατάλιπαι δὲ καὶ γῆν, καὶ δόξαν,
καὶ ἄποτί σε ἡ πόλις ἀνικήμερον,
οὐδὲ γὰρ τὴν δηλονότι. καὶ τὰς τῶν
ἀνδριάντων ἐπιγραφάς, μηδὲ οὐ μὲν
γὰρ τάφον ἐπὶ θοῖς χῶσσαν λίαν. βα-
ρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονόμῃς.
Κα. ἔχικων μὲν, ἀποδείμῃ δὲ. ἢ
γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι; Ερ. βαβαί, σὺ δὲ ὁ
ἐνοπλος, ἢ βούλῃ; ἢ τί τὸ πρόπαιον
τοῦτο φόβος; Στρα. ὅτι ἐνίκησα ὡς
Ερμῇ, καὶ ἡρίδουσα, καὶ ἡ πόλις ἐτίμη-
σε με. Ερ. ἄφες ἐν γῇ τὸ πρόπαιον, ἐν
ἄσδῳ γὰρ ἔρηνῃ καὶ ἔδῃν ὅπλων δέξ-
σθαι. ὁ σιμὸς δὲ ἔστ' ἀπὸ γὰρ ἔχου
ματ' καὶ βρουθυόμῃς, ὁ τὰς δὲ
φρὺς ἐπηρεκὼς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων,
ἢ ἱερῶν, ὁ τὸν βαθὺν πύργον καθε-
μῖν; Μί. φιλόφρονος πῶς ὡς Ερμῇ.
μᾶλλον δὲ, λόγος, καὶ τρυφίας με-
τός. Δεῖτε ἀπὸ δουρὸς καὶ τοῦτον. ὅψα ἔ-
πολλα καὶ γὰρ ἔστιν ὑπὸ τοῦ ἰματίου
κρυπτόμενα. Ερ. κατὰ θου σὺ τὸ ἔχῃ
μα πρῶτον, ἔτα καὶ ταυτὶ πάντα.
ὡς Ζεὺς, ὅσῳ μὲν τὴν ἀλαζονίαν
καμῖς

& simili cum alijs mortua
statura. Mercurius. Sic
præstat leueme esse, itaque
inscende iam. Et tu o Cra-
to diuities abijce, præter
ea mollietiem & delicias,
neq; feras tecum Epita-
phia, neq; maiorū tuorū
dignitates. Relinque etiā
genus, & gloriam. Item ci-
uitatum de quibus scilicet
bene meritis es, publica
præconia, statuarum inscri-
ptiones, & dicas, ne tibi
magnum sepulchrum con-
struant. nam & hæc gra-
uant, si in memoriam re-
uocentur. Crato. Inuitus
certe, sed tamen abijciam,
quid enim faciam? Mer-
curius. Papæ, Quid tibi
uis armatus? aut quid i-
stud trophæum tecum cir-
cumfers? Crato. Quia ui-
ci Mercuri, & res præ-
claras gessi, propterea
ciuitas hoc me honore
adfecit. Mercurius. Relin-
que trophæum in terra,
apud inferos enim pax
est, neq; ullis armis opus
est. Verum quis ille est, ip-
so habitu grauitatē quan-
dam præ se ferens; elatus,
& contractis supercilijis,
propter curas, longa bar-
ba, quis est ipse? Me. Phi-
losophus quidā est o Mer-
curi, imo præstigiorum
& nugarum plenus. Itaq;
& hunc exue, uidebis e-
nim multa, eaq; ridicula,
sub pallio occulta esse.
Mercur. Depone tu hunc
habitum primum, deinde
hæc quoque omnia. O In-
superanda.

V. Crato
diues.

Bona for-
tunę dese-
renda.

VI. Ar-
matus mi-
les relin-
quit tro-
phæum.

Χαύχης
στὴν mili-
tari.

A contra-
rio.

VII. Phi-
losophus
eiusq; de
scriptio.

Quæ in
philoso-
phis fal-
sis sunt ui-
superan-
da.

ἐκφάνη **σι κατὰ** **θεώμα** **σιν ὅρω** **οικέρι.** **αὐξήσῃ,** **α minori.** **Mercuri** **us depo-** **sitor.** **Deposi-** **tio Beani** **Reib im** **das parti** **cipium.** **Beanus** **emittit** **unum for-** **torem.**

gantiā, quantā incertiā, & quantū cōtentionū, & inanis glorię, quantū questio nū dubiarū, quantū spinō sarū disputationū, & cogitationū perplexarū, circū fert? imo q̄ multos uanos labores, & deliramēta nō pauca, quantas itē nugas, & quantam curiositatem. Sed per Iouem aurū etiā hoc, & uoluptatē, & impudentiam, iracundiā, delicias & mollitiem secum habet, necq̄ em̄ latēt me ista, etiā si studiosē celas. Verū abiice mendacia etiā & superbiam, et opinionē illā, qua existimas te præstantiorē esse omnibus reliquis. Nam si cū rebus omnibus ingrediaris, quę quinque remis te acciperet? Philo. Depono igitur ea, quādo quidem sic iubes. Menip. Sed & barbā hanc deponat Mercuri, grauem equidem & hirsutam, ut uides, capilli sunt trium minarū ad minus. Philof. Sed qs abradet? Mercurius. Menippus ille securim accipiens, quibus naues fabricatur, eam resecabit, utetur autē scalis naualibus, quibus superposita barbā, resecetur. Menipp. Nequaquam Mercuri, sed dami hī ferrā, hoc enim erit magis ridiculum. Mercurius. Sufficiet hipēnis. Menippus. Euge, Humani or nunc adpāres, depositum hircino foetore, uis ne ut parum etiam de supercilij auferam? Mercurius. Maxime. Nam has super

καμί[α], ὅσων ὁ ἀμαθία, καὶ ἔσιν, καὶ κοινοδοξίαν, καὶ ὀρωτήσεις ἀπόρων, καὶ λόγους ἀκαυθώδεις, καὶ ἐννοίας πολυπλόκους; ἀλλὰ καὶ μάταιον νοῖαν μάλα πολλῶν, καὶ λήρον οὐκ ὀλίγον, καὶ ὕθλυν, καὶ μικρολογίαν, καὶ Δία, καὶ χρυσίον καὶ τυττή, καὶ ἡδονήν, καὶ πύθον, καὶ αὐτοαγαπήν, καὶ ὄργην, καὶ θυμὸν, καὶ μαλακίαν. ὅληλα θεὸς γάρ με, ὃ καὶ μάλα περικνήθει αὐτά, καὶ ἐξ ὅσους ὁ ἀπόθον, καὶ τὸ τυτφον, καὶ τὸ οἶδαι ἀμείνω εἶναι τῶν ἄλλων. ὡς ἄγε πάντα ταῦτα ἔχωρ ἱμβάνοισι, ποῖα πατηκόνθ[ο]ρ δὲ ἐξαυτοῦ ἄν σιν; Φίλο. ἀποπήματα ποῖον αὐτὰ, ἐπέσθ[ο]ρ εὐτὼ κελύφει. Μέν. ἀλλὰ καὶ ἐν πάροιθα τοῖον ἀποθίδω ὃ Ερμῆ, βαρύντε ὄντα, καὶ λάσιον ὡς ὄρεα. πέντε μὲν τρία χεῖρες εἰσι τετράχιστον. Ερ. εἴ λέγεις, ἀπόθον καὶ τοῖον. Φίλο. καὶ τίς ὁ ἀποκέρων ἔσται; Ερ. Μένιπ[ο]ς οὐδὲσί, λαβὼν πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν, ἀποκτείνῃ αὐτὸν ἐπικόπῃ τῇ ἀνακτορῇ χρησάμεν[ο]ς. Μέν. οὐκ ὃ Ερμῆ, ἀλλὰ πρὶόνά μοι ἀνάδ[ο]ς. καλοῖσθαι γὰρ τῷτο. Ερ. ὁ πέλεκυς ἱπποπότος. Μέν. εἴ γε. ἀνθρωπινώτεροι γὰρ νῦν ἀναπύρεταις, ἀποθίμεν[ο]ς αὐτὸ πᾶν κινόεσθαι. βούλει μικρὸν ἀφῆλθαι καὶ τὸ ὀφρύων; Ερ. μάλιστα. ὑπὲρ τὸ μέν

Ἐμὲ τῶν κτ' καὶ ταύτας ἱπῆρκα,
 οὐκ εἶδ' ἐφ' ὅτ' ἀνατέλλον ἐκ τῶν.
 τί τῆτος καὶ δακρύεις ὡς κάθαμα, καὶ
 πρὸς θάλαττον ἀποδελιᾷς; ἔμνηθι
 δ' ἔρ. Μὲ. ἐν ἐστὶ τὸ βαρούπαιον ὅ
 πὸ μάλα ἔχθ. Ἐρ. τί δ' Μένιππε;
 Μὲ. καλακίαν ὡς Ἐρμῆ, πρὸ μὲν ἐν τῷ
 βίῳ χησιμύβαν αὐτῷ, Φιλ. ὅ
 κεν καὶ σὺ δ' Μένιππε, ἀπόθου ὅδε
 θόρυβον, καὶ παρρησίαν, καὶ ἄλυσ
 τῶν, καὶ τὸ γυναικόν, καὶ τὸν γέλωτα.
 μόν' ὅ γ' ἔν τῶν ἄλλων γελᾷς; Ἐρ. μὴ
 διαμῶ, ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, καὶ ὅφρα
 γὰρ καὶ πάντι ὑφορεῖσθαι, καὶ πρὸς
 τὸν πετάπλιν χρήσιμα. καὶ ὁ ῥήτωρ
 δὲ σὺν ἀπόθου τῶν ῥημάτων τῶν το
 σῶν τῶ ἀπὸ τοιοῦτον, καὶ ἀντιθέ
 σης, καὶ παρρησίας, καὶ παρρησίας, καὶ
 βαρβαρισμούς, καὶ τὰλλα βάρη τῶν
 λόγων. Ρη. ἔν, ἰδὲ ἀποτίθεται. Ἐρ.
 εἰ ἔχθ. Ὡς τὴν λυτὴν ἀπόρθεα. τῶν
 ἀποδράσων ἀνιῶμεθα. τὸ ἀγκύ
 ειορ ἀνισπᾷ δὲ πῆτασον τὸ ἰσίορ.
 εἰδῶν ὡς πρὸς τὸ πηδάλιον. εἰ
 πᾶσι δὲ, τί οἱ μῶζετε ὡς μάταιοι,
 καὶ μάλα δ' ἐφίλοσσομαι σὺν, ὁ ἄρ
 τίς τὸν πῶγονα διδωμέν' ὅ; Φι
 λ. ὅτι δ' Ἐρμῆ ἀθάνατον ὥμῳ τῶν
 ψυχῶν ὑπάρχειν. Μὲ. ὅτι δὲ τῶν ἄλ
 λα κτ' ἐοικε λυτῇ, αὐτῶν. Ἐρ. ἰὰ ποῖαι
 Μὲ, ὅτι μὴ κίε διακίεσθαι πρὸς τὴν
 δῖαν,

super frontem etiam attol
 lit, nec scio quo seipsum
 extendat. Quid hoc rei
 est? Eriam ploras scleste?
 & mortem times? ingre
 dare igitur. Menippus.
 Vnum quiddā adhuc gra
 uissimum gestat sub alis.
 Mercurius. Quid Menip
 pe? Men. Adulationem,
 Mercuri, quæ illi dum ui
 ueret, multū profuit. Phi
 lo. Igitur & tu Menippe,
 tuam abijce libertatem, et
 loquendi audaciam, læti
 tiam, animi magnitudinē,
 & risum. An tu solus alios
 omnes ridebis? Mercu
 rius. Nequaquam, sed ie
 tine ista, leuia enim sunt,
 & plane facilia portatu,
 & ad nauigandum pro
 sunt. Tu uero Rhetor, ab
 ijce istam tantam uerborū
 contradictionem & anti
 theses, & similitudines, i
 tem periodos & barbari
 smos, atque alia sermonis
 pondera. Rhetor. En ab
 ijcio. Mercurius. Bene se
 habent res. Itaque solue
 funem, attollamus scalas,
 attrahatur anchora, ex
 pande uelum, tuque nau
 ta clauum dirige, Simushi
 lares. Quid ploratis, o
 uos amentes? præsertim
 tu Philosopho, qui paulo
 ante tua barba spoliatus
 es. Philo. Quia existima
 bam immortalem esse ani
 mam. Menippus. Men
 titur, nam alia sunt, quæ
 uidentur eum moerore ad
 ficere. Mercurius. Qua
 lia? Menippus. Quia non
 amplius tam opiparas

Nolite
 uexare
 eum: qui
 mortē cō
 temnit.

ἀπορρο
 φῇ ad
 Menip
 pū ex cō
 paratide
 Inficiatio
 Mercurij

VIII.
 Rhetor
 cum suis
 ornamē
 tis.
 κέλους
 μακρῶ
 πικρῶ.

σαρκεῶ
 σμός.
 λουκία
 ὅς ἄθε
 os.

Arguit
 philoso
 phū men
 dacij, &
 causā plo
 ratus alio
 trāsferit.

coenas habebit, neque no-
ctu exiens, clam omnibus
circumvoluto palliolo ca-
piri, ordine omnia accedet
scorta, nec mane deceptis
adulescentibus sua sapien-
tia, pecuniā accipiet, hæc
sunt quæ illi dolent. Phil.
An tibi molestum nō est,
Menippe, q mortuus es?
Me. Quomodo posset ef-
se molestum mihi, qui ad
mortem festinaui, nemine
uocante. Verum nōne cla-
mor quidam interim dum
nos confabulamur, exau-
ditus est? ueluti quorun-
dam in terra uociferanti-
um? Mer. Certe Menip-
pe, uerum non uno tantū
loco exauditur clamor,
sed quidam in unum coetū
conuenientes, cum uolu-
ptate derident mortuū
Lampichū, & illius uxo-
rem mulieres circumstre-
punt, atque illius pueri nu-
per admodum geniti, mul-
tis lapidibus a pueris ob-
ruuntur. Quidam Dio-
phantum Rhetorem lau-
dant, in Sicyone funebres
orationes recitantem, de
hoc Cratone. Et per lo-
cum Damisiz mater ulu-
lans, lamentationem ince-
prat una cum mulieribus
pro Damasia. Te uero,
Menippe, nemo est q de-
plorat, & trāquillus iaces
solus. Men. Nequaquā,
Nā haud ita multo post,
audies canes miserabiliter
lagentes propter me, &
coruos alas concutien-
tes, quando ad sepelien-
dum me conuenient.

Mer.

διὰ πτα; μηδ' ἐνύκτωρ ἐξίωρ, ἀπὸ τοῦ
ταῖς λαυθάων, τῷ ἱματίῳ τῶν κυφῶ
λῶν καταλθῶσας, περιέσθην ἐν κύκλῳ
τὰ χαμαιτυπῆα. καὶ ἴωθον ἐξαπτε-
τῶν τούτων νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύ-
ειον λήφεται, ταῦτα λυπῇ αὐτόν.
Φίλο, σὺ δ' εἰ δὲ Μένιππε, οὐκ ἄχθῃ
ἀποθανών; Μέν. πῶς, ὅτι ἔαυδῶ ἐπὶ
τὸν θάνατον, καλίσσανται ὅτι μηδενός
ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ὅτι κραυγὴ περὶ
κεύεται, ὡς περὶ πινῶν ἀπὸ γῆς βοῶν-
των; Εἰ, ναὶ ὦ Μένιππε, οὐκ ἀφ'
ἑνός γε χώρου, ἀλλ' οἱ μὲν ἐστὶ ἐκ,
κλησίαν σωληθόντες, ἄσμενοι γε
λῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχῳ θα-
νάτῳ. καὶ ὁ γὰρ αὐτὸ σώλιχτα
πρὸς τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ παῖδια νεο-
γνὰ ὄντα, ὁμοίως κἀκῆνα ὑπὸ τῶν
παίδων βάλλεται ἀφθόνοις τοῖς λί-
θοις, ἄλλοι δ' ἐν Διόφωτον τὸν ῥήτο-
ρα ἐπαινεῖσιν ἐν Σικυονί, ἐπιταφίους
λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κράτῳ τού-
τῳ, καὶ νῆ Δία γε, ὁ Δαμασίου μὲν
τῆς κακύνουσα, ἐξέρχεται τὸ θεῖον
σὺν γυναιξὶν ἐπὶ τῷ Δαμασίᾳ, σὺ
ὅστις ὦ Μένιππε διακρύβεις, καθ' ἑσέ-
χραν ὃ κῆσαι μόνος; Μέν. ὅδα μὲν,
ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κωῶν μετ' ὀλίγου
ὠρυομένων οἰκτιρῶν ἐπ' ἐμοί, καὶ τῶν
κράκων τυπῶμένων ὅτις πῆδροις, ὡς
τοῦτ' ἂν σωληθόντες θάπλωσί με.

Εἰ.

δωροῦ

ρά.

λύσις.

τὰ τοῖς

νεκροῖς

ἐπὶ μῦμα

διὰ πό.

δοσις γε

λασιχῆ.

Διόγης
στς.
τὰ ὑγού
μνηα.
Verbate
flamenco
rum.
Cōclusio
τὰ μέλ

Cōiectu
ra de su
turis reb.
ex astris,
& som
nijs Chal
dæi cōie
ctores.

ὁ χη
σμός.
τὰ ὑπό
μνηα.

τὰ ἐκ
βάν|α κα
τὰ πει
πέτ|αυ.

Notat a
strolo
gos et cō
iectores.
Genus
mortis.
ἐπι|κρί

στς.
Digredi
untur in
narratio
nem.

cum essent equales uterq;
alterū captabāt. Iamq; te
flamēta publicauerāt am
bo, in quibus Mœrichus
(si prior moreretur) Ari
stean omnū rerum suarū
dominū relinquebat, Mœ
richum vicisum Antreas,
siquidem ipse prior euita
decederet. Hęc igitur cum
essent in tabulis scripta, il
li inter se te captabant, &
alter alterū adulationibus
obsequiisq; superare con
tendebat. Porro diuini,
haud scio utrū ex alijs id
quod futurū sit coniectan
tes, an somnijs, quēadmo
dū Chaldæi faciūt, quia et
Pythius ipse, nunc Aristēā
uictorē fore pronūciabat,
nunc Mœrichum, ac truti
na quiddē interim ad hunc,
interim ad illum propen
debat. Diog. Quid igitur
tandem euenit? nam audi
re est operæ precium. Cra
tes. Eodē die mortui sunt
ambo, cæterum hæredita
tes ad Eunomiū ac Thra
sydem deuenerūt, quorū
uterq; cognatus illis erat,
atqui de his nihil prædixe
rant diuini futurum, ut ta
le quippiam accideret.
Etenim cum Sicyone Cir
rham uersus nauigarent,
medio in cursu, obliquo
orto Iapyge, euerfā nani
perierunt. Diog. Recte fa
ciunt, at nos quum in uita
essēmus, nihil cuiusmodi al
ter de altero cogitaba
mus. Neque enim ego un
quam optabā, ut morere
tur Antisthenes, quo nimi
rum baculus illius ad me
rediret

ἐκ|άτορ Θ', ἐλκιδῶται οὐτόδ. κὶ τὰς
σχεθῆκας ἐς τὸ φρωδὸρ ἐτίθεντο.
Αεσίω μὲν ὁ Μοίειχ Θ' ἔπροα
ποθάνοι, Διωπότῳ ἀφ' ἡνὶς τῶν ἰσσω
το πάντων. Μοίειχον δὲ ὁ Αε
σίας, ἔπροαπέλθοι οὖτω. ταῦτα μ
ἐγὶ γραπτό. οἱ δ' ἐ, ἐσθράπθον ἀλ
λῆλως, ὑπὸ βαλλομένων τῇ καλα
κείῃ· καὶ οἱ μάντες, ἄτι ἀπὸ τῶν
ἄστρον τεκμαυρώμενοι τὸ μέλλον,
ἄτι ἀπὸ τῶν διαγράτων, δογὰ χαλ
δῶν παύσθω, ἀλλὰ καὶ ὁ Πυθί Θ'
οὗτος, ἄρπ μὲν Αεσίῃ παρῶχε τὸ
κράτ Θ', ἄρπ δὲ Μοιρίχῳ. καὶ τὰ
τάλῳτα. ποτὶ μὲν ἐπὶ τῶτον, νῦν
δ' ἐπ' ἐκτόρον ἔρρει. Διο. τί οὖν
πόδας ἐγίνετο ὁ Κράτης; ἀκρῶσσα
γαρ ἄξιον. Κρα. ἄμφω τεθναῖσιν ἐπὶ
μῆς ὑμῶδας. οἱ δ' ἐ κληροί, ἐς οὗτο
μιοι κὶ Θρασικλῖα πεινῆθον, ἄμ
φω συγγαῖς ὄντας, οὐδ' ἐ πάποτε
προμωτδομῆνους οὕτω γυνῶσα
ταῦτα. σχεπλῶντες γὰρ ἀπὸ Σικυ
ρος ἐς Κίρρῳ, κατὰ μέθην ἰπύρορ
πληγῶ πειπυσόντες τοῖ ἰάπυγ,
ὀνιπράπησσαν. Διο. εἰ ἰπώρησαν· εἰ
μῆς δ' ἐ, ὅποτε ἐς τοῖ βίῳ ἤμην, οὐ
δ' ἐρ τοιοῦτον ἐναοοῦμην περὶ ἄλ
λῶδον. οὐτὶ πάποτε οὐξάμην Ἀν
τιδένῳ ἀποθῶνῳ, ὥς κληρονομῶ
σαι μὲ τ' βακῆριᾶς οὗτο. ἔχον δ' ἐ
πάνω

πάνυ καρτεροῦν ἐκ καρτίνου ποιησά-
 μιν. οὐτὶ οἶμαι σὺ ὦ Κράτης,
 ἐπιθυμᾶς κληρονομίαν ἀποδοῦναι
 τῷ ἐμοῦ, τὰ κτήματα, καὶ τὸν πί-
 θον, καὶ τὴν πῆραν, χοίνικας δύο θέρ-
 μων ἔχουσιν. Κρά. οὐδ' ἐν γὰρ μοι
 τούτων ἔστι. ἀλλ' οὐδ' ἐσὶ σοὶ ὦ Διό-
 γενος. ἃ γὰρ ἐχρῶ, σὺτε Ἀντιθέ-
 νους ἐκληρονομήσας, καὶ ἐγὼ σοῦ,
 πολλῷ μείζον καὶ σεμινότορα τῷ Περ-
 σῶν ἀρχῆς. Διο. τίνα ταῦτα φῆς;
 Κρά. σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθει-
 αν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν. Διο.
 νῦν Δία μέμνημαι. τοῦτον σχεδὲν
 μὲν τὸν πλεῖστον παρ' Ἀντιθέ-
 νους, καὶ σοὶ ἐπὶ πλείω καταλιπών.
 Κρά. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλειω τῶν
 τοιούτων κτημάτων, καὶ οὐδ' ἐν
 θιράπδου ἡμᾶς, κληρονομήσαν
 προσδοκῶν. ἐς δ' ἐπὶ τὸ χρυσίον πάν-
 τος ἔβλεπον. Διο. ἐκότως. ὃ γὰρ
 ἔχον ἐνθα δέξαντο τὰ τοιαῦτα παρ'
 ἡμῶν, διερρήνκοτόν ὑπὸ τρυφῆς,
 καθάπερ τὰ σαβρὰ τῶν βασιλευσίων.
 ὅστις δ' ὥσπερ καὶ ἐμβάλλει πρὸς αὐ-
 τοὺς, ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀ-
 λήθειαν, ἐξέπιπτον οὐδὲν, καὶ δίκρ-
 ρος, τοῦ πυνθίνου εἴχον οὐ δύ-
 ναμίνου, οἷόν τι πάχουσιν αἱ το-
 Δωαοὺ αὐτὰ παρθῖνοι, ἐς τὸν
 τρυφημένον πίθον ἐπαγγλῶσαι.
 τὸ δ'

rediret herede, neque tu
 Crates opinor, delidera-
 bas, ut me mortuo, in pos-
 sessionū mearū successio-
 nem uenires, puta dolij ac
 petre, i qua quē lupini cho-
 nices inerāt duce. C. Neq̃
 em̃ mihi quicq̃ istis rebus
 erat opus, imo ne tibi quē
 Diogenes, siquidē quē ad
 tē ptinebāt, quæq̃ tu An-
 tistheni succedēs accepisti,
 deinde ego succedēs tibi,
 ea nimirū multo sunt po-
 tiora, multoq̃ splēdidi-
 ora, q̃ uel Persarū imperiū.
 D. Quenā sunt ista quē di-
 cis? Cra. Sapientiā, inquā,
 frugalitatē, ueritatē dicen-
 di, uiuēdiq̃ libertatē. Di.
 Per Iouem memini me in
 istiusmodi opum heredita-
 tem Antistheni successisse,
 tibiq̃ eas longe etiā maio-
 res reliquisse. C. Verū reli-
 qui mortales hoc posses-
 sionū genus aspernabant,
 neq̃ quisq̃ nos ob spem
 potiundæ hereditatis ob-
 sequijs captabat, sed ad
 aurū oēs intendebāt ocu-
 los. Di. Nec iniuria, neq̃
 em̃ habebāt, q̃ facultates
 eiusmodi a nobis traditas
 acciperent, quippe rimosi-
 iam, uiciatq̃ delicijs, non
 aliter q̃ uasa carie putrida
 Quo sit, ut si quādo quis
 in illos infundat uel sapi-
 entiā, uel libertatē, uel ue-
 ritatē, effluat illico perfil-
 letq̃, fundo quod immis-
 sum est cōtinere nō ualen-
 te. Cuiusmodi quiddā et Da-
 nai filibus auit accidere,
 dum in dolium pertusum
 hausta aquam important,

ἐπιφώτ
μα.ἐκθῶ
ση.Compæ
ratio.ἐπίκρι-
σις.
ἀπολογί-
α.κατα-
σκευή.
A simili.
Ab esse
tu, ma-
net i sumi
litudine.
Ab esse
plo.

LVCIANE

Epilo-
gus ex
collatio-
ne.

at iidem aurī dentibus &
unguibus, omniq̃ uiserua-
bant. C. Proinde nos hic
quorū nostras possidebit
opes, illi simulatq̃ nūc ue-
nerit, obulū dūtaxat secū
ferēt, ac ne hūc quidem ul-
terius quam ad portitorē.

τὸ δὲ χρυσίον, δόρυσι, καὶ ὄνυξι, καὶ
πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. Κρα. ὅς
κὺν ἡμῶς μὲν ἔξομας κἀγαυθα τὸν
πλευτόν. οἱ δ' ἐβόλον ἕξοσι καμίσσον
τάς, καὶ τῶ τὸν ἄχρι τῆ πορθείας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝΝΙΒΟΥ, ΜΙ-

νῶος, καὶ Σκιπίωνος.

Alexander, Hannibal, Minos, Scipio.

ἀγωνισκός, ἢ δρίσκός πορὶ τῆς προκρίσεως, καὶ
εἰσὶν ἐν πρωτοκλισίας.

Hic tres cōtendunt praeſtantes robore quondā,
Praeferrī nullus uult aliū tunc sibi.

Tristis decernit Minos, & iurgia soluit,
Certo constituens ordine quemq̃ loco.

Initiū cō-
tentionis
cuius ar-
bitrū Mi-
noem cō-
stituunt.

ἔξισις

τῶ δ' αὖ

σοῦ.

ἵππανος,

καὶ διὰ

σκιπίου

ἑαδ'.

Ἐκποσί-

σις τοῦ

κατάστα-

σις τῶ

χρῆσιν

αἱ.

Libyce, me decet
O praeponi. melior
equidē sum. Han.

Imo uero me. Alex. Judi-
cet ergo Minos, qui sem-
per iustissimus iudex est
habitus. Min. Quis es tu?
Alexan. Hic est Hannibal
Carthaginensis, ego autē
Alexander Philippi regis
filius. Min. Per Iouem, u-
trique gloriosi. Sed qua-
de re uobis altercatio est?
Alex. De praestantia, di-
cis enim is sese meliorem,
quam ego ducem exerci-
tus fuisse, ego uero quem
admodum omnes sciunt,
non hoc solum, sed omni-
bus ferre, qui ante meam
aetatem

Μί δ' ἐπὶ προκρίσει αἰ σοῦ ὦ

Ε Λίβυ. ἀμείνων γάρ εἰμι.

Αν. οὐ μὲν αὖ, ἀλλ' ἐγώ.

Αλε. οὐκ αὖ ὁ Μίνως διαπασάτω.

Μι. τί νούθ' ἐς; Αλε. ὅτος μ', Ἀν

νίβας ὁ καρχηδόνι. ἔγω δ' ἐγώ, Ἀλέ

ξάνδρ' ὁ Φιλίππου. Μι. νῦν Δία

ἐνδοξοί γε ἀμφοτέρω, ἀλλὰ πορὶ τί

νός ὑμῖν ἔ'εστι; Αλ. πορὶ στρατῶν.

Φησὶ γάρ οὗτ' ἀμείνων γε γυνήδων

στρατηγός ἐμοῦ. ἔγω δ' ἐγώ, δεσπότης

πατρίδος Ἰσπανίας, οὐχὶ τούτων μόνων,

ἀλλὰ πάντων χυλίων τῶν πρὸ ἐμοῦ

φημί

Φημί διασηκῆν τὰ πολέμια. Μιν.
οὐκ οὐκ ἐν μέσσι κάτορ. ὁ δὲ πᾶτω.
σὺ δὲ πρῶτ. ὁ Δίβυς λέγει. Δν. ὦ
μῦν τῷτῳ δὲ Μίνως ὠνάμω, ὅτι ἐν
ταῦθα καὶ τῶν ἑλλὰδα φωνῶν ἱξίμα
θον, ὅστις οὐδὲ τῷτῳ πλείον ὅτ.
ἐνίγκατό μου. φημί δὲ τούτους μά
λιστ' ἐπ' αὐτῶν ἄξιον εἶναι, ὅσοι τὸ μη
δὲν ἱξίμαρ ὄντοσ, ὅμως ἐπὶ μέγα
προεχώρησαν, δι' αὐτῶν δύναμιν τε
περιβαλλόμενοι, καὶ ἄξιοι δόξαντο
ἀρχῆς. ἰγὼ γοῶ μετ' ὀλίγων ἱξορ
μύσας ἐς τὴν ἱβηρίαν, τὸ πρῶτον
ὑπαρχος ὢν ἰφ' ἀδελφῷ, μεγίστων ἱξίω
θῶν, αἶρεται. καὶ τοὺς γὰρ
Κιλιβήρας ἔλαρον, καὶ Γαλατῶν ἐν
κράτῃσιν τῶν ἰσσορίων, καὶ τὰ με
γάλα ὄρη ὑπερβᾶς, τὰ πόρ' τὸν Ἡ
εἰδανὸν, ἀπαντας κατέσφαλλον. καὶ
ἀνακᾶτον ἐποίησαν τοσαύτας πό
λεις. καὶ τὴν πεδινὴν Ἰταλίου ἱξο
ρησάμω, καὶ μέλει τῶν προασείων
τῆς προχούσης πόλεως ἦλθον. καὶ
τοσούτους ἀπέκτενα μίαν ἡμέραν,
ὅστις τοὺς δακτυλίους αὐτῶν μιδίμ
νοῖς ἀπομνησθεῖσαι, καὶ τοὺς πῶτα
μοὺς γὰρ φυρῶσαι νηροῖς. καὶ ταῦτα
πάντα ἐπραξα, οὔτε Διμῶν. ἡ δὲ
δομασίονος, οὔτε θιός εἶναι προ
σποίου μῦθον, ἡ ἐνύπνια τῆς μηδὲς φησὶδων, ἀλλ' ἀνθρώπων ἔ
να δ' ἐμολογῶν, στρατηγὸς τε ὢν ὁ σωζόμενος ἀντιξέτασις μῦθος,

etate fuere, in re militari
præstantiorē me esse affir
mo. Mi. Dicat ergo uter
que uicissim p uirili, tu ue
ro o Libyce prius loqua
ris. Han. Vnum hoc me in
uat, qd & hic sermonē græ
cum didicrim, ut neq. e
tiā hac in re Alexāder me
superet. Porro illos maxi
me laude dignos puto, q
cum parui a principio fue
re, propria uirtute ad ma
gna gloriā euasere, poten
tesque per se ipsi tacti, &
principatu digni habiti.
Ego igit cū paucis quibus
dam Hispaniā primū inua
dens, cum subcōlul eīsem,
fratri additus, maximis re
bus idoneus atque opti
mus iudicatus. Ibi tū Cel
tiberos cepi, atq. Gallos
ipso deuiti. Et cum ma
gnos motes transmigras
sem, omnē Eridanū trans
curri, multasque ciuitates
eueri, & planam Italiam
subiugau, & usq. ad sub
urbia Romæ grassatus
sum, totq. uno die Roma
nos cecidi, ut annulos eo
rū modis mēsurari oport
tuerit, & ex cadauerib. pō
tes fluminib. fecerim. At
que hæc omnia peregi, nec
Ammos dictis filius,
neq. deum me fingēs, aut
matris insomnia narrans,
sed me hominem fate
bar, pugnabamq. contra
duces magna prudentia,
contra

πρόστα
ξίς.

Hanniba
lis καὶ

χρῆσις,
primū q
lingue
græce pe
ritus lit.
Maior
γινώσκω

προσπλ

λαγίσι

μὲν δὲ

λάττονος

προτά

σιως καὶ

ἀπαφίθ

μνησιν

πράξιαν

ἐνδοξῶν

ἀννίβω

αὐξήσις

rerū a se

gestarum

quas pro

prias sibi

uendicas

Compa
ratis.

ὥτα τό

ὅδ' ἴσ'.

altera cō

tentationis

parsecum

excentua

tiōe rerū

ab Alexā

dro gelta

rū: & ui

tuperari-

ne perfo

ne eius.

Redit ad

suam per

sonam.

Minor, p

positio

ὀύλα

ποιήνκά

cōtinens

σύνεργα

κ' αὐτο

τελί.

Cōclusio

Occupa

tio.

ἢ λ' ο' is.

estra milites magna auda
cia atq; fortitudine prædi
tos. Nō aduersus Medos
aut Armenios, qui anteq̃
quippiā sequeretur, ingunt,
& facile cuius audenti ui
ctoriā tradunt? Alexāder
uero regni patris successōr
& id fortasse quod iam impe
ti amphauit. Qui cū deuī
ēto misero illo Dario, a
pud Iūm & Arbēlas ui
ctoriam cepit, antiquā ex
patre cōsuetudinem omit
tens, adorari sese uoluit, se
secp ad Medorū delicias
inuitari libenter tulit, atq;
in conuiuijs amicos intere
mit, interficientibusq; au
xilium tulit. Ego autem
patriæ dominatus sum,
quæ quum me reuocaret,
hostium magna classe ad
uersus Libyam nauigan
te, parui, continuoque me
hominem priuatum dedi,
& dānatus æquo animo
rem tuli. Atq; hæc egi bar
barus cū essem, omnisq;
Græcorum disciplinæ ex
pers, & neq; Homerum,
ut hic, edidici, neque Ari
stotele sophista magistro
eruditus fui, sed solū mea
natura optima sum usus.
Hæc sunt quibus me me
liorem Alexādro esse pu
to. Si uero ea causa mihi
hic præferendus est, quod
caput diademate orna
uerit, id decorum forsitan
apud Macedones est,
non

καὶ στρατιώταις τοῖς μαχιμωτάτοις
συμπλεκόμενῳ. οὐ Μήδους καὶ
Αρμενίων καταγωνιζόμενῳ ὕψος
φύγοντας, πρὶν διώκειν τινὰ, καὶ τῷ
τολμήσαντι παραδιδόντας δυνά
μειν ἰσχύ. Αἰδέου δ' ὅτι, πα
ρῶν ἀρχῶν παραλαβὼν, ἠνέστη,
καὶ παραπολὺν ἐξέτεινε, χρησάμενῳ
τῇ τῆς τύχης ὀρμῇ. ἐπεὶ δ' ἦν ἐν ἰσχύ
σε τε, καὶ τὸν ὀλεθρον ἐκείνον Δαρῶν
ἐν ἰσχύ τε καὶ Διὶ ὕλοις ἐκράτησεν,
ἀποσὰς τῶν πατρῶν, προσκυνοῦσά
μεν ἡξίου. καὶ δίδασκεν τὴν μηδικὴν με
τεδιδήκασεν ἑαυτόν. καὶ ἐμειφόμε
να ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους,
καὶ σωμαλάμβανον ἐπὶ θανάτῳ. ἐγὼ
δ' ἔβριξα ἐπίσης τῆς πατρίδος. καὶ
ἐποδὴ μετ' ἐμῶ, τῶν πολλομένων
μεγάλῳ σόλῳ, ἐπιπλοῦσάντων τῆς
Λιβύης, ταχέως ὑπήκουσα. καὶ ἰδίῳ
τὴν ἐμαυτὸν παρέχον. καὶ καταλι
πέναις, ἤτε γὰρ ὁλνυμένῳ τὸ πρᾶ
γμα. καὶ ταῦτ' ἐπραξα, βάρβαρῳ
ᾧ, καὶ ἀπαίδευτῳ παιδείας τῆς
ἐλληνικῆς. καὶ οὔτε Ομηρον, οὔτε
οὔτ' ἑρρατώδω, οὔτε ὑπ' Αἰ
σώτερος ὅλ' σοφιστῇ παιδευθείς, εὐ
νη δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενῳ.
ταῦτά εἰς, ἃ ἐγὼ Αἰζάνθου ἀ

μείνονος φημι εἶναι, ἃ δ' ἔστι καλλίον οὐτοσί, διότι σφιδόμε
να τὴν κεφαλῇ δινέειν. Μακεδόνσι μὲν ἴσως καὶ ταῦτα
σιμὰ,

συνὰ, οὐ μὲν οὖν τὸτ' ἀμείνων δὲ
 ξίω ἄρ' ἰωνίου καὶ στρατηγεῦ
 οὐδ' ὅς, τῇ γνώμῃ πλείον ἤπερ τῇ
 τύχῃ κίχνημένου. Μί, ὁ μὲν ἄρ' ἔρη-
 κων οὐκ ἀγωνίῃ τὸν λόγον, οὐδ' ὡς
 λίβω ἀκὸς ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ. σὺ δ' εἰ δὲ
 ἀλίσσων δὲ, τί πρὸς ταῦτα φῆς; Α-
 λῆξ. ἰχλὺ μὲν δὲ Μίνως, μηδ' ἐν πρὸς
 ἀνδρα οὕτω θρασύν. ἱκανὴ γὰρ ἡ φύ-
 μη διδάξαι σι. εἰς μὲν ἰγὼ βασι-
 λεύς, οἱ δὲ εἰς ἄλῃς ἐξέφυ-
 ῶμος δ' εἰ ὅρα ἐκτ' ὀλίγοι αὐτοῦ
 διόνηκα. ὅς νις ὦν ἐν, παρελθὼν
 ἐπὶ τὰ πράγματα, καὶ τὴν ἀρχὴν
 τιταραγμένω κατέλαβον, καὶ τὸς φο-
 νίας τοῦ πατρὸς μετήλθον, κατὰ φο-
 βήσας τὴν ἑλλάδα τῇ Θηβαίων ἀπω-
 λεία, στρατηγὸς ὑπὸ αὐτῶν χερσὶν
 θείας, καὶ οὐκ ἡξίωσα τὴν Μακιδόν-
 νων ἀρχὴν πειρίπαι, ὅρα πᾶν ὄρχιν
 ὁπόσων ὁ πατὴρ κατέλαβον, ἀλλὰ πᾶ-
 σσαν ἱπποπόσας τὴν γῆν, καὶ διόνη-
 ῶν καὶ μὲν ὅς ἐμὴ ἀπάντων κρατῆ-
 σαι με, ὀλίγους ἄγων, ἐσέβαλον ἐς τὴν
 Δασίαν, καὶ ἐπὶ τῇ Γροαικῇ ἱκράτη-
 σα μεγάλην μάχην. καὶ τὴν Λυδίων
 λαβὼν, καὶ Ἰωνίων, καὶ Φρυγίων, καὶ
 ὅλως τὰ ἐν ὡσὶν αὐτὸν χερσὶν μὲν
 ἔλθον ἐπὶ Ἰσθμῷ, ἐνθα Δαρῖος ὑπὲρ

nō tamē ob id præstātor
 hic uideri debet generoso
 duce, & uiro, q̄ mētis sen-
 tentia magis q̄ fortuna est
 uisus. Mi. Hic certe oratio
 nē neq̄ ingenerosam, ne-
 que ui Libycū decebat, di-
 xit: tu uero Alexāder, qd
 adhæc inges? Alex. Opor-
 tet quidē o Minos, homi-
 ni adeo temerario nihil re-
 spōdere. Sola em̄ te fama
 satis edocere potest, qua-
 lis ego rex, qualis hic la-
 tro habitus fuerit. Aduer-
 te tamē, an parū ipsum su-
 perauerim, q̄ cū adolescēs
 adhuc essim rē aggressus,
 regnū obtinui, et de patris
 mei interemptorib. suppli-
 ciū sumpti. At cū Thebas
 subuertissem, totū Græciæ
 terror fui, ab ea dux eie-
 ctus. Neq̄ dignū putauī,
 Macedonū regno me cō-
 tētū esse, qd pater relique-
 rat, sed totū terrarū orbē
 sitiui, durumq̄ putās, nisi
 rerū omniū dominus es sē,
 paucos quosdam mecum
 agens, in Asiam, exercitū
 traduxi, & apud Graniciū
 magna pugna uici, Lydi-
 am, Ioniam, & Phrygiam
 cepi. Et tandem quātun
 que transferam subiugās,
 ueniat Isthmū, ubi Darius
 me expectabat, infinitos
 exercitus secum agens.
 Post hæc o Minos, uos
 ipsi scitis, quot ad uos
 uno die mortuos miserim

Dicit

μηνι. μυριάδας πολλὰς στρατοῦ ἄγων. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου δὲ
 μίνως, ὅμῃς ἴσα ὅσους ὑμῖν νικητὸς ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας κατέπεμψε.
 7901

Index
 ἐπιμαρ-
 σιλου-
 dar orati-
 onē Han-
 nibalis.
 & rogat
 sententiā
 Alexan-
 dri.
 Exercit-
 2 cumina
 non ad-
 uerit.
 Ratio.
 ἀξίωσις.
 διόνη-
 σις κατ'
 ἀπαρίθ-
 μωσιν.
 Enume-
 ratio re-
 rū ab Ale-
 andro
 Magno
 gestarū.
 ἐπιμαρ-
 τυρία ἐν
 τῇ ὥσων
 βολῇ κατ'
 ἁποσπο-
 ρῶν.

αὐξήσις. Dicit enim Charon, tunc sibi scapham non suffecisse, sed rarihus compolitis, illorum plerosque se transpor-
παραλήψις cōti tasse, atque hæc conse-
puat nar- ci incipsum periculis op-
rationē. ponens & in pugna uulne-
 rari nō timens. Et ut quæ
 apud Tyrum & Arbēlas
 gesta sunt omittam, usque
 ad Indos ueni, atq; Ocea-
 num mei regni terminum
 feci, & illorum hominum
 elephantes cepi, ac Porū
 captiuū adduxi. Scythas
 uero homines certe non
 spernendos Tanaim tran-
 siens, magna equitum pu-
 gna uici, ac amicos meos
 remuneravi, inimicos au-
 tem ultus sum. Si uero De-
 us hominib. uidebar, par-
 cendum illis erat. Nam re-
 rum magnitudine, ut tale
 aliquid de me crederent,
 induci sunt, eādem mors
 me regem occupauit. Hic
 autē Hannibal apud Pru-
 siam Bithyniæ exulauit,
 ut crudelissimo & pēssim-
 o homini conueniens e-
 rat. Nam quo pacto Ita-
 los uicit omitto dicere, nā
 non uirtute, sed malitia at-
 que perfidia & dolis id
 peregit, nunquam autem
 alicuius claritudinis aut iu-
 sti memor. Sed quoniam,
 quod delicti iose inxerim,
 uituperauit, oblitus mihi
 uidetur eorum, quæ apud
 Capuam admisit. Ibi
 enim mulieribus deditus
 fuit, & uoluptatibus niri-
 ste mirabilis, belli geren-
 di occasiones prodidit.
 Ego uero nisi ea, quæ
 sub

φυσὶ γένεσθαι πορθέμεναι, μὴ διαρκέσαι
 αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ χυ-
 δίας διαπηξάμενος τὸς πολλοὺς αὐ-
 τῶν, σφραγίσσας. καὶ ταῦτα ὅτι ἐπρα-
 γματοῖν, αὐτοῖς προκινδυνώων, καὶ τιμω-
 ροῦν ἀξίων. καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν Τύ-
 ρῳ, μηδὲ τὰ ἐν Ἀρβήλας διηγέσσο-
 μαι, ἀλλὰ καὶ μέλεις ἐνδύνῃσιν, καὶ
 τὸν Ωκεανὸν ὅρον ποιησάμενος τὰ
 ἡμέτερος, καὶ τὸς ἐλπίφοντας αὐτῶν ἔλθον.
 καὶ Πάρον ἐχαρασσάμενος, καὶ Σκύ-
 θας δὲ, ἐκ δυνάσταφρονήτης ἀνδρα-
 γίας, ὑπερβὰς τὸν Τάναϊν, ἐνίκησας μέγα,
 καὶ ἰππομαχίᾳ. καὶ τοὺς φίλους ἐ-
 ἰσπότησας, καὶ τὸς ἐχθροὺς ἡμῶν ἀμεί-
 νων, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐδουλώσας τοῖς ἀνθρώ-
 ποις, συγγενεῖσι καὶ ἐχθροῖσι παρὰ τὸ μέ-
 γιστον τῆς πράξεως, καὶ τοῖς τὸν π-
 ριστεύσαντες πόρῳ ἡμῶν. τὸ δ' ὅτι τε
 λουταῖον, ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθαν-
 νον, ὅτι δὲ ἐν φυγῇ ὦν, παρὰ Πρυ-
 σίᾳ ἐν Βιθυνίᾳ, καὶ ἀπὸ ἀξίων ἡμῶν,
 πανουργοῦν καὶ ἐμότητον ὄντα ὡς
 γὰρ δὴ ἐκράτησεν τῶν ἰταλῶν, ἐν ἡμέ-
 ρῃ, ὅτι ἐκ ἰαχῆς, ἀλλὰ πανουργίας καὶ
 ἀπιστίας, καὶ δόλῳ, νόμιμον δὲ, ἢ προ-
 φανές, οὐδὲν ἐπὶ δὲ μοι ὡς ἐπὶ δὲ
 τῶν πρυφῶν, ἐκκλησίου μοι οὐκ ἔ-
 οῖα ἐποιδεῖν Καπυῖαν, ἐτάρας σωτῶν,
 καὶ τὸς πολλοὺς καὶ τοὺς ὁ θαυμά-
 σιον καὶ ἡδυπαθεῖν, ἐγὼ δὲ, ἐμὴ
 μικρά

μπαρὰ τὰ ἰσθρία δόξας, ἐπὶ τῷ
 ἴω μᾶλλον ὀρμησα, τί ἂν μίχα ἔ-
 πραξαι ἰταλίαν ὀναιμωπὶ λαβῶν,
 καὶ Λιβύην, καὶ τὰ μέγιστα Γαδύρων
 ὑπαρξόμην. ἀλλ' ἔκ' ἀξιομαχὰ ἰδο-
 ξέ μοι ἐκῆνα, ὅτε πῆλ' ἔσσονται ἡδὴ, καὶ
 διασπείων ὁμολογῶντα. ἄρκεα σὺ δ' ἐ-
 ῶ Μίνως δίκαιε. ἵκανά γὰρ ἀπὸ πολ-
 λῶν καὶ ταῦτα. Σκη· μὴ περὶ τούτου,
 ἢν μὴ καὶ ἱμῶ ἀκούσης. Μίν· τίς γὰρ
 ἐγὼ βέλυσαι; ἢ πύθων ὦν ὀρῆς; Σκη.
 ἰταλιώτης Σκηπίων, στρατηγός, ὁ καὶ
 θελὼν Καρχηδονία, καὶ κρατύσας Λι-
 βύων μεγάλως μάχας, Μίν· τί ἔρ-
 καὶ σὺ ὀρῆς; Σκη. Αλεξάνδρου μὲν
 ἦτορ εἶναι, τοῦ δ' ὀννίβου ἀμείνων.
 ὅς ἐδιδόξα νικήσας αὐτὸν, καὶ φυγῆν
 καταταγ· κάσας ἀτίμως. πῶς ἔρ' οὐκ
 ἀνείλωτ' ἔτ' ὅς περὶς Αλέ-
 ξανδρον ἀμιλλᾷται, ὡς οὐδ' ἐ Σκηπίων
 ἔγ' ὡς ὁ νομικῆς αὐτὸν, παραβάλλει
 οἷα ἀξιώ; Μίν· νῦν Δι' ὀν-γνώμονα
 φη' ἐ Σκηπίων. ὅστε περὶ τούτου μὲν κα-
 κρῶν Αλέξανδρον· μετ' αὐτὸν δ' ἐ,
 σὺ. ἔτα ἐ δόκῃ, πρὶ τ' ὀννίβας, ὅς
 δ' ἐ τ' ὀννίβας φρόνητ' ὦρ.

sub occidente sunt, parua Redit
 quidem putās, uersus O κυκλοφο
 nientem me impulissēm, δὲ ad
 quidnam adeo magni per suas res
 fecissēm? Qui Italiam abs- gestas.
 que sanguine capere, ac
 Libyam, omnemq; eam
 oram usq; ad Gades, sub
 potestatem redigere faci-
 le potuissēm? Sed hec ego
 tanta contentione digna
 nō putavi, præsertim iam
 antea illis percussis, ac do-
 minum agnoscētib. Di-
 xi? Tu uero, Minos, iudi-
 ca. Nam & hæc e multis
 protulisse, satis est. Scip.
 Non, nisi me quoq; prius
 audias o Minos. Minos.
 Quis tu uir optime es? aut
 unde? quod hisce claris du-
 cibus te conferre audes?
 Scip. Scipio Romanus, q
 Carthaginem deieci, &
 Afros multis magnis præ-
 lijs deuici. Min. Quid igitur
 & tu dicis? Scip. Alex-
 andro quidem minorē
 esse me, Annibale autem
 præstantiorem. ut qui ip-
 sum persecutus fuerim, &
 ad turpem fugam compu-
 lerim. Quomodo igit nō
 impudens iste uideat, qui
 cum Alexandro sese com-
 paret, cui ne ipse quidem
 Scipio, qui istum deuici,
 comparare me ausim. Mi-
 nos. Per Iouem æqua di-
 cis, Scipio, quapropter
 primus quidem iudicetur

Clausula

Interpel-
 latio Sci-
 pionis.
 Rogatio
 de perso-
 na & re-
 sponsio.

Compa-
 ratio sui
 cum illis
 duobus.
 ἀφ' ἑρ-
 ος.

A maiori
 ad minus

ἐπίκρι-
 σις

Μι-
 νοίς, συ-
 enim fert
 iudicium
 de singu-
 lis.

Alexander, deinde post illum tu: atq; tum, si placet, tertius hic Han-
 nibal, quippe qui nec ipse contemnendus exultat.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

LUCIANI

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Diogenis & Alexandri.

*Irridetur Alexander ob superbiam : qui mor-
talis cum esset, diuinos tamen honores
sibi passus sit exhiberi.*

*Magnus Alexander totum qui subdidit orbem,
Ad stygias ductus morte peremptus aquas.
Reges sternebat, diuino est cultus honore,
Nunc uita functus se uidet esse minas.*

ὁρῶντα
 οἷς θάω
 μασι κῆ.
 λύσις
 θαυμασ-
 τμοῦ
 αὐτοῦ
 Obie-
 ctio.
 ἀπόκρι-
 σις.
 Ab exē-
 plo simili
 ὁρῶντα
 γὰρ ἡ.
 Regerit
 ab utilē.

Q Vid hoc rei Alexā
 der, ita ne defunctus
 es tu ὅς, pinde at
 que nos oēs. Al. Vides ni
 mirū Diogenes, tāetsi mi
 randū nō est, si homo cū
 fuerim, defunctus sim. D.
 Nū ego Iupiter ille Ham
 mō mētiebat, cū te suū esse
 filium diceret, an uero tu
 Philippo patre pgnatus
 eras. Al. Eaud dubie Phī
 lippo, neq. n. obijssēm, si
 Hāmone parēte fuisse pge
 nitus. D. Atq. de Olympi
 ade, etiā cōsimilita quēdā
 ferebantur, puta draconē
 quēdā cū ea fuisse cōgres
 sum, uisumq. in cubiculo,
 ex eo grauidā pepisse te.
 porro Philippū errare, fal
 liss, q. se tuū patrē esse cre
 deret. Ale. Audierā quidē
 & ipse iusta, quēadmodum
 tu, at nunc uideo, neq. ma
 trē, neq. Hāmōnios illos
 uates, sani quicquā aut ue
 re dixisse. Dio. At tamē
 istud illorum mendaciū,
 Alexan

ἰ τῦτο ὃ Αλέξανδρ, καὶ
 Τ σὺ τέθνηκας ὥς περ ἡμῆς αὐ
 πατὸς ; Αλέξαν. ὅς ἔστι
 Διόγονος οὐ παράδοξον δὲ, ἃ ἄνε
 ρωπῶ δὲν, ἀπέλασιν. Διο. ἔκκου
 ὃ Αμμων ἰφύδιδος, λέγων ὅτι σὺ
 εἶν ἡ ὅρ. σὺ δὲ Φιλίππου ἔρα ἡ δα
 Αλε. Φιλίππου δηλαδὴ. ὃ γὰρ ἄρ
 ἰτεθνήκεν Αμμων ὥρ. Διο. καὶ
 μὲν καὶ περὶ τῆς Ολυμπιάδος ὅ
 μοια ἐλέγοντο, ἄρκεντα ὁμιλεῖν αὐ
 τῇ, καὶ βλέπειν ἐν τῇ οὐνῃ. ἔτα
 οὕτω σὺ τεχέλλῃσαι. τὸν δὲ Φίλιπ
 πον ἔξαπατήσας, οἰόμενον πατὸς
 σε εἶναι. Αλέξ. καὶ γὰρ ταῦτα ἔκκου
 ὥς περ σὺ. νῦν δὲ ὅρῃ ὅτι οὐδὲν ὅ
 ρος οὔτε ἡ μήτηρ, οὔτε οἱ τῶν Αμ
 μονίων προφῆται ἐλεγον. Διο. ἀλλὰ
 εἰφύδιδος αὐτῶν, ἔκ ἄχρησόν σοι
 ὃ Διό

Compa-
ratio cū
anteacta
vita.

ἐπιτῆμι
σι·
σάρκα
σμοί.

Alexan-
dri defun-
cti de Ari-
stotele
suo magi-
stro iudi-
cium.

Clausula

derit, propterea quod necque in-
diligens est Aeacus, necque
contemnendus Cerberus.
Verū illud abs te discere
puellum, quod feras animo quies
in mentē redit, quāta felici-
tate apud superos relicta,
huc sis profectus, puta cor-
poris custodibus, iustitibus.
ductibus, rē auri tāta ui, ad
hoc populis qui te adora-
bāt, propterea Babylone, Ba-
ctris, immanibus illis beluis
dignitate, gloria, deinde quod
eminebas conspicuus, dum
uestireris, dū amiculo cā-
dido caput haberes reuin-
ctū, dū purpura circumami-
ctus esses, nunquid hec te di-
scruciāt, quies recursant a-
nimo? Quid lachrymaris
stultet? an nō id te sapiēs il-
le docuit Aristoteles, ne-
res easque a fortuna profici-
scant, stabiles, ac firmas e-
xistimares? A. Sapiēs ille,
cū sit assentatorū omnium pēdi-
tissimus? Sine me solū Ari-
stotelis facta scire quā multa
a me petierit, quae mihi scri-
pserit, deinde quēadmodū
abusus sit mea illa ambitio-
ne, qua cupiebā eruditio-
ne ceteris praestare, cū mi-
hi palparet interim, ac pre-
dicaret me, nūc ob formā
tanquā de ipsa summi boni
pars quēdā esset, nunc ob
res gestas atque opes. nam
has quae in bonorum numero
collocadasse censebat, ne
sibi uitio uertere, quod eas
acciperet. Plane prestigio-
sus uir ille quidem erat, ac
fraudulentus o Diogenes.
quanquā illud fructus scilicet
ex illius sapientia fero, quod
nunc

φιλοῖται. ἢ ἢ ἀμὴν ὁ αὐτὸς, ὅς
ὁ κέρβερος οὐκ ἀφ' ὧν ἐκεί-
νῃ ἐδέσσε ἀν' μάθοιμι παρὰ σὺ, πῶς
φίρεται ἐπὶ τὸν ἀν' ἰννοῦσθαι ὅσῳ οὐ-
δαμονίῳ ὑπὲρ γῆς ἀπὸ λιπῶν, ἀφί-
ξαι, σωματοφύλακας καὶ ὑπὸ αἰσῶν,
καὶ σαπράπας, καὶ χυρὸν τοσοῦ-
τον, καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα, καὶ βασ-
βυλῶνα, καὶ βάκτρα, καὶ τὰ μέγιστα
θηρία, καὶ πῶν, καὶ οὐδὲν καὶ εἰ-
κλίσθηται ἐν, ἱλαύνοντα, οὐδὲν
μείνοντα νίκα λόγῳ τῶν κεφαλῶν,
πορφυρίδα ἐμπροσθημένην. οὐ λυ-
πῶ ταῦτά σε ὑπὸ τῶν μνημῶν ἰόν-
τα; τί δὲ κρύβεις ὅ μάλιστα; οὐδὲ ταῦ-
τά σε ὁ σοφὸς ἀεισιτέλης ἐπιδεί-
ξει, μὴ οἷμαι βίβωκα εἶναι τὰ παρὰ
τὴ τύχης. Ἀλλ', οὐ σοφὸς, ἀπάντων ἐκεί-
νῃ καλὰ καὶ ἐπιπρὶ πῶν ἐκεί-
νῃ μόνον ἔα ὅν τὰ ἀεισιτέλης ὅς-
ναι, ὅσα μὲν ἔτῃ παρ' ἐμὲ, οἷα δὲ
ἐπίσειλλον. ὡς δὲ κατεχρήσθαι ὅ μόνον τῇ
περὶ παιδείᾳ φιλοτιμίᾳ, θαυμάσιον,
καὶ ἐπαιδῶν, ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλλος,
ὡς καὶ τοσοῦτον ὅν τὰ καλῶν, ἄρτι
τὸ ἐς τὰς πράξεις, καὶ τὸν πλοῦτον
καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἐλπί-
εἶναι, μὴ αὐτὸν νοῦπον καὶ αὐτὸς λαμ-
βάνων, γόνος ὁ Διόγωνα ἀβραῶνι,
καὶ τεχνίτης, πῶν ἀλλὰ τῷ γ-
αυτὸν ἱλαῶν καὶ αὐτὸ τῆς σοφίας, τὸ
λαμπρῶς

ἀντιδιδάσκει ἐπὶ μέγιστοις ἀγαθοῖς, ὡς
καταθελόμενος μικρῶν γὰρ ἐμπροσθεν.
Διο. ἂν οἶδα ὅ ἔσθ' ἔσθ' ἀκ' ὅ
γὰρ ὅτι τῆς λύπης ὑποθήσομαι. ἐπὶ
ἐνταῦθα γὰρ ἡλκίστορος οὐ φύνει. σὺ
δὲ καὶ εἰς Αἰθιοπίας ὕδατος χυμὸν ἐπι-
σπασάμενος πίε. καὶ αὖθις πίε, καὶ πολ-
λάκις. οὕτω γὰρ ἂν πάύσῃ ἐπὶ τοῖς ἀ-
εισότητος ἀγαθοῖς διωόμενος. καὶ ἂν
πρὸς ἑλκίστορον ἐκείνον ὄρεθαι, καὶ Καλλι-
δίην, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ οἷς ὄρε-
μῶντας, ὡς σφραγίσαντο καὶ ἀμύν-
ονται ὡς ἑσθλας αὐτοῦς, δίδει τὴν
ἐσορᾶν σὺ ταῦτ' ἔτι βιάσθαι. καὶ πῶς
ἐπὶ ἁλλοῖς, ὡς ἐφ' ἡμῶν.

nūc perinde quasi summis
de bonis excrucior, ob i-
sta quæ tu paulo ante cō-
memorasti. Di. At scin qd
facies? ostendā tibi mole
stiz istius remediū. Quan-
doquidem in his locis ue-
raturū non provenit: fac ut
Lethei fluminis aquā aui-
dis faucibus attrahens bi-
bas, iterum quæ sæpius bi-
bas, atq; eo pacto desines
de bonis Aristotelicis dis-
cruari. Verū enim Cletū
etiam illum & Callisthenē
uideo, cumq; his alios cō-
plureis raptim huc sese fe-
rentes, quo te discerpant
poenasque sumant ob ea
quæ quondam in illos cō-
misti. Quare fac in alterā
hanc ripam te conferas, et
crebrius, ut dixi, bibas.

Confutit
ἄρ' ὡς
κέρ.

Amici
Alexan-
dri quos
in conui-
vio inre-
remit.

Concludi-
tio.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Alexandri & Philippi.

Culpatur Alexandri arrogantia, & cōmentum
quo Deum se haberi uoluit.

Factus Alexander successibus ipse superbus,
Innumerus uoluit cultibus esse Deus.

Vituperat cecos sensus, mentemq; Philippus
In quibus & fuerit strenuus enumerat.

Υμῶν δ' ἀλίσσας εἶ, οὐκ
N ἂν ἔξαρθ' ἰν' οἶοι, μὲν δὲ
ἰμὸς ἡδὲ εἶναι, οὐ γὰρ ἔρ-
ετιθέμενος, ἀμμονεὶς γὰρ ὤν. Αλλ' ἔδ' ὅ
αὐτὸς

On igit in sciabe Propo-
N ris Alexander ex sitio.
me pgnatū te esse Ratio a
mliū, nā ad louē Hāmōnē repugnā
genus paternum referēs, tibus.
montē nō obijsses. A. Ne
I 2 que

ἀπόκρισις αὐτοῦ σαρωγίου κού. ἀπαρίησις. ἐπιβιβασίς αὐτοῦ πότερικῶν βασιλέων χρησίμους ἀπάτησις τῶν θύσιος. Comparatio. τὰ χαλκὴ πύργου αἰρώτου τῶρα. ἀπόδοσις, facilia nō tā preclara. ἢ ἐκθίσις: ὅρῳ ponit ea, quę diffi- culter ui- ci pote- rant.

uero nescius eram pater, Philippi Amynti me esse filiū, sed quia ad res geren- das sic mihi uisum erat cō- ducere, cōmento hoc uisum sum uaticinij. P. Quid ais? Cōductibile id tibi uisum, ut uatibus impostorib. fal- lendū te exponeres? Ale. Nō isthuc: sed id barbaros ī mei admirationē tractos, facilius hoc prætectu no- stro subdidimus imperio, cū nemo unus uiribus no- stris hactenus resisterit, quippe hac sola opiniōe du- cti, q̄ aduersus Deū libi ef- set praeliandū. P. Quos tu igit tanto conatu dignos, usquā uicisti? q̄ cū timidis illis arculis, peltarijs, ac gerris uimineis pugnare solitis, semp cōgressus es? Atqui Græcos armis do- mare, Boeotios, Phocen- ses, Athenienses, & id ge- nus alios, operis fuerat strenui atq; magnifici. Ar- cadia insup sustinere arma- turā, equitatū Thessalum, Eleorū iaculatores, Māti- neos peltis instructos, aut cū Thracib. Myrsicis, Peo- nib. uemanū cōferere, o- posū pfeio atq; arduū id fuisse iprimis. Ceterū Me- dos, Persas & Chalcieos delicatos ac plurimo auro cōspicuos, nō satis cōptū habeo, quonā modo ante te, duce Clearcho mīle ui- ri bello adorti expugna- rint, fac de infugam actos anteq̄ ad manus uētū fuis- set. Al. At uero Scythę p̄r, et Indici elephātes res sūt nō usq; adeo abieci et cō- tempti-

αὐτοῦ ἡγνόν ὡς πᾶσι, ὡς Φιλίππῳ τοῦ ἀμύντου ἡς ἐμὶ, ἀλλ' ἰδιόξαμῶν εἰς μάντιν. ὡς χρησίμοις ἐς τὰ πράγματα οἱ ὁμοῦ ἐῖναι. Φι. πῶς λέγεις; χρησίμον ἰδοὺ σὺ. τὸ πᾶσι χανσιαντὸν ἐξαπατηθῶν μῆρον ὡς πὸ τῶν προφητῶν. Αλε. οὐ τοιοῦτον. ἀλλ' οἱ βάριβαροι κατεπλάγησάν με, καὶ οὐδὲις ἔτι συνίστατο; οἱ ὁμοῖοι θεῶ μάχιδαι. Ὡς τὸ ῥᾶον ἐκράτωσιν αὐτῶν. Φι. τί νῦν ἐκράτησας σὺ γὰρ ἀξιωμαχὸν συνδῶν, ἐς θαλάσσης ἀνισωλὴν χόης, τοξάειαν, καὶ πύργου εἰς, καὶ γίγρᾶσι σὺν τῇ προβλημένη νοῖς; Ἑλλήνων κρατὴν ἔργον ἦν, Βοιωτῶν καὶ Φωκίων καὶ Αἰτωλῶν, καὶ τὸ ἀρκάδων δολιτικόν, καὶ τῶν Θυγαλῶν ἵππων, καὶ οὗς Ἑλλήνων ἀκρὴ πᾶσι, καὶ τὸ Μωσυνίων πύργου κόρυς, ἢ Θράκας, ἢ Ἰλλυριοὺς, ἢ καὶ Πάριους χερσὶ σπῆσαι, ταῦτα μὲν λαί: Μυθῶν δ' ἐ, καὶ Πόρσῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ χρυσοφόρον ἀνίστα- πων, καὶ ἀβρῶν, οὐκ οἶδα ὡς πρὸς σὺ μύριοι μετὰ Ἑλεάρχου συνελθόν- τος, ἐκράτησαν, οὐδ' ἐς χεῖρας ἵσαν μανάντων ἰλδοῦν ἐκείνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ πύργου ἐξικνεῖσθαι, φεγγόντων. Αλε. ἀλλ' οἱ σκύνθαι γὰρ ὡς πᾶσι, καὶ οἱ ἰνδοὶν ἐλῖφωτοσ, οὐκ οὐκ κατα- φρόνησιν π' ἔργον. καὶ ὁμοῦς θ' εἰς εἶσαι

εἰσας αὐγὺς, ὅστις προδοσίᾳς ὧν
 μῆκος τὰς νίκας, ἐκράτωσιν αὐτῶν.
 ὅδ' ἐπιώρκεισιν πάσῃ, ἢ ὑποχό-
 μῃ, ἢ ὑποστάμῃ, ἢ ἄλλῃ, ἢ ἄλλῃ
 ξά τι τὸ νικᾶν ἔστιν, καὶ τοὺς Ἕλλη-
 νας δὲ, τοὺς μὲν ἀναμῶντ' ἐπὶ πα-
 ρῶν. Οὐκ αὖτις δὲ ἴσως ἀκύνεισιν ὅ-
 πως μετῆλθον. Φιλοῖ δὲ ταῦτα πᾶν-
 τα. Κλέτ' ὅτ' ἀπὸ γαλήνῃ μοι, ὅτ'
 σὺ τοῦ δ' οὐρακῶ διελάσας μεταξὺ
 θηπνοῦντα, ἐφ' οὐδὲν, ὅτι με πρὸς
 τὰς σὰς πράξεις ἐπανέσται τὸ λῆμα-
 σι. σὺ δὲ καὶ τὴν Μακεδονικὴν χλα-
 μὴν κατεβαλὼν, κἀνδῶν ὡς φασὶ
 μετανέδους, καὶ τῶν δ' οὐδὲν ἐπὶ
 θου, καὶ προσκυλῆσαι ὑπὸ Μακεδόν-
 των, ὑπὲρ ἡλίου ὄρεων ἀνδρῶν ἡξίους.
 καὶ τὸ πάντων χαλσιότατον, ἐμὴν
 τὰ τῶν νεοικημένων. ἴδω γὰρ λέγειν
 ὅσα ἄλλα ἐπράξεις, λίουσι συγκατα-
 κλέειν πεπαιδευμένους ἀνδρας, καὶ
 γάμους τοιοῦτους γάμων, καὶ Ἡφα-
 σίωνα ὑποδραγαθῶν. ἐν ἐπὶ ἡμεῖς μὲν
 νοῦν ἀκύνεισιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ τῆς Δα-
 ρείου γυναικὸς καλῆς οὐσης, καὶ τῆς
 μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν θυγατέρων
 ἐπιμελήθης. βασιλικά γὰρ ταῦτα.
 Ἀλλ', τὸ φιλοκίνησθαι δὲ ὡς πᾶσιν
 οὐκ

citatis inter ipsos Isteftinis
 odijs, neq; per proditio-
 nem mihi uenundari pas-
 sus sum uictoriam. Sed ne
 que deieram unquam, aut
 per nugas a pollicito re-
 cessi, fideiq; solui uicto-
 rie gratia. Adde, quod &
 Græcos alios sine sanguine
 in deditionē accepi, The-
 banos autem fortassis ip-
 se audisti, quomodo ag-
 gressus fuerim. Phi. No-
 ui hæc omnia ex Clito,
 quem tu inter epulas, eo
 quod nomen meum cele-
 braret, & meas res gestas
 cum tuis conferre aude-
 ret, traicte per corpus te-
 lo, tum iugularas. Tu ue-
 ro & Macedoniam chla-
 mydem abijciēs candyn,
 Perticum amictum recepi-
 sti (ut aiunt) & tiam re-
 ctam. Ut ne interim com-
 memorem, quod a Mace-
 donibus, uiris utique libe-
 ris, adorari debere te, in
 animum duxeris. Et qui,
 quod maxime omnium
 erat ridiculum, hominum
 abs te uictorū mores imi-
 tatus es. Tempero mihi,
 ne memorem alia, que tur-
 piter admiseris, in leonū
 claustra inclusis doctis ui-
 ris, & nuptijs talibus per-
 actis. Quodque Ephre-
 stionem plus quam esset
 satis, amaris. Vnum est
 quod solum laudo abs te
 gestum, in Darij uxore ui-
 delicet, forma præstante,
 quia ab illius cōplexu ab-

αὐξήσιν
 καὶ ἀπα-

ρισμῶν
 Assumit
 qd ante
 de Græ-
 cis ille af-
 firmave-
 rat.

Obijcit
 illi Clitē
 ὁνομα-
 σμῶ.

τὰ ἀλλὰ
 ψικτὲ
 πρᾶχ-
 θήθα-

παράλ-
 ψις.

Corre-
 ctio
 κατ' ἐξο-
 ρισμῶ.
 ἐπιφώνη-

μα γὰρ
 μικροῦ

sinueris, & genitricis illius, atq; filiarum, ne uim paterentur, curam
 susceperis. Regum certe id opus exiit, quod tum facitasse te ac-
 cepimus. Alexander. Quomodo autem tibi non probatur, pater,

Cōp̄stat
 τὰ ἰπο-
 νείδου
 oppoli-
 tione au-
 daciſſimi
 facti.
 ἐπίκρι-
 σις ἔκ ἐ-
 παυσι-
 κή.
 αἰπολῶ-
 γία κατ'
 ἄρσιν, καὶ
 θέσιν.
 Latior p-
 bano
 κατὰ τὰ
 ψικτω.
 A repu-
 gnantib.

Εκρο-
 ῖνιο.

Occur-
 tio.
 ἀφάρ-
 σις.
 Ratio.

q in Oxycraxis, gente In-
 dica, lubens me in pericu-
 lum coniecerim, atq; acce-
 ptis plurimis uulneribus,
 muros primus omnium
 transilierim? P. Non pro-
 bo, Alexander. Necq; id,
 quia pulchrū esse negem,
 uulnerari quandoq; impe-
 ratiorem, & in subeundis
 periculis præsentare ui-
 am, sed q̄a ex re tua isthuc
 erat minime. Siquidem
 pro Deo habitus, quos,
 oro, risus præbebas spe-
 ctatoribus, quando post
 acceptum uulnus, ab exer-
 citu magno tumultu dire-
 ptus morrens ac ciuians
 sanguine fluitabas? Adde
 quod Iupiter Hammon,
 tanquam præligiator qui
 spiam, & uanus prophe-
 ta, reus mendacij palam
 tum arguebatur. Non e-
 nim uideo qualiter risum
 contineat, qui Iouis filium
 uiderit animum deijcere,
 & in desperatione rerum
 efflagitare medicorum au-
 xilia. Deniq; cum tandē
 iam mortē obieris, quem
 credas obsecro, qui confi-
 diam illā adoptionē, qua
 Iouis dictus es filius, non
 carpat maledictis? Possi
 mū ubi dei istius cadauer
 porrectum iacere, turgidū
 sane, & iuxta aliorum cor-
 porū morē cōtactu suo o-
 mnia labefactās, aspexe-
 rit. Ceterū q̄ ais Alexan-
 der, tibi fuisse conducibi-
 le, quo facilius rerum por-
 reris, id profecto multū tibi gloriæ ex bene etiam ac strenue gestis
 eripuit. Nam quanq̄ insigniter multa, tamen dijs longe inferiora a-
 gere uisus, uacillare ob hoc iudicatus es, & tota ratio deſicere. Al.

ἔκ ἱπακῆς. καὶ τὸ ἐν Οξυφράκας
 πρῶτον καθάλασθαι εἰς τὸν τοῦ
 τέλους, καὶ τοσαῦτα λαβῆναι πρῶμα
 τα; Φι. ἔκ ἱπαινῶ ἔλθω ἀλῆξαι σφε.
 ἔχ ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἶμαι καὶ ὑπὸ
 σκιάῃ περὶ τὴ βασιλεία, καὶ προκινδύ-
 νου ἐν τῷ στρατῷ, ἀλλ' ὅτι ἐν τῷ
 ἔκιστα σωφρόνῃ. θεὸς γάρ ἐστι δού-
 κων, ἃ περὶ τραθείης, καὶ βλήσιν σε
 φορὰ δ' αὖτε ἔσθ' ἡμῶν ἐκ κομιζόμενῃ,
 αἶμα καὶ ῥιόμηνον, οἰμώζοντα ἐπὶ τῷ
 πρῶματι, ταῦτα γέλωτος ἢν τῷ δόρῳ
 σι. καὶ ὁ ἄμμιον, γῆς, καὶ ψυδού-
 μωντις ἡλῆγχεο. καὶ οἱ προφῆταις
 κόλασθ' ἢ τίς οὐκ ἔρ' ἐγέλασεν, ὁ
 ῥῶν τὸν τοῦ Διὸς ἡὸν λατρεῖν χυνο-
 τα, δ' οἰμῶρον τῷ ἱατρῶν βοηθῶν; νυν
 μὲν γάρ ὁ πότε ἔδ' ἡ τέθνηκας, ἔκ οἷα
 πολλοὺς εἶναι τοὺς τῶν προσωπίσιν
 ἐκείνῳ ἐπικρότομαυῶτας, ὁρῶντας
 τὸν νεκρὸν ἔθ' οὐκ ἐκτάδ' ἡ κείμηνον,
 μνῆσθ' ὅτι καὶ ἐξωδ' ἡκότα, κατὰ
 νόμον σομάτων ἀπαύων; ἀλλως τι,
 καὶ εἰ χρήσιμον ὁ ἔφης ἀλῆξαι σφε,
 τὸ σφ' ἐπὶ τοῦ κρατῆρ' ῥαδίαι, πολὺ
 σι τῆς σφ' ἀφῆρτο τῷ κατορθῶν
 μένων. πάν γάρ ἰδοὺ ἐπὶ τῆς ὑ-
 πὸ θεοῦ γινώσθαι σφ' αὐτῶν. Διέξ.
 οὐ

Haud

οὐ ταῦτα φρονούσιν οἱ ἀνθρώποι πε-
ρὶ ἐμοῦ, ἀλλ' Ἡρακλῆ καὶ Διονύσῳ
ἐνδομίλλον τιθ' ἰσὶ μὲν. καὶ τοὶ πλὴν
ἔορτον ἐκένειν οὐθ' ἐτέρου ἐκέ-
ισιν λαβόντες, ἐγὼ μόνος ἰχθέρω-
σάμην. Φι. ὅρῃς ὅτι ταῦτα ὡς ἡδὲ
ἔαμινος λίγης, ὅς Ἡρακλῆ καὶ
Διονύσῳ παραβάλλας σκαυτὸν. καὶ
οὐκ αὐχύνῃ ὡς ἀλίξω. Φι. εἰ δὲ τὸν
τύπον ἀπομαθήσῃ, καὶ γνώσῃ σκαυ-
τὸν, καὶ σωῇς ὅδῃ νικρὸς ὢς

Haudquā de me isthuc
fentiūt mortales. Sed cum
Hercule me & Baccho cō-
ferūt, ueluti æmulū, paricp
cū illis gloria certantem.
Nam & Aoenum, a neu-
tro etiam illorū armis sub-
actū, ego facile cepi. Phil.
Etiam dum uideris ista ut
Hammonis filius dicere:
quando nec Baccho qui-
dem cedis, aut Herculi.
Sed nec erubescere nosti
Alexander, solitam ue de
discere arrogantiam, teip-
sum dein noscere, uel iam
randem sapere, etiam si so-
rius, ubi fato occubueris.

Inficiatio
Collatio
A suo p-
clare fa-
cto.
Arguit
eum arro-
gantię, &
cōcludit.

ΑΧΙΛΛΕΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ.

Antilochi & Achillis.

*Aequalem omnium apud inferos esse cōditionem,
neminemq; præferri mortalium: & de Achil-
lis apud inferos pusillanimitate.*

*In gentem quanquam Pelides Hectorē uicit,
Mæcia cui semper prælia ludus erant:*

*Non tamen est melior timidus, in Ditis aeuco,
Nominis est illo gloria parua loco.*

Propo-
tio per in-
terroga-
tionem.

Ἰα πρῶτον ἀχιλλεῦ πρὸς τὸν

Ο. Οδυσσεύα σοι εἴρηται περὶ
τὸ θανάτου, ὡς ἄνθρωπος

εἶ καὶ ἀνδρίζῃ τοῖς διδασκαλοῖς

λοιρὶ ἀμφοῖν, χέρωνός τε καὶ Φοῖβος

πικρῶς. ἐκροώμενος γὰρ ἐπὶ τοῖς
ἴσθμιν

Vænā sunt illa Achil-
les, quæ tu V-
lyssi iam primum

cōmemorādo in mortem
executus es, ut minime ge-
nerosa, ac Chirone atque
Phœnice, quib. tu aliquā-
do usus es præceptoribus,
parā digna. Audiui enim

ἐλπίσιν
κῶ μὲν
τὰ παρ'
ῥησίης.

Ratio
αὐτῶν

magis ex re tua futurum
tibi uideri. si uilis agrico-
la minus obis, inopi, cui
nec uictus suppetat, loces
operam, quam ut omnib.
uita functis dominicis.

Appro-
batio per
compara-
tionem.
ὦ τα πό-
θους ἄ-
πο τ' ἄ-
πριωτῶς
Exorna-
uo
ἐπιθόρα
πύτυκῃ
κατ' ἵκα
νον.
ἀπόκρι-
σις δὲ ὑρ-
πκῆ.
ὦν πικ-
τάλλα-
ξίς.
κατάστα-
σις τ' ἵ-
αλόχου.
Εκπολι-
tio huius
sententie

Quæ si rudis quidam ple-
beius, ex media Phrygia
ortus, atq; immo dico inu-
per etiã uitæ affectator di-
ceter ferendū forte id esset
atq; condonandum nōni
hil uilicitar. Verū ex Pe-
leo prognatū, & ex omni
herouum numero periculo-
rum contemptorē acerti-
mū, in tam adiectam & hu-
mitem de seipso descende-
re opinionē, foedum sane
atq; pudendū in primis.
deniq; ijs quæ in uita stre-
nue gesseris equidē hand
scio qmmodo isto cōueniāt
Nam dū in Phthio regna-
re tibi ad senectam usq; li-
cuisset, citra gloriā tamen,
in gloriosam oppetere
mortem maluisti, quam
potiri regno. Alex. At o
Nestoris fili, nondum e-
tiam tum feceram rerū ea-
rum periculū, & quid cui
præferre in ignorans, glo-
riolam hāc infelicem pro-
poncham uitæ. Atqui se-
ro iam tandem intelligo q̃
egerim imprudenter. A-
pud uiuos. n. repies forte
q̃ res bene gestas celebrēt
literarū monumentis, sed
hic apud manes nō uideo
q̃ frugiferū opus effeceri,
ubi unus est honos om-
nium. Sed neq; uires iam

αὐξήσ.ς.

adsumt corporis Antiloche, aut forma, interciderūt om̃ia, pariterū
statu uisunt oia, nullū sapiētis, aut alterius rei discrimen est. Adde q̃
nulli iā ex Troianorū mortuis formidabilis sum, nec mihi Græcorū
uenerandus

ἵφης βουλήδ' ἐπαύρωτος ὢν, θητούδ' ἔ-
παρά πινι τ' ἀκλ' ἤρων, ὥ μὴ βίοντο
πολύς ἄν μάλλον, ἢ πάντων ἀνάσσει
τ' ἡμεῶν, ταῦτα μὲν ἔν' ἀγωνίῃ πινε
φύγα δ' ἐλθόν, καὶ πόρ' αὖτο καλῶς
ἔχοντο φιλοφωρῶν ἴσως ἐχλῶ λί-
γερ. τὸν Γηλέως δ' ἐλθόν, τὸν φη-
λακιδωτότατον ἡρώων ἀπάνταρ,
τ' ἐπ' ἀνὰ οὐτ' αὖτο πόρ' αὖτο δ' αὐτοῦ δ' αὐτοῦ,
πολλὴ αὖ αὖτις, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πρὸς
τὰ πινε γαμῖνα θι' ἐν τῷ βίῳ, ὡς
ἔξ' ἀκλ' ὡς ἐν τῇ Φθιώπιδι πολὺν
χρῶνιον βασιλεύει, ἐκὼν προέειπε
μὲν τὰ τῆς ἀγαθῆς δόξης θάνατον. Α-
χι, ὦ παῦ Ν. σαρτο, ἀλλὰ τίς μὲν
ἀπερτο ἐπ' αὐτῶν ἐνταῦθα ὢν, καὶ τὸ
βίβλον ἐκείνων ὁ πότορον ἢ ἀγνοῶν
τὸ δύνεωρον ἐκείνο δόξα εἶον προετί-
μων τοῦ βίου. νῦν δ' ἐσυνήμι ἡδὴ,
ὡς ἐκείνη μὲν ἀνοφελὴς, εἰ καὶ ὁ, π
μολισα οἱ ἄνα ῥα τὰ δ' ὡς σουσι. μὲν
τὰ νεκρῶν δ' ἐ, ὁ μοτιμία. καὶ οὐ-
τα τὸ καλλοῦ ἐκείνο ὡς ἀντίλαχι,
οὐτ' ἡ ἰσχυρὴ πᾶσις, ἀλλὰ κέμειθε
ἄποι' ἔσ' ὑπὸ τῷ αὐτῷ ῥα ὅμοιοι,
καὶ κατ' ἑδ' ἐν ἀλλήλων ἀσφρόδον
τότ. καὶ οὐτ' οἱ τῶν Γρῶων νεκροὶ
διδασί' μὲ, οὐτε οἱ τῶν ἀχαιῶν
θόρα

θηραπόδυσσιν, ἰσηγορία δ' ἐ ἀκευθής,
 καὶ νεκρὸς ὁμοιοῦ, ἢ μὲν κακὸς, ἢ δ' ἐ
 καὶ ἰδιώτης. ταῦτά μιν ἀνιᾶ, καὶ ἄχθος
 μαι, ὅτι μὴ θητόν (ῥην. Αντι. ὅ-
 μως ἢ οὐκ ἂν τις πύθοι ὧ ἄχθ' ἁλλοῦ;
 ταῦτα γὰρ ἐξ ἰσοξίας τῇ φύσει, πάντας
 ἀποθνήσκουσιν ἅπαντας. δ. τί χρὴ ἐμ-
 μένειν ὅτι νύμφη, καὶ μὴ ἀνιᾶσθαι τοῖς
 ὀφθαλμοῖς. ἄλλως τε, ὅρᾳς τ'
 ἰταύρων ὅθι παρὶ σέ ἐσμ' οἱ δὲ με-
 τὰ μικρὸν, ὃ καὶ Ὀδυσσεύς. ἀφίξεται
 πάντως. Φόβη δ' ἐ παραμυθίου καὶ
 ἢ κενωτικῶς πρᾶγματι. καὶ τὸ
 μὴ μόνον αὐτὸν πεπονθέναι. ὅρᾳς τ'
 Ηρακλῆα, καὶ τὸ Μελίαργον, καὶ ἄλλους
 θαυμαστὸν ἄνδρας, οἳ οὐκ ἄρ' οἶμαι
 δ' ἐξαινοῦντο ἀνιᾶσθαι, ἃ τις αὐτὸν ἀνα-
 πείμψαι θητόνσοντας ἀκλήροισι καὶ
 ἀβείοις ἀνδράσι; Αχιλ. ἰταυρικὴ μ'
 ἢ παρανομία. ἐμὲ δ' οὐκ οἶδ' ὅ-
 πως ἢ μνήμη τῶν παρὰ τὸν Βίον
 ἀνιᾶ. οἶμαι δ' ἐ καὶ ὑμῶν ἱκασθαι. ε'
 δ' ἐ μὴ ὁμοιοῦσθαι, ταύτῃ χεῖρος ἐ-
 σέ, καθ' ἡσυχίαν αὐτὸ πάσχειν οὐδὲ.
 Αντι. οὐκ. ἀλλ' ἀμένειν. ὧ Αχιλ.
 ἁλλοῦ. τὸ γὰρ ἀνωφελὲς τοῦ λήγειν
 ὁρῶμεν. σιωπᾶν γὰρ. καὶ φέρειν,
 καὶ ἀνιᾶσθαι, δ' ἐδοταί ἡμῖν,
 μὴ

toleratis. Anti. Non equidem Achilles, sed longe tibi praestamus, quippe qui intelligimus quam sit inutile, de ijs rebus uerba facere. Dilate enim & aequo animo sustinere omnia, quae accidunt, datum nobis est

uenerandus, prorsus om-
 nium de mortuis existima-
 tione siue boni fuerint si-
 ue improbi. Hæc sunt quæ
 me angunt, & misere solli-
 citant, & ob quæ doleo,
 quod nō potius loco ope-
 ras & uiuo. Anti. At uero
 Achilles, quid agat qui
 spīat? quādo sic natura cō-
 paratū est, ut omnes, prout
 cogant scimel uitam relin-
 quere. quæ lex cū in uni-
 uersum iam obtinuit, nec
 abrogari ullo modo que-
 at, patienter hanc feras o-
 porter. Cæterū aspice nos
 quotquot penes te sumus
 dentiq; & Vlysses quotq;
 post pusillū adueniet. Vn-
 de solatiū tibi merito affe-
 ret societas, id quod & a-
 lijs in rebus plerumq; usu
 uenire solet. Non enim so-
 lus uideris in hæc mala cō-
 iectus. En tibi Herculem,
 Melcagrum, & alios ple-
 rosq; qui nō parū multos
 in admirationem traxere,
 qui quidē (mi fallor) haud-
 quāq; in uitā uidentē reditu-
 ri, si quis eos ad imopes et
 uictū indignos mittat, ut il-
 lis pro mercede seruiant.
 A. Soriorū hæc quidē ad-
 mouitū est, uerum haud
 scio q̄ pacto corū, quæ in
 uitā agunt, memoria, im-
 pendio me excruciat. Ar-
 bitror autē & uelstrū unū-
 quēq; ita affici, etiam si nō
 palā cōfiteamini, nequior
 res sane in eo, quod tacite
 huiusmodi per quietem

Cōclusio
 querimo
 nis.

ε παρα-
 μύθιον.
 A neces-
 sario.

Ab exē-
 ptis equa-
 lium
 παραμύ-
 θιος.

A cōmu-
 ni malo.
 Gaudiū
 est miser-
 is socios
 habere
 pœnarū.
 Cōcessio

Corre-
 ctio.
 ἀνιᾶσθαι
 βολή.
 καύχη-
 σις.

Fortis est
 σιωπᾶν
 φόβον,
 καὶ ἀνιᾶ-
 σθαι τὰ
 κακά.

LUCIANI

ne tibi affectu isto similes
ipsi quoque, ridiculi omni-
bus merito uideantur.

μή κ' ἰέλῃται ὀφθαλμοῖς διὰ τὸ σέ, ὅτι
αὐτὰ οὐχ ὁμοῖοι.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Diogenis et Herculis.

Ridetur diuinitas Hercules.

*Diogenes ridet celebrem præstantibus ausis,
Amphitroniadem, quod Ioue natus erat.*

Ridet: nilominus diuinos esse putamus.

Dotibus herois qui ualere boni.

ἔκφρα-
σις ἱνὸν
μαρκύ.

θαύμα-
σις, ὁρῶ-
τησις.

Arepu-
gnanti.
Collau-
datio.

ἀπόκρι-
σις ad
rogatio-
nem.

ἀνα-
σκόβη.

πατα-
σκόβη.

Vnquid Hercules
N hic est? Haud quis
quā mehercule ali-
us, Arcus, claua, pellis leo-
nina, magnitudo ipsa, to-
tus deniq; Hercules est. I-
gitur euita decessit, q Iou-
is erat filius? Dic quæso
o uictoriose, mortuus ne
es? Ego enim cum terræ
supereissem, tibi haud se-
cus quam deo sacrificauī.
Herc. Recte quippe sacri-
ficasti. Hercules enim ipse
in cælo una cum dijs im-
mortalibus consistit, He-
ben apud se habens cruri-
bus formosissimam. Ego
uero qui te alloquor, sua
sum umbra. Diogenes.
Quidnam dicis amabo?
umbra ipsius dei? Fieri e-
nim potest, altera eūdem
ex parte deum esse, altera
uita decessisse? Hercules.
Vtique. Ille enim nequa-
quam mortuus est, sed e-
go dumtaxat imago ipsi-
us sum. Diogenes. Intelli-
go iam. Te æquum pro uisō Plutoni pro se dedit, & tu nunc pro illo

Υχ Ηρακλῆς ὅπως ἴσῃ; οὐ-
κ ὡροῦν ἄλλ' ὅ μὰ τὸν Η-
ρακλῆα, τὸ πῆξον, τὸ ῥόπτω-
λον, ὃ λιοντῆ, τὸ μέγα θ' ὄλθ',
Ηρακλῆς ἴσῃ. ἔγωγε τίθηνκε Διὸς
ἡὸς ὦν; ἐπὶ μοι ἄκαλλίνικε, νεκρὸς
εἶ; ἔγωγε γὰρ θεῖ' ἔθουσι ὑπὲρ γῆς, ὧς
θεῖ' ἔγωγε. Ηρα. καὶ ὁρθῶς ἔθουσι. αὐτὸς
μὲν γὰρ ὁ Ηρακλῆς ἐν ἔρανθ' ὅτις θν-
οῖς σὺν ἴσῃ, καὶ ἔγωγε καλλίσφυρον Η-
ρακλῆα. ἔγωγε δ' ἔθουσι ἐμὶ αὐτῷ. Διο-
πῶς λέγεις; ἔθουσι, τὸ θεῖ' κ' ὡς
τὸν ἐξ ἡμισείας; μὲν πῃ καὶ θεῖ' εἶναι,
τεθνάναι δ' τῷ ἡμισεί; Ηρα. ναί, ὅ γὰρ
ἐκθ' ὅτι τίθηνκεν, ἀλλ' ἔγωγε ἡ ἑκάστη
αὐτῷ. Διο. μακάριον. ἀνταρθεῖν
σε τοῦ πλεοντάτωι παρίσταναι αὐτῷ
ἰσότης. καὶ σὺ ἰσὺ αὐτῷ ἔκθ' ὅτι
νεκρὸς

pro uisō Plutoni pro se dedit, & tu nunc pro illo
mortuus

πικρὸς εἶ. **Ηρα.** τοιῦτό τι. **Διο.** πῶς
 οὐν ἀκριβὲς ὧν ὁ αἰακὸς, οὐκ ἔγνω σε
 μὴ ὄντα ἰκάνον, ἀλλὰ παριδίξατο
 ὑποβολιμαῖον **Ηρακλῆα** παρόντα·
Ηρα. ὅτι ἰώκεν ἀκριβῶς. **Διο.** ἄλη
 θῆ λέγεις. ἀκριβῶς γάρ, ὅστις αὐτὸς ἐν
 κἀνθ' εἶν'. ὅρα γοῦν μὴ τὸ ἐν αὐτῷ
 ἐστί. σὺ μὲν εἶ ὁ **Ηρακλῆς**, καὶ δὲ ἰδὼν
 λαν γράμματα τῶν **Ἡβῶν** ἐπὶ τοῖς
 θεοῖς. **Ηρα.** θεοσὺς εἶ, καὶ λάλεις, καὶ
 εἰ μὴ πᾶσι σκώπτων ἐς ἐμὲ, ἄσῃ
 αὐτίκα οἶον θύξαι ἰδὼλόν τι. **Διο.**
 εἰ μὲν τόξον γυμνὸν, καὶ πρόσχερον· ἰγὼ
 δὲ, τί ἂν ἐτι φοβοίμην σε, ἄπαξ τε
 θεῶς; ἀπὲρ ἐπεί μοι πρὸς τῷ σὺν **Η-**
ρακλῆει· ὅποτε ἰκάνθ' ἐῖμ', σιωπῶν
 αὐτῷ, καὶ τότε ἰδὼλόν τι· ἢ τίς μὲν
 ἦτε πόρῃ τὸν βίον, ἐπὶ δ' ἀπιθάνε
 τε, διαριθύντο; καὶ μὲν ἐς θεὸς ἀπὲρ
 πῆατο, σὺ δ' ἐπὶ ἰδὼλόν τι, ὡς πόρῃ ἐκὸς
 ἦν, ἐς ἅδ' ἔρχεσθαι; **Ηρα.** ἐχθρὸν μὲν
 μηδ' ἀποκρίνεσθαι πρὸς ἄνδρα ἐν
 παρίστασι δριγυλῶντα. ὁμως δ' εἴη
 καὶ τοτ' ἀκουσον ὁ πόσον μὲν ἄμα
 φησὶν ἐν τῷ **Ηρακλῆϊ** ἦν, τῷ
 τοτ' ἐθνηκε, καὶ ἐμὶ ἰγὼ ἰκάνομαι.
 ὅ γ' ἦν τῷ **Διὶ**, ἐν ἑρῶν ὧν συνεσιθεῖς
 θεοῖς. **Διο.** σαφῶς ἰδὼν μαυθῶντα.
 οὐ γὰρ φησὶ ἔτεκεν ἢ ἀλκμήα καί
 τὰ τὸ αὐτὸ **Ηρακλῆα**, καὶ μὲν ὑπ' ἄμα
 φησὶν, καὶ δὲ περὶ τῷ **Διὶ**. ὅστις
 ἰδὼν

mortuus est. **He.** Sic res se
 haber. **Di.** quæ pacto igitur cal
 lidissimus cum sit **Aeacus**, **ἐπιμονή**
 te nequaquam illū esse nō no
 uit, sed admisit tāquam suppo
 sititiū **Herculē**. **Her.** Quo
 niam ille ipse esse uideor. **D.**
 Vera autumas. nam ita plu
 milis es, ut si ille ipse sis.
 Caveas igitur ne contra sit, ut
 tu quidem **Hercules** existas, **ἐν αὐτῷ**
 imago uero apud deos sim
 mortales. **Heben** in uxore
 duxerit. **H.** Audax nimium
 es atque loquax: & nisi a
 scōmatibus, quæ in me iacis,
 abstineris, senties quipri
 mū qualis dei imago sim.
Arcus enim nudus est atque
 paratus. **Dio.** Cur autē de
 cetero te timeam, cum semel
 mortuus sis? **Sed** per tuū
Herculem dic queso, dum
 ille uinebat, eras ne una
 cum ipso, & tunc imago exi
 stens, aut unus quidem era
 tis in uita: postea quæ autē
 uita decelsistis separati, il
 le quidem ad deos immor
 tales aduolauit, tu uero
 umbra, ut dignū uideat, ad
 inferos aduenisti? **Her.** Et
 si fase quidem foret, nequaquam
 respondere uiro sophistice
 præcūctati, atque aures quæ
 ad hos porrigas. **Quicquid**
n. **Amphitryonis** i **Hercu**
le erat id ipsum morte ante
 eū ē, quod nunc ego sum (ut di
 xi) totū, quod aut ex Ioue e
 rat, cum diis immortalibus. cō
 uersat. **D.** Perspicue nūc i
 telligo, autumas enim eadē
 uice **Alcmenā** duos pepe
 risse **Hercules**, unū quidem
 ex **Amphitryone**, alterū
 uero ex summo Ioue, ex quæ
 factura

σκώμ
 μα.

ἀπαλό.

Contem
 pto.

Sophisti
 ca percu
 sario.

Occu
 patio.
 ἀξιώσι.

ἀπόκρι
 σις ὅλα
 χρητική.

πόρε
 σμα.

Consecu-
tionis illu-
lio.

Confir-
mat eam
ab absur-
doi.

A simili
distictio
probat.
Conclu-
lio.

σκῶμα
μα.

σκῶμα
ματῷ
Ridicula
ratio.

Epilo-
gus.

Epicu-
rea de a-
nimorū
immorta-
litate seu
unitate.

factum est, ut gemini uni-
us matris utero lateretis.
Her. Nequaquā o insane,
idē profecto ipsi etamus
ambo. Dio. Neq; adhuc
ad intelligēdū id facile est,
duos Hercules in unū esse
compositos, nisi quis di-
ceret, uos tanq̃ Hippocen-
taurū in unū fuisse copula-
tos, hominē uidelicet, &
deum Her. An nō & ho-
mines eodē pacto ex duo-
bus cōponi tibi uidentur,
animo uidelicet & corpo-
re? Vnde quid phibet ani-
mū quidem ipsum ex sum-
mo Ioue natū, adeisse cor-
Io, nē uero mortālē ad in-
feros uenisse? Dio. Vtrq;
elegāter hæc differuisse, o
optime Amphitryoniade
si corpus hac tempestate
esses, sed incorporea es i-
mago, itaq; periculum est,
te triplicē iam fecisse Her-
culem. Herc. Quonā mo-
do triplicem? Diog. Hoc
quidē modo, nam si unus
in cœlo existit, tu uero a-
pud nos imago, corpus au-
tem in Octa, iam in pulue-
rem uersum, hæc tria iam
sunt, animaduertas igitur
uelim, quem tertiū corpo-
ri esse intelligas patrem.
Herc. Audax es, atq; so-
phista, sed quod nō nēti-
bi est? Diog. Diogenis Si-
nopei imago, ipse autē, per
Iouem, minime cum dijs
immortalibus, sed cū mor-
tuorum optimis conuer-
sor, Homerum atq; huius-
cemodi fabulas deridens.

ἡλιγύθητε διδύμοι ὄντος ὁμομή-
τροι. Ηρα. οὐκ ᾧ μάταια. ὁ γὰρ αὐ-
τὸς ἄμφω ἡμῖν. Διο. ἐκ ἑσ-
τα μαθῆναι
τοῦτο ῥάδιον, σωθῆναι τοὺς δ' ὄντας
Ηρακλῆας, ἐκ τῶς ἐμῆς περὶ ἰππο-
κένταυρος ὡς ἦται, ὅς ἐν συμπεφυκό-
τῳ, ἀνθρώπῳ καὶ θεῷ. Ηρα. εἴ τί
καὶ πάτερ οὕτω θεὸς δοκῇσι συγκαθῆ-
ναι ἐν ἑνῇ, ψυχῆς καὶ σώματος. ὅς
τι τί τὸ καλύον ἐστὶ, τί μιν ψυχῶν
ἐν θρασυῖ ἐστὶ, ἢ περὶ ἡν ἐκ Διὸς, τὸ
δὲ θνητὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς νεκροῖς
Διο. ἀλλ' ᾧ βίληται ἀμφιπρωονιά-
δῃ, καλῶς ἂν ταῦτ' ἐλίσσῃ, ἐσθῶμα
ἡδία, ἢν δὲ ἀσώματον ἴδωλον εἴ-
δῃς κινδυνεύεις τειπλῆν ἢ δὴ ποιῇ
σας ἢ Ηρακλῆα. Ηρα. πῶς τειπλῆν.
Διο. δὲ δ' ἔπος. ἐγὼ γὰρ ὁ μὲν περὶ ἐθ-
ρασυῖ, ὁ δὲ παρ' ἡμῖν σὺ τὸ ἴδιον
λοῖν, τὸ δὲ σθῶμα ἐν Οἴτῃ κόνις ἢ
δὴ γυνώμιμον, τρία δὲ ταῦτα γίνε-
ται. καὶ σκόπει ὅν πνα δὲ πατόρα
τρίτων ἐπινοήσῃς ὡς σῶμα. Ηρα.
θρασυῖ περὶ, καὶ σοφιστής. τίς δὲ καὶ
ὡν τογχανῆς; Διο. Διογῆνους το-
σινδωπῶς ἴδωλον. αὐτὸς δὲ, ἐμὰ
Δία μετ' ἀθανάτοις ἰθιόσιν, ἀλλ'
τὰ τοῖς βελτίστοις νεκρῶν σύνδμει, ὅς
μήρου, καὶ τῆς ποσάουτης ἡδονολο-
γίας κατακλῶν.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

*Menippi & Tantal.**Διηγητὸς de Tantalο fabula Ouid.**Quærit aquas in aquis, & poma fugacia captas
Tantalus, hoc illi garrula lingua dedit.**Tantalus ob factum fugientia flumina captat:**Quo dijs uix alius gratior antea erat.**Ausus consilium tandem est aperire Deorum,
Cogitur iccirco nunc tolerare sitim.*

Ι κλάσες ὦ Τάνταλε; ἢ τί
 Τ σιαιτων ὀδύρε, ἐπὶ τῇ λί-
 μνῃ ἰσῶς; Τάν. ὅτι ὦ Μέν-
 νιππε, ἀπόλαλα ὑπὸ τῷ δίψας. Μέν.
 οὕτως ἄργος εἶ, ὥς μὴ ἐπικύψας πιδῶ
 ἢ καὶ ἡ Δι' ἀρυσάμεν καὶ λῆ τῇ
 χαρί; Τάν. ὅτι ὄφελ' ἐπικύ-
 ψαμι. φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐπεδὼν
 προσιόντα ἀνιῶμαι. ἢν δ' ἴδωτε
 καὶ ἀρύσασαι, καὶ προσανέγκω τῷ στό-
 ματι, ὅ φθάνω βρέξας ἄκρ' εὐχάσας.
 καὶ σὺ τ' ἀκτύλων σφύρεται, ὅκ
 οἷον ὅπως αὐτοῖς ἀπολέπεσθαι ἔμελλεν
 χδρά μιν. Μέν. πορῶσθον τι πύραυ-
 ὅ Τάνταλε, ἀπὲρ ἐπὶ μοι, ἥ γὰρ
 δὴ το πιδῶς ὅ γὰρ σῶμα ἔχεις. ἀλλ'
 ἐκείνο μ' ἐν Λυδία πνέει θαλάσσι, ὅπρ'
 καὶ περὶ τὸν διψῶν ἰδύνατο. σὺ δ' ἐ-
 πὶ ψυχῇ, πῶς ἐν ἡμῶν διψῶντι πίνεις;
 Τάν.

Q Vid eiulas o Tan-
 tale, aut qd tuā de
 ploras fortunā, sta
 gno imminēs? Tan. Quo
 niā siti enecor Menippe.
 Men. Vsq̄ adeo piger es
 atq̄ iners, uti nō uel pro-
 nus incumbēs bibere no-
 ris, uel caua uola hauriēs?
 Tant. Nihil profecero si
 procumbam, refugit enim
 aqua simulatq̄ me ppius
 admoueri senserit. q̄ si qñ
 hausero, oriq̄ coner ap-
 plicare, prius effluxit, q̄
 summa rigem labia. Atq̄
 inter digitoseffluēs aqua,
 haud scio q̄modo rursus
 manū meani aridam relin-
 quit. Men. Prodigiosum
 qd dā de te narras Tātale,
 uerū dic mihi isthuc ipsum
 quorsum opus est bibere,
 cum corpore careas, nā il-
 lud qd esurire poterat, aut
 sitire, in Lydia sepultū est.
 Cæterum tu cum sis ani-
 mus. quinam posthac aut
 sitire queas aut bibere?
 Tan.

ὁρῶντες
 σὺς ἦ οὐ
 πόν.
 Cause
 redditio
 querula.
 ἔρωνας
 ἢ ἐπιτί-
 μος.
 Narra-
 tio. Tan-
 talus a la-
 bris sitis
 fugientia
 captat
 Flumina.
 Horat. l.
 Satyr. l.
 θάυμα-
 σος.
 ὄνα-
 σκεδὺν
 ἀπὸ τοῦ
 ἀδυνάτο-
 τος.
 Sublata
 re eius q̄-
 que actio
 desinit.

ἀντασσε Τα. Atqui hoc ipsum sup-
ρωγέ. plicij genus est, ut anima
ὁμολογ. perinde quali corpus sit,
για ik ita sitiat. Me. Age, hoc ita
πειρου. quidē affirmas te sitiri puni
σίας. ti. At qd hinc acerbi tibi
 Extenua- poterit accidere? Nū me-
 tio. tuis ne potus inopia mo-
 Inuestiga- riarer? At quidē hand ui-
 tio cause deo alteros inferos, si qs
 Sicis hos relinquat, neq locū
περίφρα aliū in quē demigret quis-
σις. piam. Τα. Recte tu quidē
 Repre- dicis, uerū hoc ipsum sup-
 henlio. plicij genus est, sitire, cum
 nihil sit opus. Men. Desi-
 pis Tantale, & uti uerum
 tibi fatear, nō alio potu ui-
 deris egere q̄ ueratro me-
 ro, nam diuersum quiddā
 pateris, ijs quos canes ra-
 bioli momorderint, ut q
 nō aquā quādamodū illi
 sed sium horreas. Τα. Ne
 ueratrū quidem recusarim
 bibere Menippe si liceat
 modo. Men. Bono es ani-
 mo Tentale, certū habens
 nunq̄ fore, ut uel tu, uel re-
 liquorū Maniū quispiā bi-
 bat. Nec enim fieri potest
 quanq̄ non omnibus quē
 admodū tibi, poena adiu-
 dicata est, ut sitiant, aqua
 illos non expectante.

Τάν. τὸ τ' αὐτὸ ἢ κόλασις ἐστίν, τὸ δὲ
 ψῶν με πᾶν ψυχῶν ὡς σῶμα ἔχει.
 Μί. ἀλλὰ τὸ τοῦ μ' οὕτω πιστεύω μὴ.
 ἰπνὶ φη' ὅς τ' ὀδύνη καλὰ ἔστι. τί δ'
 ἔνθι τὸ δεινὸν ἔσται; ἢ δειδύκας μὴ
 ἰνδεία ἔστωτο ἀποθάνης; ἔχ' ὁρῶ
 γὰρ ἄλλων μετὰ τὸν ἄδω, ἢ θάνατον
 ἐντὸς θανάτου ἔστωτον τόπον. Τάν.
 ὁρθῶς μὲν λέγεις, καὶ τὸ τοῦ δ' οὐν μέ-
 ρος τῆς καταδίκης, τὸ ἐπιθυμῶν πᾶν,
 μηδ' ἐν δειδύκῳ. Μί. ληρὲς ὦ Τάν-
 ταλι, καὶ ὡς ἀληθῶς πᾶν δειδύκας
 δοκῇ, ἀκράτου γὰρ ἱλλίβορου τὸ
 Δία. ὅς τις τούτων τῶν ὑπὸ
 τῶν λυγρῶντων κωῶν δειδύκας,
 νοῖς πίπτοντας, οὐκ ἔσθω, ἀλλὰ τῶν
 δόλων πιφοβημένῳ. Τάν. οὐδὲ τὸν
 ἱλλίβορον ὦ Μίνιππε ἀνείνομαι
 πικρῶν. γένοιτό μοι μόνον. Μί. θάρ-
 ρε ὦ Τάνταλι, ὡς οὐτε σὺ, οὐτε
 ἄλλῳ πίεται τῶν κερῶν. ἀδύνατον
 γάρ. καὶ τοι οὐ πάντως διπλοῦς
 σὺ ἐκ καταδίκης δειδύκας, τὸ ὕδατος
 αὐτὸς οὐχ ὑπομένοντι.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Menippi & Mercurij.

*Irridet formosos: quorum eximia pulchritudo,
 ac species post mortem
 nulla est.*

Forma

Forma nihil prodest, folijs leuiorq̃ caductis:

Perdidit hæc multos, millēue damna dedit.

Hanc etiā propter ceciderūt maxima Troia.

Ob formam ut placeant de sine uelle tuam:

Οὐ δ' ἐοίκασι ἄσιν, ἢ αἱ

Πικραὶ ὧς Ἐρμῆ· ξανάγησόν

μεν ἡλκωόντα. Ερ. οὐ γὰρ

λήμ' ὧς μὲνιππε. πλὴν κατ' ἐκείνο, αὐ-

τὸ ἀπόβλιψον, ὥς ἐπὶ τὰ διεξίδη, ἐν-

θα ὑδωκινθος τίς ἐστι καὶ ὁ Νωερκισ-

σος, καὶ Νιρβύς, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ τυ-

ρω, καὶ ἱλίου, καὶ λήδης, καὶ ὅλων

τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα. Μί. ὅσα

μόνον ὄρω, καὶ κρανία, τῶν σαρκῶν

γυμνά, ὅμοια τὰ πολλὰ. Ερ. καὶ μὴ

ἐκείν' ἐστίν, ἃ πάντα τοῖς οἰσινται θαυ-

μάζουσιν τὰ ὅσα, ὧν σὺ ὕοικας, κατα-

φρονῇ. Μί. ὅμως τὴν ἑλπίδα μοι

διῆξον. οὐ γὰρ ἂν σφ' ἀγνοίω ἱστοῖα.

Ερ. τί τὸ κρανίον ἢ ἑλπίδα ἱστοῖα.

Μί. εἴτα αἱ χίλια νῆες σφ' ἀποβύ-

πληρώθησαν ἐξ ἀπάσης τῆς ἑλλά-

δος, καὶ ὅσ' οἱ ἐπίστοι Ἑλλήες τε

καὶ βάββαροι, καὶ τοσαύτῃ πόλει δυνά-

σταιτο γέροντας; Ερ. ἀλλ' ὅκ' εἰδὼς

ὧς μὲνιππε (ἴδου τὸ γυναικα. ἴφης

γὰρ αἱ καὶ σὺ ἀνιμίστην ἐστίν, τοιῇ

δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλ-

γας πάσχει. ἐπὶ καὶ τὰ ἄλλα ξηρά

ἔσται, ἢ ὡς βλίποι ἀποβιβληκὸτα τὴν

Βαβυλῶνα

Tubina formosi ὀρώτη ο

A illi sunt, ac formo sis περι

sa Mercuri duci τ κλων

to me docetorq̃, utpote καὶ ἀξίω

recēs huc p̃fectū hospite. σις.

M. Haud mihi licet p̃ociū πρὸς αὐ

Menippe, q̃n tu isthuc ip̃ σις.

so e loco dextrorsum ocu ξις.

los desicte. Illic et Hyaci δέξιν.

thus ē, & Narcissus ille, et

Nireus, et Achilles, & Ty

ro, et Helena, et Leda. bre

uiter q̃cqd est ueterū for-

marū. M. E quidē p̃ter of-

sa nihil uideo, caluariasq̃

carnib. renudaras, inter q̃

oia n̄: il sit oino discrimi-

nis. M. Atq̃ hæc sunt quæ

poetæ cūcti mirant̃ ac cele

brāt, ossa scilicet q̃ tu uide

ris cōtinere. M. At Hele-

nā saltē mihi cōmōstra, nā

ipse quidem haud quæcūq̃

gnosce. Me. Hæc uideli-

cet caluaria, Helena ē. M.

Et huius scilicet ossis gra-

tia, mille naues ex uniuersa

Græcia, actō delectu, sūt

impletæ, tātaq̃ tū Græco

rū, tū Barbarorū multitu-

do cōstixit, tot ues sunt

euerse: M. Ceterū Menip-

pe nō uidisti mulierē hæc

uiuā, q̃ si fecisses, forsā di-

ceres tu q̃q̃, uirio dandū

nō esse, p̃ tali muliere diu

tolerare labores. Alioq̃ si

quis flores etiā arefactos

maxcidiosq̃ cōtēplet, po-

steaquam

ὀρώτη ο

sis περι

τ κλων

καὶ ἀξίω

σις.

πρὸς αὐ

σις.

ξις.

δέξιν.

Irrisio.

Forma

bonū fr

gile est,

quātūq̃

accedit

ad annos

Fit mi

nor, &

spaciocar

pitur ipsa

suo.

Obie

ctio.

ὁμοίαι

σις

eleganti.

quam coloris decus abiecerunt, deformes nimirum uideantur. At ijdem do- nec florent coloremq; ob- tinent, sunt speciosissimi. Me. Proinde illud ium de- miror Mercuri, si Græci nō intellexerunt sese pro re usque adeo momenta- nea, quæque tam facile e- marcesceret, elaborare. Mer. Haud mihi uacat te- cum philosophari, quare delecto loco ubicunq; ue- lis, prosterne te met ac re- cumbe, mihi iam aliæ sunt traducendæ umbræ.

Θῶμας
σεως
εσματος
κη.
Precisio
ne cōclu-
dit.

βαφύ, ἄμορφα δηλονότι αὐτῶν δὲ
ξυ. ὅτε μὲν τοι αὐτῶ, καὶ ἔχε τὴν
χροίαν, κάλλιστα ἴσιν. Με. τίς ἔν τῷ
ᾧ Ερμῇ θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεναι οἱ
ἄχαιοι περὶ πρῆγμα τοῦ οὕτως ὀλίγου
χρόνου, καὶ ῥαδίως ἀπανθῆναι τοῦ
νῦν τοῦ. Ερ. ὃ χολή μοι ᾧ Μένιππε,
συμφιλοῦσθαι σοι. ὥστε ἐπιλεξάμε-
να τὸ ποῦ, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς, καὶ σοὶ κα-
ταβῶν σιαντοῦν. ἔγδ δέ, τὸς ἄλλοι
λας νεκρὸς ἔσθ' ἡ μεταλῶσομαι.

ΔΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, ΜΕΛ
εὐδου, καὶ Γάριδος.

Acaci, Protefilai Menelai,
ac Paridis.

De Protefilao primo Græcorum interfecto.

Acridi eripiens Helenam Priamei aproles,
Amisit regnum post duo lustra suum.
Protesilaus erat cecidit qui primus Achivum:
Ardoris Paridis causa cupido fuit.

Inuestiga-
tio facti.

Q Vamobrem, Pro-
telilae in Hele-
nam irruēs, stran-
gulas illam? Protefilaus.
Quia huius causa Acæce,
imperfecta quidem do-
mo relicta, & uidua uxore
quam nuper dixi, red-
dita, mortuus sum. Acac.
Accusa igitur Menelaum,
qui uos omnes pro tali
coniuge

Causæ
redditio
Culpā in
Menela-
um reij-
cit.

Ἰσχυρὸς ᾧ Πρωτοσίλαι τὴν
Τ Ελένῃ προσωδῶν: Πρω.
ὅτι σὺ τούτῃ ᾧ Δία
καὶ ἀπέθωνες, ἡμιτελὴ μὲν τὸν δό-
μον καταλιπὼν, χήρον τε τὴν νεό-
γάμον γυναικα. Δί. αὐτῷ τοίνυν εἰ
Μενέλαον, ὅς τις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιού-
του

ἐπὶ λῶ- occisus fuisti. P. Proinde
 γὰρ μὲν & ego pro me ipso, tibi,
 τὰς αἰ- Aecae, respōdebo, multo
 κὸς αἰ- iustiora, ἢ tu. Neq; enim
 τῶν αἰ- ego mihi horū causa fui,
 τῶν αἰ- sed fatum, & quod iam in
 μοῖρα. de ab initio ira prędestina-
 tum fuerat. Aecae. Probe,
 quid ergo istos accusas.

ἀπὸ θαλάσσης οὐκ οὐκ ἐπὶ ἐμῶν το-
 θι ὃ Δία κὲ ἀποκρινόμεναι δίκαιοι
 τῶν αἰ- οὐ γὰρ ἐγὼ πάντων αἰτιῶμαι,
 ἀλλ' ἡ μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὐ-
 τὸς ἐπικυκλωθεῖν, Δί', ὁρᾷς. τί ἔτι
 τοῦτους αἰτιῶ;

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΥ.

Menippi & Aecae.

Διηγητὴς, δακτυλὸς, καὶ ἑρμῆς.

Aecae ostendit qui sunt in Ditis aeterno,

Obscuros manes, sulphureosq; locos.

Dein etiam bello fortes multosue sophorum.

Quorum aliquot rides ipse Menippe miser.

ἀξίως. P. Er Plutonem, o
 Acace, expone
 πρὸς ὅ- mihi, quæso, hic
 χ' καὶ quæ apud inferos sunt, o-
 κατά- mnia. Aecae. Haud facile,
 σι. Menippe, omnia. Verum
 δι' ἑ- quæ summam, & ueluti
 καὶ ἑ- per capita indicari pos-
 σι. sunt hæc accipe. Hic qui-
 δι' ἑ- dem, quod Cerberus sit,
 καὶ ἑ- nosti. Deinde & portito-
 γησι. rem hunc nosti, qui te tra-
 & Pyriphlegetontem iam
 uidisti, quum ingressus es.
 μεταξὺ Menippus. Noui hæc,
 λογία. & præterea te quoque,
 ἀξίως. quod hic in uestibulo se-
 des, atq; adiū obseruas.
 Etiam regem ipsum uidi,
 & Furias. Homines uero
 priscos, quæso, ostende,
 & maxime eos, qui inter ceteros nobiliores fuere. Aecae. Hic quidē

Πρὸς τοῦ Πλούτωνος ὃ Δία
 Π καὶ περιήγησά μοι τὰ ἐν
 ἅδου πάντα. Δί'. οὐ ῥά-
 διόρ ὃ Μένιππε ἅπαντα, ὅσα μέ-
 τοι κεφαλαιώδη, μάθων. οὐτασί-
 μω, ὅτι Κέρβερος ἐστίν, οἶδα. καὶ
 τὸν πυρρῆμα τούτου, ὅτι σε διηγή-
 ρασι, καὶ τὴν λίμνην, καὶ τὸν Πυρ-
 ριφλέγοντα ἥδη ὠραίας ἐσθίει. Μί-
 οἶδα ταῦτα. καὶ σέ, ὅτι πυλάεις. καὶ
 τὸν βασιλέα ἅδου, καὶ τὰς Εἰρή-
 τούς δι' ἀνθρώπων μοι τοὺς πύ-
 λα δι' ἑξορ, καὶ μάλιστα τοὺς ἐ-
 πισήμους αὐτῶν. Δί'. οὐτὶ μὲν

Δρα-

Aga,

ἄγαμέμνων, οὗτος δ' Ἀχιλλεύς, οὗ-
 τ' δ' ἰδομένης πλησίον. ἔπειτα
 Οδυσσεύς, ἔπειτα αἴας, καὶ Διομύ-
 ρης, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν ἑλλήνων. Μέν-
 νιπ' ἔπειτα βαβαὶ Ὀμηρ', οἷα θι τῶν
 ῥαψωδῶν τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἔρ-
 ριπῆαι, ἄγνωστα, καὶ ἄμορφα, κό-
 νει πάντα, καὶ λήρ' ὡς λύες, ἀμύμη-
 ναὶ ὡς ἀλκιδῶς κάρηνα. οὗτ' δ' ὦ
 Διάκι, τίς ἐσσι; Αἰ. Κύρος ἐστίν.
 οὗτ' δ' Κροῖσ' ὁ δ' ὑπὲρ αὐ-
 τὸν, Σαρδανωπάλης. ὁ δ' ὑπὲρ
 τούτου, Μίδας. ἰκάν' δ' ἔπειτα
 ξης. Μέν. ἔπειτα σὲ ὦ κάθαρμα ἢ Ελ-
 λὰς ἵφρεττε, ἰδὺν ἔντα μὲν τὸν Ελ-
 λῶσποντον, ὅχ' δ' ἐπὶ τῶν ὀρέων πληθύν-
 ἐστιν οὐκ οἷ' ὅτ' ἐπὶ Κροῖ-
 σὸς ἐστίν; τὸν Σαρδανωπάλην
 δ' ὦ Διάκι, πᾶτά γε μοι κατὰ κόρ-
 ρης ἐπίτητον. Αἰ. μηδ' αὖτε, σὺ
 θρύψας γὰρ αὐτὸ τὸ κρανίον, γυ-
 νακεῖτον ὄν. Μέν. οὐκ οὖν ἀλλὰ
 προσωτύξομαι γὰρ πάντος ὀνείρου
 γύνῳ ὄντι. Αἰ. βούλῃ σοὶ ἐπι-
 δείξω καὶ τοὺς σοφοὺς; Μέν. νῆ
 Δία γὰρ. Αἰ. πρῶτ' οὗτός θι ὁ
 Πυθαγόρας ἐστίν. Μέν. χαῖρε ὦ
 Εὐφορβ', ἢ ἄπολλον, ἢ ὅ, τι ἄν ἐ-
 θέλῃς. Πυθ. νῆ, καὶ σύ γὰρ ὦ Μέν-
 νιπ', Μέν. οὐκ ἔτι χρυσοῦς ὁ μένος
 ἐστὶ θι. Πυθ. ὦ γὰρ. ἀλλὰ φέρε' ἴδω,
 ἢ π

Agamēnon est, ille autē Achilles. Rursum hic dome-
 nes, qui propius assidet. Post hūc Vlysses, deiceps primū du-
 ces, reges teri Græcorū præstantissi & impe-
 mi. M. Papæ Homere, ut ibi Rapsodiarū tuarū capi-
 ta, humi piec̃ta iacēt, igno-
 bilia atq; obscura, cinis ac pulvis oīa, & nugæ mere, denique uere, ut abste dictū est, capita infirma & cadu-
 ca. Sed hic, Aeace, quīnā est; Aeacus. Cyrus est. Ille autē Croesus, & iuxta ip-
 sum Sardanapalus. Vltra hos autē Midas, & dein-
 ceps ille Xerxes. Me. Et te, o scelestē, tota exhor-
 ruit Græcia? iungentem apud Ho-
 pontibus Hellepontū, & per ipsos mōtes nauibus traicere affectantē? Qua-
 lis uero & ipse Croesus est? Cæterū, Sardanapa-
 lo, quæso, huic Aeace, per-
 mitte, ut deinulceā caput, inflicto colapho. Aeac. Nequaquam. Cōminue-
 res enim ipsi caluariatā, mu-
 liebris ac fragilis adeo cū sit. Men. At certe tamen amplexabor illum, ut po-
 te semiuirum ac muliero-
 sum plane. Aeac. Vis ne tibi ostendam, & doctos illos? Men. Per louē etiā. Aeac. Primus en hic tibi Pythagoras est. M. Salue Euphorbe, siue Apollo, siue deniq; quodcumque uoles. Pyth. Ita sane, & tu utiq; Menippe. M. Quidē an non amplius aureum istud semur habes? Py-
 thag. Non, sed age cedo,
 K 2 & quid

Quid māducabile tibi ha-
bet pera ista. M. Fab' sha-
bet, quare nihil hic est, q̃
tu māducare queas. P. Da
modo. Nam hic apud ma-
nes alia dogmata atq; in-
stuta didici, nēpe, q̃ nihil
hic inter se similes sunt, fa-
bz & patrantū testiculū.

Aeac. Porro hic Solō est,
filius Bxeceftidis. prae-
ter ea ille Thales, & iuxta ip-
sos Pittacus, & ceteri illi,
septē autē omnes sunt, ut ui-
des? M. ... et hi sunt Ae-
ce, soli utq; ceteros prae-
ter ceteros. Sed hic oppletus
cinere, tang subcinericius
panis aliquis, hic crebris
pustulis quali sufferuefa-
ctus, quicūq; est? Aeac. Em-

pedocles, Menippe, semi-
coctus ab Aetna monte
huc p̃fectus. M. O Aer-
pes optime, quid obsecro
acciderat tibi, cur te ipsum
in crateres Aetnae inijce-
res? Emp. infania quā dā,
Menippe. M. Nō per lo-
uem, sed inanis quaedam
glorie affectatie, & fastus,
& multa dementia. Hae-

te conflagrare fecerunt, u-
na cum ipsis crepidis, cū
dignus minime esles. Ve-

rumtamē nihil tibi cōmētū
istud profuit, deprehēsus
enim es & ipse mortuus.

Ceterum Socrates ille,
Aeace, ubi locorū eādem
est? Aeac. Cum Nestore
ac Palamede ille plerūq;
nugatur. Me. Cuperem ta-
men uidere ipsum, sicubi
locorum hic foret. Aeac.

Vides ne caluū illum? M.
Ac omnes hic calui sunt,
quare

τί σοι ἰδῶδιμον ἢ πέρα ἔχῃ.
Μι. κυάμυς ὡς γ' αὖθις. δ. τι οὐ το-
σοι ἰδῶδιμον. Πυ. δὲς μόνον, ἄλλο

λα παρὰ νεκροῖς δέγματ' αἰμαθορ-
γῶν, ὡς ἐδ' ἐν ἴσορ κύαμοι, καὶ κυ-
φαλαὶ τοκῶν ἐνθάδε. Αἰ. οὐτ' ὅ-
δε Σόλων ὁ Εὐκλείδου, καὶ Θα-

λῆς ἐκείν'· καὶ παρ' αὐτοῖς, Πιτ-
τακός, καὶ οἱ ἄλλοι. ἔπ' αὖθις πάν-
τος αὐτοῖν, ὡς ἐρεῖ. Μι. ἄλυστοι ἦ-
τοι ὁ Δίακ' ἐμοῖς, καὶ φαεινοὶ τῶν

ἄλλων, ὁ δ' ἐπ' αὐτοῦ πλὴν, ὅσο
πὸρ ἰγκρυφίης ἀρετῆς, ὁ τῶν φλυα-
κτάωνας ὅλ' ἐξέλωθ' ὡς, τίς ἴσῃ

Αἰ. Εμπειδοκλῆς ὁ Μένιπ' ἐμὲ
φθ' ἀπὸ τῆς Αἴτης παρῶν. Μι. ὁ
χαλκῶν βέλτεται. τί καθὼν σσω-

τὸν ἐν τῇ κρατῆρας ἐνθαλῶν; Εμ-
μυλαγχοῖα τίς ὁ Μένιπ'· Μι.
οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ κωμολογία, καὶ

τύφ'· καὶ πολλὴ κόρυς. πάν-
τά σε ἀπλῶς ἀράσσω αὐτοῖς κρη-

πίσιν οὐκ ἄξιον ὄντα, πλὴν ἄλλ'
οὐδ' ἐν σοὶ τὸ σόφισμα ὤνησεν· ἴφαι-

ράθης γὰρ τιθιμῶς. ὁ Σακράτης
δ' ἐπ' Αἰάκ' ἐπ' αὐτῇ ἀρά ἴσῃ. Αἰ.

μὴ τὰ Νέστωρ, καὶ Παλαμῶν
ἐκείν' ἀρετῇ τὰ πολλὰ. Μι. ὁ
μὲν ἐβουλόμην ἰδῆν αὐτὸν, ἃ πο-

νῆσθαι ἴσῃ. Αἰ. ἐρεῖς τὸν φαλα-
κρόν; Μι. ἄλλως φαλακροὶ ἔσιν.
δ. τι

ἰσολός

701.

Solon.

Thales.

Pittacus,

&c.

Empedo-

cles quise

in Aetna

ex melan-

cholia cō-

iecit.

Acausis.

Alludit

ad id, q̃

Empedo-

cles dicit

creis cre-

pidisufus

fuisse. ut ē

apud Di-

ogeum.

Socrates

ἄντι πάντων ἂν ἂν τῷτο τὸ γινώ-
 σμα. Αἰ. τὸν σιμὸν λίγω. Μέν-
 κος τὸν ὁμοιον. σιμοὶ γὰρ ἅπαν-
 τες. Σωκ. ἐμὲ (ἡτδὲ ὃ Μένιππος.
 Μέν. καὶ μάλα ὃ Σώκρατες. Σω.
 τί τὰ ἐν ἀθήναις Μέν. πολλοὶ τ' ἐ-
 σθ' φιλοσοφῶν λίγουσι. καὶ τάχα ἁ-
 ματα αὐτὰ, καὶ τὰ βαδίσματα ὃ
 θιάσασαί τις, ἄκροι φιλόσοφοι. Σω-
 μάλα πολλοὺς ἰώρας. Μέν. τὰ δ'
 ἄλλα ἰώρας οἶμαι, οἷον ἔκτι πα-
 ρὰ σοὶ ἀρίστη, καὶ Πλάτων αὖ-
 τος, ὃ μὲν ἡσπονδίου μύρου, ὃ δ' ἡτδὲ
 ἐν Σικελίᾳ τοράνους θεραπεύων
 ἔκμαθών. Σω. περὶ ἑκὼν δ' ἐτί φρο-
 νοῦσιν; Μέν. οὐδ' αἶμαρ ὃ Σώκρα-
 τος ἀνέβη, καὶ τὰ τοιαῦτα πάν-
 τες οὐρσι θαυματοῖον οἶονταί, ἂν
 ἴδῃ γαλακτῆσαι, καὶ πάντα ἐγνώκει-
 ναι ταῦτα. δὴ γὰρ οἶμα τὴν ἡθῆς
 λίγαν, οὐδ' ἐν ἑσθ' τα. Σω. καὶ αὖ-
 τος ἴφασκον ταῦτα πρὸς αὐτόν. οἱ δ'
 ἑρωνίου ῥονθ' ἐπ' ἄγαν. Μέν.
 τίνες δ' ἐσθ' αἱ οἱ περὶ σέ; Σω.
 Χαρμίδης ὃ Μένιππος, καὶ Φῶδρος,
 καὶ ὁ Κλεινίου. Μέν. ἴδῃ ὃ
 Σώκρατες, ὃ καὶ ἀνταῦθα μέγα τῶν
 σωτῆς τί χινω, καὶ οὐκ ἀληθῆς τ'
 πολλῶν. Σω. τί γὰρ ἂν ἄλλο ἔδιον
 πρᾶττοιμι; ἀλλὰ πλεονεξία μὲν ἀ-
 νίθ, ὃ οὐκ. Μέν. μὲν Δί' ἐπὶ τὸν
 Κριῖον

quare omnium æque po-
 tatio hæc fuerit. Aear. Si-
 num istum dico. Menip.
 Etiam hoc simile omniū
 est. Nam & simi omnes
 sunt. Socr. Me ne quæris
 Menippe? Me. Te ipsum
 Socrates. Soc. Quo pa-
 cto res Athenis se habet?
 Men. Multi iuniorū phi-
 losophari se profitentur.
 Ac habitum certe ipsum,
 & incessum si quis aspici-
 at, meri philosophi uiden-
 tur, admodum multi. Cæ-
 terum autē uidiſti opinor,
 qualis & Aristippos huc
 ad te uenerit, & Plato ip-
 se, alter quidem olens un-
 guenta, alter autem in Si-
 cilia tyrannis adulari do-
 ctus. Socrates. At de me
 quid sentiant? Menippus.
 Beatus, Socrates, quispiā Iudiciū-
 es, qd ad huiusmodi res superorū
 unigue pertinet. Omnes de Socra-
 itaq; te admirabile fuisse te.
 uirū existimant, atq; om-
 nia cognouisse hæc (deceat
 enim opinor, uerū hic di-
 cere) cum nihil scires. So-
 crat. Et ipse dicebam hæc
 ad illos, sed illi tum simu-
 lationē quādam, eam rem
 esse putabant. Men. Sed
 quinam isti sunt circa te?
 Soc. Charmides Menip-
 pe, & Phædrus, & Clinie
 filius ille. Men. Euge, So-
 crates, quoniā & hic artē
 tuam exerceas, neq; formo-
 sos istos negligis. Socrat.
 Quid enim aliud qd qui-
 dem suauius sit, agerem?
 Sed huc propius nobiscū
 recumbe, si uidetur. Me-
 nip. Non, per Iouem. Ad
 Κ 3 C

ἑκφρα-
 σια πο-
 tis, uel si-
 gnis.

ὁρῶμα
 πικρ.
 ἐπαγγελ-
 ἡκρ.

Aristip-
 pus.
 Plato.

οἱ περὶ
 τὸν σο-
 κράτην.

LUCIANI

Redit ad Cræsum, palū, redeo, ppe illos habitaturus. Videor quippe mihi, non pauca habitaturus ibi esse, que rideā quādo plorātes illos audiam. Acac. Et ego quocū iam abeo, ne quis mortuorū clam nobis subducatur sese. Pleraq; autem alia uidebis Menippe, quando iterum conueniemus. Men. Abeas licet, nam & hæc Aeace, uidisse sufficit.

Κροῖστον γὰρ καὶ Σαρδηνιάπαι-
λόν ἄπαμι, πλησίον οἰκήσωρ ὡς
τέρ, ἵστικα γούρ οὐκ ὀλίγα γιγνώ-
σκω, οἱ μωρόντορ ἀκούωρ. Αἰ-
κῶ γὰρ ὅθι ἄπαμι, μὴ καὶ πρὸς
μᾶς νεκρῶν λαθὼν εἰσφυγῶρ, πρὸς
πολλὰ δ' ἴσχυθις ὅττις ὁ Μένιπ-
πος. Μέν. ἔπιθι, καὶ ταῦτι γὰρ ἴστωρ
καὶ ὁ ἀεὶ.

MENIPPOY KAI KERBEROY. *Menippi & Cerberi.*

*Διασθενασκὸς: Fortitudinem Socratis
falsam fuisse.*

*Socratis exponit trepida de morte Menippo,
Cerberus, infernas ut metuatq; domos.
Nescio quam fortis fuerit: sub iudice lis est.
Mors etiam magnos territat usque uiros.*

ἐνθυμη-
ματικῇ
ἱρώτησις
ἢ ἀξίω-
σις.
Ratio
προληπτικὴ
ἢ ἀπο-
φύγε-
σις.
Primum
tempus.

Eus Cerbere, qñ
H quidem mihi tecū
cognatio quædā
intercedit, cū et ipse sim ca-
nis, dic mihi p Stygiā pa-
ludē, quō sese habebat So-
crates, cū huc accederet?
Verisimile est autē te, de-
us cum sis, nō latrare mo-
do, uerū etiā humano mo-
re loqui, si quando uelis.
Cer. Quum procul adhuc
abesset Menippe, uisus est
cōstanti atq; interrito ad i-
re uultu, perinde quasi
mortem

Κέρβερε, συγγνωμὴς γὰρ ἔ-
μ' σοι, κύων καὶ αὐτὸς
ἄνθρωπος, ἐπὶ μοι πρὸς τῆς Στυ-
γὸς, οἷός ἐστιν ὁ Σωκράτης ὁ πότις καὶ
τῆς πρὸς ὑμᾶς. ἔκδος δ' ἐστὶν θεὸς
ὄντα, μὴ ὑλακτῆρ μοίον, ἀλλὰ καὶ
ὀμβροπικῶς φθίγγειναι ὁ πότις ἱ-
σθίσις. Κέρβερε, πόρρωθεν μὲν ὁ
Μένιππος, παντάπασις ἰδοὺς ἀπ' ἐ-
πὶ πρὸς ὁπὸ προσδίνου, καὶ οὐ
πάντο

πάνν διδόναι τὸν θάνατον δοκῶν.
 καὶ τὴν ἐμφύωαι τοῖς ἕξω τοῦ σο-
 μίου ἐσθῶσιν ἰδίῳ. ἐπὶ δὲ κατὰ
 κυτῶν ἴσα τῷ χόσματι, καὶ
 ἔτι τὸν ἴσφον κἀγὼ ἐπὶ σφαιρί-
 λαιτα αὐτὸν δακνὼν ἑλὼ καίῳ, κα-
 τίσασα τῷ πονδῷ, ὥς πρὶ τὰ βρέ-
 φη ἐκώκυε, καὶ τὰ ἰαυτῆ παιδίᾳ ὡ-
 σῦρσο, καὶ παντοῖα ἐγίνετο. Μὲ-
 νὸς ἄν σοφιστὴς ὁ ἀνθρώπου ἦν, καὶ
 οὐκ ἀληθῶς κατεφρόνας τῷ πράγματι,
 τοῦτο Κορ. οὐκ ἄλλ' ἐπὶ πρὸ ἀσφα-
 λῶν αὐτὸ ἰώρα, κατεβρασύνετο, ὥς
 δὴ θάνατον ἀκῶν πασόμεθα, ὃ πάν-
 τως ἴσα παθόν, ὥς θάνατον μὲν ὡ-
 σῶν ἰσάμεθα, καὶ ὅλως, πόρῃ πάντων
 γὰρ τῶν τοιούτων ἀπὸν ἂν ἔχοιμι, ἴσῳ
 τοῦ σομίου τολμηροῖ, καὶ ἀσφα-
 λῶν ἐνδοθῶν, ἔτι γὰρ ἀκῶν.
 μὲν. ἐγὼ δὲ πῶς οἱ κατεκλυθέναι
 ἴσῶμεθα; Κορ. μόνον ὃ μὲν περὶ
 ξίως τοῦ γίνεσθαι, καὶ Διογένης πρὸ
 σῶν, ὅτι μὴ ἀσφαλῶς οἱ ἴσῶμεθα,
 μὴ δὲ ὡσόμενοι, ἀλλ' ἐκλυθέναι
 γὰρ ἐνδοθῶν, οἱ μὲν ἄν παραγγέλωμεν
 ἀπασιν.

mortē nihil omnino formi-
 daret, tanquā hoc ipsum
 uellet ijs, qui procul a spe-
 cus ingressu stabant, ostē-
 dere, uerū simulatq̃ despe-
 xit in hiatum, uidetq̃ pro-
 fundum atq̃ artū atri re-
 cessum, simulq̃ ego cun-
 ctantem etiam illum aco-
 nito mordens pede corre-
 ptum detrahere, infantū
 ritu eiurabat, ferosque de-
 plorabat liberos, nihilq̃
 non faciebat, in omnē spe-
 ciem sese conuertens. Me-
 nip. Num igitur fucate sa-
 piens erat ille, neque uere
 mortem contemnebat?
 Cerb. Haud uere, cæterū
 ubi uidit id esse necesse, au-
 daciā quandam præ se
 ferebat, quasi uero uolens
 id esset passurus, quod a-
 lioqui uolenti nolenti ta-
 men omnino fuerat feren-
 dum, uidelicet quo specta-
 toribus esset miraculo.
 Equidem illud in totum
 de uiris istiusmodi uere
 possim dicere, ad fauces
 usq̃ specus intrepidi sunt
 ac fortes, porro intus cum
 sunt, nihil mollius neque
 fractius. Me. Cæterū ego
 quonam animo tibi uisus
 sum subisse specum? Cer.
 Vnus mortalium Menip-
 pe, sic mihi uisus subire,
 ut tuo dignum erat gene-
 re, & prior te Diogenes,
 propterea quod neutiquā

Factum.

Alterum
tempus.

Factum.

Conclu-
sio.Exposi-
tio suæ
sententiæ
de Socra-
te.ἐπίκρι-
σις γὰρ

καὶ.

Interro-
gatio de
seipso.ἀποκρι-
σις ἐπὶἐπὶ κῆ-
ρι.ἀποκρι-
σις.

adaucti subieritis, aut intrusi, uerum tum ultionem, tum ridentes, atq̃
 omnibus plorare renunciantes.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Charontis et Menippi.

LUCIANI

Ῥισκός. De nauulo enim Charonti
reddendo litigant.

*Nauita de nauulo queritur rogitando Menippū.
Ut soluat uectus per Pblegethontis aquas.
Sed nihil extorsit, nec erat soluendo Menippus,
Post uitam nullas namq; tenebat opes.*

Postula-
tio.

Repetit
postulati-
onem.

Recusa-
tio cū ra-
tione.

Inficia-
tio.

Assuera-
tio.

ἀπελθ.

ἐν ταπει-
νά.

ἀπὸ τοῦ

ἀδίκου.

Reiectio

in Mercu-
rium.

ἀπὸ τοῦ

ἀδίκου.

R ste. Me. Vocifera
re, siquē isthuc tū

biuoluptati est Charon.

Ch. Redde, inquā, qd pro

traiectione debes. Men.

Haudquaquā auferre queas

q nō habeat. C. An est q

spīa, qui ne obulū quidē

habeat? Men. Sit ne alius

quispiā præterea, equidē

ignoro, ipse certe nō ha-

beo. C. Atq; p̄focabo te

p̄ Ditē impurissime, ni red-

das. Me. At ego illiso ba-

culo tibi cōminuā caput.

Ch. Num ergo tecū lōgo

traiectu gratistrā exero?

Mercurius meo nomine

reddat, ut q me tibi tradī-

derit. Mer. Belle mecū a-

gitur per Iouē, siquidē fu-

turū est, ut etiā defunctorū

nomine persoluam. Cha.

Hand omitam te. Men.

Quin igit̄ uel huius gratia

perge, ut facis, nauim tra-

here, quanq̄ qd nō habeo

quinam auferas? Cha. At

tu nesciebas, quid tibi fue-

rit adportandū? Me. Scie-

bam quidē, uerū nō erat.

Quid igitur? num ea gra-

tia erat mihi semper in ui-

ta manendum? Ch. Solus

ergo

Πόδ' ὃ κατάρσας τῆ

A πορθμία. Μί. βόα, ἃ τῆ

τὸ θι' ὅδ' ὡς ὡς χάρον. Χά.

ἀπόδ' ὃ φημι, ἀνθ' ὧν σε διεπορθ-

μύσας μιν. Μί. ἔκ' ἂν λάβοις παρὰ

τοῦ μὴ ἔχοντος. Χά. ἴσα δ' εἰ περ ὅβο-

λὸν μὴ ἔχω. Μί. ἃ μὴ καὶ ἄλλός

τις, οὐκ οἶδα. ἴσθ' δ' εἰ, οὐκ ἔχα-

ν. Χά. καὶ μὴ ἄγξω σε νῆ τὸν πλοῦ-

τον ὃς μαρὲ, ἢ μὴ ἀποδῶ. Μί.

καὶ ὡς ὅδ' ξύλοισι πατάσας, σὺ

λύσας πρὸς ἑαυτὸν. Χά. μάτλη ἐν ἴσθ

πεπλοκῶς τοσούτην πλῆρη. Μί. δ

Ερμῆς ὑπὲρ ἐμὴ θι' ἀποδῶτα, ὅς με

παρόδωκε θι. Ερ. νῆ Δία δντάμην,

ἃ μέλλω γὰρ ὑποδνκτίνην τῶν νη-

κῶν. Χά. ἔκ' ἀποδνθῶμαι θυ. Μί.

τοῦτου γὰρ ἔνικα νηολκῆσαι τὸ πορ-

θμῶν, παρὰ μιν, πλὴν ἄλλ' ὅ, γὰρ μὴ

ἔχω, πῶς ἂν λάβοις; Χά. σὺ δ' ἔκ' ἡ-

δης ὡς καμίσσας δέου. Μί. ἢ

δαν μιν. ἔκ' ἔχον δ' εἰ. τί ἔν, ἐχλῶ

σθ' ἄν το μὴ ἀποδνθῶν; Χά. μόν' ὃ

ἔσθ

ἔν αὐχέσας προΐτα πεπλοδύναι·
 Μί. εὐ προΐτα ὧ βίλπει. καὶ γὰρ
 ἔντλησα, καὶ τῆς κώπης ἐπιλαβόμεν,
 καὶ οὐκ ἐκλαοῦν μόνον τῶν ἄλλων
 ἐπιβατῶν. Χά. οὐδὲν ταῦτα πρὸς
 τὰ πορθμία. τὸν ὄρελὸν ἀποδουῶν
 σε δὲ. οὐ γὰρ θέμις ἄλλως γυνώσκειν
 Μέν. οὐκ οὐκ ἀπείραγέ με αὖθις
 ἐς τὸν βίον. Χά. χαρίων λίγας. ἵνα
 καὶ πλυνθῇ ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ οὐ
 καὶ προσλάβω. Μί. μὴ ἴσῃ χλὴν.
 Χά. δὲξον τί ἐν τῇ πύρρῃ ἔχεις. Μί.
 θέρμης ὁ θέλης, καὶ τῆς ἑκάτης τὸ
 δῆπνον. Χά. πόθεν τὸν ἕμιν ὧ Ερ
 μῇ τὸν κύνα ὅρα γόος; οἶα δὲ καὶ ἱλά
 λει παρὰ τὸν πλοῦν, τὸν ἐπιβατῶν
 ἀπάντων καταχλῆν, καὶ ἐπισκώ
 πῃον, καὶ μόνον ἄδων, οἷμα ἴοντον
 ἐκόνων. Ερ. ἀγνοῶς ὧ χάρον, ὅπου
 οὐκ ἀνδραδὶ πόρροδουσαις ἐλδύθι
 ρον ἀκριβῆς, καὶ δαῖσος αὐτοῦ μί
 λει. οὐ πὸς ἐστὶν ὧ Μί. ἵπα. Χά. καὶ
 μὴν ἔσσι λάβω ποτίς. Μί. ἀν λά
 βης ὧ βίλπει, δὲ δὲ ἕκ ἑκ λάβοις.

ergo gloriaberis te gratis
 fuisse transiectum? Men.
 Haud gratis o præclare,
 siquidem & sentinam ex
 hausi, & remum arripui,
 & uestorum omnium u
 nus, non euiaui. Charon.
 Ista nihil ad nautum, obo
 lum reddas oportet, neq
 enim fas est secus fieri.
 Men. Proinde tu me rum
 sum in uitam reuehe. Cha
 ron. Belle dicis, nimirum
 ut uerba etiam ab Aea
 co mihi lucrifaciam. Me
 nipp. Ergo molestus ne
 sis. Char. Ostende quid
 habeas in pera. Menipp.
 Lupinum si uelis, & He
 catæ coenam. Char. Vnde
 nobis hunc canem addu
 xisti Mercuri? tum qualia
 garriebat inter nauigan
 dum? uestores omnes ir
 ridens, ac dictiteris ince
 sens, unusq; cantillans, il
 lis plorantibus. Mercur.
 An ignoras Charon quæ
 uirum transuexeris, plane
 liberum, cuius nihil omni
 no curæ sit. Hic est Me
 nippus. Charon. Atqui si
 unquam posthac te rece
 pero. Menippeus. Si rece
 peris o præclare, ne pos
 sis quidem iterum recipere

ὅτι αὐτὸς
 γὰρ ὁ

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΥ.

Diogenis et Mausoli.

*Contentio de sepultura: alterius quidem magnifi
 centissima, alterius uero ne
 glectissima.*

K

Vulo

LVCIANI

*Vult alijs se Mausolus præferre sepulcris,
Forma quod multos uicerit atq; manu.
Diogenes ridet formam, monumenta q̄ clara,
Illo & felicem se magis esse probat.*

Propositi
εἰς ὅρω

τιτικῆ,

καὶ ἰλιγ

καὶ κατ'

ἐπιμο

νόν.

ἀπόκρι

ση αὐτῶ

δης κατ'

ἀπαρίθ

μῶν,

Amplifi

catio po

stremi

membri,

περ κα

παρκα

φόν.

Cōclusio

Negatio

Affirma

tio.

ἀνα

σκέβ

εἶσε, &

habuisse

miserum

est.

○ He tu Car, quare

tandē insolens es,

tibique places, ac

dignū te credis, qui unus

nobis offūb. antepōnare?

Ma. Primū regni nomine

o tu Sinopēlis, q̄ppe qui

Cariz imperauerim uni

uerz, p̄tērea Lydię q̄q̄

gentib. aliquot, tum autē

& insulas nōnullas sube

gerim, Miletū usq; perue

nerim, plerisq; loniz par

tibus uastatis. Ad hęc for

mosus eram ac procerus,

ac bellicis in rebus p̄uua

lidus. Postremo, quod est

omniū maximum, in Hali

carnasso monumeutū ere

ctum habeo, singulari ma

gnitudine, quantum uide

licet defunctorum alius ne

mo possidet, neque pari

etiam pulchritudine cōdi

tum, uiris scilicet atque e

quis, pulcherrimo esaxo,

ad uiuam formam absolu

tūssimo artificio expressis

adeo ut uel phanum ali

quod simile haud facile

quis inueniat. Num iniu

ria tibi uideor has ob res

mihī placere atque effe

ri? D. Num ob imperium

ais, ob formam, atque ob

sepulchri molem? Maus.

Per Iouem ob hęc inquz.

D. Atqui o formose Mau

sole, necp uires iam illz, necp forma tibi iam adest, adeo ut si quem

actiorem de formo p̄cellentia delegerimus, haudquaquā dicere

posu

Κάρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρό

Ω νῆς, καὶ πάντων ἡμῶν πρ

πμάδια ἀξιοῖς; μά, καὶ

ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ ὧν ὁ σινωπῶν, ὁ

ἑβασίλδουσι Καρίας μ' ἀπάσαι, ἔρ

ξα ὅ καὶ λυδῶν ἐῖον. καὶ ὑβους ὅ τιν

νας ὑπὴρχομῶν, καὶ ἄλλαι μιλῶν ἐν

πίδῶν, τὰ πολλὰ τ' ἰωνίας καταστρε

φόμενοι, καὶ πολλοὶ ἦν, καὶ μέγα, καὶ

ἐν πολέμοις πρωτόσοι. τὸ δὲ μέγ

σον, ὅτι ἐν ἀλαφρινάσῃ μνήμα παμ

μέγιστόν ἐχω ἐπικείμενον, ἡλίκεον

οὐκ ἄλλος νεκρὸς, ἀλλ' ὁ δὲ οὕτως ἐς

κάλλος ἐξήσκημίον, ἵππων καὶ ὄν

θῶν ἐς τὸ ἀκρεῖστατον ἔκαστ' ἔμεινον

λίθου τῷ καλλίσου, οἷον ὁ δὲ νεκρὸς ὧν

ρη τις ἂν ῥαδίως. οὐ δοκῶ σοι δια

κάως ἐπὶ τοῖσι μέγα φρονῶν. Διο.

ἐπὶ τῇ κασιλείᾳ φῆς, καὶ τῷ κάμῳ καὶ

εὐαρίᾳ τάρῃ; μαύ. νῆ δ' ἐπὶ τοῦ

ποπ. Διο. ἀλλ' ὁ καλὲ μάλιστα, οὐ

τε ὁ ἰσχυρὸς ἐστὶ θεὸς ἡκίστη, οὐδ' ὁ μορφῇ

πάρῃ. ὁ γὰρ ἵνα ἐλαίμῃθ' ἀδικαίῃ

ὁ μορφῇ καὶ πῆ, ὅ καὶ ἐχρ' ἀπ' αὐτῶν

ἵνα κα

ἵνα κα

ἵνα κα

ἵνα κα

ἵνα κα

ἵνα κα

ἵνα κα

ἵνα κα

ἔπειτα τὸ σὸν κροαίον προσημῶν ἂν
 τοῖς μὲν φασὶν ἂν ἔμψω, καὶ γυμ-
 νά- καὶ τὸς δὲ οὐκ ἔμψω, ὁμοίως προσημῶν
 νομῶν, καὶ τὸς δὲ φασὶν ἂν ἔμψω, καὶ
 καὶ τὸς φασὶν ἂν ἔμψω, ὁμοίως προσημῶν
 τὰς φῶς, καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκείνοι λί-
 θοι, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ μὴ ἴσως ἔσται
 ἐπιδείκνυσθαι, καὶ φιλοτιμῶναι πρὸς
 τὸς ξένους, ὥς δὲ τι μέγα οἰκισθῆναι
 μνημα αὐτοῖς ἐστίν. οὐ δὲ ὁ βέλτερος,
 οὐχ ὁ ῥῆθ' ὅτι ἀπολαύσας αὐτῶν, πλὴν
 ὡς μὴ τοῖς φῶς, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχ-
 θοφορῆς ὑπὸ τηλικαύτοις λίθοις πιν-
 ῆσθαι. Μᾶλλον. ἀνόνθηκα οὖν μοι ἐν
 κῆνα πάντα, καὶ ἰσότητι ἐστὶν μᾶλλον
 σωλῶν, καὶ Διογένης. Διο. ἔκιστό
 τι μὲν ὡς γυναικῶτα. ὅ γὰρ. μᾶλλον
 σωλῶν μὴ γὰρ οἰμῶξεται, μνημῶν
 ὡς τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς οὐδὲν αὐτοῦ
 ἔσται ὡς. Διογένης δὲ καταγελάσας
 αὐτόν, καὶ τὰ φωνὴν ὅτι μὴ ἐν ἀλί-
 κρινάσας ὡς αὐτοῦ ὑπὸ ἀρταμισίας τῆς
 γυναικὸς, καὶ ἀδελφῆς κατόρθουσαι
 σμένον. ὁ Διογένης δὲ, ἔμψω σώμα
 τῶν ἐκείνων πᾶσι τὰ φωνὴν ἔχον, ἔκιστόν
 ὡς δὲ γὰρ ἐμῶν αὐτῶν τούτου λόγον
 δὲ τοῖς ἀεσποῖς πρὸς αὐτόν καταλεί-
 λειπται, ὡς πρὸς βίον βεβαιοῶς ὑψηλό-
 τρον ὡς Κερῶν αὐτῶν ἀποδείκνυσθαι τῶ
 οὐ μνηματῶν, καὶ ἐν βεβαιοτοῦ
 χωρὶς κατὰ σκόπεον.

Νίσιος,

potis sit, quāobrem tua cal-
 uaria meae sit anteferenda,
 siquidē utraq; pariter tū
 calua, tū nuda, utriq; dētes
 pariter ostēdimus, pariter
 oculis orbatī sumus, pari-
 ter narib. simis ac sursum
 hiātib. deformati. Ceterū
 sepulchrū ac saxa illa pre-
 cioſa, Halicarnasseis forſi-
 tan iactare licebit, et hospi-
 tibus glorię causa ostenta-
 re, tanq; q magnificā quan-
 dam apud se structurā ha-
 beant, uerū qd hinc cōmo-
 ditatis ad te redeat, uir e-
 gregie, nequaquā uideo, nisi
 forſan illud cōmodum uo-
 cas, qd plus oneris, atq;
 nos sustines, sub tam ingē-
 tibus faxis pressus ac labo-
 rans. Mau. Ita ne nihil illa
 mihi cōducunt omnia, pla-
 neq; pares erūt Mauſolus
 ac Diogenes? Diog. Imo
 haud pares, inquit, uir cla-
 rissimē, nā Mauſolus dis-
 cruciabit, q̄ries earū rerū
 in mentē ueniet, quib. in
 uita florere consueuit, ac
 Diogenes interim eū ride-
 bit. Atq; ille quidē de suo
 illo monumento, q̄ est in
 Halicarnasso, memorabit
 ab uxore Artemisia atq;
 sorore parato, cōtra Dio-
 genesne id qdē suo de cor-
 pore nouit, nūq; habeat
 sepulchrū. Neq; n. illi res
 ea curę ē, uerū apud uiros
 excellentissimos sui memo-
 riā famāq; reliq̄, ut qui ui-
 tam peregerit uiro dignā,
 tuo monumēto, Carū ab
 iectissimē, celsiorē, ac tu-
 uore in loco substructam.

Ratio ab
 te.
 equalita
 te.

Respon-
 ſio ad
 quartum
 membrū

Remor-
 tio.

ἔξωρε
 οὐκ ἔστι
 νικῶ.

Epilo-
 gus cōpa-
 rationis.
 Propoſi-
 tio.

Ratio an-
 tefert aū
 se Dioge-
 nes Mau-
 ſolo.

Appro-
 batio

καὶ χάρις
 quæ ani-
 mi bona
 reliquis
 antepo-
 nit.

LUCIANI

ΝΙΡΕΟΣ, ΘΑΡΣΙΤΟΥ, ΚΑΙ

ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Nirei, Thersitæ, & Menippi.

Concencio de pulchritudine, quæ apud
inferos nulla est.

Lis est egregia de forma: pulcbrior alter,

Vult esse Aglaia de gemitrice sacus.

Cedere Thersites non uult, turpissimus olim,

Omnia mors æquat: gratia nulla ualec.

Propo-
sio.

Iussio cū
rogatiōe

ἀπάν-
τη.

Respon-
sio.

Alia ro-
gatio.

Ratio.

Conclu-
sio.

Homeri
reprehen-
sio.

ἀντί-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

ἀντι-
στοι.

Cce denique uel

B Menippus hic iu-

dexerit, uter no-

strū sit formosior. Dic Me-

nippe an non tibi uideor

forma præstantior: Men.

Imo quinā sitis, prius arbi-

tror indicādum, nam hoc

opinor, scito est opus. Ni-

reus. Nireus ac Thersit-

es. Menippus. Vter Ni-

reus, uter Thersites non-

dum enim uel hoc faris li-

quet. Ther. Iam unū hoc

uincō, q̄ tibi sum simillis,

neq̄ tāto opere me præcel-

lis, quātō opere te cecus ille

Homerus extulit, unum

omnium formosissimum

appellans, quin ego fasti-

giato uertice, rarisque &

impexis capillis, nihilo te

inferior uisus sum arbi-

tror. Iam uero tēpus est,

ut pronuncies Menippe,

utrum altero formosiorē

æstimes. Nireus. Mirum

ni me Aglaia Charope-

que prognatum. Qui uir

pulcherrimus unus, Om-

nibus e Grajijs Priameia ad Pergama ueni. Menip. Ac qui nō irem

Δούδῃ Μένιππῳ οὐτό σι

I Δικάσας, πότρε ὄν μορ

φώτορος ἴσθι. ἐπὶ ᾧ Μένι

ππῳ, ὃ καλλίπερ θιδοκᾷς Μένι. τίς

ἰδοὶ δὲ καὶ ἴσθι, πρότορον οἶμαι.

Χῆ γὰρ ποτε ἔδειξαι. Νι. Νιρδύς

καὶ Θερσίτης. Μένι. πότορος δὲ Νιρ

δύς, καὶ πότορος ὅς δὲ Θερσίτης. ὅς

δὲ παρὰ τοῦ δούλου. Θέρ. ἐν μὲν ὅς

ποτὶ ἴχω, ὅς δὲ ὁμοίος ἐμὶ θι, καὶ ὅς

πυλινυτον σφραγίδι, ἑλίκην σι Ο

μυρῷ ἐκένθῳ ὃ τυφλὸς ἐπύνοον,

ἐπένταν ὄν μορφώτατον προσφών.

ἀλλ' ὃ φοξὸς ἴχω. καὶ φιδίσι, ἑλίκην

χάρων ἐφάινω τῷ δεικασθῇ. Δρα δὲ

σοι ᾧ Μένιππῳ, ὃν πνα καὶ ὄν μορ

φώτορον ἔγῃ. Νι. ἐμὶ γὰρ ἐν ἀλλὰ

ας καὶ χάρωνθῳ, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὅς

πὸ Ἰλίου ἔλθοι. Μένι. ἀλλ' οὐχὶ καὶ

ἐπὶ

ἐπὶ

ἐπὶ

ἐπὶ

ἐπὶ

ἔκπὸ γὰρ, ὡς οἶμαι κάλλεις ἔλθεις,
 ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα ὁμοίᾳ, ἃ δ' ἐκράνι-
 νιοι, ταῦτι μόνον ἔρα σφραγίσσονται
 ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρασίον, ὅτι ἐν-
 θρυσίον τὸ σῶν. ἀλαπαδὸν γὰρ αὖ-
 τὸ, καὶ ἐκ σφραγίδος ἔχῃς. Νι. καὶ
 μὲν ἔρου Ομηρορ ὁποῖο ἦν, ὁπὸ
 τῆς σωκράτους τοῖς ἀχαιοῖς. Μι.
 θεήρατά μοι λίγῃς. ἐγὼ δ' ἐξ βλίσ-
 πω, καὶ νῦν ἔχῃς, ἐκείνα δὲ οἱ πότε
 ἴσασιν. Νι. ἐκὼρ ἐγὼ ἐνταῦθα οὐ-
 μορφώτορος ἔμι ὃ μίνιππῃ· μίν-
 οῦτε σὺ, οὔτε ἄλλῃ ὡμορφῇ.
 ἴσοτιμία γὰρ ἐν ἅδου, καὶ ὁμοίᾳ
 ἀπαντὸς. Θέρ. ἐμοὶ μὲν καὶ τῶ-
 το ἰσχυρόν.

sub terrā optior, pulcher-
 rimus uenisti, quippe qui
 reliquis quidē ossibus a-
 lijs appareas assimilis, por-
 ro caluaria hoc uno insi-
 gni a Therfitæ caluaria di-
 gnosci possit, qd tua deli-
 cata est ac mollicula, quan-
 do quidē isthuc habes es-
 foeminatū ac neutiquam
 uiro decorum. Nir. Atta-
 men Homerum percontan-
 re, qua specie tum fuerim,
 cum inter Græcorum co-
 pias militarem. Men. Tu
 quidem somnia mihi nar-
 ras, at ego ea spectro, quæ
 uideo quæq; tibi adsunt
 in præsentia, ceterum ista
 norunt, qui id tempus ui-
 uebant. Ner. Quid igitur
 tandem? an non ego for-
 miosior Menippe? Men.
 Neque tu, neq; quisquam
 alius formosus hoc loco,

Refutatio cum
 Menippi
 compara-
 tione.

Iussio de
 confirma-
 re, et
 etio ἄτε
 λῇ.

Contentum
 testimoni-
 um cōpa-
 ratione.
 Rogatio
 Epilo-
 gus cūge-
 nerali sen-
 tentia.

liquidem apud inferos æqualitas est, paresq; sunt omnes. Therfitæ.
 Mihi quidem uel hoc fat est.

MENIPPOY ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ.

Menippi et Chironis.

*Exosus Chironi præsentis munera Vitæ,
 Tetras exoptat posse uidere domos.
 Esse istic etiam fastidia multa docetur.
 Vtere præsentī non meliora sciens.*

Κουσα δ' ἄχρον, ὡς θεὸς εἶν
 ἐπιθυμῶσας ἀποθανεῖν.
 Χέρ. ἀληθὴ ταῦτ' ἐκυσσε
 ὃ μίνιππῃ. καὶ γένοιται, ὡς ὁρᾷ,
 ἀθάνατος.

Quidem inauduit
 Chiron, te deuscu
 esses, tamē optat
 se mortē. Ch. Vera ista au-
 disti o Menippe, plane q
 mortuus sum, sicuti uides, ratio-

ἀφθνή-
 σις ψιλῇ

Assue-
 ratio-

Investigatio causæ.	cum mihi licuerit immortalem esse. Menipp. At quænam te mortis cupido tenebat, rei uidelicet quæ uulgius hominum horreat? Chiron. Dicam apud te, uirum neutiquam stultum atq; imperitum. Iam mihi delierat esse iucundum immortalitate frui. Menippus. Quid tamen iucundum erat te uiuere, lucemq; tueri? Chiron. Erat inquam Menippe, nam qd iucundū uocāt, id ego neutiquam simplex, sed uariū quiddam esse arbitror. Verū cū ego semper uiuerē, atq; iisdem perpetuo rebus uterer, sole, luce, cibo, tum horę eadem recurrerent, reliqua item omnia, quæcunq; continētur in uita, reciproco quodam orbe redirent, atque alijs alia qui uices succederent, satietas uidelicet eorum me cepit. Neq; enim in eo uoluptas est sita, si perpetuo fruaris iisdē, sed omnino in pmutando posita est. Me. Probe loqueris Chirō, cæterū hæc quæ apud inferos agitur uita, quinam tibi præcedit, posteaquam ad hanc tanquā ad potiorem te contulisti? Ch. Haud insuauius Menippe, siquidē æqualitas ipsa quiddā habet admodum populare. Nihil autē interest, utrū in luce quis agat, an in tenebris, præterea neq; sititendum est nobis quemadmodū apud superiores, neq; esuriendū, sed eiusmodi rerū omnium egentia uacamus. Me. Vide Chiron ne temetipse inuoluas, neue eodem tibi recidat oratio. Chiron. Quamobrem isthuc ais?	ἀθανάτου εἶναι δυνάμει. Μένιππος δὲ σε ἔρω το θανάτου ἔχον. οὐδ' ἄρ' αὖτε τοῖς πολλοῖς χρέματι. χεῖ. ὅρ' ἔπρος σε οὐκ ἀσύνετον ὄνομα. οὐκ ἔνι ἐστὶν ἀθανάτου τῆς ἀθανάτου. Μένιππος οὐχ ἔδν' ἦν, (ὄντα ὁρᾷ τὸ φῶς; χεῖ. οὐκ ἔδν' Μένιππος. τὸ γὰρ ἔδν' ἔχοντα ποικίλονται καὶ οὐχ ἀπλοῦν ἡγούμενα εἶναι. ἐγὼ δὲ (δὴ αἶνι, καὶ ἀθανάτου τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ὥραι δὲ αἱ αὐταί, καὶ τὰ γυνώμενα ἅπαντα ἔχῃς ἔχον. δευτέρως ἀκολουθοῦντα θανάτου θανάτου. ἐν πλάτῃ γοῦν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ αἶνι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μεταχῇ ὅλως, τὸ τέρπνον ἔνι. Μένιππος οὐκ ἀνέρω δὲ περὶ φῶς, ἀφ' οὗ προελόμην αὐτὰ ἔκκει; χεῖ. οὐκ ἀνέρω δὲ Μένιππος. ἡ γὰρ ἰσοπαιμία, πάντων δημοτικόν, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδ' ἐν ἔχῃ τὸ διάφορον ἐν φασί εἶναι. ἢ ἐν σκοτῷ, ἄλλως τε, οὐδ' ἐν φῶς. ὥς περ' ἄνθρωποι, οὕτως πάντες δὲ, ἀλλ' ἀνεπίδητος τοῦτο ἀπάντα ἴσμεν. Μένιππος ὅρα ἔδν' ἔχοντα, μή τιεν πίπτῃς σιναιτῶν, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ θίῃ λόγος πεισῇ. χεῖ. πᾶς τῷ το φῶς; Μένιππος.
ἐπόχῃ.		
Interpellatio.		
Ratio priore sententia.		
Cōtinuat narratio nem commemoranda quæ fastidiū, satietatē, que uiuēdi adferre solent. Ratio ex loco cōmuni.		
Secunda interrogatio.		
Responsio & ratio. Occupatio.		
Hortatio		

Μέ. ὅτι ἐγὼν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον
οὐ αἶν καὶ ταύτων ἐγίνετο. ὅτι προ-
σκορὶς, καὶ ἐνταῦθα ὅμοια ὄντα, προ-
σκαρῇ ὁμοίᾳ ἐν γίνετο, καὶ διότι
μεταβολὴν γὰρ ἦν πῖνα, καὶ ἐν τῷ
θῶν ἐς ἄλλοις βίον, δις πᾶσι οἷμα ἀδύ-
νατον. Χρὶ, τί ἔν ἂν πάθοι τις ὃ Μέ-
νιππει. Μέ. ὅτι πᾶσι, οἷμα, καὶ φασί,
σωσὶν τὸν ὄντα, ἀρὶ σκεῖται καὶ ἄρα
πᾶν τοῖς παροῦσι, καὶ μὴ ἐν ὧν τῶν
ἀφ' ὧν οἷμα.

M. Nempe si illud tibi fa-
stidio fuit, qd in uita semp
ijdem simulibusq; rebus
utendum erat, cum hic iu-
dem similia sint omnia, e-
undem ad modum pariet
fastidiū. At de integro ti-
bi querenda erit uita cō-
mutatio, atque hinc quo-
piam aliam in uitam demi-
grādum id quod arbitror
fieri non posse. Chi. Quid
igitur faciundum Menip-
pe? Men. Illud nimirum
uti sapiens cum sis, quem
admodum opinor, & uul-
go prædicant, præsentib.
rebus sis contentus, bo-

Ratio a
minori.

Consiliū
eius qd
fieri non
potest.

Petit aliā
cōsiliū.
γὰρ μὴ

πρὸς τὸ
πικρὸν.

nūq; confulas q; adest, necq; quicq; in his esse putes, q; ferri nō queat.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ,
καὶ Κράτητος.

Diogenis, Antisthenis, & Cratetis.

Διογενὴς καὶ Ἀντισθένης καὶ Κράτης.

*Tanarías adeunt fauces & limina nigra,
Vt spectent ducat quos ibi At laniades.
Quisq; suos narrat comites, quos inter habetur,
Pauper qui uita stamina longa petit.*

Νῦν δὲ αὖτε καὶ Κράτης, &

Α. ἡμῶν ἄνθρωποι. ὅστις ἢ ἐκ τῶν

παιδῶν ὁμοῦ τῆς πατρίδος περὶ

ἐκπαίδευσιν, ὁμοῦ μετὰ τοὺς πατέρας

ταῖς οἰαῖς πᾶσι ἐστὶ, καὶ τῶν πατρῶν

πολλῶν. Ἀντι. ἀπὸ μὲν δὲ Διογενῶν.

καὶ γὰρ

Cum nūc agimus, Occasio.

○ Antisthenes & tu Hortatio

Crates, quare cur nō obsecro, imus deābu-

latū, recta ad ingressū & A loco.

fauces orci, ut ibi specta-

mus eos, q; descēdūt, q; nā A causa.

sint, & qd qsq; eorū agat? Anti. Eamus Diogenes. Assensus

Etenim

Ratio Et est spectaculū hoc iucū
iucundo
πατὰ μὲν dum fuerit, uidere aliosq;
οσμὸν de ipsorū lachrymari, ali
προϊκθῆ os aut ut dimittant suppli
σι, ἢ ὕ care, quosdā aut exgre de
πίχλως scendere, & quanq; cerui
cem urgēte ac impellente
ἀξίθους. Mercurio, reluctari tamē,
& resupinos obniti, nulla
necessitate aut commodo
suo. C. Ego uero etiā ex
ponā uobis, quē ipse uidi
in uia, quando huc descen
debam. D. exponas licet,
Crates, uideris em̄ quēdā
om̄ino risu digna dicturus
esse. Cr. Tū alij multi no
biscū descendebāt, tū uer
ro inter ipsos maxime no
biles, Ismenodorus ille di
ues, ex nostris, & Arfa
ces Medorū praeffectus, et
Armenius Oroetes. Isme
nodorus igit̄ (occisus em̄
fuerat a latronib; circa Ci
theronē, quādo Eleusinē,
ut arbitror, proficiscebāt)
& gemebat, & uulnus in
manib; pre se ferebat, libe
ros suos paruos, quos re
liquerat identidē uocādo,
sibiq; ipsi ob audaciā suc
censendo. qui cum Cithe
ronē transisset, ac loca illa
circa Eleutheras deserta,
ac bellis uastata pagraffet
nō amplius q̄ duos seruos
secū adduxisset, idq; etiā,
cū phialas quinq; aureas,
& cymbia quatuor secum
haberet. Arfaces autē (se
nior. n. iam erat, & p̄ Iouē
pro Barbarico illo ritu, fa
cie nō adeo inhonesta aut
cōtemnenda) grauit̄ fer
ebat atque indignaba
tur, q̄ pedibus incederet

καὶ γὰρ αὖ τὸ θίαμα ὑδὺ γένοιτο, τὰ
μὲν διακρύοντες αὐτῶν ὀρεῖν, τὰς δὲ
ἐκισθύνοντας ἀφισθῶνα. ἐνίοιους δὲ
μόλις κατιόντας, καὶ ἐπὶ τράχη
λῳ ὠθουῶν τὸν Ερμῆν, ὅμως αὖ
πιδάμοντας, καὶ ὑπέρους αὐτορῶ
ντας, οὐδὲν δέον. Κρά. ἐγὼ
γούμ καὶ διηγέσομαι ὑμῖν ἃ ἔ
δον, ὅπότι κατήην κατὰ τὴν ὁδόν.
Διο. διήγησαι ὃ Κράτης. ἵσπερ γὰρ
πῖνα παγγέλωια ὀρεῖν. Κρά. καὶ ἄλ
λοι μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον ἢ
μῖν. ἐν αὐτοῖς δ' ἐπίσημοι, ἰσμιωδ
δωρός τε ὁ πλούσιος, ὃ ὑμέτερος,
καὶ ἀρσάκης ὁ μηδίας ὑπαρχος, καὶ
Οροίτης ὁ ἀρμένιος, ὁ μὲν οὖν ἰσμη
νόδωρος, ἐπιφρόνδωτο γὰρ ὑπὸ λη
σῶν παρὰ τὸν Κισθαίρωνα, ἐς Ἐλευ
σίνα ὁ μὲν βαδίζων, ἴσων τε, καὶ τὸ
πρᾶγμα ἐν τῶν χειρῶν ἔειχε, καὶ τὰ
παιδία τὰ νεογνά, ἃ κατελειπίτω,
ἀντεπαλῆτο, καὶ ἰαυτῷ ἐπιμέμφετο τὸ
τόλμης. ὃς Κισθαίρωνα ὑπερβάλλον,
καὶ τὰ πόρῃ τὰς Ἐλευθερὰς χωρίε
παιδῆμα ὄντα ὑπὸ τῷ πολέμῳ, δι
σθύνων, δύο μόνους οἰκίτας ἐπὶ χεῖ
ρὶ ταῦτα, φιάλας πέντε χρυσᾶς, καὶ
κυμβία τέτταρα μεθ' ἰαυτῷ ἔχων. ὃ
δ' ἀρσάκης, γηραιὸς ἢ ἕδην, καὶ ἡ δὲ
ἃκ' ἄσμενος τὸ ὕψιν ἐς βάρβαρικόν,
ἕχθρος, καὶ ἡγανάκτως περὶ τοῦ βαδίζοντος.

κὴ ἡξίου τὸν ἵππον αὐτοῦ προσεχέ
 θῶμαι, κὴ γὰρ ὁ ἵππος αὐτῷ σωστικὸς
 θινέκε, μιᾷ πληγῇ ἀμφοτέρωσι σφρα
 γίσσιντο ὑπὸ θρακῶς τινὸς πέλτα
 σῶ, ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ ἀράξῃ πρὸς τὴν ἀπὸ
 παρόδῳ συμπλοκῇ. ὁ μὲν ἄρσάκης
 ἐπύλαυνον, ὡς διαγὰτο, πολλὰ τῶν
 ἄλλων προυπεξορμήσας. ὑποδὲς δὲ ὁ
 θράξ, τῇ πέλτῃ μὴ ὑποδύς, ἀπόσφρα
 γίσσιντο τὸν ἀρσάκην κοντόν. ὅτε δὲ ὑπο
 θύς τὴν σάκκον, αὐτὸν τε σφραγίσσιντο
 καὶ τὸν ἵππον. Ἀν. πῶς οἶόν τε, ὦ
 Κράτης, μιᾷ πληγῇ τοῦτο γυνώσκεις;
 Κρά. ῥᾶστα ὦ οὐ γινώσκεις. ὁ μὲν ἄρ
 λωνιον, ἐκσταπὴν πᾶσι κοντόν
 προσβλημένον. ὁ θράξ δὲ ἐπὶ τῇ
 πέλτῃ ἀπικρούσας τὴν προσκο
 λῶν, κὴ παρήλθον αὐτὸν ἡ ἀκρότης, ἐς
 γόνυ δ' ἐκλάσας, δίχως τῇ σφραγίσσιντο
 ἐπέλασιν, κὴ πρῶσκει τὸν ἵππον ὑπο
 πὸ σάκκον, ὑπὸ θυμῷ κὴ σφοδρότη
 τος αὐτὸν σφραγίσσιντο. διελών
 ται δὲ καὶ ὁ ἀρσάκης ἐς τὴν ἐκβῶνα
 σφραγίσσιντο, ἄρχει ὑπὸ τῇ πυγῇ. ὁ ῥᾶς,
 οἶόν τι ἐγίνετο; ὅτε δὲ ἀπὸ τοῦ, ἀλλὰ τὸ
 ἵππον μᾶλλον σφραγίσσιντο ἢ γυνώσκεις;
 μος, ὁ μὲν οὖν ὡς ὅτι ἄλλοις, κὴ ἡξίου
 ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς. ὁ δὲ γ. Οροίτης
 ὁ ἰδιώ

uolebatq; sibi equū suum
 adduci. Nam & equus u
 na cū eo mortuus fuerat,
 una plaga ambobus trā
 fosis, a Thracensi quodā
 scutato, i eo praelio, quod
 cum rege Cappadocū ad
 Araxem fluuium cōmis
 sum fuerat. Nam Arfaces
 quidē infesto cursu in ho
 stem ferebatur, longe, ut
 quidem ipse narrabat, an
 te alios euectus. Thrax
 autem expectato illo sub
 sistens, ac scutum prae se
 tenens, uenientem Arfa
 cis hastam excutiendo di
 uertit, ipse autem submis
 sa parumper sarissa sua, &
 equum & insidentem il
 lum transuerberat. Anti.
 Sed quo pacto fieri por
 tuit, Crates, ut uno ictu
 ambos transuerberaret?
 Crat. Facillime Antisthe
 nes. Nam ille quidem cur
 su ferebatur, cōtum quen
 dam uiginti cubitalē prae
 tentum habens, Thrax
 autem ubi pelta obiecta,
 plagam excussisset, et iam
 cuspis ipsum praeuertuecta
 esset, in genu procumbēs
 excipit sarissa ueniētis im
 petum, ac equum sub pe
 ctus uulnerat, quo mox
 prae furore ac uehemen
 tia cursus seipsum transa
 discente, eadem hasta etiā
 Arfaces per inguina utrin
 que ad nates usque pene
 trante, transfoditur. Intel
 ligis nimirum quo pacto
 acciderit, cum nō uiri, sed
 equi magis hoc opus fue

ἡ μάχη.
 Narratio
 luminosa

ὁ πόθος
 Modi lu
 culēta de
 scriptio.

Conclusio.
 ἡ πᾶσι
 ὁ δὲ μὲν
 τὰ τῶν
 ἀποπλά

rit. Veruntamen indignabatur ille, quod non ampliore honore,
 quam ceteri, habebatur, uolebatq; eques descēdere. Oroxtes autē,

privatus quispiā erat, atq;
admodū debilis pedibus,
quippe qui neq; stare hu-
mi, nedū icedere ullo mo-
do poterat. Accidit autē
hoc prorsum Medis om-
nibus, ut postq; ab equis
descēderint, ueluti qui sup
spinas ingrediuntur, sum-
mis pedū digitis, uix atq;
ægre incedāt. Quāobré,
cū per seipsum humi deie-
ctus iaceret, neq; ullo pr-
sum pacto resurgere uel-
let, bonus ille Mercurius
sublatū in se hominem, ad
cymbā usq; portauit, ego
uero sequens ridebā. An.
Et ego porro, quādo huc
descendebam, neq; admi-
tui meipsum cæteris, sed
relictis plorantib. illis, ad
cymbam accurrendo, præ-
occupauī mihi locū, quo
cōmodius nauigārē. Inter
nauigandū uero, alij qui-
dē lachrymabant, alij aut
uauseabāt, ego uero inter
ipso sedens admodū ob-
lectabar. Di. Tu quidem
Crates & tu Antisthenes
huiusmodi sortiri estis iti-
neris comites. Mecū autē
Blepsias ille fœnerator,
ex Piræo, & Lampis A-
carnā, q mercenarios mili-
tes ductauerat, & Damis
diues ille Corinthius, si-
mul descendebāt. Quorū
Damis quidē a puero ue-
neno interemptus fuerat,
Lāpis aut ob amorē Myr-
tij meretricis, seipsū ingu-
larat. Blepsias uero fame
miser periisse dicebat, &
apparebat sane adhuc pal-
lidus supra modum, ac te-
nuis

Interfa-
tio Anti-
sthenis p
narratio
nem.

Dioge-
nis narra-
tio.

ὁ ἰδιώτης, καὶ πάντῳ ἀπαλὸς τὸ πρῶ-
τον, καὶ οὐδ' ἐστάναι χαμαί, ὅχι
πῶς βαδίσει ἐδύναιτο. πᾶσι οὖν οἱ
ἐπὶ τῇ χερὶ Μήδου πάντες, ἐπὶν ἀπο-
βῆσι τῇ ἰσχυρί, ἐπὶ οἱ ἐπὶ τῇ ἀκα-
θῆναι ἐπιβάνοντες ἀκροποδιστῇ, μὲν
βαδίσουσι. ὅστις ἐπὶ καταβελῶν
ἰσχυρῶν, ἔκαστος, καὶ οὐδὲ μὴ χα-
νῇ οὐδὲ τινα ὅτι βίβληται. Ἐρ-
μῆς ἀράμην οὖν αὖτις, ἐκδοίμεται ὅχι
πρὸς τὸ πορθεῖν. ἰγὼ δ' ἐγὼ ἰσχυρῶν.
Αν. καὶ γὰρ δὲ ὅτι καταβῆναι, οὐδ' οὐ-
μῆς ἐμῶν τῶν ἄλλων. ἀλλ' ἀφ' ἧς
οἱ μὲν ὄντας αὐτοὺς, ποροσφραμῶν ἐ-
πὶ τῷ πορθεῖν, ποροσφραμῶν χά-
ρα, ὡς ἂν ἐπιτηδῆας πλεῖσταί μιν.
παρὰ τὴν πλὴν δὲ, οἱ μὲν ἐδὲ κρυό-
ναι, καὶ ἐπὶ τῶν. ἰγὼ δ' ἐγὼ μάλα ἐπὶ
τό μῶν ἐν αὐτοῖς. Διο. σὺ μὲν ὅτι Κρά-
της καὶ Ἀντήδωνος, τοιοῦτον ἐπὶ
χατὰ ξυνοδοῖ πορῶν. ἐμοὶ ὅτι Βλεψίας
τε ὁ δὲ οὐκ ἐστίν, ὁ ἐκ Πύρρου, καὶ Δά-
μης ὁ ἀκροποδιστῇ, ξυνοδοῖς δ' ἐν, καὶ Δά-
μης ὁ πλεῖστος ἐκ Κορίνθου συγκα-
ταβῆναι. ὁ μὲν Δάμης ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκ
φαρμάκων ἀποθανόντων. ὁ δ' ἐν Λάμ-
πης, δὴ ἔρωτα Μυρτίν τῆς ἐταίρας,
ἀποσφάξας ἰσχυρῶν. ὁ ὅτι Βλεψίας λι-
μῶν ἄθλιος ἰλιγρὸς ἀποδύκηναι,
καὶ ἰδὲ θάλασσαν ὅχι ἐν ὑπὸ βελῶν,
καὶ λιπὺς ἐν τῷ ἀκροποδιστῇ φαι-
νόμενος.

LUCIANI

ῥώτης στο.	interrogare lubet. Quid ploras heus ni, tam proue στά πρὸς τὴν ἀθανάτων? Quid indignaris bone uir, prae-	ἱριδία βούλωμαι. τί δεικνύεις τῆς καυτῆς ἀποθανώλης; τί ἀγανακτῆς ὁ βέλτιστος, καὶ ταῦτα, γόρων ἀφιγμῶ-
Multi plex sci- licitatio.	sertum cum senex huc ad- ueneris? Ecceubi rex fuit stis? Mend. Haudquaquam. Dio. Verū satrapes. Me. Neque hoc. Diog. Num igitur diues fuisti, ideoque male te habet, quod reli-	ντος; ἵδων βασιλεύς ἰδίας; Γτω. ὅ- τι μᾶλλον. Διο. ἀλλὰ σατράπης; Γτω. οὐδ' ἐγὼ τοῦτο. Διο. ἄρα οὐκ ἐπλουτῆς, ἔτι καὶ οὐκ αὐτὸ πολλὰ πένοντι ἀν-
Respon- sio. Negans. Affirmās & narra- tio.	cis multis delicijs ac uo- luptatibus mori coactus fueris? Mend. Nihil tale, sed annos quidem circiter nonaginta natus fui, uitā autem difficilem egi, arun- dine & linea uictum quae- ritans, ultra modum ege- nus ac pauper, liberis ca- rens, & praeterea claudus quoque, & parum oculis uidens. Diog. Et uiuere cupiebas cum talis esses? Mend. Certe quidem, dul-	πολιπόντα τιθάναι; Γτω. οὐδ' ἐγὼ τοιοῦτον, ἀλλ' ἐτη μὲν ἐχρήσασθαι ἐμ- φὶ τὰ ἱκανότατα, βίον δ' ἐκαστοῦ ἀπὸ καλᾶμου καὶ ὀρμῆς εἶχον, ἵνα πρόβωλόν πῶχτος ὦν, ἄτακτος τε, καὶ προσέτι χολός, καὶ ἀμυδρόν βλέπων. Διο. ἔτα τοιοῦτος ὦν, ἴδω ἔθελαι; Γτω. καὶ εἰδὺς ὅτι τὸ φῶς καὶ τὸ τιθάναι, δεικνύει, καὶ φθονέει. Διο. παρακαίεις ὁ γόρων, καὶ μετὰ ρακιδύη πρὸς τὸ χρεῶν, καὶ ταῦτα, ἡλικιώτης ὦν τοῦ παρθένου. τί οὐκ ἂν τις λήγῃ πρὸς τὴν νύκτα, ὅπου οἱ τῆλικοντοί φιλοῦσι εἶσιν; οὐδ' ἐγὼ χρῶν διώκειν τὸν θάνατον, ὥς τῶν ἐν τῷ γῆρας κακῶν φάρμακον, ἀλλ' ἀπὸ μὲν, καὶ καὶ ὥς ἡμᾶς ἐπίδηται, ὥς ἀπόσπασιν βουλεύοιται, ὅς μιν πρὸς τὸ σόμιον ἡλυνόμενους.
ἀντίθε- σις. ἱπρίμη- σις. A maio- ri. θεσις πα- ραβολικῇ	cis enim erat lux. Mori autem graue & horren- dum. Diog. Deliras o se- nex, & iuueniliter te ge- ris erga necessitatem, & hoc, cū sis coequalis por- titori huius. Proinde quid iam de adolescentibus di- camus, quando etiam de- crepiti uili tantopere uiue- re cupiunt? quos decebat ipsam mortem etiam con- sectari, tanquam remediū quoddam eorum malo- rum, quae secumfert fene-	ctus? Sed abeamus iam, ne quis & nos suspicetur tales esse, qui hunc aufugere cupiamus, quando circa fauces hic nos oberrare uiderit.
Conclu- sio.		

ΑΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

Aiacis & Agamemnonis.

κατηγορητικός, καὶ ἀπολογητικός.

*Aufus quod pro armis Aiaci congregati Vlysses,
Iudicio, captus ille furore fuit
Idcirco semper contemnens odit Vlysses,
Nec T betidos culpam caerulea esse putat.*

Ἰ σὺ μοῦνις ᾧ Αἴδω, σιαν,

Ε τὸν ἰφόνδουσας, ἐμίλισας

Δὲ καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, πὶ
αὐτῇ τὸν Ὀδυσσεῖα; καὶ πρῶτον οὐ
τε προσέβλιντας αὐτὸν, ὅποτε ἦκε
μαυτοδυσόμηνον, οὔτε προσεπῆρ
ἡξίωσας ἀνδρα συστραποδῆναι, καὶ
ἱταῦρον. ἀλλ' ὑποβοηθῶς μεγά
λα βάϊων, παρεῖλθε. Αἰ. ἀκότος,
ᾧ ἀγάμεμνον. αὐτὸς γὰρ μοι τῆς μα
νίας αἰτιᾶται, μόνον ἀντιξέ
ταδεις ἐπὶ τοῖς ὄπλοις. Αἰ. ἡξίως
δὲ ἀνσταγῶνις εἶναι, καὶ ἀκρο
νιπὶ κρατῆρ ἀπάντων; Αἰ. ναί, τὰ
γὰρ τριαῦτα. οἰκέα γὰρ μοι ἦν ἡ πα
νοπλία, τὸ δυνάμιον γὰρ οὐσα. καὶ ὅ
μως οἱ ἄλλοι πολὺ ἀμείνους ὄντες,
ἀπείπαδε τὸν ἀγῶνα, καὶ παρεχω
ρήσαιτέ μοι τῶν ἀθλων, ὃ δὲ Λαίρι
πυ, ὃν ἰγὼ πολλὰκις ἴσασα κινδύ
νδυνῶτα κατακεκόφθαι ὑπὸ τῶν
Φρυγῶν, ἀμείνων ἡξίου εἶναι, καὶ
ἱπιπυδῶτον ἔχον τὰ ὅπλα.

Αἰ.

mel in summo periculo servavi, cum iam a Troianis prope concide
retur, melior esse me voluit, ac dignior qui armis illis potiretur.

Itu, dū furore cor

S reptus fuisti, A-

ix, te ipsum inter

fecisti, nos autem cunctos

etiā membris, ut putabas

detruncatis, deformasti,

quid quaeso Vlyssiem accu-

fas? Ac paulo ante neque

aspicere ipsum voluisti, cū

uenisset huc uates consul-

turus, neq; alloqui digna

tus es uirum commilito-

nem ac socium, sed super-

be admodū ac grandi in-

cedens gressu, praeteristi.

A. Merito Agamemnon.

Ille enim mihi furoris hu-

ius autor extitit, ut qui so-

lus mecum pro armis iudi-

cio contendere ausus fue-

rit. Ag. An uero dignum

censebas te, qui absq; ad-

uersario, & absque pulue-

re, ut dicitur, superares o-

mnēs? A. Quid ni? in tali

utique causa. Nam arma-

tura ea cognationis quo-

dam iure ad me pertine-

bat, cum fratris mei pa-

truelis certe fuerit. Dein-

de uos ceteri, qui multo

quam ille praestantiores

eratis, detrectastis certa-

men, & cessistis mihi ar-

ma. Ille autem Laertæ

filius, quem ego non se-

κατηγο

ρία οὐ π

κατηγορη

πικύ.

LUCIANI

Regessio Aga. Accusa igitur o generose Thetin, quæ cum tibi debuisset armorū successionem ac hæreditatē, utpote cognato, tradere, in mediū allata posuit ea.

Inficiatio Ajax. Haudquaquam, sed Vlyssē, ut qui solus sese mihi opposuerit. Agam.

παράδειγμα Ignoscendum o Ajax est, si homo cum esset, appetiuit gloriam, rem dulcissimam, cuius gratia etiā nostrum quilibet obire pericula sustinet, præcipue quādo & uicit te postea, & hoc, Trojanis ipsis iudicibus. Ajax. Noui ego quæ me damnarit, sed fas non est, de dijs aliquid dicere.

Præcisio. Vlyssē igitur aliud quā odiſſe, non possum, Aga-
Cōclusio memnon, non si ipsa mihi Minerva hoc imperet.

Αγα. αὐτῷ τοιγαρεὺν ὃ γυναικὶ τῷ Θέτι, ἣ δέ σ' οἱ τῷ κληρονομίῳ τῶν δ' ἀλλήνων παραδεδόται σ' ἡγεῖται, φέρουσιν, εἰς τὸ καὶ νόμιμα κατὰ θεοὺς αὐτά. Δί, οὐκ, ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεύα, ὃς δ' αὖτε ποιήθη μοῖρα. **Αγα.** συγγνώμη ὦ Αἴαντα, εἴ ἂν βρωπῶ ὦν, ὥρ' ἔχθ' οὐδ' ἐν εὐδίσσῃ πρὶ γματῶν, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡμῶν ἴαται καὶ κινδυνεύουσιν ὑπομένειν, ἐπὶ καὶ ἐκράτησ' ἐσέ, καὶ ταῦτα, παρὰ Τροίᾳ σ' ἰδὲ καὶ σῶσιν. Δί. οἶδ' αὖ ἐγὼ, ἥ τις μὲν κατὰ δίκασαν, ἀλλ' οὐ θέμις λίγαν περὶ τῶν θεῶν. τὸν γὰρ Ὀδυσσεύα μὴ οὐχὶ μισθ' οὐκ ἂν δ' ὡσαύτως μὲν ὦ Ἀγάμεινον, ἢ δ' εἰ αὐτὴ μοῖρα θλώσῃ τοιοῦτον ἵππ' ἀτάττει.

ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ.

Minois & Sostrati.

Disputatorius. Num iure puniantur fontes: locus communis de Stoico fato: si fatali necessitate omnia peraguntur: immerito puniuntur fontes.

*Judicum expectant Minois qui periere,
Quorum de uita iudicat atque statu.
Sostratus excusat facinus fatoq; castum,
Se dicit quicquid fecerit usque mali.*

μὴ λησῆς ὅτ' Σώσρατες,

Ὡς τὸν Πυελφιλιθονταίμ

βελήδιω, ὃ δ' ἰδρύσουλ'

ἐπὶ τῆς Χιμάρας σφραδαῖτο, ὃ

δ' ἐπύρσαντο, ὃ Ἐρμῆ, παρὰ τὸν Τι

τυὸν ἀποταθείς, ὑπὸ τῶν γυπῶν κα

ρίδιω καὶ αὐτὸς τὸ ἔπαρ. ὅμως δ' ἐ

οἱ ἀγαθοὶ ἔπιτε κατὰ τάχ' ὡς τὸ

ἡλύσιον πιδίον, καὶ τὰς μακάρων

νῆσους κατοικεῖτε, αὐτὸς ὡς δίκαια

ποιδῆτε παρὰ τὸν βίον. Σω. ἔκυνθ

ὃ Μίνως, ἄθι δίκαια ὁδὸς λέγει.

Μι. νῦν ἀκούσω αὐτοῦ. ὃ γὰρ ἐξελή

λυξαι ὃ Σώσρατες ποιηρὸς εἶν, καὶ το

σύντες ἀπικλινώεις; Σω. ἐλθέτωμεν.

ἀλλ' ὅρα, ἐ δικάως καταδύθμα.

Μι. καὶ πάλιν. ἄγε ἀποτίμηται τῶν ἀ

ξίων δικαίων. Σω. ὅμως ἀπόκειναι

μοι ὃ Μίνως. βραχὺ γάρ τι ὀφεί

μάσθαι. Μι. λέγε μὴ μακρὰ μόνον,

ὅπως καὶ τὰς ἄλλας διακρίνομαι ὅδ' η.

Σω. ὁ πότ' ἐπράττον ἐν τῷ βίῳ, πό

τ' ὅρα ἐκὼν ἐπράττον, ἢ ἐπικέκλωσ

μοι ὑπὸ τῆς μοίρας; Μι. ὑπὸ τ' μοί

ρας διηλαδί. Σω. ἔκυν καὶ οἱ χηροὶ

ἄπαντες, καὶ οἱ πονηροὶ ὁδοκύντες ἔ

μὲς, ἐκείνη ὑπηρετοῦντες, ταῦτα ὁφεί

μυθ. Μι. γαί, τῇ ἑλθοῖ, ὃ ἐκάσθ' ἐ

πίταξι γονηθῆναι τὰ πρακτικά.

Σ. ὅν τις ἀγαθὰς ἐπ' ἄλλας φρονέ

σθῆναι, ὃ δ' ὡς ἀμύθ' ἀπὸ πλείων

ἐκείνη

P Rædo hic quæ So-

stratus, in Pyriphle

getonitæ præcipit,

sacrilegus aut ille a Chimæ

ra discerpit, tyrānus uero

iste, Mercuri, iuxta Tityū

in longū extētus, arroden

dū & ipse hepar præbeat

vulturib. Vos autē boni ac

probi abite q̄ celeriter in cā

pū Elysiū, infulasq̄ Bea

torū habitate, p̄ ijs quæ re

cite ac iuste in uita fecistis.

So. Audi o Minos, nū ti

bi iusta dicere uidear. M.

An ego denuo nūc audiā?

An nō cōuictus es Sostra

te, q̄ & malis fueris, & tā

multos occideris? So. Cō

uictus quidē fui, sed uide,

num iuste ob id supplicio

afficiar. Min. Atq̄ admo

dum, si modo id iustū est,

p̄ merito quæq̄ suo pœnā

depēdere. So. Attramē re

spōde mihi o Minos, Bre

ue enim quiddā interroga

bo te. Minos. Dic, sed ne

prolixè modo, quo dein

ceps & cæteros dijudica

re possimus. Sost. Quæ

cūq̄ in uita egi, urtū uolēs

ea feci, an ita a Parcis ag

glomeratū mihi fuit? Mī

nos. A Parca scilicet? So.

Proinde & boni pariter

omnes, & nos, qui mali ui

demur, eadem agimus, dū

illi obsecundamus. Min.

Ita profecto, Clotho uide

licet illi parentes, quæ uni

cuique inungit, cum pri

mū natus est, quæ agenda

ipsi sunt. So. Si quis igitur

ui compulsus ab alio, oc

ciderit aliquem, cum non

possit illi contradicere,

L 4 a quo

ξίς κατα

χρίσις

ἀποσπρό,

φῆ ad

bonos et

probos,

quos bea

tos esse

uult.

Δξίωσι

ad defen

sionem.

Recusa

tio.

κατηγο

ρία, καὶ

ἐγκλη

μα;

παρομο

λογία

confessio

facti.

Affue

ratio ex de

fensione.

ἀπαύτη

σις τ' ἀ

πονήσις

ος.

Permis

sio condi

tionalis.

ηρώτα

σις ὅρα

δικτική

κατὰ δι

λημμε

ἀπόκρισις 2 ἡ εὐπεσείη. ut uerbi gratia, si carnifex, aut facelles quispiā, alter iudici paren-
 οὐ μίση 1 do, alter tyrāno, quemnā
 κατὰ 1 καὶ dis istis reum ages? M.
 καὶ 1 Quem alium, nisi iudicem
 1 aut tyrannum. Quoniam
 ἐπίκρισις 1 neq; ipsum gladium accu-
 σῆς. 1 sue possumus, subseruit
 Aliud si 1 tum quoddam, animis at-
 mile 1 que furori accommodatus
 1 illius, qui primo causam
 σωφραγίας 1 hanc præbuit. So. Recte
 1 sane o Minos, laudo qd
 1 hæc etiam exemplo, quæ
 1 si quodam auctario locu-
 1 pletas. Si quis autem, mit-
 1 tente hero, ueniat ipse au-
 1 rum uel argentū auferens,
 1 utri nam ea gratia haberi
 1 debet, aut utri beneficium
 1 hoc acceptum referendū
 1 est? Min. Hi qui mittit, So-
 1 strate. nam ille qui attulit,
 1 minister tantū fuit. Soft.
 1 Vides ne igitur, quam in-
 1 iusta facis, dum supplicio
 1 afficis nos, qui minuiti tā-
 1 tum fuimus eorum, quæ
 1 Clotho nobis imperauit,
 1 & rursū, dum honore
 1 prosequeris eos, qui in a-
 1 lienis bonis ueluti dispen-
 1 satores quosdam sese ges-
 1 serunt. Non enim illud di-
 1 cere quicquam poterit, qd
 1 contradicere, aut impera-
 1 ta detrectare licitū fuerit
 1 in ijs, quæ cum omni pror-
 1 sum ui ac necessitate impe-
 1 rata fuere. Min. Multa o
 1 Sostrate, & alia uideas li-
 1 cet, minime secundum ra-
 1 tionem fieri, si diligenter expendas. Veruntamen tu ex hac quæ-
 1 stione hoc bonū consequeris, quando quidem non prædo solum, ne-
 1 rum etiam Sophista quidam esse uideris. Solue ipsum Mercuri,
 1 neue
 1 ἡ κἀνὸς Βιαζόμενος, οἷον δὲ ἡμῶν ἡ
 1 οὐδὲν φόρος, ὁ μὲν δίκασῃ πεσέμενος,
 1 ὁ δὲ τυράννῳ, πάντα ἀπιάσῃ τοῦ φό-
 1 ρου; Mi. δὴ λαρὺς ὡς τὸν δίκαστῶν, ἢ
 1 τὸν τυράννον, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ξίφος
 1 αὐτό. ὑπεριττὲ γὰρ τοῦτο ὄργανον
 1 διὰ πρὸς τὸν θυμὸν, ὡς πρῶτος πα-
 1 ραχόντι τῶν αἰτίων. Σο. εὖ γε δὲ μί-
 1 νος, ὅτι καὶ ἐπιδεικνύσῃ τῷ παρα-
 1 δείγματι. ἢν δὲ ἡς ἀποσέλασθαι τὴν
 1 δειψότατον, ἢ καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἄργυ-
 1 ρον καμίσων, τίνι τῶν χάριν ἰσίων, ἢ
 1 τίνα εὐεργεσίαν ἀναρχαπείων; Mi. ἢ
 1 πέμψαντα ὡς Σώσρατι. δικάσων ὡς
 1 ὁ καμίσας ἦν. Σο. ἢ καὶ ὁρᾷς, πῶς
 1 ἄδικοι ποιεῖς καλῶν ἡμᾶς ὑπερίστα
 1 γινόμενους ἢ ἐλῶθαι προσέταττε
 1 καὶ τοὺς τιμῶν τοὺς σφραγισμένους
 1 νοὺς ἀλλοτριῶν ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ δὴ
 1 ἐκείνο ἐπὶ τῇ ἔχῃ τὸς ἄν, ὡς αὐτιδέ-
 1 γων δυνάτον ἦν, ὅτις μετὰ πάσης ἀ-
 1 νάρχης προσεπαγμένοις. Mi. ὡς Σώ-
 1 σρατι πολλὰ ἴσθης ἂν καὶ ἄλλα ἢ κα-
 1 τὰ λόγον γινόμενα, ἐὰν ἀκερῶς ἐξί-
 1 τῇ τοῖς. πλὴν ἄλλα σὺ τοῦ ἀπολαύ-
 1 σης τῆς ἐπιδρωσέως, διότι ἢ λη-
 1 σῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ σόφιστος ὡς εἶναι
 1 οὐκ ἔστι. ἀπόλυσον αὐτὸν ὡς Ἐρμῆ,
 1 καὶ

καὶ μήτις καλαΐσθαι. ὅρα δ' ἐ, μή καὶ
τοὺς ἄλλους νεκροὺς ὁρώμεν τὰ ὅ-
μοια διαδύξας.

neue deinceps amplius pu-
niatur. Cæterum illud ui-
de, ne & cæteros manes
familia interrogare do-
ceas.

ARGUMENTVM.

Ἔοικασιν ἰστορία Thomas Mori.

*Idetur hoc Dialogo Lucianus illud ma-
xime cōmendatum uoluisse, quòd in fine,
Menippus ait à Tiresia in aurem sibi di-
ctum fuisse, Priuatorum uidelicet hominū uitam
optimam atq; tutissimam esse, quod idem Græci no-
to illo prouerbio dicunt: τὸ λάθι βιώσας. Nam
diuitias, potentiam, gloriam, & cætera, quæ mun-
dus appetit, uana omnia & incerta esse: præcipuè
autem diuitum atq; magnorum hominū, ut uitam
ipsam periculosam. & pompis solennibus, item tra-
gicis quoq; fabulis similem esse, ita miseros plerun-
que sortiri exitus, quod eo decreto uidetur intelli-
gere uelle, quod apud inferos contra diuites factū
fuisse dicit, quo & corpora illorum supplicijs desti-
nantur, & animi in asino migrare iubentur, quod
& ipsum nimirum eam significationē habet, quod
diuitum animi plerunque inertes, & omnis do-
ctrinæ expertes esse soleant. Inscribitur autē Ne-
cyomantia, quasi dicas, ab inferis seu mortuis peti-
tum responsum, quo uel maximè apparet, eum Dia-
logi scopum habendum esse, qui responso isto Tiresi-
æ proponitur. Semper enim ex titulis alter no-
biliorem Dialogi personam, alter argumētum quæ-
dammodo illud indicat, Platónico more, quem ma-*

L 5 xime

LUCIANI

ximè in hoc Lucianus imitatus est. Constat autem perpetua quadam narratione, qua et causam & modum sui ad inferos descensus, & præterea occasionem, qua e dictum illud de diuitibus audierit, commemorat. In hac præcipui quidē Loci sunt & maximè illustres: de incerta doctrina Philosophorum, de Magorum superstitione & potestate. De inferorum locis, supplicijs, & æqualitate: & postrema illa collatio uitæ humanæ cum pompa solenni, & cum fabulis Tragicorum. Occasio, & exordium Dialogi ab habitu, & percunctatione Menippi sumuntur.

*Menippus seu Necyomantia. T. boma
Moro interprete.*

MENIPPOS, Η ΝΕΚΥΟΜΑΝΤΕΙΑ.
Menippus, Pbilonides.

Occasio Dialogi ab inceſ- ſu, & ha- bitu Me- nippi.	Ω	Χαῖρε μέλαθρον, προπύ- λαθ' ἰσίας ἐμῆς, ὡς ἄσμε- νός σ' ἰσθδόν, ἵε φάος μοι λῶν. Φίλω. ὦ Μένιππε, ὅ τιν' ἴσθ ἢ κῆρον; ἢ μὴ οὐδ' ἄλλο, εἰ μὴ ἰγώ παρεβλήπω Μενίππου ὄλυν. τί δ' αὐτῷ βούλεται τὸ ἀλλόθεν το σχέματ', πῖλ' κ' λύρα κ' λισν- τάς; προστίθον δ' ὅμως αὐτῷ. Χαῖρε ὦ Μένιππε, κ' πόθεν ἡμῖν ἀφ' ἵξας; πολλὰ γὰρ χρόνον εἰπέφθας ἐν τῇ πόλει. Μίν. Ἡκοι κ' ἔρ' κ' ἐθ' ὄνα, κ' αὖ	Alue atrium, do- musque uestibu- lum meum, ut te lu- bens aspicio luci reddi- tus. Phi. Non Menippus est canis? Non Hercules lius, nisi ego forte ad Me- nippos omneis hallucinor. At quid sibi uultus bitus huius insolentia, cla- ua & lyra, leonis, exuiet Adeundus tamen est. Salue Menippe. Unde nobis adueniste? diu est quod in urbe non uidi- mus. Men. Adsum reuer- sus mortuorum e latibulis. Fori
--	---	---	---

καὶ σκοτὸ πύλας Διπλῶν, ἵν' ἄδης χάρις ᾤκισαι θινῶν. Φι. ἡράκλεις, ἡλελθὼς Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανόντων, κατ' ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβιβίωσκον; Μεν. ὅκ. ἀλλ' ἵν' ἐμπνοῶν αἰδῆς μ' ἐδέξατο. Φιλ. τίς δ' ἡ αἰτία σοι τ' καυῆς καὶ παραδόξου τούτης ἀποδημίας; Μέν. νεότης μ' ἐπῆρε, καὶ θράσος ἦν πλεον. Φι. παῦσαι μακάρεϊ φαρμάκῳ, καὶ λίγη οὐτάσιππος ἀπλῶς, καταβὰς ἀπὸ τ' ἰαμβέων. τίς ἡ σολύτιθις κατὰ πορείας ἰδέσθων; ἀλλως γὰρ ἔχ' ἡδέϊα πρὸς ἀπαθείας ἡ δόδεις. Μέν. ὦ φιλότης χρῆσθαι με κατ' ἡγεμονίαν αἰδέσθαι, ψυχῇ χρησόμενον θινῶν τρωφίμοιο. Φι. ἔτι, ἀλλ' ἡ παρακώδεις ἡ γὰρ ἂν οὕτως ἐμμένειν ἱερὰ φώδεις πρὸς ἀνδρας φίλους. Μεν. μὴ θαυμάσῃς ὧς ταῦτα, νεώσι γὰρ οὐκ ἐπίδῃ καὶ Ομήρῳ συγγνωόμενος, ὅκ οἶδ' ὅπως ἀνιπλόω τῶν ἐπιδῶν καὶ εὐνομάτα μοι τὰ μέγα ἐπὶ δόμα ἐρχομαι. ἀτὰρ ἐπεὶ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ γῆς ἔχῃ, καὶ τί περὶ σὺν ἡ πόλεις. Φι. καυῶν ἔστιν, ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τῶ ἀρπαζέουσιν, ἐπιπορευοῖσι, τοκογλυφῶσιν, ὁβολοῦσιν. Μέν. ἀθλοῖσι καὶ κωδόμενοι. οὐ γὰρ ἴσασιν. οἷα ἐκ γὰρ κινύρεται παρὰ τοῖς κατὰ, καὶ οἷα κεχρητοῦνται τὰ ψήφισμα κατὰ τῶν πλυσίων, ἃ μὰ τὸν κερβερον

Foribusque tristium tenebrarum nigris. Manes ubi inferni manent superis procul. Phi. O Hercules clam nobis Menippus uita functus est, reuixitque deo. Me. Non, sed me adhuc uiuum recepit Tartarus. Phi. Quæ nam causa tibi fuit nouæ huius atque incredibilis uix? Me. Iuuenta me incitauit, atque audacia, Quam pro iuuenta haud paululū importetior. Ph. Siste o beate Tragica, et ab Iambis descendens, sic potius simpliciter eloquere, quæ nā hæc uestis, quæ causa tibi itineris inferni fuit, quum alioqui neque iucunda, neque delectabilis sit uia: Me. Res dilecte grauis me infernas erigit ad umbras, Consulere manes ut uatis Tiresiai. Phi. Ille, atque deliras, alioqui non hoc pacto caneres apud amicos confarcat natis uersibus. Me. Ne mire ris amice, nuper enim cum Euripide atque Homero uersatus, nescio quæ pacto uersibus. sic impletus sum, ut numeri mihi in os sua sponte confluant. Verū dic mihi quæ pacto res humane hic se habet in terris: et quid nā in urbe agitur? Ph. Nihil noui. Sed quæ admodū prius acutabāt, rapiūt, peierāt, fornerant, uisuras colligūt. Men. O miseri atque infelices. Nesciunt enim, qualia de nostris reb. nup apud inferos decreta sunt, quales que sorte iacti sunt in diuites istos calculi, quos per Carber

σις ἀφ' ἡ
γητικῇ
κατὰ τὰ
μεγάλα
βίτα.
ἐκφώνη
σις θαυ
μασική.
Respon
so de ge
nere sui
discessus.
διὰ σκ
ψις τῶ
τίας.
Reddito
causæ effi
cientis.
ἀξίως
κατὰ
βασικῇ
πὸ τῶ
ἰαμβέων
ὁρῶν
σφίς ἄλ
λαι.
ἀπόκρι
σις ad
posterius
membrū
κατὰ τὰ
ἐπὶ.
A causa
finali.
ἐπὶ ἰαμβ
σις.

Interrogatio. Certe nullo pacto poterunt effugere. Philoni. Quid ais? Noui ne aliquid apud inferos nostris de rebus decretum est? Menippus. Per Iouem, & quidem multa, uerum prode re non licet, neque arcana, quæ sunt, reuelare, ne quis forte nos apud Rhadamanthum impietatis accuset. Phil. Nequaquam o Menippe, per Iouem, ne inuideas sermones amico. Nam apud hominem tacendi ignarum, & initia tum præterea sacris edisseres. Menip. Dura profecto iubes, & neutiquam tuta, uerum tui gratia tamen audendum est. De cretum est ergo, diuites istos ac pecuniosos autem tanquam Danaen seruantes abstrusum. Philo. Ne prius o beate, quæ sunt de creta dixeris, quam ea precutras omnia, quæ abs te audire libentissime uelim. Quæ uidelicet descensus causa fuerit, quis itineris dux, deinde ex ordine, & quæ illic uideris, & quæ audieris omnia. Verisimile est enim te, quum res pulchras uidentis curiosus sis, eorum quæ uisus aut audita digna uidebantur, nihil omnino prætermississe. Menip. Paren dum etiam in his tibi est. Nam quid facias, urgente amico? Ac primum sane tibi expediam, quæ res descensum impulerit. Ego igitur quum adhuc

καρβύρον εἰς μία μηχανὴ ἔσχετο γὰρ αὐτοῦ. Φι. τί φῶς; διδοῦται ἡ πύλορος τοῖς κατὰ πόρην τῶν ἑσθῶν Μί. νῆ σὺ καὶ πολλὰ, ἀλλ' οὐ θέμις ἐκφορῶν αὐτὰ πρὸς ἄπαντας, οὐδ' ἐπὶ τὰ ἀπορρήτα ἐξαγορεύειν, μὴ καὶ πρὸς ἡμᾶς γράψῃται γράφον ἄσβειας ἐπὶ τοῖς ῥαδιμάκων. Φι. μηδ' αὖτως ὦ Μένιπ' πρὸς τῷ διότι, μὴ φθονήσῃς τῶν λόγων φίλῳ ἀνδρὶ. πρὸς γὰρ ἐσθῶτα σιωπᾶν ὁρᾷς τὰτ' ἄλλα, καὶ πρὸς μνημονίων. Μέν. χαλκὸν μὲν ἐπιτάτῃς τοῦ πύτου γμα, καὶ οὐ πάντῃ ἀσφαλὲς, πλὴν ἄλλὰ σὺ γὰρ ἵνεκα πολυμνῆτον ἐσθῶς δ' ἡ τὸς πλυσίως τοῦτους καὶ πολυχρημάτους, καὶ τὸ χρυσίον κατὰ κλῆσον εἰσὶν τῶν Δαναῶν φυλάττοντας. Φι. μὴ πρὸς πόρην ἔπρ' ὦ γὰρ τὰ διδογμένα, πρὶν ἐκὼν διελθῶν ἢ μάστιγι ἢ ὑδρίας ἀκινύσαι μί σιν, ὅτις αὐτίκα θί τ' καθόδῳ ἐγίνετο, τίς δ' ἐστὶν ὁ πρὸς ἡμᾶς, εἴθ' ἐξ ἡς ἄτι εἴη, ἄτι ἕκαστος παρ' αὐτοῖς. ἀνδρὶ γὰρ δὲ φιλόκλῆρον ὄντα σὺ, μηδ' ἐπὶ τῷ ἀξίῳ θείας ἢ ἀνῶν παραλεπῶν. Μέν. ὦ πουργητίον καὶ ταῦτά θι. τί γὰρ καὶ πάθοι τίς, ὅπου φίλῳ ἀνδρὶ βιάσοιτο καὶ δι' πρὸς θι διδοῖ τῶν γινώσκων ἱεμῶν, καὶ ὅταν ἐρμῶθῃς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δ' ἄχρ' ἡμῶν πᾶσι

πασιν ὃν ἀκούει Ομήρου καὶ Ησίο
 δῳ πολέμους καὶ σάσεις διηγούμενον,
 ὃ μόνον τῇ ἐμὴ θέῳ, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
 ὅδῃ τῇ θεῷ, ἐπὶ δὲ καὶ μοιχείας αὐ
 τῶν καὶ βίας καὶ ἀρπαγὰς καὶ δίκας, καὶ
 πατοῦραν ἐξηλάσεις, καὶ ἀδελφῶν γά
 μους, πάντα ταῦτα ἐγούμην εἶναι κα
 λὰ, καὶ ὃ παρδύως ἐκινούμην πρὸς
 αὐτά, ἐπεὶ δὲ ὅς ἐν ἀφ᾽ αὐτῶν τολῶν ἡρξά
 μην, πάλαι αὖ ἐνταῦθα ἔκκυσεν τὸ νό
 μων τὴν οὐσίαν τοῖς ποιηταῖς καλὸν
 οὐκ ὄντων, μὴτι μοιχεύειν, μὴτι σασιὰ
 εἶναι, μὴτι ἀρπαγῆς, ἐν μεγάλῃ ἔν κα
 θεύκῃ ἀμφεβολία, ἢ καὶ ὅπως οὐ χρῆ
 σθαι μὲν ἐμαυτῷ. οὐτὰ γὰρ τὸς θεοὺς
 ἔν ποτε ἐγούμην μοιχεύσαι, καὶ σα
 σιάσαι πρὸς ἀλλήλους, ὃ μὴ ὡς παρὶ
 καλῶν βούτων ἐγίνωσκον, οὐτ' ἀντὺς
 νομοθέτας τῶν οὐρανῶν βούβας παραι
 νῶν, ὃ μὴ λυσιστελῶν ὑπελάμβανον.
 ἐπὶ δὲ διηπόρην, ἔδοξε μοι ἐλθόντα
 παρὰ τὸς καλόμενους τούτους φιλοσό
 φους, ἐλθέμεναι τι ἐμαυτὸν καὶ διηθεῖ
 ναι αὐτοῖς χρῆσθαι μοι, ὃν βούλοικε,
 καὶ ἵνα ὁ δῶν ἀπὸ τῶν καὶ βεβαίωον ὅτι
 δῖξαι τῇ βίῳ. ταῦτα μὲν δὲ φρονέον πρὸ
 σῆδεν αὐτοῖς. ἐλθὼν δὲ ἐμαυτὸν ἐς
 αὐτὸ φασί, ὃ καὶ ἔκ κεπνύ βιασίου
 μένος, παρὰ γὰρ δὲ τούτοις μάλιστα,
 εὐείσκειν ἐπισκεπῶν τὸ ἀγνοεῖν καὶ
 τὸ ἀπορίαι πλείονα, δεῖτε μοι τάχιστα
 χρυσῶν

puer essem, audireq; Ho
 merū atq; Hesiodū, sedi
 tiones ac bella canentes,
 nō semideorū modo, sed
 & ipsoꝝ iam deoꝝ, ad
 huc neco & adulteria eo
 rum & uiolētias, rapinas,
 supplicia, patrū expulsiō
 nes, & fratꝝ & soroꝝ nu
 ptias, hæc mehercle omnia
 bona pulchraq; purabā,
 & studiose erga ea afflicie
 bar. Postq; uero in uirilem
 iam ætatē peruenirem, hic
 leges rursus iubētes audire
 poetis apprime cōtaria,
 neque uidelicet adulteria
 cōmittere, neq; seditiōes
 mouere, neq; rapinas ex
 ercere. Hic igit' hæsitabun
 dus cōstiti, incertus omni
 no quo me pacto gerere.
 Neq; enim deos inq; pu
 tati moechaturos, aut sedi
 tiones inuicem fuisse mo
 tuos, nisi de his rebus p
 inde ac bonis iudicassent.
 Neque rursus legumlato
 res his aduersa iussuros,
 nisi id cōducere existiμα
 rent. Quoniam igitur in
 dubio eram, uisum est mi
 hi philosophos istos adi
 re, atq; his me in manus
 dedere, rogareq; uti me,
 utcūq; liberēt, uterent, ui
 tæq; uiam aliquā simplicē
 ac certā ostendere. Hæc
 igitur mecum reputans ad
 eos uenio, imprudēs pro
 fecto, quod me ex fumo
 (ut aiunt) in flammam cō
 iicerem. Apud enim hos
 maxime diligenter obser
 uans, summiā reperi igno
 rantia, omniaq; magis in
 certa, adeo ut præ his illico
 mihi philosophos

continēs
 causā de
 scēsus ad
 inferos.
 Quid ex
 poetarū
 lectione
 hausēit,
 τὰ πρᾶ
 χθιντα
 κατὰ μὲν
 εἰς μόρ
 Poetarū
 de dijs fa
 bulæ, at
 que com
 menta.
 Alterum
 tempus.
 Quid le
 ges de
 dijs sta
 tuant.
 ὃ ἐκ βού
 τῃ μὲν
 λη,
 ἐπὶ κρι
 σις ἠθικῇ
 κατὰ πρὸ
 ἀπόδο
 σιν.
 ὃ δὲ
 δ λόγι
 σμός, καὶ
 ὃ δὲ οὐ
 ρον πρᾶ
 χθον.
 Contulit
 se ad phi
 losophos

μικρ mihi uel idiotarum uita
σμός iam aurea uideretur. A-
uana lius etenim soli me iussit
sectarum uoluptati studere, atque
 ad eum scopū uniuersum
 uitæ cursum dirigere. In
Epicurei eo ipsam sitam esse felici-
 tatem. Alius rursus om-
 nino laborare, corpuscū
Stoici. siti, uigilijs, ac qualore
ἡ ἀπά subigere, misere semper
θακ. adfectum, contumelijsq;
 obnoxium assidue, He-
 siodi sedulo inculcans ce-
 lebria illa de uirtute car-
 mina, & sudorem uideli-
 cet, & accliuem in uertice
 montis ascensum. Alius
 contemnere iubet pecu-
 nias, earumque possessio-
 nem indifferentem puta-
 re. Alius contra bonas ip-
 sas etiam diuitias esse pro-
 nunciat. De mundo uero
 quid dicā? de quo ideas,
τὰ ἀδιά incorporeas substantias,
φορα, κ atomos, & inane, ac ta-
προη lem quandam pugnantium
γμίνα. inuicem nominū tur-
Peripate bam in diem audiebam,
tici. & quod absurdorum o-
Academi mnium maxime fuit ab-
ci eorūq surdissimum, de contra-
ἄτομοι, riijs unusquisque quum di-
κ ceret, inuincibiles admo-
κ dum & probabiles sermo-
κ nes adferebat, ut nec ei
 qui calidum, nec ei qui fri-
 gidum idem prorsus esse
 cōtenderent, cōtra quicūq;
 hūcere potuerim, atq; id,
 cum tamen manifeste co-
 gnoscerēt fieri nunq̃ pos-
 se, ut eadem res calida si-
 mul frigidaque sit. Pro-
ἑὺδαν. sum igitur tale quiddam
 mihi

χρυσὸν ἀπιδέξασθαι τοι τῶν ἰδιω-
 τῶν βίον. ἀμίλησθαι, ὃ μὲν αὐτῶν παρρη-
 ναι τὸ πᾶν ἡδέσθαι, καὶ μόνον τῆτο ἐκ
 πάντος μετέλπει, τοσοῦτον γὰρ εἶναι τὸ
 εὐδαιμον. ὃ δὲ τις ἐμπαιλεῖ, πο-
 νῆν τὰ πάντα, καὶ μοχλῆν, καὶ τὸ σῶ-
 μα κατασκαλέσθαι, ῥυπνῶντα καὶ αὐ-
 χμῶντα, καὶ πᾶσι δυσχερὲς ἔντα, καὶ
 λοιδοροῦν μῦθον, σωμῆς ἐπιρρεῖς
 δὲ τὰ πᾶσι δῆμα ἐκείνα τοσοῦτον
 εἶναι παρὰ τῆς ἀρετῆς ἔλη, καὶ τὸν ἰδιώ-
 τα, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ ἄκροισι ἀνάστασιν.
 ἄλλος καταφρονεῖν χρημάτων παρρη-
 κελύξας, καὶ ἀδιάφορον εἶδαι τῆν
 κλῆσιν αὐτῶν. ὃ δὲ τις αὐτὸν πάλιν ἀ-
 γαθὸν εἶναι καὶ τὸν πλεοναυτὸν αὐ-
 τοῦ πειθῶντος. περὶ μὲν γὰρ τῶν κόσμου
 τί χρεὶ καὶ λείποντες γὰρ ἰδέας καὶ
 ἁσώματα καὶ ἀτόμους καὶ κενὰ, καὶ τοι-
 οῦτόν πνα ὅχλων ὀνομάτων ὀσημέ-
 ραι παρὰ αὐτῶν ἀκένον ἐνοστίον, καὶ
 τὸ πάντων εἶναι ἀτοπώτατον, ὅτι
 περὶ τῶν ἐνοστίων ἁπάντων ἡσυχῶν
 τῶν λέγων, σφόδρα νικῶντας καὶ πλο-
 θανούς λόγους ἐπαρρίξας, δεῖται μέ-
 τε τοῦ θορύβου τὸ αὐτὸ πρᾶγμα
 λέγοντι, μέγα τὸ ψυχρὸν, ἀνελίγει
 ἔχειν. καὶ ταῦτα ἐνδοῦσα παρῶν, ὥς ἐκ
 ἀρ ποτε θορμὸν τι εἶναι καὶ ψυχρὸν
 ἐν ταύτῃ χροῖν. ὅτι χροῖς εἶναι παρὰ
 τοῖς νυστάσασιν τοῖς ὁμοίον, ὅτι π-
 μῶ

ἡν ἱππιδύων, ἄρτι δ' ἐδουλεύον
 ἑμπαλὸν, ἔτι δ' ἐπολλῶ τὸ τοῦ ἐκεί-
 νου ἀποπώτορον. τοὺς γὰρ αὐτὸς ἐ-
 τὴν εὐεισκὸν ἐπιτηρῶν, ἰσχυρῶς
 τοῖς αὐτοῖς λόγοις ἐπιτηδεύοντας,
 τὴν γὰρ καὶ ἀφρονεῖν παραυνύτας, καὶ
 μάταιον, ἰσχυρῶς ἀπὸ τοῦ ἐκείνου
 τῶν, καὶ πόρῃ τὸ καὶ σφαιρομέ-
 ρους, καὶ ἐπὶ μισθῷ παιδεύοντας, καὶ
 πάντα ἔντα τούτων ὑπομνήσας,
 τοὺς τε τῶν δόξων ἀποβαλλομένους,
 αὐτὸς ἔντα πάντα ἐπιτηδεύοντας,
 ἡδονῆς τε αὐτῶν ἀπαντας κατη-
 γορεύοντας, ἰδίᾳ δ' ἐμὴν ταύτην
 προσσηρημένους. σφαλὲς ἔν κ' ἐγώ
 τῆς τῆς ἐλπίδος, ἐπὶ μᾶλλον ἰδού-
 ροῦμαι, ἥρμα παραμυθοῦμαι
 ἑμαυτὸν, ὅτι μετὰ πολλῶν κ' σο-
 φῶν, καὶ σφόδρα ἐπὶ σωσίᾳ σφαι-
 ρομένον ἀνέστης. ἐμὴν, καὶ τάλαν-
 τὴν ἀγνοῶν πόρῃ εἶμι. καὶ μοι πο-
 τὴν σφαιροπνέοντων ἑντα, ἰδού-
 ἐς βαθυλῶνα ἰλθόντα, διηθῶναι
 τῶν μάγων, τῶν ἱεροῶν μαθητῶν
 καὶ σφαιροχῶν, ἔκαστον δ' αὐτοὺς ἐ-
 πὶ αὐτοῖς τε καὶ τιλαῖς τισιν ἀνεί-
 γηρ τε τῶν αὐτῶν τὰς πύλας, καὶ κατὰ
 γὰρ ὅτι ἐν βούλονται ἀσφαλῶς, καὶ ἐπὶ
 σω αὐτοῖς ἀνακίμην. αἴσιν ἔν κ'
 γοῦμαι ἔναι, παράπιν' τούτων
 σφαιροπνέοντων τῶν καταβασι-
 ν, ἰλθόντα

mibi accidebat, quale so-
 let dormitibus, ut inter-
 dū capite annuerē, inter-
 dū contra abnuere. Præ-
 terea qđ multo erat istis
 absurdus, uitā eorū dili-
 gēter obseruās, cōperi eā
 cum ipsorū uerbis ptece-
 ptisq; summo opere pugna-
 re. Eos enī qui spernendā
 censebant pecuniā, auidis-
 sime conspexi colligēdis
 diuitijs inhare, de sōnore
 litigātes, p mercede docē-
 tes, oīa deniq; nummorū
 gratia tolerātes. Ij uero q
 gloriā uerbis aspernaban-
 tur, omnē uitę suę rationē
 in gloriā referebant. Vo-
 luprasē rursus omnes ser-
 me palam incessabant, clā-
 culū uero ad eam solā libe-
 ter confluebāt. Ergo hac
 quoq; spe frustratus ma-
 gis adhuc ægre molestę
 tuli. Aliquantulū tamē in-
 de memet consolabar, qđ
 una cū multis & sapiētib;
 & celeberrimis insipienti-
 que esse, atq; uere adhuc
 ignarus oberrare. Peruigi
 lanti mihi tandē, atq; hūc
 de rebus mecū cogitanti,
 uenit in mentē, ut Babylo-
 nē profectus, magorū ali-
 quē ex Zoroastri discipu-
 lis ac successoribus conue-
 nire. Audierā siquidē eos
 inferni portas carminibus
 quibusdam ac mysterijs
 aperire, & quem libue-
 rit, illuc tuto deducere, ac
 rursus inde reducere. O-
 ptima ergo me facturum
 putauī, si cum horum quo-
 piā de descensu paciscens,
 Tere-

Hæte-
nus de do-
ctrina,
nunc de
uita.

Distrib-
tio, cōte-
ptores di-
uitiarum.
οἱ σοφί-
σαι.

Gloriæ.

Volupta-
tis.

Cōclusio

ἡ παρὰ
μύθον.

παρὰ
σκόβη
ad modū
descensus.
ὁ λόγος
σμός.

A causa.
Magorū
potentia,
& super-
sticio.
Cōcludit
cōsiliū.

κὸν αὐτῶν
 ποίησας
 καταβά
 στας.
 Narratio
 profectiois
 & aduen
 tus.
 εἰς πρῶ
 τόν.
 προσω
 ποντα
 φιάα
 natione,
 habitus,
 animi, &
 corporis
 a nomine
 εἰς β' πρῶ
 τόν.
 πρὸς τὸ
 θεοδω
 ρεύοντος
 πρῶτον
 παρὰ τὸ
 Ἀτρεπὸρ
 Ἀλοκο.
 τὸ λεί
 πον, ἡ
 πρῶτον.
 τὸ β'.
 εἰς παρα
 λήθον.
 εἰς σι
 τία
 αὐτῶν.
 εἰς ὁδόν.

Tiresiam Boeotiū cōsule
 terem, ab eoq; perdiscere
 (quippe qui uates fuerit et
 sapiens) quæ uita sit opti
 ma, quamq; sapientissimus
 quisq; potissimū elegerit.
 Ac statim quiddē exiliens
 quam poteram celerrime
 Babylonem uersus recta
 cōtendi. Quo cum uenio,
 diuersior apud Chaldeo
 rum quendam hominem
 certe sapientem, atq; arte
 mirabilem, coma quidem
 canum, admodumq; pro
 nissa barba uenerabilē.
 Nomen autem illi fuit Mi
 throbarzanes, orans igit
 obsecransq; uix exora
 ui, ut quauis mercede uel
 let, in istam me uiam dedu
 ceret. Suscipiens uero me
 uir, primū quidem dies no
 uem ac uiginti cum luna si
 mul incipies abluit ad Eu
 phratē, inane solem orien
 tem uersus perducens, ac
 sermonē quempiam lon
 gum musitans, quem nō
 admodū exaudiebā. Nā
 (quod in certamine præco
 nes inepti solent) uolubi
 le quiddam atq; incertum
 proferebat, nisi qd quos
 dam uisus est inuocare de
 mones. Post illam igitur
 incantationem ter mihi in
 uultū spuens deducit rur
 sus, oculos nusquā in ob
 uisum quenquā deflectēs.
 Et cibus quiddē nobis glā
 des erant, potus autem
 lac atque mulsum, & Cho
 aspi lymphā, lectus ue
 ro in herba sub dio fuit.
 At postquā iam præpara
 ti satis hac dicta sumus,
 medio

ἐλθόντα παρὰ τερψίσου τὸ βοιωτῆ
 ον, μεθ' ἃ παρ' αὐτοῦ, ὅτε μάντιος
 καὶ σοφοῦ, τίς ἐστιν ὁ αἰεὶ βίον, καὶ
 οὗ ἂν τις ἐλαττοὺς διφρονδῇ. καὶ δὴ ὡς
 πηλὴσας ὡς ἔχον τὰ χεῖρα, ἔθενον δι
 οὗ βαβυλῶν. ἐλθὼν δὲ, συγγίνο
 μά μιν τὴν χαλδαίων σοφὸν ἀνδρὶ καὶ
 θεοπρόφῳ τῶν τέχνων, πολλὸν μὲν
 κόμην, γένεον δὲ μάλα σιμὸν καὶ
 θαμνέον, τοῦτομα δὲ ἦν αὐτῷ μῆτρο
 βαρζάνης, διηθείς δὲ καὶ καθικτεῖ
 σαι, μόλις ἐτυχεον παρ' αὐτοῦ ἐφ' ὃ
 τῷ βούλαιο μισθῷ καθηγέσασθαι
 μοι τῆς ὁδοῦ. παραλαβὼν δὲ με
 ὁ δὴν, πρῶτα μὲν ἐμέρας ἐννέα καὶ
 ἑκοσιν ἅμα τῇ σελήνῃ ἀρξάμενος
 ἔλκε, κατὰ γὰρ ἐπὶ τὸ διφράτῳ, ἔω
 θον προσανατέλλοντα τὸν ἥλιον, ῥῆ
 σιν ἵνα μακρὸν ἐπιλέγων, ἥς δὲ σφο
 δρὰ κατήκνον. ὕστερον γὰρ οἱ φασ
 λαίτων ἐν τοῖς ἀγῶσι κηρύκων, ἐπὶ
 προχόν π καὶ ἀσπερὶς ἐφθίγγει, πληθ
 ἄλλ' ἰώκει γὰρ πινας ἐπιπαλῆσθαι δαί
 μονας. μετὰ τοῦ τῶν ἐπιδόων πρὸς
 αὐτοῦ πρὸς τὸ πρόσθεν ποταμὸν
 στας, ἐπορεύθη πάλιν, ὅθεν ἵνα τῶν
 πάντων προβλέπων, καὶ σιτία μὲν ἡ
 μῖν τὰ ἀκρόσθια, πρὸς δὲ γάλα,
 καὶ μελίκρατον, καὶ τὸ τοῦ χρόνου
 ὕδωρ, δὲν δὲ ὑπὸ θεοῦ ἐπὶ τὸ πόας
 ἐπὶ δὲ αἷμα ἔχει τὴν προδιδασκείαν
 πρὸς

πόρ' ἰμίσας νύκτας, ἐπὶ τὸν ἥρην
 ταῦτα ποταμὸν ἀγαγὼν, ἐκάθηρε τε καὶ
 καὶ ἀπέμαξε, καὶ περιήρηνσε δ' αὖτις καὶ
 σκίλλῃ καὶ ἄλλοις πλείοσιν, ἅμα καὶ
 τῶν ἐπ' αὐτῷ ἐκείνῳ ὑποτονθορύ-
 σαις, εἶτα ὅλον με κατὰ μαγδύσαις, καὶ
 περιελθὼν, ἵνα μὴ βλαπτοίμην ὑπὸ
 τῶν φόντασμοτῶν, ἵππῳ ἵππῳ ἐς τὴν
 οἰκίαν, ὡς ἔχον ἀναποδίξοντα, καὶ
 τὸ λαιπὸν ἀμφὶ πλοῦν ἔχοντα. αὖ-
 τος μὲν ἔν μαγικὴν τὴν ἔδου σολῶν,
 τὰ πολλὰ εἰκοῦσιν τῇ μηδικῇ, ἐμὲ
 δ' ἐπὶ τοῦτοισι φόντων ἐνδοκῶσαι τῷ
 πῖλῳ καὶ τῇ λεοντῇ, καὶ προσέειπε τῇ
 λύρῃ, καὶ παρεκιδύσατο, ἥ τις ἔρη-
 τὰ με τοῦτομα, Μένιππον μὲν μὲν
 λίγῃ, Ἡρακλῆα δ' ἢ Ὀδυσσεῖα ἢ Ὀρ-
 φίᾳ, Φι. ὡς δ' ἡ τί τοῦτο Μένιππος
 ἔχον σιωπῇ μὲν αὐτοῦ οὔτε ἔχοντα
 τῷ, οὔτε τῶν ὀνομάτων. Μέν. καὶ
 μὲν προδελόν γε τοῦτο, καὶ ἔπαυσε
 λῶς ἀπορρήθον. ἐπὶ γὰρ ὅτι πρὸς ἡ-
 μῶν ἴωντος ἐς ἄστυ κατεληλύθεισιν,
 ἡγήτο, ἃ με ἀπεκάσθην αὐτοῖς, ῥα
 δίδωσιν αὖ τῶν τῶν αἰακῶν φρουρῶν σφ-
 λαθῆν, καὶ ἀκωλύτως παρελθῆν, ὅτι
 σωηθεῖσθον τραγικῶς μάλα παρὰ
 πῖμπος μῆρον ὑπὸ τοῦ ἔχοντα. ἔδῃ
 δ' ἔν ὑπὸ φαντασμοῦ, καὶ κατελθόν
 τας ἐπὶ τὸν ποταμὸν, πόρ' ἀναγαγὼν ἐχέγονόμαθα παρδοκῶν
 ποδ' αὐτῷ καὶ σκάρῳ, καὶ ἰδὼν καὶ μελίχρατα, καὶ ἄλλα ὅσα

medio noctis sistētio ad Ti-
 gridē me fluvii ducēs, pur-
 gavit simul, atq; absterfit,
 faceq; lustravit ac squilla,
 tū plurib. iridē alijs, & ma-
 gicū simul illud carmē sub
 murmurās, deinde totum
 me iā incantās, ac ne a spe-
 ctis læderer, circūiens, re-
 ducit domū, ita ut erā, reci-
 procātē, ac reliqua noctis
 parte navigationi nos prę-
 paravimus. Ipse igitur ma-
 gicā quandam uestē indu-
 it, Medorum uesti utpluri-
 mū similem, ac me quidē
 his quę uides, ornauit, cla-
 ua uidelicet, ac leonis exu-
 ijs, atq; insuper lyra. Iust-
 sit præterea ut nomē si quis
 me roget, Menippū qui-
 dem ne dicerē, sed Hercu-
 lem aut Vlyssē, aut Or-
 pheū. Phi. Quid ita o Me-
 nippe? nec enim causam
 aut habitus, aut nominis
 intelligo. Me. Atqui per-
 spicuū id quidē est, ac neu-
 tiquam arcanum. Nam hi
 qui ante nos ad inferos
 olim uiui descenderāt, pu-
 tauit si me his assimilaret,
 fore ut facilius Aeaci cui
 stodias fallerē, atq; nullo
 prohibētē transire, utpote
 notior tragico ad modū il-
 lo cultu emissus. Iā igitur
 dies apparuit, cum nos ad
 flumen ingressi in recessū
 incumbimus. Parata si qui-
 dem ab illo fuerant, cym-
 bę, sacrificia, mulla, & in
 id mysterium denique

τὰ ἄλλα
 παραχθὲν
 ταῦτα ὑπὸ
 τῷ μισθῷ
 βαρβάρων
 τὸ αἶνον
 τῶν αἰώνων.
 τὸ τῷ ἅμ
 φωτῶν
 εἰς χερ-
 ῶν παρα-
 κίλδου
 σις.

Inuestiga-
 tio causa-
 rum.
 Reddit
 causas isti
 us habi-
 tus & mu-
 tati nomi-
 nis.
 Narratio
 de navi-
 gatione.
 ὁ χρόνος
 καὶ ὁ πῶς
 πῶς.
 τὰ ῥα
 καὶ σύ
 νοδ' α
 ἔστι.

Profe-
dio.

τὰ πρᾶ-
χόντα.

τὰ λιχ-
θίντα, ἢ
ἡ πρᾶξ-
Poetica
ὑποτύπω-
σις οὐκ

carmini-
bus magi-
cis excita-
ti.

Secū-
dus
accessus
ad infe-
ros.

Distribu-
tio.

quibus se opus erat. Im-
ponētes ergo omnia pra-
parata, ita iam & ipsi in-
gredimur tristes, lachry-
misq; implemur obortis.
Atq; aliquantisper quidē
influvio ferimur, deinde
in sylvam delati sumus, ac
lacum quendam, in quem
Euphrates conditur. Tū
hoc quoq; transmissio, in
regionem quandā perue-
nimus solā, sylvosam atq;
opacam, in quam descen-
dentes (præbat enim Mi-
throbarzanes) & puteum
effodimus, & oues iugula-
mus, & foueam sanguine
conspergimus. At magus
interim accēsam faciem te-
nens, haud amplius iam
summissio murmure, sed
uoce quam poterat maxi-
ma clamitans, demones si-
mul omnes cōvocat, Pœ-
nas, Erinnyes, Hecate no-
cturnam, excessamq; Pro-
serpinā, simulq; polysylla-
ba quædā nomina herba-
ria atq; ignota commiscet.
Statim ergo tremere cō-
& rimas ex carmine solū
ducere, ac porro Cerberi
latratus audiri, & iam res
plane tristis fuit ac morosa.
Umbrarum attinuit rex
imis sedib. Orcus. Ac pri-
mus quidem inferorū pate-
bant pleraq; lacus Pyri-
phlegethon, ac Plutonis
regia. Tum per illū descē-
dentes hiarum, Rhada-
man-

πρὸς τὴν τελειὴν χροσίμα. ἐμβα-
λομένοι ὅν ἅπαντα τὰ παρόντα
σμένα, οὕτω δ' ἡ καὶ αὐτοὶ βεβαίως
ἀχινύμενοι, θαλροὶ κατὰ δάκρυ χίον-
τες, καὶ μίχρι μὲν πρὸς ὑπερφό-
βαν τῷ ποταμῷ. ἔτα δ' ἐσιπλοῦ-
σάντες εἰς ὕδωρ καὶ τὴν λίμνῃ, ἐς ἣν
ὁ διφράτης ἀφαιρῶνται. πορρωθὲν
τοῦ δ' ἐκ τῶν αὐτῶν, ἀφικνούμεθα ἐς
παραλίον ἐρημον καὶ ὑλῶδες, καὶ οὐκ
λιον. ἐς δ' ἀποβάλλοντες, ἡγάτο δ' ἐς
μυθοβαρζάνης, βοόσσοι τε ὠρυξάμεθα,
καὶ τὰ ρήλα ἐσφάξαμεν, καὶ τὸ αἷμα
πρὸς τὸν βόθρον ἐσπίεσαμεν. ὃ δ' ἡ μά-
γος ἐν τοσούτῳ δ' ἔδωκε κακομίαν ἐ-
χόν, ἢ καὶ ἡριμία τῇ φωνῇ, παμμέ-
γαθός δ' ἐς οἷός τε ἦν ἀνακραγῶν,
δαίμονιά τε ὁμοῦ πάντας ἐπιβό-
το, καὶ τριτάτος καὶ ὀρνυτάς, καὶ νυχί-
σας, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς τοὺς ποταμούς,
παραμυγνύς ἅμα βαρβαρικά πινὰ καὶ
ἄσημα ὀνόματα καὶ πολυσύλλαβα.
οὕτως ὅν πάντα ἐκίνα ἰσαλοῦσθαι,
καὶ ὑπὸ τῷ ἐκδοῦναι τοῦ δάκρυ ἀνέ-
ρῳ γινώσκον, καὶ ἡ ὑλακή τοι κέρδιον
πύρρως ἐκείνῳ, καὶ εἰς πᾶν ἄν-
θρωπον καὶ ἡ σκυθιστὸν. ἐξ ὧν
σεν δ' ὑπὲρ ὧν ἀναξίτητος ἄν-
θρωπος. κατὰ φαντασίαν δ' ἡ δὲ τὰ πλε-

στα, καὶ ἡ λίμνη καὶ ὁ πυρφλεγέθων, καὶ το Πλούτωνος τὰ βα-
σίλεια, κατὰ λένοντες δ' ὅμως οὐκ ἔχασματι τῷ μὲν Fadi
μεοὶ εἶω

μουθῶν ὑπερβῶντες ἴθι. ὦτα μικρὰ δὲ ἔν
 ὑπὸ τῶ δέους. ὁ δὲ κορυβδῶν ὁ ὑλά-
 κῆσεν μὲν οἷ, τὰ παρὲκίησι ταχὺ
 δὲ μου κρούσαντες τὴν λύραν, πα-
 ραχρήματα κρημίσθη ὑπὸ τῷ μέλῳ. ἐν
 πρὶ τῷ πρὸς τὴν λίμνην ἤλθομεν, μί-
 κρῶ μὲν δὲ ἐπὶ ὁρατῶν μὲν. ἔν τῷ ἤδη
 πληροῦς τὸ πνεῦμα, καὶ οἱ μὲν ἦσαν
 ὁ ἀπλῶν. τῶματι δὲ πάντες
 ἐπὶ πλοῦν, ὁ μὲν τὸ σκέλῳ, ὁ δὲ τῷ
 κεφαλῶν, ὁ δὲ ἄλλοι π σωτικῆς
 μένος, ἡμοὶ ὁδὸν ἐκ τῶν πλοῦν
 παρόντες. ὅμως δὲ ἔν ὁ βίλπαις χά-
 ρων, ὡς ἔδει τὴν λεοντῶν, οἰκθίς με
 τῇ ἡρακλῆα εἶναι ἵσται δὲ ξαπτό με, καὶ
 διὰ πόρθμους τε ἄσμενος, καὶ ἄπο-
 ῶσι διὰ σήμανε τῷ ἀπαπέν. ἐπὶ δὲ
 ἡμῶν ἐν τῷ σκοτῶ, προήκῃ ὁ μίθρ
 βαρβάνης, ὑπὸ μὲν δὲ ἐγὼ κατόπιον
 ἐχόμεν ὁ αὐτῶ, ἵως πρὸς λεμῶν
 να μίθρ ἄφικνούμεθα τῷ ἄσφο-
 δέλω κατὰ φυτον, ἐνθα δὲ πῶριπέ-
 τοντο ἡμᾶς τετρήγῃα τῶν νεκρῶν αἰ-
 σκιᾶ. κατ' ὀλίγον δὲ προϊόντες,
 παρεγινώμεθα πρὸς τὸ τῶ Μίνω
 δικαστήριον. ἐπὶ γὰρ ὡς ὁ μὲν ἐπὶ θεό-
 του πινὸς ὑψηλῶ καθήμεν ὁ παρῆς
 σὺ κεισῶν δὲ αὐτῷ ποναὶ καὶ ἀλά-
 σερὸν, καὶ ὁρῶντες ἐπὶ ἄσφω ὁ πρὸς
 σήγοντο πολλοὶ πινὸς ἐφῆς ὡς
 σὴ μακρὰ διδμήναι. ἰλῆγοντο δὲ
 οἱ

manthum propemodum
 metu reperimus extin-
 ctum. Ac cerberus primū
 quidem latrabat, comino
 uique sese. At quum ego
 lyram celerrime correptā
 pulsassem, cantu statim so-
 pitus, obdormit, deinde
 posteaquam ad lacum ue-
 nimus, tranare fere non li-
 cuit. Iam enim onustum
 erat nauigium, & ciuitatu
 certe plenum. Vulnerati
 quippe in eo nauigabant
 omnes, hic femur, ille ca-
 put, alius alio quopiam
 membro luxatus, usque
 adeo, ut mihi certe ex bel-
 lo quopiam adesse uide-
 rentur. At optimus Cha-
 ron, quum leonis uideret
 exuias, esse meratus Her-
 culem, recepit, transque
 uexit libens, tum exui-
 tibus quoque nobis mon-
 strauit semitam. Sed quo-
 niam iam eramus in tene-
 bris, præcedit quidem Mi-
 throbarzanes, ego autem
 a tergo continuus ille co-
 mes adhaereō, quoad in
 pratum maximum perue-
 nimus asphodelo consitū,
 ubi certe circumfusæ undi-
 que mortuorum stridulæ
 nos sequuntur umbræ.
 Tum paulo procedentes
 longius, ad ipsū Minois
 tribunal accessimus. Erat
 ipse quidem in folio forte
 quodam sublimi sedens.
 Assabant autem illi Pa-
 nix, Tortores, mali Ge-
 nij, Furiæ. Hæc altera par-
 te plurimi quidā adducti
 sunt ex ordine, longa fu-
 ne uincti. Dicebantur autē

Consilij
 habitus
 euentus.

Occasio.

Consilij
 habitus
 euentus.

Tertius
 trāitus p
 inferos.

Descri-
 ptio infe-
 rorū, &
 eorum iu-
 dex.
 Tribunal
 τὸ δικα-
 στήριον.
 Distribū-
 tio.

adulteri, lenones, mœchi,
homicidæ, adulatores, sy-
cophantæ, ac talis homi-
num turba quiduis in uita
parranimum. Scorum au-
tem diuites ac foenerato-
res prodibāt, pallidi, uen-
tricoli ac podagrici, quo-
rum quisq; trabe uinctus
erat, ferri pondere duorum
talenorum imposito. Nos
igitur astantes, & quæ fiūt
omnia conspiciamus, &
quæ dicuntur, auscultamus.
Accusant autem noui qui-
dam atque admirabiles
rhetores. Philo. Quinam
ergo hi, per Iouem sunt,
ac ne isthuc quidem te pi-
geat dicere. Menippus.
Umbras ne unquam istas
nosti, quas opposita soli
reddunt corpora? Philo.
Omnino quidem igitur.
Menippus. Hæc nos igi-
tur cum primum functi ui-
ta sumus, accusant, testan-
tur, atq; redarguunt, quic-
quid in uita peccauimus,
& sane quædam ex his di-
gnæ admodum fide ui-
dentur, utpote nobiscum
uersatæ semper, nostrisq;
nusquam digressæ corpo-
ribus. Minos igitur curio-
se quemlibet examinans,
impiorum relegabat in
coetum, poenas ibi fele-
ribus suis dignas luitu-
rum. In hos præcipue ta-
men incenditur, quos o-
pes dum uiuerent, ac di-
gnitates inflauerant, qui-
que adorari se fere expe-
ctabant, nimirum breui
perituram eorum super-
biam fastumq; detestatus,
quippe

Trāsilio.
Attentio

ἀξιόσβε-
τος

Accusato-
res qui.

Pœnæ.

Quos ex-
potissi-
mum ma-
neant.

ἐὼν μοιχοὶ καὶ πορνόδοσοι, καὶ τελευ-
ταί, καὶ κολακδοί, καὶ συκοφάνται, καὶ
τοιοῦτοι ὁμιλοῦντες ἅπαντα κυ-
κλώνται ἐν τῷ βίῳ. χαρὶς δὲ οἷτο
πλευροῖσι καὶ ἑκαταλῦφοι προσήκοντες,
ὠχροὶ, καὶ προγάστορες, καὶ ποδαγροὶ,
καλοὶ δὲ ἱεῖς αὐτῶν καὶ κόρακα δι-
τάλωντον ἐπικλήμματα. ἐφειδότες ἑμῶν,
ἡμεῖς, ἡρωδῶμεν τε τὰ γηγνήματα, καὶ
ἡκούμεθα τῶν ἀπολογυμένων. κατε-
χόρου δὲ αὐτῶν καινοὶ τινες καὶ πα-
ράδοξοι ῥήτορες. Φι. πῶς ἔστι πρὸς
δύο; μὴ γὰρ ὀκνήσεις καὶ τὸτο εἰπεῖν.
Μέ. οἶδά σου ταυτασὶ πρὸς τὸ
ἕλθον ἀποτελευτῶντας σκιάς ἀπὸ τῶν
σωμάτων; Φι. πάντων μὲν ἔν. Μέν.
αὐταὶ τοίνυν ἐπεδ' αὐτὸ ἀποθανέωμεν,
καὶ ἡγορησάμεθα, καὶ καταμαρτυρήσιν καὶ
διηλίγχασι τὰ πεπραγμένα ἡμῶν
παρὰ τὸ βίον, καὶ σφόδρα ἰνὸς αὐτῶν
ἀξιόπιστοι δοκῶσιν, αἱ ἐνὶ σωῆσθαι,
καὶ μηδ' ἐπὶ ἀφιστάμεθα τῶν σωμά-
των. ὁ δ' ἔν. Μένως ἐπιμελῶς ἐξετά-
ζων ἀπέπεμπεν ἱεῖς αὐτῶν ἐν τῷ ἑ-
σπέρῳ χῶρον, δίκῃ ὑφ' ἑξῆς κατ'
ἀξίον τῶν τετολημμένων, καὶ μάλιστα
ἐκείνων ἧπ' ἔσονται ἐπὶ πλεονέκτοις τε
καὶ ἀρχαῖς τε τυφωμένων, καὶ μοιχοῖς
καὶ προσκυψάσαι περὶ μὲν ὄντων.
τὴν τε ὀλιγοχρόνιον ἀλαζωνέαν αὐ-
τῶν, καὶ τὴν ὑπόρροφιαν μετατρίβειν
καὶ

καὶ ὅτι μὴ ἐμίμνητο, θνητοὶ τε ὄν-
 τες αὐτοῖς, καὶ θνητῶν ἀγαθῶν τε /
 τυχεράς τε. οἱ δ' ἐκ ποδῶν αὐτῶν /
 λαμπρὰ ἐκείνα πάντα, πλούτους λί-
 γω καὶ λίγῃ, καὶ δωδεκάτην, γυμνοὶ
 κάτω νυδικοί, παρθεσέμενοι, ὡς
 πόρ' ἔνα ὄνθρωποι ἀναπεμπέτοισι
 περ' ἡμῖν διδασκαλοῖσι. ὅστε ἐργα-
 λαῦθ' ὁρῶν, ὑπὲρ χαίρον. καὶ ἔτι γὰρ
 κρίσιν αὐτῶν, προσώπων ἂν ἡσυχῇ
 πῶς ὑπὲρ μνήσκον, οἷός τις ἦν παρὰ
 βίον, καὶ ἡλικίαν ἐφ' ἧτορ τε, ἡνίκα πολ-
 λὰ μὲν ἔαθον ἐπὶ τῇ προθύρῳ παρὰ
 σέμενοι, τῶν προσώπων αὐτῶν πόρ' ἐ-
 νοιτο, ὡς αὐτῶν οἱ καὶ ἀποκλίσσομε-
 νοι πρὸς τὴν οἰκίαν. ὁ δ' ἐμὸς ἂν πο-
 τε ἀνατέλλας αὐτοῖς ὑποφύγῃς τις, ἢ
 πόρ' ἔχουσ' ἢ σφραγισμένους, διδασ-
 κοντας ὥς καὶ μαθητὰς ἀποφάσκον-
 τες προσεπόντας, ἦν τὸ σῆμα ἢ τῶν
 δεικνύοντων πρὸς τὴν οἰκίαν. ἐ-
 κείνοι μὲν ἦν ἠνέοντο ἀκούοντες. τῷ δ' ἐ-
 Μίνωι μία τις καὶ πρὸς χεῖρα ἐδικά-
 αθη δίκη. ἐν γὰρ βίσις κελύπτει Διο-
 νύσιον, πολλὰ καὶ ἀνέστα ὑπὸ τῇ Δίῳ
 καὶ καταγορευόμενα, καὶ ὑπὸ τῆς σοφίας
 καταμαρτυρούμενα, περιλθὼν Ἀ-
 ρίστιππος ὁ κυρῶν (ἄρουσι δ'
 αὐτὸν ἐν τῇ, καὶ δύναιται μέγιστον
 ἐν τοῖς κατὰ) μικρὰ δ' ἐν τῇ χιμαίρᾳ προσελθὼν, παρέλυσεν
 τῆς καταδίκης, λίαν πολλοῖς αὐτὸν τῶν πικρὰ δυνάμεων

quippe quod non meminissent
 mortales ipsi cum sint, sese
 bona quocumque mortalia com-
 secutos. At nunc splendida
 illa exuti omnia, diuitias,
 inquam, genus, munera, nudi
 ac uultu demisso steterunt,
 tanquam somnium quoddam, hu-
 manam hanc felicitatem recogni-
 tantes, adeo ut haec dum com-
 spicarer nimis quam delecta-
 tus fuerim. Et si quae eorum
 forte agnoueram, accedens
 quiete aliquo modo sub-
 momui, qualis in uita fue-
 rat, quantum peregrinus fuerat in
 status, tum cum plurimi ma-
 ne fores eius obliuiscerentur,
 pulsi interim exclusique a
 famulis, illius expectabant
 egressum. At ipse uix tan-
 dem illis exorietur, punice-
 us, aureus aut uersicolor,
 felices ac beatos se facturum
 salutantes putabat, si per-
 citus dextrae porrigens,
 permetteret osculanda. Il-
 li uero audientes ista mo-
 lestissime ferebant. At Minos
 quiddam etiam iudicauit in
 gratiam. Quippe Dionysium
 Siciliae tyrannum multis &
 atrocibus criminibus &
 a Dione accusatum, & gra-
 ui Stoicorum testimonio
 conuictum, Cyrenaeus Ari-
 stippus interueniens.
 (Nam illi ualde suspiciunt in-
 feri, eiusque plurimum ibi ual-
 let autoritas) ferme iam Chi-
 mærae alligatum absoluit a
 poena, afferens illum eruditum

καταγορευ-
 μένη δι-
 νύσιον
 tum desu-
 ctorum.

Menippi
 σαρκας
 σμους.

τὸ πρὸς
 χεῖρα.

ἐκείνους.
 Index in
 fernalisium
 dicat in
 gratiam.
 Dionysius
 Siciliae
 tyrannus.
 Cyrenaeus
 Aristip-
 pus cum ab-
 soluit a
 poena ob
 beneficia
 inductos
 collata.

Transitio
ad locum
supplicij
πρὸς τὸ
κλασθή-
ειον.
ἢ ἔκει-
σις τῇ λι-
κῶν.
συνα-
θροί-
σμοί-
ἄλλο το-
μεισμός
μείον.

ἢ περὶ
τῶν.

ἄλλο μί-
ς.

Transitio
ad ὄντι-
θειον.
Campus
Acherusi-
us, sive
Ilysius.

nonnullos olim iunisse pe-
cunia. Tum nos a tribuna
h discedentes, ad supplicij
locum peruenimus. Vbi
o amice multa & miseran-
da audire sinis, ac spectata
re licuit. Nam simul & fra-
gorem sonus auditur, &
culatus hominum in ig-
ne flagrantium, tum ioc-
& tormenta, ceteræ. Cer-
berus lacerat, & Chimæ-
ra dilaniat, crucianturque
pariter omnes, captiui, re-
ges, præfecti, pauperes,
mendici, diuites, & iam
scelerum omnes poenite-
bat. Et quosdam quidem
eorum, dum intuemur,
agnouimus, uidelicet qui
nuper e uita discesserant.
At hi se pudentes tum oc-
cubabant, nostri quoque sub-
trahebant aspectui, aut si
nos aliquando respicie-
bant, id seruiliter admo-
dum abiciteque faciebant,
atque hi quidem quam o-
lim putas, onerosi fasto-
sique in uita? At pauperi-
bus malorum dimidium
remittebatur, & quum in-
terquiescissent, denuo re-
petebantur ad poenam.

Sed illa quoque quæ fa-
bulis feruntur, asperi, Ixio-
nem, Sisyphum, Phrygi-
umque grauius afflictum
Tantalum, genitumque ter-
ra Tityū, Dionem, quan-
tum integrum stratus a-
gri occupabat. Hos tan-
dem prætereuntes, in cam-
pū uenimus Acherusiū, in-
uenimusque ibi semideos,
herodiasque & aliam simul
mer

πρὸς ἀργύριον γυνάδια ληξίον, ἄν-
σάτοδ' οὐδ' ὅμως το δίκασθ' ἔν-
κλασθήειον ἀφικνούμεθα. ἔνθα δ' ἢ ὡ-
φίλιν πολλὰ καὶ ἰλιθενὰ ἐν ἑκαστῇ τε
καὶ ἰδῆν. μασιγῶν τε καὶ ὑμῶν φρό-
νηστος, καὶ οἱ μωγῆ τῶν ἐπὶ το πν-
ρος ὁ πᾶσι μὲν, καὶ στίβου καὶ κύρω-
ν, καὶ προχοί, καὶ ἡ χίμαιρα ἰσπα-
ρατῇ, καὶ ὁ κόρυς. ὁ δὲ ἰδῆσθαι πᾶσι
κλαίοντο τὴν ἅμα πάντας βασιλεῖς,
δούλους, ἀπάτας, πένιους, πλούσιους,
πῶχοι, καὶ μετέμεινεν πᾶσι τῇ πολλῇ
μνήμῳ. ἰόντες δὲ αὐτῶν καὶ ἰσθ-
ρίσασθαι ἰδῶντο, ὅτι οἱ ἦσαν τῶν
ἐκαστῶν τετυλθῆναι. οἱ δὲ ἐν-
νικαλῶντο, καὶ ἀπεσφόντο. ἐν τῷ
καὶ προσβλέποντες, μάλα δὲ λυπη-
πῆς πᾶσι καὶ κλακδὺ πᾶσι, καὶ ταῦτα
πᾶσι οἷα βαρῆς ὄντες, καὶ ὑπερόπῃαι
παρὰ τὸν βίον. τοῖς μὲν τοι πένιουσιν
ἡμετέρας τῶν κακῶν ἰδῶντο. καὶ σφ-
νακαυόμενοι πάλιν ἐκλάζοντο. καὶ
μὴν κακῆνα ἔσθον τὰ μυνώδη, τὸν
ἰξίονα, καὶ τὸν Σίσυφον, καὶ τὸν φρε-
γῶνα. τὰνταλιν χαλκῶς ἔχοντα, καὶ τὸν
γηνῶν Τιτυὸν, ἡράκλεις ἔσθον. ἐν
καθὸ τῷ πᾶσι ἐπὶ χῶν ἀγρῶν. διὰ το
θόντο δὲ καὶ τοῦτος, ἐς τὸ πιδίον
ἐσβάλλομεν, καὶ ἀχρούσιον, ὡρίσκα
μὲν τε αὐτῶν τὸς ἡμιθέους τε καὶ τὰς
ἡρώνας, καὶ τὸν ἄλλον ὁμιλον
τῶν τε

τῶν νεκρῶν κατὰ ἔθνη καὶ φύλα δια-
 τομίνους, τὸς μὲν παλαιούς, ὡς καὶ καὶ
 ὁ ῥωπῶντας, καὶ ὅς φησιν Ομη-
 ρος, ἀνδρῶν οὗτος δὲ νεαλὸς καὶ συ-
 νεισηκός, καὶ μάλιστα τὸς ἀγυπῆ-
 ῳ αὐτὸς σὺ τὸ πολυαρκὲς τῆς τα-
 χέας, τὸ μὲν τοι σὺ γινώσκων ἔ-
 πασον, ὃ πᾶν πῦν ῥάδιον. ἀπο-
 γὰρ ἀτιχυνὼς ἀλλήλοις γίνονται ὁ-
 μοιοι, τῶν δέσιν γε γυμναζόμενοι,
 πλὴν μόγις καὶ σὺ πολλὰ ἀναθε-
 ρῶντο αὐτὸς ἰγνώσκων. ἔκωντο
 δ' ἐπ' ἀλλήλοις ἁμαυροὶ καὶ ἄσημοι,
 καὶ οὐδὲν ἔτι τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν
 φυλάττοντες, ὥστε πολλῶν ἐν ταύτῃ
 σκελετῶν καμίνων, καὶ πάντων ὁ-
 μοίων, φοβιρόν τε καὶ διάκονον διδρ-
 κόταν, καὶ γυμνὸς τὸς ὀδύπτας προ-
 φανόντων, ἠπόρην πρὸς ἑαυτὸν, ὃ
 ἐνὶ στήθεσσι τὸ Θερσίτιον ἀπὸ τῆς
 καλῆς Νιρίως, ἢ τὸ μεταίτιον ἱερὸν ἄ-
 ποδ' Φαιάκων βασιλείας, ἢ Πυρρίων
 τὸ μάγιστον ἀπὸ δ' Ἀγαμέμνονος. ὃ
 δὲν γὰρ ἐπὶ τῶν παλαιῶν γνωσμά-
 των αὐτοῖς παρέμεινεν, ἀλλ' ὁμοία
 τὰ ὅσα ἦν, ἁδὲν καὶ οὐκ ἐπὶ γράφα,
 καὶ ὅτι οὐδὲν ἔτι σὺ κρίνεις
 διωμάτῃ. τοιγάρτοι ἐκείνα ὁρῶν-
 τι, ἰδοὺ μοι ὃ τῶν οὐκ ἐπὶ βίῳ
 συμπαῖτιν μακρὰ προσοικίαι, χρηρῆν δὲ καὶ σὺ τὰ τῶν
 παλαιῶν τῶν, δὲ ἀφ' ὧν καὶ ποικίλα τοῖς συμπαῖσι τοῖς ἁμαρ-

mortuorum turbā, in gētes
 tribusq; dispositam, alios
 quidē uetulos quosdā ac
 marcidos, atq; (ut Home-
 rus ait) euaniδος, alios ue-
 ro iuueniles & integros,
 & hoc potissimū ob illā
 condiendi efficacīā Aegy-
 ptios. Verum dignoscere
 quēlibet haud pēiue fuit,
 adeo nudatis oīsib. omēs
 erāt inuicē similimi, nill q
 uix tandē eos diu intēden-
 tes agnouimus. Quippe
 cōferti cōfidebāt obscuri,
 atq; ignobiles, nulliq; ser-
 uātes amplius pristinae for-
 mae uestigiū. Cum igitur
 multi simul offei consistē-
 rent, inuicē omnino simi-
 les, qui terrificū quiddā p-
 cauos oculorū orbes tran-
 spicerent, dentesq; nudos
 ostenderēt, hēsitabā certe
 mecū, quonā ligno Ther-
 sitē a Nireo illo formoso
 discernere, aut mendicum
 Irum a Phazacū rege, aut
 Pyrrhiā coquum ab Aga-
 memnone. Nūll em̄ am-
 plius ueterū iudiciorū eis
 pmanserūt, sed oīs fuerūt
 inter se similia, incognibi-
 lia, nullis inscripta titulis,
 nulliq; unquā dimoscēda.
 Hęc igitur spectanti mihi,
 persimilis hominum uita
 pompae cuiquam longe ui-
 debat, cui prae sit ac dispo-
 nat quicq; fortuna, ex his
 qui pompam agunt, diuer-
 sos uariosq; cunctosq; habitus

Distributio.

Occupatio.

Aequalitas infortum.

Irridet formosus, & alios dispa- res fortuna.

ὁμοίωσις.

Distributio, fortuna
na homi
nū uaria
& incerta

accommodans. Alium siqui
dem fortuna deligens, re
gis ornat insignibus, &
uaram imponens, & satel
lites addens, & caput dia
demate coronans. Alium
serui rursus ornatum indu
it, hūc formosum effigiat,
hunc deformē atq; deridi
culum fingit. nam omni ge
nium, ut opinor, debet ef
se spectaculū. Quin habi
tus quorundam plerumq;
in media quoq; pōpa de
mutat, neq; perpetuo eo
dem sunt ordine cultusq;
progredi, quo producāt.
Sed ornato commutato,
Croesum quidē coegit ser
ui captiuq; uestes indue
re, Mæandriū amēsiolim
inter seruos incedentē, Po
lycratis tyrannidem iuliga
uit. Et aliquantisper qui
dem eo cultu permittit u
ti, uerum ubi iam pompæ
tempus præterijt, appara
tum quilibet restituit, &
cū corpore simul exutus
amicū, qualis ante fuit, ef
ficitur, nihilo a uicino dif
ferēs. Quidam tamē ob in
scitiā, cū suos fortuna cul
tus exigit, ægre ferūt atq;
indignant, tanq̃ proprijs
quibudam bonis priuari,
ac nō porius alienis, qui
bus paulisper utebantur,
exuti. Quin in scena & que
uidisse te plerumq; puto hi
striōes istos tragicos, qui
(ut fabulæ ratio poscit)
modo

Amplifi
catio.

Humana
uita fabu
la est.

τὰ μετὰ
τὴν πομπήν, καὶ
ἡ πόρις
πίτσα.

Fortunæ
bona nō
pprie no
stra sunt,
sed extra
nos posi
ta, fluxa
& caduca

Illustra
tio a simi
litudine a
sceniciſta
bulis, ear
umq; p
sonis, hi
striōibus
que du
ctæ.

προσάπτεται. ἡ μὲν γὰρ λαβύσσει ἡ τύ
χη, βασιλικῶς διδοκνύσσει, πάρου
τῆς ἐπιθῆται, καὶ στυφύρους παραδύ
σσει, καὶ τὴν κεφαλὴν εἰς τὰς τοῦ
στῆθός ἡμᾶτι. τοῦ δὲ οἰκίτου ὁ ἡμα
περίθνηκε, καὶ δὲ ἕνα πάλιν εἰς ἑκὸ
σμησε, ἡ ὁ ἄμορφον καὶ γὰρ τοῦ πα
ροκνύσσει. παντοδύναμω γὰρ οἶμα
δὲν γυνώσκει τὴν θέσιν. πολλάκις ὁ
στῆθός μίσης τῆς πομπῆς μετὰ τὰ
ἐνίων ὁ ἡμᾶτα. καὶ ἐξοσε ἰς τὴν
στῆθός πομπύσσει, ὡς ἐτάχθησαν, ἀλλὰ
μεταμφίεσται, ἡ ἡ ἐφοῖσιν ἡ γὰρ
σε τὴν ἡ οἰκίτου καὶ ὁ ἡματὸς σκόν
τὴν ἀναλαβῆν, τὸν δὲ Μακρίανθιον
τέως ἐν τοῖς οἰκίταις πομπύοντα,
τὴν πολυκράτος τυράννιδά μετὰ
δῆσει. καὶ μίχεται μίαν τινὲς ἡ δῆσει
χρῆσθαι τοῦ ὁ ἡματὸς, ἐπεδὸν δὲ
τῆς πομπῆς καὶ τοῦ παρὰ τῆς, τὴν
καὶ τὰς ἐξοσε ἀποδύσει τὴν σκόντῶν,
καὶ ἀποδυσάμεν τὸ ὁ ἡματὸς μετὰ
τὰ σώματῶν, δὲ παρὰ ἡν πρό το, γὰρ
γυναιξ, μὴ δὲ το πλησίον ὁ ἡματὸς.
ἐνιοὶ δὲ ὑπὲρ ἀγνομοσύνης, ἐπεδὸν ἡ
παιτῇ τὸν κόσμον ἐπιστάσει ἡ τύχη,
ἀχθονταί γὰρ, καὶ ἀγανακτῶσιν ὡς
πρὸ οἰκίτων τινῶν περὶ σκόμῃνοι.
καὶ ὁ ἡματὸς πρὸς ὁλίγον ἐχρῆσαντο
ἀποδιδόντες. οἶμα ὁ καὶ τὴν ἐπὶ τῆς σκλῆς πολλὰκις ὁρακίνα
τὸς πραγικὸς ὑποκρίτας τοῦτους πρὸς τὰς χρεῖας τὴν ἀφαιμάτων,
ἀρπ

ἄρτι μὲν Κρείοντας, ἰνίστε δὲ Πειράμους
 γιγνομένους ἢ Ἀγαμέμνονας, καὶ ὁ αὖ
 τὸς ἐτύχοι μικρὸν ἐμπροσθεν μάλα
 σιμῶς, τὸ τοῦ Κίετρος ἢ Ἐριχ
 θίδος ἄμα μιμησάμενος, μετ' ὀλί
 γον οἰκίτης προήλθον ὑπὸ τοῦ δαυ
 κικιλοσμήνους. ὅθι δ' ἐπείρας ἔχον
 ὅς τοι δράματος, ἀποδυσάμενος ἐ
 κείνου αὐτῶν δὲ χρυσόπασσον ἐκείνου
 ἰδιώτα, καὶ ἐπὶ προσωπῶν ἀποθιμῶς
 καὶ καταβάς ἀπὸ τῶν ἐμβαλῶν, πένης
 καὶ ταπεινὸς περὶ δόχτου, οὐκ ἔτ'
 Ἀγαμέμνων, ὁ Ἀπείδος, ὅθι Κρίων δὲ
 Μουοικίδης, ἀλλὰ Πῶλος Χαικλῆς
 στυγερὸς ὀνομαζόμενος, ἢ Σάτυρος δὲ
 Θιωγείτωνος μαρσώωνος. ὁ αὖτα
 καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα ἐ
 σιν, ὥς τότε μοι ὁρῶντι ἰδοῦσιν. Φι
 λήμοι μὲν Μένιππε, οἱ δ' ἐπὶ πολλο
 τολῶς τούτους καὶ ὑψηλὸς τάφους ἐ
 χοντοῦ ὑπὲρ γῆς, καὶ σήλας καὶ ἐκό
 νας καὶ ἐπιγράμματα, ὅθι ἐν πμῶ
 τῶν παρ' αὐτοῖς ἐστὶ τῶν ἰδιωτῶν
 νεκρῶν Μέν. ληρῆς μὲν ἔστι. ὅθι γὰρ
 ἰθαίσα τὸν Μαισῶν ὁ αὐτὸν, λέ
 γω δὲ τὸν κάρα, τὸν ἐκ τοῦ τάφου πε
 ρεβόητον, ὅθι οἱ δὲ, ὅτι ἔκ ἂν ἰπῶσα
 γαλῶν, οὕτω ταπηνῶς ἐρρίπτο ἐν πε
 ρεβόσῳ, λαοθάνατον ἐν τῷ λαῷ
 δ' ἕμῳ τῶν νεκρῶν ἐμοὶ δοκῶν, ὅσῳ τοι ἀπολάων ἔμῃ μαῖας, αὐτοῖς
 παρ' ὅσῳ ἐλαφύνοντο κληροῦτον ἄχθ' ἐπικέμενος. ἰπῶν δὲ
 ἔτι.

modo Creontes, modo
 Priami fuit, aut Agamem
 nones. Idemque (si fors tule
 rit) paulo ante tam graviter
 Cecropis aut Erechthei
 formam imitatus, paulo
 post feruus, poeta iubete
 progredit. At cum fabulæ
 iam finis affuerit, quisque
 auratas illas vestes exu
 tus, personā deponens, et
 descendēs a crepidis, pau
 per atque humilis obābu
 lar, haud amplius Agamē
 non ille Atreo pgnatus,
 aut Creon Menœcei fili
 us, sed Polus filius Chari
 clei Sumienfis, aut Satyrus
 filius Theogitonis Mara
 thionius. Sic se mortalium
 res habet, quæadmodū mi
 hitum spectari uidebatur.
 Phil. Dic mihi Menippe,
 isti qui magnificos altos
 que tumulos habet super
 terrā, & columnas, imagi
 nes, titulos, nihilo ne sunt
 apud inferos plebeis qui
 buslibet umbris honora
 tiores? Men. Nugaris tu
 quidē, nā si uidisses Mau
 solum, Carem illum dico
 pyramide celebrē, fat scio
 nunq̃ ridere desisses, ita
 in antrū quoddam abstru
 sum despectum abiectus ē,
 in reliqua mortuorum tur
 ba delitescens. Hoc tantū
 cōmodi mihi uidet ex mo
 numēto referre, q̃ impossi
 to tanto pōdere, laborat
 magis & premitt. Nam cū

τὰ μετὰ
 δὲ δράμα

Cōclusio

Obie
 ctio.

ἀπόκρι
 σις

ab exem
 plo uanā
 esse glori
 am, quā
 plerique
 maximū
 uiri i hac
 uita expe
 tunt.

ἐπανόρι
 θωσις γὰρ
 λεία.

αὐτοῖς
 γὰρ.

M 5 ὁ ἴταυ.

Acacius, o amice, locum
cuique meretur, data autem
cui plurimum haud ampli
us pedem, necesse est con
tentum decumbere, sese
que ad loci modum con
trahere. At uehementius
multo rursus, opinor si re
ges hosce nostros, satra
pas que indiles apud eos
mendicantes, & aut falsa
mentia uolentes, aut pri
mas ipsius iteras urgente
inopia profluentes, & que
admodum contumelijs a
quoniam afficiantur, atque
in faciem cedantur, per
inde atque uilissima man
cipia. Itaque Philippum
Macedonem conspicatus
continere me certe non
potui, ostensus est mihi
in angulo quodam, de
tritos calceos mercede
refarciens. Quin alios
praeterea multos erat ui
dere mendicantes in tri
uijs, Xerxes uidelicet,
Darios, ac Polycrates.
Philonides. Admiran
da narras ista de regibus,
peneque incredibilia, So
crates autem quid facit,
ac Diogenes, & si quis
est sapientium alius?
Menippus Socrates pro
fecto etiam ibi obuer
satur, omnesque redar
guit, uersantur autem
cum illo Palamedes, V
lysses & Nestor, & si
quis alius loquax mor
talis. Adhuc equidem in
data sunt illi, & intume
scunt ex hauisto ueneno
cynna.

δ' ἰταῦρι ὁ Δίακος ἀπομαρτύσῃ καὶ
σερτὸν τὸ πῶρον, διδῶσι δὲ τὸ μέγ
σον οὐ πλίον πωδὸς, ἀνὰ γὰρ ἀγὰ
πῶντα ἔχτα κῆλαι, πρὸς τὸ μέτρον
συγκλημένον πολλὰ δ' ἔν, οἶμαι,
μᾶλλον ἐγγίλας, ἐξ ἐθιᾶ σὺ τὸς παρ
ἡμῖν βασιλεῖς καὶ σατράπας, πῶ
χρύνοντας παρ' αὐτοῖς καὶ ἡτοίτα
εὐχοπαλῶντας ὑπ' ἀπορίας, ἢ τὰ
πρῶτα διδῶσκοντας γράμματα, καὶ
ὅτι τὸ τυχερόν ἐστι βεβημένους, καὶ
ἐκ τὰ κόρη πωρομένους, ὡς περὶ τῶν
ἀνδρῶν πῶρον τὰ ἀπὸ μὲν τῶν. Φίλιπ
πον γὰρ τὸν μακιδόνιαν ἐγὼ θιασά
μιον, ἐπὶ χρεῖν ἐμὸν τὸ δῶμα εἶ
ναι. ἐπὶ δὲ χθὺν δὲ μοι ἐν γωνίῳ ἔστι,
μειδῶν ἀκύνμιον, τί σατρά τῶν ὑ
ποδημάτων. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους
ἐν ἰδίῳ ἐν τῷ πρὸς τοῖς μεταβιῶ
νται, Ξέρξης λίγω, καὶ Δαρτίους
καὶ Πολυκράτους. Φίλ' ἄποπαθῖν
γὰρ τὰ περὶ τῶν βασιλείων, καὶ μιο
κροῦ δὲν ἄπιστα. τί δὲ ὁ Σωκράτης
ἔπραττε, καὶ Διογένης, καὶ εἴ πε
ρ ἄλλ' τῶν σφόδρ; Μίν, ὁ μὲν Σω
κράτης καὶ κῆ πείχεται διελίχων
ἄποπτας, σὺν εἰσι δ' αὐτῶν Παλαμῆ
δης καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστωρ, καὶ
εἴ τις ἄλλ' λαλῶν νεκρός. ἔτι
μῖν τοι ἱπποφύσκητο αὐτῶν, καὶ δι
αδύκω ἐκ τῆς φαρμακείας τὰ
σπίλα

νὰ πρό
τασις.
δ' ἀόει
σον, de
regih. &
satrapis.

τὸ ὡς
σμίον.
Philip
pus cal
ceorū re
sector.
τάλλα
ἐπαγω
γῆς πα
ραδόν
ματα.
μετάβα
σις.
ἀφ' ἡ
σις.

σκέλη, ὃ δ' ἐβίλπετο Διογένης πα-
ροικῇ μὲν Σαρδάνῃ ἀπάλῳ ὡς ἂν
εἴω, καὶ Μίδῃ ὡς φρυγί, καὶ ἄλ-
λοις τοῖσι τῶν πολιτελῶν, ἀκνύον
δ' ἐοικωσόντων αὐτῶν, καὶ τὴν πα-
λαιὴν τύχην ἀναμειπόμενον, γι-
γῆσθε, καὶ τὸν πέπτον, καὶ τὰ πολλὰ
ἐπιπύον κατακείμενον, ὅθεν μάλα
πραχέαι καὶ ἀπὸ τῆ φωνῆ, τὰς οἰ-
μωγὰς αὐτῶν ἐπικαλύπτει, ὅστις
ὀνείδιαι τοὺς ἀνδρας καὶ σέβας
πῆδαι, μετακίειν οὐ φοβόντας τὸν
Διογένην. Φιλων. ταυτὶ μὲν ἴσα-
νός. τί δ' ἐπὶ τὸ ψήφισμα ἦν, ὅτι ἐν
ἀρχῇ ἐλεγθε κινεσώμεθα κατὰ τῶν
πλευσίων; Μέν. εὖ γε ὑπέμνησας.
οὐ γὰρ εἶδ' ὅπως περὶ τούτου λέ-
γειν προθέμενος, πᾶμυλον ἀπὸ
πλευσίων τὸ λόγον. ὅθεν ἴδοντο
γὰρ μου παρ' αὐτοῖς, προὔθισσαν
οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν περὶ τῶν
κνύον συμφερόντων, ἰδὼν οὖν πολ-
λοὺς συνθιόντας, ἀναμίξας ἑαυτοὺς
τὸν τοῖς νεκροῖς. οὐθὺς οὖν καὶ αὐ-
τὸς ἦν τῶν ἐκκλησιαστικῶν. διφθέ-
ρη μὲν οὖν καὶ ἄλλα, τελεσθέντων δ' ἐπὶ
τὸ περὶ τῶν πλευσίων. ἐπὶ γὰρ αὐ-
τῶν κατηγόρητο πολλὰ καὶ δεινὰ,
βία καὶ ἀλαστονεία, καὶ ὑπεροψία καὶ
ἀδίκεια, τίλει δ' ἀναστάς ὡς τὸ πρῶτον
γὰρ ἐν ἀνίγνω ψήφισμα τοιοῦτο.

ψήφισμα

ctura. At optimus Dioge-
nes Sardanapalo uicinus
Assyrio, Midæque Phry-
gio, atque alijs item plu-
ribus ex istorū sumptuo-
rum numero manet,
quos quum eiulantes au-
dit, ueteris fortunæ magni-
tudinem recogitantes, &
rider & delectatur, ac supi-
nus cubans, ut plurimum
cantat, aspera nūmis atque
iniucunda uoce illorum
eiulatus obicurus, adeo
ut id ægre ferentes, nec
Diogenem ferre ualentes
de mutanda sede delibe-
rent. Philonides. De his
iam satis quidem, cæterū
quodnam illud decretum
est, quod initio dixeras
aduersus diuites esse sanc-
tum? Menippus. Bene ad-
mones. nescio enim quo
pactio, quum hac de re di-
cere proposuissem, ab in-
stituto sermone procul ab-
erravi. Dum igitur ibi uer-
fabar, magistratus concio-
nem aduocauerunt, his ui-
delicet de rebus, quæ in
commune conducerent.
Conspicientes ergo mul-
tos cōcurrere, cōmiscens
meipsum mortuis, statim
unus & ipse eram concio-
natorum. Agitata sunt igitur
& alia multa, postre-
mo uero de diuitibus ne-
gocium. In quos postea
quam plurima fuissent ob-
iecta, uiolentia, superbia,
fastus, iniuriæ, assurgens
tandē ex populo primas
quidam, huiusmodi decre-
tum legit.

Tertia
pars,
περὶ τῶ
ψήφισ-
ματος κα-
τὰ τῶν
πλευσίων
ἑκτὸ δ'
ἀποπλε-
νέσιως
ἐκπύον
δὲ ὑπὸ
ἀφῆρη-
σιν,
ὃ ἐκκλη-
σία.
οἱ ἐκκλη-
σιαστικ-
οὶ δὲ γὰρ
ματὰ
προσβ-
λε.

Dece

Decretum.

Decretū
contra di-
uites fa-
ctum.

ὁ δὲ
γνώσις
ψήφισ-
ματ' ὅ.
Diuitum
propterea.

ὁ δὲ
γνώσις.
αἱ ἐπι-
πίσεις.

Claudian-
cula.
Secunda
Dialogi
pars sci-
ficatoria

Sciscira-
tio.
Tiresiae
descrip-
tio.

Quoniam, inquit, mul-
ta diuites perpetrant in ui-
ta, rapientes ac uim infe-
rentes, inopesque omni
modo despectui habētes,
Curiae populoque infumē,
ut cum functi uita fuerint,
corpora quidem eorū por-
nas cum alijs sceleratorū
corporibus luant, animae
uero sursum remissae in ui-
tam, in alios demigrent,
donec in tali rerum statu
quinquies ac uiciesdecem
annorū millia trāsegerint,
alint semper ex alius re
nati, onera ferentes, atque
a pauperibus agitati. De-
in ut liceat illis e uita exce-
dere. Hanc sententiam di-
xit Caluarius patre Ari-
dello, patriae Manicensis,
tribu Alibantiade. Hoc re-
citato decreto, approba-
uerunt principes, scilicet
plebs, adfremuit Proserpi-
na, allatrauit Cerberus,
sic enim rata quae inferi sta-
tuunt, autemque fiunt.
Quae igitur in concione
agebantur, erant huiusmo-
di. Tum ego statim, cuius
gratia ueneram, Tiresiam
adeo, atque illi re, ut e-
rar, ordine narrata, suppli-
caui, ut mihi diceret, quod
nam optimum uitae genus
puraret. Hic uero subri-
dens (est autem seniculus
quispiam caecus, pallidus,
noce gracili) o fili, inquit,
causam

Υψίσμα.

Επειδὴ πολλὰ καὶ παράνομα οἱ
πλούσιοι ᾤδονται παρὰ τὸν βίον, ἀρ-
πάσσοντες καὶ βιαζόμενοι, καὶ πάντα
τρόποι τῶν πονῆσαι καταφρονούν-
τες, δι' ὁδοῦ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δόμῳ,
ἐπαδὼν ἀποθνήσκουσι, τὰ μὲν σώμα-
τα αὐτῶν καλᾷδεα, καθάπερ καὶ
τὰ τῶν ἄλλων πονηρῶν, τὰς δὲ ψυ-
χὰς ἀκαταμύθητους ἀνά ἐς τὸν βίον
οὐκ καταλύειν ἐς τοὺς ὄνους, ἀχρε-
ῖαι ἐν τοῖς τοιοῦτοισι ὁρῶντες, οὐ
βιάζονται ἐν τῷ πέντε καὶ ἑκατομ, οὐ-
τοι ἐξ ὄνων γιγνόμενοι, καὶ ἀχθοφο-
ροῦντες, καὶ ὑπὸ τῶν πονητῶν ἐκ-
λαυνόμενοι, τοῦτο δὲ λατὸν
ἐξῆναι αὐτοῖς ἀποθανεῖν. ἔπειτα τὴν
γνώμην Κροῦδῶν σκελετήσαντες, νε-
κυσίδες, φυλῆς ἀλκωντιάδ' ὅ. ἱού-
τα ἀναγινώσκοντες τὸ ψήφισμα, οὗ-
τοι ψήφισαν μὲν αἱ ἀρχαί, ἐπιχρη-
στούνησε δὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἐκβε-
μήσατο ἡ Βεμὴ, καὶ ὑλάκησεν ὁ
Κρόβιρος. οὕτω γὰρ ἐν ταύτῃ γήτι,
καὶ κύρια τὰ ἀναγινωσκόμενα, ταῦτα
μὲν δὴ σοὶ τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν-
θάδε δὲ οὐκ ἔστι ἀπὸ γένους ἕνεκα, τοῦ
Ταυρίστ' ἀποσπασθῆναι, ἐκ τῶν αὐ-
τῶν τὰ πάντα διηγούμενοι, ὅτι πρὶν
πρὸς με, ποτὲν ἔλα ἔρχεσθαι τὸν ἀεὶ βίον. ὁ δὲ γυμνάσεις, ἔσ-
θ' ὅτι πολλοὶ ἐγγιγνόμενοι, καὶ ὡχρῶν καὶ λιπῶντες, οὐ τί κεν, φουσί,

τὴν

τὴν μὲν αὐτίκ' οἶδ' ὅτι τῆς ἀπορίας, ὅτι παρὰ τῶν σοφῶν ἔγιντο, οὐ τὰ αὐτὰ γιγνόμενων ἰσχυροῖς. ἀτὰρ ὁ θύμις λίγην πρὸς σὺν ἀπέφηται γὰρ ὑπὸ τοῦ Ραδάμανθυος. μὴ δαμῶς, ἔφην, ὁ πατόριον, ἀλλ' ὅτι, καὶ μὴ περὶ δὴν μεσοῦ τυφλότρονον περιῶντα ἐν τῷ βίῳ. ὁ δ' ἐπὶ δὴν με ἀπαγαγὼν, καὶ πολλὴν τῶν ἀλλοτρῶν ἀποσώσας, ἡρίμα προσκοψάμενος πρὸς τὸ ὅτι φησὶν, ὁ τῶν ἰδιωτῶν ἄνθρωπος βίῳ καὶ σφροδόνεισιν, ὡς τῆς ἀφροσύνης πωλύμυθος τοῦ μεταρρογῆν, καὶ τέλη καὶ ἀρχαὶ ἐπισχεπῆν, καὶ καταπύσας τῶν σοφῶν τούτων συλλογισμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα λῆρον ἡγησάμενος, τοῦτο ἐξάκουσθ' θηράσῃ, ὅπως τὸ παρὸν εὐθιμῶς, παραβλάμῃς γελῶν τὰ πολλὰ, καὶ πρὸς ἀνδρῶν ἰσχυρῶς. ὡς ὅτε, πάλιν ὤρτο κατ' ἀσφοδελόρου λαμῶνα. ἔγὼ δ' ἐπὶ καὶ γὰρ ὅτι ὁ φησὶν, ἄγε δὴ ὁ Μισροβάς (ὡν), φησὶν, μὴ τί σὺ μίλλωμι, καὶ οὐκ ἀπιμῶ αὐτοῖς ἐς τὸν βίον; ὁ δ' ἐπὶ πρὸς ταῦτα, θάρσεν, φησὶν ὁ Μένιππος, ταχέως γὰρ σοὶ καὶ ἀπράγμονα ὑποδείξω ἀπατόν. καὶ δὴ ἀπαγαγὼν με πρὸς τι χωρίον τῷ ἄλλου (οφειλόμενον, δειξάς τῃ χειρὶ πόρρωθεν ἑμαυτοῦ καὶ καὶ λιπὼν εἰς τὴν στήλην καὶ

τρίκας

causam tuæ perplexitatis scio a sapientibus istis profectam, haudquaquam inde invicem ipsidem de rebus sentientibus, verum haud fas est id tibi proloqui, siquidem quod Radamanthus interdixit.

Nequaquam, inquam, o patercule, sed dic amabo,

neque me contempnas, qui in uita te etiam ipso

cior oborto. Abducens ergo me, procul ab alijs auferens, ad aures mihi inclinans, Optima est, inquit, idiotarum priuatumque uita, ac prudentior.

Ideo ab insipientia cessans alta cogitandi, & fines et principia inspiciendi, & uafros hosce syllogismos despuens, atque id genus omnia nugas estimans, hoc solum in tota uita persequere, ut præsentibus bene compositis

minime curiosus, nulla re sollicitus, quamplurimum potes, hilaris uitam ridens que traducas. Hæc quum dixisset, rursus in asphodelorum pratum sese corripuit.

Ego igitur (nam & nunc uesper erat) age, inquam, o Mithrobarbane; quid cunctamur? ac non hinc rursus abimus in uitam? Ad hæc ille; Con fide, inquit, o Menippe, breuē quippe faciliq; tibi monstrabo semitā, & me protinus abducens in regionē quandā nigis rior

re tenebrosam, manu, percul ostendens subobicu

rum tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

um tenuer, ac uelut pri

Tergium
latio.

Instat
gando.

Respon
sio.

Summa,
& scopus
totius ar
gumentum.

προφῶ

Epicure
um consi
lium.

Cōclusio

Discessus
ab inferis
& redi
tus i Gre
ciam.

LUCIANI

**Concludit
Dialogū.**

nam influēs lumen, illud,
inquit, Trophonij tem-
plum est, atq; illac ad infe-
ros e Boreo descenditur,
hac ascendes, atq; illico e-
ris in Græcia. Ego igitur
hoc sermone gauisus, salu-
tato Mago, difficile ad-
modum per angustas an-
tri fauces subrepens, ne-
scio quo pacto in Leba-
diam perueni.

τίνας ἰστέον φῶς, ἐκ δὲ τοῦ φησὶ δέ τῃ
φῶς τοῦ Τροφονίῃ, καὶ ἐξ ὧν κατὰ το-
χόν τοι οἱ ἀπὸ Βοιωτίας. ταύτῃς ἔν ἄν-
θι, καὶ οὐδὲν ἴσῃ ἐπὶ τῇ ἀλλάξει. ἡ δὲ
ἡ τοῖς ἐρημίνοις ἰγὼ, καὶ τὸ μάχον ἄ-
σασάμην, χαλκῶς μέλα σφῆ-
τῷ σομίν ἀντεπύσας, ἐκ οἷο, ὅπως
ἐν Λεβαδίᾳ γίγνομαι.

**TIMON SIVE MISAN-
thropos. Eras. Rot. interpre.**

**Ornatissimo iuris utriusq; Doctōri Thomæ
Ruthallo Secretario Regio, post
Episcopo Dunelmensi, Eras.
Rot. S. P. D.**

V Ide quantum audaciæ mihi suppeditet sin-
gularis quædam ingenij tuæ morumq; faci-
litas, humanissime Ruthalle: qui cū neutri
quam ignorem te inter Aulicos primores, uel au-
toritate, uel gratia, uel splendore, uel eruditione
præcipuū esse, tamen nō uerear meas nugās rudes
adhuc, uixq; è prima scheda repurgatas ad tuā ex-
cellentiā mittere. Sed quid facerem? Iam urgebat
nauita, uentos et æstū nulli seruire clamatās. Itaq;
ne nihil mei apud hominē tam nostri studiosum re-
linquerem, id quod tū forte erat in manibus. Mi-
santhropum, nisi, nimirum aduirum unum omnīū
Philanthropotaton. Is est Luciani Dialogus, quo
max alius lectu, uel utilior, uel iucundior: uersus
quidem

quidem ille iam pridem ab alio nescio quo: sed ita uersus, ut interpres hoc modo demonstrare uoluisset uideatur, Ne se neq; Græcè scire, neq; Latine: nec temere adeo quis sufficetur eum interpretem subornatum esse ab ijs, qui Lucianò malè uolunt. Tu nostram hanc audaciam boni consules, & Erasmmum in eorum numero pones, qui tui sunt amantissimi. Vale, Londini Anno, M. D. IIII.

ARGVMENTVM.

Oc Dialogo de diuitijs tractatur. Quis scilicet uerus Diuitiarum usus sit, et quo modo retineantur. Quibus potissimum obueniant, & quales reddant possissores. Occasio Dialogi a persona Timonis sumpta est, quem Athenienses, quòd inhumanus planè esset, hominūq; congressus ac societatem uitaret, imò etiam publicis malis gauderet, *μωρὸν ἄνθρωπον* appellarunt: cuius mortui quoq; sepulchrum (ut scribit Suidas) inaccessum & inuium factum fuit, cùm mare, tanquam ipsum quoq; perosum illius inhumanitatem, inundatione eam terræ partem, ubi sepultus erat, à reliqua abstractam seclussisset. In quo & tale Epitaphium inscriptum fuisse fertur.

Hic iaceo, uita miseraq; inopiāq; solutus.

Nomen ue queras sed malè tute peri.

Huic igitur Timoni similes reddi & diuites, uidetur intelligere uelle Lucianus, ut pote quos diuitia et fastuosos et insolentes, & planè barbaros, efficere consueuerunt. Fingit autem ab initio diuitem

A R G V M E N T V M.

diuitem fuisse, sed ob liberalitatem, & quòd absque iudicio in quosuis benignus esset, ad paupertatem reductum esse. Quam rem cum Iupiter ex ipsius querela, qua cum illo exostulando, in hominū malitiam & ingratitudinem à principio inuehitur, cognouisset, misertus illius, eò quòd & in deos pius fuerat, & multa illis sacra peregerat, diuitem denuo facere statuit, ac Plutum cum thesauro ad ipsum mittit. Qui principio ire detrectat, ostendens illi suā culpa pauperem factum esse, & cum talibus hominibus minimè perdurare se posse, atq; æquè odisse eos, ut sordidos atque auaros illos, qui nunquam omnino se utantur. Mediocritate enim utendi se gaudere. Atque hic locus usum diuitiarum, & quomodo conseruari eadem debeant, docet. Deinde cum Iupiter in sententia persisteret, atque ita Plutus ducente Mercurio ad Timonē proficisceretur, inter eundum fingitur claudicare, ibi, interrogante Mercurio, causam eius rei reddit, quòd quoties à Ioue mittatur, tardè incedit, neque uideat quorsum eat, neq; norit ad quos eat: quoties autem à Dite mittatur, etiam alatum esse. Quo figmento significare uidetur, improbos ac malos semper melioribus successibus frui: probos autem, & à Ioue dilectos, aut nunquā, aut tarde in hac uita felices ac diuites fieri. Postremò interrogatus à Mercurio, cur deformis ac pallidus, tantopere ametur ab hominibus, respondet. Inscitia, ac cecitate illorum hoc fieri. Atq; ibi cum alios effectus suos exponit, quæ omnia postremo actione, & quasi ipsa re cōprobantur, dum Ti-

monem

monem ab initio, Plutum reijcere atque auersari fingit, utpote ex paupertate modestum ac temperantem iam factum, & agnoscentem superiora mala, iu qua ex Diuitiarum copia inciderat. Mox eundem acceptum eum summa cura asseruare, tumidumq; & insolentem, omnes alios homines uitare atque contemnere. Additis ad finem etiam adulatoribus, scurris, assentatoribus, sycophantis, fumi uenditoribus, & id genus alijs, qui ut corpus umbra, sic ipsi diuitias atq; fortunā comitantur.

TIMON, Η ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Timon siue Misanthropos.

Querela, & expositulatio
cum Ioue.

Ω ΖΩ φίλη καὶ ξίνη καὶ
ἰταρῆ, καὶ ἰφίσαι, καὶ

ἄστροπητὰ, καὶ ὄρκη, καὶ

εὐφελή, καὶ ὀρίγδουπι, καὶ

ἂ τί σε ἄλλο οἱ ἱμβρόντητοι πονη-

ταὶ καλοῦσι, καὶ μάλιστα ὅταν αἰ-

σποῦσι πρὸς τὴ μέτρα. τότε γὰρ

ἐντοῖς πολυώνυμοι γινώσκουσι

περίσσει τὸ πῖπτον τοῦ μέτρου, καὶ

ἀναπληροῖς τὸ κίχλωδες τοῦ ῥυθμοῦ

μου, ποῦ σοι νῦν ἡ ὀρισμάρα;

ἄσραπῃ, καὶ ἡ βαρύβορον βρον-

τῇ. καὶ ἡ ἀβαλόεις καὶ ἀργέεις,

καὶ σμιρδαλεῖς κισσωνόες: ἀποῦτα γὰρ ταῦτα λῆρ' ὅδ' ἡ κλέ-

Ο Iupiter Phili &
hospitalis, sodali-
tie, domesticæ,

fulgurator, iusiurandice,

nubicoge, grandisrepe,

& si quod aliud tibi co-

gnomen attoniti Poetæ

tribuunt, maxime quum

hæret in uersu. Nam tum

illis tu multinominis fa-

ctus, carminis ruinam ful-

cis, metrique exples hia-

tum. Vbi tibi nunc magni

crepum fulgur, grauitre-

mum tonitru? Vbi ar-

dens, candens ac terrificū

fulmen? Nam hæc omnia

iam palam apparet nugas

Expositu-

latio cum

Ioue, &

hominū

prauitatē

& maliti-

am inultā

finat.

προσπαρ-

ρδουσις

ἑρωνική

καὶ βαρ-

ρῆα.

ἰρώτῃσις

ἰπίπρις

εἶσε σὺν

καὶ

esse fumumque poeticū, nec
omnino quicquid præter no-
minū siiepitū. Sed decan-
tata illa tua arma eminus
seriētia expromptaque, ne-
scio quomodo penitus ex-
tincta sunt, frigentque, adeo
ut ne minimā quidem scin-
tillulam iracundiæ aduer-
sus nocentes reliquam ob-
tineant. Itaque citius quiuis
ex his qui peieraturi sunt,
extinctum elichniū metue-
rit, quam flammā fulminis cun-
cta necantis, adeo tironē
quempiam incutere uide-
ris eis, ut ignē quidem aut
fumū ab illo proficiscentē
nihil quicquid formident, ue-
rum hoc solū uulneris in-
ferri posse iudicent, ut fuli-
gine compleātur. Quibus
rebus factū est, ut iam Sal-
moneus tibi sit ausus etiā
obtonare, nequid admo-
dum ab re, quippe aduer-
sus Iouem usque adeo ira
frigidum, uir ad facinora
feruidus, audaciæque tumi-
dus. Quid nī enim faciat,
ubi tu perinde ac sub man-
dragora stertis, qui neque
peierantes exaudias, neque
eorū qui flagitia cōmittūt
respectū agas? Cæcutis au-
tem lippitudine, & hallu-
cinaris ad ea quæ fiunt, au-
resque iam tibi obfurdue-
runt, instar horū, qui etate
defecti sunt. Quādoquidē
cum iuuenis adhuc esses,
acrique animo, uehemēsque
ad iracundiam, permulta
in homines maleficos ac
uolentos faciebas. Neque
tū unquam tibi cum illis erat
induciæ, sed perpetuo ful-

Extenua-
tio hypo-
bolica.

A conse-
quentibus
& exten-
sio.

ἐπικρυ-
σις.

ἐκ τῆς αὐ-
τῆς.

ἐπιμονή
ἐν τοῖς δ.

ἡδίστου

Ratio &
compa-
ratio actio-
num æta-
tis utrius-
que.

τὴν προ-
τύμῃα,

καὶ παρὰ
λαπόμῃ

α.

ἀνακρίφῃ, καὶ παπῶς πελαπικὸς ἀν-
τεχιδῆς, ἔξω τοῦ πατάγῃ τῶν ὀνομά-
τοι. τὸ δ' ἐὰν οἰδὴ μὲν σὺ, καὶ ἐκκρό-
λακ ὅπλων καὶ προχέρον, ἐκ οἷο δ' οἱ
πῶς τελείως ἀπέσβη, καὶ ψυχρὸν ἔσθ',
μὴ δ' ὀλίγον σπινθήρα ὀργῆς παρὰ τῇ
ἀδίκων ὄντων ὁρμήσιν ἀττῶν. θάψῃ
γὰρ τὸν ἐπιόρκῃν πρὸς ἐπιχέρον-
των ἰδὼν θυσανλίδα φοβούμενον, ἢ
τὴν τοῦ ποταμοῦ ἀπορροήν. καθ' αὐτὸ
φλόγα οὕτω δαλόμενος πρὸς ἐπικρί-
σιν αὐτῆς ἀντιπρὸς, ὡς πρὸς μὴ ἢ πα-
πῶν ἀπ' αὐτῆς μὴ δ' ἐκείνου, μόνον
δ' ἐκ τούτου οἷον ἀπολαύσας τῇ προ-
μαρτυρίᾳ, ὅτι ἀνακρίφῃς ὄντος τῆς
βόλῃς, ὡς ἐκ τῆς ὁρμῆς ταύτης θίγῃ
Σαλμωνίδης ἀντιπρὸς τὸν ἐπὶ τὸ λῆμα,
ὡς πᾶν ἐκ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πρὸς οὕτω
ψυχρὸν τὴν ὀργὴν Δία, θρόνον ὀργῆς
ἀντὶ τῆς μεγαλοψυχίας. πῶς γὰρ
ὅσον γὰρ ἀντιπρὸς ὑπὸ μὲν ἀντιπρὸς
ἀντιπρὸς, ὡς οὕτω τὸν ἐπιόρκῃν
ἀντιπρὸς, οὕτω τὸν ἀδίκων πρὸς ἐπὶ τὸ
πρὸς, λημῶς δ' ἐκ, καὶ ἀμείλιχῳ τῇ
τῇ γυγνόμενῃ, καὶ τῇ ὡς τῇ ἐκκρί-
σιν ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς οἱ ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς
πρὸς ἐκ τῆς γὰρ ἐκ καὶ ὀργῆς ἀντιπρὸς
ἀντιπρὸς τὴν ὀργὴν, πολλὰ κατὰ τῇ
ἀδίκων καὶ βιάων ἐπὶ τῇ, καὶ οὕ-
τως οὕτως ὡς τῇ πρὸς αὐτῇ ἐκκρί-
σιν, ἀλλ' αὐτῇ ἐκ τῇ πρὸς ἀντιπρὸς ὁ κιν-
εῖται

κίρσωνδες ἦν, καὶ ἡ αὐγὴς ἐπισείσο, καὶ ἡ βροντὴ ἐπαταγήσεται, καὶ ἡ ἀστράπη σωήχης ὑσπερ εἰς ἀκροβολισμόν προικενήσεται, οἱ σασμοὶ δ' ἐκασκὶ νηδὺν, καὶ ἡ χιὼν σωειδὺν, καὶ ἡ χάλαρα πετρηδὺν, καὶ ἵνα σοι φορτικῶς σφελίζωμαι, ὑπὸ τοῦ ῥαγιδῶς οἱ καὶ βίαιοι, πρὸς αὐτὸς ἐκαστὴ σωγῶν. διστε τηλικαύτη ἐν ἀκέρῃ χρόνου ναυαγία ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος ἐγένετο, ὥς ὑποβρυχίων ἀπάντων καὶ ἀδυνάτων, μόγις ἐν ἡ κελύβει πεισθάλωμαι, προθκῆλαι τῷ Λυκαρῇ, ὥς πρὸς ἡ ἀνδραπίνε σωδῶματος σφελυλάτων εἰς ἐπιγονῶν πακίας μέλους. τοιγάρ τοι ἀκόλυθα ῥαθυμίας τὰ πύχρα καμίσῃ παρ' αὐτῶν, οὐτε θυοῖς ἐπὶ σοι πλὴν, οὐτε σφραγίδος, εἰ μή τις ἄρα πάρεργον δολυμπῶν, καὶ ὅτ' ἐπὶ πάντῃ ἀναγκῶν ἐπιδὲρ δοκῶν, ἀλλ' εἰς ἐὶς ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν σωτηρίαν. καὶ πρὸς ὀλίγον χρόνον σε, εἰ θιῶν γονιαιότατα, ἀποφάνησι, παρσάμμοι ῥ' ἡμῖς, ἰδὲ λήγαν, ὅπως αἰκίς ἔδῃ σε τὸν νῦν σε, συλῆκασιν, οἱ δ' ἐκ αὐτῶν θι τὰς χεῖρας δολυμπιάσιν ἐπιβελήκασιν, καὶ σὺ δ' ὑπερβιμάτης ὠκνυσας ἢ ἀμαρῆσαι τὸς κύνας, ἢ τὸς γέιτονας ἐπιπαλῆσαι δα. ὥς βασιλομήσω τὸς αὐτὸς συλλαβοῖσι, ἐπὶ συσκαδύομένους

πρὸς

fulmē erat in negotio per petuo obuihrabatur Aegis, obstridebat tonitru, fulgur continenter iaculo rum in morē, densissime ex edito loco deuolantiū torquebat, terre quassatio nes, cribri instar frequētes ad hęc nix cumulatā, neq; nō grādo saporū in morē, atq; ut tibi moleste disse ram, imbresq; rapidi, & uiolenti, ac flumen q̄tidie exundans. Hinc tantū repente Deucalionis etate naufragiū ortū est, ut omnibus sub aqua demersis, uix unica scaphula seruare tur, quę in montē Lycorē appulit, humani generis quāsi scintillulas quasdam seruās, unde sceleratius etiam genus in posterū pro pagaret. Nimirū igitur dignū secordia premiū ab illis reportas, cum iam nec sacra faciat tibi quisquam, nec coronas offerat, nisi si quis obiter in Olympicis ac ita ne is quidē rem admodum frugiferam facere uidetur, sed priscum quendam ritum magis referre, ac pene Saturnum, o deo rum generosissime, te reddunt, magistratu abdican tes. Omitto loqui, quoties iam templum tuum sacrilegio compilarint, cum tibi etiā ipsi in Olympiacis manus admoliti sunt. Atque interea tu altifrenus ille pigratabaris, uel excitare canes uel uicinos aduocare, ut auxilio accurrentes illos cōprehēderēt, cum etiam ad adornand

τὰ ῥ' νῦν
τητ
anteacta.

ἐκέρ.

τὰ ἡκῶν
Deu
calionis
naufragi
um tēpo
re diluuij

A confes
quentib.
& euentu

Inuehitur
in homi
nū ingra
titudinē.
& i npie
tate n.

ὁπρὸς
σμός.

Codulio

αὐτῆς.

Descēdit
a genera-
li quere-
la ad spe-
ciem.

ὁδὺρτι-
κά.

ἀχαι-
σία εο-
ρῷ de qui-
bus ipse
bene est
meritus.
Distribu-
tio.

Quer-
monia.

ad fugam, sed generosus,
Gigantumq; extirpator,
& Titanum uictor sede-
bas, quū tibi cæsaries ab
illis circumtonderetur, de
cem cubitale fulmen dex-
tera tenens. Horū igitur,
o præclare, quis tandem
erit finis, quæ tu adeo secu-
re despicias? Aut quādo de
tantis maleficijs poenas su-
mes? Quot Phaethontes
aut Deucaliones, satis ido-
nei sint ad expiandū tam
inexhaustam morum ini-
quitate? Etenim ut de
communib. sileam, de ijs
quæ mihi acciderunt dicā,
quum tam multos Athe-
nienſes in sublimē euexe-
rim, ex pauperrimis diui-
tes reddiderim, cunctisq;
quotquot opus haberet,
suppeditarim, imo semel
uniuersas opes in amicos
iuuando effuderim, simu-
latq; his rebus ad inopiā
deueni, iam ne agnoscor
quidē ab illis, nec aspicere
dignantur me, qui dudum
reuerabantur, adorabāt,
meoq; de nutu pendebāt.
Quod si quādo per uiciā in-
grediēs, forte fortuna i eo-
rū quæpiā incidero, pinde
ut euerſam hominis iā o-
lim defuncti statuā, ac tem-
poris lōgitudine collapsā
prætereūt, quasi ne norint
quidē. Alij uero & procul
cōspecto me, alio sese de-
torquēt, existimātes sese
iauspiciatū, abominādūq;
uisuros spectaculū, quem
nō ita pridē seruatore &
adiutore suū esse prædica-
bāt. Itaq; prementib. ma-

πρὸς τὴν φυγὴν. ἀλλ' ὁ γονοῦς, καὶ
γῆρας ὀλεῖται καὶ τυττανικράτωρ ἐ-
κάθησο, τοὺς πλοκάμους περικυρόμε-
νος ὑπ' αὐτῷ, δικάπηχ' ἐκ κορυμνίου
ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ. τὰυτὰ τοίνυν ὡ-
σθωμάσι πωλεῖται πώσεται οὕτως ἄ-
μειλως παρορώμην; ἢ πότε καλίστῃ
ἢ τοσούτων ἀδικίᾳ; πόθι Φαίθον
τοῦ ἢ Δευκαλίωνος ἱκανοὶ πρὸς οὐ-
τως ὑπερβαντὸν ὕβρι τοῦ βίου; ἢ κα-
ρὰ τὰ καὶ ἐάσαι, τὰ μὲν ἄνω, τοῖς
συντέτοις ἀβλυαῖον εἰς ὕχθ' ἄρας, καὶ
πλευσίον ἐκ πονεστάων ἀποφύνας
καὶ πᾶσι τοῖς διομήνοισι ἐπακρυρό-
σαι, μᾶλλον δ' ἐκ τῶν εἰς οὐδὲν γε-
σίᾳ τῶν φίλων ἐκχέας τὴν πλῆθον,
ἐπαθ' ἢ πένης σφ' ταῦτα ἐγχεόμενῳ,
οὐκ ἐτι οὐδ' ἡγορίζομαι πρὸς αὐτῷ
οὔτε προσβλήψασιν οἱ τίως ὕψος
πλήσονται τοῦ καὶ προσκυνοῦντός,
κακῶς ἐμοῦ ἐνύματ' ἀνερτημένοι.
ἀλλ' ἔν τῳ καὶ ὁ δ' ἄβ' βαδίζον ἐν τῷ
χῶ ἐν αὐτῶν, ὡς περὶ ἐνὰ σῆλῳ πε-
λαου νικροῦ ὑπ' ἡλίου, ὑπὸ τοῦ χρίσιν
ἀνακτιτραμένῳ παρδύχοντα, μη-
δὲ ἀναγρόντος, οἱ δὲ καὶ πόρρωθεν
ἰδόντες, ἑτορῶν ἐκτ' ἐπ' ἵοντα, δυν-
σάντητον καὶ ἀποτροπαιοῖν θέαμα
ὀψιᾶται ὑπελαμβάνοντες, τὸν οὐ
πρὸ πολλῶ σωτήρα καὶ διεργίτην αὐ-
τῶν γέγονημίον, ὥστε ὑπὸ τῷ κα-
κῶ

κὼν ἐπὶ τῶν τῶν ἰσχατιῶν τρα-
 πόμῳ, ἐναψάμῳ διεφύρου,
 ὁρᾶσθαι τὴν γλῶσσαν, ὑπόμινον δὲ
 βολῶν τισάρον, τῇ ὁρμήναι καὶ τῇ
 δυνάμει προσφίλοσθον ἐνταῦθα,
 τοιοῦτον μοι δοκεῖ κορυθαίην, μακρὴ
 τι ὁφείδαι πολλὰς παρὰ τὴν ἀξίαν
 εἶη πράξιτας. ἀνιάρωτόρον δὲ τοῦ
 γλῶσσαν ποτὶ οὐρ ὡς Κρόνου καὶ Πέ-
 ρας ἡ, τὸν βαδύρ τοτον ὕπνον ἀπο-
 σατάμνος, καὶ νύδνμον, ὑπὲρ τὸν
 ἐπιμνήδην γὰρ κινεῖμνος, καὶ ἀν-
 ἀρρίπας τὸν κορυθαίην, ἢ ἐκ τῆς
 Οἴτης ἰσχυράμῳ, μεγάλην ποιῶ-
 σκε τὴν φλόγα, ἐπιδέξαι ὡς ἡ χρο-
 λῆν ἀνδρῶν καὶ νεανικῶν Διός, εἰ μὴ
 ἀλμυρὴ τὰ ὑπὸ Κρυπῶν πορίσκει καὶ
 τὴν ἐκείνης ταφῆς μυθολογούμενα. Ζ.
 τίς ἔσθις ἐστίν, ὦ Ερμῆ, ὁ κεκραγὼς ἐκ
 τῆς ἀνικῆς, παρὰ τὸν ὕμνον ἐν
 τῇ ὑπαρξίᾳ, πινάρους ὄλως καὶ ὀνο-
 χμῶν, καὶ ὑποδιφθίρος; σκάπῃ δὲ,
 οἶμα, ἐπικικυφῶς, ἀλάως ἀνδραπῶ-
 καὶ θαρσύν, ἥπιν φιλόφρονος ἐστίν. ὦ ἄν-
 ὄτος ἀσέβης τὸν λόγον δειξέμεν καὶ
 ἡμῶν. Ερ. τί φης ὦ πάτερ; ἀγνοῖς
 Τίμονα τὸν Ἐχικρατῆδιν, τὸν καλυψέναι;
 οὐτός ἐστιν ὁ πολλὰς ἡμῶν καὶ ἰν-
 ρῶν τιλῶν ἰσάσας, ὁ νεόπλυτος,
 ὁ πᾶς ὅλας ἐκατόμβας, παρ' ὧν λαμ-
 βῶντες οἰώμεθα ἰορτάζειν τὰ δίασια.

Ζῶν.

lis ad extrema redactus
 consilia, renone arrepto,
 terrā exerceo quaternis
 cōductus obolis, atq; hic
 cum solitudine, cumq; li-
 gone philosophor. Hoc
 interim lucri mihi uideor
 faciura, quod posthac nō
 intuebor plerosq; preter
 meritum secundis fortune
 successibus utentes. Nam
 illud uel maxime urit. Iam
 igitur tandem aliquando
 Saturni Rheæq; proles,
 excusso profundo isto,
 grauicq; somno (nam Epi-
 menidem quoq; dormie-
 do uicisti) denuo iactato
 fulmine, aut ex Oeta re-
 daccenso, ingenti reddita
 flamma, iram aliquā stiren-
 nui illius ac iuuenilis lo-
 uis ostende, nisi uera sint
 quæ a Cretensibus de te,
 tuæq; sepultura feruntur.
 Iup. Quis hic est Mercuri,
 quem audio sic uociferan-
 tem ex Attica, ad Hymet-
 tum in radice montis, hor-
 ridus totus, ac squalidus,
 pelleq; hircina amictus? fo-
 dit autē, ut arbitror, nam
 pronus incubit homo lo-
 quax & cōfidens, mirū ni
 philosophus est, neq; em
 alioqui adeo impia, nefas-
 riacq; in nos fuerat dictu-
 rus. Mer. Quid ais pater,
 an nō nosti Timonē Eche-
 cratidis filiū Colyttētem?
 Hic nimirū est, qui nos sæ-
 penumero in sacris legiti-
 mis cōuiuio accepit, ille re-
 pente diues factus, ille qui
 totas Hecatombas, apud
 quē splendide Iouialia se-
 sta consueuimus agitare.

Epilo-
gus per
exhor-
tationemInterro-
gatio.τὸ πρῶ-
τον, ἀν-
τις cor-
poris &
dicta.

προσθε-

συνα-

φία Ιο-

uis, &

Mercurij

Qualitas

habitus,

actus, si-

tus, dicta

Dubita-

tio conie-

cturalis.

Personæ

descri-

ptio, &

ocasio

dialogi.

Nomen,

& facta.

Animi et
fortunæ
bonæ.

περί
τῆς.

Causarū
indaga-
tio.

Redditio
eorum.

I. Non li-
beralita-
te sed par-
simonia
diuitias
retineri.

τὰ ἐκ
βάντα
κά.

Cōclusio

ἐπίχρη-
σις Ιο-
uis.

Iup. Hem quænam ista re-
rū cōmutatio: hiccine ho-
nestus ille, diues, quæ tam
frequenter cingebāt ami-
ci? Quid igitur accidit, ut
hoc sit habitu? squalidus,
ærumnosus, fessor condu-
ctitius, uti cōuicio, cū tam
grauē ligonē geras? Mer.
Ad hunc modū illum quo
dammodo probitas euer-
tit, atq; humanitas, & in
omnes quicūq; egerēt mi-
sericordia. At reuera ue-
cordia potius facilitasq;
nullusq; in suspiciēdis ami-
cis delectus, q̄ppe qui neu-
tiquā intellexerit, sese cor-
uis lupisque largiri. Quin
magis cū a uulturibus tam
multis misero iecur erode-
retur, amicos esse eos &
socios iudicabat, quasi be-
neuolentia erga sese affice-
rent, cū illos epulæ magis
caperēt. Ergo postea q̄ of-
fa penitus nullatēnt, circū-
rosissentq; deinde si qua
medulla suberat, hāc q̄q;
admodū diligēter exuui-
sent, aufugerunt, exuuium
& radicitus defectū desti-
tuētes, adeo ut postea ne
agnoscant quidē, aut aspi-
ciant, tantum abest, ut sint
qui suppeditent, imparti-
antq;. Has ob res foisor et
sago, ut uides, opertus pel-
liceo urbē præ pudore fu-
giens, mercede terrā exer-
cet, aduersus ingratos atra-
bile stomachatur, qui qui-
dem sua benignitate disti-
ti, admodū fastuose nunc
prætereāt, ac ne nomē qui-
dem an Timon uocet, no-
uerint. Iup. Atq; profecto

Ζού. φού τῆς ἀλλαγῆς ὁ πάλος ἐκεί-
νος, ὁ πλούσιος, πόρῳ ὅν οἱ τοσούτοι
φίλοι; τί παθὼν ἔντοκουτός ἐστιν,
αὐχμηρὸς, ἀθλιὸς καὶ σκαπανόυς
καὶ μιαιωτὸς, ὡς ἴσικον, οὕτω βαρέ-
ον καταφάρων τῶν δικέλλων. Ερ.
οὐτ' ὡς ἡμῶν ἐπιτὴν χηρσότης ἐπέτη-
ψεν αὐτὸν, καὶ φιλοσυβριπία, καὶ ὁ πρὸς
τὸς δλομένους ἀπαντας οἶκτος. εἰς ᾧ
ἀληθὲς λόγος, ἄνοια καὶ διήθηα καὶ
ἀκρεσία πόρῳ τοὺς φίλους, ὅς οὐ συ-
νίστα, κόραξι καὶ λυχνίς χαρίζομενος,
ἀλλ' ὑπὸ γυμῶν τασούτων ὁ κακὸς
δάμων καρὸν ἡμῶν τὸ ἔπαρ. φίλος
εἶναι αὐτὸς καὶ ἱταίρους ὥς, ὑπ'
δύνοίαις τῆς πρὸς αὐτὸν, χαίροιντα
τῇ βορᾷ. οἱ δ' ἐπεὶ τὰ δεῖα γυμώσαντα
ἀκρεβῶς, καὶ πόρῳ τραλόντος, ἃ τις καὶ
μυελὸς ἐν τῷ ἐκμυλῆσαντός, καὶ το-
πορ ἐὶ μάλα ἐπιμυλῶς ὥχρονθ', αὐτορ
αὐτὸν καὶ τὰς ῥίξας ὑποτιτμημίον
ἀπολπόντος, οὐδ' ἐγγορίζοντος ἐν-
οὐδ' ἐπροσβλίνοντος. πόθων γὰρ ἡ
ἐπικυρῶντος ἢ ἐπιδιδόντος ἐν ἑσθ'
μόρῃ, σὺ ταῦτα δεικνύεις καὶ δι-
φθορίας, ὡς ὁρᾷς ἀπολιπὼν ὑπ' αὐ-
χύνῃς τὸ ἄστυ μιαινοῦ γεωργῆ, μιλῶν
γχολῶν τοῖς πενήσι, ὅτι οἱ πλουτῆ-
τος παρ' αὐτοῦ, μάλα ὑπερδοπικῶς
παρδύχοντι, οὐδ' ἐτοῦτομα ἐ Τίμων
πλουτοῦ ἀδιδόντος. Ζού. καὶ μὴ οὐ
παρο-

παροπλῆος οὐκ ἔρ, θὰ δὲ ἀμειλιτέρως. ἀ-
κότα γὰρ ἡ γανάκτης δυσουχῶν, ἐπὶ
καὶ ὁμοία ποιήσομαι τοῖς καταράτοις
κόλαξιν ἐκένους, ἐπιλιθισμένοι οὐ-
κ ἔστιν τοσαῦτα ταύρων τὴν καὶ ἀγῶν
πιότα καὶ κάσσαντ' ἡμῖν ἐπὶ τῶν
βαμῶν. ἐπὶ γούν ἐν ταῖς ῥῖσι τῶν
κνίσαντων αὐτῶν ἔχω, πλὴν ὑπὸ ἀγο-
ρίας τὴν καὶ θορυβῶν πολλοῦ τ' ἐπιστο-
κύντων καὶ βιαζομένων καὶ ἀρπαζόν-
των, ἔτι δὲ καὶ φόβου τοῦ παρὰ τ' ἐν-
ροσυνήντων (πολλοὶ γὰρ ἔθελον καὶ δυ-
σπύλακτοι, καὶ οὐδ' ἐπὶ ὀλίγον κα-
ταμῶσαι ἡμῖν ἐφίανσι) πολλὴν ἔστι
χρόνον θὰ δὲ ἀπὸ βλαπταίνου τῶν Ἀττι-
κῶν, καὶ μάστιγι ἐξ ἧς φιλοφροσύνη καὶ
λόγων ἐπειδὴ ἐπιπόλασσαν αὐτοῖς.
μαχομένων γὰρ πρὸς ἀλλήλους καὶ
κυμαζόντων, θὰ δὲ ἐπικυβάνει ἐπὶ τ' οὐ-
χῶν. ὅστις ἢ ἐπιβυσσάμενον χεῖρ παρὰ
ὧτα κερταῖα, ἢ ἐπιπρὶ βλῦσαι πρὸς αὐ-
τῶν ἀρετὴν πικρὰ καὶ ἀσώματα καὶ
λήρους μεγάλη τῇ φωνῇ ξυμφορῶν-
των. ὅρα ταῦτά ται καὶ τῶτον ἀμε-
ληθῆναι σωθῆναι πρὸς ἡμᾶς, θὰ φαῖν
δοτα. ὅμοι' ὅτι Πλάτων ὁ Ἐρμῆ παρὰ
ραλαβὼν, ἀπὸ παρ' αὐτὸν κατὰ τὰ
χεῖρ ἀγῶν ὅτι Πλούτος καὶ ἐν Θησά-
ρῳ κατ' αὐτῶν, καὶ πρὸς τὰς αὐτὰς ἀμ-
φοῖν παρὰ τῶν Τίμωνι, μηδὲ ἀπαλ-
λαττῆς εἶναι οὐδὲν ῥᾶδιόν, καὶ ὅτι
μάλιστα

uir neutiq̃ fastidiendus, ne
que negligendus, & iure o-
ptimo indignat, qui istan-
tis i malis agat. Quare sce-
leratos istos adulatores
ipsi q̃q̃ fuerimus imitati, si
eū uirū neglexerimus, qui
tantū taurorū & caprarū
pinguissimas quasq̃ no-
bis i aris adoleuerit. Qua-
rū nidor etiā dum mihi in
narib. residet. Tametsi p-
pter negociasq̃ & turbam
maximā peierantiū, tū ui-
nō iure agentīū, neq̃ non
aliena rapientīū præterea
ob formidinē quam mihi
pariūt sacrilegi, q̃ quidē tū
multi sūt, tū obseruati dif-
ficles, adeo ut ne minimū
quidē nos cōniuere sinār.

Iam pridē pfecto ad Atti-
cā regionē oculos detor-
sissem, maxime posteaq̃
philosophia & de uerbis
digladiationes apud istos
increbuerūt, ita ut pugnā-
tibus inter se istis uociferā-
tibusq̃ ne exaudire qdē
mortaliū uota liceat. Vn-
de mihi necessū est, aut au-
ribus obturatis sedere, aut
dirūpi ab eis, cōficiq̃, qui
uirtutē quādā, & incorpo-
rea quēdā, merasq̃ nugas
ingēti uociferatione cōne-
ctūt. hæc in causa fuerūt, ut

hūc quoq̃ neglexerim, cū
haud mediocriter de no-
bis sit meritis. Quod reli-
quū est Mercuri, tu Plūtū
adducēs, quantū potes ad
istū abeas. Porro Plutus
una secū ducat et Thesau-
rū, et utriq̃ apud Timonē
pseuerēt. Neq̃ usq̃ adeo
facile demigrent, etiā si q̃

Promit-
tit ultio-
nem.

Causa.

Occupa-
tio.

Digressi-
uncula in
Atheniē-
sium mo-
res & phi-
losophos
cōtinens
excusati-
nē negle-
cti Timo-
nis.

Cōclusio
occupati-
onis.

Manda-
tū Iouis.

Commi-
natio.

maxime rursum illos per
bonitatē excedibus exce-
gerit. Ceterū de palponi-
bus illis, atq; ingratitudi-
ne qua in hunc sunt usi, in
posterū consultabo, poe-
nasq; daturi sunt, simulat
que fulmen instaurauero.

Excusa-
tio quur
non stari
puniat
nocentes
iocosa.

Nam fracti sunt in eo recu-
sa cuspide duo e radijs ma-
ximi, cum nuper audius
in sophistam Anaxagorā
iacularer, qui suis familia-
ribus suadebat, nullo pa-
cto esse ullōs nos, qui dii
uocaremur. Ac illum qui-
dem errore nō feriebam,
propterea quod Pericles
obtentā manu eum prote-
xerit. Ceterum fulmen in
Castoris ac Pollucis tem-
plum detortum, tum illud
excussit, tum ipsum parum
abfuit, quin ad saxum cō-
minueretur. Quanquam
interim uel id supplicij fa-
tis magnum in istos fue-
rit, si Timonem conspe-
runt egregie locupletē fa-
ctum. Mercurius. Quan-
tum habet momenti altū
uociferari, & obstreperū
audacemque esse? Idque
non ijs modo qui causas
agiunt, uernemetiā, qui uo-
ta faciunt conducibile. En
mox e pauperrimo diues
euaferit Timon, qui se im-
precādo clamosum & im-
probum præsiterit, Io-
uemque reddiderit atten-
tum. Si uero silentio fodis-
set nutās, etiā nūc foderet
neglectus. Plu. At ego lu-
piter haudquaquam ad istū re-
diturus sum. Iup. Quid ita
nō rediturus optime Plu-

Corre-
ctio.

ἐπιφώνη-
μα

αὐ-
δaces at-
que im-
probos
fortunam
iuuare.

ma iuu-
daces at-
que im-
probos
fortunam
iuuare.

Ratio.

Ratio.

ὁντί-
στις.

Detrecta-
tio Pluti,
a qualita-
te perso-
næ.

ὁντί-
στις.
Detrecta-
tio Pluti,
a qualita-
te perso-
næ.

μάλιστά ὑπὸ χρηστότητας αὐθις ἐκδιώ-
κῃ αὐτοὺς τῶ οἰκίας, περὶ δὲ τῶν κα-
λάκων ἐκείνων, καὶ τῆς ἀχαρείας,
ἢ ἐπιδέξασθαι πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐ-
θις μὴ σκίεσθαι, καὶ δίκην δώσου-
σιν, ἐπεὶ αὐτὸν ἡ κορώνων ἐπισκοδύ-
σιν. κατισχυμέναι γὰρ αὐτὸς καὶ ἀπο-
σωμέναι εἰσὶ δὴ αὐτῶν αἱ μέ-
γισται, ἐπὶ τῇ φιλοπμοτόρῃ ἡ κόρ-
σαι πρῶτον ἐπὶ τὸν θρονον Δικέας
ρῶν, ὅς ἐπαθε τοὺς ὁμιλητὰς, μηδὲ
ὅλως ἐν αὐτῇ ἡμᾶς τὰς θεοὺς. ἀλλ'
ἐκείνου μὴ δειδύμαρτον. ὑπερδύ-
γῃ γὰρ αὐτὸς τὴν χεῖρα Πεικλῆς. ὁ δὲ
κορώνων εἰς τὸ δυνάσασθαι παρακύν-
ηται, ἐκείνῳ τι κατέφληξε, καὶ αὐτὸς
ὀλίγον δὴ συντηρήσῃ παρὰ τὴν πέ-
ρασιν. πλὴν ἵκανόν ἐστιν αὐτῷ καὶ αὐ-
τῇ πμαρσίᾳ αὐτοῖς, εἰ ὑπερπλε-
θύντα τὸν Τίμονα ὀρῶσιν. Ερ. οἶον
ἢ τὸ μέγα κικρυῖναι, καὶ ὁ χληρόν
εἶναι καὶ θρασύν, οὐ τοῖς δικαιολογῇ-
σι μόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς δυνάμενοις τῷ
τῷ χρησίμοι. ἰδοὺ γὰρ αὐτίκα μέλα
πλούσιος ἐκ παντὸς τοῦ κατασίσταται
ὁ Τίμων, βοήσας καὶ παρρησιασάμε-
νος ἐν τῇ δούλῃ, καὶ ἐπιστρέφας τὸν
Δία, εἰ δὲ σιωπῇ ἴσκατῇ ἡ ἱπικαυ-
φῶς, εἰ ἂν ἴσκατῇ ἀμελὲς μὲν ὁ
Π. ἀλλ' ἐγὼ εἰκὼν ἀπέλθοι μὲν ὧς (ὅς
παρ' αὐτὸν. Ζ. διὰ τί ὧς εἶπες. Πλὴν

τι, καὶ ταῦτα ἐμὲ κελύουσιν; Πλ.
 ὅτι νῦν Δία ὕβριζον ἐς ἐμὲ, καὶ ἐξ
 φόβου, καὶ ἐς πολλὰ κατιμώριζι, καὶ
 ταῦτα πατρῷον αὐτοῦ φίλον ὄντα.
 καὶ μόνον οὐχὶ δειφάνοις με ἐξιώθαι
 τῆς οἰκίας, καθάπερ οἱ ἄπυρ ἐκ τῶν
 χαρῶν ἀπορρήπιον ὡντόν. αὐτοῖς οὐκ
 ἀπέλθω, παρασίτοις καὶ κόλαξι καὶ
 ἰταύραις παραδ' ὀθησόμενος· ἐπεὶ
 ἐκείνους δ' ἑλὼν πέμπω, τοὺς αὖθις
 σόμειους τῆς δωριᾶς, τοὺς πειρίπον
 τας, οἷς τίμιον ἔγω καὶ πόριπτόην
 τόν. οὗτοι δ' ἐοικότες λαοὶ τῇ πωνίᾳ ξυ
 νίσσονται, ἢν προσημῶσιν ἡμῶν, καὶ
 διφθόραν παρ' αὐτῆς λαβόντες, καὶ
 δίκιλλαν, ἀγαπάτωσαν ἄθλιοι, τίτ
 τας ὀβολοὺς ἀποφρόνιτον, οἱ δὲ
 καταλάττους δωριᾶς ἀμυλητὶ προί
 κῃσι. Ζεῦ, οὐδ' ἐν τῷ τοιοῦτον δ'
 Τίμων ὀράσεται περὶ σε, πάννυ
 γὰρ αὐτὸν ἡ δίκιλλα παιδαγωγῶν
 καὶ, ἐμὴ πωνία πασιρὶν ἀνάληκτος
 ἐστὶν ὅσφιν, ὥς χεῖρ σε ἀντὶ τῆς
 πωνίας προσημῶσαι. οὐ μὲν τοι πάννυ
 μεμψόμενοι· εἶνά μοι δοκῶς, ὅς
 τῶν μὲν τὸν Τίμονα αὐτίκ', διότι
 σοὶ τὰς θύρας ἀναπτάσας, ἡφίε
 πεινοσῶν ἐλθούσῳ, οὕτως ἀπο
 κλέων, οὕτως ἡλυστοῦσθαι. ἄλλοτε δ'
 τῶν ποτὶ ἡγανὰ κτάνετα τ' πλεσί
 σθαι, κατακτείνων λίγων πρὸς αὐτὸν ὑπὸ μοχλοῖς καὶ κλάσιν, καὶ

praesertim a me iustus: Plu
 tus. Quoniam per Iovem
 iniuria me affecit eiciens, Ratio.

& in multa fragmēta disse
 cans, idque quum illi pa
 ternus essem amicus, ac
 me pene dixerim, fuscinis
 ex ædibus extrusit, nec al
 liter quam ij, qui e mani
 bus ignem abhiciūt. Num
 rursus ad istum ibo, para
 sitis, adulatoribus & scor
 tis donandus? Ad eos me
 mitte, o Iupiter, qui mu
 nus intellecturi sint; qui
 amplexuri, quibus equi
 dem in precio sum, & ma
 iorem in modum exopta
 tus. At hi stupidi cum ino
 pia commercium habeāt,
 quam nobis anteponunt,
 ut ab ea accepto fago pel
 liceo, ligoneque, sat ha
 beant, quum quatuor lu
 crantur obolos, decem ta
 lenta contempnim dono
 dare soliti. Iupiter. Nihil
 istiusmodi posthac in te fa
 cturus est Timon, quippe
 quē ligo abunde satis cor
 ripuerit, nisi prorsus nul
 lum dolorem sentiunt il
 lius illa, quod oporteat te
 pro penuria praepotare.
 At tu mihi querulus ad
 modum uideris esse, qui
 nunc Timonē incuses, q̄
 tibi patefactis foribus li
 bere pmiserit uagari, neq̄
 includēs, neq̄ zelotypus
 in te. Porro alias diversa
 de causa in diuites stoma
 chabare, cū dices te ab
 illis repagulis, clauibus, ac
 signo.

Clausula
 querelæ.
 Petitio
 cū cōpa
 ratioe p
 digorū,
 & auaro
 rū, osten
 dens ue
 rū usum
 diuitiarū
 in medio
 critate cō
 sistere.

Inficiatio

Ratio.

ἐπιτήμι
 σις.

A cōpa
 ratioe, &
 est sordi
 dorū de
 scriptio.

Comme
morat
querelas
Pluti.

signorū obiectaculis im-
pressisita fuisse cōclusum,
ut ne p̄spicere quidē in lu-
cem tibi liceret. Id igitur
apud me deplorabas affir-
mās p̄focari te nimis te
nebris, eoq̄ pallidus no-
bis occurrebas, & curiscō
fectus, digitis etiamnū ex
assiduo colligendi, coacer-
uandiq̄ usu cōtractis, con-
tortisq̄, qd si quādo dare
tur opportunitas, aufugi-
turū quocq̄ ab illis te mini-
tabare. In summa, rem su-
pra modum acerbam iudi-
cabasin greco ferreoue tha-
lamo, Danae exemplo,
uirginem asseruari atq̄ a
scelestissimis educari p̄e-
dagogis, foenore & com-
puto. Proinde absurde fa-
cere aiebas hos, quod te
p̄ter modū adamarent,
cum liceret uero frui non
auderent, neq̄ quum ipsis
esset in manu, amore suo
secure uterentur, sed uigi-
les obseruarent, ad signū
ac feram oculis nunquā cō-
nīuentibus, neq̄ usquam
dimotis semper intuetes,
abunde magnum fructum
arbitrātes, nō quod ipsis
fruedi facultas adesset, sed
quod nemini fruendi co-
piam facerent, non aliter
quam in p̄sepi canis,
nec ipse uescens hordeis,
nec equum famelicum id
facere sinens. Quinetiam
ridebas istos, qui parce-
rent & asseruarent, & (qd
esset absurdissimum) ipsi
quidem sibi subtraherent
uererenturq̄ contingere,
et aut sceleratissimus fa-
milias,

ἔρως θεί-
σι·
δμοίω·
σι·
Quo mi-
hi fortu-
na, si non
concedi-
et autē

σημαίνω ἐκβολαῖς, ὥς μὴ δὲ πάρα
κῶτα σοι ἐς τὸ φθῆ δυνάτορ εἶναι.
πῦτα γοῶν ἀποδύρου πρόσμι, ἀ-
ποπίγκω λίσσων ἐν πολλῷ ἑλπίσιν
τῷ, καὶ οὕτω τὸ ὥχρὸς ἐμὶν ἰφάνει
καὶ φροντίδος ἀνάπλωος, σωσιων
καὶ τὸς δακτύλους πρὸς τὸ ἐθῶ
συλλογισμῶν, καὶ ἀποδράσας ἀπα-
λῶν, ἐκ καὶ ῥῆ λάβοιο παρ' αὐτῶν, καὶ
ὅλως τὸ πρᾶγμα ὑπερδύσιν ἰδὼν
καὶ θίβει χαλκῷ, ἢ σιδηρῷ θαλάμῳ,
παθὰ πρὸ τῶν Δανάω παρθενῶν
δαι, ὑπ' ἀκριβείᾳ καὶ πεμπονέροι
παιδαγωγοῖς ἀναπρόμηνον, τῷ τὸ
καὶ καὶ ἑλπίσιν λογισμῶν, ἔτοπα γὰρ ποῖ
δὲ ἱφασκίς αὐτῶν, ὁρῶντας μὲν ἐν
περβολῶν, ἐξὸν δ' ἀπολαύειν ἐν τοῖς
μῶντας, ὥς ἐκ' ἀδίκας χραιμένους
τῷ ἱερῷ, κυρίως γὰρ ὄντας, ἀλλὰ φου-
λάτῃ ἐρηγορότας, ἐς τὸ σημαίνω καὶ
τὸν μοχλὸν ἀσπαρδαμυκτὴν ἐλίσσον-
τας, ἰκομένους ἀπόλαυσιν οἰομένους,
ἐν τὸ αὐτῶν ἀπολαύειν ἔχον, ἀλλὰ δ'
μὴ δὲ μετὰ διδόναι δ' ἀπολαύσει,
παθὰ πρὸ δ' ἐν τῇ φάτῃ κυν, μὴ
αὐτῶν ἐδύνσασα τῶν κριθῶν, μὴ
τῷ ἱερῷ πεπιδνητὴ πεπρίπυσσας, καὶ
πρὸς ἐπὶ καὶ πεταγέλας αὐτῶν
φθδόμενων καὶ φυλακτῶντων, καὶ τὸ
καυνότατοι αὐτοὺς ἡλυστοσύνητων,
ἀγνοούντων δ' ὥς πετάραις οἷς
κίτῃς,

κίτας, ἢ ἀκινούμεθ', ἢ παυδοῦμεν ὑπὲρ
σιῶν λατρώσεως, ἐμπειροῦσθ' τὸν κα-
κῶτά μου καὶ διδράσκον διαπύττω,
πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρότερον λυ-
χνίδιον, καὶ δι' ἀλλοῖον βρυαλλίδιον,
ἐπαρτυπηθὲν ἐάσεις τοῖς τύχαις. πῶς
οὐκ οὐκ ἀλίκην, πάλα μὲν σὺ ταῦ-
τα ἀπαΐδαι, νῦν δὲ ἴδω Τίμωνι τὰ
ἐν οὐκ ἐπιπαλῆν: Πλάτ', καὶ μὲν
ἔγωγε τὰ ληθῆ' ἐξέταλ' οἷς, ἀμφὸ σοι
ἄλλοι οὐδ' ἔγωγε παλῆν. τὸν γὰρ Τί-
μων' τὸ πᾶν τῦτο ἀνεμένον, ἀ-
μύλις, καὶ οὐκ ἀνυπόκριν, ὡς πρὸς ἐ-
μὲν ἐκόντας ἀνδρῶν, τοὺς τε αὖ κα-
τάκλυσον ἐν θύρας καὶ σκότῳ φυ-
λάττοντας ὅπως αὐτοῖς παχύτορ'
γασοίμην καὶ πιμαλῆς, καὶ ὑπόβο-
ντες ἐπιμαλθύνουσιν, οὐτε προσπαλῆ-
μένους αὐτοὺς, οὐτε ἐς τὸ φῶς προά-
γοντας, ὡς μηδὲ ὀφθαλμοῖς πρὸς πρὸς,
ἀποστῆναι ἐν οὐκ ἐπὶ καὶ ὑβρισταί, θί-
διν ἀλίκηντά με ὑπὸ τοσούτοις δι-
σμοῖς κατασφύοντας, ἢ ἐκ δόξας ὡς
μετὰ μικρὸν ἐπὶ ἀσιν ἄλλο πνὶ τῶν
ὀδωμάτων με καταλιπόντος. οὐτ'
ἐν ἐκένους, οὐτε τὸς πᾶν προχέ-
ρως ἐς ἐμὲ τούτους ἐπαινοῦ, ἀλλὰ ὅτι
ὁ περ ἀεὶ οὐκ ἐστὶ μέτρον ἐπιθύσων-
τας τῷ πράγματι, καὶ μὲν ἀφ' ἐξομεί-
νους ἐπαράπαν, μὲν προθυμύν-
εις ὅλα, σκόπη δὲ ὅδ', πρὸς δὲ Διόν,

ἔτι

mulus, aut dispētor, aut
liberorū pædagogus fur-
tim subiret, ludibrio habi-
tus infelicem & inama-
bilem herū, quem postea
linat ad fuliginosam, & o-
ris angustā lucernulam, ac
fiticulosum scirpusum usu-
ris inuigilare. Quid itaq;
an non iniquum, cum hæc
quondā inculcaueris, nunc
in Timone diuersa his cri-
minari? Pluto. Atqui si
rem uere perpendaris, u-
trumque me iure facere iu-
dicabis. Nam & Timo-
nis ista nimia lenitas, ne-
gligētia potius, haud be-
neuolentia, studiumque
quod ad me pertinet, me-
rito uideatur. At e diuer-
so, qui me ostijs ac tene-
bris inclusum seruabant,
id agētes, quo scilicet cras-
sior, saginatioq; ac uehe-
menter corpulentia onus-
tus euaderem, quum in-
terum neque ipsi continge-
rent, neq; in lucem produ-
cerent, ne uel aspiceret a
quopiā, hos dementes &
contumeliosos in me iudi-
cabam, quippe qui me ni-
hil cōmeritū tot in uinculis
cogerent situ carieque
putrescere, haud intelligē-
tes, quo mox demigrent,
me alij cuiuspiā, cui fortuna
fauerit, relicturi. Nec hos
igitur probo, sed ne illos
quidē, qui nimium facile mi-
hi manus admouet. Sed q;
(quod est optimū) medio-
critate utant, uti nec pror-
sus abstineant, neq; penitus
profundant. Et eū illud per-
louem considera lupiter,

ὁ δὲ

ἀπολῶ

για.

Propo-

ratio.

Ratio

συγκρι-

κῆ.

ἀπαπό-

δοσιαι

ἀφύγ-

σι.

ὁ δὲ

Probat.

mediocri

tatem.

Amplifi-

cat simili-

tudine.

Si

Si quis ubi puellulam & formosam lege duxisse uxorem, postea neque obsecraret, nec ulla omnino zelotypia prosequatur, uide licet sinēs illam noctu atque interdiu, quocumq; libitum sit ire, & quicunq; uoluissent, cum his habere rem, potius uero ipse abducat, ut adulteret, foras aperiens, prostitutusq; & quoslibet ad illā inuitās, num hic amare uidebitur? Profecto hoc tu nequaquā dices Iupiter, qui saepenumero amorē senseris. Rursum si ingenuā lege domum deducat, ut liberos legitimos progeneret, ceterū nec ipse contingat florentem aetate, decorumq; uirginem, nec aliū sinat aspicere, sed inclusā, orbam, sterilemque in perpetua uirginitate cōtineat, idque prae amore se facere praedicet, & hunc quidem praefert, pallore, corpore exhausto, oculis refugis, num fieri potis est, ut huiusmodi nō desipere uideatur? quippe qui cum liberis oportuerit operā dare, fruique cōiugio, puellam adeo formosam atque amabilem sinat emarcescere, per omnē uitam, tanquā Cereri sacerdotem alens. Huiusmodi & ipse indigno fero, quum a nonnullis ignominiose cedor calibus, laniorque, atque ex haurior, a nonnullis cōtra pinde ut stigmaticus fugitiuus cōpedibus uincior. **h.** Quid igitur indignaris con-

ἢ τις νόμος γέμας γυναικας εἶναι καὶ καλῶν, ἵπτατα μὲν φυλάττει, μὲν ὑποτυποῖ τοπαράπων, ἀφραῖς καὶ βαδί(σιν) ἵθα ἄρ' ἰθίλοι υἱκτορ καὶ μετ' ἑμὸν, καὶ ξυνῆσα τοῖς βουλομένοις, μᾶλλον δ' αὐτὸς ἀπῶμαι χυθισομένω, οὐοίγων καὶ θυραῖς καὶ μετροποδῶν, καὶ πάντας ἐν αὐτῶν καλῶν, ἄρα ὁ τοῖς ἱερῶν δόξων ἄν; ἢ σύ γε ὦ Ζεὺς τὰς φάσας, ἱραδινὴ πολλὰκις. εἰ δ' ἐπεὶ ἱμαλὴν ἱλδουθήρῳ γυναικας εἰς τὸ κίον νόμον παραλαβὼν ἐπ' ἀρότῳ πάλαι δῶν γησίῳ, ὃ ἢ μὲν αὐτὸς προσέπῃσιτο ἀκμαίας καὶ καλῆς παρθένου, μὲν ἄλλῳ προσδίδειν ἐπιτηρώσι, ἄγονον δ' ἐ καὶ εἰραῖ κατεκλείσσει παρθενόοι, καὶ ταῦτα, ὅρῳ φάσκων, καὶ δ' ἡλ' ὦν ἀπὸ τῆς χροῖας καὶ τῆς σαρκὸς ἐκτετηκύναι, καὶ τὸ φθαλμῶν ὑποδιδυκόντων, εἰ δ' ὅπως τοιοῦτ' ὦ παρσπαῖον δόξων ἄν, δ' ἴον παρδοποιῶμαι καὶ ἄπολαύσει γάμῳ, καταμαρῶνων δὲ πρὶν αὐτοῦ οὗτο καὶ ἐποδῶσιν κόρην, κατὰ τὴν ἰσῆσαν τῇ θησμοφῶρ φέρον εἰς πῶτα εἰς βίην; ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγαιεκτῶ, πρὸς ἑνὶ μ' ἀπῶμας λακεῖ (όμενος) καὶ λαφυσόμενος, καὶ ἔξω τ' αὐτὸς ὄντος. ἐπ' ἑνὶ δ' ἐ, ἀεπρ' ἀγματίας ἀεπρ' τῆς πῶσιν. Ζ, τί ἔν' ἀγαιεκτῶ

Subiectio.

Altera similitudo

ἡ ταπὸ
δοσις.
ἀγαιεκτῶ
κτῆσις
Plutonis
ἀπῶρην
ση.

κατ' αὐτῶν δὲ δάσιν ἐκ' ἀμφὶ πάλιν ὃ
 δίκην, οἳ μὲν δεῖπρον δ' ἄνταυτος ἀπο
 τοι καὶ ἄνδρσι, καὶ ξηροὶ καὶ σόμας, ἐπι
 κελύοντός μοι οὐδ' ἔχουσιν, οἳ δ' ἐ
 παθὰ καὶ ὁ Φηδῆς, ἀπὸ τῆς φάρυγγος
 τῶν προφῶν ὑπὸ τῶν ἀρπυγῶν ἀφαι
 ροῦντο. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔθους, σοφροσύνης
 καὶ παραπονεῖν τῷ Τίμωνα ἐν τοῖς νόμοι
 νοι. Πλ. ἐκείνος γὰρ ποτε παύσεται,
 δεῖπρον ἐκ κοφίνων τρυπημένων, πρὶν
 ὅλας ἐσφύλῃ αὐτὸν κατὰ σπυδαίῳ
 ἐξαστῶν, φθάσαι βυλόμενος ὃ ἐπὶ
 ῥολῶν, μὴ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποσῶν ἐπι
 κλύσῃ αὐτόν. ὅστις ἐστὶν τὸν Τ' Δανάῃ
 δ' ὡς πίθοι ὁ φόρος ὅστις μοι δοκῶ,
 καὶ μάτρω πασπαλῶσθαι, τοῦ κύτους μὴ
 εἰρηνοῦς, ἀλλὰ πρὶν ἐσφύλῃαι καὶ ὅν
 ἐκχυθῇ μέντοι τὸ ἐπὶ ῥέοντος, οὕτως
 οὐρύττορον εἰς πρὸς ὃ ἐκχυσθὲν κίχνη
 νος τοῦ πίθου, καὶ ἀκώλυτον ἢ ἐξοδος.
 Ζ. ὁ κύριος μὴ ἐμφράξῃται τὸ κίχνη
 νος τοῦτο, καὶ εἰς εἰς ἀπαξ ἀναπλησάμε
 νοι, ἐκχυθῇ ἐν βραχὺ σου, ῥα
 δίω: εὐρήσῃ τῶν διφθέρων αὐτοῦ καὶ
 τῶν δικιλλῶν ἐν τῇ πρυγῇ τοῦ πίθου.
 ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔθους, καὶ πλῆντις αὐ
 τόν. σὺ δ' ἐμὲ μνησὼ Ἐρμῇ ἐπ' αὐτῶν,
 πρὸς ἡμᾶς ἄνδρας κύκλωπας ἐκ τῶν
 αἰτίας, ὅπως τὸν κεραιὸν ἀκροήσαν
 τος ἐπισκοδύσασιν, ὥς ἔθνη γὰρ τιθῇ
 γμῖν αὐτῶν δεισόμεθα. Ερ. προῖτα μὲν

contra illos! quandoquidē
 utrinque poenas egregias lu
 unt, alteri quidē dum Tan
 tali in more, necq. bibere
 sinunt, necq. edere, sed ore
 sicco dūtaxat inhiāt auro,
 alteri uero dū his ceu Phy
 neo cibos Harpyiæ ipsis
 e faucibus cripiūt. Sed abi
 iam, Timone multo post
 hac infusus cordatiore. Pl.
 An ille aliquando desinet
 me ceu foraminoso cophi
 no, priusq. omnino influ
 xerim, data opera exchar
 rire, quasi conetur occupa
 re, q. minus influā, ueritus
 ne si copiosius infundar,
 ipsum undis obruā? Quo
 fit, ut in Danaidū dolium
 aquam mihi uidear allatu
 rus, frustra q. infusus, uia
 se nō continente liquorē,
 imo prius p. p. modū effu
 so qd. influat, q. influxerit.
 Adeo latus dolij hiatus
 ad effusionē, ac liber exi
 tus. Iup. Proinde in hiatū
 istum obturauerit, perpe
 tuamq. perstillationē siste
 re studuerit, te propediē
 effuso, facile inueniet fa
 gum rursus & ligonem in
 fece dolij, sed interim abi
 te, atq. illum diuitem red
 dite. At tu Mercuri fac me
 mineris, ut rediens Cyclo
 pas ex Aetna tecum ad
 ducas, quo fulmen cuspi
 de restituta refarciant.
 Nam eo nobis acumina
 to opus fuerit. Mercu
 rius. Eamus Plute. Quid
 hoc? Num claudicas?

Equi

Εἰς
 παρακί
 λωσιν.

ἀπολογ
 γία.
 προοί
 οισ.
 αἱ ἀκού
 ντες.
 ἢ προοί
 γισ.
 Tergiver
 satio.

ἢ ἐκβα
 σιν καὶ
 πλαστόρ.

δι' αὐτῶν
 τῆς
 ἐντολῆς.
 ἀποσπο
 ρῇ προο
 στικῇ.
 παρακί
 λωσιν.

Ἐπεὶ δὲ
γία.
Respon-
sio ad ro-
gationē.

ἐπιρρο-
αδ.

Obie-
ctio.

ἡ λύσις

κατὰ μί-
τᾶς αἰτίας

ἐρρόγας

σας μά-

κροτοῦσας

Equidē ignorabā o prae-
clare, te nō cecū modo ue-
rumenā claudū esse. Plur.
Atqui nō hoc mihi perpe-
tuū Mercuri, uerū si quan-
do proficiscor a Ioue mis-
sus ad quempīā, tū nescio
quo pacto tardus sum, &
utroq; claudus pede, ita
ut ægre ad metā pertinge-
re queam, sene nōnunq; in-
terim factio, qui me oppre-
riebat. Porro cū disceden-
dum est, elatū uidebis mul-
to auib; celeriorē. Vnde
fit, ut uix iam amoto repa-
gulo, ego iā præconis uo-
ce uictor pronuncier, saltu
stadiū transmensus ne ui-
dentibusquidē aliquoties
spectatorib; Mer. At ista
quidē haud uera narras,
imo ego tibi p multos cō-
memorare queam, quib;
heri ne obolus quidē erat
quo restim emerēt, statim
uero hodie diuites & sum-
ptuosos in albo curru au-
rigantes, quibus ante ne
afellus quidem supedita-
rit. Ij tamen purpurati au-
rumq; manibus gestantes
obambulant. Qui ne ipsi
quidem, opinor, credere
possunt, quin per somniū
diuites sint. Plu. Isthæc a-
lia res est Mercuri, neque
enim tū meis ipsius ingre-
dior pedibus, nec a Ioue,
sed a Dite ad istos trāsmi-
tor, qui & ipse nimirū o-
pū largitor est, ac magna
donās, id qd ipso etiā no-
mine declarat. Itaq; q̄tiēs
est mihi ab alio ad aliū de-
migrandū, in tabellas iniij-
ciūt me, ac diligēter obli-
gantes

ξας; ἡλελόθεις μὲ γονιάδαι οὐ τοῦ
φλὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ χαλὸς ὤρ.
Πλῦ. οὐκ αἰὶ τῦτα ὦ Ερμῆ, ἀλλ' ὅπῃ
τοῦ μῦθ' ἀπὸ παρὰ τινος πεμφθῆναι
ὑπὸ τῷ Διὶ, οὐκ εἴδ' ὅπως βραδύνῃς
ἐμὴ καὶ χαλὸς ἀμφοτέρωσιν, ὥς μο-
λὴν τιλῆν ἐπὶ τοῦρμα, προσηράσων-
το· ἐγὼ οὖν ἴσῃσι περὶ μένοντες, ὅπου τῶ
ῶ ἀπαλλάττω δ' ἡ, ἥ μιν οὐκ ἔστι πο-
λὺ τῶν ὀργῶν ὡκύντορον. ἄμα γοῶν
ἐπὶ τοῦ ὕπνου ληξ, καὶ ὡς ὅτι δὴ δὴ καὶ
ρύττωμαι νοσηκῆκως ὑπερπληθύνεται τὸ
σάδιον, οὐδ' ἐγὼ οὐδὲν ἐγὼ οὐκ ἔστι θάλα-
τῶν. Ερ. οὐκ ἀληθὴ ταῦτα φῆς. ἐγὼ
δ' ἐκ πολλοῦ ἂν ἐπ' ἡν ἔχοιμί σοι,
χρὲς μὲν ὅτι δόλῳ δὲ πρίστω καὶ
βρόχον ἐχέοντάς, ἄφιν ὅτι τῷ μερῶν
πλευρῶν καὶ πολυτιλῆς ἐπὶ λόντων
ἵδνουν ἐξελάνοιτας, οἷς ὅτι καὶ
ὅτι ὅτι ὑπὸ ῥῆς πώπῃ, καὶ ὅμως πῶν
φυροὶ καὶ χρυσὸν χρὸν περὶ ὅσον,
ὅτι αὐτοὶ πινδύνοντες οἷμα, ὅτι μὴ
ὄναρ πλετῶν. Πλῦ. ἐγὼ οὖν ἴσῃσι
ἐστὶν ὦ Ερμῆ, καὶ ὅτι τοῖς ἡμετέροις
πῶν βαδίζω πότι, ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
Πλῦτων ἀπὸ σάλλει παρ' αὐτῶν, ὅτι
τι πλετῶν καὶ μεγαλόδωρος καὶ
αὐτῶν δ' ὅτι, δὴ καὶ γὰρ καὶ ὅτι ὅτι
ἐπὶ τοῦ τῶν μετοικιδίων δ' ὅτι
μὴ παρ' ὅσον πρὸς ὅσον, ὅτι ὅτι
τοῖς ἡμετέροις καὶ κατὰ σῆμα καὶ
μῆροι

μῦθοι ἐπιμειλῆς, φορηδὸν ἀράμυθοι
 μετακρούουσιν. καὶ δ' μῦθον νεκρὸς ἐμ-
 σκεταιζέει σου τῆς οἰκίας πρόκειται,
 ὑπὲρ τὴν ῥόνα|α παλαῇ τῇ θόονῃ σκε-
 πτόμην, πεινιάχην τῶν γα-
 λαῶν. ἐμὶ δ' εἰ οἱ ἐπιπλίσσαντες, ἐν τῇ
 ἀγορᾷ πεινιμένοι κίχλιν ὁδοῖ, δε-
 περ τὴν χιλιδὸνα προσωβμέναν,
 τριγρόντες οἱ ποτῆοι, ἐπὶ δ' αἶν δ' τὸ
 σημάδιον ἀφαιρεθῇ, καὶ τὸ λῆνον ἐν τμη-
 θῇ, καὶ ἡ δ' ἑλτὸν ὀνομαζομένη, καὶ ὀνακ-
 ρυχομένη μὲν δ' καὶ νὸς δισπότης, ὅτοι
 συγγνωσῆς τῆς, ἡ κόλαξ, ἡ κατακνύδου
 οἰκίτης, ἐκ παλαιᾶν ἡμῶν, ὑπὲρ
 ρημῶν ἐπὶ τὴν γνάθον, ὅντι ποικί-
 λων καὶ ποικιλοπιδῶν ἡ δὲ δὲ, ὥς ὅδ' ἡ
 ἕξωρος ὡς ὑπὲρ ἡ τῆς αὐτῆς, μέγα
 τὸ μίσημα ὡς γωνιᾶν ἀπολαβὴν,
 ἐκ τῆς μῦθου ὅς περ αἶν ἡ ποτὶ ἀρπα-
 σάμηνός με, αὐτῇ δ' ἐλτὸν θίξας φέ-
 ρων, ὅντι τὸ τίς πύρρ' ἢ ἡ δ' ὀμω-
 ρῶν ἡ πῆλιν, μεγακλῆς ἡ μεγαβύς,
 ὡς πρῶταρχος μεθυσμαδίας, τὴν μά-
 τιν κίχλιν ὡς ἐκείνους ὡς ἀλλήλους
 ἀποβλίσσαντας καταλιπὼν, ἀληθῶς
 ἔχοντας ἐπὶ νῆος, οἷος αὐτὸς ὁ θύ-
 νων ἐκ μυχῶν σαγήνης δίφου, καὶ
 ἐκ ὀλίγον τὸ δ' ἐλτὸν καταπιών. ὁ δ' εἰ
 ἐμπισθὴν ἀφ' ὅσους ἐς ἐμὲ ἀπερόκ-
 λην καὶ παχυδερμῶν ἀνθρώπων, ἐν
 τὴν πῆλιν περικῶς, καὶ ὡς παλαιῶν
 ἄλλων

tes sarcinæ in morem sub-
 latum transportant. Inter
 ea defunctus ille alicubi in
 ædium tenebricosa parte
 iacet, uetere linteo in ge-
 nua iniecto tectus, de quo
 feles digladiantur. Porro
 qui me sperauerat obtine-
 re, in foro oppertit hian-
 tes, nō aliter, quam hirun-
 dinem aduolantē frigidētes
 pulli. Deinde ubi signum
 detractum est, & linteus il-
 le funiculus incisus, aper-
 tæq; tabellæ, iamq; no-
 uus dominus pronuntiatus
 est siue cognatus quispiā,
 siue adulator, siue seruili-
 bus obscœnus, qui puerili
 obsequio fauorē emerue-
 rit, etiam tum mento sub-
 raso, pro uarijs & opipa-
 ris uoluptatibus, quas illi
 iam exoletus suppeditaue-
 rat, ingens scilicet præmiū
 ferens generosus quisquis
 ille tandem fuerit, nōnun-
 quam me ipsis cum tabel-
 lis arreptū, fugiens adpor-
 tat cōmutato nomine, ut
 qui modo Pyrrhias aut
 Dromo, aut Tibius, iam
 Megacles, aut Megaby-
 zus aut Protarchus appel-
 letur. Cæterū illos nequie
 quam hiantes, seque mu-
 tuū intuentes relinquit, ac
 uerū luctū agentes, qd e-
 iusmodi Thyngnus ex inti-
 mo sagentæ sinu sit elapsus
 q nō parū magnā escā de-
 uorarit. At hic repente to-
 tus in me irruēs, homo uī-
 tæ mūdioris atq; elegatio-
 ris rudis, pingui, illotaq;
 cute, q cōpedes etiā diuin
 horrebat, et si qs præteritis
 loro

Heredi
 petæ.

τὰ ἴκα
Caita
vnañ ein
Bettler
reich
vvirt kan
niemand
mit ihm
nachkö
men.

Malepar
ta male
dilabunt.

ἐπιχρίσ
εις.

Noua
proposi
tio.

Negati
ua respō
sio.
Ratio.

Respon
sio affir
mativa.

loro increpet, arreētis stet
auribus quicq̃ pistrinum,
p̃inde uti tēplū adoret, nō
est deinceps tolerādus ijs.
quibuscū uiuit, & uerū &
ingenuos afficit contume
lia, & conseruos flagriste
dit, experiēs, num & sibi
huiusmodi liceant, donec
aut scortulo cuipiam irreti
tus, aut equorū alendorū
studio captus, aut adula
toribus sese permittens,
deierātibus Nireo formo
siorem esse, Cecrope Co
droue generosiorē, calli
diorē Vlysse, unum autem
uel sedecim pariter Croe
sis opulentiorē, momēto
tēporis semel profundat
infelix, quæ minuratum
multis ex periurijs, rapi
nis, flagitijs fuerant colle
cta. Mercurius. Ista fer
me sic habent, uti narras,
uerū ubi tuis ipsius ingre
deris pedibus, qui tandē
cæcus cum sis, uia inueni
re soles? Aut q̃ dignoscis,
ad quosnā Iupiter te misē
rit, dignos illi uisus qui di
uitijs abundant? Pl. Enim
uero, credis me reperire
istos ad q̃s mittor? Merc.
Per Iouē haudquaḡ. Ne
que enim alioqui Aristide
præterito, ad Hipponicū
& Calliā accessissem, tum
ad alios Atheniēses, homi
nes ne obulo quidem æsti
mandos. Cæterū qd facts
quandoquidē es emissus?
Pl. Sursum ac deorsum cir
cūcursans oberro, donec
imprudens in queimpia in
currero. Hic autem quib̃
guille sit, qui forte primus
me

ἄλλως μασίξαι τις ὄρθιον ἱφισὰς τῷ
ὄς καὶ τὸν μυλωνά, ὡς περ εἰ δὲ ἀκὼ
ρον προσκωδῶν, ἕκ ἑτι φορητὸς ἐστὶ
τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἀλλὰ τοὺς τεί
λυνθῶντας ὑβρίζει, καὶ τὸς ὁμοειδῶ
λως μαστοῖ ἀποπερὸ μύθου, ὅτι καὶ
αὐτῷ τὰ τοιαῦτα ἐξίστην, ἄχρῃς ἂν ἦ
ἐν πορνείδιον πῖ μπισδῶν, ἢ ποιο
φίαις ἐπιθυμῶντας, ἢ κόλαξι παραδόν
τες, ὁ μόνος ἦ μὲν ὁμορφότερον
μὴ Νιρίως εἶναι αὐτῶν, ὁ γυναικῶν ὃ
ἢ Κίχροντος ἢ Κρόβου, σωτερώτερον
ὃ τῷ Ὁδυσσεύς, πλεσιώτερον ὃ συ
ναμα Ἑρμείων ἐκκαίδικα, ἐν ἀπερῇ
ἢ χρόνῳ ἄθλιος ἐκχίη τὰ κατ' ὀλίγον
ἐκ πολλῶν ἐπιπορῶν, ἢ ἀρπαγῶν καὶ
παινεργῶν σωθεληρίαινα. Ερ. αὐτῷ
πῶς χιεῖν φησὶ τὰ γιγνώμμενα. ὁ πό
παν δ' εἶναι αὐτόπτες βαδίζῃς, πῶς οὐ
τω τυφλὸς ὢν ὑρῖσκες τὴν ὁδόν, ἢ
πῶς ὁ γινώσκεις, ἐφ' οὗτος ἂν σε ὁ
Ζεὺς ἀποδείλῃ, κρίνας εἶναι ἢ πλου
τῆρ ἀξίους; Πλου. οἷον γὰρ ὑρῖσκεν
μὴ οἱ πνίς εἶσι; Ερ. μὰ τὸν Δία οὐ
πάνυ, ἔγωγ' ἀειδείδω καταπῶρ.
Ἰππονίκῳ καὶ Καλλιᾷ προσήεις, καὶ
πολλοῖς ἄλλοις ἀθλῶσάων, εἰδὲ ὅσο
λ' ἀξίους, πλὴν ἀλλὰ τί πρῶτ' ἴδεις τε
ταπειμῶντας; Πλου. ἄνω καὶ κάτω
πλουθεῖμαι πεινοσῶν, ἄχρῃς ἂν λάθω
πνὶ ἐμπιστῶν. ὁ δ' αὖ, ὅς τις ἂν πρῶτος

μοι πόριτύχῃ ἀπαγαγῶν, πρὸς αὐ-
τὸν ἔρχεται τὸν Ερμῆν, ἐπὶ τῷ πα-
ραλόγῳ τοῦ κρόνου προσκυῶν.
Ερ. ἄκῃρ ἐξηπάτη δ' Ζεὺς, αἰόμε-
νός σε κατὰ τὰ αὐτῷ δοκῶντα πλε-
νίστην ὅσους αἰοῖται τοῖς πλουτέων ἀ-
ξίους; Πλῦ. καὶ μάλα δικαίως ὦ-
ραβὶ ὅσα τυφλὸν ὄντα ἐδῶς, ἔπιμ-
πων ἀναζητήσονσα δυσσώρῳ οὐ-
τω χρεῖμα καὶ πρὸ πολλοῦ ἐκλεισθε-
νός ἐκ τῆς βίβου, ὅπερ ἔδ' ὁ Λυγκόβη-
ς ἀξέδωροι ῥαδίως, ἀμαυρόν οὐτω
καὶ μικρόν ὄν. τοιγαρῶν ἅτι τ' ἔμην
ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, πονηρῶν δ' ἐ-
πλείωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ πατρὸς ἐπι-
χρότων, ῥᾶρον ἐς τὸς τοιοῦτους ἐμπί-
πῳ περὶ ὧν, καὶ σαγηνόομαι πρὸς
αὐτῶν. ἔτα πῶς ἐπεδ' ὦν καταλί-
πης αὐτὸς, ῥαδίως φεύγεις, ἔκ ἐδῶς
τῷ δόρῳ; Πλῦ. ὅξυνδ' ὀρκῆς τότε
πῶς καὶ ἀρτίπης γίγνομαι πρὸς μό-
ρον τὸν καρὸν τ' φυγῆς. Ερ. ἔτι δ' ἡ
μοι καὶ τὸτο ἀπόκρισαι, πῶς τυφλὸς
ὢν, ἐρῆσεται γὰρ, καὶ προσέπι ὡχρὸς
καὶ βαρὺς ἐκ τοῖν σκυλοῖν, τοσούτους
ἐρασὰς ἔχοις, δις τε πάντας ἀπεβλῆ-
σαι ἔς σε, καὶ τυχοῖτας τῷ δόρῳ
μονῇν οἶδα, ἐπὶ δ' ἐπὶ ἀπὸ τύχου, ἔκ
ἀνέχου (ἴστας, οἶδα γὰρ πῶς ἔκ
ὀλίγου αὐτῶν οὐτω θύσυσσώσας
ὄντας, δις τε καὶ ἑς βαθυκύντα πόν-
τον

me nactus sit, abducit, ac
possidet, te Mercuri pro
lucto præter spem subie-
cto uenerans atque ado-
rans. Mercurus. Num ergo
fallitur Iupiter, qui quidē
credat ex ipsius animi sen-
tentia, ditari abs te hos,
quos ille dignos existima-
rit, qui discescerent? Pluto.
Et iure quidem optimo
fallitur o bone, quippe q
quum me cæcum esse non
ignoret, emittat uestigatū
rem usque adeo repertū
difficilem, & iam olim e-
uira sublatā, quā ne Lyn-
ceus quidem facile inueni-
ret, quæ nimirū adeo ob-
scura sit ac minuta. Itaque
cum rari sint boni, impro-
bi porro in ciuitatibus o-
mnia obtineant, oberrās
facile in huiusmodi mor-
tales incurro, ac retibus il-
lorū iligor. Mercurius.
At qui sit, ut quoties eos
deseris, celeriter auugias,
quum uix sis ignarus? qu-
Pluto. Tum demum acu-
tū cerno pedibusque ua-
leo, ubi ad fugam tempus
inuitat. Mercurius. Iam
illud quoque mihi respon-
de, qui sit, ut quum sis o-
culis captus (dicendum
enim est) præterea palli-
dus, postremo claudus,
tam multos habeas aman-
tes, adeo ut omnes respi-
ciant in te, & si possint
felices uideantur, sin fru-
strentur, non sustineant ui-
uere? Ex his equidem nō
paucos noui, qui sic per-
dite te amant ut se aereo
escopulo piscosi in æquo
ris

ὁμορο-
ρά.

λύσις
ποιοῦν
ἀπολο-
γία.

Clausula.

ὁμορο-
ρά.

ἀποκρι-
σις,

quando
Pluto ui-
deat.

Interre-
re cum tot
habeat
amantes.

ἀνέχου

σκα-
αἰσθησις

παρα-
γματο-
δὴς ἀνα-
νύμω.

ἀποκρί-
ναι πρὸς
τὰς αὐ-
τάς.
Effectus
diuitiarū
Inscitia,
& error

vis alta, præcipites abiece-
ris, rati fastidiri sese abste-
rere, quod illos nullo
pactio respexisses. Quamq̃
fat scio, tu quoq̃ fareber-
is, si quo modo tibi ip̃si
notus es, furere istos geius
modi amore sūdemetati.
Plut. At enim credis me,
qualis sū, talē istis uideri,
nēpe claudū aut cæcū, aut
si quid aliud adest mihi ui-
tij. Mer. Quid ni o Plute?
nāi forte & ipsi omnes ce-
ci sunt. Pl. Haud cecī qui-
dē, o optime, uerū inscitia
errorq̃ quē nūc occupāt
omnia, illis offundūt tene-
bras, ad hæc ipse quoq̃ p̃
omnia deformis sum, per-
fona uehementer amabili
tectus inaurata, gēmisq̃ pi-
cturata, ac ueris coloribus
amictus eis occurro, at illi
rati sese natiui uultus uenu-
statem aspicere, amore ca-
piuntur, & penit non poti-
entes. Quod si quis me to
corpore renudatū illis
ostēderit, dubio p̃cul futu-
rū sit, ut seipsi dānent, qui
tātō opere cecutierint, ad-
mātes res neutiq̃ amādas
ac fœdas. Me. Quid ergo
posteaq̃ eo peruētum est,
ut iā diuites euaserint, iāq̃
p̃sonam sibi circumposue-
runt, rursus falluntur. A-
deo ut si quis illis detrahe-
re conetur, pene caput po-
tius, quam personā abijci-
ant. Neq̃ enim uerisimile
est

τι ἵξαπαθόνται, καὶ ὅτι
τὴν κεφαλὴν ὑπὸ προσωπίου
προσητοιγμένην αὐτοῖς ἐν γὰρ δὲ καὶ τὸ
ἀγνοῦν

τον φρόντοδ, ἡρρίσαν αὐτοὺς, καὶ
πρωτὶν περικλιβάρει ὑπερορῶσαι
νομίζοντοδ ὑπὸ σοῦ, ὅτι πορ οὐδὲ
ἔρχω ἰώρας αὐτοὺς. πλὴν ἄλ-
λὰ καὶ σὺ ἐν, ἡ οἶδα, ὅτι ὁμολογῶ
σθαι ἔλεξαι σάουτο, καρῶσαι
ἐπὶ αὐτοὺς, ἱρωμίνω θιούτῳ πι-
μυμνωότας. Πλ. οἷα ἄδύτοι, οἷ
ὅς ἐμι δρῶδ αὐτοῖς χαλὸν ἢ τυ-
φλὸν ἢ ὅα ἄλλα μοι πρόσισται. Ερ.
ἡλλὰ πῶς ὧ Πλῦτι, ὅ μὴ τυφλὸν καὶ
αὐτοῖς πάντες ἀσίσιν Πλῦ. ἔ τυφλοὶ δὲ
ἄεισι, ἀλλ' ὅ ἀγνοια καὶ ὅ ἀπάτη, αἱ
πικρὺν κατέχουσιν τὰ πάντα, ἐπι-
σκιάζουσιν αὐτοὺς. ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ ὥς
μὴ ποιῶσιν ἄμορφος ἦν, προ-
σωπίου πρὸς ἑαυτοὺς ἱρασμῶτατον.
διὰ χρῶτον καὶ λιθοκόλλητον καὶ πο-
κίλα ἐνδύς, ἐν τυγχάτω αὐτοῖς. οἱ δὲ
αὐτοπροσώπον οἰόμενοι ὅρα ἔν τῷ
κάλλει, ἱρῶσι, καὶ ἀπόλλωται μὴ ἐν
τυγχάτοντες, ὥς ὅτι τις αὐτοῖς ὅ-
λον ἄπο γομνῶδες, ἐπὶ ἀδίδειμι, ἀ-
λὸν ὥς κατεχίνωσκειν ἐν αὐτῷ ἀμο-
βλῶτοντες τὰ τηλικαῦτα, καὶ ἱρῶ-
τες ἀνιράσαν καὶ ἀμόρφων πρᾶ-
γματων. Ερ. τί ὅν ὅτι ἐν αὐτῷ ὅ-
δὴ ὅδ' πλουτῶν γινόμενοι, καὶ τὸ
προσωπίζον αὐτὸ περὶ ἑαυτοῖς, ἐν

ἀγνοῖν ἀκὸς, αὐτὸς δὲ ἐπὶ χρεῖσιν
 ἢ ὁμορφίᾳ ἐστὶν ἠσθῶν τὰ πάντα
 τα δρῶντας. Πλού. ἔκ δόλ' ἄρα ὧς εἶ-
 μῃ, καὶ πρὸς τὸ τὸ μοι σωμαγωγί-
 ται. Εἶ. τὰ τοιαῖα. Πλού. ἐπιδόξ-
 ης ἐντυχὼν τῇ δόξῃ αὐτοῦ πᾶσι
 τὸ ὄφρ' αὐτὸν ἐσθ' ἐχέτω με, συμπαρ-
 σθ' ἐχέτω μετ' ἐμὲ λαθὼν ὁ τύφος
 καὶ ἡ ἀνοία καὶ ἡ μεγαλαυχία, καὶ ἡ
 μαλακία, καὶ ὕβρις, καὶ ἀπειθή, καὶ ἄλ-
 λα ἅτ' αὖτε ἐμυρία ὑπὸ δ' ἡ τούτων ἅ-
 πάντων καὶ ἀληθεύεις τῇ ψυχῇ, θά-
 μάσθ' ἐπεὶ τὰ ὅσα μακάρα, καὶ ὁρεῖται
 τὸ φερόμενον, καὶ μετ' ἐπὶ πάντων ἐκείνων
 πατόρα τῶν ἐσπληλυθότων κακῶν
 τίθηται, διορυφορῶμενον ὑπὸ αὐτῷ.
 καὶ πάντα πρῶτον πᾶσι δὲ ἡ
 μετ' ἐπὶ αὐτῷ ὑπομένειν ἔν. Εἶ. ὡς ὅ-
 λ' ὅς ἐστι ὧς πλεῖν, καὶ ὁλιωρὸς καὶ δὴ
 σκάθειος καὶ σφραγισμένος, ὅτε μί-
 σαι αὐτοῦ παρὶ χροῦτος βιβλά-
 σαι, ἀλλ' ὅτι πρὸς ἐγχείλεις ἢ οἱ ὀφεί-
 σθαι τὸ δακτύλων ἀπαπτόμενος ἔκ οἱ
 δὴ ὅπως ἡ πονία δ' ἐμπαλιν ἐξώ-
 ρησται καὶ ὁλιωρὸς, καὶ μυρία τὰ ἄγ-
 κιστὰ ἐκπεφυκότα ἐξ ἅπαντος το-
 σώματός ἐχέτω, ὡς πλησιάζουσιν
 αὐτῷ ἐχέτω, καὶ μὴ ἐχέτω ῥαδίως
 ἀπολυθῆναι. ἀλλὰ μετὰ τὸ ὅτι φλυ-

est etiā tū illos ignorare,
 auro bractearā esse formā
 quāvis intus cūcta inspece-
 rint. Pl. Ad id non parum
 multæ res, o Mercuri, mihi
 sunt adiūmēto. Mer. Quæ
 nā? Plu. Simulatæ qui me
 primū nactus est, aptis so-
 ribus exceperit, claculum
 una mecum introit clavis,
 uecordia, iactantia, molli-
 ties, uiolentia, dolus, atq;
 alia item innumerabilia, a
 quibus omnibus postea
 est animus occupatus, iā
 admiratur quæ neutiquā
 sunt admirāda, & appetit
 ea quæ sunt fugiēda, & me-
 cunctoꝝ illorū partem in-
 gressorū malorum stu-
 puit, illorū satellitio ualla-
 tum, quidiū potius passus
 rus, quam uti me cōpella-
 tur reicere. Mer. Vt leuis
 ac lubricus es Plute, reten-
 tu difficilis ac fugax, neq;
 ullam præbens ansam cer-
 tam quo prensus tenere,
 sed nescio, quomodo an-
 guillarū ac serpentū in mo-
 rem inter digitos elaberis
 At e diuerso paupertas ui-
 scosa præstū facilis, totoq;
 corpore mille uncōs gerit
 hamos, ut q; tetigerint, illi
 co hæreāt, nec facile queāt
 auelli. Verū interea dum
 nugamur, rē haud paruatū
 omisimus. Pluto. Quam?
 Mer. Nempe quia thesau-
 rum nō adduxerimus, qd
 uel in primis erat opus.

Pl.

αρεῖντας ἡμᾶς πρῶτον ὅτι μικρὸν δόξαται. Πλού. τὸ πεῖν. Εἶ. ὅ-
 τι τὸν θεσφαρὸν ἔκ ἐπηγορεύεται, ὅτι πρὸ ἐστὶν ἀλλοῖα.

II.

Vecor/
dia, super
bia, pter
nitas, etc.

κατὰ συ

ναθροισ

σμός.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

θίστα.

Pluto. Iſthac quidem ex parte bono ſis animo.

Nam non niſi in terra reſiſto illo ad uos aſcendere ſolco, iuſſoq; intus manere foribus occluſis, neque cuiquam aperire, niſi me uociferatẽ audierit.

Iuſſio.

Mercurius. Iam igitur Atticam adeamus. Et me ſequere chlamydi adhærẽs, donec extremam uiam at tigerimus. Plutus. Recte facis Mercuri, quum me per uiam ducis. Etenim ſi me defereres, forſan oberrans in Hyperbolũ aut Cleonem inciderem. Sed

ὁρώμεν.

quis hic ſtridor ceu ferri ſaxo impacti? Mercurius.

σις.

Timon hic eſt, qui proxi

ἀπόκρισις.

mẽ montanum & petrico

σις παρὶς.

ſum fodit ſolum? Papæ,

ἡ προσώπου.

adeſt & Paupertas, & La

Collatio

bor ille, tum Robur, Sa

paupertas

pientia, Fortitudo, atque

τις & eius

quodrum omnium agmen

τὰ φοβή

Fames cogit, longe præ

ρά.

ſtantiũs quam tui ſint ſatel

ὁ φόβος.

lites. Plutus. Quin igitur

Adhorta

quam ocuſſime diſcedimus

tio.

Mercuri? Neque enim ullum

ὡς τῆς π

operæ precium fecerimus cum homi

νίας ὁρώ

ne eiufmodi uallato exer

τησις.

citu. Mercurius. Secus uiſum

ἀπόκρισις.

eſt Ioui: quare ne metu

σις.

deterreamur. Pauper

θαύμα

tas. Quo hunc nunc Argi

σις.

cida manu abducis? Mer

curius. Ad hunc Timo

nem, ad quem a Ioue ſumus

ire iuſſi. Paupertas. Ita

ne ruſum Plutus ad

Timonem? poſteaquam

iſpum ego male habentẽ

Πλ. θάρρα τοῦτο γὰρ ἔπειτα, ἐν τῇ γῇ

αὐτὸν καταλέπων ἀνδράχομαι παρ

ὑμᾶς, ἐπιſκῆψας ὑδὸρ μίσην ἰσ

πικλοσάμενον τὴν θύραν, ἀνείσθην

δὲ μηδ' αὖ, ἢν μὴ ἐμοῦ ἀκούσῃ ἑὸς

σπαντῶ. Ερ. οὐκ οὐρ ἐπιβοῶντα μὲν

δὴ τῆς ἀτυχίας, καὶ μοι ἔσπου ἔχόμε

νος ἡ χλαμύδῳ, ἄχρη δὲ πρὸς τὴν

ἰσχυρίαν ἀφίκομαι. Πλ. οὐ ποῖα

ὦ Ερμὴ χεραγωγῶν. ἐπὶ ἣν γὰρ

πυλῶν με, ὑπερβολῶς τάχα ἡ

κλίων ἐμπισσύμαι πεινῶσθ'. ἀλλὰ

τίς δ' ἔβρος ἔτις ἴσθ', καθάπερ σιδη

ρον πρὸς λίθον; Ερ. ὁ Τίμων οὐθὶ

σκάπῃ πλησίον, ὅρατον καὶ ὑπόλειπον

γῆδιον. πτωχαί, καὶ ἡ πτωχία πάρις,

καὶ ὁ πόνος ἰκάνῳ. ἡ περὶ δὲ τῇ καὶ

ἡ θρία καὶ ἡ ἀνθρία, καὶ ὁ τοῦτος ὁ

χλός τ' ὑπὸ τῷ λιμῷ ταχέως ἀν

πάντων, πολλὸν ἀμείνεις τῶν σῶν δο

ρυφόρων. Πλ. τί οὐρ οὐκ ἀπαλα

λατόμιθα ὦ Ερμὴ τὴν ταχίστην;

οὐ γὰρ ἂν τι ἡμῶς θράσσαντα ἀξίον

λογῶν πρὸς ἀνθρία, ὑπὸ τηλαυγέου

σφατοπίδου πειναχόμενον. Ερ. ἄλλ

ως ἴσθ' ἡ τῷ Διὶ, μὴ ἀποδεδεικ

μῶν εἶναι. Π. οὐ τοῦτον ἀπέρχεται ὁ

ἀρεθόντα, χεραγωγῶν; Ερ. ἐπὶ

ταχέως τ' Τίμονα ἐπὶ μὲν ἡμῶν ὑπὸ τῷ

Διὶ. Π. νῦν ὁ Πλὺς ἐπὶ Τίμον

να, ὁπότε αὐτὸν ἐγὼ περὶ ἔχοντα

ὑπὸ

ὑπὸ τῆς τρυφῆς παραλαβούσαι, τοίσοι παραδούσαι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πόνῳ, γυναικὸν ἀνδρα καὶ πολλὰ ἄξιοι ἀπιδέξαι. οὕτως ἄρα δὴ κατεφρόνητ' ὑμῖν ἡ Πρωία δοκῶ, καὶ δὴ δίκητ' ὥς θ' ὁ μόνον κτήμα ἔχον, ἀφαιρῆδ' ἐμὲ ἀκείῳ πρὸς ἀρετὴν ἐξαργασμένον, ἵν' αὐθις ὁ Πλὺτ' ὁ παραλαβὼν αὐτὸν ὕβρις καὶ τύφος ἐγχαίρει (αἱ ὁμοί), τῷ πάλαι μαλθακὸν καὶ ἁγανῇ καὶ ἀνόητον ἀποφύγας, ἀποδίδ' ἄλλιν ἐμοὶ ῥάκ' ὅθ' ἡ γυναικὴ μινον. Ερ. ἰδοξε ταῦτα ὦ Πρωία τοῦ Διὸς. Πω. ἀπὸ ῥουμαι καὶ ὑμῶς δ' ἐμὲ Πίνε καὶ Σοφίᾳ καὶ οἱ λαοὶ τοῖ, οἱ ἀκαλυθῆτέ μοι. ὅτ' ὁ δ' ἐτάχα ἴσεται, οἷσα ἐμοὶ ἔσονται ἀπολείψας, ἀγαθὴν σωδὸν γόν, καὶ διδάσκαλον τὸν ἀρίστον, ἢ σωδὸν ὕψιστος μὴ τὸ σῶμα, ἱρρόμιν' ὁ δ' ἐπὶ τὴν γυναικὴν διητέλεισεν, ἀνδρὸς βίον (ἔρ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποδίδ' ἑπὶ τὴν, τὰ δ' ἐπειτα καὶ πολλὰ ταῦτα ἐσπερ' ἐστὶν ἀλλότρια ὑπολαμβάνων. Ερ. ἀπὸ ῥουμαι, ὑμῶς δ' ἐπὶ προσίωμιν αὐτῶν. Τί. τίνας ἐστὶ ὁ πατάρατοι; ἢ τί βυλόμενοι δ' ὄυρο ἔκτε, ἀνδρα ὀργαζόμεν καὶ μεθοφόρον ἐνοχλῶσιν τοῖς ὅλ' οὐ χαίροντες ἄπιτε μιᾶροι πάντες ὄντες, ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλ' ἀλλὰ τοῖς βύλοις καὶ τοῖς λίθοις

ob delicias recipiens, cōmandansque Sapientiae & Labori, strenuum, mul-
tisque precij uirum reddi-
di. Adeo ne despicienda, ἀγανά-
iniuriæque idonea uobis κτησις.
Paupertas iudicor, ut hūc, quæ mihi unica erat pos-
sessio, eripatis, iam exa-
ctissima cura ad uirtutem
excultum, ut Plutus hic u-
bi denuo susceperit, per
contumeliam & arrogan-
tiam, illi manu iniecta, ta-
lem reddiderit, qualis er-
rat dudum, mollem & igna-
uum ac uerorem, rur-
sum mihi restituat, ubi iā
nihili factus erit, & reijcu-
lus? Mercurius. Sic o Pau-
pertas Ioui placitum est. μετασ-
Paupertas. Equidem a-
deo: at uos Labor & Sa-
pientia, reliquique conse-
quimini me. Porro hic Cō-
cessio breui cognoscet, qualis in
cū iussio se fuerim, quam nunc re-
ne. linquet, nepe adiutrix bo-
na, & rerum optimarum
doctrinæ, qui quum donec
habet commercium, fa-
no corpore, ualentiq; a-
tatis com-
nimo perseuerauit, uirilē mēdatio
exigens uitam, & ad sese
ab effe-
respiciens, superuacua au-
tibus.
tem & uulgaria ista alie-
na, ita ut sunt, existimans.
Mercurius. Discedunt il-
li, nos ad eum adeamus.
Tim. Quinam estis o sce-
lesti? Aut quid uolentes
huc uenistis homini ope-
rario mercenarioq; nego-
ciū exhibiturū? uerū haud
quaquā læti abibitis, sce-
lesti ut estis omnes. Nam
ego uos illico glebis &
faxis

Hortatio
Indignatio.

Dehorta
tio uel
ἀπαρό-
ς δουσις.
ἀφ' ὧν
σις.
Iussio.

Repetit
minas.
Ratio
ὅτι μισό-
θιος, καὶ
μισάν-
θρωπός
ἐστι.

Dehorta-
tur ab i-
sta feroci-
tate, &
suadet ut
Plutū re-
cipiat.

Refusa-
tio, & cō-
temptus
diuitiarū

ἡ κληψίς

κατηγό-
ρος.

Mercurius. Nequaquam
o Timon, ne seruo, neq
enim teries mortales, ue-
rum ego sum Mercurius,
hic Plutus. Misit nos lupi-
ter, uotis tuis exaudivit.
Quare, quod bene uertat,
opes accipe delictens a la-
boribus. Timon. Acqui
uos iam ploraueritis, etiā
si dixitis, ut dicitis Siqui-
dem odi pariter omnes
tum deos tum homines.
Sed hunc cecum, quisquis
hic fuerit, mihi certum est
ligone impacto commi-
nuere. Plutus. Abeamus
per Iouem Mercuri quan-
doquidem hic homo mi-
hi uidetur non mediocri-
ter insanire, ne malo quo-
piam accepto discedam.
Mercurius. Ne quid fero-
citer Timon, quin exue
potius penitus istam fero-
citate, asperitatemque,
ac manibus obuijs exci-
pe bonam fortunam, rur-
sum diues esto, rursus A-
theniensium princeps, &
despice ingratos istos so-
lus ipse feliciter agens.
Tim. Nihil mihi uobis
est opus ne obturbare.
Sat opum mihi ligo p̄te
rea fortunatissimus sum,
si nemo propius ad me
accefferit. Merc. Adeone
quæso inhumaniter? Hæc
ego sæua Ioui refero atq
immania dicta? Atqui
par erat forsitan homi-
nes tibi haberi inuisos, ut
qui tam multa indigna in
te commississent, deos o-
dio se, & sequinequaquam
erat

λίθοις σώτηίῃσιν. Ερ. μηδὲ μὲν δ
Τίμων μὴ βάλῃ, ὃ δὲ ἀνθρώπους ὄν-
τας βάλῃ, ἀλλ' ἰγὼ μὲν Ερμῆς εἰμι,
ὅς ἐστι δὲ ὁ Πλούτος. ἱππομῆς δὲ ὁ
ἰός, ἱπποκύνθου τὸ δούχον. ὅστις ἀγα-
θὴ τύχη δὲ χρεὶ ὄλβον, ἀποσάει τ
πότων. Γί. καὶ ὁ μὲν οἱ μῶξιδι ὄδῃ,
καὶ τοι θεοὶ ὄντες, ὡς πατέ. πάντες
γαρ ἅμα καὶ θεοὶ καὶ ἀνθρώποι
μισοῦσι τοὺς δὲ τὸ τυφλόν, ὅς ἐστι
ἢ, καὶ ἱππομῆς μοι δοκεῖ τῇ δίκῃ
λε. Πλ. ἀπίστω μὲν Ερμῆς πρὸς τὸ
Διὸς, μελαγχολῶν γὰρ ὁ ἀνθρώπος
ὃς μὲν μοι δοκεῖ, μὲν πρὸς ἀν-
τίθετον προσλαβόν. Ερ. μὴν σκα-
δὲν δὲ Γίμων, ἀλλὰ εἰ πάῃ τῷτο ἄ-
ριον καὶ βελτίονα λαβόν, προσέειπε
τῷ χρεὶ λαμβόνει τὸν ἀγαθὸν τὸ
χρῆμα, καὶ πλοῦτα πάντων, καὶ ἴδιον Αθῆ-
ναίων τὰ πρῶτα, καὶ ὑπερόρα τὸ ἀ-
χάριτον ἐκείνους μόνους αὐτοὺς ἐν δα-
μονδῇ. Γί. ὅστις ὁ μὲν δὲ εἰμαι, μὲν
ἐνοχλῶν μοι, ἰκονὸς ἐμοὶ πλοῦτος
ὁ δὲ κίλλα, τὰ δὲ ἄλλα δὲ δαμνῶ
κατὰ τὸς ἄλλους, μηδὲ μοι πλοῦτα ἴσιν
εἰσι. Ερ. οὕτως ὅς τῶν ἀποσβεστικῶν
δὲ φέρω δὲ μῦθον ἀπὸ τῆς κρα-
τῆς, καὶ μὲν ἐκὸς ἔστιν μισάνθρωπος
μὲν εἶναι σε, ὅτι αὐτὸς ὑπὸ αὐτῶν δὲ
πικροθύτοι, πιστότερον δὲ μηδὲ μὲν
οὕτως ἐπιμολυνμένων σου τῶν
θεῶν

Θεῶν. Τί. ἀλλὰ τί μιν ὦ Ερμῆ κη
 τῷ Διὶ πλεῖστη χάρις ἔπιμιλείας,
 τοιοῦτ' δὲ τὸν Πλούτον εἰκὼν λάβοι
 μιν. Ερ. τί δ' ἴς; Τί. ὅτι κη πάλαι μιν
 εἶπον κακῶν μοι αἰέτος ἔξῃς κατ' ἴσιν,
 κόλαξί τε παρὰ δούς, καὶ ἐπιβούρῳ
 λους παγαγῶν, καὶ μῖσθ' ἐπι-
 γήρας, κη ἡδοναθῆα σφόδρ' ἔθρας,
 καὶ ἐπίφθορον ἀποφύνας. τέλθ'
 δ' ἐφ' ἡμεῖς ἀπ' αὐτοῦ, οὕτως ἀπ' ἴσως
 καὶ προσδοκῶς. ὃ βελτίστη δὲ πινυ-
 νία πόνοισι μιτοῖς ἀνθρῳκότητις
 καταγεμνάσασα, καὶ μὴτ' ἀληθῆς
 αἰς καὶ παρ' ἑρμῆας πρὸς μιλοῦσα,
 τάτ' ἀναγκῶν κάμνοντι παρ' ἄλλοις,
 καὶ τῶν πολλῶν ἐκένων καταφρο-
 νῶν ἐπαδύουσα, ἐξ αὐτοῦ ἱμῶ τὰς
 ἱλπίδας ἀπαρτῶσά μοι ἔβίβ', κη
 δ' ἔξασα ὅς τις ἦν ὁ πλεῖστος ὁ ἐμὸς,
 οἷν οὐτ' ἐκόλαξ' ὁ παύων, οὐτ' ἐσυχ-
 φάντης φοβῶν, οὐδ' ἡμῶ παροξυν-
 θῆς, εἰκ' ἐκκλησιαστῆς ἡγοροφρόνας
 εἰ τύραννος ἐπιβυλόμενος ἀφελίδης
 δύναται ἂν. ἱερῶ μένος τοιγαρὲν ὕψι
 πρὸ τῶν πόγων, τοιοῦτ' ἔχρη' ἰφιλο-
 πόνοισι ἐπεργάζοιτο, ὅθεν ὁρῶν
 ἐν αἰετῶν κακῶν, ἰαυὰ καὶ σφόδρ' ἱ-
 χροτὰ ἀλφειτα παρὰ τῆς διέκλει-
 λης. ὅτι καλὶν θρομῶ ἀπιθί ὦ Ερ-
 μῆ, ἢ Πλῦτον ἀπαγαγῶν τῷ Διὶ.
 ἱμοὶ δὲ τοῦτο ἱκανὸν ἔστι, πάντας δὲ
 θυρόπους

erat consentaneum, quum
 illi tātopere tui curā agāt.
 Tim. Ac tibi Mercuri, Io
 uicq; quod me respicitis,
 plurimam equidē habeo
 gratiam, ceterū hunc Plu-
 tum nequaquā recepero.
 M. Quid ita? Tim. Quo-
 niam pridem innumerabi-
 liū malorum hic mihi fuit
 autor, quum me assentato-
 ribus proderet, insidiato-
 res in me inuitaret, cōfla-
 ret odiū, illecebris corrū-
 peret, inuidiæ obnoxium
 redderet, deniq; quū me
 adeo perfide ac prodito-
 rie deflueret. Cōtra pau-
 pertas optima, me labori-
 bus viro dignissimis exer-
 cens mecumq; uere & li-
 bere cōuiuens, & quibus
 opus erat, suppeditaui la-
 boranti, & uulgaria ista
 cōtēnere docuit, effecitq;
 ut mihi uite spes omnise
 me ipso pēderet, demon-
 strans quānā essent opes
 uere meæ, nēpe quas neq;
 adulator assentās, neq; sy-
 cophanta minitans, neq;
 plebes irritata, neq; cōcio-
 nator suffragiorū autor,
 neq; tyrānus intētus infi-
 dijs queat eripere. Itaq; iā
 ualidus effectus ob labo-
 rē, dum hunc agellū gnaui-
 ter exerceo, neq; quicquēo-
 rū que sunt in ciuitate ma-
 iorū aspicio, abunde ma-
 gnū & sufficientē uictū mi-
 hi ligo suppeditat. Quare
 tu Mercuri, q̄ uenisti uiam
 remetiens, recurre, una te
 cum Plutū adducēs ad Io-
 uem. Illud mihi sat fuerit,
 si offereris, ut omnes mor-

ἀπόκρι-
 σις κατ'
 ὁδοῦσα.
 γωγῆρ.
 Ratio.
 Accusa-
 tio diui-
 tiarū ab
 effectu, et
 accidenti-
 bus.
 ὁδοῦσά
 ὁδοῖς.
 Pauper/
 ratis cō-
 mēdario.

Veræ di-
 uitie que-
 δεικόν
 ἀποφάν-
 κόν.

Ab effe-
 ctu.

Commo-
 da agri-
 culturæ.

Cōclusio
 qua iterū
 rejicit
 Plutū.

Respon-
der ad u-
trumq̃.

ἀξίως

διλημι

μαπκῆ.

Assensus
ad perit-
tionem.

Occupa-

tio ad

δικαιο-

λογία.

κατάστα-

σις, ὁ

conclusio.

Ratio, et

minor p-

olitio.

Occupa-

tio & de

fenfio p-

remotio

nē crimi-

nis in ma-

le utentē

ἀνέκστη

γορία.

Respon-

sio ad a-

liam accu-

sationem

p recrimi-

nationē.

tales per omnē statem ei-
let. Mer. Nequāq̃ o bone
neq̃ enim omnes ad ei-
landum sunt accommodi.
Qui tu iracūda pueriliacq̃
illa mulla face, ac Plutum
excipe. non sunt reiiciēda
munera, quē a Ioue, phiciz
scūtur. Plu. Vin Timō ut
cōtra te partes defendam
meas, an graniter feres si
qd dixerō? Ti. Dicitō, ne
multis tamē, neq̃ cū pro-
amijs, quemadmodū per-
ditissimū isti solēt Orato-
res. Sustinebo enim te lu-
ius Mercurij gratia paucis
dicentē. Plu. Atqui multis
mihi potius erat dicendū,
tot nominibus abs te ac-
cusato. Attramē uide, num
qua in rete, quēadmodū
ais, laceram? qui quidē dul-
cissimā quarūq̃ rerum
tibi extiterim autor, opī-
fexq̃ autoritatis, prae fidē
tiq̃ coronarum, aliarū item
uoluptatū, mea opera con-
spicius eras, celebris, &
obseruandus. Cæterum si
quid molesti ab adulatori-
bus accidit, nō mihi potes
imputare, quin ipse magis
abs te sum affectus contu-
melia. ppterea quod me
tam ignominiose uirissillis
excecratis suppeditaris, q̃
te mirabātur, ac prestigijs
dementabant, mihiq̃ mo-
dis omnibus insidias strue-
bant. Porro qd extremo
loco dixisti, te a me prodi-
tū, desertumq̃ fuisse, istud
criminis in te possū retor-
quere quā ipse sim modis
omnibus a te reiectus. pre-
cepsq̃ exactus ex edictis
Vnde

θρώπυς ἡβηδὼν οἰμῶ(εν ποιῆσαι.
Er. μηδὲ μὴς ὦ γαθί. οὐ γὰρ πάντες
ἐσὶν ἱπιτῆθαι πρὸς οἰμωγῆν, ἀλλ'
ἔα τὰ δργίλα ταῦτα, καὶ μέγα κινῶδη,
καὶ τὸν Πλαῦτον παρὰ λαβῆ. οὐτὶς ἄ-
πρόκλητά ἐστι τὰ δῖδρα τὰ παρὰ το-
Διός. Πλαῦ. βούλῃς ὦ Τίμων δίκαιος
λογέσσομαι πρὸς σε, ἢ χαλινάσεις
μοι λέγοντις; Τί. λέγε, μὴ μακρὰ μὲν
τοῖς, μὴ ὅ μετὰ προοιμίῳ, δεσπῶ οἱ
ἐπίτριπτοι ῥύτορες. ἀνέξομαι γὰρ
σε ὀλίγα λέγοντα, σὺ δὲ ἔ Ερμῇ τοτο-
νί. Πλαῦ. ἰχρὺν μὲν τοι ἴσως καὶ μα-
κρὰ ἐπέην, οὐτὼ πολλὰ ὑπὸ σε κατη-
γορευέιντα. ὁμοῦ δὲ ὅρα, ἄτι σε ὡς
φῆς, ἡδίκηκα, ὅς τῶν μὲν ἡδίστων ἄν-
πάντων ἀνδρῶν θι κατέσω, τιμῆς καὶ
προσφίας καὶ σφάνων, καὶ τῆς ἄλλο-
λης πρυφῆς, περικλιπῆος δὲ τοι καὶ ἄ-
οιδίμου δὲ ἐμὲ ἡδία, καὶ πόριππον
δὲς. ἐ δὲ τι χαλινὸν ἐκ τῶν κα-
λάκων κέπωνθας, ἀνδράτι ἐγὼ θι-
μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἡδίκημα τοτο ὑ-
πό σε, διότι με οὕτως ἀτίμως ὑπὸ
βαλλῆς ἀνδράσι καταράθεις, ἰππῶν
σι καὶ καταγοητῶν, καὶ πάντα πρό-
πων ἱπιβηλδύουσί μοι, καὶ τὸ γὰρ τε-
λδύων ἐφῆκα, ὡς προδίδωκά σε.
τῶνονατίον δὲ αὐτοὺς ἐγκαλίσσαιμί
θι πάντα πρόπων ἀπικαθίς ὑπὸ
σῶ, καὶ ὅ κίφαλῶν ἐξῆκθις τοῖς κί-
τοι γὰρ ῥ

ποιγαρὺν οὐτὶ μαλακῆς χλαμύδος,
 τούτῳ πλὴν διφθορέου ἢ πμωτάι
 τηθι Πωία πόριτίθκεν. ὥστε μάρ
 τυς ὁ Ερμῆς οὕτως, πῶς ἰκέτο θυμὸν
 τὸν Δία μηκέθ' ἔκβη παρὰ σε, οὕτω
 δυσμίνως μοι προσκυλιγμένον.
 Ερ. ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς ὧ Πλῦτα, εἶος ἦδη
 γαλῆνται; ὥστε θαρρῶν ξυωδία τρι
 βι αὐτῷ, καὶ σὺ μὴ σκάπῃ, ὥς ἔχῃς,
 σὺ δ' ἢ θησαυρὸν ὑπάγαγε τῇ δικίῃ
 λῃ. ὑπακούσιν τ' ἢ ἐμβόησαντί σοι.
 Τί. περὶ οὗτο Ερμῆ, καὶ αὐθις πλῆτη
 τέον. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὁ πότος
 οἱ θωοὶ βιάζονται; πλὴν ὅρα γὰρ, ὡς
 οἷά μιν πράγματα ἐμβαλῆς τὸν κακὸν
 δάμονα, ὅς ἄχρ' ἔτι νῦν διδάμονέσθαι
 τα δίαχρον, χρυσὸν ἄφρον τοσούτον
 λήψομαι θδ' ἐν ἀδικήσας, καὶ βεβαί
 τας φροντίδας ἀναδέξομαι. Ερ. ὑπὸ
 σκῆθ' ὧ Γίμων δ' ἐμὲ. καὶ ἔχ' αὖτε πόν
 τος, καὶ οὐκ οἶσόν ἐστιν, ὅπως οἱ κό
 λακες ἐκείνοι σφ' ἄρ' ἔλασσιν ὑπὸ το
 φθόνον, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τ' αὐτῶν ἐστ' ἐ
 ραυδὸν ἀπατήσομαι. Πλῦ. ὁ μὴ ἀ
 πελῆλυθεν, ὡς δοκῇ. τεκμαύρομαι
 γὰρ τῇ ἐρόβιᾳ τ' ἡδ' ὥρ, σὺ δ' αὖτε
 περίωρ. ἀναπέμψω γὰρ θι τ' ἠθε
 σαυρὸν ἀπελθὼν, μάλλον δ' ἐπ' αὐτῷ.
 σ' ἐφημ θησαυρὸν χρυσόν, ὑπ' ἔκταστον
 Γίμωνι τισὶ, καὶ πάρα χ' ἑσσυμέν
 ἀνελίθω. σκάπῃ ὧ Γίμων βαθείας

κατα

Vnde pro molli chlamy
 de, sagum istud charissima
 tibi paupertas circumpo
 suit. Itaq; testis est mihi
 hic Mercurius, quantope
 re Iouem orauerim ne ad
 te uenirem, adeo hostili
 ter mihi aduersatum. Mer
 curius. At nunc uides Plu
 te, in cuiusmodi hominem
 sit commutatus. Proinde
 audacter cum illo cōsuetu
 dinem age. Tu uero fode
 ita ut facis. Tu interim the
 saurum sub lignonem addu
 cito. Audiet enim si tua ac
 cersueris. Tim. Paren
 dum est Mercuri, rursusq;
 ditescendum. Quid enim
 facias quum dii compell
 lant; tamen uide, in quas
 turbas me miserum conij
 cies, qui quidem quum ad
 hunc usque diem felicissi
 me uixerim, tantum auri
 repente sum accepturus,
 nihil cōmeritis mali, tan
 tumque curarum susceptu
 rus. Mercurius. Sustine
 Timon mea gratia, tamen
 si graue est isthuc, atque
 intolerandum, quo uide
 licet palpones illi prae in
 uidia rumpantur. Ego
 porro superata Aetna in
 caelum reuolauero. Plu.
 Abijt ille quidem, sicut
 apparet, nam ex alarum
 remigio facio coniectu
 ram. Tu uero hic oppre
 rire siquidem digressus
 Thesaurum ad te tra
 mittam, sed feri fortius, ti
 bi loquor auri Thesauri,
 Timoni huic audiens es
 sto, offerque temet cruen
 dum. Fodi Timon altius

Ο 5

Inuentio
thesauri,
ἐκφώνη-
σις
exultantis
& admi-
rantis.

Oratio
uel ser-
mocina,
tio gesti-
entis pre-
sentia.

Consi-
lium.

Impinoens. Ceterū ego a
uonis digredior. Tim. A-
ge id o ligo, nūc mīnūtias
uires explica, ne: p̄ defati-
gere, dum ex abdito The-
saurum in apertum euoca-
ris. Hemi prodigiorum au-
tor Iupiter, amict Cory-
bantes, ac lucifer Merctu-
ri, unde nam auri tantum?
Num formidū hoc est? Me-
tuo ne carbonēs repturus
sim experrectus. Atqui
aurū profectō est insigne,
solum graue, & aspectu
multo uicundissimū, Pul-
cherrimū Aurū fausticas
mortalibus. Quippe, qđ
ignis in morem ardes, no-
ctesq; & dies renides. A-
des o mihi chrysissimū de-
sideratissimūq; nūc de-
mū credo uel louē ipsum
olim aurum esse factum.
Etenim quæ eādem uirgo
non exporrecto sinu ulq;
adeo formosum amatorē
excipiat per regulas illa-
psum? O Mida Croeseq; ac
munera Delphico in tem-
plo dicata, ut nihil eratis
si cū Timone, cumque Ti-
monis opibus conterami-
ni, cui ne Persarum qui-
dem rex par est. O ligo,
sagum charissimum, uos
quidem Pani huic repo-
nere commodum. Ace-
go quam maxime semo-
tum mercaris agrum, tur-
riculaque seruandi auri
gratia constructa, uni mi-
hi affatim nixero, sepul-
hrum item mihi mihi
defuncto parare est sen-
tentia. Hæc igitur de-
creta sunt, placitaque in
reli-

αγαρόροι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν ἀποσέ-
μα. τί ἄρα δὴ ὧ δίκηλα, νῦν μοι
ἐπὶ ῥῶθι στασιάζω, καὶ μὴ κάμῃ
ἐκ τῶ βέβουσι τ' θυσιαρὸν ἐς τὸ μ-
φάνει προκελευμένη, ὧ (ὅν τὸρ-
αί, καὶ φίλοι κερύβαντες, καὶ Ερμῆ
κέρδι' ὧν, πόθεν χρυσίον ἱστέον; ὅ-
πν' ὄναρ ταῦτά ἐστι, δίδωκε γ', μὴ
ἀνθρώποις εὖρα δύναιτο ῥομύθῳ, ἀλλὰ
μὴν χρυσίον εἶναι ἐπίσημον, ὑπερ-
θρῆν βαρὺ, καὶ τὴν πρόσθετον ὑπὲρ ἡδ-
σοι. ὧ χρυσὲ, δίδωμα κάλλιστον ὅ-
τοῖς, αὐθόμενον δὲ πῦρ ἄτε διαπύ-
πης καὶ νύκτορ καὶ μετ' ὑμῶν. ἔλθε
ὧ φίλτατε καὶ ἱερασμώτατε, σὺν πέ-
θομαί γε καὶ Δία ποτὲ γυνάδι χρυ-
σόν. τίς δὲ θεὸς ἀν' ἀπερθένοιο ἀναπύ-
πῃ μένοιο τοῖς κόλποις ὑποδέξασθε
οὐ γὰρ ἀγλὸν ἱεράσῃ, διὰ τ' ἔργος κα-
ταρρήσιοιτα; ὧ Μίδει καὶ Κροῖσι, καὶ
τὰ ἐν διελροῖς ἀναθήματ' α, ὧς ἔστιν
ἄρα ἦτε ὧς πρὸς Τίμωνα καὶ τὸ τίμω-
νος πλῆθ' ὧ γε τὴν βασιλεύει δὲ περ-
σῶν ἰδοι: ὧ δίκηλα καὶ φιλότατι διρ-
θείρα, ὑμῶν: μὴ τῶ πᾶνι ζούτῳ ἀν-
ταὶ ἀγλόν-αὐτῶν: ὧ ἔστιν πᾶσι πρῶ-
μενος τ' ἰσχυροῦν, πυργίον οἰκῶν,
μνησάμενος ὑπὲρ τ' ἱεραυρῶ μοίφῃ
μοῖ ἰκτανὸν ἐνδοξαῖα, τ' αὐτὸν καὶ
τάφον ἀποθανόν' ἔξ' ἐν μοι δοκῶ. δι-
δοχθε ὧ ταῦτα, καὶ νομοθετήσα-
τε

πρὸς τ' ἐπιλοποινεῖον, ἀμείβια πρὸς
 ἀπαντας καὶ ἀγνώστα καὶ ὑπεροψία.
 φίλος δ' ἢ ξένος, ἢ ἱταῦρος, ἢ ἑλὲν
 βομὸς, ὕθλος πολὺς, καὶ τὸ οἰκτῆραι
 διακρύνοντα, ἢ ἐπικυρῆσαι διολύμην,
 παρσασμῖα καὶ κατὰ λυσιν τ' ἰθιῶν.
 μονήρης δ' ἢ δι' αὐτὰ καθάπερ τοῖς
 λόκοις. καὶ φίλος ὡς τίμων, οἱ δ' ἔ
 ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπίβου
 λοι, καὶ εἰ προσομιλῇσά οὐκ αὐτῶν
 μαίκεμα καὶ εἰ πναῖδω μόνον, ἀπο
 φράς ἢ ἑμέρα, καὶ ὅπως ἀνδριάντων
 λιθίνοι ἢ χαλκοὶ μνηεῖς ἢ μὲν σφ
 φερέτωσαν, καὶ μὲν κήρυκε δ' ἐχ
 μεθα παρ' αὐτῶν. μὴ τε σπονδὰς
 σπονδῶμεθα, ἢ ἐρημῖα εἰς ὅρος ἔσω
 πρὸς αὐτοὺς. φυλὴν γ' ἢ καὶ φράτριον
 καὶ δ' ἐμότης, καὶ ἢ πατρὶς αὐτῆς, ψυχρὰ
 καὶ ἀνοφελὴ ὀνόματα, καὶ ἀνοήτων ἀν
 δρῶν φιλομυθήματα. πλυτέτα ἢ τί
 μων μόνος, καὶ ὑπεροράτω ἀπέν
 των, καὶ πρυφάτω μόνος καθ' αὐτόν,
 καλακείας καὶ ἐπῶναι φορτικῶν ἢ
 πηλαχγμένους, καὶ θεοῖς θυέτω, καὶ
 εὖδοχεῖτω, μόνος ἰαυτῷ γέγων καὶ
 ὁμορος, ἐκσθῶν τ' ἄλλων καὶ ἀπαξ
 ἰαυτὸν Λεξιῶσαι δ' ἰδοῦ χθω, ἢν δ' ἔ
 ἀποθανῶν, ἢ αὐτῷ εἰφαινον ἐπαινο
 γκῆν. καὶ ὄνομα μὴ ἔσω ὁ μισάν
 θεσπος ἢ δισον. τ' ῥόπα ἢ γ' ἰορίσμε
 τα, δυσκολία καὶ φαχύτης, καὶ σκαο
 τας, καὶ

reliquum uitæ seimctio,
 ignorantia, fastidium erga
 mortales omneis. Porro
 amicus, hospes, sodalis,
 aut ara misericordiae, me
 re nuge. Tum commise
 rari lachrymantem, suppe
 ditare egentibus, iniqui
 tas, ac morum subuerlio,
 at uita solitaria, qualis est
 lupi, unus sibi amicus Ti
 mon, ceteri omnes ho
 stes, & insidiarum machi
 natores. Cum horum
 quopiam congredi, pia
 culum, adeo ut si quem
 aspexero duntaxat, in au
 spicatus sit ille dies. In
 summa, nō alio nobis ha
 bentur loco, quam signa
 faxea, xie ue, neque foe
 cialem ab illis missum reci
 pianus, neq; foedera feria
 mus. Solitudo terminus
 esto. Cæterum tribules,
 cognati, populares, po
 stremo patria ipsa, frigida
 quædam & sterilia nomi
 na, & insipietium uiuorū
 precia solus Timon diues
 esto, despiciat omnes so
 lus ipse secum oblectetur,
 liber ab assentationibus,
 & onerosis laudibus; Di
 js sacra faciat, epuletur so
 lus, sibi ipsi uicinus, sibi
 particeps, excutens sese
 ab alijs. Ac semel decretū
 esto, ut unus seipsum co
 miter accipiat, si morien
 dū sit, aut necesse habeat
 sibi ipsi coronam admo
 re. Nullumq; nomen sit
 dukius, quā Misanthro
 pi, id est, hominū osoris.
 Morum autem notæ, dif
 ficultas, asperitas, feritas,

Effectus
 diuitiarū
 fastus sci
 licet, in
 humani
 tates, &
 insolentia,
 τ' εἰνε
 τε μι
 σάνθεω
 τον.

δ νόμος
 διέσθη
 γέσθη
 τίμων δ
 μισάν
 θεωπ

crudelia, inhumanitas,
quod si quem cōspexero
incendio conflagrantem,
obrestantem quo restin-
guam, pice oleoq; restin-
guere, nisi si quem flui-
men undis abstulerit, isq;
manus porrigens implo-
ret, ut retineatur, hūc quo
que demerso capite, ppe-
lere, ne possit emicare,
hunc admodū par parire
laturus est. Hanc legē Ti-
mō tulit Echecrantes Co-
lyttenlis, & cōcionis sub-
scripsit suffragijs idem ille
Timon. Age hæc decreta
sunt, & pro uirili immo-
rentur eis. Cæterum uero

Conclu-
sio legis
a Timo-
en lata.

εὐχὴ.

τὰ ἐπὶ
μῦθα τῶ
πλούτῳ.
Donec
eris felix
multos
numera-
bis ami-
cos.

Gnaton
des.

Comi-
tes, seu
accidit
diuitia-
rū: adula-
tores, &
scorta.

magno emerim ut id om-
nibus innotescat, quod
opib. abundo. nā illa res
illos præfocauerit, sed
quid illud? Hem quæ tre-
pidatio? undiq; cōcurrūt,
puluerulenti atq; anhelī,
haud scio, unde aurū odo-
rati. Verum igitur hoc cō-
sensus colle laxis eos abi-
go, & sublimi dei aculās, an
hac tantum in re legem
uiolabimus, ut semel cum
illis congregiamur, ut ma-
gis angantur fastiditi, re-
pulsique? Ita satius esse du-
co. Ita que restemus, quo
illos excipiamus. Age
prospiciam, primus eorū
iste quis est? Nempe Gna-
tonides adulator, qui mi-
hi nuper coenam peten-
ti, funem porrexerat, quum
apud me sæpe numero
solida dolia uomuerit.

Sed

μοι δρίξας τὸ βρόχον, κίθους ὄλυσ παρ' ἐμοὶ πολλάκις ἐμμηκώς.
ἀλλ'

καὶ δρῶ καὶ ἀποσθῶ πρὸς αὐτὸν. ὁ δὲ πρὸς
ἰδοὺ με ἐν πυρὶ σφραγισθὲν ὁμοῖον καὶ
ἀποσθῶναι, ἐκιδύοντα πρὸς τὴν καὶ ἰο-
λαίφ κατασθῶν ὅσοι. καὶ ὅτι καὶ ἡ
μῦθος δὲ πρὸς αὐτὸν παρὰ φέρῃ, ὁ δὲ ἴδω
ἡρως δρίξας ἀνὰ λαβὴν αὐτοῦ, ὡς
θῶν καὶ τὸν ἐπὶ κεφαλῇ πρὸς αὐ-
τὸν, ὡς μὴ δακτύλου δακτύλου, οὐκ
γὰρ ἂν τὴν ἴστω ἀποσθῶναι. ἐπὶ γὰρ
σὺ τὸν νόμον Γίμων ἐκκατέστη
καὶ τὸν νόμον, ἐκκατέστη τῇ ἐκκατέστη
Γίμων ὁ αὐτὸς, ὡς πάντα ἐμὶ δὲ
ὁ δὲ καὶ, καὶ ἀνὰ λαβὴν ἐμὶ δὲ καὶ
τοῖς. πλὴν ἀλλὰ καὶ τὸν πρὸς αὐτὸν
πρὸς αὐτὸν ἀπασί γενομένης καὶ
ταῦτα γὰρ αὐτὸν. διότι ὑπερκατέστη. ἀγχο-
ρητὴ ἔσται καὶ πρὸς αὐτὸν γένεσις αὐτοῖς.
καὶ οὐκ ἔστι τὸν πρὸς αὐτὸν τὰ καὶ, καὶ
ταῦτα καὶ σπῶνται, καὶ σπῶνται καὶ
πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ ἔστι, ὅταν ὁ σφραγισ-
ται καὶ ἡ χρυσίον. πότμον ὅτι τὸ καὶ
καὶ τὸν πρὸς αὐτὸν ἀπασί γενομένης αὐτὸς
ὅτις λίθοις ἐξ ὑπερκατέστη ἀποσθῶν
μῦθος. ἡ τὸ γὰρ τοσούτοι παρὰ καὶ
μῦθος ἐπὶ αὐτὸν δὲ καὶ σπῶνται, ὡς
πλὴν ἀπὸ τὸν παρὰ καὶ μῦθος. τὸ δὲ
καὶ καὶ ἡ μῦθος, ὡς δὲ καὶ καὶ καὶ
αὐτὸς, ὡς καὶ καὶ. φέρῃ ἴδω, τίς δὲ
πρὸς αὐτὸν ὅτις ἴδω: Ἐκκατέστη δὲ
καὶ καὶ, ὁ πρὸς αὐτὸν αὐτίσασαί
μοι δρίξας τὸ βρόχον, κίθους ὄλυσ παρ' ἐμοὶ πολλάκις ἐμμηκώς.

ἀλλ' ἔγωγε ἐπείνεσον ἀφικόμηνος, οἷς
 μῶξετις ἔκ' ἐπὶ τῇ ἄλλῃ. Γνα. ἔκ' ἐγὼ
 ἔλθον, ὥς ἔκ' ἀμιλλήσουσι Τίμονος
 ἀγαθὸν ἀνδρὸς οἱ θεοί; χάρις Τίμον
 οὐμορφώτατι καὶ ἥδιαι καὶ συμπολι-
 κώτατι. Τί. καὶ καὶ σὺ γὰρ ὦ Γναθῶν ἰδὲ
 γοῦπον ἀπάντων βορώτατι, καὶ ἀνθρώ-
 πων ἐπιπληρώτατι. Γνα. ἀνὴρ φίλος
 σκώμῳ σὺ γὰρ. ἀλλὰ πῦρ συμπο-
 σιον, ὡς καὶ ὁ γὰρ τὸ ἔσθμα τῇ ἐοδῇ
 δάκλων διθυράμβων ἔκ' ἀκομίζονται. Τί.
 καὶ μὴν ἡμεῖς γὰρ ἄσπ' ἀσπ' ἀσπ' ἀσπ'
 ὅς ἐστιν ὑπὸ τῷ τῇ δίκῃ. Γνα. τί
 ποῦ; πῶς ὦ Τίμον; μαρτύρομαι,
 ὦ Ἡράκλεις, ἰὸν ἰὸν, προσηλῶμα σε
 πρῶτα ὅς ἐστιν ἄρσιν πᾶσι. Τί. καὶ
 μὴν ἂν γὰρ μηδὲν ἐπιβραδύνῃς, φέ-
 ρε τάχα προκεκλήσῃ με. Γνα. μη-
 διαμῶς, ἀλλὰ σὺ γὰρ πάντως ἔραυμα
 ἴασαι μηδὲν ἐπιπλάττει τοῦ χυσίον.
 Διόνειος γὰρ ἰαχάμον ἐστὶν ἔραυμα.
 Τί. καὶ μὴν; Γνα. ἀπὸ μὲν, σὺ δ' ἔχει
 ῥῆσιν οὕτω σκαῖς ἐκ χρηστῶ γονό-
 νος. Τί. τίς ἔστιν ὁ προσιδών, ὁ ὡ-
 ναφαλονήσις Φιλιάδης κολάκων ἀ-
 πάντων ὁ βδελυρώτατος, ὅς ἐστιν ὁ παρ'
 ἐμῷ ἄρσιν ὅσον λαβὼν, καὶ τῇ θυγατρὶ
 προῖκα δύο τάλασσι μιᾶν ἔπεισας
 ἐν, ὅπου ἄσπ' ἀσπ' ἀσπ' ἀσπ' ἀσπ'
 πᾶσι μόνος ὑπὸ τῇ πῆνι, ἰαχά-
 σάμῳς ὡδὶ κώτρων ἐστὶν τὸ κύκνον,
 ἡμεῖς

Sed bene est quod ad me Commi-
 uenit, nam primus omniū natio.
 uapulabit. Gnato. An nō δ' κολάξ
 dixi Timonem uirum bo-
 num non neglecturos esse
 deos? Salue Timon for-
 mosissime, iucundissime, σκώμο
 cōuiuor bellissime. Ti. ματικῶ
 Scilicet et tu Gnatonides, ἀπόχρη-
 uulturū omnium uoracissi-
 me, & hominum perditissi-
 sime. Gna. Sēper tibi gra-
 ta dicacitas. Sed ubi com-
 potamus? Nam nouā tibi
 adfero cantilenam, ex his
 quos nuper didici dithy-
 rambis. Tim. Atqui ele-
 gos canes admodum mise-
 rabiles, ab hoc doctus li-
 gone. Gna. Quid istuc? Fe-
 ris o Timon? Attestor. ο. ἡκφάντο
 Hercules, hei hei in ius te
 uoco apud Areopagitas, σὺς μετ-
 qui uulnus dederis. Tim. berati
 Atqui si cūctere paulisper, Gnatonid-
 mox cedis me reū ages. dis.
 Gna. Nequaquā, quin tu
 plane uulneri medere, pau-
 lulo auri in uncto. Mirum
 enim in modum præsenta-
 neum id est remediū. Ti.
 Etia manes? Gna. Abeo.
 At tibi male sit qd' ex
 uiro commodο tam se-
 uus factus sis. Tim. Quis
 hic est qui accedit recal-
 naster ille? Philiaades, as-
 sentatorum omnium exe-
 cratissimus. Hic quum a
 me solidum acceperit sim-
 dum, tum filiae in dotem
 talanta duo, laudationis
 procemium, quū me canen-
 tē reliquis sicutibus omni-
 bus solus maiorē in modū
 extulisset dicerans me uel
 oloribus magis canorum,
 ubi

Alius as-
 sentator.
 Philia-
 des.
 Assenta-
 tores, &
 simulati
 amici.

Oratio
assentato
ris.

Compro
batio fa
cti Timo
nis.

Reddi
tio.

ααααα

σμός.

προπονή

παρήχη
ση.

Σchlussio

Minor

ἰθυμύς

ματθ.

διταπό

δοση.

Σchlussio

Occu
patio.

ελακδ

πκβ.

Hortatio

θρανική.

ικφώνη

σημετο

berari.

Sycophā

te, heredi

petæ, &

sumi uen
ditores.

Demeas.

ubi ægrotantem antea ui
dit me, & adieram oratu
tus ur mei curam ageret,
plagas etiam egregius ille
uir impiegit. Philiaides. O
impudentiam, nunc demū
Timouem agnoscitis, nūc
Gnatonides amicus &
conuiuia, enimuero habet
ille digna se, quandoquid
dem immemor est atq; in
gratus. At nos: qui iam
olim conuiuiores sumus,
æquales ac populares, ta
men modeste agimus, ne
insultare uideamur. Salue
here, fac ut istos adulator
res sacrilegos obserues,
qui nusquam adsunt nisi
in mensa, præterea a cor
uis nihil differunt. Neque
post hac huius ætatis mor
taliū ulli fidendum est.
Omnes ingrati & scelesti.
At ego quum tibi talentū
adducere, quo posses ad
ea quæ uelles uti, in uia ac
cepi, te summis quasdam
opes esse itactum. Proin
de accessi his de rebus ad
moniturus te, quanquam
tibi forsitā me monitore
nihil erar opus, uiro nimi
rum adeo prudenti, ut uel
Nestori ipsi, si necesse est,
consiliū dare queas. T. Ita
fiet Philiaides, sed age, ac
cede quo te ligone comit
accipia Ph. Homines, cō
fregi craniū ab hoc ingra
to, ppter ea qd cū ea quæ
in te illius erāt, admonui.
Tim. Ecce tertius huc dra
tor Demeas se recepit, ta
bula dextra gestās, atq;
se mihi cognatū esse. Hic
una die de meo sedecium

τα

ἱπαδὴ ἰδούντα πρώτῳ ἔδωκε, καὶ
προσῆλθ' ἰπικυρίας δίδμνος, πλη
γὰς δ' ἰθυμύος προσώπῳ τῷ. Φι. ὦ
τ' ἀναχρηστικῶς, νῦν τί μαινα γὰρ ἴσ
ται; νῦν Γναθονίδης φίλος καὶ συμπα
τρὴς θίγῃ δίκαια πικροῦν ὑπο
ἀχρείους ὡν, ἡμῶς δ' οἱ πάλα ξωθ
θῆς καὶ ξυνίφθοι, καὶ δημότῃ, ὅμως
μετρία σομῶν ὥς μὴ ἐπιπνῶσθαι ὀδυρ
μῶν. χαῖρε ὦ δέσποτα, καὶ ὅπως τὸν
μικρὸν θύτης κόλασαι φολάξῃ, τὸς
δ' ἰσχυρὰς μόνον, [ἀ]λλὰ ἡ κερὰ
καὶ ὅττι διαφέροντας, ἔκ' ἐκ πικρῶ
τῶν τῶν ὕδινι, πάντες ἀχάριστοι
καὶ πικροὶ· ἐγὼ δ' ἡ τάλαντον. Οἱ κα
μίσων, ὡς ἔχον πρὸς τὰ κατεπύγον
τα χρηδῶν, καὶ ὁ δὲ ὕδινι πλησίον ὅ
καὶ, ὡς πλουτοῖν ὑπερμεγέθη ζωὴ
πλῆτ'. ἔκω τοιγαρὺν ταῦτά σιν νο
θεύσωσι, καὶ τοι σύ γὰρ οὗτο θφῆ
ῶν, ὅττι ἴσως δέξῃ τ' παρ' ἐμῶ λό
γον, ὅς καὶ τῷ Νέσσει δέον παρα
νέσθαις ἂν. Γί. ἴσαι ταῦτα ὦ Φιλί
δῃ. πλὴν ἀλλὰ πρόσθι, ὡς καὶ ἴσθ
λαφρονύθμου τῇ δίκῃ. Φι. ὦ
θραποὶ κατὰ γὰρ κρανίον ὑπὸ τῷ
χαρίσῃ, δίδω τὰ συμφέροντα ἰσχυ
θεύων αὐτόν. Γί. ἰδὲ φίλος ὅτος δ
ῥύταρ δημίας προσέρχεται, ὑψίσ
μα ἔχον ἐν τῇ δέξῃ καὶ συγγινῆς ὁ
μείζων ἐστὶν ἰσχυρῶν, ὅτος ἰκκαδὲ

κα παρ

παρ' ἐμὴν τάλῳτα μίαν ἡμέραν ἐκ
 ἡμέρας τῇ πόλει. καταδίδεσσο το ἄ, καὶ
 ἰδὲ δίδετο ἕκ ἀποδιδ' ὅς, καὶ γὰρ ἐλπίς
 ὡς ἐλυσάμεν αὐτ', ἐπιδ' ἡ προὐν ἐν
 λαχὲ τῇ ἐριχρήνιδι φυλῇ διατίμην
 εἰσθεοικόν, καὶ γὰρ προσήλοισιν αὐτ'
 εἰσγινόμενον, ἕκ ἐφ' ἡ γινώσκουσιν πολί
 τιν' ὄντα με. Δι. χαῖρε ὦ τίμων, καὶ
 μέγα ὄφελος ἔχουσιν, εἰς ἑρσμα φ
 ἄθλωσάν, εἰς πρόβλημα τ' ἡλλάδος,
 καὶ μὴν πάλαι σὶ δ' ἡμὸς ξυφλεγει
 μένος καὶ αἰ βυλαὶ ἀμφοτέρων πρὶ μέ
 νουσι. πρὸς τὸν δ' ἄκον τὸ ψέφισμα
 μα, εὐπέρ σὺ γίγχαφα. ἐπιδ' ἡ πρὶ
 μων δ' ἐχρησάτιδ' ἐκλυττὸν, ἀν
 ἡρ' ὅ μόν' ἐκλυττὸν καλὸς καγαθὸς, ἀλλὰ καὶ
 ὁφθός, ὡς ἕκ ὅλλος ἐν τῇ ἡλλάδι, πα
 ρὰ πάντα χρόν' διακτιλῆ τὰ ῥέστα
 πράττει τῇ πόλει, ναυίκεται δ' πύξ
 καὶ πάλη καὶ εἰς τὸν δ' Ὀλυμπία μίαν
 ἡμέραν, καὶ τὴν εἰς ἄρκματι, καὶ σωω
 ρίδην παλικά. Τί. ἀλλ' ὅθ' ἐθεώρησαι
 ἔγ' ὡς πώποτε ὡς Ὀλυμπίαν. Δι. τί
 εἰς θεωρήσας ὅς εἰς. τὰ τοιαῦτα δ' ἐ
 πολλα προσκιδ' ἄμεινον καὶ ἡρίεβ
 σὶ δ' ὑπὲρ τὴν πόλιν πέρυσσι πρὸς ἄ
 χαρίας καὶ κατ' ἐκ τὴν πειλοποιήσας
 σὶ ὁδομοίρας. Τί. πῶς; ὅθ' ἄ καὶ
 ἔχ' ἡν ὅπλ' α, ὅθ' ἐπ' ἡ προιγράφην ἐν τῷ
 καταλάγῳ. Δι. μίη καὶ τὰ πρὸς
 σωτοῦ ἔχ' ὡς. ἡμῖν δ' ἐκ ἄχα
 ριστοῦ ἄν' ἡν ἡμῖν ἀμεινον ὡς.

talenta civitati dependit, ἀφ' ὅρου
 nam dānatus erat, ac uin
 ctus, at quū soluendo non
 esset, ego miseris illū re
 demi. Porro quū illi sorte
 obuēnisset, ut Erechtēidī
 tribui distribueret erariū,
 atq; ego audiens id quod
 ad me redibat, pōkēre, ne
 gabat se ciuem nosse. De
 Salute Timon, præcipuum
 generis tui præsidium, fulci
 mentum Atheniensium, de
 senfaculū Græciæ. Prose
 cto iā dudum te populus
 frequēs, et utraq; curia op
 peritur. Sed prius decre
 tum audi, quod de te con
 scripsi. Quandoquidē Ti
 mon Echekratidæ filius,
 Colyttensis, uir nō modo
 probus & integer, uerum
 etiam sapiēs, quantū aliis
 in Græcia nemo, nūquam
 per omnem uitam destitit
 optime de Republica me
 reri, uicit autem in Olym
 picis pugil & lucta cursu
 que die eodem, ad hæc so
 lenni quadriga, equestri
 que certamine. Tim. At
 ego ne spectator quidem
 unquā in Olympicis sedi.
 Demea. Quid tum? specta
 bis posthac, sed ista cōmu
 nia addidisti est. Tū an
 no superiore apud Achar
 nēs pro Rep. fortissime
 se gessit, & Peloponensium
 duas acies concidit. Tim.
 Qua ratione? Quippe qui
 nec unq; arma gesserim, ne
 que unq; militiæ dederim
 nomen. Dem. Modeste
 tu quidē de teipso loq;ris,
 nos tamen ingrati futuri
 sumus, nisi minuerimus.

Prætor

Saluta
tio, & Lu
datio a
dulatoria

ἀξίαση.

εἰς τὸν
σμά.Iustificatio
mēdaci.Post inf
pellatio
nem est
recitatio
nis coi
nuario.
Interpel
latio alia
negantes
καθ' ἡμέραν
ἄλλ'.

το ψή-
φισμα
το
Clausula
decreti

Præterea scribendis plebi
scitis, & in consultationi-
bus, & in administrandis
bellis non mediocrem uti-
litate attulit Reipub. His
de causis omnibus uisum
est, curæ, plebi, magistra-
tibus tributum, plebeijs
singularum, cõmuniter uni-
uerlis, aureum statuere Ti-
monem iuxta Palladē in
arce, fulmē dextera tene-
tem, radijs tempora ambi-
entibus, utque semper au-
reis coronis coronetur, et
promulgari coronas ho-
die in Dionysijs tragœdis
nouis. Agi enim per eum
oportet hodie Dionysia.
Dixit hoc suffragium De-
meas orator, propterea
quod cognatus illius pro-
pinquus, ac discipulus eius
sit. Nā & orator optimus
Timō præterea quicquid
uoluerit. Hoc igitur tibi
suffragiū, sed utinam & fi-
lium meū ad te pariter ad-
duxissem, quicquid nomine
Timonem appellauī. T.
Quis potes Demea, quā ne
uxorem quidē duxeris un-
quam, quantū nobis scire
licuit. Demea. At ducā,
nouo ineūte anno si deus
permiserit, liberisq; ope-
ram dabo. Tū quod erit
paruum (erit autē masculus)
Timonem nuncupabo.
Tim. An uxorē tui sis du-
cturus, equidē haud scio,
tanta a me plaga accepta.
Dem. Hei mihi. Quid hoc
est rei? Tyrannidem Ti-
mon occēptas? pulsas-
que eos qui sunt ingenui,
ipse nec ingenuus plane,
nec

τὰ ἄλλα
καλακί-
ακά.

τὸ ψή-
φισμα
τὸ πρᾶ-
ξιόν.
ἐκφώνη-
σις, ὅ-
τι
querela
ab iniu-
sto.

ἐπὶ τῇ ψήφισματι γράφον, καὶ συμ-
βουλεύων καὶ στρατηγῶν, ὃ μικρὰ ὤφει-
λονται τῷ πόλει, ἐπὶ τούτοις ἅπασιν
διδόσθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, καὶ
τῇ ἡλικίᾳ κατὰ φυλὰς, καὶ τοῖς δή-
μοις ἰδίᾳ, καὶ καὶ ἡ πᾶσι, χρυσὸν ἀ-
ναστῆσαι τὸν Τίμονα παρὰ τῷ Διὶ
νῶν ἐς τῇ ἀκροπόλει, κορωνὸν ἐν
τῇ δεξιᾷ ἔχοντα, καὶ ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ
κεφαλῇ, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυ-
σοῖς στεφάνοις ἐπὶ ἅ, καὶ ἀνακηρυχθῆ-
ναι τὸς στεφάνους σήμερον Διονυσί-
οις βασιλεὺς καὶ τοῖς ἀρχαῖς καὶ δὴ
αὐτὸ δὲ τὸ σήμερον τὰ Διονύσια. ἔπει-
τα γνώμῳ Δημίας ὁ ῥήτωρ σιγησὺς
αὐτῇ, ἀρχιεὺς καὶ μαθητὴς αὐτῇ ὢν, καὶ
τὸ ῥήτωρ ἄετι ὁ Τίμων, καὶ τὰ ἄλ-
λα πάντα ὅποσα αὐτῷ θέλει, τοτὶ μὲν
ἦν ὅν τὸ ψήφισμα, ἐγὼ δὲ οἶ καὶ τῇ
ἡν ἐβουλόμην ἀγαθὴν παρὰ σοί, ὅτι
ἐπὶ τῷ σφῷ ὀνόματι Τίμοινα ὠνόμα-
σα. Τί. πῶς ὦ Δημία, ἐς ὃ γράμ-
μας, ὅσα γὰ καὶ ἑμᾶς ἐδίδου; Δη.
ἀλλὰ γὰρ μὲν, ἡμεῖς δὲ ὁ θεὸς ἐς τὴν πα-
ρὰ καὶ αὐτὸ ἐπιβόησεν, καὶ τὸ γὰρ
θεοσύμβουλον, ὃς ῥέν ἔστα, Τίμονα ἔ-
στη καλῶ. Τί. ἔκ οὐδὲν, ἐγὼ γὰρ ἔσθ' ἐ-
μῇ βουλῇ, τοσικοῦ τὴν παρὰ καὶ πλεονῶ-
λα μὲν ἔσθ' ἐστι. Δη. οἶμαι, καὶ τὸς ἵνα
δὴ Τίμον ἐπιχρᾶται, καὶ τὸ πᾶσι τὸς
ἐλδοσέμεν, ὃ καὶ τὸς ἐλδοσέμεν.
οὐδὲ

ἔδ' αὖς δὲ ὦν· ἀλλὰ θώσσειν τὰ χερσὶ
 δίκην, τὰτις ἄλλα, καὶ οὕτως ἀκρόωσιν
 ἐνέπρησας. Τί, ἄλλ' ἔκ' ἐμπέπρησαι
 ὧς μὰρ ἢ ἀκρόωσις, ὅστις δὴ λῆς ἐν
 συκκοφωτῶν, Δι. ἀλλὰ καὶ πλεονέξας, ἢ
 ὀλιγοδύμους διαφύξας, Τί, ὃ διαφύξας
 καὶ ἔδ' ἔστος, ὅστις ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ
 ταῦτα. Δι. διαφύχθῃσιν καὶ ὕστεροι,
 ὅθι καὶ σὺ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχῃς.
 Τί, ἔκ' ἐν καὶ ἄλλω λάμβαναι. Δι. οἷ
 μοι τὸ μεταφράσας. Τί, μὴ κίχρα χι
 θι, καὶ θίσω γὰρ θι καὶ τίτω, ἐπὶ καὶ
 γὰρ τὰ πύμπαν πύθοιμι, οὐ μὲν λα
 κιδάμονίαν μοίρας κατακόψας ἀνο
 πλῆς, ἐν ᾧ μίας δὲ ἀνθρώπου μὴ ἐπι
 πρίψας, μὰ τὴν γὰρ ἀνὴρ καὶ νομικῆς
 κὼς Ὀλύμπια καὶ πύλλω, ἀλλὰ τί
 ποτοῖς· ὃ Θρασύκλης ὁ φιλόσοφος
 ἔστος ἔσας· ὃ μὲν ἄλλος· ἐκπύλας
 γὰρ τὸ πύθωνα, καὶ τὰς ὀφρῦς ἀνατί
 νας, καὶ βραθυμόμους πρὸς αὐτὸν
 ἔρχεται, πτωχὸς δὲ βλῖπων, ἀναστῶ
 βημένος τὴν ἐπὶ τῷ μετώπῳ κόμην,
 αὐτοβόρας τις ἢ Τρίτων, οἶον δὲ
 Ζεῦξιν ἔχραφον. ἔστος δὲ ἔχ' ἡμαδὶ
 σαλῆς, καὶ κόσμιος τὸ βάδισμα, καὶ
 σαφρονικός τὸ ἀναβολῶν, ἔωδον μυ
 ρία ὅσα περὶ ἀρετῆς διεξῶν, καὶ τὴν ἡδὴ
 ἢ χαυρόντων κατηγόρων, καὶ πᾶσι
 γὰρ ἐπὶ καὶ ὦν, ἐπὶ δὲ ἡλιόσμιος
 ἀφίχεται τὸ δὲ πῶν, καὶ ὁ πᾶσι με
 γάλως

nec ciuis, uerū propediem
 poenas daturus quū alijs
 nominibus, tū quod arcē
 incendideris. Ti. Atquinon
 conflagrauit arx scelestē.
 Proinde palā est te calūni
 atorē agere. De. Sed et di
 ues es erarium perfoctiēs.
 Tim. Non perfoctum est
 necq̃ isthuc, unde hæc quī
 dem probabilius abs te
 dicuntur. Demea. Verum
 eiſodiectur possi hac. sed tu
 interim omnia quæ in eo
 cōdita possides. Tim. Al
 teram itaq̃ plagā accipe.
 Deme. Hec capulis meis.
 Tim. ne uocis rare, alioq̃
 & tertiam tibi illudam. Et
 enim res plane ridicula
 mihi acciderit, si quum in
 ermis duas Lacedæmo
 niorum acies fuderim, u
 num scelestum hominem
 non protruero. Tum fru
 stra uicerim in Olympijs,
 & pugil & palæstrites.
 Sed quid hoc? an non phi
 losophus Thrasydes hic
 est? Profecto ipſus est, pro
 missa barba, subductisque
 supercilijs, & magnū quid
 dam secum murmurās ac
 cedit, Titani cum obruēs,
 cæſariē per scapulas ſuen
 tem uentilans, alter qui
 dam Boreas aut Triton,
 quales eos Zentis depin
 xit. Hic habitus fragilis, in
 cessu moderatus, amictu
 modestus, mane mirū quā
 multa de uirtute differit,
 dānans eos, qui uoluptate
 capiuntur, et frugalitatem
 laudans, postq̃ totus deue
 nit ad cenā, puerq̃ ingen
 tem illi calicem porrexit,
 P me

Alia crimi
 na ob
 iicit sy
 cophanta
 qui prius
 lauda
 uerat
 multis
 nomini
 bus Ti
 monem.

ἐκφώνη
 σις.
 ἀπαρ
 ρούσις.
 Αἰμαίο
 ρι.

Thrasy
 cles.
 Sophiste
 in Sapiē
 tiz pro
 fessione
 quæſtum
 γρητῆς
 ἢ πλεξίς
 προ
 πρη
 φία.

meraciorē autē maxime
gaudet, p̄inde ut Lethes
aquā bibēs, adilucularijs
illis disputationibus: uer
sissima quæ sunt exhibet,
dū milui instar p̄cipit ob
sonia, & p̄ximum cubito
oppolito arcēs, mēto in te
cetum edimētis oppleto,
dum canū ritu ingurgitat,
p̄no incumbēs corpore,
p̄inde atq; in patinis uirtu
tem inuenturū sese spectet,
dūq; usq; adeo diligenter
carinos extergit indice di
gito, ut ne paululū quidē
reliquiarū sinat adherere,
nunq̄ non querulus, tanq̄
deteriorem parīe accepe
rit, uel si totam placētam,
aut suam solus omniū acci
piat, qui quidē edacitatis
& insatiabilitatis est fru
ctus temulentus, uinoque
bacchatus, nō ad cantium
modo, saltationēq; uerū
ad eduiicium usq; & iracū
diā. Ad hęc multus inter
pocula sermo (tū enim uel
maxime) de tēperantia, so
brietateq; atq; ista quidē
loquitur, quū iam a mero
male habens & balbutiēs
ridiculus. Deinde uomit
us sup̄ his. Postremo su
blatū eū decōiuiuo cesserūt
aliqui, ambabus manibus ti
bicinē inherētē. Quanq̄
alioqui ne sobrius qui
dem ulli primariorū cesse
rit uel mendacio uel confi
dētia, uel auaricia. Quinet
inter assentatores primas
tenet, peierat promptis
sime, anteit unpostura,
comitatur impudentia. In
summa proflus admiran
dum quod dā spectaculum

αὐτῷ, τῷ ἱεροτέρῳ ὃ χαρὰ μάλο
σα, καθάτις ἐλῦθη ὁδῶρ ἐκπιῶν,
ἡσυχώτατα ἐπιδύκνυτ' ὄντος ἡσθη
νοῦς ἐκείνου λόγου, προερχάμενον δὲ
πρὶ ἰκτῖνος τὰ ὄψα, καὶ τὴν πλησίον πα
ραγκωνισόμενος, παρύκης δὲ γίνεσθαι
διὰ πλιν, κινῶν δὲ ἐμφορούμενος,
ἐπικυκλώς, καθάπρ' ἐν ταῖς λαπαῖσι
τῇν ἄρτι εὐρήσαντες προσδοκῶν, ἀκα
κῶς τὰ πρὸς βλῖα τῷ λιχασμῷ ἀποσμή
χον, ὡς μὴδ' ὀλίγον ἔμυτ' ὅσοι κα
ταλίωσι, μιμψίμοιρον αἰεὶ ὡς τὴν πλα
κῆντα ὄλον, ἢ τὸν μόνον τ' ἄλλω
λάβοι, ὅτι πρὸς λιχίας καὶ ἀπλησίας
ὄφελος, μέθυσος καὶ πάροις, ἔκ αὖ
χρησ' ὧδ' ἢς καὶ ὀρχήσεως μόνον, ἀλλὰ
καὶ λαισθησίας καὶ ὀργῆς προσίτι, καὶ λό
γοι πολλοὶ τῇ κύλικι, τότε δ' ἡ κατὰ
μάλιστα πρὶ σωφροσύνης καὶ κασμίσε
της, καὶ ταῦτα, φησιν, ὅδ' ἡ ὑπὸ τῷ
ἀκράτῃ πονήρας ἔχον καὶ ὑποπταλί
ζων γλαῖος. εἴτα ἑμὶς ἐπὶ οὗτοισι,
καὶ τὸ τελευταῖον ἀρίμμοι πικρὸς ἐκ
φύρυσιν αὐτὸν ἐκ τῆς συμποσίης τῶν
ληηρίσδων ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ πλημμένον,
πλήν ἀλλὰ καὶ ἡρώων ὁδῶν τῇ προ
ταίῳ παραχάρως δὲ αὖν τὸν σμαθῶ
ντα, ἢ θρασυτήτος ἢ φιλαρχίας.
ἀλλὰ καὶ καλὰ καὶ ἐστὶ τὰ πρὸς τα, καὶ
ἐπιτορὰ προχρότατα, καὶ ἡ γοητεία
πρηνῆς, καὶ ἡ ἀνασχωπία παρο
μαρτῆ, καὶ ὅλως πάντοφον δὲ χρῆμα

καὶ πάντα χόθου ἀκριβὲς, καὶ ποικί-
λως ἱταλὲς. οἱ μὲν γὰρ τοιγαροῦν ἐκ
ἐξ μακρὰν χρόνος ὤρ-τί τῶτος πα-
παί, χρόνιος ἦν Ὁρασυκλῆς. Ὁρα.
ἔπειτα ταῦτα ὦ Τίμων βίς πολλοῖς
πύτοις ἀφῆλμα, βίς περ οἱ τὸ πλῆθος
τῶν θεῶν τοιότοις, ἀργυρίων καὶ χρυ-
σίων καὶ δαίμωνι πολυτελεῶν ἐλπίδι
σωθείσμεθα σι, πολλὰ δὲ καὶ κα-
κίαν ἐπιδοξάζονται πρὸς ἀνθρώπων οἶον
σὲ ἀπλοῦκόν, καὶ τῶν ὄντων κριναν-
κόν. οἷα γὰρ ὡς μάλα μὴ ἐμοὶ δὲ
πτορὶσιν, ὅσον δὲ δίδισον, θύμον ἢ
κάρδαμον, ἢ ἄποτε πρυφώσω δλίγον
τῶν ἀλῶν. πτόν δὲ ἢ ἐννιάκρυν. δ
δὲ τριβῶν ἔτ, καὶ βούλα πτορὶ-
δὲ ἀμείναι. τὸ χρυσίον μὴ δὲ ἐν
τιμωτόρον τὴν τοῖς ἀγαλῶν π-
φίδω μοι δοκῶ, σὺ δὲ ὡς χάριν
ἐστέλλω, ὡς μὴ ὁρῶ φέρῃ σὲ δὲ κάκιν
σον τῶτος καὶ ἐπὶ βυλότατον κτῆμα δ
πλῆτ, δὲ πολλοῖς πολλὰ κτῆμα ὡς
ἀντικείμενον συμφορῶν γυγνημίν.
αἱ γὰρ μοι πείθοιο, μάλα γὰρ ὅλον ἐξ
θάλατταν ἐμβαλῶς αὐτόν, ὅσον ἀνα-
γκάσιν ἀναθῶ ὄντι, καὶ τὸν φ-
λοφίας πλῆθος ὁρῶν δισαμίνω. μὴ
μὲν τοι ἐς βαθὺ ὡς γὰρ ἐξ ἀλλ' ὅσον
ἐς βυλότας ἐπιμῶν, δλίγον πρὸ τῆς
κυματώδους γῆς, ἐμὲ δὲ βίς μόνον. αἱ
δὲ μὴ ἔξ βούλῃ, σὺ δὲ ἄλλων τῶτον αἰ-
μῶνω κατὰ τὰς ἐκφῶν ὡς τὴν

est, omni ex parte exactū, proinde
non erubabit clarius uideli
cet quum sit modestus.
Qui hoc pape, tandē no-
bis Thrasycles? Thr. Nō
hoc animo ad te uenio,
Timō, quo plerique isti, qui
nimirū opes admirati tu-
as, argenti, auri, opiparorū
conuiuiorū adducti spe
concurrunt, multaq; assen-
tatione delinunt te, homi-
nem uidelicet simplicē, fa-
cileq; impartienem id qd
addit. Si quidē haud igno-
ras oīam mihi in coniam
sufficiētem esse, tum opso-
nium suauissimū, cepe aut
nasturcium, aut si quando
delicier, pusillū salis. Por-
ro potū fons Athenis no-
uem saliens uenis suppedi-
tar. Tum p allium hoc qua-
uis purpura potius. Nam
aurum nihilo magis apud
me in precio est, quam cal-
culi, qui sunt in littoribus.
Sed tua ipsius gratia huc
me contuli, ut ne te subuer-
terit pessima ista atq; infi-
diosisima res, opulencia,
quippe quæ multis saepe
numero immedicabilium
maiorū extiterit causa. Et
enim si me audies, potissi-
mū opes uniuersas in ma-
re præcipitabis, ut pote
quibus nihil sit opus bo-
nouiro, quicq; philosophiæ
possit opes pspicere. Ne
ramen tu alium o bone,
sed ferme ad pubē usq; in
gressus, paulo ultra solum
fluctibus opertū, me qui-
dē uno spectāre. Quod si
hoc nō uis, tu te igitur eas
potiore uia ex pedibus ei

Thrasy-
clis ora-
tio. Propo-
sio per
occupa-
tionem
συγκρι-
τή.
Ratio.

θῆσις αἰ-
τίου ὡς
θούς.

Ratio
suasionis
Confir-
matio.

A modo

LUCIANI

cūo, ac ne obolū quidē ti-
bi facias reliquū, uidelicet
largiēs ijs, quicūq; opus ha-
bēt, huic quicq; drachmas,
illi minam, alij talentū. Si
uero qs philosophus fue-
rit, dupla aut triplā portio
nē ferre dignus est. Quan-
quam hoc quidē mihi nō
mea iustis gratiā peto, sed
quod amas, qui excoit,
do nē, ut est timorao perā
hanc ratiōne tua expē-
ueris, ne duos quidē mo-
dios Arguteticos capien-
tē. Nam parca contentū,
modestaque cōuenit esse
eū qui philosophatur, ne-
que quicquid ultra cogi-
tare. Tim. Equidem nō ita,
quē dūis, probō Thrasy-
cles, ergo si uideē, priusq;
perā expleam, age tibi ca-
put opplebo tubercibus,
posteaq; ligone sum men-
sus. Thr. O libertas, o le-
ges, pulsamur ab impuris
simo libera in ciuitate?
Tim. Quid stomachariso-
hone Thrasycles? nū te de-
fraudaui? Atqui adhuc ul-
tra mēsurā Chornices qua-
tuor. sed qd hoc negocij?
Cōp'ures simul adueuūit,
Blepsias ille, & Laches et
Gniphō, breuiter agmen
eorū quā pulchū ē. Itaq;
qn ego iu rupē hāc cōcen-
do, ac ligonē quidē, pauli-
spēr intergerscere sino, du-
dū fatigatū: Ipse uero plu-
rimis cōgestis saxis, pcul-
eos lapidū grādine peto.
Elep. Ne iace o Timō, a-
banusenim. Tim. At uos
quidem nec citra sangui-
nē, nec absq; uulneribus.

FINIS.

τ' οἰκίαις, καὶ μέδ' ὁδοὺν αὐτῷ ἀνέεις,
 διαφιδύς· ἀπασι τοῖς διανομένοις, ὡς
 ἰσχυράς. ὡς ἡ μάτην, ὡς ἡ τάλαντον. ὡς
 δ' ἔως φιλοῦστος ἐν, διμοιρίαν ἢ πτω-
 μεσίαν φ' ἰσχυρὰ δικαίους. ἐμοὶ δ' ἐκ, καὶ
 τοῖς ἐκ ἐμοῦ τῷ χάριν αὐτῷ, ἀλλ' ὅπως
 μὴ ἀδ' ὡς τ' ἐν αὐτῶν τοῖς διανομένοις ἰσχυ-
 ρόν ἐν ταύτῃ τ' ἡρᾶν ἐμπλήσας πα-
 ράχους, ἐν δ' ὅλως ὅσοι μὴ μὴν χε-
 ρῶν αὐτῶν οὐς. ὁλιγαρχὴ ἡ καὶ μὴ
 ῥῶν χεῖρ' εἶναι τ' φιλοῦστος, καὶ μὴ ἡ
 ὑπὲρ τ' πικρὰ φρονεῖν. Τί. ἐπ' αὐτῷ
 τάσθ' ὡς Ὁρασύκλης. πρὸ γὰρ τ' ἡ
 ρας ἐν δ' ἐκ. φέρεται τ' κεφαλῇ ἐμο-
 πλήσας χερσὶν ὡλων, ἐπιμαρτύρας τῇ δ' ἐ-
 κέλλῃ. Ὁρα. ὡς δημοκρατία, καὶ νόμοι
 παρόμειθα ὑπὸ τ' ἐκ' ἀράτος ἐν ἡλδοῦ-
 ρα τῇ πόλει. Τί. τ' ἐκ' ἀνακτῆς ὡς γὰρ
 Ὁρασύκλης· μὴ παρακίευσσμά-
 σης, καὶ μὴ ἐπιμαρτύρας χερσὶν ὡλων
 ἐκ' ἀράτος, ἀλλὰ τ' τ' πολλοὶ
 ξυμφορῶν. Ὁρα. ὡς ἐκ' ἀνάτος, καὶ λάχης
 καὶ ἐνίφον, ὅλως τ' σὺν ἰατρὰ τ' οἰσ-
 ξομένοις. ὡς τ' ἐκ' ἀνάτος τ' πρὸς αὐ-
 τῷ αὐτῶν, τ' μὴ δ' ἐκ' ἀνάτος ὡλων
 ναπαύω, πάλαι πεπονηκῶν· αὐτῶν
 ἡ ὡς πλείους λίθους ξυμφορῶν, ἐπ' ἡ
 χαλαρῶν πρὸς ὡλων αὐτῶν. Βλε. μὴ
 βέλλῃ ὡς Γίμων, ἀπὸ μὴ γὰρ. Τί. ἀλλ'
 ἐκ' ἀνάτος τ' ὡς ὡλων, ἐκ' ἀνάτος αὐτῶν
 μάτρων.

ΤΕΛΟΣ.

**Altera
pars.**

Осиря-
но.

Ratio.

παροί-
μία.
Comm-
nicatio.

ἐκφώνησις.
 σις.
 ab indi-
 gnitate.
 Irrisio.

**Epilo-
gus.**

ARGUMENTUM

duorum postremorum Dia-
logorum.

Argumentum Nuvopoditidis.

Quam brevis hæc fumo leuior sit uita caduco:
Et tamen excedat quod facit omne modum.
Quam teneat callem, medium seruare Menippus.
Vipote sic cæcas curat adire domos.
Ergo refert primum diris quæ uidit in umbris:
Decretum infernum peruariosq; locos.
Consilium tandem Vatis, qua uita sequenda:
Cuius responsi, quisquis es, esto memor.

Argumentum Timonis.

Distribuens aurum Timon incautus amicis,
Mendicus subito è diuite factus erat.
Ira igitur motus falsos contempsit amicos:
Atque alios, parcè uiuere constituens:
Iuppiter huic iterum succurrens grandia misit,
Munera, quæ tanti causa doloris erant.
Quis acceptatis, didicit dein parcere nummis.
Fabula, qui rectus, nos monet, usus opum.

INDEX DIALOGO,

rum deorum coelestium.

1	<i>Promethei & Iouis.</i>	Fol. 6 pag. 1
2	<i>Prometheus siue Caucasus.</i>	6. p. 2
3	<i>Iouis & Mercurij.</i>	14. p. 1
4	<i>Apollinis & Vulcani.</i>	5. p. 1
5	<i>Vulcani & Iouis.</i>	16 p. 1
6	<i>Neptuni & Nercurij.</i>	17. p. 1
7	<i>Veneris & Luna.</i>	18. p. 1
8	<i>Iouis, Aesculapij, & Herculis.</i>	18 p. 2
9	<i>Iunonis & Latona.</i>	19 p. 2
10	<i>Iunonis & Iouis.</i>	2. p. 2
11	<i>Veneris & Cupidinis.</i>	21. p. 2
12	<i>Deorum iudicium.</i>	24. p. 1
13	<i>Martis & Mercurij.</i>	30. p. 2
14	<i>Mercurij & Maia.</i>	31. p. 2
15	<i>Iouis & Solis.</i>	32. p. 2
16	<i>Apollinis & Mercurij.</i>	33. p. 2

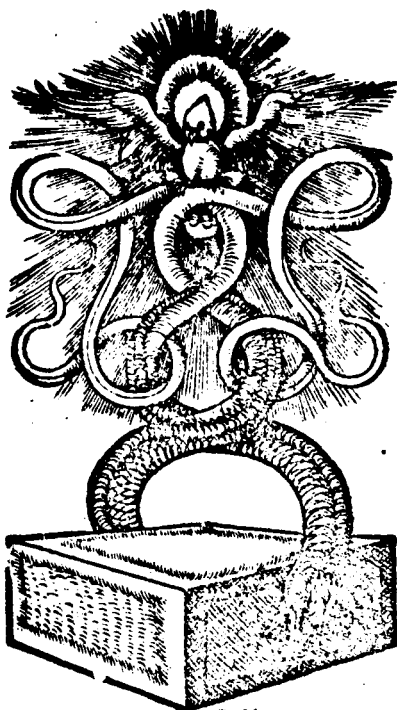
Dialogi Marini.

1	<i>Doridis & Galatea</i>	35. p. 1
2	<i>Cyclopi & Neptuni.</i>	36. p. 2
3	<i>Alphei & Neptuni.</i>	37. p. 2
4	<i>Menelai & Protei.</i>	38 p. 2
5	<i>Panopes & Galenes.</i>	39 p. 2
6	<i>Neptuni, & Delphinum.</i>	40. p. 2
7	<i>Neptuni & Nereidum.</i>	41. p. 1
8	<i>Iridis & Neptuni.</i>	42. p. 1
9	<i>Xanthi & Maris.</i>	43. p. 1
10	<i>Doridis & Thetidis.</i>	43. p. 1
11	<i>Tritonis & Nereidum.</i>	44. p. 2
12	<i>Zephyri & Noti:</i>	46. p. 1

INDEX

Dialogi inferiorum.

1	<i>Diogenis & Pollucis.</i>	48. p. 2
2	<i>Pluto, seu contra Menippum.</i>	30. p. 1
3	<i>Menippi, Amphilocho & Trophonij.</i>	51. p. 1
4	<i>Mercurij & Charontis.</i>	51. p. 2
5	<i>Plutonis & Mercurij.</i>	52. p. 1
6	<i>Terpsionis & Mercurij.</i>	53. p. 2
7	<i>Xenophantæ & Callidemidæ.</i>	55. p. 1
8	<i>Cnemonis & Damnippi.</i>	56. p. 1
9	<i>Charontis & Mercurij.</i>	53. p. 1
10	<i>Cratetis & Diogenis.</i>	60. p. 1
11	<i>Alexandri, Hannibalis, Minois, & Scipionis.</i>	61. p. 2
12	<i>Diogenis & Alexandri.</i>	64. p. 2
13	<i>Alexandri & Philippi.</i>	66. p. 1
14	<i>Autilocho & Achillis.</i>	68. p. 1
15	<i>Diogenis & Herculis.</i>	69. p. 2
16	<i>Menippi & Tantali.</i>	71. p. 1
17	<i>Menippi & Mercurij.</i>	71. p. 2
18	<i>Æaci, Protefilai, Menelai, & Paridis</i>	
19	<i>Menippi & Æaci.</i>	73. p. 2 (72. p. 2)
20	<i>Menippi & Cerberi.</i>	75. p. 2
21	<i>Charontis & Menippi.</i>	76. p. 2
22	<i>Diogenis & Mausoli.</i>	77. p. 2
23	<i>Nirei, Therstæ, & Menippi.</i>	78. p. 2
24	<i>Menippi & Chironis</i>	79. p. 1
25	<i>Diogenis, Antisthenis & Cratetis.</i>	80. p. 1
26	<i>Æacis & Agamemnonis.</i>	89. p. 1
27	<i>Minois & Sostrati.</i>	84. p. 1
28	<i>Menippus seu Necyomantia.</i>	79. p. 2
29	<i>Timon seu Μισάνθρωπος.</i>	97. p. 1

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS